





Digitized by the Internet Archive
in 2015

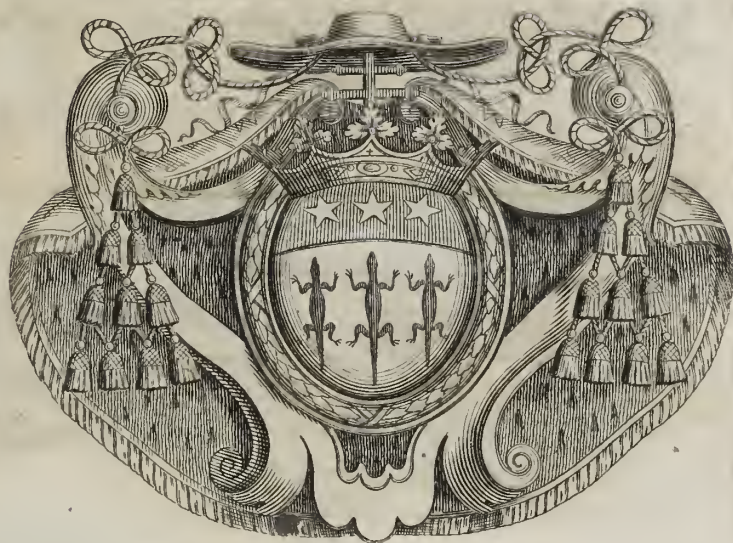
JOANNIS HARDUINI

SOC. JESU PRESBYTERI

NUMMI ANTIQUI

POPULORUM ET URBIUM

ILLUSTRATI.



PARISIIS,

Excudebat FRANCISCUS MUGUET, Regis & Illustriss.

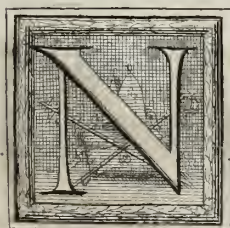
Archiepiscopi Parisiensis Typographus.

MDCLXXXIV.

CUM PRIVILEGIO REGIS.



ILLUSTRISSIMO ECCLESIAE PRINCIPI
 CAROLO MAURITIO
 LE TELLIER,
 REMENSIUM ARCHIEPISCOPO
 AC DUCI,
 SANCTAE SEDIS APOSTOLICAE
 LEGATO NATO,
 BELGICAE SECUNDAE PRIMATI,
 Primo Franciae Pari, Capellae Regiae
 Praefecto, &c.



*OVUS hic partus Came-
 narum nostrarum, quo nu-
 mismata pleraque omnia
 difficilioris paulo explicatus, seu verius*

ã ij

anigmata proferuntur in lucem, sic Tibi debetur uni, ECCLESIAE PRINCEPS ILLUSTRISSIME, ut non Tibi dici, aut alterius cujusquam auspiciis, quam tuis, in lucem & conspectum venire, sine piaculo aut justa certe reprehensione non possit. Sunt enim ea ferme e Regia modo Gaza deprompta, hoc est, e locupletissimo antiquitatis penu, quem providentia munificentiaque Principis, non minus amplificandis artibus ac disciplinis, quam propagando imperio Magni, ad solertiam eruditorum acuendam instruxit. Atque ut idem domum TELLERIAM universam, cui tu maxime decori & ornamento es, cum primis amat ac fovet, & amari colique gaudet a suis: cui hoc Regium munus offerrem, ubi Regem adire ipsum

*Subverecunda nostra adhuc Camenæ
erubescunt, desiderari alium a te ne-
fas fuit. Nam ubi occurrere vir possit
ornatior, aut Regio munere dignior,
quam is qui apud Regem Maximum
& sapientissimum ea idcirco gratia &
auctoritate pollet, quod propriis æque
laudibus abundet, ac domesticis? Est
enim certe, ut ceteras sileam, hæc tua
peculiaris, ac longe lateque jamdudum
pervulgata laus, & ea quidem in An-
tistite summa ac præcipua, nullam esse
propemodum intra Gallici fines Imperii
diæcesim, in qua æque ac in tua vigeat
recta vivendi norma, religio, pietas:
Præsulem vix ullum esse, qui creditam
sibi plebem sanctissimis legibus & insti-
tutis, sollicitus, sinceriusque, vera pie-
tatis magister erudiat. Est hæc autem*

non levi rumore , sed fama publica :
non vulgarium hominum existimatione
ac relatu , ac ne tuorum quidem Re-
mensium modo predicatione , qui sorte
sua leti sibi gratulantur : sed sacris ipsis
Antistitum judiciis ac testificatione cor-
roborata laus : e quibus qui finitimi
sunt , id oculis primum ipsis hausere :
fecere deinde ceteris in sacris conventi-
bus ejus miraculi copiam : communem
nunc sibi tecum hanc existimationem &
gloriam quantum est in Ecclesia Galli-
cana Praesulum avidissime expetit. Quis
enim ignorat ex quo ad Ecclesiae Re-
mensis clavum sedes , Clerum ad san-
ctam vivendi rationem revocatum : cul-
tum numinis ritusque sacros incredibili
studio & diligentia , qua monitis , qua
libro Rituali edito , & illo quidem sin-

cerioris doctrinae plenissimo, instauratos:
templa vel bellorum injuria, vel vetusta-
te collapsa, excitata denuo, amplificata,
adornata: pulsam e Sedanensi civitate,
hoc est, ex hereseos arce, addictam
Calviniana sectae Academiam: Semi-
naria tum ibi, tum Remis instituta,
ubi tuo sumptu aluntur adolescentes
plurimi, iidemque pietate ac litteris in-
formantur: urbes, oppida, pagos, loca
omnia indefessa sollicitudine & labore
ingenti lustrata: redditos denique ei
Ecclesiae omnes prudentissimi Pastoris
vigilantissimique numeros? Mirantur
tui, cum superiora repetunt animo tem-
pora, revocatum ad se postliminio an-
tiquae religionis studium, & inspera-
tam sibi tantae pietatis lucem affulxisse.
Discunt experimento, quantum Eccle-

*siaſtica antiquitatis notitia valeat , cu-
jus te aſſiduum & curioſum indagato-
rem profiteris : quantum in legendis
Patrum ſcriptis aſſiduitas proſit , qua tu
interdium noctuque verſas cum volupta-
te : quantum ſit in omnigena confeſcutione
doctrinae , qualem in te Proceres ipſi
infulati ſuſpiciunt , ad publicam utili-
tatem ponderis ac momenti. Ex hoc
enim fonte vitam ipſe tuam morumque
formam omnem ſic inſtruis , ut quorum
in ſedem ſucceſſeris , quorumve in ca-
thedra ſedeas , meditari perpetuo vi-
deare : laudandaeque imitationis ſtudio,
nunc Hincmari eruditionem æmulari ,
nunc ſacrorum locorum cultu Nicaſium ,
Landonem , Nivardum : revocandis ad
rectam fidem deviis Remigium & Heri-
veum : ſanctiſſimis legibus ſtatuendis
Sonnatum ,*

*Sonnatum, Hincmarumque: Carolum
a Lotharingia, seminariis destinata
Clero adolescentiæ componendis: uni-
versum denique lectissimorum Præsu-
lum senatum, Remis & Aula, virtutum
tuarum luminibus exemplisque repræ-
sentare. An est deinde, non modo hæc
ipsa majestas insula, non primi Fran-
ciæ Paris dignitas auctoritasque: sed
an honos omnino posthæc ullus est, quan-
tuscumque sit, qui non insignem ei sit,
qui Tibi contulerit, laudem judicii colla-
turus? cum præsertim, ut regni utilita-
tibus augendis, Regisque gloriæ amplifi-
canda frater tuus, quem ob id Rex mu-
nificentissimus tot beneficiis auxit, totque
honoris & benevolentia significationi-
bus constanter complectitur: sic tu Ec-
clesiæ bono promovendo natus videaris.*

Temperare sibi non potest, ut scis, quacumque alterutrius vestrum facta per censet oratio, præfatione, quin respectet continuo germanum ad miraculum, ejusque ad laudes properet: veluti orba foret lumine altero, nisi ab utroque splenderet. Cujus aliquando parem in tractandis regis arcanis fidem, in dandis consiliis prudentiam, in rebus gerendis solertiam experta Gallia est? sive sint muniendæ urbes, sive procurandi exercitibus commeatus, apparatusque bellici: seu deliniendi socii, seu occupandi hostes: egregiam is invicto Regi operam navat: & ea quidem perspicacia, quam nihil fugiat: ea celeritate, quæ nihil non antevertat, ea vi, quæ nulla negotiorum vel mole opprimi, vel interturbari varietate possit. Dubitabunt itaque posteri,

*an felicius ille Principis negotia , an tu
religiosius Ecclesiam gubernaris ? Sen-
tient hoc sanguinis vestri quasi heredi-
tarium esse decus , summa quæque mo-
derari , sacra , leges , arma , regnum :
publicamque felicitatem cum vestra con-
junctam , quod jam nunc Gallia fate-
tur & agnoscit , ipsi tum quoque intelli-
gent. Maçte uterque hac laude & glo-
ria , quam indoli vestre totam ac vir-
tuti debetis : sed patri primum , qui ta-
les vos finxit , quales Religio , quales
Princeps ministros desiderat. Sunt
enim hæ domestica vobis nativæque do-
tes , & ab ejus parentis hausta ingenio
& exemplis , cujus sub grandi virtutum
magisterio adolevistis : qui vos , quod in
decus ingens ei & gloriam ceditis , nunc
ea animi voluptate aspicit , qua trium-*

phantes quondam liberos parentes fortunati spectabant. Manare equidem arbitror seni optimo suavissime lacrymas, cum sibi Superos dedisse reputat, ut post se quoque Reipublicæ proficit: felicitatemque Gallia relictis sui nominis ac virtutis heredibus, in futurum propaget. Ad supremam Cancellarii totius regni dignitatem sua eum virtus evexit: non quæsitus ambitu, non gratiæ datus, sed merito delatus a sapientissimo æstimatore Ludovico Magno hic honos est: delatum omnis ei Gallia gratulatur: cui vero non per se summa ista, & jam culmen adepta videantur? Sed invenit divina dignatio, quo gaudia ejus, & nostra pariter, cumulet. Ergo liberos dedit, qui patris virtutem & fortunam æquarent: nec liberos modo, sed ad us-

torum cumulum , etiam nepotem adje-
cit , festinatis jam honoribus auctum ,
jam successorem paterni muneris , intel-
ligentissimi Principis judicio , designa-
tum. Quo quid gloriosius ipsi ? Sed de-
inde etiam & nobis : quidni enim in
hujus gaudii partem venire fas sit ei ,
cujus illum preceptis institui , & curis
excoli , ante annos sex pater ipse voluit ?
Quid vero ad voluptatis sensum jucun-
dus avo , patri , patruo ? quid accidere
fortunatius perillustri familiae potest ?
At non est tamen vestro modo , sed &
Galliae totius judicio , Parentis vestri
FORTUNATA VIRTUS : ac num-
mum quidem cum sic inscripsit , & OP-
TIMO PARENTI PIETAS FILIO-
RUM posuit , gaudia videlicet regni to-
tius adumbravit : cum nemo sit , quin

quantum Regiæ, quantum publicæ, tantum TELLERII felicitati, quæ publicæ causæ prosperitatis est, ex animo gratuletur. Erit igitur inter Regiæ numismatum gazæ divitias, monumentum illud insigne, vestræ in patrem pietatis, paternæ erga vos caritatis & curæ, domestice virtutis, lætitiæ publicæ. Erit & quem Vir Illustrissimus PELTERIUS non pridem nummum cudi jussit, quo RERUM PRUDENS ET SECUNDIS DUBIISQUE RECTUS fuisse TELLERIUS agnoscatur. Erunt & qui FELICITATEM ET MODESTIAM, quæ duo inimicissima sunt, copulasse eum significant: erunt & qui in uno illo hac ætate HONOREM ET VIRTUTEM eximie fulsisse posteritati tradant. An igitur cum munus ali-

quod dicari Tibi a nobis oportere multis nominibus sentiremus, nancisci licuit felicius ullum, quod non solum gaudia & obsequia nostra testari, sed tuam quoque gratiam inire ac promereri posset? cum pars maxima hujus voluminis, prolatis regia gazæ nummis explanatisque constet, quæ decus suum maximum Tibi debet uni, velleo nomine quod ipsam insigni virtutum **T**ELLERII monumento ditaris. Itaque non tenuitatem, ut fit, opella hæc nostra excusat, aut quominus se tibi consecret, exiguitate sua deterretur: cum sic aversari munus istud, qualecumque sit, minime possis, quia nostrum est: ut non idem, quia tuum, quia domesticum, quia regium est, libentissime amplectaris. Specimen hoc igitur officii,

ECCLESIAE PRINCEPS ILLUS-
TRISSIME, *ad deditissimi animi auc-*
toramentum placidus excipe: qui facere
sibi satis minime posse credidit, nisi exi-
guo quidem munusculo, sed flagrantis-
simi certe studii conatu, quo se sua, quo
se Societatis nostrae universae, erga Te
observantiae vota porrigant, testaretur.

ILL. A. T.

Addictissimus

JOANNES HARDUINUS
e Societate Jesu.

LECTORI.



ST hæc defecta ab ingenti nostrorum in Plinium commentariorum corpore particula: quam ne volumini ejus priori attexeremus, uti & æquum videbatur, & primo consilium fuit: quod pars ea oppidorum & populorum situs descriptionemque complectitur, quorum hic nummos tractamus: datum id est justo timori, uti remur, tum ne in ampliorem æquo molem hic tomus excreset: tum ne *πάρρηρρον ἔργον*, ut est in communi proverbio, factum a nobis ibi videretur. Veneramus equidem in eam primum mentem idcirco, quod ex nummis plurimum Geographiæ, haud paulo plus vicissim ipsis ex Geographia intelligeremus lucis accessurum. Sed crevit, ut sit, opus sub *incude*: neque populorum modo nomina indicari, appellationesque varias, sed & singulorum situs statui, prærogativas, jura, conventus, Magistratus, sacra, ludos, fœdera, æras, explanari duximus oportere: quoniam ea sunt miris involuta ambagibus, neque a quoquam ante nos, uti oportuit, extricata, & eadem tamen, si quidquam aliud in litteris nummisque, hominum ingeniis & exercitatione dignissima. Itaque spartam hanc si exornandam susciperemus, & operæ pretium id visum est futurum, nec nobis, ut tunc erat genus studiorum nostrorum in Plinii *γεωγραφικῶν* illustrandis vehementer operosum, & eruditissimæ denique, reique nummariæ studiosis, vehementer sane per se expetendum. Id vero longioris operæ esse oportuit, quam ut appendicis ad Plinianas prioris to-

mi notas vicem habere videretur : ac non iusto potius & suo privatim volumine appareret : ut esset veluti , si lubet ita appellare , prodromus Plinianus : ex quo palam fieret , quam sit immensa rerum silva , quarum cognoscendarum sitim accendat sedula operis Pliniani lectio. Neque tamen quidquid elici eruditionis ex nummis , quidquid percipi utilitatis potest , id omne modo persequi velim , cum nec si velim forte possim. Sed ut est tota de nummis disputatio in tres partes potissimum , nostro quidem iudicio , tribuenda , quarum prima symbolica sane appelletur , altera historica , Geographica denique tertia : dilatis in aliud tempus prioribus duabus , quibus Regum ac Cæsarum res gestas , Deorumque effigies & reliquas , quæ symbolicæ vocantur , icones , propitio Numine illustrabimus : nunc in ea parte hæremus una , quæ est pluribus obsita difficultatum ambagibus , quæ populorum , ut diximus , situm , aras , originem , prærogativas , magistratusque complectitur : ac florum hic veluti manipulos ex agello nostro damus , mox paulo facti ditiores viridaria integra oblaturi. Atqui sic delibata jam partes duæ sunt reliquæ ante nos ab viris eruditis , præsertim ab Antonio Augustino , & Alberto Rubenio : ut quanquam adjici iis , quæ illi dixere , multo plura possint , facem tamen tradidisse ceteris merito possint videri. Sic vero aut neglecta plane ab omnibus , aut tentata a nonnullis obiter & in transcurso hæc pars est , in qua sumus , ut & immensam segetem nobis illi reliquerint : nec ulla in disciplina graviora sint admissa *σφάλματα* , quam sint in hac parte , etiam ab iis , qui

quod ingentes nummorum acervos eventilarunt, amplissimisque Commentariis illustrarunt, magnum in his studiis merito suo nomen habent. Horum hic igitur detegentur errores: qui cum singulis fere sint aspersi paginis, totum ab iis opus ERRATA ANTIQUARIORUM, ni tam insolenti titulo jactantiæ suspicio adhæreret, inscribi merito potuisset. Atqui nulla pars est studiorum, in qua plus lateat eruditionis, unde plus ad historiam quoque ipsam notitiamque antiquitatis omnem exspectandum subsidii sit, si hæc pictura nummorum quæ per se nonnihil est obscura, interpretationis luce apte illuminetur: nulla vicissim, unde plus damni redundet in litteras, si secus fiat. Et cum nostro hoc demum felici & erudito ævo non omnino inanem esse conveniat otiosamque eorum operam, qui in excutiendis nummis studii aliquid ponunt: tum vero palam futurum confidimus, ex hac potissimum parte, quæ Populorum nummos urbiumque continet, quanta in harum rerum cognitione utilitas, quanta in explicatione sit voluptas. Sic autem institutum opus exsequemur, ut brevitati simul perspicuitati que consulamus. Itaque neque ea fere dicturi sumus, quæ jam in aliorum scriptis ebullierint: dabimusque operam ne ex aliorum fontibus areolas nostras irrigasse videamur: præsertim cum legere aliorum volumina, qui sunt in eodem argumento versati, non idcirco pæne profuerit, ut proficere-mus, sed ut coarguerentur ii: neque id omnino compendium fuerit operæ, sed ingens quædam laboris accessio. Parerga etiam nulla, nullos excessus sequemur: neque ultra id quod est in nummo propositum, nisi

fit operæ pretium aliquod , evagabimur. Asperge-
mus nihilominus interim nonnulla ex reliquis dua-
bus THESAURI hujusce REI NUMMARIÆ parti-
bus, (sic enim totum operis corpus inscribi placet :)
nempe ex historica symbolicaque, quæ videbuntur in
primis necessaria, ad ea quæ nunc sunt in manibus
Γεωγραφικὰ νομίσματα illustranda: & ad interpretatio-
nem nostram eo amœnitatis veluti sale condiendam.
Nec symbola præsertim prætermitemus ulla, quam
quæ opportunius parte illa tertia explananda sunt, &
quod sunt pluribus oppidis populisque communia,
nec repeti sæpius hoc volumine sine fastidio possunt:
& quod in certas ibi classes ordinate tribuenda sunt,
simulque venire in conspectum, & veluti ad nomina
respondere. Quanquam vero fere innumera in hoc
genere doctrinæ animadvertisse nos, quæ nondum a
quoquam animadversa sint, necesse est vel invidi, li-
cet inviti, fateantur: explanatosque nunc primum
nummos sexcentos antea obscuros, patefactos innu-
merabiles Antiquariorum lapsus, situs plurimarum
urbium, quarum nomina quoque ipsa Ortelio, Hol-
stenio, univërsoque ante nos Geographorum gregi
latuerant, indicatos: æras variarum gentium pro-
prias, quæ Chronologicæ artis magistros fugerant,
designatas: nodos denique complures, qui inexplic-
cables & plusquam Gordii videbantur, non sine in-
genti aliqua felicitate solutos: haud continuo ta-
men in ænigmatis omnibus hisce extricandis ausi-
mus Oedipos ubique nos fore vatesque præstare:
quod nobis nihilominus haud magis esse fraudi debet,
quam si quis venatu in ingenti silva non sit omnino
feras omnes affecutus.

NUMMI



NUMMI ANTIQUI

POPULORUM ET URBIUM

ILLUSTRATI.

A



B A C. Hadriani nummus hic est, in quo Goltzius, Occo, Scaliger, Patinus, aliique ad hunc diem Antiquarii ΑΒΑΣΗΝΩΝ volunt intelligi. Falso: ut in ΚΑΒΑΣΙΤΩΝ nummis dicemus.

ΑΒΔΕΡΑ *Hispania.*

ΑΒΔΕΡΑ. Tiberii nummus apud Patinum, pag. 74. nunc Cimelii Regii, cum templo quinque columnarum: quem nummum in Hispania cūsum, & Latini idiomatis characteres, & ipsa nummi operisque forma rudior indicat. Neque est quod quis Iasonis templum, quod fuit Abderis in Thracia, in hujus nummi area putet exhiberi, cum illud a Parmenione eversum, jam ab ipsis Alexandri M. temporibus Strabo testetur, libro xi. pag. 531. Ad Hispanicam itaque Abderam hoc numisma spectat, quam Plinius lib. iii. sect. iii. in Bætica collocat: nunc est *Adra*, in litore regni Granatensis. Sic in Asidonis quoque nummo, quod Bæticae pariter oppidum fuit, & in Gaditanis, aliisque templum insculptum cernas: ut morem hunc fere fuisse Hispanorum in cudendis nummis eo tractu intelligas.

ΑΒΔΕΡΑ *Thracia:*

ΑΒΔΗΡΕΙΤΩΝ, & ΑΒΔΗΡΙΤΩΝ, in nummis

A

Vespasiani, ac Titi. Plinio, libro IV. sect. XVIII.
Abdera libera civitas. Stephano: Ἀβδηρα, . . . ὁ
 πολίτης, Ἀβδηρίτης.

ΑΒΙΔΗΝΙΩΝ. Nummus Caracallæ, e Thesauro Goltzii, pag. 206. ubi Caracallam Antoninum Britannicum vocat, ob victoriam Britannicam, quam is cum Septimio Severo Patre Imp. retulit. Plinio, lib. V. sect. XVI. *Abila.* Stephano: Ἀβίλη, πόλις ἔπι τῆς Ἰορδάνης ποταμῶ . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀβιλιεύς.

ΑΒΟΛΛΑΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Vespasiani nummus e Thesauro Goltzii, pag. 206. Ἀβόλλα Siciliae oppidum est Stephano, ac Suidæ. Ἀβόλλα, πόλις Σικελίας . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀβολλαῖος. De Neocoris, qui nunc primum occurrunt, breviter differemus. Fuere *Νεωκόροι* dicti primum sacrarum ædium curatores, quos Latini *Ædituos* appellavere. Translata deinde hæc nomenclatio est ad populos civesque, qui intra sua mœnia vel fanum alicui Deo, vel Numini Majestatique Augustorum erexissent, vel sacra totius Provinciae communia pro salute Principis ibi facerent, vel communia item certamina edi curarent: hi *Νεωκόροι* in nummis appellati, in quibus Deorum effigies ac nomina, sacræ ædes, certaminumque appellationes ac præmia insculpi solita. Deorum quidem, ut ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ, in Maximini nummo. Certaminum, ΑΚΤΙΑ, ΠΥΘΙΑ, ΙΣΘ. ΠΥΘΙΑ, hoc est, ΙΣΘΜΙΑ, ΠΥΘΙΑ &c. Ædes sacræ passim. Atqui sub eodem Principe non modo semel, sed bis, ter, quaterve, hos ludos, hæc sacra, hæc certamina ut ederent, deposcebant, & eximii honoris loco ducebant: Quare occurrit in nummis, δῖς, τρεῖς, τετρακίς *Νεωκόρων*. Neque tamen pro arbitrato id sibi assumebant: sed Romani Senatusconsulto opus, & gratia Principis: ut ex Xiphilini loco quem allaturi sumus in nummis ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ, & ex ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ Cariae nummis, denique & ex marmore Oxoniensi palam est, pag. 95. Καὶ ὅσα ἐπιτύχομεν ὡς εἰς τὴν Κωνσταντίνου Ἀδριανοῦ δὲ Ἀντωνίου Πυλῆμωνος, δεύτερον δόγμα Σω-

κλήτου, καὶ ὁ δὲ δις Νεωκόσι γερόναυον &c. *Et quæ accepi-
mus a Domino Cesare Hadriano per Antonium Pole-
monem, alterum nempe Senatusconsultum, quo bis Neo-
cori facti sumus, &c.* Nam & ea voce, tanquam La-
tina, usi majores, apud Gruterum, pag. 1102. Fuit is
Polemon magister Aristidis. De eo iterum in nummis
Smyrnæorum. Qui vero cives sacra totius Provinciæ,
edendaque certamina sic suscepissent, ii Magistratus
creabant, quos Asiarchas, Galatarchas, similibusque
appellationibus, de Provinciæ nomine, vocitarent. De
his alibi agemus. Interdum & Νεωκόσις ipsos quoque
nuncupabant: Latine *Ædiles* dixeris. Ut *Clarissimi*
porro Senatores appellari olim solebant, Græce λαμ-
πρότατοι, aliique Magistratus aliis pariter honorificis
appellationibus compellari: sic Νεωκόσι Κεράται, vel
quod idem est, Ζακόσι κέραι, *Ædiles Optimi* diceban-
tur. Themistius, orat. xiv. pag. 180. Παρὰ τοῦ κρα-
τίου τῶν ἡμετέρων Ζακόρων. Vetus inscriptio apud Rei-
nesium, pag. 243. ΔΙΙ. ΗΛΙΩ. ΜΕΓΑΛΩ. ΣΑ-
ΡΑΠΙΔΙ. ΚΑΙ. ΤΟΙΣ. ΣΥΝΝΑΟΙΣ. ΘΕΟΙΣ.
ΣΤΑΤΙΟΣ. ΚΟΡΔΑΤΟΣ. ΚΡΑΤΙΣΤΟΣ.
ΝΕΩΚΟΡΟΣ..... ΤΟΙΣ. ΜΕΓΑΛΟΙΣ. ΑΓ.
(hoc est, ἀγῶσιν) ΑΝΕΘΗΚΑ.

ΑΒΥΔΗΝΩΝ.

ΑΒΥΔΗ. ΕΠ. . . . *Abydenorum sub.* . . . Prætoris no-
men injuria vetustatis erasum. L. Veri nummus, apud
Patinum, pag. 256. cum Dianæ Ephesiæ icone: nunc
est. Cimelii Regii. Plinio, lib. v. scct. xl. *Abydum op-
pidum*, cui in Hellesponto, in adverso Thraciæ litore
Sestos opponitur: nunc arci utriusque commune no-
men, *les Dardanelles*. Stephano: "Αβυδος . . . τὸ ἔθνικόν,
Ἄβυδινός.

ΗΡΩ. ΛΗΑΝΔΡΟΣ. ΑΒΥΔΗΝΩΝ. Heronem
hic nummus exhibet, quæ Leandrum per Hellesponti
angustias natantem aspectat e turri. Fuit Leander Aby-
denus, Sesta Hero. Ex parte nummi altera, ΑΥΤ.
Κ. Μ. ΑΥΡ. ΣΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Αυτοκράτωρ
Καῖσαρ Μάρκος Ἀυρήλιος Σεβαστός Ἀλέξανδρος. Ovid.

Heroïd. Epist xvii. *Leander Heroni:*

*Mittit Aydenus, quam mallet ferre, salutem,
Si cadat ira maris, Sesta Puella, tibi.*

ΑΒΥΔΗΝΩΝ. Severi nummus apud Trifan. tom. II. pag. 102. in quo Severus sub forma Serapidis adumbratur: sub Osiridis, sive Solis, Caracalla filius Severi. Referunt hunc nummum Antiquarii omnes ad Abydum Ægypti, Serapidis icone admoniti, qui eo plerumque tractu colitur. Plinio, lib. v. sect. xi. est *Abydus*. Ammiano, lib. xix. pag. 150. *Oppidum est Abydum in Thebaïdis parte situm extrema*, &c. Verum ne his assentiamur, prohibet idem Serapis Perinthiorum quoque nummo, in eodem fere terrarum tractu, quanquam opposito litore, sub eodem Principe Severo insculptus: veluti hunc sibi Severus Deum Præsidentem elegisset, cujus illum privatim numini devotum, ac tutelæ creditum, civitates omnes agnoscerent. Sic Vespasianum Imp. in primis coluisse Serapidem, Tacitus & Tranquillus narrant. Quare nummi Severi passim inscripti, IOVI IMPERATORI, IOVI CONSERVATORI, IOVI PROPVGNATORI. Est enim Serapis idem qui Juppiter, & Sol. Apud Reinesium vetus inscriptio, pag. 243. ΔΙΙ. ΗΛΙΩ. ΜΕΓΑΛΩ. ΣΑΡΑΠΙΔΙ, &c. Et sane quanquam proprius & peculiaris Ægyptiorum Deus Serapis fuit, nihilominus & in Græcia multis locis cultus est, ut Athenis, teste Pausania: & Romæ in Circo Flaminio, Urbis regione nona, ut P. Victor docet.

ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΕΙΤΩΝ. ΓΛΥΚΩΝ. Nummus Antonini Pii, e Cimelio Christianissimi Regis. Apud Occonem, pag. 269. ΓΛΑΥΚΩΝ, male. Serpens in gyrum flexus, Æsculapii, Glyconisve typus, nummi aream obtinet. Prope Cimolin, Armenenque, de quibus Plinius lib. vi. sect. ii. vicus fuit haud ignobilis, quod Ἀβώνου τείχος *Aboni mania* Ptolemæus appellat, lib. v. cap. i v. Stephanus: Ἀβώνος τείχος... ἡ πόλις, Ἀβωνοτείχης. In Paphlagonia. De Abonitichitis, &

Glycone, qui se minorem Æsculapium appellabat, multa Lucianus in Pseudomanti, pag. 497. ubi & illud adjicit, petiisse Alexandrum impostorem ab Imperatore Romano, ut immutato vocabulo Ionopolis hæc civitas nuncuparetur. Hunc esse L. Verum credimus, cujus in eodem Cimelio nummus exstat, ΙΩΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΓΛΥΚΩΝ. Unde & Luciani ætas intelligitur. Vide ΙΩΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

ACCIS.

COLONIA. ACCI. LEG. VI. Augusti nummus, e Cimelio Christianissimi Regis. *Colonia Accitana, Legionis sextæ*. Plinius, lib. III. sect. IV. *Ex colonia Accitana, Gemellenses*. Nunc *Guadix* vocatur, in Granatensi regno. Apud Gruterum, pag. 271. COL. IVL. AVG. GEM. ACCITANA. *Colonia Iulia Augusta Gemella Accitana*.

C. I. C. ACCI. Caii Caligulæ nummus, apud Mediobarbum, pag. 78. pro C. I. G. ACCI, uti remur: hoc est, *Colonia Iulia Gemella Accitana*.

ACHAIA.

RESTITVTORI ACHAIÆ. Nummus Hadriani, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 194. quo in nummo Achaïa ab Hadriano sublevatur: vase Cæsarem inter & Achaïam posito, ex quo oleæ vel oleastri ramus exstat, quo Achaïæ, hoc est, Græciæ totius ludi signantur. Nam, ut Plinius ait, lib. xv. sect. v. *Athenæ victores olea coronant, Græci vero oleastro Olympiæ*. Non vidit hortos Tristanus, qui tom. I. pag. 471. *ἄλινον*, hoc est, apium, hic pingi putat. Vide ΑΧΑΙΩΝ. Spartianus, in Hadriano, pag. 6. *Post hoc per Asiam & insulas ad Achaïam navigavit, multa in Athenienses contulit, &c.*

ACINIPO. Rodericus Carus, lib. III. cap. LVII. ex nummo vetere. Plinio, lib. III. sect. III. *Acinippo*. Ἀκινίπῳ Ptolemæo, lib. II. cap. IV. in Bæticis Celticis. Nunc sitûs ignoti.

ACTIVM.

AKT. & AKTIΩN, apud Goltzium, in vetere Græ-

cia, Tab. VI. Plinio, lib. IV. sect. II. *Colonia Augusti Actium, &c.* in Acarnania, quæ pars Epiri. Hodie *Prevenza*.

IMP. XII. ACT. Nummus Augusti, quo *Imperator duodecimum* appellatur, apud Tristandum, tom. I. pag. 77. ubi effigies Apollinis Actiaci, cum cithara, & qualis a Propertio describitur, lib. II. Eleg. XXXI.

Pythius in longa carmina veste sonat.

Et a Tibullo, lib. III. Eleg. IV.

Ima videbatur talis illudere palla:

Namque hæc in nitido corpore vestis erat.

Artis opus raræ, fulgens testudine & auro,

Pendebat læva garrula parte lyra.

Sed & pharetratus Apollo Actius cernitur in nummo Neronis, apud Tristandum, tom. III. pag. 233. cui inscriptio, ΑΚΤΙΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝ. Actia inde nota certamina, in honorem Actii Apollinis, cujus templum in suburbano Nicopoleos Epiri fuit. De his multa Strabo, lib. X. Geogr. pag. 325. aliique.

ΑΔΑΝΕΩΝ, cum effigie Veneris Anadyomenes, hoc est, emergentis e mari, qualem ab Apelle pictam Plinius refert, lib. XXXV. sect. XXXVI. num. XII. Ausonius item, Epigr. CIV.

Emersum pelagi nuper genitalibus undis

Cyprin Apellæi cerne laboris opus, &c.

Et Ovidius, lib. IV. de Ponto, Eleg. I. vers. XXIIX.

Vt Venus artificis labor est & gloria Coi,

Æquoreo madidas quæ premit imbre comas.

Vetus inscriptio apud Reinesium, pag. 127. huc spectat, VENERI PELAG. *Veneri Pelagiæ.* Urbs ipsa Plinio, libro V. sect. XXI. *Adana*, in Cilicia. Stephano: Ἀδανα, Κίλισσα πόλις... ὁ πολίτης, Ἀδανῶς.

ΙΟΥΛΙΑΝ. ΔΟΜΝΑΝ. CEB. ΟΔΑΝΕΩΝ. Juliae Domnae, apud Occonem, pag. 384. ubi ΑΔΑΝΕΩΝ haud dubie reponendum.

ΑΔΡΙΑΝΩΝ. ΑΔΑΝΕΩΝ. Valeriani nummus e Cimelio Regio, alterum huic oppido nomen ab Ha-

driano Principe inditum declarat. Vir sedens hastam læva, dextra pateram tenet.

Α Δ Η Ρ Κ Ω Ν Ι Τ Ω Ν. Trajani nummus, e Thefauro Goltzii. Stephanus: Ἀδερκων πόλις Ἰβερίας. Τὸ ἔθνικόν, Ἀδερκωνίτης.

Α Δ Ι Α Β Ε Ν Ε.

Α Δ Ι Α Β. In nummo Trajani, apud Occonem, pag. 214. Plinius, lib. v. sect. xiii. *Ultra Armeniam, Adiabene, Assyria ante dicta.* Vide quæ diximus in Plinianis Notis. In nummis Severi, ut apud Occonem, pag. 350. PARTHIC. ARABIC. ADIAB. & pag. 352. Α Ρ Α Β. Α Δ Ι Α Β. pag. 351. Α Ρ Α Β. Α Δ Ι Α Β Η Ν. pag. 355. P A R. A R. A D. hoc est, *Parthico, Arabico, Adiabenco.* Spartianus in Severo, pag. 71. *Adiabenos in tributarios cœgit.* Et pag. 67. *Circa Arabiam plura gessit, Parthis etiam in deditioem redactis, nec non etiam Adiabenis: Atque ob hoc reversus triumpho delato, appellatus est ARABICVS, ADIABENICVS, PARTHICVS.*

Α Δ Ι Κ Η Ν Ε Ω Ν. Commodi nummus, ut quidem ad nos relatum est, e Medicea Gaza. Locus adhuc Geographis incompertus. Forfan Α Δ Ι Κ Υ Α Ι Ω Ν legi oportuit, ab Ἀλικύαι, Siciliæ oppido, apud Stephanum.

Α Δ Μ Ε Δ Ε Ρ Ω Ν. Τ Η Σ. Ι Ε Ρ Α Σ. Κ Α Ι. Α Ξ Υ Λ Ο Υ. *Admederorum civitatis sacræ & inviolatæ.* Domitiani nummus e Thefauro Goltzii, pag. 207. Antonino, in Numidia, *Ammedera Colonia.* Afyli sanctitatisque prærogativa quod in nummis sæpe occurrit, obiter strictimque explananda nobis. Id jus in eo erat, quod ex urbe ea, cui id datum esset, nemo qui vicinis damnum injuriamve intulisset, repeti in deditioem posset. Erant apud Judæos ejusmodi aliquæ civitates, ceu totidem perfugii loca iis, qui casu hominem necavissent. Fanis plerisque pariter id concessum beneficium est, ut Dianæ Hierocæsariensium, teste Tacito lib. III. Annal. Et in nummis, Α Ρ Τ Ε Μ Ι C. Ε Φ Ε C Ι Α. Α Ξ Υ Λ Ο C. Sic Christianorum templa salutem præstitere iis qui ad ipsa confugerent. Vide Titulos de im-

munitate Ecclesiarum, in utroque Codice. Taciti locum de eo argumento insignem afferemus in nummis ΕΦΕΣΙΩΝ. Samothracum insula, tota augusti fuit & inviolati soli, teste Livio, lib. XLV. cap. v. aliæque deinceps civitates occurrent eo donatæ jure.

ΑΔΡΑΜΥΤΗΝΩΝ. Caracallæ nummus, apud Spanhem. pag. 908. & Alexandri Severi, quem in Cimeilio Regio vidimus, cum Prætoris nomine: ΕΠΙ. CΤΡ. ΑΥΡ. ΓΑΡΟΥ. Β. ΝΕ. ΑΔΡΑΜΥΤΗΝΩΝ. Επὶ φρατηροῦ Ἀυρηλίου Γάρου, δις Νεωκόρων Ἀδραμυττιῶδιν. *Sub Prætoris Aurelio Caro, Bis Neocororum Adramyttenorum.* Nummi aream Æsculapius obtinet, cum baculo & serpente. Plinio, libro v. sect. XXXI. *Adramytteos* &c. in Mysia, sive Æolide, juxta Caicum amnem. Deliorum colonia, si Pausaniam audimus, in Messeniâ, seu lib. IV. pag. 138. Atheniensium, si Strabonem, lib. XIII. pag. 606. Stephano: Ἀδραμύττειον, & Ἀδραμύτειον . . . ὁ πολίτης, Ἀδραμυττιῶδιν.

ΑΔΡΑΜΑΙΩΝ.

ΤΥΧΗ ΑΔΡΑΜΑΙΩΝ. Sic enim legendum, non ut Patinus pag. 258. ΑΔΡΑΝΝΩΝ, vel ut alii, ΑΔΡΑΜΝΩΝ. Lucillæ nummus est ἐ Regia Gaza. *Fortuna Adramæorum.* Lucillam Numinis illius vice sibi esse Adramæi profitentur. Ptolemæo, lib. v. cap. xv. in Cœle Syria, Ἀδραμα. In nummis Asiæ civitatum, illud ΤΥΧΗ frequens: alibi non occurrit.

ΑΔΡΑΝΙΩΝ, & ΑΔΡΑΝΙΤΑΝ, in nummis Parutæ. Plinio, lib. III. sect. XIV. *Hadranitani.* Stephano: Ἀδρανιον, πόλις Σικελίας . . . τὸ ἔθνηκον, Ἀδρανίτης καὶ Ἀδρανίτης. Nunc quoque *Aderno.*

ΑΔΡΙΑΝΕΩΝ. L. Veri, ac Severi nummi, Suidas: Ἀδριανοί, πόλις Μυσίας, ἢ νῦν Βιθυνίας. Inter Episcopos provinciæ Bithyniæ in Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 45. ὁ Ἀδριανοῦ. Et pag. 33. Ἀδριανοί. Pag. 13. Ὁ Ἀδριανοῦ. In Conc. Chalced. act. II. pag. 334. subscribit Δαυὶδ Ἀδριανοῦ. Ab Hadriano Augusto hoc ei nomen inditum.

ΒΙΘΥΝΙΕΩΝ.

ΒΙΘΥΝΙΕΩΝ. ΑΔΡΙΑΝΩΝ. Antinoi e Gaza Regia, Comodi, Severi, & Alexandri numismata. Vide ΒΙΘΥΝΙΕΩΝ.

ΑΔΡΙΑΝΩΝ. ΠΡΟΣ. ΟΛΥΜΠΟΝ. Situm urbis ad Olympum montem hic nummus indicat, quem Spanhemius affert, lib. de usu Numism. pag. 894. Quare eam esse, quæ Plinio auctore civitas Olympena prius dicebatur, haud pœnitenda, ut remur, conjectura, ex ipso situ colligimus. Plinius, lib. v. sect. XL. *Mons Olympus, Mysus dictus: civitas Olympena.* Ptolomæo, lib. v. cap. 11. ΟΛΥΜΠΗΝΟΙ.

ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΕΙΤΩΝ. Nummi Hadriani, Antinoi, & Juliæ Domnæ. Urbem eam Hadrianus Augustus a venationis studio & opportunitate, 'Αδελανός ἦνξς cognominavit. Spartianus in ejus vita, pag. 10. *Oppidum Hadrianothereas in quodam loco, quod illic feliciter esset venatus, & ursam occidisset aliquando, constituit.* In Notitia Eccl. Hieroclis, pag. 44. in Provincia Hellepontis, cum Cyzico, Lampfaco, Ilio, Abydo, & Troade, 'Αδελανός ἦνξς locum habent.

ΑΓΑΘΟΣ ΗΡΩΣ ΑΝΤΙΝΟΟΣ. ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΕΙΤΩΝ. Ex Cimelio Christianæ Augustæ, referente Spanhemio, pag. 654. *Bonus Heros, sive Propitius Heros Antinous.* Sic Maro: *Et bona Iuno*, hoc est, *Propitia*, ut Servius ait. Plura vir eruditus de eo nummo ibi egregie.

ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΕΙΤΩΝ. E Museo nostro, cum Æsculapii stantis effigie. Ex parte averfa, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. *Sacer Senatus.*

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ *Thraciæ.*

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, passim in nummis occurrit. Olim Orestia civitas dicta, teste Lampridio in Elagabalo, pag. 103. *Posteaquam se Orestes apud tria flumina circa Hebrum ex responso purificavit, etiam Orestiam condidit civitatem Et Orestiam quidem urbem Hadrianus suo nomine vindicari iussit, eo tempore quo furore cæperat laborare, ut ex responso, cum ei dictum esset ut in furiosæ alicujus domum vel nomen irreperet: &c.*

Sed cave putes ab Orestis id nomen factum, de quibus Plinius, lib. IV. sect. XV II. cum sint hi procul a Thracia, in qua Oresta fuit. Eadem deinde Uscudama dicta est, ut tradit Ammianus, lib. XXV II. pag. 340. Demum ab Hadriano Principe instauratore, Hadrianopolis in Provincia Æmimonti, *Andrinople*. Huc certe spectat haud dubie nummus Hadriani, e Gaza Regia, & apud Patinum, pag. 203. Α Δ Ρ Ι Α Ν... ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, cum sit in Notitia Eccles. Hieroclis, aliisque, Provinciæ Æmimonti dictæ metropolis Hadrianopolis: nec alia eo nomine simili Metropoleos prærogativa gaudeat. Fuit altera quidem Hadrianopolis in parte Bithyniæ, quam Provinciam Honoriadis appellabant: cujus meminere Notitiæ Episcopatum antiquæ a nobis sæpius appellatæ. Ad eam vero revocari nummos ex his aliquos, aut ad aliam quoque, quam Pisidiæ Notitiæ eadem adjudicant, haud levis adductus argumentis nolim.

Α Δ Ρ Ι Α Ν Ο Π Ο Λ Ε Ι Τ Ω Ν. Antonini Pii nummus, e Cimelio Regio, in quo Bacchi stantis effigies. Et alter Severi, in quo taurus.

Α Δ Ρ Ι Α Ν Ο Π Ο Λ Ε Ι Τ Ω Ν. Ceres, floribus coronata, dextra pateram supra aram, læva Copiæ cornu tenet, in nummo Faustinae junioris, apud Tristandum, tom. I. pag. 670.

Α Δ Ρ Ι Α Ν Ο Π Ο Λ Ε Ι Τ Ω Ν. Diana sagittifera. Veri, ex eodem Cimelio.

Α Δ Ρ Ι Α Ν Ο Π Ο Λ Ε Ι Τ Ω Ν. Η Γ Ε. Ι Ο Υ Λ. Κ Α Σ Τ Ο Υ. Η γέμονθ 'Ιουλίου Καστου. *Præside Iulio Casto*. Commodi, e Cimelio Regio. Mercurius scopulo insidet. Legit Patinus, Ε Π Ι. Σ Τ Ρ. Ο Υ Λ. Κ Α Σ Τ Ο Υ, pag. 266. Male.

Η Γ. Ι Ο Υ. Μ Α Ρ Κ Ι Α Ν Ο Υ. Α Δ Ρ Ι Α Ν Ο Π Ο Λ Ε Ι Τ. Η γέμονθ 'Ιουλίου Μαρκανοθ, 'Αδελαιοπολειτών. Victoria in bigis. Commodi nummus est, ut & alter, in quo quadriga: sunt & in quibus Hercules clavæ innititur: ut in Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ο Π Ο Λ Ε Ι Τ Ω Ν Thraciæ nummis, Μ Α Ρ Κ Ι Α Ν Ο Π Ο Λ Ε Ι Τ Ω Ν, aliisque. Hi porro

- A ΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ nummi, in quibus Η' γε-
μων Præfese signatur, sine ulla controversia, Hadria-
nopoly Thraciæ adscribendi sunt, quod ea sub Præfide
fuerit, ut Notitia vetus Eccl. testatur, pag. 21. Ἐπαρ-
χία Αἰμιμόντου ὑπὸ Ἡ' γεμόνα. Ἀδριανούπολις, &c. Pro-
vincia Æmimonti, sub Præfide. Hadrianopolis, &c. Bi-
thynia, Pisidiaque, in quibus & Hadrianopoles fuere,
sub Consulari, ὑπὸ Κομισιλδέιον.
- A ΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Aurelii Veri Cæsaris, apud
Tristanum, tom. 11. pag. 187. cum Solis capite ra-
diato.
- A ΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Juliæ Domnæ, e Gaza
Regia nummus, in quo turrato capite mulier. Sic enim
solent in nummis fere pingi civitates: ipsaque adeo
Cybele Deûm Mater: idcirco fortassis,
Quod primis turres urbibus ipsa dedit.
Lucretius, lib. 11. de Cybele:
Muralique caput summum cinxere corona.
- A ΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Caracallæ nummus, in
quo Ceres curru draconibus juncto vehitur: humi de-
cumbente, non Triptolemo, ut Tristano visum tom.
2. pag. 227. sed Genio civitatis, cum arundine & te-
mone, quo situs urbis indicatur, ad amnem.
- A ΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Caracallæ nummi duo: e
Gaza Regia: in altero uva insculpta, ob fertilitatem
vini in agro eo, quo fit ut & Bacchus sit iisdem nummis
insculptus: in altero serpens pluribus spiris involutus,
ut in ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ nummis, aliisque
tractus ejusdem: qua sub imagine Æsculapius adum-
bratur, ut ex Arnobio dicturi sumus inferius.
- A ΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Getæ, ex eadem Gaza. In
eo nummo Telesphorus stat.
- A ΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Getæ ex Gaza Regia,
cum Herculis leonem suffocantis effigie. Est & apud
Patinum, pag. 318. Jam in Commodi nummo ab Ha-
drianopolitis Thraciæ cuso Herculem vidimus.
- A ΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Gordiani junioris, cum
Nemesis, Palladisve stantis effigie.

ADRVMETVM. Vide HADRVMETVM.

ÆGYPTVS.

ÆGYPTO. CAPTA. Cæsaris Dictatoris nummus, apud Occonem, pag. 12. cum crocodilo, notissimo Ægypti symbolo. Vide Pierium, lib. xxix. Hieroglyph. cap. xiii.

ÆGYPTOS. Trajani nummus, apud Trifstanum, pag. 388. cum Sphingis effigie, qualis ab Aufonio describitur:

Terruit Aufoniam volucris, leo, virgo triformis:

Sphinx volucris pennis, pedibus leo, & ore puella.

Facies virginis erat, cetera leo, alasque gestabat. Vidi & in nummis aliis, qui rotam adjungerent. De Sphinge Ægyptiaca, *silvestri numine accolentium*, Plinium vide lib. xxxvi. sect. xvi.

ÆGYPTOS. Hadriani nummus, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 191. Sistrum ibi Ægyptus tenet, musicum scilicet instrumentum, peculiare Ægyptiorum, quo usi soliti in Isidis sacris. Eadem canistro frugum innititur: quo soli ubertas indicatur. Adstat Ibis, sacra Ægypto avis, de qua Plinius lib. x. sect. xl.

RESTITVTORI ÆGYPTI. Hadriani, apud Occonem, pag. 231.

ÆLIA. CAPITOLINA.

COL. AEL. CAP. *Colonia Ælia Capitolina*. Id nomen urbi Ierosolymitanæ in nummis Hadriani, Antonini, & M. Aurelii, e Cimelio Christianissimi Regis, ab Ælio Hadriano datum. Ptolemæo, lib. viii. in Asiæ Tab. 1 v. Αἰλία Καπιτωλίας Ἰεροσόλυμα. Cedrenus, de Hadriano: *Κτίζει νέαν Ἰερουσαλήμ, ἣν καὶ Αἰλίαν προσήγοράσι*. Sic & Dio in Hadriano, alique. Plinius, lib. v. sect. xv. *Iudæa dividitur in toparchias decem... Orinen, in qua fuere Ierosolyma, longe clarissima urbium Orientis, non Iudææ modo*. Non dixit sunt, sed fuere: nulla enim prorsus erant, cum Plinius hæc scriberet: a Tito nempe & Vespasiano patre deleta: quæ fuere postea ab Hadriano instaurata.

ΑΥΤ. ΚΑΙCΑΡ. ΑΔΡΙΑΝΟC. ΑΥΓΟΥCΤΟC.

Ex parte averſa, ΔΙΟC. ΝΑΟC. ΙΕΡΟΥCΑΛΗΜ. *Iovis Templum. Ierufalem.* Apud Occonem, pag. 240. Sed nummum ejuſmodi *ἠδελφεία* eſſe, & commentum impoſtorum, nihil reprehentionem eruditōrum veriti aſſeveramus.

ΑΝΤΙΝΟΟC. Ex parte altera, ΑΙΛΙΩΤΗC. cum bigis quam trahunt leones, apud Occonem, pag. 243. Quafi *Æliæ* civiſ appelletur Antinouſ. Stephano enim ab Αἰλία, πόλιC Παλαιστίνης, ἢ πάλαι Ἰερουσόλυμα, ὑπὸ Αἰλίου Ἀδριανοῦ. ὁ πολίτης, ΑἰλιωτῆC.

ΑΙΛ. ΚΑΠΙΤΩΛΙΕΩΝ. In nummis Aurelii.

COL. AEL. COMM. Adjecto Commodianæ cognomine a Commodō Imp. in nummis Severi ac Diadumeniani. Hunc nummum Mediobarbus, nuperus numiſmatum collector, ſic legit, COL. HEL. CAP. COMM. & Hadriani principatu cuſum putat, pag. 185. cum appellatio ipſa Commodianæ Coloniae Commodi ſaltem tempora prodat apertiffime. Nam a Ceſionio Commodō id ei nomen inditum fuiſſe ſomnium Oifelii eſt.

AEL. MVNIC. COMM. *Ælium Municipium Commodianum.* Commodi, & Macrini nummi.

ΙΕΡΑC. ΚΑΠΙΤΩΛΕΩC. Severi. Is in Syria & Judæa reſ bene geſſit, teſte Spartiano, pag. 70.

AEL. MVN. Caracallæ, & Alexandri Severi. Judæicum egit triumphum Caracalla, ut Spartianuſ refert in Severo, pag. 70.

COL. AVR. AEL. CAP. COM. P. F. *Colonia Aurelia Ælia Capitolina Commodiana Pia Felix.* Elagabali, e theſauro Goltzii, pag. 238.

ÆSERNIA.

ÆSERNINO. Nummuſ gentiſ Claudiæ, apud Patin. pag. 311. Plinio, lib. 111. ſect. xvii. *Eſernini.* Straboni, lib. v. pag. 250. Ἐσερνία. Ptolemæo, Αἰσερνία. Nunc *Iſernia*, in Italia, Comitatu Molifiſi appellato, in Samnitibus.

AFRICA.

CLODIVS. MACER. PROPRAE. AFRIC.

Proprætor Africae. Apud Patinum, pag. 124.

ΑΥΤΟΚΡΑ. L. ΙΒ. Αὐτοκράτορ. Λυχέλατος ΙΒ. Anno XII. Nummus Neronis, in quo Africae caput insculptum. E Cimelio Regio.

AFRICA. S. C. Hadriani, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 191. In his plerumque nummis spicas tenet Africa, quibus ejus fertilitas designatur, de qua Plinius multis locis, præsertim lib. v. sect. 111. & lib. xvii. sect. 111. Exuviis etiam elephantinis tegitur, ob elephantorum in eo tractu frequentiam. Claudianus, lib. 11. de laud. Stilic.

Tum spicis & dente comas insignis eburno,

Et calido rubicunda die, sic Africa fatur.

Scorpium quoque tenet interdum, quo serpentium genere ea regio scatet in primis. Canistro innititur cum leone, quod sit *leonum arida nutrix*, ut ait Horatius. Montibus demum insidet, nempe quos *septem fratres*, ut Plinius ait, lib. v. sect. 1. *a simili altitudine appellant.* Et Solinus, cap. xxv. pag. 46. de Tingitana: *Exsurgit montibus septem, qui a similitudine fratres appellati, freto imminent: hi montes elephantis frequentissimi, &c.*

ADVENTVI. AVG. AFRICAE. Eiusdem Hadriani, e Cimelio Regio. Spartianus in Hadriano, pag. xi. *Quando in Africam venit ad adventum ejus post quinquennium pluit: atque ideo ab Africanis dilectus est.*

RESTITVTORI. AFRICAE. Hadriani, apud eundem Patinum, pag. 194. Spartianus, pag. 7. *Multum beneficiorum provinciis Africanis attribuit.*

AFRICA. In nummo Severi exuvias elephantinas præfert, & spicas, leone ad pedes jacente. Spartianus, in Severo, pag. 64. *Severus Africa oriundus, cui civitas Leptis, pater Geta, &c.* Et pag. 71. *Tripolim, unde oriundus erat, contusus bellicosissimis gentibus, securissimam reddidit.*

CONSERVATOR. AFRICAE. SVAE. Constantini M. apud Oconem, pag. 533.

ΑΓΑΘΥΡΣΩΝ, apud Goltzium in Græcia vetere: quem ille nummum, & Nonnius eum secutus, ad Agathyrfos ultra Borysthenem sitos, & Græcarum litterarum ignaros, & monetæ forsan expertes, nec Romano fere orbi notos, (de quibus Plinius lib. I V. sect. 26.) perperam refert. Pertinet enim ad Agathyrnum Siciliae oppidum, de quo Plinius, lib. III. sect. XIV. quod Polybio, ut ibi diximus, Ἀγάθυρσα est. Et bigæ sane ei nummo insculptæ, in Siculis nummis sunt frequentes. Stephanus: Ἀγάθυρσα, πόλις Σικελίας, ὡς Πολύβιος ἐννάτη. τὸ ἔθνικόν, Ἀγάθυρσαῖον. Nunc est S. Marci oppidum, ad amnem cognominem, medio ferme itinere Panormum inter, ac Messanam.

ΑΓΗΝΩΝ. Vide CÆSAREΑ *Bithynia*.

ΑΓΗCЦИΩΝ. Trajani nummus, e Cimelio Christianissimi Regis. Stephano Ἀγισσός, πόλις Θράκης... τὸ ἔθνικόν, Ἀγισσίον, & Ἀγιστίης. Apud Tristænum, tom. I. pag. 500. nummum Hadriani, ΑΗCΕΙΩΝ, hinc emendabis, legesque ΑΓΗCΕΙΩΝ. In averfa ejus nummi parte Imperator equo citus fertur. Illud porro C pro Σ, quod semel monuisse operæ pretium fuerit, non fere occurrit in nummis ante Domitiani principatum: post illum, non aliter fere: vetere forma pingendi σίμα, per Σ, e nummis prorsus ablegata.

ΑΓΕCЦИΩΝ. Apud Goltzium, in vetere Græcia, tab. XXVIII. cum Pythii Apollinis icone.

ΑΓΡΙΠΠΕΩΝ. Nummus e Cimelio Regio, in quo pro-ræ effigies: ex parte averfa caput velatum, Γερουσίας illius civitatis, hoc est, Senatus, seu Curiae symbolum. Plinio, lib. V. sect. XLIII. *Agrippenses*, in Bithynia.

COL. AGRIPPA. COR. & COL. AGRIPPA. PATRICIA. a Goltzio in Thesauro referuntur, pag. 236. atque ex eo Thesaurum quoque suum Ortelius locupletavit: sed factum ab utroque incaute: neque enim coloniae ibi, sed viri nomen Agrippa est, sive Duumviri ejus coloniae, sive illius qui amicus ac gener Augusti fuit; pertinetque nummus alter ad Co-

rinthum, alter ad coloniam Patriciam, quæ Corduba est. Itaque legi necesse est: COL. COR. AGRIPPA. & COL. PATRICIA. AGRIPPA.

AGRIPPINA COL. Neronis nummus e Thesauro Goltzii, pag. 237. Plinio, lib. 1 v. sect. xxxi. *Vbii, Colonia Agrippinensis. Nunc quoque Cologne.*

COL. AGRIPPINA. VBIOR. Claudii, ibidem.

ΑΓΥΡΙΝΑΙΩΝ. In Sicilia nummis. Plinio, lib. 111. sect. xiv. *Agyrini. Stephano: Ἀγύρινα, πόλις Σικελίας. τὸ ἔθνικόν, Ἀγυρίωναιος: sed mendose, pro Ἀγύρινα, & Ἀγυρίωναιος. Nunc Argiro, & S. Filippo d'Argirone. Primus apud Parutam Agyrinorum nummus Herculem exhibet cum hydra, quam clava conficit. Urbis suæ originem ad Herculem Agyrini referunt: portamquæ civitatis, ubi instituta ab eo sacra fiebant, Herculeam appellarunt. Testis Diodorus Sicul. lib. 1 v. Bibl. ubi peregrinationes Herculis expeditionesque narrat. Tullius Verrina 111. *Agyrinensem populum fidelem & illustrem* vocat.*

AΖΩΤΙΩΝ. In Titi nummo, apud Goltzium in Thesauro, pag. 210.

ΑΥΤ. ΚΑΙ. Α. ΣΕΠΤ. ΣΕΟΥΤΗΡΟΣ. ΣΕΒ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Λάβιος Σεπτιμῖος Σεούτης Σεβαστός. Ex parte averfa, ΙΟΥΛΙΑ. ΔΟΜΝΑ. ΑΣΩΤ. quæ Trifstanus tom. 11. pag. 95. sic interpretatur. Ἰουλία Δόμνα Αὐγούσα Σωτήρα. Saltem Σωτήρα diceret. At longe propius vero fore arbitramur, si legamus, Ἰουλία Δόμνα. Ἀζωπίων. Nam & illa loquendi forma in nummis insolens, Αὐγούσα Σωτήρα: & illa scribendi haud paulo insolentior, Α. ΣΩΤ. At Σ pro Ζ in nummis sæpe occurrere eruditi norunt, ut in Vespasiani nummo, ΣΕΥΣ. ΣΑΡΑΠΙΣ, pro ΖΕΥΣ, Spanhemius vidit, l. de usu numism. pag. 75. Plinio, lib. v. sect. xiv. *Azotus*, in Palæstina, Stephano: Ἀζωτος πόλις Παλαιστίνης. . . . ὁ πολίτης, Ἀζώπιος. Hodie, *Alcette*.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

ΑΘΕ. & ΑΘΗ. ΑΘΕΝΑΙΩΝ, & ΑΘΗΝΑΙΩΝ, passim

passim in nummis. Plinio, lib. IV. sect. XI. *Athenæ libera civitas*, &c. Nunc *Setines*, vel *Satines*, voce contracta ex εἰς Ἀθῶνας.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΣΩΤΗΡΑ ΤΟΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ.
Olympium Servatorem Beneficum. ΑΘΗΝΑΙΩΝ.
Nummus Hadriani, quem Athenienses & alii Olympium vocavere. Vetus inscriptio, apud Sponium in Itiner. Athen.

ΑΔΡΙΑΝΟΝ ΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ
ΑΜΦΙΠΟΛΕΙΤΩΝ.

Iterumque alia, ibidem :

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΤΡΑΙΑΝΟΝ ΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΑ ΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΑΒΥΔΗΝΟΙ, &c.

Vide inferius ΕΦΕΣΙΩΝ Pausanias in Atticis, pag. 3. *Ενταύθα ἔστηκε Ζεὺς ὀνομαζόμενος Ἐλευθερίου, καὶ βασιλεύς Ἀδριανός, εἰς ἄλλους τὸν ἦρχεν Ὀργασίας, καὶ εἰς τὴν πόλιν μάλιστα ὑποδείξιμος τῶν Ἀθηναίων.* Ibidem, in porticu scilicet, prope Ceramicum, qui Athenarum vicus fuit, *Juppiter stat cognomento Liberator: & Imp. Hadrianus, vir cum in alias gentes Beneficus, quibus jura dixit, tum vero maxime in Atheniensium civitatem.* Et Jovis ipsius Olympii templum, Junonis item, aliorumque Numinum, posuit Athenis Hadrianus, eodem teste Pausanias, pag. 16. & Spartiano in ejus vita, cujus verba in nummis ΕΦΕΣΙΩΝ allaturi sumus. Quibus hæc addenda ex eodem scriptore, pag. 6. Hadriani erga Athenienses benevolentiam testantia: *Multa in Athenienses contulit, & pro agonotheta refedit. . . . Statim ad orientem profectus, per Athenas iter fecit, atque opera quæ apud Athenienses cæperat, dedicavit &c.* Et pag 9. *Athenis Archon fuit. . . . Athenis mille ferarum venationem in stadio exhibuit.* Pag. 10. *Multas civitates Ἀδριανοῦ πόλεις appellavit, ut ipsam Carthaginem, &*

Athenarum partem. Hanc Hadriani benevolentiam erga Athenienses, imitatus deinde Gallienus, qui, uti Pollio Trebellius prodit, pag. 179. *apud Athenas d'ρωι erat, id est, summus Magistratus, vanitate illa qua & civis adscribi desiderabat, & sacris omnibus interesse:* &c. Tot denique civitatem eam beneficiis Hadrianus auxit, ut ea se ejus nomine appellaret, inscriptione ea vetere, quam Gruterus affert ex Sirmondo nostro acceptam, pag. M L X X V I I I.

ΑΙ Δ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙ ΘΗΣΕΩΣ Η ΠΡΙΝ ΠΟΛΙΣ.

ΑΙ Δ ΕΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΚΟΥΧΙ ΘΗΣΕΩΣ ΠΟΛΙΣ.

Hoc est, αἱ δ' εἰς Ἀθῶναι Θησεῶς ἢ πρὶν πόλις. αἱ δ' εἰς Ἀδριανῶν, κ' οὐχὶ Θησεῶς πόλις.

Hæ sunt Athenæ, Theseos quondam oppidum.

Nunc Hadriani, Theseos nec jam oppidum.

ΑΘΩΙΤΩΝ. In Græciæ veteris nummis, cum effigie viri in monte sedentis, qui Genius esse ejus oppidi videtur. Plinius, lib. IV. sect. XV II: *Mons Athos... oppidum in cacumine fuit Acrothon.* Stephano: "Αθῶς, ὄρεσ Θρακῆς... ἐστὶ ἡ καὶ Ἀθῶς πόλις ἐπὶ τῆς Ἀθῶν: καὶ ὁ πολίτης Ἀθῶνιτης. Hodie Monte Santo.

ΑΙΓΑΕΩΝ. Nummus antiquus, apud Patin. pag. 5. Et nos similem Vespasiani vidimus. Plinio, lib. v. sect. XXX II: *Ægæ, in Æolide.* Gentile nomen habet vox ea multiplex, Αἰγαῖος, Αἰγαῖος, & Αἰγαίτης. Hæc est Ἀλεξάνδρεια ἐν Αἰγαίοις ἢ καὶ Σκυθία, ab Alexandro M. condita, ut refert Chronicon Alexandr. ad annum alterum Olymp. C X I I I. Geographis ante hunc diem incognita:

ΑΙΓΑΙΩΝ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. ΠΟΛΙΣ. Alexandri Severi, e Cimelio Regio. Adduntur in eo nummo litteræ ΗΟC, quæ signant annum σδ', hoc est, CCLXXVIII. post acceptum a Iulio Cæsare, uti remur, jus civitatis aut libertatis, anno Urbis DCCV II, cum per Asiam iter faciens Pharnacem Bosphori regem bello peteret. Itaque annus est hic Alexandri Severi undecimus: Urbis Romæ, D C C C C L X X X I V. In alio similiter Alexandri Severi nummo, ΕΠΙ. ΑΥ. ΕΥΤ. CΕΥΗ.

ΝΕΩΚΟΡΟΥ. ΑΙΓΕΩΝ. ΗΟΣ. *sub Aurelio Eutycho Severo Neocoro*, (occurrit idem & in Phocænsium ejusdem tractus nummo inferius,) *Ægensium anno CCLXXIII*. Quæ anni nota unius esse ejusdemque oppidi nummum utrumque indicat.

ΑΙΓΑΙΕΩΝ... ΜΑΚΡΕΙΝΟΥΠΟΛΙΣ. E Cimelio Regio, cum muliebri capite, forte Noniæ Celsæ, quæ uxor Macrini. In hoc & subsequente nummo adjectæ annorum notæ CΞΔ, hoc est, CCLXIV. qui annus incidit in annum Urbis Romæ DCCCLXX. quo Macrinus rexit imperium.

ΜΑΚΡΕΙΝΟΥΠ... ΑΙΓΑΙΕΩΝ. Diadumeniani nummus; cum effigie capræ, quam Græci *αἶγα* vocant. Quare hoc cives symbolum in nummis adscivere. Est in Cimelio Regio. Ut nempe ab Alexandro Magno *Ἀλεξάνδρουπόλις*, sic a Macrino, Diadumeniani patre, *Μακρηνούπολις* Ægensium urbs cognominata est. Hoc geminum urbis hujus cognomen Ortelio ceterisque ignotum, nummo huic uni debetur. Sic Tarsus *Μακρηνιανή* in nummis infra inscribitur.

ΑΔΡΙΑΝΩΝ. ΑΙΓΕΑΙΩΝ. M. Aurelii nummus, quo alterum oppidi nomen indicatur, ab Hadriano Principe datum:

ΑΔΡΙΑΝΩΝ. ΑΙΓΕΑΙΩΝ. ΚΟΜΟΔΙΑΝΩΝ. Commodi nummus, majore modulo: quo & a Commodi Principe Commodianos cognominatos esse Ægeenses intelligis. Sic *Carthago Commoaiana*, aliæque inferius. Est hic nummus Commodi Principis e Gaza Regia, in quo Serapidis Isidisque adversa capita: adjectaque æræ nota, ΕΤΟΥΣ ΔΑC. hoc est, anno CCXXXIV. qui plane incidit, ex superiore computo, in annum Urbis Romæ DCCCXXX. Commodi fere nonum.

ΑΙΓΕΑΤΩΝ. Plautillæ, quæ Caracallæ conjux, e Gaza Regia. Facit Æsculapius in eo nummo insculptus, ut subdubitem, nam ad Ægas Ciliciæ referri eum oporteat, quod celebre ejus Dei fanum ibi fuit, teste Eusebio, lib. III. de vita Const. cap. LVF.

ΑΙΓΕΙΝΗΤΩΝ. Elagabali nummus. Plinio, lib. i v. sect. xix. *Ægina liberae conditionis*. Stephano: Αἴγινα νῆσος μία τῆς Κυκλάδων... ὁ πολίτης, Αἴγινας, ὡς Στρατῶν. ὡς οἱ πολλοί, Αἴγιήτης. E Cycladibus insulis una, contra litus Atticum posita: hodieque *Egina* dicta, non *Engia*, ut vulgus Geographorum putat. Ab ea sinui Saronico nomen, *Golfo d' Egina*. Ibi ædes olim sacrae, Apollini, Dianæ, Libero Patri, Æculapio: In primis autem Hecaten coluere. Auctor Pausanias, in Corinth. pag. 72. Erunt hæc haud dubie insculpta Numina in variis Æginetarum nummis.

ΑΙΓΙΑΛΕΩΝ. Caracallæ nummus, e Cimelio Regio. ΕΠΙ. ΑΡΧ. ΠΡΥΤΑΝΕ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥ. Β. Ἐπὶ ἀρχιερέως πρυτανίως Ἐπικρατοῦς β'. *Sub Pontifice & Magistratu summo Epicrate, iterum*. Sunt qui Ἐγαλέων legant. Sed profecto legi ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ oportuit, ac de Anchiale Cilix oppido accipi hunc saltem nummum unum, quod Ἀρχιερεῖς & Πρυτάνεις sunt in nummis fere huiusce tractus, alibi rarius, obvii. Alios ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ inscriptos, de quibus inferius, in Thraciam ablegaturi sumus.

ΑΙΓΙΕΩΝ. Ex parte averſa nomen Archontis, ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ. Α. Hoc est, ἀρῶτον, *primum*: ut cūsum hunc esse nummum tum intelligas, cum primum is Archon, vel Prætor fuit. Apud Ill. Harlæum, & in Museo nostro. Plinio, lib. iv. sect. vi. *Ægion*. Stephano: Αἴγιον, πόλις Ἀχάϊας... ὁ πολίτης, Αἴγιός.

ΑΙΓΙΕΩΝ. ΜΕΤΡΟ. COΘ. Juliae Mamae nummus, apud Tristanum, tom. i i. pag. 431. Spectat hic forte ad Ægas Ciliciæ, a quibus & Αἴγιός derivatur, unde Μάξιμος ὁ Αἴγιός, apud Philostr. lib. i. de vita Apoll. cap. 111. Nisi epochæ, quæ & in Alexandri Severi nummo occurrit, similitudo suadeat, ut ad Ægas Æolidis, de quibus supra, revocetur: quod verius puto. Alias non immerito concessum pariter jus libertatis, (unde *Ægæ liberum* Plinio dicitur, lib. v. sect. xxii.) Ægentibus Ciliciæ, ante annos 600, hoc est, cclxxix. post Pharsalicam pugnam a Iulio Cæsare

videatur, anno Urbis Romæ DCCV.

ΑΙΔΗΨΙΩΝ. In Græcia Goltzii. Plinio, lib. IV. sect. XXI. *Ædepsos*. Stephano: Αἰδηψός. . . . ὁ πολίτης, Αἰδηψίτης. Eubœæ id oppidum fuit. In eo nummo cancer insculptus, in nummis insularum frequens.

ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ. & ΑΙΖΑΝΕΙΤΩΝ. In nummis Caligulæ, Claudii, Commodi, cum Jovis stantis effigie, & adjectis nominibus Prætorum, ΕΠΙ. ΙΕΡΑΚΟΣ, sub *Hierace*, vel ΕΠΙ. ΛΥΣΑΝΙΟΥ. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ, sub *Lysania Menandri F.* vel ΕΠΙ. ΛΟΛΛΙΟΥ. ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ, sub *Lollio Classico*, ΕΠΙ. ΑΝΤΙΟΧΟΥ, &c. Αἰζανειτῶν porro in nummis scribi pro Αἰζανειτῶν, haud mirum magis debet videri, quam in Cyrrhestarum numismatibus, ΔΙΟΣ ΚΑΤΑΒΑΤΟΥ, pro ΚΑΤΑΒΑΤΟΥ. Quanquam alias non sum nescius, κατὰ pro κατὰ a Græcis usurpatum. Et in Synodo quidem CP. V. pag. 169. planissime legitur, Πελάγιος Ἐπίσκοπος τῆς Αἰζανιτῶν πόλεως. Pag. verò 182. idem Πελάγιος Ἀζανιτῶν. Stephano: Ἀζανίτης, φρυγίας πόλις. . . . οἱ πολῖται, Ἀζανίται. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 17. inter Episcopos Phrygiæ Pacatianæ, vel ut alii volunt, Capatianæ, censeatur ὁ Ἀζάνων. In altera, pag. 27. Ἀζάνοι. Tertia rursum, pag. 49. ὁ Ἀζάνων. Alia præterea Arcadiæ regio est, Ἀζάναι, ex qua petita parœmia, Ἀζάνεια κατὰ, apud Stephanum & Zenobium: sed quæ nihil huc spectet.

ΑΙΖΑΝΙ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΙ. ΜΥΤΙΘΕΝΟΥΣ. Sabina, e Cimelio Regio. Αἰζανιτῶν. Ἐπὶ Στρατηγῶς Αἰλίου Μυθηνοῦς, sub *Prætoræ Aelio Myithene*. Sed hæc vox postrema nec omnino placet, nec legi sat commode, vitiato ibi nummo, potest. Hygia itans serpentem pascit. Στρατηγός (quoniam ea vox sæpe occurrit in nummis) Prætor est, summusve Magistratus urbis, & Duumvir. Glossæ: Στρατηγός, *Magistratus, Duumvir. Prætor. Στρατηγία, Magistratus, Duumviratus. Στρατηγείον, Prætorium. Στρατηγία Πρώμης, Prætorium, Prætura, Magistratus.* Modestinus, lib. xxvii. Dig.

tit. 1. de Excusationibus, leg. xv. Ἐὰν ὁ δὲ πόλεως ἄρχων, τοῦτέστιν Στρατηγὸς &c. Si Magistratus urbis, hoc est Στρατηγὸς, &c. Constantinus M. ut Julianus narrat, orat. 1. pag. 14. cum princeps omnium esset ac dominus, στρατηγὸν se nihilominus Atheniensium appellari voluit. Βασιλέως γὰρ ὦν καὶ κύριος πάντων, στρατηγὸς Ἀθηνῶν ἡξίου καλεῖσθαι. Hoc est, Ἄρχων. Nam & Hadrianus similiter, teste Spartiano in ejus vita, pag. 9. Athenis Archon fuit: & Gallienus, teste Pollione Trebellio, pag. 179. apud Athenas Archon erat, id est, summus Magistratus. Unde & illud obiter intelliges falsum esse, quod Meursius pronunciavit, lib. 1. de Archontibus, cap. ix. desitis jam Archontibus, aut eorum potestate jam obliterata, Athenis στρατηγὸς fuisse: cum sit mutato nomine, potestas eadem. Et illud denique dignum notatu, ante Antonini Pii tempora Στρατηγὸς nomen in nummis vix semel occurrere, quod ab illius principatu passim offendas.

ΑΙΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummus Antonini Pii, apud Occonem, pag. 269. ex Goltzio.

ΑΙΝΙΑΝΩΝ, apud Ill. Harlæum. Plinio, lib. 1 v. sect. 111. *Ænienses*: Ætolorum populi. Stephano: Αἰνία πόλις Περγαίων, καὶ Αἰνιάνες, οἱ οἰκοῦντες.

ΑΙΝΙΩΝ. Quidam ΑΙΝΙΩΝ perperam legunt: cum ab Hellepontico oppido, quod Stephanus Αἶνον vocat, gentile nomen deduci Αἰνούσιος, non Αἰνίος, ipse asseveret. Æsculapius in eo nummo, qua pingi fere forma solet, baculum gestat, quem serpens gyro implicat: In altero Mercurium vidimus cum caduceo & pera. Plinio, lib. 1 v. sect. xviii. in Thraciæ oppidis, *Ænos liberum*, &c. Stephano: Αἶνος, πόλις Θράκης... τὸ ἔθνικόν, Αἶνίος. Sunt & aliæ cognomines in Theffalia & in Locris urbes.

ΑΙΣΑΙΩΝ. Stephano: Αἶσα, πόλις Θράκης, ὡροσεχὴς τῆ Παλλήνη. τὸ ἔθνικόν, Αἶσαιός.

ΑΙΤΙΝΙΩΝ. Apud Ptolemæum, lib. 111. cap. xiii. in Macedonia Αἰτίτιον Estiotarum oppidum est.

ΑΙΤΝΑΙΩΝ, in Parutæ nummis. Plinio, lib. 111. sect.

χι ν. *Ætneſes*. Stephano: Αἴτνη, πόλις Σικελίας... ὁ οἰκῆτωρ, Αἴτναϊός. In Montis Ætnæ radicibus, id oppidum fuit, *Mont Gibel*. Est in Ætneſium nummo Copiæ cornu inſculptum, quo agri ejus fertilitas indicatur: cum enim ſit toto Siculo agro magna, tum vero in Ætneſi maxima. Strabo, lib. v i. pag. 269. Η' μ' οὐδ' σποδὸς λυπήσασα πρὸς κρημὸν ἔβραγε τ' ἄρα τὸν χρόνον ὕπερον Ὠάμπελον ἢ παρέχεται ἢ ζητήσασαρον, ἢ ἄλλης οὐχ ὁμοίως οὐσὺς βόινου, &c. *Cinis Ætnæus cum aliquanto tempore ſit moleſtus, poſtea regionem beneficio afficit: reddit enim eam vinetiſ lætam, ac bonæ frugis feracem: cum reliquus ager non ita præſtet copia vini, &c.*

ΑΚΑΡΝΑΝΩΝ, apud Goltzium, in Græcia vetere, Tabula v i. cum effigie Apollinis, qui toto hoc tractu ob Actii vicinium colebatur. Plinio, lib. i v. ſect. i i. *Acarmania*, &c. pars Epiri. Stephano: Ἀκαρνανία... τὸ ἔθνικόν, Ἀκαρνανίαν.

ΑΚΜΩΝΕΩΝ. Nummus Agrippinæ Claudii, apud Patinum, pag. 109. cum Dianæ venatricis effigie. Epigraphe reliqua eſt hujusmodi: ΕΠΙ. ΣΕΡΟΥΙΛΙΟΥ. ΚΑΙ ΠΙΩΝΟΣ. ΚΑΙ. ΙΟΥΛΙΑΣ. ΣΕΟΥΗΡΑΣ *Sub Servilio Cæpione, & Julia Severa*. Sic in nummis Byzantiorum, ΕΠΙ. ΑΙΜ. ΣΕΥΗΡΟΥ. ΚΑΙ. ΙΟΥΛ. ΣΕΥΗΡΑΣ. *Sub Æmilio Severo, & Julia Severa*: illo quidem, ut arbitror, communium pro domo Augusta, ac civitate: iſta, muliebrium ſacrorum Antiftite. Patinus, & alii male, ut arbitror, ΕΠΙ. ΣΕΡΟΤΙΝΙΟΥ. ΚΑΠΙΤΩΝΟΣ. Servilii Cæpionis apud Gruterum, alibique mentio. Ex parte averſa ejus nummi, ΑΓΡΙΠΠΙΝΑΝ. ΣΕΒΑΣΤΗΝ. ſubintellige, Ἀκμωνεῖς ἐπίμωσαν, ut in Mytilenæorum nummis dicemus: *Acmonenſes coluere*. Plinio, lib. v. ſect. xxix. *Acmonenſes*. Stephano: Ἀκμονία, πόλις Φρυγίας... τὸ ἔθνικόν, Ἀκμωνιδῶν, ἢ Ἀκμωνίων.

ΑΚΜΩΝΕΩΝ. Plautillæ in Cimelio Regio, & Treboniani. Apud Leunclavium, pag. 94. ὁ Ἀκμωνείας. In Notitiis Eccleſ. antiquis, pag. 17. ὁ Ἰκρίωνος, & pag. 49. ὁ Ἰκρίων, pro ὁ Ἀκμωνίωνος.

ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ, apud Parutam, & in Museo nostro. Plinio, lib. III. sect. XIV. *Acragas, quod Agrigentum nostri dixerunt.* Stephano: "Ακραγας... τὸ ἔθνικόν, Ἀκραγαντῆνος. Nunc *Gergenti*. Incolis, *Agrigento Citta Magnifica*. In Sicilia.

ΑΚΡ. Caput juvenili forma. Sedet ex altera parte Jupiter, aquilam dextra, læva hastam gerens. Apud Parutam in Agrigentorum nummis, num. XI. Forte ipse Acragas superficie priore insculptus, quem Jovis filium aiunt fuisse, urbisque conditorem. Stephanus: Ἀκράγας, πόλις Σικελίας... Ἐπὶ Ἀκράγαντος, τοῦ Διὸς καὶ Ἀφροδίτης ἡ Ὠκεανοῦ. Alii ab amne cognomine appellatum oppidum volunt. Fuit certe in eo oppidi Olympii Jovis templum, in primis magnificum, quod luculenter Diodorus describit, lib. XIII. Bibl. Et Jovis in nummis aliis Agrigentorum, aquila vicem præbet. Fuit autem & Herculis præterea fanum apud eodem teste Tullio, in Verrem lib. IV.

ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ. Æsculapius ex parte una, ex altera Ceres: apud Parutam, num. 45. Ac num. 32. Ceres, & Hygia, ut remur, Æsculapii filia. De fano Æsculapii, quod Agrigenti fuit, Tullius in Verrem, orat. IIII. *Quid? Agrigenti nonne ejusdem P. Scipionis monumentum, signum Apollinis pulcherrimum, Æsculapii religiosissimo fano sustulisti?*

ΑΚΡΑΓΑΝΤΙ. Cum quadriga, victoriæ in ludis reportatæ indice. Commendati vero in primis olim equi ex Agrigentino solo: Testis Maro, lib. III. *Æneid.*
Arduus inde Acragas ostentat maxima longe
Mœnia, magnanimum quondam generator equorum.

ΑΚ. ΑΚΡΑ. ΑΚΡΑΓ. ΑΚΡΑΓΑΝ. & ΑΚΡΑΓΑΝΤΟΣ, in nummis Parutæ, cum Cancri effigie: qui maritima loca, insulasque, signat: ut ex innumeris liquet, Syracusanorum, Ambraciotarum, Chiorum, Coënsium, Liparæorum, aliorumque nummis.

ΑΓΡΙΓΕΝΤ. in corona laurea, apud Parutam, cum triplici crure divaricato, Siciliæ typo.

ΑΚΡΑΙΦΝΙΕΩΝ. Domitiani nummus, e Thesauro Goltzii,

Goltzii, pag. 207. Plinio, lib. 1 v. sect. x i i. *Acraephia*, in Bœotia. Stephano : 'Ακραφία, πόλις Βοιωτίας. οἱ ᾗ 'Ακραίφριον Παισανίας ᾗ, 'Ακραίφριον . . . Θεόπομπος ᾗ τὰ 'Ακραίφριά φησι τὸ ἔθνικόν, 'Ακραφριδής.

ΑΚΡΑCΙΩΤΩΝ. Nummi Severi, tum e Cimelio Regio, tum e nostro. In his Æsculapii stantis effigies. In Notitiis Eccles. pag. 15. inter Lybiæ Episcopus, pag. 15. ὁ 'Ακρασοῦ, & pag. 49. ὁ 'Ακρασοῦ. Leunclavio pariter, pag. 94. ὁ 'Ακρασοῦ.

ΑΚΡΑCΙΟΤΩΝ. Elagabali, e Regio Cimelio, cum Dianæ Ephesiæ icone. Alii ab his *Νακρασιῶται* sunt, de quibus suo loco dicemus.

ΑΛΑΒΑΝΔΕΩΝ. Nummus Augusti, apud Spanhem. pag. 644. Plinio, lib. v. sect. x x i x. *Alabanda libera*, &c. Stephano : 'Αλάβανδα . . . ὁ πολίτης, 'Αλαβανδής. Urbs ea Carix fuit. Sunt & Britannici similes nummi, quos vidimus in Cimelio Regio, & apud Tristandum, tom. 1. pag. 200. ΚΛΑΥΔΙΟΣ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟΣ. In averfa parte, ΑΛΑΒΑΝΔΕΩΝ, cum effigie Alabandi herois, dextra lapidem Alabandicum gestantis, læva baculum : addito ad dextram equo. Ænigmati huic Stephanus lucem affert : 'Αλάβανδα πόλις Καρίας . . . Ὀτυχεσάτη, ἀφ' ἧς ἡ παρρημία, 'Αλάβανδα Καρῶν εὐτυχεσάτη. Κτίσμα ᾗ Καρὸς υἷος, ἄπὸ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ κληθείσα, τοῦ ἡνιθέντος ἄπὸ Καλλιρρόης τῆ Μαγάνδρου, μὲν νίκην ἰσπομαχικὴν. Καὶ κληθέντος 'Αλαβανδου, ὁ ἔστι χτ' ἢ Καρῶν φωνῶν, ἰσπόνικος. "Αλα μὲν τὸν ἰσπον, βάνδα ᾗ τῆ νίκην χαλοῦσιν. *Alabanda urbs Carix fortunatissima, unde paræmia, Alabanda Carum fortunatissima. Condita vero a Care est, cujus a filio sic est appellata, quem ille ex Callirhoë Mæandri filia genuit, post equestrem victoriam, Alabandumque cognominavit : quod Carum lingua Hipponicus dicitur, id est, equestri certamine victor. Cares enim Ala vocant equum, banda vero victoriam.* Tullius, lib. 1 1 1. de Nat. Deor. *Iam vero in Græcia multos habent ex hominibus Deos, Alabandum Alabandi, Tenedi Tenen, &c. Et paulo post : Alabandenses quidem Alabandum sanctius colunt, a quo*

est urbs illa condita, quam quemquam nobilium Deorum, &c. De carbunculis Alabandicis, in Orthosia caute nascentibus, sed qui perficiantur Alabandis, Plinium consule, lib. xxxvii. sect. xxv.

ΛΙΟΥΙΑ. ΑΛΑΒΑΝΔΕΩΝ. Liviæ, seu Juliæ Augusti. *Livia, Alabandensium.*

ΑΛΑΙΩΝ. ΚΙΛΙΚΩΝ. Hadriani nummus apud Spanhemium, pag. 230. in quo Bellerophon vectus Pegaso pingitur, cum Chimæra. Plinio, lib. v. sect. xxii. *Ale.* Stephano multitudinis numero Ἀλαῖ dicuntur, unde *Aleii campi* Plinio loc. cit. memorati. Ἀλαῖ ἡ Κιλικίας πόλις. Σπὸς ἡ τούτου, Ἀλήιον πεδῖον. In his utique campis errasse Bellerophontem, auctor est Alexander Polyhistor, apud Stephanum, verbo Τάρος. Ἀλέξανδρος ἡ ὁ πολυῖστωρ, τὸν Πήγασον ἴστων ἐκεῖ τὸν παρσὸν κλάσαντα, ἡ Βελλεεσφόντιω ἐν τῷ Ἀληίῳ πεδίῳ πλασθεῖωαι. Ex Ἀλαῖ fieri etiam Ἀλαῖος Stephanus monet.

ΑΛΗΙΝΩΝ. Gordiani junioris nummus, quem vidimus, atque huc quoque referendum putamus.

ΑΛΗC. In vetere nummo quem vidimus, nisi ejusdem oppidi nomen est, erit annis illius, qui Colophonem alluit. Pausanias in Achaïcis, pag. 210. ubi de luco Apollinis egit, qui juxta Colophonios fuit, οὐ πὸρρώ τῷ ἄλσοις, inquit, Ἀλης ποταμὸς ψυχρότατος τῆς ἐν Ἰωνίᾳ. *Haud procul ab eo luco Hales annis Ionia frigidissimus.* Plinius, lib. v. sect. xxxi. *Intus ipsa Colophon, Haleso præfluente.* Et Schol. Lycophr. pag. 125. Ἀλεντος ποταμὸς Κολοφῶνος. In averfa parte, ΕΠΙ. ΒΙΩΝΟC, *sub Bione Prætoris, sive Ales, sive Colophonis.*

ΑΛΕΜΑΝΝΙΑ ΔΕΒΙCΤΑ. Crispi nummus, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 467.

ΑΛΕΜΑΝΝΙΑ. ΔΕΒΙCΤΑ. SIRM. *Sirmii* Moneta cusa. Constantini junioris, apud eundem Patinum, pag. 470. Devisus a Constantino patre Alemannos, scribit Nazarius, in Panegyrico.

ΑΛΕΧΑΝΔΡΙΑ *Ægypti.*

Γ. ΚΑΙCΑΡ. ΑΥΤΟΚ. ΑΡΧΙΕΡ. ΜΕΓ. Γάιος Καῖσαρ αὐτοκράτωρ Ἀρχιερεὺς μέγας. C. *Cæsar Imp. Pontifex*

Max. Ex parte altera, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΚΟΙΝΟΝ. *Commune Alexandrinorum*. Cæsaris Dictatoris nummus apud Occonem, pag. 12.

M. LEPIDVS. PONT. MAX. TVTOR. REG. EX. S. C. *Tutor Regum*. Ptolemæi scilicet junioris, & Cleopatrx, regum Ægypti. Ex altera superficie, Μ. ΛΕΠΙΔΟΣ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ. ΤΡΙΩΝ. ΑΝΔΡΩΝ. *M. Lepidus Imp. Triumvir*. ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΩΝ. Apud Occonem, pag. 22. *Concordia Alexandrinorum*.

M. ANTON... CLEOP. Ex parte averfa, ALEX. CLAS. cum triremi, e Cimelio Regio. *Alexandrina Classis*: quam scilicet adversus Augustum instruxit.

ΑΛΕΞ. ΑΙΓΥΠ. Ἀλεξάνδρεια Αἰγύπτου. Nummus Augusti cum palma, apud Occonem, pag. 49. & apud Tristanum, tom. 1. pag. 91. Nam & Ægyptia palma est, teste Plinio, lib. XIII. sect. VIII. Et Varrone, libro *Ἐὶ ἐδομάτων* apud Gellium, lib. VI. cap. XVI. In parte averfa, sex spicæ, fertilitatis nota: cum hac epigraphe, ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑ. In nummis Othonis, Galbæ, Vespasiani, Titi, ac Domitiani, mulier galeam capite gestans, ex elephantinis exuviis, (id quod ex promuscide, quæ exstat, intelligitur,) Alexandriam denotat: etiam non adjecta ea epigraphe, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑ, in nummis Hadriani. Spicas eadem manu tenet, quæ fertilitatem agri indicent, frumentique copiam, quod devehî Romam solebat. Unde Leges in jure Civili, tit. de frumento Alexandrino.

ALEXANDRIA. Mulier spicas dextra tenens. Hadriani nummus apud Patinum, pag. 191. ob frumenti in ea regione copiam: sinistra vitem tenet, ob vini Mareotici præstantiam, quod & Alexandrinum Athenæus vocat, lib. 1. Restitutam ab Hadriano Alexandriam, auctor est Eusebius in Chronico. Vide Vopiscum in Saturnino.

ALEXANDRIA. Hadriani, apud Patinum in Thesauro, pag. 66. Dextra sistrum matrona tener, hoc est,

musicum instrumentum, quo Isis Deæ sacerdotes, in Ægypto usi. Causam cur hic nummus cusus sit ab Alexandrinis, ex ipso Hadriano didicimus, cujus epistolam Vopiscus recitat in Saturnino, pag. 245. *Hadrianus Aug. Serviano Cos. Ægyptum quam mihi laudabas, Serviane carissime, totam didici. . . . Et utinam melius esset morata civitas Alexandrina, quæ pro sui magnitudine totius Ægypti teneat principatum. Huic ego cuncta concessi, vetera privilegia reddidi, nova sic addidi, ut præsentis gratias agerent.*

ALEXANDRIA. S. C. Antonini Pii apud Occonem, pag. 250. & apud Trifanum, pag. 575. Julius Capitolinus in Antonino, pag. 16. *In Ægypto rebelliones repressit.* Hanc ei laudem fortassis eo nummo Alexandria gratulatur. Vel, quod similis veri arbitror, ob exornatam variis operibus civitatem suam Alexandrini Pio grati animi hoc monumentum edunt. Niceph. Callist. lib. 111. Eccl. hist. cap. xxxi. Ο' Πιῶ ἡ Ἀντωνίνῳ, ὃ καὶ Εὐσεβίου ὄνομα χῶν. . . . ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τῇ Ἀντιοχείᾳ ἔ' ἄλλαις πολλαῖς τῶν ἑπισημῶν πόλεων, λουτρα καὶ ἄλλα πλεῖστα οἰκοδομήματα δημοσίᾳ κατασκευάσας, &c. *Antoninus Pius. . . . Alexandria, Antiochia, & in multis aliis insignibus oppidis, balnea, aliaque plurima ædificia publice construxit, &c.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΕΤ. ΒΠΣ. Anno σωβ'. hoc est, cclxxxii. Elagabali nummus e Cimelio Regio. Ducendum fortassis hujus æræ initium ab eo anno quo Alexander Ægypti rex a suis pulsus Tyrum secessit: ubi & moriens Populum Rom. heredem esse iussit. Vide Petavium, lib. x. de Doctr. Temp. cap. xlvi. pag. 236. Id vero contigit sub annum Urbis dclxxxix. qui Ciceronis Consulatum antecessit. Ab eo sane si anni numerentur cclxxxii. occurret omnino Urbis annus dcccclxxi. qui & idem fuit Elagabali secundus. Unde intelligitur & Alexandrinæ æræ initium ad hunc diem incognitum inde repeti oportere: nec Caracallæ, ut hæctenus creditum est, sed Elagabali eum nummum esse. Et vero

in Græcis numismatibus similitudo vultus; in utroque Principe, viros in iis tractandis agnoscendisque versatissimos sæpe fefellit, ut dicturi fumus in Sidoniorum aliorumque nummis. Caracallæ certe cur nummum Alexandrini cuderent, causa nulla fuit, quorum in oppido magnam cædem fecit, ut auctor est Spartianus in ejus vita, pag. 87.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Sunt qui ΚΟΙΝΩΝΙΑ legant. Gordiani junioris nummus e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 373. Alexandrinorum cum Ephesiis concordiam fœdusque significat: in eodem nummo sculptis pariter iconibus Serapidis Alexandrinorum Præsidis, Dianæ Venatricis, quæ Ephesiorum Dea: non Isis, ut Patino visum. Est & alter ejusdem Gordiani apud Tristanum, tom. 11. pag. 521. ΕΦΕCΙΩΝ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. cum Apis bovis effigie, ut videtur.

ΙΜΡ. C. GALER. VAL. MAXIMINVS. P. F. Ex parte averfa: ΒΟΝΟ. ΓΕΝΙΟ. ΠΙ. ΙΜΠΕΡΑΤΟΡΙC. ΑΛΕ. hoc est, *Alexandria*.

ΑΛΕΧΑΝΔΡΙΑ ΤΡΟΑC. Vide ΤΡΟΑC.

ΑΛΙΑΝΩΝ. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 17. inter Antistites Provinciæ Phrygiæ Capatianæ censetur ὁ Ἄλιων, pro ὁ Ἄλιων, uti paulo ante Καπατινῆς legitur, pro Καπαλιάνης. In quinta synodo C P. subscribit *Glaucus Episcopus Alionorum civitatis Phrygiæ Pacatianaë provinciae*, pag. 564. pro *Alianorum*. Nam act. v 1. pag. 603. subscribit ΓάϊϞ ἐπίσκοπος πόλεως Ἄλιων, sub metropolita Laodicensi.

ΑΛΙΚΑΡΝΑCCEΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΟC. Severi nummus. Plinius, lib. v. sect. xxix. *Halicarnassus. Sex oppida contributa ei*, &c. Stephano: Ἀλικαρνασσοῦς . . . ὁ πολίτης Ἀλικαρνασοῦς. Urbs Cariae fuit, cuius rudera vix supersunt in loco deserto, cui *Boudron* nomen est. Ibi & Mausoleum, Mausoli regis sepulcrum.

ΦΛΑ. ΜΑΞΙΜΟΥ. ΑΥΡ. ΑΡΧ. ΤΟ. Β. ΑΛΙΚΑΡΝΑCCEΩΝ. In Cimelio Regio, Severi ejus-

dem. Φλαουίου Μαξίμου Ἀυρηλίου Ἀρχιερέως τὸ β'. Ἀλι-
χάρναστων. *Flavii Maximi Aurelii Pontificis iterum,*
Halicarnassorum.

Α ΔΙΚΑΡΝΑCCEΩΝ. ΑΡΧ. CΤΡΑΤΟΚΛΕΟΥC.
Pontifice Stratocle. Severi rursum in eodem Cimelio.

Α ΔΙΚΑΡΝΑCCEΩΝ. ΑΥΤΟΝΟΜΩΝ. *Hali-*
carnassorum liberorum. Laudatus a Spanhemio, pag.
789. vixisse suis legibus liberam civitatem signifi-
cat.

Α ΔΙΝΔΕΩΝ. Augusti nummus, in quo arcus, pharetra,
clavaque insculpta. In Cimelio Reginae Christinae.
Stephanus: Ἀλινδα, πόλις Καρίας, ὡς Πολυτίτωρ. ὁ πο-
λίτης, Ἀλινδεύς. Notitia Eccles. antiqua, inter Epif-
copos Cariæ, pag. 17. & 49. ὁ Ἀλινδᾶν. Pag. 33. Ἀλινδᾶ.
Leunclavius, pag. 94. cum halitu aspero, ὁ Ἀλίνδων.
In Conc. Calched. act. 1. pag. 89. Ἰωάννης Ἀλίνδων.

Α ΔΙΣΑΡΝΑΙΩΝ. Vespasiani nummus e Thesauro Golt-
zii. Plinio, lib. v. sect. 33. *Haliserne.* Stephano: Ἀλι-
σαρνα, πόλις Τρωάδος... τὸ ἔθνηκόν, Ἀλίσαρναῖοι.

Α ΔΚΥΟΝΙΩΝ. E Cimelio nostro. Plinio, lib. 1 v. sect.
12. *Halcyone*, in Locrorum Thessalorumque confinio.
Est & Claudii nummus, cujus in meditullio litteræ tres
implexæ mutuo, ΑΛΚ. forte, pro ΑΔΚΥΟΝΙΩΝ.
Epigraphe in ora nummi, ΒΑΛΒΟΣ. ΑΝΘΥΠΑ-
ΤΟΣ. *Balbus Proconsul*, Macedoniae videlicet, quæ
Proconsuli paruit, dum stetit Respublica: postmodum
mutata regiminis forma, Consulari. Notitia Hiero-
clis, pag. 21. Ἐπαρχία Ἰλλυρικὴ, ἢ Μακεδονία, ὑπὸ
Κονσιλάειον. Fuisse hic Balbus ex Octavia gente vide-
tur. At hæc vox ἀνθύπατος non Proconsulem hoc loco
fortassis, sed Duumvirum sonat: quo sensu accepta
hæc vox a Socrate, cum scribit Præfectum Urbi C P.
datum, πούσαντα τῷ ἀνθυπάτων δεχθῆναι, ubi perperam vertit
interpres, *Proconsulum Magistratu penitus sublato*, pro
sublato Duumvirum Magistratu, cum e sex Thraciæ
provinciis, in quibus & Europa & Constantinopolis
fuit, nulla unquam Proconsularis fuerit, ut in Notis
ad Themistium uberius diximus, orat. XVI I. Duum-

viri nempe ἀνθύπατοι quoque dicti, quod duorum Consulium, penes quos Romæ olim summa rei publicæ fuit, instar illi erant in civitatibus & municipiis.

A Δ Λ Α Ρ Ι Ω Τ Α Ν. Herculis effigies. Apud Gruterum, pag. 505. fœdus recitatur, inter Ἀλλαιριώτας & Παρίους initum. Fuere vero Allariotæ Cretenses. Stephano, permutatis litteris, Ἀλλαιριώτης, pro Ἀλλαιριώτης.

A Δ Ο Ν Τ Ι Ν Ω Ν, apud Parutam. In hisce nummis juvenile caput insculptum, cum laurea modo corona, modo cum ederacea. Πάτρων hic est fortassis, quem conditorem urbis suæ Aluntini agnoscunt: ut Dionysius Halic. lib. 1. significat. Plinio, lib. 111. sect. xiv. *Aluntium*, in Sicilia. Nunc quoque, *Alontio*. Ptolemaeo, lib. 111. cap. iv. Ἀλόντιον. Dionys. Halic. lib. 1. pag. 41. Ἀλουίτιον.

A Δ Ω Π Ε Κ Ο Ν Ν Η Σ Ι Ω Ν. Nummus Caii Cæsaris, apud Goltzium in Thesauro, pag. 208. Plinio, lib. iv. sect. xxiii. *Alopeconnesus*, *haud procul a Cælo Cherronesi* Thraciæ *portu*. Stephano; Ἀλωπεκόννησος . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀλωπεκονήσιος.

A Δ Ω Ρ Ω Ν. Caracallæ nummus, e Cimelio Regio, quem Patinus, pag. 308. C A Δ Ω Ν. perperam legit. Plinio, lib. iv. sect. xvii. *Aloros*, & *Aloritæ*. Stephano: Ἀλωρως, πόλις Μακεδονίας . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀλωρείτης. Aream ejus nummi obtinent Leander & Hero, ut in Abydenorum nummo superius commemorato.

A Δ Ω Ρ Ο C, nummus alter, quem vidimus, huc quoque spectat.

A Μ Α Θ Ο Υ Σ Ι Ω Ν. Nummi Goltziani, cum effigie Veneris: quæ Amathusiæ inde nomen habet. Pomum dextra gerit, quod judicio Paridis obtinuit. Virgilius:

Est Amathûs, est celsa mihi Paphos, atque Cythera.

Catullus:

Quæ sanctum Idalium

Colis, quæque Amathunta, quæque Golgos, &c.

Pausanias in Bœoticis, pag. 315. "Ἐστὶ ἡ Ἀμαθεὺς ἐν Κύπρῳ πόλις, Ἀδωνίδος ἐν αὐτῇ ἡ Ἀφροδίτης ἱερὸν ἔστιν ἄρχαίων. *Est autem Amathûs in Cypro civitas, in qua Ado-*

NUMMI ANTIQUI

midis ac Veneris vetustum fanum est. Plinio, lib. v. sect. xxxv. *Amathús*, in insula Cypro. Stephanus: Ἀμαθῶς πόλις Κύπρου, &c. Hodie *Limisso*.

AMANOBRICA. Vespasiani nummus, e collectaneis Ligorianis, attestante Spanhemio, lib. de usu numism. pag. 769. uti & sequentes duo:

COLONIA. FL. AMANDVS.

FLAVIA. BRICA. AVGVSTA. Quos quidem nummos, si modo eorum constet auctoritas, referri ad Hispaniæ oppidum necesse est, de quo Plinius, lib. i v. sect. xxxiv. *Amanum portus*, ubi nunc *Flavio-briga colonia*. Hodie *Vermeo* dicitur, non *Bilbao*: uti recte Mariana admonet, lib. i v. hist. Hisp. cap. i v. & Oihenart. in Notit. Vascon. pag. 153.

AMANTΩN. Fulmen: in averla parte, Jovis caput. Plinio, lib. i i i. sect. xxvi. *Amantes*, in Epiri, Illyricique confinio. Stephano: Ἀμαντία, Ἰλλυριῶν μῦθεα &c.

AMACAIΩN. Nummus e Museo nostro: ab Ἀμασα Armeniæ secundæ oppido: cujus Antistes Eutyichianus Amasæus Concilio Nicæno I. interfuisse legitur, p. 52.

AMΑΣΕΙΑΣ.

ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΑΜΑΣΕΙΑΣ. Claudii nummus e Cimelio Regio, quo utriusque civitatis *δέμνοια*, sive concordia fœdusque intelligitur, quod Patinus pag. 102. non intellexit. In eo Pallas insculpta, civitatis utriusque scilicet commune Numen.

ΑΜΑΣΕΙΑΣ ΜΗΤ. ΠΡΩΤ. ΠΟΝΤ. Ἀμασίας μητροπόλεως πρώτης Πόντου. *Amasia Metropoleos primæ in Ponto* civitatis. M. Aurelii nummus, cum fluvii icones, quo situs urbis significatur. Plinius, lib. vi. sect. i i i. *Amasia* oppidum, quod *Iris præfuit*. Priscum retinet nomen, oppidum hodieque insigne. Describitur a Tavernerio, tom. i. Itiner. pag. 9.

ΑΜΑCΙΑ. ΝΕΩΚ. ΠΡΟ. ΠΟ. ΕΤ. ΡΠΘ. Ἀμασίας Νεωκόρου, πρώτης Πόντου, ἐπι ρπθ'. anno CLXXXIX. Qui plane incidit, ex subsequente computo, in annum Commodi, quo principe nummus hic Cimelii Regii cufus est, septimum, Urbis Romæ D C C C C X X X V I I I.

Α Δ Ρ.

ΑΔΡ. ΣΕΥ. ΑΝΤΩΝ. ΑΜΑCΙΑC. ΜΗΤ. ΠΡ. ΠΟΝ.

'Αδριανῆς Σέβηριανῆς Ἀντωνεινιανῆς Ἀμασειᾶς μητροπόλεως πρώτης Πόντου. *Hadrianae Severianae Antoninianae Amasiae Metropoleos Primae Ponti.* Severi nummus est e Cimelio Regio, cum Fortunæ stantis effigie, quæ & in altero Caracallæ insculpta.

ΑΔΡ. ΣΕΥ. ΑΝΤ. ΑΜΑCΙ. ΜΗΤΡ. Π. ΠΟ. CΘ.

'Αδριανῆς Σέβηριανῆς Ἀντωνεινιανῆς Ἀμασειᾶς Μητροπόλεως Πρώτης Πόντου. ἔπει σθ'. Anno CCIX. post concessam ab Augusto libertatem, vel metropoleos prærogativam, circiter Urbis annum DCCCL. biennio fere ante Christi natalem. Caracallæ hic nummus est e Gaza Regia: ubi & alter similis, cum notis CH. quibus signatur annus CCVIII. Prorsus ut priore nummo Urbis Romæ signetur annus DCCCCLVII. Severi Imp. XIII. quo Caracalla jam Imperator salutatus, tertium Consul fuit: posteriore; annus DCCCCLVI. Severi XII.

ΑΔΡ. ΣΕΥ. ΑΛΕΞ. ΑΜΑCΙΑC. ΜΗΤ. ΠΡ. ΠΟΝ.

Nummus Alexandri Severi, ex eodem Cimelio, qui nummus additum ejus Augusti nomen oppido monet.

'Αδριανῆς Σέβηριανῆς Ἀλεξανδρείας Μητροπόλεως πρώτης Πόντου. Occo perperam, pag. 421. ΑΔΡ. ΣΕΥ. ΑΛΕΞΑΝ. ΑΜΑCΙΑΝΗΤΗC. ΠΡ. ΠΟΜ. & fœdius adhuc, pag. 420. ΑΔΡΣΕΥΔΑΕΞΑΜΑCΙΑΙΗΤΝΕ ΠΡΠΟ. pro ΑΔΡ. ΣΕΥ. ΑΛΕΞ. ΑΜΑCΙΑ. ΜΗΤΡ. ΠΡ. ΠΟ. Quoniam vero nunc primum hæc utraque vox occurrit, Μητρόπολις & Πρώτη, occurret autem sæpe inferius, de utraque breviter aperire quid sentiamus, operæ pretium fuerit. Μητρόπολις primo ac vetustissimo significato ea civitas dicebatur, quæ aliis oppidis, deductis eo scilicet colonis, dedisset originem. Sic Roma Byzantii metropolis fuit, & quasi mater ac parens, ut in Notis ad Themistium diximus. Hoc vero significato nusquam ea vox in nummis occurrit. Sed Μητρόπολις appellabatur primaria totius Provinciæ civitas, cui ceteræ parebant, ut in Asia Ephesus, primis scilicet

Romani Imperii annis. Infimis vero atque adeo mediis temporibus, honoris causa dictæ interdum in eadem una Provincia plures Metropoles, atque ex iis nonnullæ, quibus nullum jus esset ut præessent ceteris: quemadmodum in Ecclesiastica quoque administratione, inclinata vetere disciplina, plures in singulis provinciis instituti sunt Archiepiscopi & Metropolitæ, etiam qui nullos haberent subiectos Episcopos, ut Calchedonensis: cum nempe speciosum honoris titulum suo arbitratu Principes, non quibus congrueret, sed quibus liberet, impertirent: & quem unius in provincia proprium esse par erat, cum multis sæpe communicarent. Tum vero ea civitas, cui antiquior *μικροπόλεως* prærogativa erat, aut illustrior, *πρώτῳ μικροπόλεων* se nuncupabat, quo nomine gaudebat Ephesus, Ulpiano teste, qui Alexandri Severi principatu vixit, lib. i. Dig. tit. 16. de Offic. Procos. leg. 4. quod Smyrna se pariter *μικροπόλιν Ἀσίας* appellaret, ut ex marmore Oxoniensi liquet. Sed & de primatu in eadem Provincia disceptabant inter se sæpenumero civitates duæ: ut in Asia Smyrna & Ephesus, teste Aristide: in Bithynia, Nicæa & Nicomedia, teste Dione Prusæo: tum utraque se primam vocabat, impetrato videlicet a Principibus codicillo, ut honore eo fruerentur, eorum similes qui amplissimarum olim dignitatum codicillos, (Nos *brévets* vulgo dicimus) sine re, honoris tantum causa consequerentur. Hinc in nummis Nicæenses quoque *πρώτοι ἢ ἐπαρχίας*, *primi Provinciae* appellantur, cum ea Nicomediæ verior appellatio foret. Sed erat metropoleos dignitas, (ea nimirum quæ non esset impetrata codicillis ac beneficio Principis, sed vel urbis vetustate, vel amplitudine ac celebritate nixa,) erat ea, inquam, multo quam ista *πρῶτων* prærogativa potior, uti ex Dione Prusæo liquet, qui orat. xxxviii. ad Nicomedienses habita pag. 479. hōe eo nomine Nicæensibus anteponit, quod cum utriusque pariter *πρώτοι* dicerentur, peculiaris Nicomediæ interitum *μικροπόλεως* appellatio foret. Quare & priore loco

hæc in nummis ponitur, ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΗ ΒΙΘΥΝΙΑΣ. & in his Amasenorum, ΑΜΑΣΙΑ. ΜΗΤΡ. ΠΡ. ΠΙΟΝ. In Ephesiorum vero, ac Smyrnæorum, Pergamenorumque nummis, cum πρώτοι Ἀσίας appellantur, ac Nicæenses quoque fortassis ipsi, cum πρώτοι ἢ ἑπαρχίας vocantur, cave nudum eum esse sine re titulum credas, cum solida sit maxime prærogativa, quod si quid litium haberent finitimarum urbium cives, apud se suoque in foro coram Prætoře disceptaturi venirent. Conventum inde Ephesinum, Smyrnæum, Pergamenumque Plinius vocat, ut suis locis dicturi sumus: nos more Gallico, *Præsidialia*, & *Parlamenta*. Et Dio Chrysoft. orat. proxime laudata ad Nicomed. pag. 476. e duabus civitatibus, Nicomedia ac Nicæa, quæ de primatu inter se contendebant, suum cuique Prætořem, in eadem Bithynia provincia, suum forum fuisse significat, quo civitates finitimæ disceptarent.

Ἡμεῖς ἢ ἀν' ἀπελάσωμεν τὸ πρωτεῖον, ἀμαχεὶ ὡς ἀδόντων αὐτὸ τῶν Νικαίων, πότερον ληψόμεθα ὅσον φόρους, οὓς νῦν ἐκείνοι λαμβάνουσι; ἢ τὰς πόλεις τὰς συντελούσας εἰς τὸ παρ' ἐκείνοις δικαστήριον ἐνταυτοῖ χαλῆσωμεν; ἢ πέμψωμεν αὐτοῖς ἀρροσάς; *Nos autem si primatum accipimus, ultro nobis delatum a Nicæensibus, utrum accepturi tributa sumus, quæ nunc illi accipiunt? an civitates ad illorum iudicia convenire solitas huc advocabimus? an dabimus illis Prætores?*

ΑΥΤ. Κ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ. ΣΕΒ. Claudii Gotthici nummus, ex Ursino, apud Occonem, pag. 491. Ex averſa superficie ΑΜΑΣΣΕΩΝ, geminato, ut fit interdum, C. Stephanus: Ἀμασσία, πόλις Ποντικῆ... ὁ πολίτης, Ἀμασσεύς. Hæc Strabonis Geographi patria, ut Stephanus monet.

ΑΜΑΣΤΡΙΑΝΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Plotinæ nummus. Vide ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

ΑΜΑΣΤΡΙΑΝΩΝ. Hadriani, Antonini Pii, Faustinae filia, Commodique nummi. Plinio, lib. VI. sect. II.

Amastris. Stephano: Ἀμαστρίς, πόλις Παφλαγονίας....

τὸ ἔθνικόν, Ἀμαστριανός. Hodie *Lemastro*. In nummo Antonini Neptunus proræ navis insistit.

AMICOC. AMACTPIIC. Nummus Antonini Pii, apud Patinum, pag. 227. nunc Cimelii Regii : quo nummo duarum civitatum concordia significatur.

AMACTPIANΩN. M. Aurelii, apud Trifanum, tom. 1. pag. 688. cum Martis effigie.

ΥΓΕΙΑ. AMACTPIANΩN. *Salus Amastrianorum*. Hygia filia Æsculapii fuit. Faustinae junioris nummus hic est, e Cimelio Regio.

AMACTPIANΩN. Veri Cæsaris, M. Aurelii F. nummus, apud Trifanum, pag. 681. in quo tripus Æsculapii, vel Hygiae, insculptus, quem serpens circumplicat.

COL. AM S. ΜΕΤΡΟ... Valeriani nummus apud Erizzo, pag. 558. in quo pariter Æsculapius & Hygia. Quo fit ut fidenter legendum moneam, COL. AMAS. METROPOL.

AMACTPIANΩN. E Cimelio Regio. In parte averfa, ΖΕΥΣ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ. *Juppiter Imperator*. Sic enim in Severi nummo vidimus, IOVI IMPERATORI.

AMACTPIANΩN. ΟΜΗΡΟΣ. M. Aurelii nummus, AMACTPIANΩN. ΜΕΛΗΣ. Ex parte altera, ΟΜΗΡΟΣ. Societatem concordiamque cum Smyrnæis hic uterque nummus significat : quod Smyrnæorum civis Homerus, amnis Meles fuit : Uterque Numinis vice, seu Divi Indigetis, habitus ab Amastrianis. Est hic nummus Cimelii Regii. Vide quæ dicturi sumus, verbo ΚΥΜΑΙΩΝ.

ΑΜΑΣΤΡΙΑΔΟΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ. *Amastridis Reginae*. Hæc Oxyathræ Darii fratris filia, Amastrianis nomen dedit. De eo nummo multa pererudite Spanhemius, lib. de usu numism. pag. 465. De Amastride Strabo, lib. XII. pag. 544.

ΑΜΒΑΣΙΤΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. Claudii nummus e Thesauro Goltzii, pag. 208. Stephanus : Ἀμβασσι, μητρόπολις τῆς Φρυγῶν ὁ πολίτης, Ἀμβασίτης.

AMBP. AMBPAKI. &

AMBPAKIΩTAN, apud Goltzium in Græcia veterē. In hisce nummis Cancer insculptus, oræ maritimæ: vel tridens, Neptuni: vel meta, in corona laurea, Apollinarium ludorum index: vel Minotauri caput, vel Apollo radiatus, vel Diana, ut Papinius vocat, sceptrifera: vel Juppiter fulmen intorquens, vel Pegasus, Gryphusve, &c. Certasse Apollinem, Dianam, Herculem, sub cujus potissimum numinis tutela Ambracia foret, refert Antoninus Liberalis, lib. Metamorph. cap. iv. Plinio, lib. iv. sect. i. *Oppidum Ambracia*. Stephano: Ἀμβρακία, πόλις Θεσσωρωτίας. . . . τὸ ἑθνικὸν, Ἀμβρακίως, καὶ Ἀμβρακιώτης. Nunc quoque *Ambrakia* ab incolis appellatur, non *Larta*, ut Geographi plerique censent.

AMIDA.

.. MI. KO. MH. MECCOΠ. Nummus Alexandri Severi, in Cimelio Christianissimi Regis: quem nummum sic interpretamur, adjecta priore littera, quæ detrita usu, atque exesa, vix conspicua in eo nummo est: Ἀμιδαῖς κολωνίας μητροπόλεως Μεσοποταμίας. Vidit hunc nummum vir pereruditus, legique in Juliani Cæsares, pag. 96. E MI. jubet, referrique ad Ἐμισῶν civitatem: deinde mutata sententia, E Δ E. pag. 491. & ad Edeffam spectare. At a Mesopotamiæ finibus Emissa longe diffidet, quam Apamenæ, ut diximus, Ptolemæus adscribit: Plinius, lib. v. sect. xix. Cyrrhesticæ: Phœnicicæ ac Libano monti, Ammianus lib. xiv. pag. 20. Ulpianus, in Dig. lib. l. tit. xv. de Censibus, & Stephanus. Nec E Δ E. reponi vel nummus patitur, in quo . . . MI. conspicue cum aliis legimus, corrosa modo priore littera, injuria hominum potius quam vetustate: vel consuetudo nummorum Edeffæ civitatis, in quibus E Δ E. scribi pro E Δ E C C A vel E Δ E C C A I Ω N haud temere videas. Ad Amidam ergo e Mesopotamiæ primariis urbibus nummus hic attinet, de qua sæpenumero Ammianus: quam & Constantium Imp. suo nomine appellari voluisse idem affirmat, lib.

xviii. pag. 130. quæ etiamnum hodie frequens est civibus, & opibus clara: vulgo *Amed*, ad Tigrim posita, ut ex Procopio liquet: non *Caramit*, quæ mediterranea est. In Concilio CP. I. *Mareas Amidenfis Provincia Mesopotamiæ*. In Notitia Ecclesiastica Hieroclis, *Provincia Mesopotamiæ superioris, sive Armenia quartæ, Amida Metropolis*. Ἐπαρχία Μεσοποταμίας ἡ δ' ἄνω, ἥτοι περὶ τῆς Ἀρμενίας, Ἀμίδᾳ μητροπόλις.

AMID. In nummis Constantini M. occurrit, qua voce signata Amidæ moneta intelligitur.

AMIZΟΥ. Nummi apud Goltzium in Asia plurimi. Et in Cimelio Christianissimi Regis, singularis nummus Gordiani junioris & Tranquillinæ.

AMICOY. ΕΛΕΥΘΕΡΑC. ΕΤΟΥC. ΡΞΑ. Hadriani nummus integer, ex eodem Cimelio. *Amisi liberæ, anno CLXI*. Alter, ΕΤΟΥC. ΡΞΓ. anno CLXIII. Plinio, lib. VI. sect. II. *Amisum liberum*. Annus in illis scilicet nummis concessæ libertatis signatur: qua quidem donatos Amisenos fuisse ab Augusto Cæsare post Actiacam victoriam auctor est Strabo, lib. XII. pag. 547. Ea porro contigit anno Urbis DCCXXII. Augusto tertium, M. Valerio Messala Coss. unde ad annum Urbis DCCCLXXXIII. Hadriani decimum quintum, anni fluxere CLXI. ad decimumseptimum CLXIII.

AMICOY. ΕΛΕΥΘΕΡΑC. ΕΤΟΥC. ΡΞΘ. Ælii Veri & Sabinæ nummus, e Cimelio Regio. *Anno CLXIX*. cusus, post Ælii obitum. Hunc nummum affert Occo, sed insigniter depravatum, pag. 246. mixtis Latinis characteribus, cum Græcis: ΔΙΗCΟΥΕΑ-FVDEDACETACPΞO.

AMICOY ΕΛΕΥΘΕΡΑC. Caracallæ nummus majore modulo, e Cimelio Regio.

AMICHNΩN. Maximini, in eodem Cimelio, Stephano: Ἀμισός . . . Ἀμισιωνός, ἢ ἈμισιΘ.

AMICOC. ΑΜΑCΤΡIC. Vide ΑΜΑCΤΡΙΑΝΩN.

AM. & ΑΜΟΡΓΙΝΩN. In Goltzii nummis. Plinio, lib. IV. sect. XXIII. *Amorgos*, &c. inter Sporadas insulas.

Hodie *Morgo*. Stephano: Ἀμοργός, νῆσος μία τῆς Κυκλάδων . . . Ἀμοργῶν Θ. In hisce nummis insculptus Apollo laureatus, ex parte averfa sphaera, cum tripode, circinove: ob receptum forte in civium numerum Pythagoram Samium, Oenopidemve Chium, aut quempiam alium e priscis illis Astrologiae Magistris. In nummis ΣΑΜΙΩΝ, Pythagoras baculo sphaeram monstrat.

ΑΜΟΡΙΑΝΩΝ. Caracallæ nummus: & alter quem vidimus, cujus ex parte averfa, ΘΕΑ. ΡΩΜΗ. Ἀμόριον Phrygiæ magnæ oppidum, Strabone teste, lib. xii. pag. 576. In contestatione Orientalium ad S. Cyrillum, inter Epistolas a Lupo collectas, *Abrahamius Amorii Episcopus*. Stephanus: Ἀμόριον, πόλις ἡ μεγάλη φρυγίας . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀμοειδός. Addere potuit, ἡ Ἀμοειανός, ut Ἀμαφριανός, Τελλιανός, &c.

ΑΜΦΙ. & ΑΜΦΙΛΟΧΙΩΝ, Goltzianus in Græcia veteri nummus, in quo taurum cornibus apprehensum Hercules humi sternit. Hyginus, fab. xxxi. *Achelous fluvius in omnes figuras se immutabat. Hic cum Hercule propter Deianiræ conjugium cum pugnaret, in taurum se convertit, cui Hercules cornu detraxit, quod cornu Hesperidibus, sive Nymphis donavit: quod Deæ pomis replerunt, & Cornu copiæ appellarunt.* Plinio, lib. iv. sect. 11. *Argos Amphilochicum cognominatum. Amnis Achelous, e Pindo fluens, atque Acarnaniam ab Ætolia dirimens.* Livio, lib. xxxvii. pag. 471. *Argos Amphilochum, quod ab Ambracia, Epiri pariter oppido, distat. xxxi. mill. pass.*

ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ.

ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ. In Græcia Goltzii, tab. xxv. Bos pascens opimum pabulo jumentorum agrum eum esse significat.

ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Augusti nummus, in Cimelio Regio, & Museo nostro. In averfa parte Europa tauro insidet: epigraphe, ΑΜΦΙΠΟΛΙΤ. Plinius, lib. iv. sect. xvii. *Amphipolis liberam, in Macedonia.* Stephanus: Ἀμφίπολις, πόλις Μακεδονίας,

χ^ϛ Θρακίην . . . τὸ ἔθνικόν , Ἀμφιπολίτης. Similis alter ejusdem Augusti apud Occonem, pag. 50. cum epigrapha, ΚΑΙΣΑΡ ΘΕΟΥ ΥΙΟΣ. ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ. *Cæsar Divi F.*

ΑΜΦΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. In nummis Tiberii, M. Aurelii, Caracallæ, Macrini, & Valeriani, e Cimelio Regio.

ΑΜΦΡΥΣΙΕΩΝ. ΚΑΙ. ΔΑΥΛΙΔΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. *Amphrysensium ac Daulidensium concordia.* Domitillæ nummus, apud Goltzium, in Thesauro, pag. 208. Plinio, lib. IV. sect. IV. *Ambrysus: Drymæa regio, Daulis appellata.* Stephano: Ἀμφρυσος, πόλις Φωκίδος. . . τὸ ἔθνικόν, Ἀμφρύσιθ, Ἐμφρυσεύς. Adde, ἢ Ἀμφρυσίως. Et verbo, Δαυλῖς, . . . ὁ πολίτης, Δαυλίδος. Fuisse apud Daulidenses Minervæ fanum, pervetusque in eo fano Dææ signum, auctor est Pausanias in Phocicis, seu lib. X. pag. 320. Dianæ Dictynnææ Ambrysenses præcipuum honorem habuisse, idem pag. 354.

ΑΝΑΖΑΡΒΕΩΝ. ΜΗΤΡΟ. Hoc est, Μητροπολιτών. Valeriani nummus. Plinio, lib. V. sect. XXII. *Anazarbeni, qui nunc Cæsarea: &c.* Stephano: Ἀναζαρβα, πόλις Κιλικίας . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀναζαρβός. In Notitia Eccles. antiqua, pag. 35. Ciliciæ secundæ metropolis Anazarbus: Ἐπαρχία Κιλικίας β'. Ἀναζαρβόθ μητρόπολις.

ΑΝΑΖΑΡΒΟ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Alexandri Severi, e Museo nostro.

ΑΝΑΖΑΡΒΕΩΝ. ΑΜΚ. L. B. E Cimelio Regio. Et in altera parte, Ι. ΚΟΡΝΗ. ΠΑΥΛΑ. ΣΕΒ. *Julia Cornelia Paula Augusta*, uxor Elagabali: cujus anno imperii secundo, L. B. hoc est, λυχάβαντος β', cufus hic nummus est. Sic alter ex eodem Cimelio nummus, in quo Elagabalus & Paula dextras jungunt, L. Γ. exhibet. Afferunt hunc nummum Tristanus, tom. II. pag. 346. & Patinus, pag. 337. Uterque has notas ΑΜΚ. de Amanica Cilicia, quam nemo novit, accipiunt: nos sic interpretamur: Πρώτης Μητροπόλεως Κιλικίας. Vide quæ dicturi sumus in nummis ΕΦΕΣΙΩΝ. Occurrunt eadem notæ quidem & in Tarsensium nummo,

nummo, qui Pupieni Aug. anno altero cusus est, AMK. L. B. & in Gordiani gemino quem Patinus affert in Thesauro, pag. 126. & 198. quorum in altero eæ litteræ tres sic collocantur, ut priori altera subjiciatur, isti deinde tertia, in hunc modum :

A

M

K.

In altero littera prior A superiorem nummi partem obtinet, inferiorem ceteræ duæ M K. cum notis anni principatus secundi : sed L. qua *λύχθεως* signatur, inversa, in hunc modum, Γ. Unde palam est, priores litteras similiter accipi oportere, legique, *Πρώτης Μητροπόλεως Κιλικίας* : quod ut Ciliciæ primæ Metropolis Tarsus foret, ita secundæ Anazarbus : utraque in provinciæ suæ civitatibus principatum obtineret, quamobrem *πρώτη* diceretur in nummis : quod juris dicendi, litiumque disceptandarum causa ceteræ illius tractus urbes eo convenirent. Notitia Eccles. antiqua, pag. 35. Ἐπαρχία Κιλικίας α. ἔσθ' Κοινοβιάειον, *sub Consulari, Τάρσος Μητρόπολις. Πομπηϊούπολις, &c.* Ἐπαρχία Κιλικίας β. ἔσθ' Ἡγεμόνα, *sub Praside, Ἀνάζαρβος Μητρόπολις. Μοψουεσία, &c.*

ANAZAPBOY. MH. ET. BOC. Δ. Ε Ξ. Ἀνάζαρβου Μητροπόλεως, ἔπει σοβ'. *Δημαρχικῆς ἐξουσίας. Anno cclxxii. Tribunicia Potestate.* Gallieni nummus e Cimelio Regio : ex quo apparet hujus oppidi æram cœpisse circiter annum Urbis DCCXLI. Augusti principatus xxxi. post Adiacam victoriam xix. ut sit hic annus Gallieni primus, Urbis Romæ, MXXI.

ANAZAPBO. ET. ΒΠΡ. ἔπει ρπβ'. *Anno clxxxii.* L. Veri nummus, (non Severi, ut quidam volunt) e Cimelio Regio. Liqueat enim ex superiore computo annum hunc CLXXXII. plane incidere in annum Urbis Romæ DCCCCXXII. M. Aurelii & L. Veri decimum : undecimo enim L. Verus obiit, ut auctor est Capitolinus in ejus vita, pag. 39. *Vixit annis quadraginta duobus. Imperavit cum fratre annis undecim.*

F

Apud Patinum pag. 256. similis huic nummus est, sine annorum nota, cum fluvii, quo Anazarbus alluitur, decumbentis effigie.

ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΩΝ.

ΑΝΑΦΛΥΣ. Nummus e Græcia vetere Goltzii, Tab. xv. Ἀνάφλυτος urbs est Atticæ Ptolemæo, lib. 111. cap. xv. Hinc apud Gruterum pag. 317. 2. vetus inscriptio Athenis reperta in Gymnasio: ΕΠΙ. ΘΕΩΝΟC. ΑΡΧΟΝΤΟC. ΚΟCΜΗΤΟΥ. ΔΙΟΝΥCΙΟΥ. ΜΑΡΚΟC. ΑΝΑΦΛΥCΤΙΟC. ΓΥΜΝΑCΙΑΡΧΗCΑC. *Sub Theone Archonte, Cosmeta Dionysio, Marcus Anaphlystius Gymnasi Præses.* In his nummis Apollo, vel Pallas insculpta cum tripode: & ex parte averfa Pegasus.

ΑΝΔΡΙΩΝ. Nummus Goltzianus, in Græcia vetere. Plinio, lib. 1 v. sect. 22. *Andrus insula cum oppido, in Cycladibus: nunc etiam Andro.* Stephanus: Ἀνδριον, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀνδριον. In eo nummo Pallas armata cum noctua: in parte averfa, bos ante aram, adjecto Prætoris nomine, ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ. Minervæ sane bove femina litari ex Homero scimus: Odyss. γ'. ubi Deam Nestor alloquitur:

Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῶν ἑῶν, Ὀρυμέτοπον,
Ἀδμήτιω. ἡ δ' οὐ πω ἔπο' ἕζον ἠγάθην ἀνήρ.

Quem in locum Eustathius, pag. 1473. Ἡνιν ἢ τ' ἐπιαισία λέγει, ἢ ἐνὸς μόνου ἔνου . . . οἰκεία ἢ ἢ τοιαύτε βούδ τῆ καὶ αἰ νεαζούση Ἀθλιῶ καὶ ἀΐζυγ.

ΑΝΕΜΟΥΡΙΕΩΝ. E Musæo nostro. Vidimus & similes, Alexandri Severi, in Cimelio Regio, ac Valeriani nummos. Plinio, lib. v. sect. xx11. *Anemurium.* Straboni ac Ptolemæo, Ἀνεμούριον. Melæ, lib. 1. cap. x111. *Quod Ciliciam a Pamphylia distinguit, Anemurium.*

ΑΝΕΜΟΥΡ. Caracallæ, in Gaza Regia.

ΑΝΘΗΔΟΝΙΩΝ, in Bœotia.

ΑΝΘΗΔΟΝΙΩΝ. Nummi veteris Græciæ apud Goltzium, Tab. xv111. capite Jovis & Bœoticô scuto insignes. Plinio, lib. 1 v. sect. x11. *Anthedon.* Stephanus: Ἀνθηδών, πόλις Βοιωτίας . . . ὁ πολίτης, Ἀνθηδώνιον.

In Bœotico litore est, contra Eubœam. Fuere ibi olint, teste Pausania in Bœoticis, pag. 298. Cabirorum ædes, item Proserpinæ, & Liberi Patris.

ΑΝΘΗΔΟΝΟΣ in Syria. Caracallæ nummus, apud Patin. pag. 306. & in Cimelio Regio. In eo nummo Deus Deave stans, hastam læva tenet, pede dextero proram navis premit. Plinio, lib. v. sect. xv. *Anthedon*. Stephano: Ἀνθηδών . . . πόλις πηλοίων Γαζῆς . . . ὁ πολίτης, Ἀνθηδωνίτης.

ΑΝΚΥΡΑ, Galatiæ.

ΙΟΥΛ. ΚΑΤΟΡ. ΑΝΚΥΡΑΝΟΙΣ. Antinoi nummus: in quo Dei Luni effigies, allatus a Trifstano, pag. 546. sed corrupte in hunc modum: ΙΟΥΛ. ΚΑΛΩΝΙ. ΑΝΚΥΡΑΝΟΙΣ. Quare ad Salonas Bithyniæ oppidum hunc nummum is refert: & eum secutus vir eruditus, lib. de usu numism. pag. 571. pertinere ad Julienses & Salonitas putat. Sed nummum ipsi vidimus, contrectavimusque, atque ita perspicue uti a nobis exhibetur, legimus. Ἰουλιῶ Σατορνῶ Ἀλωεχοῖς, subintellige ἀνέθηκεν. Ut apud eundem Trifstano, pag. 551. ΠΟΛΕΜΩΝ. ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ. ΑΝΕΘΗΚΕ. Ac sine ea voce, in M. Aurelii nummo, pag. 647. ΑΤΤΑΛΟΣ. ΤΑΙΣ. ΠΑΤΡΙΣΙ. ΣΜΥΡ. ΛΑΟ. ΣΟΦΙΣΤΗΣ. Hoc est, *Attalus Sophista Patriis suis, Smyrnæ, & Laodiceæ*. Ut vero hunc nummum ad Galatiæ Metropolim potius, quam ad Ancyram Phrygiæ referamus, facit inscriptio vetus apud Gruterum, pag. 424. ΙΟ. ΑΓΑΘΗ. ΤΥΧΗ. Η. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. ΙΟΥΛΙΟΝ. ΣΑΤΟΡΝΕΙΝΟΝ. ΤΟΝ. ΗΓΕΜΟΝΑ. De Deo Luno vide Spartianum in Caracalla.

ΑΝΚΥΡΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. Commodi nummus.

ΑΝΚΥΡΑΣ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Getæ & Caracallæ, in Cimelio Regio, cum Dei Luni stantis effigie.

ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΗΣ. ΑΝΚΥΡΑΣ. Caracallæ, cui Antonini prænomen fuit: inde urbi cognomen.

ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. Caracallæ. Nummus e Gaza Regia. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ΑΝΚΥΡ.

NUMMI ANTIQVI

- ΡΑΣ. ΑΣΚΛΗΠΙΑ. ΣΩΤΗΡΕΙΑ. ΙΣΘ. ΠΥΘ. Urnæ cum palmis, quæ plerumque in nummis certaminum indices. *Asclepia Soteria*, certamina sunt ludive in honorem Æsculapii Servatoris edita. Isthmia simul & Pythia ibi pariter edita nummus significat. Apud Gruterum, pag. ccccxxv. legas, ΤΩΝ. ΙΕΡΩΝ. ΑΓΩΝΩΝ. ΤΩΝ. ΜΕΓΑΛΩΝ. ΑΣΚΛΗΠΙΕΙΩΝ. ΙΣΘ. ΠΥΘΙΩΝ. Et pag. 410. ΤΩΝ. ΙΕΡΩΝ. ΑΓΩΝΩΝ. ΜΕΓΑΛΟΑΣΚΛΗΠΙΕΙΩΝ. ΠΥΘΙΩΝ... ΚΤΙΣΤΗΝ. ΤΗΣ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΑΝΚΥΡΑΣ. ΦΥΛΗ. Plinio, lib. v. sect. xlii. *Tectosagum Ancyra*. Vide quæ ibi diximus. Stephano. Αἴσκυρα, πόλις Γαλατίας... τὸ ἐθνικὸν, Αἴσκυρανός. Ptolemæo, lib. v. cap. 1v. "Αἴσκυρα μητρόπολις. Notitia Eccles. antiqua, pag. 33. Ἐπαρχία Γαλατίας... "Αἴσκυρα μητρόπολις. Libanius, orat. xxvi. Πρώτῳ κὲ μεγίστῃ Γαλατῶν πόλιν vocat. Hodie *Angouri*. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ. Gallieni. ΜΗΤΡΟΠ. Β. Ν. ΑΝΚΥΡΑΣ. Μητροπόλεως δις Νεωκόρων Ἀσκύρας. Saloninæ nummus apud Tristanum, tom. 111. pag. 109. Vas e quo palmæ exstant, cum epigraphe ΑΚΤΙΑ, certamina scilicet.
- ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ. *Phrygiæ*.
- ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ. Faustinae nummi, e Cimelio Regio, cum Dianæ multimammiae effigie. Sic porro id nomen in nummis scribitur, non ut neotericis placuit, ΑΓΚΥΡΑΝΩΝ, vel ΑΓΚΥΡΑΣ. Sic & ΙΕΡΑΣΥΝΚΛΗΤΟΝ omnes exhibent: nullus omnino ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ. Plinio, lib. v. sect. xli. *Ancyra*. Ptolemæo, lib. v. cap. 11. "Αἴσκυρα φρυγίας.
- ΑΓΚΩΝ. E Cimelio Ill. Harlæi, cum effigie cubiti, qui Græcis ἀγκών. Est & in Magna Græcia Goltzii, tab. xxxiv. Plinio, lib. 111. sect. xviii. *Colonia Ancona*. Apud Gruterum, pag. 465. COLON. ANCONITANOR. Nunc quoque *Ancone*. Vide quæ diximus in Plinianis notis.
- ΑΝΤΑΝΔΡΙΩΝ. Titi nummi e Cimelio Regis Christianiss. & alter Antonini Pii, quem vidimus. Plinio,

lib. v. sect. xxxii. *Antandros*, in Æolide. Stephanus: Ἀντανδρῶν, πόλις ἐπὶ τῆ Ἰδνῶν, πρὸς τῆ Μυσία τῆ Αἰολίδος. . . . τὸ ἔθνηκὸν Ἀντανδρῶν.

ANTIGONEΩΝ, in *Epiro*.

ANTIGONEΩΝ, cum corona ederacea, quæ ludorum in Bacchi honorem editorum index est, ut videtur. Est ex parte altera, effigies turriti capitis, apud Goltzium, in Græcia vetere, Tab. i i i. Sunt & quibus Pallas insculpta. Plinio, lib. iv. sect. i. *Antigonenses*. Stephano: Ἀντιγόνηα, πόλις Χαονίας ἐν Ἡπείρῳ. ὁ πολίτης, Ἀρπιγρονῶς.

ANTIGONEΩΝ *Macedoniæ*.

ANTIGONEΩΝ. Nummus Antigoni Gonatæ, qui conditor ejus oppidi fuit: apud Goltzium in Græcia, Tab. xxiv. Plinio, lib. iv. sect. xvii. *Antigonea*. Stephano: Ἀντιγόνηα. . . . Μακεδονίας, Ἀντιγόνηου κτίσμα, τοῦ Γονάτου.

ANTIGONEΩΝ, cum equi effigie: ex altera Apollinis caput. Apud eundem Goltzium. Sunt equi in Thessalorum Macedonumque nummis obvii.

ANTIKY. In nummo Nervæ, apud Occonem, pag. 192. pro ANTIKYPEΩΝ, vel ANTIKYPAIΩΝ, ab Anticyra Phocidis oppido, quod elleboro nobile quondam fuit. Meminit Plinius, lib. iv. sect. iv. Stephano: Ἀντίκυρα. . . . ὁ πολίτης Ἀντικυρῶς. . . . ἢ Ἀντικυραῖος.

ANTIOCHIA *Cariæ*.

ANTIOXEΩΝ MEANΔΡOC. Trajani Decii nummus apud Spanhemium, pag. 888. Plinius, lib. v. sect. xxi. in Caria: *Antiochia*. . . . nunc eam circumfluunt *Meander*, & *Orysinus*. In Notitia antiqua inter Episcopos Cariæ Provinciæ, pag. 17. ὁ Ἀντιοχείας τῆ Μεάνδρου. Pag. 49. τῆ Μαάνδρου, quemadmodum & Leunclavius habet, pag. 94. Ptolemæo, lib. v. cap. i i. & Straboni, lib. xii. pag. 630. Ἀντιόχεια πρὸς Μαάνδρω. Stephano, Ἀντιόχεια τῆ Καρίας. Phlegon, in Mirab. cap. vi. Ἀντιόχεια ἢ πρὸς Μαάνδρω ποταμῶν, alii que.

ANTIO. ΕΦΕCΙΩΝ ΔΙC. ΝΕΩΚΟΡΩΝ.

Antonini Pii nummus, in quo Diana Ephesia stat inter fluvios duos, Mæandrum, & Caystrum, ut remur: nam in eo nummo repræsentando artificis desideramus industriam ac fidem. Exhibetur ab Octaviano Strada, pag. 64. Scriptum in ambitu nummi fuisse videtur, ANΤΙΟΧΕΩΝ. ΠΡΟΣ. ΜΑΙΑΝΔΡΩ. In ima deinde parte (Nostri vocant *l'Exergue*) ΕΦΕCΙΩΝ &c. Utriusque civitatis concordiam hic nummus declarat.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ *ad Euphratem.*

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΠΡΟΣ. ΕΥΦΡΑΤΗΝ. Severi nummus e Gaza Regis Christianissimi, in quo Palladis caput. Laudatur & a Tristano, tom. 11. pag. 91. Plinio, lib. v. sect. XXI. *Antiochia, quæ ad Euphratem vocatur.*

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. ΤΩΝ. ΕΠΙ. ΤΑΥΡΟΥ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 209. Ipsa Antiochia est, quæ ad Euphratem, ut diximus in Plinianis notis, loc. cit. *Ἀντιόχεια πρὸς Ταύρω ὄρει*, Ptolemæo, lib. v. cap. xv. cujus urbis ima scilicet Euphrates allueret. In Commagene a Plinio Ptolemæoque statuitur: A Stephano quoque, *Ἀντιόχεια ἔπι τῷ Ταύρω, ἐν Κομμαγήνῃ*. Sed ab Euphrate longiuscule, ut opinor, Ptolemæus summoveret.

ΑΝΤΙΟΧΙΑ *ad Hippum.*

ΑΝΤΙΟΧ. ΠΡ. ΙΠ. ΤΗΣ. ΙΕΡ. Κ. ΑCΥΛΟΥ. ΘΚC. M. Aurelii nummus, e Cimelio Regio. In altero ejusdem M. Aurelii, ΑΝΤΙΟ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. Ι. ΤΗΣ. ΙΕΡ. Κ. ΑCΥΛΟΥ. ex eodem Cimelio. *Ἀντιοχέων πρὸς τὴν πρὸς τὸν ἱερὸν ἔστυλον.* *Antiochenstum ad Hippum, sacræ & involatæ civitatis. Anno CCXXIX.* post adeptam, ut credimus, prærogativam eam sacræ involatæque civitatis, ac libertatis: quam plane videntur ii mihi, ut de Gazensibus dicturi sumus, obtinuisse a Pompeïo, dum is in Syria cum imperio esset, anno Urbis Romæ DCCLXXX. Quare hunc nummum cufum oportet anno Urbis DCCCCXVIII. M. Aurelii anno VI. Est alter similis ei nummus eodem Principe cufus, in Museo S. Genovesæ. Plinio, lib. v. sect. xv. & xvI. *Hippum.* A monte Hippo cognomine, cujus meminit Ptolemæus, lib. v. cap. xv.

traxisse nomen videtur : alterumque Antiochiæ obtinuisse jam olim : eaque demum esse, quam in confinio Cœles Syriæ Arabiæque conditam a Semiramide, auctor est Stephanus. Hunc nummum Tristanus, tom. 1. pag. 692. sic infeliciter legit : ΑΝΑΘΩ. ΠΡΠΙ. ΤΗC. ΙΕΡ. Κ. ΑCΥΛΟΥ. & ad insulam Ægypti refert, Ναβω, de qua Herodotus : quæ & Πεσοπιλις dicta est : quam vocem per notarum compendia his litteris putat intelligi, ΠΡΠΙ. Cum legerimus in eo nummo ipsi perspicue, ΑΝΤΙΟΧ. ΤΩ. ΠΡ. ΙΠ. &c. Et in nummo Faustinae junioris Patinus in Indice, pag. 16. ΑΝΤΙΟΧ. ΠΡΙΠ. ΙΕΡ. ΑCΥΛΟC. ΘΚΕ. pro ΘΚC. ut in Aurelii nummo, pag. 246.

ΑΝΤΙΟΧ. ΠΡ. ΙΠ. ΙΕΡ. ΑCΥΛΟΥ. Commodi nummus e Gaza regia, quem sic mutilum Patinus affert, pag. 263. . . . Χ Π... ΠΙΕΡ. ΑCΥΛΟ. In eo turrata mulier, equo insidet : in aliis, equum freno regit. Græcis equus Ἴππος est : inde effigies ea in nummos Antiochenium horum translata.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΚΑΛΛΙΡΟΗΝ. Vide ΕΔΕΣΣΑ.

ΑΝΤΙΟΧΙΑ *Pisidia.*

ΑΝΤΙΟΧΙΑ. Titi apud Tristanum, pag. 300. qui ad Antiochiam Syriæ hunc nummum perperam refert : cum ii omnes, qui ad hanc spectant, Græcis sint inscripti characteribus : qui ad Pisidicam, Latinis.

COL. CAES. ΑΝΤΙΟΧ. *Colonia Cæsarea Antiochia.* Antonini Pii, Severi, Juliae Domnae, Caracallae, Alexandri Severi, & Gordiani junioris nummi, e Cimelio Regio, Plinius, lib. v. sect. xxiv. *Pisidæ, quorum colonia Cæsarea, eadem Antiochia.* Tristanus hos perperam ad Antiochiam Syriæ in Alexandro Severo refert, tom. 11. pag. 397. ut & eos nummos quos deinceps allaturi sumus, Patinus, alique omnes ex Antiquariorum grege. In his nummis, aut Remus Romulusque lactentes, deductæ a Romanis coloniarum indices : aut, ut in Asiæ plurimis, Dei Luni effigies cernitur, cum gallo gallinaceo.

NUMMI ANTIQUI

COL. CAES. ANTIOCHENSIS. Antonini Pii, apud Patinum, pag. 318. & in Cimelio Regio, cum Dei Luni effigie.

COLONIAE TIOCH. M. Aurelii, apud eundem, pag. 234.

COL. ANTIOCHEN. Severi, pag. 281. in quo nummo stat Isis, dextraque ramum, Copiæ cornu læva gerit.

COL. CAES. ANTIOCH. &

GENIO. COL. ANTIOCH. Caracallæ, pag. 301. Item Elagabali, cum priore epigraphe, apud Oconem, pag. 403.

COL. ANTIOCH. Caracallæ pariter in Cimelio Regio, cum Dianæ effigie.

COL. CAESAREA. ANT. ΑΛΦ. Caracallæ nummus, si Tristianum audimus, tom. 11. pag. 168. in quo Isidis velatæ effigies: epigraphe, qualem ipse refert, corruptissima. COL. CAESAREAE IN. ΑΛΦ. Sed neque illud ΑΛΦ de Alpheia Diana accipi oportet, ut ipse putat: nec de Flaviæ prænomine, ut alii volunt: cum sint eæ notæ & idiomatis diversi, & extra omnia ejus coloniae nomina prænominaque positæ: sed de æra peculiari a Regibus Asiae post Alexandri obitum instituta, quæ cum Seleucidarum æra congruat. Est enim annus ejus æræ, Φλα', hoc est, DXXXI. ut in Aradorum Tripolitarumque nummis dicemus, Elagabali supremus. Unde intelligimus neque hunc quoque Caracallæ esse, sed Elagabali: atque ut in Sidoniorum nummum, quos Caracallæ falso Patinus adjudicat, cum sint Elagabali: sic in isto Tristianum hallucinatum esse.

ANTIOCHIA. COLONIA. CAES. IMP. CAES. M. ANT. GORDIANVS. AVG. E Cimelio Regio.

ANTIOCHI. COLONI. Decii nummus, e Cimelio Regio, & apud Patin. pag. 391. quem ille nummum in Illyricum Daciamve immerito ablegat, ubi terrarum Antiochia nulla unquam fuit. In eo nummo,

ut

ut in aliis deinceps plurimis, signa sunt militaria, deductæ coloniæ symbola: ut & Aquila, & aratrum, & colonus qui boum jugum agat, inter ea coloniæ signa passim occurrunt, ut notum est. Cum signis certe & vexillis coloni deducebantur. Hyginus: *Multis legionibus contigit bellum feliciter transigere, & ad laboriosam agriculturæ requiem primo tirocinii gradu pervenire: nam cum signis & aquilis, & primis ordinibus, ac tribunis deducebantur.*

ANTIO. COL. Gallieni, apud Mediobarbum, pag. 379. in quo Lupa cum gemellis, Remo Romuloque.

ANTIOCHIA Syria.

ANTIOXEΩN. Nummus antiquus, apud Patin. pag. 8. cum fluvii icone: ex parte averſa, ΔΗΜΟΣ. *Populus Antiochenſum*. Plinius, lib. v. ſect. xviii. *Antiochia libera, Epidaphnes cognominata, Oronte amne dividitur. Nunc incolis Antekié dicitur.*

ANTIOXEΩN. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. Apud Spanhemium, pag. 789. *Antiochenſum Metropoleos libera.* Libera civitas ea dicebatur, quæ ſuis, non Romanis, viveret legibus. Annus porro quo hæc conſeſſa libertas & *αὐτονομία* Antiochenis eſt, is fuit quo Dictaturam Alexandriæ Julius Cæſar iniiit, ita proſequentibus verbis conceptis auctore Chronici Alexandrini, pag. 448. Πρὸς δ' εἰδῶν Μαΐων τὴν φρόνησιν ὅτι πενημίσιος. καὶ ὡς ἐπέθη ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ Ἐλευθερία αὐτῆς, ὅτε ἔπειτα Ῥωμαίοις ἐβλήθη, τῇ καὶ τοῦ Ἀρτεμισίου μνησὸς πεμφθεῖσα ὡς καὶ τοῦ αὐτοῦ Ἰουλίου Καίſαρος. καὶ ἐκλήθη ὁ αὐτὸς Καίſαρ Ἰούλιος Δικτάτωρ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ, γ' καὶ κατὰ Ἀρτεμισίου μνησὸς. Χρηματίζει οὖν τὴν μεγάλην Ἀντιοχείαν εἰς τμήν αὐτῆς ἔτος α. καὶ φράτον ἔτος τὸ πεντηκονταετηρίδος, ἀπὸ φράτου ἔτους Γαίου Ἰουλίου Καίſαρος. A. d. iv. Idus Maias primæ Indictionis. Et proposita in urbe magna Antiochiæ Libertas ipsius, quando & Romanis subiecta est, vicesimo die Maii ab eodem Iulio Cæsare (ex Alexandrina civitate) missa. Et appellatus est idem Iulius Cæſar Dictator in urbe magna Antiochiæ vicesima tertia Maii. Nominatur itaque magnæ Antiochiæ in ipsius

NUMMI ANTIQUI

honorem annus primus, idemque primus *Pentecadecaëteridos*, ab anno primo C. Iulii Cæsaris. Fuit hic annus Urbis DCCVII. primus post pugnam Pharsalicam, ante Christum XLVII. idemque initium Antiochenorum aræ.

ANTIOΧΕΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟC. ΔΑΦΝΗΝ. E Museo nostro. Juppiter stat. In parte averfa radiatum Apollinis caput. *Antiochensium ad Daphnen*. Daphne vicus, suburbiumve fuit, Antiochiæ adfitum, ad Solis exortum, ubi fana Apollinis & Dianæ, cum alylo. Auctor Strabo, lib. xvi. pag. 749. Hinc porta Antiochiæ Daphnitica, apud Hieronymi. de Script. Eccles. in encomio S. Ignatii Antiocheni.

ANTIOΧΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΙ. Vide PTOLEMAIS *Phœnices*.

ANTIOΧΕΩΝ. ΤΗΣ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Juppiter sedens. In parte averfa, Jovis caput. Alter eadem epigraphe, cum capite turrato: & ex parte averfa, ariete: Tertius, pro ariete, Fortunam exhibet. Omnes e Museo nostro.

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ. ΑΝΤΙΟΧΕΙΣ. Nummus Augusti e Cimelio Regio, & apud Tristanum, pag. 166. qui nummus voces eas in corona præfert. Summum apud se sacerdotium residere Antiochenses priore illo vocabulo gloriantur: se penes unos jus esse eligendi eum qui sacris totius Provinciæ communibus faciendis (τὰ κοινὰ τῆς ἐπαρχίας appellabant) præses foret & Ἀρχιερός. Hunc Augusto ipsi honorem deferunt: atque eam ob rem ex superficie nummi altera legas, ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ. Καῖσαρ Σεβαστὸς Ἀρχιερός. Occurrit hæc nobis vox iterum in Nomocanone Joannis Scholastici, tit. ΙΙ. φυλατῆσθαι τὰς θρόνους Ἀφεικῆς τὸ ἀρχιερατικὸν δίχηρον καὶ τὸ δοθῆν αὐτῆς προνόμιον. Servetur sedi Africae Archiepiscopale jus, juxta privilegium ipsi concessum. Sic in Ecclesiarum administratione Exarchorum summa potestas in Metropolitibus, πατριαρχικὸν δίχηρον Evagrius appellat. Hunc nummum Patinus frustra ad aliam Antiochiam refert. In

simili vero nummo Musei nostri, ΚΑΙΣΑΡΙ ΣΕΒΑΣ. ΑΡΧΙΕΡΕΙ. Ex parte altera, ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΣ ΣΚ. ubi postremas certe litterulas si hitce Latinis S. C. omnino esse pares asseverem, aric- lari me, sat scio, dicent eruditi, & indigne ferent. At- qui nec Seleucidarum æram, quæ longe antiquior, nec Antiochenorum, quæ recentior est, ipso Augusti ævo cœpta, quo principe cusus hic nummus est, his litteris indicari liquet, cum annum eæ DCXX. pro- dant: multo vero minus Monetæ vel Urbi Præfecti no- men iis contineri putem, quod eo loci supervacuum foret. Nihil igitur propius vero visum est, quanquam novum & inauditum, ut quod Latini litteris suis ac vernaculis S. C. in nummis exhibent, ut Senatus Con- sultum exprimant, id Antiocheni prioribus geminæ il- lius vocis litteris Græcis, Σ. Κ. quæ Latinis S. C. res- ponderent, signasse: cum verius multo fuisset, Σ. Δ. hoc est, Συγκλήτου δόγματι, scribere. Certe ex sequen- tibus nummis, solenne id Antiochenis fuisse palam fiet, ut S. C. Latinis etiam litteris inscriberent, quod nunc Græcis præstant. Nam ut Σειδτου Κοινούλτω di- xerint Augusti temporibus, vix credo: quanquam ge- mina ea vox sequiore usurpata ævo est, ut ex Glossa- rio Meursii intelligitur.

ΚΑΙΣΑΡΟΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ. *Cæsaris Augusti.* Ex parte altera, ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΟΣ. ΔΝ. *Antiochensium Metropoleos, anno LIV.* Annus Ur- bis signatur DCCLIX. æræ vulgaris post Christum natum, VI I. Augusti post Actiacam victoriam, XXXVII. Nummum hunc Patinus, in Thesauro pag. 48. non intellexit.

ΕΠΙ. ΦΛΑΚΚΟΥ. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. In laurea, quæ in Syriæ potissimum nummis frequens admodum. *Sub Flacco Antiochensium Magistratu.* Apud Patinum, pag. 76. Tiberii nummus.

ΕΠΙ. ΣΙΑΝΟΥ. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. Cum Jovis ca- pite, in Museo nostro. Tiberii, in Gaza Regia.

ΕΠΙ. ΠΕΤΡΩΝΙΟΥ. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. Claudii.

ΝΕΡΩΝΟΣ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ. Apud Patinum in Thesauro, pag. 54. Ex parte altera Aquila Fulmini insilens, Antiochenium peculiare symbolum, cum notis numeralibus ΘΡ. quibus annus æræ ipsorum CIX. signatur, Neronis decimus, Urbis DCCCXV.

ΝΕΡΩΝΟΣ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ. Ex parte altera, ΠΟΠΗΙΑΣ ΣΕΒΑΣΤ. ΗΡ. *Sabina Poppææ Augustæ*. Posteriores litteras ΗΡ. quæ mediam nummi aream obtinent, cum ceteræ sint in ambitu, Tristanus tomo 1. pag. 244. ΗΡΑΣ interpretatur, ac de Junone accipit, quo donatam esse cognomine Poppæam putat a Nerone: uti rusticus in *Casina* Plauti, uxorem suam compellat:

En, mea Iuno, non decet te esse tam tristem Iovi tuo.
Nugæ. Ab Antiochenis cusum esse hunc nummum contendimus: iisque notis æræ ipsorum annum signari ρή, sive CVIII. qui plane incidit in annum Neronis nonum, Urbis Romæ DCCCXIV. Ut ex nummo superiore liquet.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. ΕΤ. ΔΙΡ. ΕΠΙ. ΚΕΣΤΙΟΥ. Nummus Neronis. *Antiochenorum anno* εδ' hoc est, CXIV. *sub Cestio*, annus Neronis signatur, non x. ut viro erudito visum est, sed postremus, seu XIV. quidem Urbis fuit DCCCXX. cum annus secundus Probi, teste Eusebio in *Chronico*, qui fuit Urbis MXXXI. incidat in annum æræ Antiochenorum CCCXXV. Cestius sub Nerone Syriæ præfuit, teste Josepho, multis locis.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΟΣ. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. Hadriani, apud Patinum, pag. 200. nunc Cimeli Regii. Ad demerendum Principem, quem sibi infensum esse sciebant, cudi hunc nummum Antiochenes iussere. Spartianus in Hadriano, pag. 7. *Antiochenes inter hæc ita odio habuit, ut Syriam a Phœnice separare voluerit, ne tot civitatum Metropolis Antiochia diceretur.*

... ΜΗΤ. ΙΕΡ. ΚΑΙ. ΑΣΥΛ. L. Veri nummus apud eundem, pag. 257. priore sui parte exesus: cui insculpta similis effigies ei quæ in Caracallæ nummo proxime laudando cernitur. Itaque substituenda hic vox est,

ANTIOX. Julius Capitolinus in M. Antonino, pag. 26. *Et Verus quidem (nempe L. Verus, Marci frater) posteaquam in Syriam venit, in deliciis apud Antiochiam & Daphnen vixit, armisque se gladiatoris & venatibus exercuit: cum per legatos bellum Parthicum gerens, Imperator appellatus esset, &c.* Et in Vero, pag. 37. *Antiochiam posteaquam venit, ipse quidem se luxurie dedit: duces autem confecerunt Parthicum bellum &c.* Et mox: *Egit autem per quadriennium Verus hiemem Laodiceæ, æstatem apud Daphnen, reliquam partem Antiochiæ.*

ANTIOXEΩN. KAI. ΛΑΟΔΙΚΕΩN. ΟΜΟΝΟΙΑ. Commodi nummus in Cimelio Regio. *Antiochenstum & Laodicensium concordia.*

ANTIOXEΩN. ΝΕΩΚΟΡΩN. Mulier cum spicis, face, & angue. Ex parte altera, ΑΥΤΟ. ΚΑΙC. ΠΕCΚΕΝΝΙΟC. ΝΙΓΡΟC. CΕΒ. *Imp. Caesar Pescennius Niger Aug.* Apud Spanhemium, qui vidit, lib. de usu numism. pag. 590. & apud Occonem, pag. 339. Ad Antiochiam Syriæ spectare hunc nummum, præter alia argumenta, ex eo efficitur, quod *ab exercitibus Syriacis, quos regebat, Imperator Pescennius est appellatus*, teste Spartiano in ejus vita, pag. 74.

ANTIOXEΩN. ΜΗ. ΚΟ. Δ. Ε. S. C. Ἀντιοχείων μετροπόλεως κολωνίας, διμαρχικῆς ἐξουσίας, S. C. *Antiochenstum Metropoleos Colon:æ, Tribunicia potestate, Senatus consulto.* Caracallæ nummus, apud Patin. pag. 302. cum turritæ mulieris, & ad pedes ejus fluvii, seu viri natantis effigie. Elagabali, pag. 331. & Otaciliæ, pag. 384. Horum nummorum notas extricare Patinus non potuit. Caracallæ porro in primis cur nummum Antiochenfes cuderent, si causæ deessent aliæ, fuit hæc sane vel maxima, quod, ut narrat Spartianus in ejus vita, pag. 85. *Antiochenfisibus interventu suo jura vetusta restituit quibus iratus fuit Severus, (fuit is Caracallæ pater,) quod Pescennium Nigrum juverant.* Itaque & Macrino Caracallæ interfectore interempto, Elagabalo deinde, qui tum Antiochiæ erat, nummis cussis iidem gratulati sunt, quod is Caracallæ filius habe-

NUMMI ANTIQUI

retur. Capitolinus in Macrino, pag. 94. *Cum se Antiochiam Macrinus recepisset, ac luxuriæ operam daret, justam causam interficiendi sui præbuit exercitui, ac Bassiani Caracallæ, ut putabatur, filium sequendi, id est, Elagabalum Bassianum Varium, qui postea & Bassianus & Antoninus appellatus est.*

Δ. E. S. C. Diadumeniani nummus, ex Patino, pag. 327. sine oppidi nomine ille quidem, sed aquila & laurea corona insignis, litterisque allatis, quæ sunt in Antiochenorum nummis frequentes. Lampridius in Diadumeno, pag. 97. *Hac habita concione, qua Diadumenianus scilicet, Caracalla interfecto, cohortes est allocutus, statim apud Antiochiam moneta Antonini Diadumeni nomine, qui Macrini filius, percussa est: Macrini, usque ad jussum Senatus dilata est.*

Δ. E. S. C. Elagabali nummus, superiori similis, apud eundem Patinum, pag. 331. Sed lepidus est, cum his litteris Δ. & E. uno eodemque nummo annum principatus Elagabali quartum quintumque simul exprimi asseverat.

ANTIOXEΩN. ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛ. Δ. E. S. C. Alexandri Severi, apud Occonem, pag. 421. Causam cudendi nummi fuisse hanc arbitramur, quam affert Lampridius in Alexandro, pag. 133. *Legionem quam exaucltoravit, rogatus post dies xxx. priusquam ad expeditionem Persicam proficisceretur, loco suo restituit, eaque pugnante maxime, vicit: cum tamen tribunos ejus capitali affecerit supplicio, quod per negligentiam illorum milites apud Daphnen luxuriati essent, vel per conniventiam seditionem fecissent exercitus. Magno igitur apparatu inde in Persas profectus, Artaxerxem regem potentissimum vicit. . . . Fuso denique fugatoque tanto rege. . . statim Antiochiam rediit, & de præda quam Persis diripuit, suum ditavit exercitum, &c. Itaque vel coercita militum luxuries, vel compressa seditio, vel reportata victoria de Persis, nummi causa cudendi fuit.*

ANTIOXEΩN. Nummus Philippi e Cimelio Regio, & apud Patin. pag. 388. in quo tres Furix stant.

ΑΥΤΟΚΡΑ. Μ. ΙΟΥΛ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ. ΣΕΒ. Philippi Patris, e Museo nostro. *Imp. M. Iul. Philippus Aug.* ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥΣΙΑΣ. ΥΠΑΤΟ. Δ. ΑΝΤΙΟΚΙΑ. S. C. Aquila. *Δημαρχικῆς Ἐξουσίας* (in nummo Z pro Ξ, quod & alias occurrit :) Ὑπατος δ'. *Tribuniciae Potestatis. Consul IV.*

ΑΥΤ. Κ. Γ. ΜΕ. ΚΥ. ΤΡΑΙΑΝΟΣ. ΔΕΚΙΟΣ. ΣΕΒ. *Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Γδ'ἰϞ Μέσσιος Κύντος Τραϊανὸς Δέκιος Σεβαστός.* *Imp. Caesar C. Messius Quintus Trajanus Decius Aug.* E Museo nostro. Aquila in eo nummo insculpta, cum his vocibus, ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥΣΙΑΣ. S. C. *Tribunicia potestate, Senatusconsulto*, Antiochenfium eum esse declarat.

ΑΝΤΙΠΟΛΙΣ. Plinio, lib. III. sect. v. *Oppidum Latinum Antipolis.* Nunc *Antibe*, in Provincia Narbonensi.

ΑΝΤΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Victoriae typus. Ex parte adversa, ΔΗΜΟΣ. *Populus Antipolitanus.*

ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΩΝ, cum prora navis, & Jovis capite ex parte altera, in Magna Graecia Goltzii, tab. xxxvi. Apud Gruterum pag. 173. 10. Graeca inscriptio Antipoli reperta, ΑΝΤΙΠΟΛΙΣ. ΚΑΙ. ΟΙ. ΠΟΛΙΤΑΙ. Vetustiores porro hi nummi duo posteriores videntur, quam sit Caesarum principatus.

ΑΝΤΙΥΜ.

ΑΝΤΙ. Cum Herculis effigie, & clava. Apud Goltzium, in Magna Graecia, Tab. xvii.

COL. ΑΝΤΙΑΤ. LEG. IIII. ITALICA. Neronis nummus, in Thesauro Goltzii, pag. 237. Plinius, lib. III. sect. ix. *Antium colonia.* Neronis haec patria. Nunc quoniam sola supersunt rudera, *Antio roïi. nato* Itali accolæ in Latio vocant. Apud Gruterum, pag. cccclxxxix. 6. TRIB. LEG. IIII. ITALICAE.

COL. ΑΝΤ. Titi nummus, e Cimelio Regio. Goltzium in Thesauro, pag. 137. *Coloniam Antipolim* falso interpretatur: Neque enim colonia Antipolis fuit.

ΑΝΤΙΦΕΛΛΙΤΑΙΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 209. Plinio, lib. v. sect. xxviii. *Antiphellus.*

Stephano: Ἀντίφελλος . . . οἱ οἰκονότες, Ἀντιφελλίται.
 Quare in nummo legi ANTIΦΕΛΛΙΤΩΝ oportuit. Lyciæ oppidum id fuit.

ANΞΥΡΟΣ. Jovis hæc appellatio est, cujus expressum caput cum fulmine in vetere nummo, apud Goltzium, tab. LXXV. Hinc Juppiter Anxurus apud Maronem, lib. VII. Æneid.

Quis Iuppiter Anxurus arvis

Præsidet.

Quo loco Servius: Circa tractum, inquit, Campaniæ colebatur puer Iuppiter, qui Anxurus dicebatur, quasi ἀνδρὸς ἄνεσθ, id est, sine novacula, quia barbam nunquam rasisset. Plinius, lib. III. sect. IX. Tarracina oppidum, lingua Volscorum Anxur dictum. Nunc quoque Terracina, in Latio. Horatius, lib. I. Satyr. v.

Impositum saxi late candentibus Anxur.

Quem versum Porphyrio explicans, *Quæ nunc Terracina dicitur, olim Anxur dicebatur: unde Iovem Anxurum colebant, cujus & Virgilius meminit. Impositum saxi, quoniam illis temporibus adhuc Terracinenſis urbs in altissimo monte erat: unde postea in aquirem locum deposita est: ut non sint solum adhuc vestigia ædificiorum in monte, sed & murorum.* Quin & mixtis una Græcis Latinisque litteris, in magna Græcia Goltzii, AXYP. Tab. XVII. semel iterumque occurrit. Et sane si ἀνδρὸς ἄνεσθ, & α ut Græci dicunt ἀνελικός, hoc est, privativo nomen habet, Anxurus utique appellari debet.

ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ *Thraciæ.*

ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ. Nummi Claudii, M. Aurelii, Faustinae junioris, ac Getæ, cum Dianæ venatricis effigie, e Cimelio Regio. Plinio, lib. IV. sect. XVIII. *Anchialum.*

ΟΥΑΠΙΑΝΩΝ ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ, ab Ulpio nempe Trajano appellatione ea accepta. Severi nummi, Caracallæ, Maximini, & Gordiani junioris, in Cimelio Regio. Mœsiæ passim ab Antiquariis adscribuntur. Est altera quidem Anchiale in Cilicia, de qua lib. V. sect. XXI. sed ea Tarsum transducta, conflata e duabus una civitas est, id quod Stephanus haud obscure innuit:

innuit: quare nummi omnes ad hoc Thraciæ Anchiolum referendi. Deinde hoc prænomen ab Ulpio multis in Mœsia Thraciaque oppidis attributum, in Asia nondum occurrit.

APAMEA *Bithynia.*

COL. IVL. CONC. APAM. AVG. D. D. *Colonia Julia Concordia Apamena Augusta. Decreto Decurionum.* Caracallæ & Gallieni in Cimelio Regio nummi. Et Caracallæ quidem in Thesauro quoque Goltzii, pag. 240. Similem alium alibi Juliæ Domnæ vidimus. Plinio, lib. v. sect. XLIII. *Intus in Bithynia, colonia Apamena.* Meminit hujus coloniae, præter Ulpianum, quem in Notis laudavimus, Strabo, lib. XII. pag. 564. Οἱ δ' Ἀπαμειῖς Σποικίαν ἐδέξαντο Ρωμαίων. Cur Apameam a Myrlea diversam faciat Constant. Porphyrog. lib. I. them. IV. pag. 24. haud satis liquet: cum Strabo, loc. cit. pag. 563. hanc ipsam Apameam, quod deducta colonia Romanorum est, Myrleam esse ipsam asseveret.

APAMIA *Cæles Syria.*

ΑΠΑΜΕΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΤΩ. ΑΞΙΩ. Plinio, lib. v. sect. XIX. *Cæle habet Apamiam, Marsya amne divisam &c.* Quem quidem amnem Macedones, cum rerum ibi potirentur, ut alia oppida fluminaque, Macedonico nomine indigitarunt: Axiumque, quod eo nomine in Macedonia insignis amnis est, appellarunt. Sic Edessam, Berœam, aliasque urbes ab urbibus Macedoniae nominarunt. Sic rex Syriae Antiochus Soter Alexandriam Margianæ, Antiochiam appellavit, *ut Syriam restitueret, interfluente Margo*, ut Plinius ait, lib. VI. sect. XVIII. quæ verba a nemine adhuc intellecta planissime eo loci interpretati sumus. Sic Jaxartem amnem Alexandri milites Tanain nuncupavere: sic Edessam Principes Antiochiæ nomine signavere in nummis: resque ea innumeris aliis constat exemplis, quæ enumerare studio brevitatis piget. Affertur hic nummus a scriptore historiae Regum Syriae: a nemine adhuc ante nos feliciter explanatus.

ΑΠΑΜΕ. ΗΡΑΚΛΕ. De eo nummo dicemus inferius, verbo ΗΕΡΑCΛΕΑ Cœles Syriae.

ΑΠΑΜΕΙΑC. ΤΗC. ΙΕΡΑC. ΚΑΙ. ΑCΤΛΟΥ, cum elephantis effigie. *Apamea sacra & inviolata.*

ΑΠΑΜΕΩΝ. ΓΞΡ. Ea notæ Seleucidarum imperii annum CLXIII. indicant. Nummus est Alexandri Syriae Regis, e Museo nostro.

ΑΡΑΜΙΑ *Phrygia, quæ & ad Mæandrum dicta.*

P. LENTVLVS IMPERATOR. In nummi area serpentes duo, mutuis implexi spiris, Æsculapii symbolum, cum voce diminuta, ΑΠΑ. hoc est, Ἀπαμείων. In infima parte, ΜΥΙΣΚΟΥ, quod Prætoris nomen, vel Præfecti Urbi. Fuit autem Lentulus, biennio ante quam M. Tullius Cicero, in Cilicia Proconsul. Exstat ad hunc ejusdem Tullii epistolarum liber, quibus vel Proconsul Lentulus, vel Imperator inscribitur. Ciliciæ vero Proconsuli, Apamenus etiam conventus parebat, & Cibyraticus, sub quo Laodicea fuit, & Synnadensis. Testis ipse Tullius, lib. v. ad Attic. Epist. XXI. *Forum institueram agere Laodicea Cibyraticum, & Apameense ex Idibus Martis: ibidem Synnadense.* De his Phrygiæ conventibus. Plinius lib. v. sect. XXIX. *Sed prius terga & mediterraneas jurisdictiones indicasse conveniat. Una appellatur Cibyratica. Ipsum oppidum Phrygiæ est. Conveniunt eo XXV. civitates, celeberrima urbe Laodicea. . . . Alter conventus a Synnada accipit nomen. . . . Tertius Apamiam vadit, &c.*

... ΑΜΕ... ΑΠΕΛΛΑΣ ΦΑΝΙΟΥ. Ex parte altera: ΚΑΙΣΑΡ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Δ. ΕΞΟΥΣΙΑΣ. ΥΠΑΤ. Κᾰῖσαρ Σεβαστὸς, Δημαρχικὴς Ἐξουσίας Ὑπατος. *Cæsar Augustus, Tribunicia Potestate, Consul.* Augusti nummus, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 45. quem ille nummum sic legit: ΑΠΟΛΛΑΞ ΦΑΝΙΟΥ. ΚΑΙΣΑΡ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΠΛΟΥΣΙΑC. ΥΠΑΤ. atque ad oppidum Siciliae Plutiam refert: cuius Tullius meminit: simul Augusti comitatem commendat, qui Consulatum ejus oppiduli deferri sibi æquo animo tulerit: quod quidem commentum di-

gnum risu ac sibilo est. Nos illud ... AME... nemini dubium fore putamus, qui nummum inspexerit, quin mutilum utraque sui parte vocabulum videatur, pro ΑΠΑΜΕΩΝ. Ἀπελλᾶς autem Græca vox est, quam apud Gruterum quoque reperias, pag. 1130. 8. & in nummis Trallianorum. Et nunc is *Phania F.* appellatur, Apamensium Prætor.

ΑΠΑΜΕΙΑΣ. ΠΡΟΣ. ΜΑΙΑΝΔΡΟΝ. Tiberii nummus, e Cimelio Regio. Apud Eusebium, lib. v. hist. Eccles. cap. xvi. Ἐν Ἀπαμείᾳ τῆ ᾠρὸς Μαϊάνδρου. Plinius, tum loc. cit. tum sect. xxxi. *Amnis Mæander Apamenam prius pervagatur regionem, &c.*

ΑΠΑΜΕΩΝ. ΚΙΒΩΤΟΣ. ΜΑΡΣΥΑΣ. Nummus Hadriani e Gaza Regia, in quo Marsyas amnis, viri effigie, qua pingi fluvius solet, inter saxa. Κιβωτὸς Ἀπαμείων sic dictum intellige, uti nos Lutetiam Parisiorum, aliaque simili forma dicimus. Plinius, lib. v. sect. xxv. *Tertius conventus Apamiam vadit, ante appellatam Celænas, dein Ciboton. Sita est in radice montis Signiæ, circumfusa Marsya, Obrima, Orga, fluminibus in Mæandrum cadentibus.* Dio Prusæus, orat. 35. ad Apamenses, pag. 433. Τῶν τε ποταμῶν οἱ μέγιστοι εἰ πολυωφελέστατοι τὴ δὲ γῆν εἰς τὴνδε ἔχουσιν ὅτε Μαρσύας οὗτος, διὰ μέσης τὴ πόλεως ὑμῶν ῥέων, ὅτε Ὀργας, ὅτε Μαϊάνδρου τὴ τε Φρυγίας ἀποκρίθησθε, καὶ Λυδίας, ἐν τῇ Καρίας. Ἀλλὰ τε ἔθνη ἀειοικεῖ πολυαιδρότατα, Κατωπαδίκες τε καὶ Πάμφυλοι, καὶ Πισίδαι. καὶ τούτοις ἅπανσιν ἀγροχὸν ὑμεῖς καὶ ξυλόδοι παρέχεσθε τὴ ἀσπίων πύλιν. Sic quam late pateret Apamensium jurisdictionis, indicat. In Notitia Eccles. pag. 19. inter Episcopos Provinciæ Pisidiæ, censetur ὁ Ἀπαμείας τὴ Κιβώτου. Apud Leunclavium, pag. 96. ὁ Ἀπαμείας.

ΕΠΙ. ΑΡΤΕΜΑ. Γ. ΑΠΑΜΕΙΣ. ΚΟΙΝΟΝ. ΦΡΥΓΙΑΣ. *sub Artema tertium Prætor. Apamenses. Commune Phrygiæ.* Caracallæ nummus e Cimelio Regio, cum aquilæ effigie. Conventum hic habitum ad ludos & sacra Phrygiæ communia facienda, voces postremæ indicant. Vide ΒΙΘΥΝΙΑΣ ΚΟΙΝΟΝ, ΚΡΗΤΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, &c. Similis huic Severi nummus,

sed vitiatum, apud Occonem, pag. 362. ΕΠΙ. C. Δ. ΠΑΝΘΕΙΟΥ. ΑΡΤΕΜΑΣ. ΑΠΑΜΕΩΝ. ΝΕΙΚΟΜΗΔ. cum legi videatur oportere, ΕΠΙ. C. ΠΑΝΘΕΙΟΥ. Δ. ΝΕΙΚΟΜΗΔ. ΑΡΤΕΜΑ. C. ΑΠΑΜΕΩΝ. 'Επι στρατηγῶν Παθίου δ'. Νεικομηδέων. 'Αρτέμα Στρατηγῶν 'Απαμέων. *Sub Prætoire Pantheo quartum Nicomediensium : Artema Prætoire Aramensium.* Ut eo nummo concordia utriusque oppidi indicetur. De hoc Prætoire rursus in nummis Magnetum a Sipylo.

ΕΠΙ. CΤΡΑ. ΑΛΥΡΩ..... ΑΤ. ΚΥΖ..... ΜΕΩΝ. Caracallæ nummus apud Patinum in Thesaurο, pag. 189. in quo Prætoris nomen detritum, ac vitiose editum, vix ut medicinam ei facere, nisi nummo inspecto, queas. Urbium nomina, ΚΥΖ. ΑΠΑΜΕΩΝ, legi oportere haud temere auguramur : ac civium oppidi utriusque concordiam & fœdus intelligi. Aream nummi ara obtinet, cujus utroque ex latere stant Cereris tedæ accensæ, serpentibus involutæ : quo symbolo Dea Cyzicenorū Præses adumbratur.

ΕΠ. ΑΥ. ΒΑΚΧΙΟΥ. ΠΑΝΗ. ΑΠΑΜΕΩΝ. 'Επι 'Αυρηλίου Βακχίου Πανήγεις 'Απαμέων. Nummus Gordiani junioris in Cimelio Regio, cui adjectæ præterea syllabæ, quas ipsi vidimus, ΜΑΙ. & ΜΑΡ. quibus Mæander, Marsyasque, signantur : quorum icones in ipso nummo, qua pingi fluvii forma solent, existant & apparent, Marsyasque præterea cum fistula. Vox ea πανήγεις conventum etiam ipsum indicat, ut in nostris monuimus ad Themistium notis, Orat. xxiiii. pag. 517. quod petere jura Apameam finitimæ civitates solerent, ut Plinius loco cit. monet. Hunc nummum Tristanus attulit, tom. 11. pag. 526. Sed & mutilum edidit, nec prorsus intellexit : sic enim habet : ΠΑΥ. ΒΑΚΧΙΟΥ. &c. ac vuculas ΜΑΙ. & ΜΑΡ. in ΝΑΙ. & ΝΑΡ. commutavit, nec quid esset πανήγεις vidit. Sic in nummo sequente :

ΕΠ. ΑΥ. ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΙΑΝΟΥ. ΠΑΝΗΓ. ΑΠΑΜΕΩΝ, qui Decii est, in Cimelio Regio, quem ipse Tristanus, pag. 591. & Patinus pag. 392. affert, legit

uterque perperam, ΠΑΥ. cum sit legendum ΕΠ. ΑΥ. Ε'πί 'Αυρηλίου, ut in simili altero Gordiani apud Trifstanum, pag. 522. ΕΠ. CT. ΑΥ. CTΡΑΤΟΝΙΚΙΑΝΟΥ. 'Επί Στρατηγῶδ' Αύρηλίου Στρατονικιαῶδ'. *Sub Praetore Aurelio Stratoniciano.* Apud Occonem, pag. 451. mutilus hic nummus affertur, & vitiatus: ΠΑ... ΤΡΑΤΟΝΙΚΙΑΝΟΥ ΠΑΜΗΓΗΡ ΑΠΑΜΕΩΝ. De utroque vero amne, Μæandro & Μαρῖα, Claudianus lib. 11. in Eutrop.

*Icarium pelagus, Mycaleaque litora juncti
Marῖa, Μæanderque petunt: sed Marῖa velox,
Dum suus est, flexuque carens: jam flumine mixtus
Mollitur, Μæandre, tuo: contraria passus,
Quam Rhodano stimulus Arar.*

Sunt in eo nummo Æsculapius, Hygia, Telesphorus, de quibus dicemus in nummis ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ.

ΕΠ. Μ. ΑΥΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. ΑΡΧΙ. ΑΠΑΜΕΩΝ. 'Επί Μάρκου 'Αυρηλίου 'Αλεξάνδρου 'Αρχιερέως 'Απαμέων. Apud Spanhemium, lib. de usu numism. pag. 693, ex Gaza Medicea.

ΑΠΑΜΕΩΝ. Urbis Senatium nummus exhibet, quem vidimus, cum velati capitis icone: ex parte altera, ΒΟΥΛΗ. Sic ΒΟΥΛΗ ΠΕCCΙΝΟΥΝΤΙΩΝ, ΓΕΡΟΥCΙΑ ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ, &c.

ΑΠΑΜΕΩΝ ΚΩΚΟΥ. E Museo nostro. Vox posterior antiquariis adhuc incomperta: dicemus de ea opportunius in nummis ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ Επρι. In nummo eo Aquila insidet operi in Μæandri speciem sinuato: qua icone situs urbis ad eum amnem significatur.

ΑΠΑΜΕΙΑ. Caput turritum. Ex parte averſa, tres puellæ cum facibus. Mox ΣΩΤΕΙΡΑ, *Servatrix*: quam vocem de Cerere hoc loco accipiendam putamus.

ΑΠΑΜΕΩΝ. ΦΙΛΟΚΡΑΤΩΡ. Aquila Μæandro supervolat, inter Castorum pileos. Ex parte averſa, Palladis caput galeatum. E Cimelio Regio.

ΑΠΑΜΕΩΝ. ΑΤΤΑΛΟΥ. ΒΙΑΝΟΡΟΣ. Aquila Μæandro supervolat, inter Castorum pileos. Ex parte

averfa, Palladis caput. E Museo nostro. *Armenſum, Attalo Bianore Prætor.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ *Cariæ.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. ΠΕΡΓΑΙΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. *Apolloniatarum, Pergæenſiumque concordia.* Nummus eſt perlegans majoris formæ, quem vidimus. In parte averſa, caput Alexandri Macedonis, cum epigraphe: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. ΚΤΙΣΤ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ. Ἀλέξανδρος κτίστης. Ἀπολλωνία. *Alexander urbis conditor.* Plinio, lib. v. ſect. xxix. *Apolloniata.* A Ptolemao quoque, lib. v. cap. 11. inter mediterranea Cariæ oppida, Ἀπολλωνία πρὸς Λαμβδον. In Notitia Epiſc. Hieroclis, pag. 17. inter Antiftites Cariæ, Ἀπολλωνιάδης.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ *in Epiro.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Severi, Juliæ Domnæ, & Carallæ nummi: in quibus ſtat Juppiter, Mercurius, Mars, Neptunusve, Hercules, aut Dearum aliqua. Getæ quoque, in quo nummo fluvii jacentis effigies, navisque quæ velis fertur, e Cimelio Regio: ſymbolum felicitatis apud Poëtas. Horatius:

Sapienter idem

Contrahes vento nimium ſecundo

Turgida vela.

Seneca in Agamemnone:

Vela ſecundis inflata Notis.

Eſt ille nummus & apud Patinum, pag. 319. Fluvius hic Aous eſt, de quo Plinius, lib. 111. ſect. xxvi. *Flumen Aous, a quibusdam Æas appellatum: Apollonia, quondam Corinthiorum colonia &c.* Scylaci: Αἴας ποταμὸς ὑπὸ τοῦ Πίνδου ὄρεος πρὸς τὴν Ἀπολλωνίαν πρὸς ῥῆϊ. Lycophron, verſ. 1015. & 1019. Αἴας Αἴαιτος inflexit, qua forma Græci ipſius Ajacis, ducis inter Græcos notiſſimi, nomen inflectunt. Unde Valerii Maximi locus illustratur, ita ſcribentis libro primo, cap. v. *Atque illi flumen vicinum mœnibus nomine Æantem in adjutorium ſeſe mittere dixiſſent.* Apolloniata videlicet ab Epidamniis ſuppetias poſtulabant. Reſpondère illi:

Habetis *Αἶγνα*, ab eo subsidium petite. Ludebant homines Græculi in fluminis & Ajacis simili ac plane pari appellatione.

ΑΠΟΛ. apud Goltizium, adjecto fere Magistratus nomine, ΘΕΟΦΙΛΟΥ, aliove simili. In his fere bos, cum lactente vitulo, agri pascuis opimi index.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Ex parte averfa, ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. *Sacer Senatus*. Sed est nummus hic Cariae verius adscribendus.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ, cum metæ effigie, in corona laurea: qua ludi ac certamina signantur, in honorem Apollinis edita. Apud Goltzium, tab. 11.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ. ΚΩΚ. *Apolloniatarum. Apollinis Cocæ*. Nummus Augusti e Cimelio Regio: in quo Apollinis stantis effigies. Ignotum vero id Apollinis cognomen est, nec nobis solum, sed & vetustis scriptoribus, perinde atque illud alterum Dianæ, quæ soror Apollinis, simile nomen, de quo Pausanias in Eliac. prior. pag. 163. Ο' ἦ (βαμὶς) μετ' αὐτῶν, Ἀπόλλωνος. τέταρτος ἦ Ἀρτέμιδος ἑπικλησιν Κοκκώχας.... Ἀνθ' ὅτου ἦ Ἀρτεμὶν ἐπονομαζουσι Κοκκώχας, οὐ χρεία τὲ ἡδ' μοι διδάξειν. *Tam Apollinis ara post eas: quarta, Dianæ Coccocæ cognominata.... Quamobrem vero Coccocam Dianam appellent, non opus fuit mihi edoceri.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. ΠΡΟΣ. ΡΥΝΔΑΚΩ. L. Veri nummus. Plinio, lib. v. sect. xxxii. *Apolloniatae a Rhyndaco amne. Ἀπολλωνία πρὸς Ῥυνδάκω ποταμῶ*, in mediterraneis Phrygiæ majoris oppidis, apud Ptolemaeum, lib. v. cap. 11.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. ΡΥΝΔΑΚΟΣ. M. Aurelii nummus, quem vidimus. Laudat utrumque, & visum a se testatur, Sirmondus noster in Antitrifano, p. 34.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΕΡΕΙΤΩΝ. Nummus Neronis e Gaza Regia. Quo spectaret hic nummus, Patinum fugit, pag. 118. Et in Indice, pag. 7. sic infeliciter legit, ΕΡΕΙΤΩΝ. ΑΠΟΛΛΩΝΙ. posteriore hanc voce ipsum signari Apollinem ratus, cujus in nummo im-

pressa effigies: priore, oppidi haecenus incomperiti nomen. At Plinio, lib. v. sect. xxx. *Apollonoshierita*. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 13. inter Antistites Lydiæ, ὁ Ἀπολλωνιεῖς. Et pag. 29. Ἀπόλλωνος ἱεῖς. Hæc vox *Apollinis fanum* sonat: quam vocem in Tullio contra Verrem, ubi *ædes Minervæ posita* dicitur in *fano Apollinis*, non pro oppidi nomine, uti oportuit, sed pro templo Apollinis, seu delubro, Eminentiss. Annalium scriptor accepit, ad annum Christi LVII. num. CLXXVII. Et in Aristide, tom. I. sacr. serm. Latinus interpres, pag. 620. Atqui nos Audomari fanum usitato more, & S. Quintini, & alia ejuscemodi dicimus: cum oppida Divorum cuiusdam peculiari mancipata cultu, nomen ab iis fortiuntur.

ΑΠΟΛ. & ΑΠΟΛΛΩΝΙΕΩΝ. Nummi Græciæ veteris apud Goltzium, tab. xxvii. in quibus trium Charitum effigies, fere ut in Tarsensium nummo vidimus, sub Maximino: ad Apollonidem Asiæ minoris oppidum spectant, frustra in Europam transferente Goltzio. Plinio, lib. v. sect. xxxiii. *Thyatireni*.... *Hermocapeliteæ*, *Attalenses*, *Apollonidienses*. Est hæc Apollonia a Stephano appellata decimo loco, inter ceteras ejus nominis civitates, χτ' Θυάπειρα κ' Ἐφεσον. Certe disceptant eodem foro Thyatireni, qui Ionix pariter adscribuntur, & Apollonidienses. In Notitia antiqua Eccles. inter Episcopos ejusdem Provinciæ Lydiæ, cujus Metropolis Sardis est, pag. 13. & 45. ὁ Ἀπολλωνιάδης, ὁ Ἀθαλίας, ὁ Ἐρμούκαπιλείας. Pag. 29. Ἀθαλία, Ἐρμούκαπιλία, Ἀπολλώνας. Apud Leunclavium, pag. 90. ὁ Ἀπολλωνιάδης, ὁ Ταλίας, (lege, ὁ Ἀθαλίας) ὁ Ἐρμούκαπιλείας.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΤΕΡΤΥΛΛΟΥ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΕΩΝ. ΕΝ. ΙΩΝΙΑ. Ἐπὶ Στρατηγῶς Ἀυρηλίου Τερτύλλου &c. *Sub Prætoræ Aurelio Tertullo, Apollonidensium in Ionia*, in qua & Ephesus fuit, & Thyatira: quas inter hæc Apollonia a Stephano collocatur. Apollonienfes Tacitus vocat, lib. II. Annal. pag. 55. loco a nobis allato, lib. II. sect. LXXXVI. Est altera

altera quidem Ἀπολλωνία τῆς Ἰωνῶν in Thracia, eodem auctore Stephano: Ioniam tamen dictam esse aliquam Thraciæ regionem, fidenter negamus. Est hic porro Alexandri Severi nummus, e Cimelio Regio: cum Æsculapii Hygiæque icone.

ΑΠΤΑΡΑΙΩΝ. Pro Ἀπτεράων, more Dorico. Sic Cretes & πάως dixere pro τέως, interim. Stephano. Ἀπτερά, πόλις Κρήτης... ὁ πολίτης, Ἀπτεράϊθ. Plinio, lib. 1 v. sect. xx. *Apteron*.

ΑΠΤΑ. In nummo quem vidimus, cum apis effigie, quod mellis Cretici symbolum, de quo dicemus alias.

AQVÆ SEXTIÆ.

COL. AQVAE. SEXTIAE. LEG. XXV. Vespasiani nummus e Thesauro Goltzii, pag. 237. Plinio, lib. 111. sect. v. *Aqua Sextia Salluviorum*, in Provincia Narbonensi. Hodie Aix. Coloniam pariter Ptolemaus appellat, & vetus inscriptio apud Gruterum, pag. ccccxiij.

AQVILEIA.

COL. AQVILEIA. Vespasiani, e Thesauro Goltzii, pag. 237. Plinio, lib. 111. sect. xxiij. *Aquileia colonia*, in decima Italiæ regione, Adriatico mari apposita.

ARABIA.

ARAB. ADQVIS. *Arabia acquisita*. Trajani nummus, apud Patinum, pag. 175. & in Cimelio Regio, Museoque nostro.

ARABIA. AVGVSTI. PROV. Eiusdem Trajani, laudatus a Scaligero, in Animadv. Euseb. pag. 189. ut & alter, ARABIA. CAPTA. Eutropius de Trajano: *Arabiam postea in Provinciae formam redegit*. Vide Sextum Rufum, & alios. Camelus in hisce nummis cum Arabia plerumque signatur. Plinius lib. viij. sect. xxvi. *Camelos inter armenta pascit oriens: quarum duo genera, Bactriae & Arabiae. Differunt, quod illae bina habent tubera in dorso, haec singula.*

ADVENTVI. AVG. ARABIAE. &

RESTITVTORI. ARABIAE. Hadriani, in eodem Cimelio.

- APABIA. Græcus Hadriani nummus, in quo turrata mulier geminos lactat infantes, e Cimelio Regio.
- ARAB. ADQVIS. Severi, apud Oconem, pag. 353. cum victoriæ iconè. Spartianus in Severo, pag. 67. *Circa Arabiam plura gessit Atque ob hoc rever- sus triumpho delato appellatus est ARABICVS.* Et pag. 71. *Arabas in deditiõnem accepit. Sex. Aurel. Vi- ctor: Neque minus Arabas, simul adortus ut est, in di- tionem redegit provinciæ modo. Adiabene quoque, ni ter- rarum macies despectaretur, in tributarios concessisset. Ob hæc tanta Arabicum, Adiabenicum, & Parthici cogno- mento Patres dixere.*
- ARABRIGA. MVN. Municipium Arabriga. Caii Cæsaris nummus e Thesauro Goltzii, pag. 242. Plinio, lib. IV. sect. XXXV. *Arabricenses*, in Lusitania. Ptole- mæo, lib. II. cap. V. *Ἀραβριγᾶ.* Apud Gruterum pag. 162. vetus inscriptio, ARABRIGENSES.
- APAΔIΩN. Passim occurrit in nummis. Plinio, lib. V. sect. XVII. *Arados* &c. In Notitia Hieroclis, pag. 61. Aradus & Antaradus, ceu duo diversa oppida Epif- copali decore insignia appellantur, in Provincia Phœ- nicia Paralia, sive maritimæ: credo, mendose: cum utriusque oppidi unum fuisse Antistitem merito suspi- cemur, ex epistola Orientalium decima tertia, in au- ctario Theodoretii, pag. 564. cui subscribit *Musæus Episcopus Aradiæ Tentaridi*, corrupte, ut apparet, pro *Aradi & Antaradi*. Sed ut ut est, posteriore no- mine Antaradi, in illa ipsa Notitia Marathon intelli- gi haud obscurum est, cum Marathi alioqui nulla ibi- dem mentio alia habeatur. Vide quæ diximus in Notis & Emend. ad lib. V. num. XLVIII. quibus hæc ad- jicere corollarii vice operæ pretium visum est, alieno potius loco, quam nullo. In nummo porro APA- ΔIΩN, e Cimelio Regio, adjicitur epocha, ΕΤ. ΖΟΥ. hoc est, ἔτει ʹϞϞʹ. anno CCCCLXXVII. Quod si Aradorum, ut extra dubium est, Tripolitanorum- que, qui conjuncti Aradiis fuere, similis æra est: cum horum nummus, cui annus inscribitur DXXXI. tertium

Elagabali annum indicet, qui Urbis fuit DCCCCLXXII. necesse est hoc Aradiorum nummo signari annum Urbis DCCCCXVIII. atque adeo M. Aurelii Antonini esse nummum eum, non, ut Tristanus credidit, qui numeri notas omisit, aliique qui retulere, Caracallæ. Et sane M. ANTΩNEINOC. AYΓOYCTOC tantum inscribitur. Inde porro efficias, quod alios hactenus fugit, Tripolitanorum Aradiorumque æram eandem esse plane cum æra Seleucidarum, atque ab anno Urbis conditæ CCCCXLI. una cum Seleuci Nicatoris principatu in Syria, duxisse initium.

ΑΡΑΔΙΩΝ. ΕϚΤ. Domitiani nummus, cum bove cornupeta, apud Patinum pag. 166. quo annus signatur τϚϛ, hoc est, CCLXXXV. qui ex superiore computo plane incidit in Urbis annum DCCCXXXVI. Domitiani quartum.

ΑΥΤ. ΚΑΙC. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟC. CΕΒΑCΤΟC. Ex parte averfa, ΑΡΑΔΙΩΝ ΒΜΤ. Apud Patinum, loc. cit. cum Fortunæ icone, Ifidive, quæ temonem & Copiæ cornu gerit. Sed numerales notas in mendo cubare ex superiore proxime nummo liquet, legique oportere, ΒϚΤ. ut sit is annus æræ Seleucidarum, Aradiorumque, CCLXXXII. Urbis Romæ, DCCCXXXIII. Domitiani primus.

ΑΡΑΔΙΩΝ...ΟΤ. Trajano hunc nummum adscribit idem Patinus, pag. 187. quem Neronis esse verius putem. Annum indicat CCLXX. qui Urbis Romæ DCCCXI. Neronis sextus. Est & M. Aurelii similis, apud Patinum, cum simili Fortunæ effigie, pag. 246.

ΑΡΑΥCΙΟ.

COL. ΑΡΑΥCΙΟ. CΕCΥΝΔΑΝΟΡ. CΟΗ. XXXIII. VΟΛΥΝΤ. Nummus Neronis, in Thesauro Goltzii, pag. 327. *Colonia Arausio Secundanorum Cohortis xxxiii. Voluntariorum.* Plinius, lib. III. sect. v. *Colonia Arausio Secundanorum.* Deducti nempe eo milites ex cohorte xxxiii. secundæ legionis. Hodie Orange, in Delphinatu Provincia Gallia.

ΑΡΕΘΟΥCΙΩΝ. Neronis nummus, e Thesauro Golt-

.zii. Plinio, lib. i v. sect. xvii. *Arethusi*, & *Arethusa*, in Macedonia. Stephano: Ἀρέθουσα, πόλις Σουλίας, ἢ Θράκης, ἢ Εὐβοίας . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀρεθούσι.

ARELATE.

COL. ARELAT. SEXTAN. Caji Cæsaris nummus in Thefauro Goltzii. Plinio, lib. i i i. sect. v. *Colonia Arelate Sextanorum*. Quod erat colonia nempe militum sextæ legionis. Sic Primanos primæ, Una & vicesimanos vicesimæ primæ, Tacitus vocat, lib. i i. hist. pag. 44. Tertianos tertiæ, lib. i i i. hist. pag. 68. Quintanos, lib. i v. hist. pag. 96. &c. Legionem Primanorum & Quartanorum, Capitolinus in Clodio Albino, pag. 81. Apud Gruterum, pag. 257. SEXTANI. ARELATENSES.

SARL. In nummis Constantini, & aliis: hoc est, *Siggnata Moneta Arelate*. Vide SISCIA.

ΑΡΓΕΙΩΝ. Apud Goltzium, in Græcia, tab. xii. Sedet in eo nummo Juppiter Μειλίχιος, hoc est, Placabilis, five Mansuetus, cujus simulacrum e candido marmore, Polycleri opus, Argis fuit, teste Pausania in Corinth. pag. 62. Ἀγαλμα ἔστι καθήμερον Διὸς Μειλίχιου, λίθου λευκοῦ, Πολυκλείτου ἢ ἔργον. Ex parte altera Apollinis Lycæi caput: de quo mox iterum. Fuit oppidum Peloponnesi Argos, ex quo gentile nomen Ἀργεῖος, ut Stephanus, aliique admonent. Plinio, lib. i v. sect. ix. *Argos Inachium* &c.

ΑΡΓ. Dimidiati lupi effigies: in superficie nummi altera idem Apollo Lycæus, cum Prætoris nomine, ΞΕΝΟΦΙΛΟΥ. De Lycæi appellatione, cur Apollini sit attributa, Pausanias hæc habet, in Corinth. pag. 53. Πλησίον ἢ Ἀπόλλωνός ἔστιν ἱερὸν Λυκαίου . . . Φοιτῶντων ᾧ λύκων σφίσιν ἔστι τὰς ποιμένας, ὡς μηδὲνα ἔῃ καρπὸν ἐπι ἀπὶ αὐτῶν, ὁ θεὸς (πρόπον ὄντινα εἰπὼν) ἐνθα ἔκειτο αὖτον ξύλον, τούτου φλοιὸν ἔχρησε τοῦ ξύλου, ἢ κρέας ὁμοῦ παρθεῖναι τοῖς θηλείοις· καὶ εἶδ' μὲν αὐτίκα ὡς ἐγένεσαντο, διέφθειρεν ὁ φλοιός· τὸ ξύλον ἢ ἐκείνα μὲν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Λυκαίου, &c. *Nec longe abest Apollinis sacellum Lycæi cognomento: Cum enim lupi ovilia tantopere vastarent, nullus ut jam ex*

illis capi fructus posset, indicavit Apollo quo loco aridum quoddam lignum jaceret: cujus corticem carnibus permixtum cum ex eodem oraculo lupis apposuissent, illi, simul atque gustaverunt, interempti sunt. Lignum quidem ipsum in aede Lycæi Apollinis positum est, &c.

ΑΡΓΟΣ. Lupi iterum dimidiati effigies. In superficie altera, Α, prima scilicet Argivorum nominis littera: mox delphinus, Neptuni symbolum: & bipalium, ut videtur, agriculturæ. Ut Argivorum regionem inundasse olim Neptunus dicatur, ex repulsæ indignatione, refert Pausanias, in Corinth. pag. 64. Porro murem etiam Argivorum monetæ insculptum fuisse, docet Julius Pollux, lib. ix. cap. vi.

ΑΡΓΕΙΟΥ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. Laudatus a Scaligero nummus, in animadv. Euseb. pag. 113. in quo cave credas gentilitium nomen esse Ἀργίου, pro Argivo: est enim patronymicum, ac proprium viri, Argei videlicet Macedonum dynastæ, qui Tulli Hostilii Romanorum regis ætate vixit.

ΗΡΑ ΑΡΓΕΙΑ. *Juno Argiva.* Neronis nummus, apud Oconem, p. 8. & in Cimelio Regio, Museoque nostro, in quo mulier velato capite, hoc est, ipsa Juno Argiva. Ea enim Argis nata ferebatur: atque eo loci Ηἱεῖα, seu Junonis sacra fiebant, & hecatombe. Homero, Ηῖρη Ἀργίη. Vetus inscriptio apud Gruterum, pag. xxiv. IVNONI. ARGEIÆ. Apud Pausaniam in Lacon. pag. 95. Ηἱεῖς Ἀργίας ναός.

ΑΡΓΕΙΩΝ. Antonini Pii, e Cimelio Regio. Isis stans cum sistro. Fuit Isis scilicet Inachi regis Argivorum filia: & eadem Juno existimata. Est & in eadem Gaza Juliæ Domnæ nummus, in quo Juppiter stat.

ΑΡΓΙΛΟΣ. Stephano urbs Thraciæ est ad Strymonem fluvium. Ἀργίλος, πόλις Θράκης... πρὸς τὴν Στρυμόνιο ποταμῷ... ἡ πολιταὶ, Ἀργίλιοι.

ΑΡΙΜΕΙΝΕΩΝ. E Magna Græcia Goltzii, tab. xxxiv. in qua & alter ΑΡΙΜ. cum fistulis, quas invenisse Pan creditur, Plinio teste lib. vii. sect. lvii. Eidem, lib. iii. sect. xx. in octava Italiæ regione,

Ariminum colonia, &c. Hodieque *Rimini*.

ΑΡΙCΒΕΩΝ. Trajani nummus, ab Arisbe Troadis oppido, apud Plinium, lib. v. sect. xxxiii. non ab altero cognomine in insula Lesbo, quod, ut idem auctor affirmat, sect. xxxix. *terrarum* jam olim fuit *motu subversum*. Hujus quæ in Lesbo erat, gentile nomen ex Stephano Ἀεισέαιος fuit: alterius quæ in Troade, non satis liquido prodit: at idem ex nummo liquet.

ΑΡΚΑΔΙΩΝ. ΔΗΜΟΣ. Apud Goltzium, in veterè Græcia, tab. xi. De Arcadia, mediterranea Peloponnesi parte, Plinius lib. iv. sect. x. Stephanus: Ἀρκάς, Ἀρκάδος, ἀφ' οὗ Ἀρκάδιον. In eo nummo Mercurius cum petaso pictus, & alis, quæ sunt ejus Dei insignia: quem Arcadem fuisse ferunt, unde & *Deus Arcas* est a poëtis, & *Cyllenius*, a Cyllene Arcadiæ monte scilicet, cognominatus.

ΑΡΚΑΔΙΩΝ ΔΗΜΟΣ, cum Jovis Lycæi effigie, cui a Lycæo Arcadiæ monte nomen. Strabo, lib. viii. pag. 388. τὸ τοῦ Λυκίου Διὸς ἱερὸν καὶ τὸ Λύκειον ὄρεσ. *Lycæi Jovis fanum ad montem Lycæum*.

ΑΡΚΑΙΩΝ. Tiberii nummus in collectaneis Ligorii, attestante Spanhemio, ad Juliani Cæsares, pag. 372. Plinio, lib. v. sect. xvi. *Arca*. Stephano: Ἀρχη, πόλις Φοινίκης, ἢ νῦν Ἀρχη... τὸ ἐθνικὸν, Ἀρχαῖον. Stephani interpres Arcam cum Ace, hoc est, Ptolemaïde, incaute miscet. Fuit hæc Alexandri Severi Imp. clara natalibus, ut est auctor Lampridius in ejus vita, ubi *urbem Arcenam*, vocat, pag. 114. & *Arcam Cæsaream* pag. 118. Aurelius Victor, de Cæsaribus, in Alex. Severo, de eo Syriæ oppido agens, *cui duplex*, inquit, *Cæsarea & Arca nomen est*.

ΑΡΜΑΤΕΩΝ.

ΑΡ. & ΑΡΜ. in nummis Græciæ veteris apud Goltzium, tab. xvii. Ἄρμα vicum agri Tanagrici notat, cui nomen ab Amphiarai curru, ἀπὸ τοῦ Ἀμφιαρέου ἄρματος. Stephano: Ἄρμα, πόλις Βοιωτίας... τὸ ἐθνικὸν, Ἀρματεύς. In his fere nummis Pallas insculpta, cum Pegaso.

ARMENIA.

ARMENIA. CAPTA. Nummus Augusti, cum arcu & pharetra, bellicæ virtutis insignibus, apud Occonem, pag. 54. Horatius, 1. Epist. 12.

Claudi virtute Neronis

*Armenius cecidit, jus imperiumque Phraates
Cæsaris accepit genibus minor.*

ARMENIA. ET. MESOPOTAMIA. IN. POTESTATEM. REDACTÆ. Trajani, ex Regio Cimelio: & apud Occonem, pag. 215. Mesopotamia inter duos fluvios, Tigrin & Euphraten, a Trajano calcatur. Eutropius: *Ibi tres provincias fecit, Armeniam, Assyriam, & Mesopotamiam.* Spartianus in Hadriano, pag. 10. *Armeniis regem habere permisit, cum sub Trajano legatum habuissent. A Mesopotamiis non exegit tributum, quod Trajanus imposuit.*

ARMENIA DEVICTA. Trajani apud Occonem, pag. 215. ut & alter ejusdem Augusti, ARMENIA. SVBACTA.

REX ARMENIS. DATVS. Antonini Pii apud Occonem, pag. 251. Julius Capitolinus, in Antonino, pag. 20. hoc tantum: *Parthorum regem ab Armeniorum expugnatione solis litteris repulit.*

ARMEN. Nummus L. Veri, apud Patinum, pag. 255. & ARMEN. CAP. *Armenia capta*, ejusdem Veri, e Museo nostro. In his sedet Armenia pileata, ac lugens. Capitolinus in Marco, pag. 25. *Ad Parthicum bellum. . . . Verus missus est. . . . Gestæ sunt res in Armenia prosperæ per Statium Priscum Artaxatis captis: delatumque Armeniacum nomen utrique principum, Marco Aurelio, & L. Vero. Huc spectat & alter ejusdem Veri nummus, in quo pariter Armenia pileata sedet, cum epigraphe, VICT. AVG. Victoria Augusti.*

REX. ARMEN. DATVS. L. Veri, apud Patinum, pag. 255. REX ARMENIIS. DATVS. Ejusdem Veri in Museo nostro. Capitolinus in Vero, pag. 38. *Confecto sane bello Parthico, regna regibus, provincias vero comitibus suis regendas dedit. In altera*

nummi superficie, L. AVREL. VERVS. AVG.
ARMENIACVS.

ARMENIA. L. E. *λυκῆς ἄρτος* é. anno quinto, imperii
scilicet L. Veri, quo devicta utique Armenia est. In
Cimelio Regio.

APOXEΩN. ΜΥΩΝΟΣ. ΣΥΝΑΡΧΙΑ. *Arochensium,*
Myone collega Magistratus. Claudii nummus e Cime-
lio Regio, quo se collegam Magistratus Arochensium
cum Claudio, ut videtur, Myon ejus urbis Archon fa-
cit. Refert hunc nummum Tristanus, tom. 1. pag.
187. atque ita legit: ΜΥΩΝΟΣ. ΣΥΝ. ΑΡΧΙΑΑ.
ΑΡΟΧΕΩΝ. Patinus item, in Claudio, pag. 101.
Myonem deinde uterque oppidi nomen esse commi-
niscitur, in Locris positi. Anchialum deinde ex Cilicia,
Thraciave ambo advocant: Arochæos demum in Ma-
gna Græcia statuunt, quod Arocha ibi amnis a Plinio
agnoscitur, lib. 111. sect. xv. Tria tamen oppida tanto
inter se spatio terrarum diffusa, cur in uno simul num-
mo copulentur, expedire se minime posse iidem confi-
tentur. At oppidorum nomina sic inter se necti in
nummis, vocula illa copulativa *σὺν*, plane insolens est:
& Myonis nomen, viri esse, non oppidi, liquet: præ-
sertim ex simili Smyrnæorum nummo, de quo mox
dicemus: cum & statuarium insignem eo nomine fuisse
ex Plinio aliisque constet: ut ΜΥΩΝΟΣ ΣΥΝΑΡ-
ΧΙΑ legi oportere tam perspicuum sit, quam in al-
tero ejusdem Cimelii nummo, qui Augusto Principe
cufus est, ΣΥΝΑΡΧΙΑ ΑΤΤΑΛΟΥ legimus, quo
in nummo Attali, quem ΚΑ. ΑΤΤΑΛΟΝ ΑΡΧΟΝ-
ΤΑ vocat inscriptio vetus apud Gruterum, pag. 79.
impressa effigies est. Ad oppidi vero nomen quod
attinet, Arochenses quidem qui sint, adhuc incom-
pertum est: ne tamen immutare quidquam ausim, pro-
hibet alter Tiberii nummus, apud Occonem, pag. 95.
& apud Patinum in Thesauro, pag. 51. cujus in una
superficie legitur, ΤΙ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΕΧΟ-
ΡΑ. in altera, ΘΕΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡ.
hoc est, ut ego interpretor, (nam Patinus & alii nihil
hic

hic videre) ΘΕΟΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ, ut in Troezeniorum nummo, *Deus Augustus Liberator*. Notas enim prioris superficiei, neque Occo intellexit, neque Amerbachius quem appellat, qui legi voluerit, ΘΕΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙΣ ΕΧΘΡΑΣ. *Deus liberatus ab inimicitia*, ut ab Sejani insidiis evasisse Tiberium, & quidem jam Deum, hic nummus significet. Nugæ: Cum inversæ litteræ nihil aliud quam civium urbis illius, in qua cufus nummus est, nomen indicent, ΑΡΟΧΕ. hoc est, ΑΡΟΧΕΩΝ. Nec procul a Smyrnæis fuisse positum id oppidum remur, cum idem Prætoris nomen, cum eodem Victoriæ typo, rursus in nummo Smyrnæorum occurrat, ut suo loco dicturi sumus, ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΜΥΩΝΟΣ, qui nummus Caii Cæsaris Augusti F. nomen præfert. Est autem ΣΥΝΑΡΧΙΑ, ut initio monuimus, collegium, communio, societasque Magistratus, quam vel ipsi quoque Imperatores inire sæpius affectarunt. Nam uti in nummis ΑΘΗΝΑΙΩΝ & ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ animadvertimus, Hadrianus & Gallienus ἀρχοντες, Constantinus Magnus *πρατηρὸς*, quod idem est, Athenis fuit. Itaque, qui hunc in iis civitatibus una cum Augustis Magistratum gerebant, jam non ἀρχοντας se simpliciter, sed *συνἀρχοντας* appellabant, ac veluti Cæsaris, qui tum ἀρχων esset, vicem agentes: ut Myon ille, & Attalus, jam antea a nobis appellati: Myon quidem, Arocheorum: Apamensium potius quam Atheniensium, ut videtur, Attalus: nam & id obscurum est, & supra ΑΠΑΜΕΩΝ ΑΤΤΑΛΟΥ nummum inscriptum vidimus: inferiusque ΑΤΤΑΛΩΝ in Pergamenorum nummis Prætorem visuri sumus.

ΑΡΠΑΝΩΝ. Pignorii nummus apud Holsten. pag. 280. & apud Goltzium, in Magna Græcia, tab. xxxiii. cum Cereris effigie, & equo, qui Neptuno sacer. Plinio, lib. iii. sect. xvi. *Arpani*. Apud Frontinum, *Arpanus ager in Provincia Apuleia*. Jacet oppidum in ruinis: nomen tamen adhuc retinet, & *Arpi*, in Capitanata Italiæ regione.

ΑΡΠΑΝΟΥ. In Museo nostro. Equum exsilientem exhibet, & bovem cornupetam : *Ἐῶπον* agrum eum esse, & *ὄνομιδέστων*, equis abundantem & pascuis opimis, nota hæc utraque indicat.

ΑΡΠΑΝΩΝ. Cum apri effigie, Calydonii scilicet, ab oppido Ætoliæ, ac nemore, in quo Meleager aprum confecit, sic appellati : Idcirco porro in nummis Arpanorum insculptus, quod erant ii Ætolorum coloni, Diomede condente. Plinius, lib. 111. sect. xvi. *Αρπι*, aliquando *Argos Hippium*, *Diomede condente*, mox *Argyrippa dictum*. Maro, lib. x. *Æneid*.

Atque iterum in Teucros Ætolis surgit ab Arpis Tydides.

Tzetzes, in Lycophr. Ο' ἢ Διομήδης ἀπ' Αἰτωλίας ἀπελαθεῖς τ' ἑαυτοῦ πατρίδος, τ' Ἀργυρίππην πόλιν, μεθερμινδοροῦν Ἀργος Ἰῶπειον, δομήσεται, &c. *Diomedes Ætolia*, patria terra pulsus, *Argyrippam urbem*, quam interpretæ *Argos Hippium*, exstruet, &c.

ΑΡΠΑΣΕΩΝ.

ΑΡΠΑΣ. Plinio, lib. v. sect. 29. in Caria, *Harpasa apposita fluvio Harpaso*. Stephano : Ἀρπασα, πόλις Καρίας, ὑπὸ Ἀρπασοῦ ποταμοῦ. τὸ ἔθνικόν, Ἀρπασεύς.

ΑΡΣΙΝΟΙΤΩΝ.

ΑΡΣΙ. L. ΙΑ. Ἀρσινόϊτῶν, Λυχάβαντος ἰδ. hoc est, anno undecimo principatus Hadriani, cujus ille nummus est, in Cimelio Regio. Arsinoïtæ duo Ægypti nomi sunt Plinio, lib. v. sect. 1x. Nomen utrique ab Arsinoë, quæ Ptolemæi Philadelphi ex utroque parente foror, eademque conjux fuit. Auctor Pausanias in Atticis, seu libro 1. operis sui. Sed est & Arsinoë altera ad Arabicum sinum, cui perinde ab ea Philadelphi sore nomen, teste Plinio, lib. vi. sect. xxxiii. *Ea via omnes Arsinoën ducunt, conditam sororis nomine in sinu Charandra, a Ptolemæo Philadelpho, qui primus Troglodyticen excussit, & amnem qui Arsinoën præfluit, Ptolemæum appellavit*. Est & tertium ejus nominis in Cyrenæica regione oppidum, de quo nos cum Plinio, lib. v. sect. v. Sed ad primam ex his Arsinoën, cui nomo

Arsinoïta nomen in Ægypto fuit, ad Nili latus occidentale positam a Ptolemæo, qua spectat Africam, nummum hunc Hadriani spectare, verius arbitramur: quod ceteræ pariter Ægypti præfecturæ in Hadriani gratiam nummos cudi iusserint, quos suis afferemus locis. Philadelphi & Arsinoës nummus est perelegans apud Seguinum, pag. 47. nunc Cimelii Regii, cum epigraphæ ΘΕΩΝ, qua parte Ptolemæi Lagidæ & Berenices conjugis capita repræsentat: ΑΔΕΛΦΩΝ, qua Ptolemæi Philadelphi & Arsinoës fororis.

ARCHELAIS.

COL. CAES. ARCHELAIS. Claudii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 238. Plinius lib. VI. sect. III. *Cappadocia intus habet coloniam Claudii Cæsaris Archelaïdem, &c.* Subacti jam ante a Tiberio Cappadoces, teste Aurelio Victore, de Cæsar. *Cappadoces subacti, remoto rege Archelao.*

ΑΡΧΕΛΑΕΩΝ. ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 209.

ASIA, pro Orientali parte Romani imperii.

CAESAR. IMP. VI. ASIA. RECEPΤΑ. Ab Augusto videlicet, cujus hic nummus est, apud Occonem, pag. 51. Antonio devicto cufus, cui hæc portio imperii Romani obtigerat.

ASIA propria dicta, seu quæ Proconsuli parebat.

COM. ASI. ROM. ET. AVG. *Commune Asiæ, Romæ & Augusto.* Tiberii nummus, in Cimelio Regio: item Claudii. Commune fanum intellige, commune sacrum, & commune certamen, a tota ejus Provinciæ communitate editum. Vide quæ ex Tacito dicturi sumus in nummis ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. Constabat ea communitas Asiæ oppidis omnino tredecim, ut ex nummo Antonini Pii liquet, de quo dicemus, verbo ΡΟΔΙΩΝ. In his, quod singulare est, septimum locum Magnesium obtinuisse ex nummo Gordiani tertii liquet, e Cimelio Regio: ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΕΒΔΟΜΗΤΗC. ΑCΙΑC. uti dicemus, verbo ΜΑΓΝΗΤΩΝ. *Commune Asiæ Concilium* dixit Gellius, lib. II. cap. VI.

CIVITATIBVS. ASIAE. RESTITVTIS. In parte altera : TI. CAESAR. DIVI. AVG. F. AVGVST. P. M. TR. P. XXI. S. C. *Tiberius Caesar Divi Augusti filius Augustus, Pontifex Maximus, Tribunicia Potestatis XXI. Senatus Consulto.* E Cimelio Regio, & Museo nostro. Monumentum istud est Tiberianæ munificentiae in urbes duodecim, quæ fuerant terræ motu prostratae. Plinius noster, lib. 11. sect. LXXXVI. *Maximus terræ memoria mortalium existit motus, Tiberii Caesaris principatu, XII. urbibus Asiae una nocte prostratis.* Tacitus lib. 11. Annal. pag. 55. *Eodem anno duodecim celebres Asiae urbes collapsæ nocturno motu terræ, quo improvisior graviorque pestis fuit. . . . Asperissima in Sardinianos lues, plurimum in eisdem misericordiae traxit: nam centies sestertium pollicitus Caesar: & quantum arario aut fisco pendebant, in quinquennium remisit. Magnetes a Sipylo proximi damno ac remedio habiti. Temnios, Philadelphenos, Aegetas, Apollonienses, quique Mosteni, aut Macedones Hyrcani vocantur, & Hierocæsaream, Myrinam, Cymen, Tmolium, levari idem in tempus tributis, &c.* Ephesum his adjungit Eusebius in Chron. nummique Ephesiorum confirmant, quos suo afferemus loco. Contigisse id Tacitus narrat, anno Tiberii principatus quarto.

RESTITVTORI. ASIAE. Hadriani, e Cimelio Regio.

ACIBAIQN. Gordiani nummus, apud Spanhemium, lib. de usu numism. pag. 898. ab Ἀσῆα Ponti Cappadocii oppido mediterraneo, cujus meminit Ptolemæus, lib. v. cap. vi.

ASIDO.

C. A. C. Has notas, quas ante nos expedire nemo tentavit, sic interpretamur: *Colonia Asido Caesariana.* Nummus Antonini Pii e Cimelio Regio: quo in nummo templum quatuor columnarum totam aversæ partis aream obtinet, ut in Abderæ Hispanicæ nummo, hoc est, ejusdem fere tractus, templum esse columnarum quinque antea monuimus. Plinius, lib. 111. sect.

111. *In mediterraneo Colonia Afido, quæ Casariana, in Bætica: postea Afidonia, demum Medina Sidonia appellata. Neque tamen esse videtur Ptolemæi Ἀσινδον, libro 11. cap. 1 v. inter Bætin Anamque sita.*

ACINAIΩΝ. Nummi Severi, ac Julix Domnæ, in quibus Ætculapii stantis effigies, qui Deus urbis ejus fuisse præfes videtur. E Cimelio Regio. Plinio, libro 1 v. sect. VII. *Oppidum Afine. Stephano: Ἀσίγη, πόλις Λακωνική. . . . τὸ ἔθνος, Ἀσινῶν, ἢ Ἀσινδός.*

ΑΣΚΑΛΩΝΙΤΩΝ, *in Palæstina.*

ΑΣΚΑΛ. Ex parte altera, ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Augusti nummus, e Gaza Regia, & apud Patinum, pag. 45. In eo porro nummo, & in altero Antonini Pii mox appellando, quem & Patinus affert, pag. 227. insculpta cernitur mulieris turritæ effigies, qua ipsa signatur civitas Ascalonitarum: juxta columba adstat, Veneris Cælestis symbolum, cujus Numini addicti in primis Ascalonitæ fuere. Testis Pausanias in Atticis, pag. 14. *Γερόν ἐστιν Ἀφροδίτης Οὐρανίας ἀπόσις ἢ ἀνθρώπων Ἀσσυρίοις κατέστη σέβασθαι τὴν Οὐρανίαν. ἢ ἢ Ἀσσυρίοις Κυπρίων Παφίοις, καὶ Φοινίκων τοὺς Ἀσκάλωνα ἔχουσιν ἐν τῇ Παλαστίνῃ. Ὡς ἢ Φοινίκων Κυθήριοι μαθόντες σέβουσιν. Veneris Cælestis delabrum: hanc primi hominum Assyrii coluere: a quibus Paphii in Cypro acceptum sacrorum ritum, cum Phœnicibus qui in Palæstina Ascalonem urbem incolunt: Phœnices, cum Cytheris communicarunt. Hinc Cytherea Venus, & apud Nasonem, lib. xv. Metam. vers. 386. *Cythereiades columbæ appellatæ. De Venere Cælesti alii ante nos multa dixere, quibus idcirco supersedemus. Est & in nummo Julix Soæmiadis, Elagabali matris, VENVS CAELESTIS. Quæ forma in Ascalonitarum nummis depingitur, eadem a Luciano describitur, in opere de Syria Dea, pag. 1070. Altera enim manu sceptrum tenet, colum altera: gestat in capite radios, & turrim, & cestum, &c. Χειρὶ ἢ τῇ ἢ ἐτέρῃ σκῆπτρον ἔχει, τῇ ἐτέρῃ ἢ ἀσκαλον. καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνὰς τε φορεῖ, ἢ πύργον, ἢ κέτον, τῷ μούδιον ἢ Οὐρανίῳ κοσμέουσιν, &c. Hæc quarta Venus est Tul-**

lio, lib. 111. de Nat. Deor. *Syria Tyroque concepta; quæ Astarte vocatur.*

- ΑΣΚΑΛΩΝ. 7MP. Annus cXLVI. Claudii nummus, Urbis annum DCCXCV. ejus principatus alterum denotans.
- ΑΣΚΑΛΩΝΙΤΩΝ. Titi, apud Trifanum, pag. 304. cum effigie Veneris Cælestis, de qua supra.
- ΑΣΚΑΛΩΝ. Trajani, & Hadriani. Plinio, lib. v. sect. XIV. *Ascalo liberum*, in Palæstina. Stephano: Ἀσκαλὼν, πόλις Συρίας... τὸ ἔθνηκόν, Ἀσκαλωνίτης, ἢ Ἀσκαλωνίτης. Hodie *Scalona*. In nummo apud Occonem pag. 81. adduntur hæ litteræ ΔΟΡ, inversæ scilicet pro ΡΟΔ, ut annus indicetur CLXXIV. Unde intelligas non Augusti hunc nummum esse, quanquam ei ab Occone adscribitur, sed Vespasiani: atque hunc annum æræ Ascalonitarum incidere in annum Urbis DCCCXXV. qui Vespasiani secundus fuit: cum ex Chronico Eusebiano in Probo, annus ejusdem æræ CCCCLXXX. in annum Probi alterum competat, qui fuit Urbis MXXXI. Quare neque ille, qui Tito vulgo adscribitur, signaturque ΑΣΚΑΛΩΝΙΤ. ΔΠ. cui nempe adjicienda littera P, quæ in exeso nummo intercidit, ut acute Spanhemius vidit, lib. de usu numism. pag. 669. neque is, inquam, Titi est, sed Domitiani: cujus imperii annus tertius, qui Urbis est DCCCXXXV. congruit cum anno ρωδ^h hoc est, CLXXXIV. Ascalonitarum æræ: quam cœpisse idcirco necesse est, anno Urbis DCLII. C. Mario quartum, Q. Lutatio Catulo Coff.
- ΑΣΚΑΛ. ΒΖC. Ἀσκαλωνιτῶν, annus CCLXII. Qui viciesimus tertius Antonini Pii fuit, Urbis DCCCCXIII. In Cimelio Regio. Neptunus ibi stat cum tridente.
- ΑΣΚΑΛΩ CNE. Antonini Pii, apud Patinum, pag. 227. & in Indice, pag. 13. & in Cimelio Regio. Veneris Cælestis effigiem exhibet. Annus σνέ, sive CCLV. incidit in annum Urbis DCCCVI. Antonini sextum decimum.
- ΑΣΚΑΛ. ΒΣC. Faustinae junioris nummus, in quo Castoris & Pollucis effigies, apud Patinum, in Indice, pag. 16. Sed notæ numerales in mendo cubant: legi

enim oportuit, E Z C, hoc est, inverfis nempe litteris, $\sigma\zeta\epsilon'$, anno CCLXV. M. Aurelij, cujus Faustina conjux, tertio: Urbis Romæ, DCCCCXVI. cum in superiore Antonini nummo notæ illæ $\sigma\zeta\beta'$ annum principatus ejus XXI. signarint.

ΑΣΚΑΛΩ. AKT. Nummus Elagabali, e Gaza Regia, cufus anno Alcalonitarum æρæ τχϛ', hoc est, CCCXI. Urbis Romæ, DCCCCCLXXII. Elagabali secundo.

ΑΣΠΕΝΔΙΩΝ. Treboniani nummus apud Patinum, pag. 398. Vidimus in Cimelio Regis Christianissimi. Luctatores in eo nummo insculpti, quem Aspendiorum morem fuisse in moneta signanda, Patinum fugit. At Julius Pollux, lib. IX. cap. VI. Ἀσπένδιοι παλαιαῖς τῶ νομισματι ἐνεχόμενοι. *Aspendii luctatores monetae insculpsere.* Ut Lacedæmonii scilicet, a quibus ortum ii traxere, teste Strabone, lib. XI. V. pag. 667. Plinio, lib. V. sect. XXVI. *Aspendum*, in Pamphylia. Et mox, *Eurymedon amnis juxta Aspendum fluens.* In edito colle posita civitas a Mela dicitur, lib. I. cap. XI. V. Stephano: Ἀσπενδον, πόλις Παμφυλίας... ὁ πολίτης, Ἀσπένδιος. Vide ΔΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

ΑΣΠΛΗΔΟΝΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummus Caii Caligulae Cæsaris, e Thesauro Goltzii, pag. 210. Plinio, lib. IV. sect. XII. *Aspledon*. Stephano: Ἀσπληδών, πόλις Φωκίδος... τὸ ἔθνικόν, Ἀσπληδόνιος.

ΑΣΣΙΩΝ.

ΚΡΙΝΑΚΙΔΗΣ. ACCIΩΝ. Ara cum serpente, quo Æsculapius indicatur. Commodi nummus e Cimelio Regio. *Crinacides Assiorum* Prætor.

ΑCCEΩΝ Juliae Domnae nummus, de quo dicemus, verbo ΠΙΟΝΙΤΩΝ. Stephanus: Ἀσς, πόλις Αἰολίδος... τὸ ἔθνικόν, Ἀσσιος, ἢ Ἀσς. Plinio, lib. V. sect. XXXII. *Assos*, in Æolide. Nunc quoque *Assum* vocant.

ASSOR V. Juvenile caput laureatum, apud Parutam. Plinio, lib. III. sect. XIV. in Siciliae oppidis, *Assorini*. Tullio, Verrina IV. *Assorini viri fortes ac fideles: sed nequaquam ex tam ampla, neque ex tam nobili civitate.* Hodieque tenuè oppidulum est, cui Ἀσσωρον nomen

apud Stephanum. Nunc *Afaro*. Chrysa amne alluitur, quem nunc *Battaino* accolæ nuncupant. Is in altera nummi parte pingitur stans cum urceolo, quem dextra: & Copiæ cornu, quod læva gerit: epigraphe, CRYSA. Tullius, loco cit. *Chrysas est amnis, qui per Assorinorum agros fluit. Is apud illos habetur Deus, & religione maxima colitur. Earum ejus est in agro, propter ipsam viam, qua Assoro itur Ennam. In eo est Chryse simulacrum, præclare factum e marmore.*

ASSYRIA.

IMP. TRAIANO. AVG. GER. DAC. P. M. TR. P. COS. VI. P. P. ASSYRIA. IN. POTESTATEM. P. R. RED. *Imp. Trajano Augusto, Germanico, Dacico, Pontifici Maximo, Tribunicia potestate, Consuli sextum, Patri Patriæ. Assyria in potestatem Populi Rom. redacta.* Occo, pag. 214.

ASSYRIA. ET. PALAESTINA. IN. POTEST. P. R. RED. S. C. Idem, pag. 215.

VICT. ASSYR. S. C. Idem.

ASTA, in *Betica*.

AETERNITATI. AVGVSTAE. C. A. R. Tiberii nummus, in quo templum quatuor fultum columnis. Similis alter ejusdem Tiberii affertur a Patino in numismatum indice, pag. 4. AETERNITATI. AVGVSTAE. C. A. I. in quo templum quatuor vel sex columnarum. Tertius Tiberii pariter, ex Cimelio Mediceo, a Mediobarbo, pag. 71. AETERNITATI. AVGVSTAE. C. V. T. T. & ab Ant. Aug. Dial. 2. Suadet autem omnino similis in triplici nummo epigraphe, ut in Hispania pariter signatos omnes fuisse credamus: atque adeo his notis in priore nummo, C. A. R. Coloniam Astam Regiam indicari: non, uti Mediobarbus, & alii voluere, Coloniam Augustam Rauracorum. In altero, Coloniam Augustam Juliam, quæ nunc Gadis vocatur, ut suo loco dicemus. In tertio, Tarraconem.

COL. ASTA. REG. Nummus Neronis, e Thesauro Golzii, pag. 237. Plinius, lib. 111. sect. 111. *Colonia:*

Asta,

Asta, quæ Regia dicitur, &c. in Bætica: Nunc *Xerez della Frontera*, ad amnem *Guadalete*, teste Mart. de Roa, in hist. Astigit.

ASTIGI.

COL. AVG. FIRMA. Galbæ nummus e Thesauro Goltzii, pag. 237. Plinius, lib. 111. sect. 111. *Astigitana colonia, cognomine Augusta Firma*, in Bætica: Hodie *Ecija*, inter Hispalim & Cordubam. Apud Gruter. pag. 101. COL. AVG. FIR. Astigi reperta inscriptio. Et apud Mart. de Roa, in hist. Astigit. COL. IVL. AVG. FIR. A Legionē aliqua sic cognominata traxit & ipsa colonia hanc appellationem. Sic apud Gruterum, pag. MXXVI. 6. LEG. XVIII. FIRM. Et pag. CCCXXVII. 11. LEG. XVI. FLAVIAE. FIRMAE.

ASTVRICA.

COL. ASTVRICA. AVGVSTA. Nummus Augusti, in Thesauro Goltzii, pag. 237. Plinius, lib. 117. sect. 1 v. *Asturum populi, divisi in Augustanos, & Transmontanos, Asturica urbe magnifica*, in citeriore Hispania. Ptolemæo, lib. 11. cap. VI. Ἀστούριχα Ἀστούρισα. Nunc *Astorga*, in regno Legionensi.

ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΤΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 210. Plinio, lib. 1 v. sect. XXI11. *Astypalaea liberæ civitatis insula*. Stephano: Ἀστυπάλαια, νῆσος μία τῆς Κυκλάδων. . . . : τὸ ἔθνικόν, Ἀστυπαλαίως, ἢ Ἀστυπαλαίτης. Sed ut ab Ἐλαία fit Ἐλαίτης, sic & ab Ἀστυπάλαια fit Ἀστυπαλαίτης.

ΑΣΤΥΡΗΝΕΙΩΝ. Nummi Antonini Pii, apud Patinum, pag. 227. cum effigie Dianæ multimammia, quam & Ephesiam vocant. Plinio, lib. v. sect. XXX11. *Astyre*, in Æolide, seu Mysia. Ibi Dianam Astyrenam coli solitam, auctor est Strabo, lib. XIII. pag. 606. Stephano: Ἀστυρεα, πόλις Μυσίας. . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀστυριώες. ἀφ' οὗ τὸ ἴ Ἀστυριῶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν. Vide & Pausaniam in Messenicis, pag. 146.

ΑΤΕΛΛΑΝΩΝ. Plinio, lib. 111. sect. IX. *Atellani*. Nunc S. *Arpino*, sive S. *Elpidio*. Stephano: Ἀτέλλα,

πόλις Ὀπικῶν Ἰταλίας, μετὰξὺ Καπύης ἔ Νεαπόλεως. τὸ ἔθνικόν, ... Ἀτελλανός.

ΑΤΤΑΙΤΩΝ. Trajani ac Getæ nummi, quos Trifstanus ad Atæam Laconicæ refert, Spanhemius ablegat ad Arabiæ Felicis incolas: nos, uti remur, feliciore conjectura, ad Attæam Phrygiæ oppidum, juxta cognominem sibi paludem, a qua nomen istud alterum haussisse videtur: nam & Botieum appellabatur. Stephanus: Βοθίειον, πόλις Φρυγίας ἔχουσα λίμνιν Ἀΐαται λεγομένην &c. Exhibent hi nummi fluvii desidentis iconem, cum arundine, foli palustris indice. Ut ab Ἐλλάδα Ἐλλάτης gentile nomen derivatur, sic ab Ἀΐατα Ἀτπίτης.

ΑΤΤΑ. Cum figura equestri, e Cimelio Regio.

ΑΤΤΑΙΤΩΝ. Æsculapius cum baculo & serpente. Ex parte altera, ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ. *Sacer populus*. Ex eodem Cimelio, & apud Patinum, pag. 7.

ΑΤΤΑΔΕΩΝ. Augusti, ex Cimelio Regio. Commodi quoque, cum Serapidis capite.

ΑΤΤΑΔΕΙΩΝ. Tiberii nummus ex eodem Cimelio. Plinio, lib. v. sect. xxxii. *Attalia*, in Æolidis Lyciæque confinio. Stephano, Ἀΐατα, πόλις Λυδίας... τὸ ἔθνικόν, Ἀΐατῶς.

ΑΤΤΟΥΔΕΩΝ. E Cimelio Regio, ex parte altera, ΔΗΜΟΣ, *Populus*. In Notitia Eccles. antiqua, inter sedes Episcopales Phrygiæ Pacatianæ, pag. 27. Ἀΐατα, Leunclavius, pag. 98. ὁ Αὐτούδων. In Conc. Calched. act. vi. pag. 604. Symmachius Attudorum Episcopus legitur, Συμμάχιος πόλεως Ἀΐατῶν. Forstassis *Attusa* Plinii, lib. v. sect. xl.

ΑΤΤΥΒΙ.

COL. CLARITAS. IVLIA. Neronis nummus in Thefauro Goltzii, pag. 238. Plinius, lib. iii. sect. iii. inter colonias Astigitani conventus, in Bætica, *Attabi*, quæ claritas Iulia. Nunc esse *Espejo* Marianæ videtur, lib. iii. hist. Hisp. cap. 21. Nobis *Olivera*, prope Ostipponem, quæ nunc *Espera*, in agro Ossunensi.

AVENIO.

COL. AVENIO. Galbæ nummus, e Thefauro Goltzii, pag. 238. Plinio, lib. III. sect. v. in Provincia Narbonensi. *Avenio Cavarum oppidum Latinum*. Ptolemæo, lib. II. cap. x. in Cavaris quoque Avenio colonia appellatur. *Avignon*.

AVGVSTA, in Salassis.

COL. AVGVSTA. PRAETORIA. Tiberii nummus, e Thefauro Goltzii, pag. 237. Plinius, lib. III. sect. XXI. *Salassorum Augusta Praetoria Colonia* &c. Ptolemæo, lib. III. cap. I. *Σαλασσίαν Αὐγούστα Περαίτωρα κολωνία*. Augusta, quod jussu & auspiciis Augusti condita: Praetoria, quod Praetorianorum colonia eo deducta, anno V. C. D C C X X I X. Dionem vide, lib. LIII. pag. 514. Nomen antiquum retinet: *Aosta*, & *Augosta* Italis: nobis *Aouste*.

AVGVSTA TIBERIANA.

COL. AVG. TIBER. Tiberii nummus e Thefauro Goltzii, pag. 238. Aiunt esse in Germania Ratisponam.

AVGVSTA VINDELICORVM.

TI. CLAVD. TI. F. NERO. COS. ITER. IMP. ITER. *Tiberius Claudius Tiberii Filius Nero, Consul iterum, Imperator iterum*. Nux pinea in curru triumphali, Vindelicorum insigne. Hunc nummum fufe explicat M. Velferus in libro rerum Augustanarum, quem vide.

AVLERCI.

AVLERCO. EBVROVICES. Nummus Gallorum vetus in Museo nostro, & apud auctorem libri de Monetis Gall. pag. 41. Plinio, lib. IV. sect. XXXII. *Aulerci, qui cognominantur Ebuovices*, in Gallia Lugdunensi: Hodie *Evreux*, in Neustria.

ΑΥΛΩΝΙΤΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nervæ nummus, e Thefauro Goltzii, pag. 210. Plinio, lib. IV. sect. VI. *Aulon*. Stephano: *Αὐλὼν, πόλις Λακωνικῆ... ὁ πολίτης, Αὐλωνίτης*

ΑΥΡΗΛΙΟΥΠΟΛΕΙΤΩΝ. Commodi nummus insi-

NUMMI ANTIQUI

gnis, e Cimelio Regio. Urbs est Lydiæ, cui nomen a M. Aurelio Imp. Commodi patre factum. In Notitia vetere Ecclesiastica Hieroclis, aliisque, pag. 13. e Provincia Lydia, cujus metropolis Sardis, tertio loco ὁ Αὐρηλιουπόλεως appellatur. Pag. 29. nono, Αὐρηλιουπόλις. Pag. 45. sexto, ὁ Αὐρηλιουπόλεως, uti & apud Leunclavium, pag. 90. In Conc. Ephes. act. 1. pag. 548. Ἰωάννης ἐλάχτος ἐπίσκοπος Αὐρηλιουπόλεως, ἐπαρχίας Λυδίας. Occurrit & in eadem Notitia pag. xi. alia Aureliopolis, inter Antistites Provinciæ Ephesi: ὁ Αὐρελιουπόλεως, qui pag. 43. ὁ Αὐειλουπόλεως nuncupatur.

AΦΡΟΔΙΣΙΕΩΝ. M. Aurelii, Crispinæ, Juliæ Domnæ, & Saloninæ e Cimelio Regio nummi. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Aphrodisienses liberi*. Stephano: Ἀφροδισιάς, πέμπτη, μετὰ τὴν Λυδίας καὶ Καρίας... τὸ ἔθνηκόν, Ἀφροδισιάς. In Conc. Calched. act. 1. pag. 81. Κεϊτωναῖος Ἀφροδισιάδος Καρίας. In nummo Crispinæ tres Charites expressæ. Nam illæ vice Numinum habitæ, ut habet vetus inscriptio apud Gruterum, pag. 228. 7. ΔΕΥΚΙΟΥ. ΠΟΠΙΛΙΟΥ. ΑΥΛΟΥ. ΤΟΥ. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ. ΙΕΡΕΩΣ. ΤΩΝ. ΧΑΡΙΤΩΝ. ΔΙΑ. ΒΙΟΥ. L. *Popilii Auli Apollodori F. Sacerdotis Charitum Perpetui*. De iis vide plura apud Pausaniam, lib. ix. sive in Bœoticis, pag. 309. & 310.

ΙΕΩΝ. Ternæ, ut supra Charites, in nummo Valeriani e Gaza Regia, monent sic legi ea oportere, quæ temporum injuria exesa erosaque sunt, ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΝ. Maxime cum Valerianus Gallieni pater extiterit, cujus in uxoris Saloninæ gratiam Aphrodisienses, ut supra monuimus, nummum percusserint. Trifanum tamen, tom. 111. pag. 13. legit ΙΟΥΔΙΕΩΝ.

ΑΧ. & ΑΧΑΙΩΝ, passim in nummis Græciæ veteris, a communi Græciæ cufis. Post subactam a Romanis Græciam, tota regio Achaïa vocitata est, cum est in provinciæ formam redacta. Pausanias, in Achaïcis, pag. 222. Καλοῦσι ἢ οὐχ Ἑλλάδος, ἀλλ' Ἀχαιίας ἡγεμόνα οἱ Ῥωμαῖοι διότι ἐχειρώσαντο Ἑλλήνας δι' Ἀχαιῶν τότε τοῦ

Ἐμλιωκὸς ᾠθεσσηκότων. *Quod Græci per Achæos, qui tum Græciæ principes erant, subacti sunt.*

ΑΧΑΙΩΝ. ΕΥΜΕΝΕΩΝ. Vide ΕΥΜΕΝΕΩΝ.

ΟΚΤΙΔΙΟC. ΜΑΡΚΕΛΛΟC. Ο. ΙΕΡΕΥC. ΤΟΥ.

ΑΝΤΙΝΟΟΥ. ΤΟΙC. ΑΧΑΙΟΙC. ΑΝΕΘΗΚΕ.

Hostilius Marcellus Sacerdos Antinoi, Achæis posuit, statuam scilicet Antinoi, cujus is Flamen fuit, columnamve, in ejus Divi honorem, & ob Hadriani gratiam, cui Antinous in deliciis fuit, promerendam. Sic in Smyrnæorum nummis, ΑΝΤΙΝΟΟC. ΗΡΩC. ΠΟΛΕΜΩΝ. ΑΝΕΘΗΚΕ. CΜΥΡΝΑΙΟΙC. Vide ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ, & ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ. Antinoi hic nummus est apud Occonem, pag. 245. quem nummum ad Achæos Lydia, de quibus dicemus in nummis ΕΥΜΕΝΕΩΝ spectare potius, quam ad Achæos Græciæ, ausim præstare, quod mos ille frequens in nummis illius tractus occurrat, Calchedonensium, Laodicensium, Smyrnæorum. Quod si quis nihilominus ad Achæos Helladis referri malit, haud pertinaciter sane contendam, quod ipsi Hadriano statuas positas a Communi Achaïæ Pausanias monet, in Eliac. prior. pag. 159. Βασιλέων ᾧ ἀνδριάντας, Ἀδριανοῦ μὲν αἰ ἐς τὸ Ἀχαιῶν τελοῦσαι πόλεις ἀνέθεσαν Παρίου λίθου &c. Patinus in simili nummo, quem affert in Thesau-ro Numism. pag. 165. perperam legit ΟΚΤΙΔΙΟC.

ΑΧΕΡΟΝΤΑΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 206.

& in Magna Græcia, Tab. xxv. cum Junonis Sispitæ, hoc est, Servatricis effigie, capraque ei Deæ sacra. Sunt & in quibus Nicias ex equo hostem jacentem conficit, cum epigraphe ΝΙΚΙΑΣ: quem eum esse arbitramur, cujus vitam Plutarchus & res præclare gestas conscripsit. Plinio, lib. III. sect. x. in regione tertia Italiæ, & agro Brutio: *Fluvius Acheron, a quo oppidani Acherontini.* Excidit plane id oppidum: neque est *Cirenza*, ut vulgo putant: quanquam & istud hodie Acherontiam vocant.

B

BABBA.

- C. I. B. xxxvi. Augusti nummus, e Cimelio Regio.
- C. I. B. D. D. Augusti nummus in Cimelio Regio. *Colonia Iulia Babba*, vel *Campestris Iulia Babba*, *Decreto Decurionum*. Vel potius, *Colonia Iulia Babbæ Decuriones*. Plinius, lib. v. sect. i. *Augusti colonia Babba*, *Iulia Campestris appellata*. In Mauretania Tingitana.
- C. C. I. B. D. D. PVBL. *Colonia Campestris Iulia Babba*, *Decreto Decurionum Publico*. Claudii Imp. ut & alter inscriptus, C. C. I. B. D. D. cum palma, quæ a Tyriis Phœnicibusque Babbensium originem, ut Carthaginensium, indicat. A Patino quis credat pag. 100. hunc utrumque nummum ad Cibratas Græcam Asiæ gentem ablegari?
- D. D. EX. CONS. C. C. I. B. *Decreto Decurionum ex consensu*, vel potius, *Decuriones ex consensu*, *Colonia Campestris Iulia Babba*. Neronis nummus, quem vidimus: & quem Tristanus sic mutilum exhibet, tom. i. pag. 216. EX. CONSENSV. CC. II. interpretaturque, *Ex consensu civitatum Campaniæ duarum*. Patinus, pag. 115. EX. CONSENSV. C. CIB. & ad Cibratas refert.
- COL. IVL. AVG. BABBA. Vespasiani nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 239.
- BABYLONIA. Nummus Trajani, a quo ea regio devicta. Apud Oconem, pag. 215. Vide Xiphilinum, in Trajano. Plinius, lib. vi. sect. xxx. *Babylon Chaldaicarum gentium caput . . . propter quam reliqua pars Mesopotamiæ Assyriæque Babylonia appellata est*, &c.
- ΒΑΓΗΔΑΟ. & ΒΑΓΗΔΑΟΝΙΩΝ. ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟC. *Sacer Senatus*. Nummi Goltziani. Stephano: Βαγαδαονία, μῦθος Καππαδοκίας νοτιοῦράτη. τὸ ἑθνικόν, Βαγαδαῶνες. *Bagadaonia pars Cappadocia australior*. In his Serapis insculptus, lyrave Apollinea.
- ΒΑΓΗΝΩΝ. ΕΡΜΟΣ. Ex parte averla, ΙΕΡΑ. ΒΟΥΛΗ.

Sacer Senatus, vel *Sacra Curia*. In Notitia Eccles. pag. 29. Βάγης. Et pag. 45. Βάγμ vocatur, in Provincia Lydiæ. Eo nummo Bagenfium cum Smyrnæis concordia indicatur, quorum illi amnem numinis vice coluerunt. Plinius lib. v. sect. xxxi. *A Smyrna Hermus* amnis, &c. Sic inferius, CAITTHNΩΝ EPMOC, NIKAEΩN CAΓAPIC, &c.

BAICAMΨHNΩN. Trajani nummus e Thesauro Goltzii, pag. 210. Βαίσαμψα Stephano oppidum est in Arabico finu circa mare Rubrum. Βαίσαμψα πόλις ἐν τῇ Ἀραβικῇ κόλπῳ πρὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ἧ ἔστιν οἶκος ἡλίου. Τὸ ἔθνηκεν, Βαίσαμψινός. Legit in eo nummo Scalliger, Animadv. Euseb. 189. BAICAMΨANΩN, more Dorico. Domum Solis vox ea Hebræo ex fonte sonat, *Beth Sames*.

BALANEΩΤΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΣΥΛΟΥ. Nummus Caii Cæsaris e Thesauro Goltzii, pag. 210. *Balaneotarum* civitatis *sacræ & inviolatæ*, qui tituli in Syriæ civitatum nummis obvii. Plinio, lib. v. sect. xviii. *Balanea*, in Syria. Stephano: Βαλαρέα, πόλις Φοινίκης. . . . ὁ πολίτης, Βαλαρεώτης.

BARBESVLA.

COL. BARBESVLA. LEG. XVIII. *Colonia Barbesula*, *Legionis xviii*. Nummus Galbæ, e Thesauro Goltzii, pag. 238. Plinio, lib. iii. sect. iii. *Oppidum Barbesula cum fluvio*, in Bætica, juxta Gaditanum fretum. Nunc *Guadajara*, ad amnem hodieque cognominem.

BARCINO.

COL. BARCINO. FAVENTIA. In Thesauro Goltzii, pag. 238. Galbæ nummus. Plinius, lib. iii. sect. iv. *Colonia Barcino*, cognomine *Faventia*. Nunc *Barcelone*. Gruteri inscriptio, pag. 429. COL. F. I. A. P. BARCIN. *Colonia Flavia Iulia Augusta Pia*, non *Paterna*, ut quidam volunt: nec *Felix*, sed *Faventia*, cum Plinio: vel *Flavia*. Nam eadem apud Gruterum pag. legimus, COL. FLAV. P. BARC.

BAPΓACHNΩN. Commodi, & Alexandri Severi num-

mi. Cariæ oppidulum Bargasa. Straboni, lib. xiv. pag. 656. Μετὰ Κνίδον, Κέραμος, ἢ Βάργασα, πόλις ἡλικία ὑπὸ Ἰαλάπης. Stephano: Βάργασα, πόλις Καρίας... τὸ ἔθνικόν, Βαργασινός.

BARGIACIS. MVN. *Municipium Bargiacis*. Galbæ nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 242. Βαργιακίς Ptolemæo, lib. 11. cap. vi. urbs est Hispaniæ Tarraconensis, in Vaccæis.

BΑΡΓΥΛΙΗΤΩΝ. Caracallæ nummus, in Cimelio Regis Christianissimi, in quo adjectum Prætoris nomen, ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΙΟΥΛ. ΜΑΞΙΜΟΥ. Ἐπὶ Στρατηγῶδ' Ἰουλίου Μαξίμου. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Bargyia*: ubi MSS. habent, *Bargilia*. Stephano: Βάργυλα, πόλις Καρίας... ὁ πολίτης, Βαργυλιάτης. Straboni vero, lib. xiv. pag. 654. τὰ Βαργύλια. In Notitia Eccles. antiqua, pag. 17. & apud Leunclavium, pag. 94. inter Episcopos Cariæ censetur, ὁ Βαρβυλίου, & pag. 49. ὁ Βαρβύλου: lege utrobique, ὁ Βαργυλίου, & ὁ Βαρβύλου.

BΑΡΓΥΛΙΑΤΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. *Bargyliatarum civitatis sacræ ac liberæ*. Nummus Caii Cæsaris e Thesauro Goltzii.

BΑΡΚΑΙΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 210. Plinio, lib. v. sect. v. *Ptolemais*, antiquo nomine *Barce*, in Cyrenæica Africæ parte. Stephano: Βάρκη, πόλις Λιβύης, ἥ τις ἢ Πτολεμαῖς... Βαρκίθη. Sic etiam Strabo, lib. xvii. pag. 837. Ptolemæo tamen, lib. iv. Πτολεμαῖς & Βάρκη sunt civitates duæ: hæc mediterranea, litoralis illa: Scylaci quoque, pag. 44. Ptolemaïs itaque condita, non eo loco quo Barce fuit, sed quo Barcæorum portus. Inter Pœnorum hostes a Marone censentur, lib. iv. *Æneïd. lateque furentes Barcæi*. Nunc quoque interius oppidum retinet nomen & moenia, *Barca*: unde & regni appellatio: Litorale *Tolmeta* nuncupatur.

BΑΣΗΡΕΩΝ. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 210 & apud Spanhemium, pag. 898. Βάσηρα, inquit Stephanus, πόλις φοινίκης. Τὸ ἔθνικόν, Βασηρῶς.

BEDVNIA.

BEDVNIA. MVN. *Municipium Bedunia.* Claudii nummus e Thesauro Goltzii, pag. 242. Βεδυβία Ptolemæo, lib. 11. cap. v1. in Hispania Tarraconensi.

BENEVENTVM.

COL. BENEVEN. E Museo S. Genovesæ. Plinio, lib. 111. sect. xvi. *Hirpinorum colonia una Beneventum, auspiciatus mutato nomine, quæ quondam appellata Maleventum.* Vellcius, lib. 1. *Sempronio Sopho, & Appio Cæci F. Coss. Beneventum coloni missi*, hoc est, anno Urbis cccclxxxvi. Nunc Hirpinorum regio Principatus ulterior nuncupatur: oppidum *Benevento.*

BERDIGVM. FLAVIVM. MVN. *Municipium Berdigum Flavium.* Titi nummus, in Thesauro Goltzii, pag. 242. Ptolemæo urbs est Hispaniæ, in Asturica, lib. 11. cap. v1. Βέρδιγον Φλαυόνιον.

BERENIKIΔΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 210. Stephano: Βερενικίδαι, δῆμος ἔ Πτολεμαίδος Φυλῆς, una scilicet e decem tribubus seu pagis Atheniensium civitatis. Sed ad Berenicen Cyrenaicæ seu Pentapolitanæ in Africa regionis oppidum, referri nummum eum satius videtur, cui nomen hodieque *Bernichio.* Plinius, lib. v. sect. v. *Berenice in Syrtis extimo cornu, quondam vocata Hesperidum.*

ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ, in *Macedonia.*

ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ, in corona laurea, apud Patinum pag. 184. nunc Cimelii Regii, Trajani nummus. Plinio, lib. 1v. sect. xvii. *Berea.* Stephano: Βέρεια, πόλις Μακεδονίας . . . τὸ ἔθνικόν, Βεργιάθ. Monet idem deinde ab urbe Syriæ cognomine, gentile nomen Βερεθός, & Βερεθαι, derivari: cui quidem viro hac in parte ægre assentior, cum haud levia desint argumenta, cur hosce **ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ** nummos, ut & **ΚΥΡΡΗΚΤΩΝ** & **ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ**, de quibus inferius, potius ablegem in Syriam Cœlen, in qua Berea, Cyrrhus, & Chalcis fuere: quarum civitatum nomina simili plane forma in nummis insculpta cernuntur, laurea que corona circumdata.

ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ. Β. Nummus Antonini Pii, e Cimelio
M

Regio, & e nostro: ejus Principis anno β. hoc est, secundo cufus.

BERYTVS.

BHPYT. Βηρυτίων. Nummus Musei nostri, in quo Neptunus curru vehitur juncto marinis equis. In Augusti nummo, idem Deus, qua pingi forma solet, cum delphino ac tridente visitur: unde intelligimus ei quoque Numini, inter cetera, devotam eam civitatem fuisse. Fuit & Serapidi, cujus effigies in Valeriani: Herculis, in Caracallæ: Palladis, cum noctua, in M. Aurelii, nummo insculpta.

COL. IVL. BER. EX. S. C. *Ex Senatusconsulto.* Apud Patinum, in numismatibus Triumvirorum, pag. 18. & pag. 39. Augusti ipsius, COL. IVL. AVG. FEL. BER. cui simile alterum Valeriani, pag. 406. Ex quibus nummum Gallieni, qui Valeriani filius fuit, refingere ipse potuit: in quo perperam legit, COL. IVL. AVG. FEL. HEL. & ad Coloniam Helviam refert, ad Heliopolim alii: cum FEL. BER. sit in iis quatuor nummis scriptum perspicue, quod nos in Cimelio Regio vidimus: neque in his modo, sed & in aliis similibus Juliae Domnae, Caracallæ, Elagabali, & Gordiani junioris. Neque vero Juliae Augustæ cognomen coloniae Heliopolitanæ ulla monumenta asserunt. Sed errorem Patinus a Tristano hausit.

COL. IVL. AVG. FEL. BER. Trajani nummus e Cimelio nostro. *Colonia Iulia Augusta Felix Berytus.* Plinius, lib. v. sect. xvii. *Berytus colonia, quæ Felix Iulia appellatur*, in Phœnice. Nobis *Barut*: indigenis, *Birout*. Ab Agrippa Augusti genero deductam coloniam auctor est Strabo, lib. xvi. pag. 756. Ulpianus, lib. l. Dig. tit. xv. de Censibus: *Berytensis colonia Augusti beneficiis gratiosa: & ut Divus Hadrianus in quadam oratione ait, Augustana colonia.* Est & Otaciliae nummus cum eadem epigraphe, colonoque & bobus, apud Patin. pag. 385.

COL. BER. Cum colono & bobus, vel cum militari- bus signis, quæ sunt deductæ coloniae argumenta. Uter-

que Trajano principe cufus nummus est , apud Patinum , pag. 179. Hadriani , pag. 195. Gordiani Pii , pag. 369.

COL. BER. DECENNALES. ANTONINI.

AVG. III. E Cimelio Regio. Vota pro Reipublicæ incolumitate, tum in quinquennium, tum in decennium a Romanis antiquitus nuncupata, Livius passim tradit. Lib. 11. decadis tertiæ, Flaminio cum legionibus ad Trasymenum ab Hannibale cæso, vota quinquennalia suscepta sunt, *Si res Populi Romani ac Quiritium ad quinquennium proximum salva servata erit.* Lib. 1. decad. 1111. *Caius Atrilius Seranus Prætor vota suscipere iussus, si in decem annos Respublica eodem festisset statu.* Cum deinde unius Cæsarîs dominatu res geri cœptæ sunt, cœpta quoque quinquennalia vota ac decennalia pro Principum incolumitate concipi, cum imperium illi in quinquennium, decenniumve, vel in plura quinquennia decenniave susciperent. Tunc ludi Circenses edi, gladiatoriique, fieri sacra, vota-que, & preces. Hi decennales ludi appellati in nummis, hæc decennalia, interdum & vicennalia, tricennaliaque, hoc est, in vicennium, tricenniumve vota suscepta, eademque deinde pro decennio vicenniove, vel tricennio demum soluta.

COL. BER. Elagabali nummus, cum templi effigie, cujus in limine inferiore hæc verba, COL. BER. ad latera, SEC. ceteris plane excisis litteris. Intus Securitas sedet, cui Victoria coronam imponit. Trifstanus tom. 11. pag. 316. legit, SECVRITATI COLONIAE BERYTVS. Nos verius, uti remur, SECVRIT. AVGVST. COLONIA BERYTVS. *Securitati Augusti, vel Augustæ.*

COL. IVL. AVG. FEL. BER. Gordiani junioris nummus, in quo Bacchi nudi effigies, dextra copiae cornu, læva thyrsum gerentis, cum panthera. Vini copiam ac bonitatem in hoc tractu indicat. Et Berytium sane vinum Plinius commendat in primis lib. xiv. sect. 1x. Occo in Gordiano tertio, pag. 432. hunc

nummum ita legit, COL. IVL. AVG. PEL. BER. & graviore rursus errore, pag. 431. COL. IVL. AVG. PELLA. Quem errorem dum hausit ab Occone Scaliger, Animadvers. Euseb. pag. 195. cur Berytus Colonia Pella dicatur, ait esse sibi incomper- tum. At FEL. hoc est, FELIX. non PEL. seu PELLA, legi oportuit.

BHTHPATΩN. Nummus singularis e Cimelio Ill. Harlæi: quem nummum neque ad BÆTARRENOS tertiæ Palæstinæ, neque ad Bæterras Galliæ Narbonensis oppidum, ut visum erudito viro, lib. de usu Numism. pag. 904. sed ad Betarronis potius Phœnicæ urbis maritimæ incolas, quæ inter Diospolim & Cæsaream Stratonis ab Antonino collocatur, referri censuerim oportere. Nam Græcis vocibus usos in nummis Provinciæ Narbonensis cives, præter Massilienses Phocæensium colonos, Antipolitas ejusdem oræ incolas, vix adduci possum ut credam, cum Latine inscripti in eo tractu nummi occurrant, AVENIO, VOLCAE, NEMAVSVS, CABELLIO, &c.

BIA TE ΩN. Nummum sic inscriptum videre nobis sane non licuit: sed exstare tamen retulerunt ad nos viri in re nummaria eruditi. Fuit autem in Messenia, quæ pars Achaïæ, Βίας annis, teste Pausania, lib. I V. Messenic. pag. 144. Anni cognominem civitatem appositam ex nummo eo singulari, si genuinus quidem est, admonemur. Nihil enim huc attinet Βιατία Hispanica, de qua Ptolemæus, lib. III. cap. VI. in Oretanis: cuius oppidi cives *Viatienses* a Plinio appellantur, lib. III. sect. IV. num. III. Nam quis in Tarraconensem Hispaniam Græcas litteras penetrasse comminisci audeat, præsertim cum Latine inscripti in eo tractu nummi sint ceteri omnes, BARGIACIS, BARCINO, BISGARGIS, &c. In Bætica, ASTIGI, ACCIS, BARBESVLA, aliique: in Lusitania, BVRDOVA MVN. &c. Quid quod & BICAA-TE ΩN in eo nummo legi satius forte fuerit? de quibus dicemus inferius.

ΒΙΖΥΗΝΩΝ. ΕΠΙ. ΤΙΝ. ΡΟΥΦΟΥ. Hadriani, ex eodem Cimelio. Forte, **ΕΠΙ. ΑCΙΝ. ΡΟΥΦΟΥ.** Est enim Asiniæ gentis peculiare Rufi cognomen.

ΒΙΖΥΗΝΩΝ. Μ. Aurelii, ac Philippi Patris nummi, in Cimelio Regio. Vidimus & Hadriani, & Severi. Plinio, lib. IV. sect. VIIII. *Bizya, arx regum Thraciæ.* Stephano: Βιζύη, πόλις Θρακίης... τὸ ἔθνηκόν, Βιζυῖως.

ΒΙΖΥΗΝΩΝ. Diana Venatrix, in nummo Faustinae junioris, e Cimelio Regio.

ΒΙΘΥΝΙΕΩΝ. Juliae Corneliae Paullæ nummus.

ΒΕΙΘΥΝΙΕΩΝ. ΑΔΡΙΑΝΩΝ. Nummus Antinoi, cujus hæc patria fuit. Ab Hadriano Imp. cui unice carus Antinous fuit, alterum id nomen habuit. In parte ejus nummi anteriore, caput ipsius Antinoi est, cum epigraphæ, Η ΠΑΤΡΙC ΑΝΤΙΝΟΟΝ ΘΕΟΝ. *Antinorum Deum patria sua colit ac veneratur.* Apud Tristanum, tom. I. pag. 547. In parte postica, Mercurius cum talaribus, adjecto bove: ut ab hujus oppidi civibus habitum pro Mercurio Antinorum intelligas, eique majore hostia ab iis litatum. Alias abactos a Mercurio Apollinis boves, uti narrat Antoninus Liberalis in Metamorph. significari quoque hoc nummo haud temere quis credat. Nummus Occonis, pag. 244. si modo haud sublestæ fidei, ΓΕΝΕCΙC ΑΝΤΙΝΟΟΥ ΒΙΘΥΝΙΕΟC, non ut ipse legit, ΚΙΤΥΝΙΔΟC. Plinio, lib. V. sect. XLIII. *Bithynion.* Stephano: Βιθύνιον, πόλις Βιθυνίας... ὁ οἰκῶν, Βιθυνίως. Eadem Ptolemæo, lib. V. cap. I. *Claudiopolis* appellata: Κλαυδιόπολις ἢ καὶ Βιθύνιον.

BITHYNIA.

ΒΕΙΘΥΝΙΑC. ΚΟΙΝΟΝ. *Commune Bithynia.* Commune sanum, sacrum commune, & commune certamen intellige, in uno aliquo oppido a totius Provinciae communitate editum. His sacris certaminibusque qui præerat Βιθυνιαρχὴς vocabatur, cui cura sacrorum ludorumque κοινὸς τῆ Βιθυνίας, ut Ἀσιαρχὴς, cui κοινὸς τῆ Ἀσίας. De hac postrema voce dicemus in nummis ΡΟΔΙΩΝ. Vide & ΓΑΛΑΤΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, ΚΡΗΤΩΝ

ΚΟΙΝΩΝ. Nummi sunt hi Trajani & Hadriani, in Cimelio Regio, cum templi effigie. Hadriani, in Museo nostro: ΑΥΤ. ΚΑΙC. ΤΡΑ. ΑΔΡΙΑΝΟC. ΒΕΙΘΥΝΙΑC. Sabinæ, apud Tristan. tom. 1. pag. 533. cum simili fere icone. Plinio, lib. v. sect. XLIII. *Bithynia* provincia.

ADVENTVI. AVG. BITHYNIAE. & RESTITVTORI. BITHYNIAE. Hadriani, e Cimelio Regio. Eusebius in Chronico de Hadriano: *Αὐτὸς Νικομήδειαν σεισμῶ καταπρωρεῖσαν, ἔ Νικήσαν πόλιν Βιθυνίας χεῖμασιν ἀνεστῆσαιτο. Ipse Nicomediam terræ motu collapsam, & Nicæam, Bithynia civitates, sumptu suo instauravit.*

ΒΙΘΥΝΙΩΝ. M. Aurelii nummi.

BILBILIS. ITALICA. Duæ simul Hispaniæ civitates in eodem nummo cufæ, Augusto Principe, apud Patinum, pag. 35. nunc in Cimelio Regio. Et illa quidem Martialis poetæ natalibus clara, & ferrariis officinis, ut dicemus ad Plinii lib. xxxiv. sect. xli. De altera, suo loco mox. Italicam esse Bilbilin ipsam appellatam, existimasse Patinus videtur, errore falso.

MVN. AVGVSTA. BILBILIS. L. COR. CALDO. L. SEMP. RVLLO. IIVIR. In parte altera: AVGVSTVS. DIVI. F. PATER. PATRIAE. E Museo nostro.

MVN. AVG. BILBIL. C. CORN. REFEC. M. HELV. FRONT. In corona deinde laurea, IIVIR. *Municipium Augusta Bilbilis. C. Cornelio Refecto, M. Helvio Frontone, Duumviris.* At Corn. Rufus, in Romanis Annalibus saepe: Corn. Repentinus, interdum: Refectus, necdum nobis occurrit.

AVGVSTA. BILBILIS. Apud Goltzium, pag. 166.

ΒΙΣΑΛΤΙΩΝ. In nummis Goltzianis e Græcia vetere, pro ΒΙΚΑΛΤΩΝ. Plinio, lib. iv. sect. xvii. *Gens Bisalta.* Stephano: Βισάλπια, πόλις ἐν χῶρῳ Μακεδονίας. τὸ ἔθνην, Βισάλτης. Equum, & adstantem cum jaculo militem, hic nummus præfert. Sunt & quibus insculpta galea, Thessalicæ Macedonicæ virtutis insigne.

ΒΛΑΥΝΔΕΩΝ. Volufiani nummus e Cimelio Regio.

ΕΠΙ. ΑΡΧ. Α. ΑΥ. ΠΑΠΙΟΥ. Ε'πὶ Ἀρχιερέως α' (hoc est, *αρωτον*) Αὐρηλίου Παπίου. *Sub Pontifice primum Aurelio Papia.* Apollo citharædus capite radiato. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 13. & in altera, pag. 45. ὁ Βαλάνδου. Apud Leunclavium, in Notitia sedium Episcopaliū, inter Antistites Lydiæ, pag. 90. censetur ὁ Βλαδέων. In Conc. Calched. epistolæ synodali Lydiæ ad Leonem Papam, pag. 934. subscribit Onesiphorus Episcopus Blandi. Et act. v. i. pag. 594. Ἡλίας ἐπίσκοπος πόλεως Βλαυδοῦ. Et act. i. v. Ἡλίας ἐπίσκοπος πόλεως Βλαυδοῦ Λυδίας. Itaque in nummo Υ πατέλλει, ut aiunt, hoc est, vacat, & abundat.

BISGARGIS.

MVN. BISGARGIS. Germanici nummus, in Thefauro Goltzii, pag. 242. *Municipium Bisgargis.* Plinio, lib. 111. sect. 1v. *Bisgargitani*, in Tarracoenſi Hispaniæ provincia & conventu: Ilergaonum oppidum mediterraneum Ptolemæo, lib. 11. cap. vi.

ΒΟΙΑΤΑΝ. Nummus Juliæ Domnæ. Plinio, lib. 1v. sect. 1x. *Bœa*, in Argolico Achaïæ sinu. Stephanus Βοϊόν cum Βοιωτῶν miscet: illud Doridis oppidum est, de quo Plinius ejus libri sect. x111. & Strabo, lib. 1x. pag. 427. istud Achaïæ. Et Bœas alteras in Creta fuisse adjicit, auctore nullo. Illud interim verius, quod subdit idem, gentile nomen esse Βοιωτῆς.

ΒΟΙΩΤΩΝ.

ΒΟΙΩΤ. E Museo nostro nummus, in quo crater & clava: Herculis notum istud est, Bacchi illud insigne: ex parte aversa clypeus, ut in numismate ΑΝΘΗΔΟΝΙΩΝ. Plinius, lib. 1v. sect. x11. *Bœotia Thebæ, duorum numinum, Liberi atque Herculis (ut volunt) patria.*

ΒΟΙΩΤΩΝ. In Græcia Goltzii, Tab. xvi. Neptuni hic nummus effigiem præfert, cum delphino & tridente, Dei illius symbolis: adjunctoque clypeo, Bœotorum generatim, & idem privatim Thebanorum insigni. Neptunum Bœoti coluere in primis, quod omnis

eorum regio mari undique alluatur : ideo *τριθάλασσοι* ;
trimaris , appellata a Strabone , lib. 1 x. pag. 400. In
 averfa nummi parte Apollo Ifmenius , cujus fanum ,
 oraculum , amnisque Ifmenius in Bœotia fuit.

BONNA , in *Germania ad Rhenum*.

COL. IVLIA. BONNA. Nummus Augusti , e
 Thefauro Goltzii , pag. 240. Tacito & Antonino
Bonna. Ptolemæo quoque Βώννα , lib. 11. cap. 1 x.

BONONIA *Gallia*.

BONONIA. OCEAN. Constantis Augusti num-
 mus , e Gaza Regia : quo trajectus Principis e Bono-
 niensi litore in Britanniam designatur , vel navigatio eo
 mari. Prius Gessoriacum Morinorum litus , teste Pli-
 nio lib. 1 v. sect. xxx. vocabatur , *portusque Morino-*
rum , sect. xxxv 11. Tabula Peutling. *Gessoriaco* , quod
 nunc *Bononia*. Nobis , *Boulogne sur mer* , in Picardia.

ΒΟΡΥΘΕΝΗC. Cave id fluvii nomen putes , cujus
 Geographi meminere , ut in aliis TIGRIS , EV-
 PHRATES , DANUVIUS , & NILVS le-
 guntur : est enim id equo Hadriani Augusti nomen , in
 nummo ejusdem Principis , in quo & illud fingulare oc-
 currit , si nummus sincerus est , quod Græcæ litteræ
 sunt permixtæ Latinis , KAISAR SEMNOS
 AΔPIANOS. Apud Occonem , pag. 239. Equi ,
 quem Borysthenem Hadrianus ipse cognominavit ,
 Dio meminit , in ejus Augusti rebus gestis. Circum-
 fertur & Epigramma in ejus equi laudem :

Borysthenes Alanus ,
Cæsareus veredus ,
Per æquor & paludes ,
Et tumulos Etruscos ,
Volare qui solebat :
Pannonios nec ullus
Apros cum sequentem
Dente aper albicanti
Ausus fuit nocere ,
Vel extimam saliva
Sparsit ab ore caudam ,

*Vt solet evenire :
Sed integer juventa ,
Inviolatus artus ,
Die sua peremptus ,
Hoc situs est in agro.*

Sic in Honorii nummo quem vidimus, pars averſa eſ-
figiem exhibet aurigæ inſidentis quadrigis : in ambitu
ſunt aurigæ equorumque nomina : EV GENIVS.
Id aurigæ nomen : equorum cetera : ACHILLEVS.
SIDEREVS. SPECIOSVS. DIGNVS. Ne-
que enim victorum ea nomina ſunt, quos ille nummus
nullos habet, quanquam ita viſum erudito viro, lib.
de uſu numiſm. pag. 854. ſed equorum. Sic Verus
Imp. *equam quem dilexit, Volucrem* appellavit, ita pro-
dente Capitolino in ejus vita, pag. 39. Fuere & alia
equorum nomina ſcitu digna, quæ apud Gruterum
vide pag. 337. & apud Sponium. Aurigarum vero no-
mina nummis inſculpta sæpe alias obſervavimus, Ne-
ronis præſertim ac Trajani, in quibus E V T Y M I V S
exhibetur in quadriga, flagrum dextra tenens, & pal-
mam læva : apud Triſtanum, pag. 217. & 385. Item in
nummo Neronis, ac Juliani, S T E F A N A S, &
S T E F A N. N I K. A. hoc eſt, *Στεφάνος νικητής α* ſeu
ωπάτωρ. Stephanas primum victor, cum flagello pariter &
palma, victoriæ in Circo & curſu equorum adeptæ ar-
gumento: impoſita pariter equorum frontibus palma,
ut videre eſt apud eundem Triſtanum, pag. 222. Eſt &
O L I M P I V S cum iſdem inſignibus, in Theſauro
Patini, pag. 208. Sed hallucinari mihi egregie Triſtanus
videtur, aliique eum ſecuti, cum aiunt prioribus Ne-
ronis ac Trajani nummis pugilem ſignari, de quo Pli-
nius lib. VII. ſect XLVIII. *Conſecratus eſt vivus ſen-
tiensque oraculi Delphici juffu, & Iovis Deorum ſummi
adſtipulatu, Euthymus pyctæ, ſemper Olympiæ victor,*
&c. Olympiadibus ſcilicet LXXIV. LXXVI. & LXXVII.
uti ex Pauſania didicimus, lib. VI. ſeu Eliac. poſter.
pag. 183. hoc eſt, annis ante Neronem amplius quin-
gentis. Cum procul dubio ſint hæc omnia aurigarum

nomina, qui sub iis Principibus vixerint, quorum nomina sunt in nummis signata. Sic tibicinis istud est, FILINVS, cujus capiti coronam sive Apollo, sive Trajanus imponit: aliter frustra sentiente Tristano, pag. 403. Sic idem auriga, de quo supra, in Trajani nummo insculptus cum equis duobus: ipsius quidem nomine in superiore nummi parte, EVTIMIVS: equorum in inferiore, sed diminutis illis ac vitiatis, TYRIBI. CAT.... apud Patinum, in Thesauro, pag. 104.

BOSTRA.

N. TPA. BOSTRA. *Nova Trajana Bosra*. Commodi, in Gaza Regia, cum effigie cameli, quod Arabiae vulgare symbolum est. Fuit Bosra videlicet Arabiae oppidum.

N. TP. BOCTPA. Νέα Τεγαίαν Βόστρα. Severi nummus.

A. ΤΥΧΗ. BOCTPΩN. Ἀγαθὴ Τύχη Βόστρων. *Bona Fortuna Bosrorum*. Caracallae nummus, in eodem Cimento. Non eadem est porro Bosra, quanquam aliter visum eruditus alioqui viris, in primisque Tristano, quae Philippopolis in eodem Arabiae tractu appellata est. In Notitia Eccles. antiqua, pag. 63, in Provincia Arabiae censentur haec duae civitates, Βόστρα μητροπόλις, & Φιλιπποπόλις.

COL. F. BOSTRA. ALEXAND. Juliae Aquiliae Severae, in eadem Gaza. *Colonia Felix*, vel *Flavia Bosra Alexandrina*.

COLONIA. BOSTRA. Nummi Alexandri Severi, ac Juliae Mæsaë, & Mamææ.

TRAIANAÆ. ALEXANDRINAÆ. COL. BOSTRA. Juliae Mamææ. Ab Alexandro Severo Alexandrinæ cognomen, cum coloniae jure traxit.

COL. METROPOLIS. BOSTRA. Philippi Patris, apud Mediobarbum, pag. 347. In corona deinde, CEB. hoc est, Σεβασμία, sive Augusta certamina, ut in nummo Damascenorum.

ΒΟΥΡΠΑΙΩΝ, in nummis Juliae Domnae. Plinio, lib. iv.

sect. VI. in Achaïa, *Bura*. Stephano : Βούρα , πόλις Ἀχαιίας τὸ ἔθρικόν , Βουραῖϑ .

BOYCIPITΩN. In vetere nummo Titi , e Thefauro Goltzii.

BOYCI. L. IA. Βουσιειτῶν , Λυκάβαντος ἰδ. In Cimelio Regio, Hadriani nummus : qui anno ejus undecimo cufus dicitur , cum Ifidis stantis effigie : quod Ægyptiorum peculiare numen fuisse tralatitium est. Plinius, lib. v. sect. IX. *Buſiriten* in Ægypto nomen habet. Stephano : Βούσιεις , πόλις Αἰγύπτου ὁ πολίτης , Βουσιείτης.

BRACARA.

COL. B. A. Caii & Lucii Cæsarum nummus , in quo tauri cornupetæ signata effigies , apud Mediobarbum , pag. 58. Hunc interpretari ita lubet : *Colonia Bracara Augusta*. Plinio , lib. I V. sect. XXXI V. *Bracarum oppidum Augusta* , hodie *Braques* , in Lusitania. Ptolemæo , lib. II. cap. VI. Βραχάρ Αὐγούστα . Apud Gruterum , pag. 324. BRACARAVGVSTANI.

BPETTIΩN. In Cimelio nostro nummi frequentes. Plinio , lib. III. sect. X. *Ager Brutius*. Stephano , verbo Βρέτϑ , Βρέτσιοι , χώρα Βρεττία . Nunc Calabria nuncupatur , pars Italiae ultima. Nummos ii olim Jove , Junone sceptrifera : Marte , Pallade , Hercule , Vulcano , aliisque Numinibus signaverunt. Cancer his etiam interdum insculptus , oræ maritimæ symbolum.

BRITANNIA. Claudii Cæsarum nummus , visus a nobis , in quo stans mulier dextra clavum navigii regit. Est & Hadriani alter , apud Occonem , pag. 223. & Tristinum , pag. 463.

DE BRITANNIS. Claudii itidem , cum arcu triumphali. Plinius , lib. III. sect. XX. *Claudius Cæsar e Britaunia triumphans , prægrandi illa domo verius quam nave intravit Adriam*. Dio pariter , laudatus a nobis in notis ad eum locum. Tranquillus in Claudio : *Cum decretis sibi a Senatu ornamentis triumphalibus levioris majestati principali titulum arbitraretur , velletque justè triumphè decus , unde acquireret , Britanniam potissimum*

elegit . . . ac sine ullo praelio aut sanguine , intra paucissimos dies , parte insulae in deditioem recepta , sexto quam profectus erat mense , Romam rediit , triumphavitque maximo apparatu. Aurel. Victor , in Claudio : Britanniae partes contusa , quam solam adiit , Ostia profectus mari , &c.

RESTITVTORI. BRITANNIAE. Hadriani apud Occonem , pag. 231. Britanniae in genua procumbenti Caesar dextram porrigit. Lustravit Britanniam , ut & ceteras fere imperii provincias Hadrianus : *nec quisquam fere principum* , inquit Spartianus in ejus vita , pag. 7. *tantum terrarum tam celeriter peragravit. Itaque scripsit ad Hadrianum hos versiculos Florus poeta :*

*Ego nolo Caesar esse ,
Ambulare per Britannos ,
Scythicas pati pruinas.*

EXERC. BRITANNICVS. Hadriani , apud Occonem , pag. 234. & apud V. Cl. I. Vaillant , tom. I. pag. 61.

BRITANNIA. S. C. Antonini Pii apud Occonem. Sedet Roma , dextra militare signum , hastam laeva ac peltam gerens. Capitolinus in Antonino Pio , pag. 19. *Britannos per Lollium Urbicum legatum vicit , alio muro cespititio summotis barbaris ducto.*

BRITANNIA. P. M. TR. P. X. IMP. VI. COS. IIII. P. P. *Britannia. Pontifex Maximus , Tribuniciae Potestatis decimum , Imperator sextum , Consul quartum , Pater Patriae.* Commodi nummus , apud Occonem , pag. 320. Ex parte antica , **M. COMMODVS ANTONINVS AVG. PIVS. BRIT.** Lampridius in Commodo , pag. 49. *Appellatus est Commodus etiam BRITANNICVS ab adulatoribus , cum Britanni etiam Imperatorem contra eum deligere voluerint.* Hinc & in Museo nostro ejusdem Commodi nummus inscriptus , **VICT. BRIT. Victoriae Britannicae.**

VICTORIAE. BRITANNICAE. Severi nummus , e Cimelio Regio , & apud Patinum , pag. 279.

Caracallæ quoque, qui Severi filius, & in expeditione ea comes, e Museo nostro.

VICT. BRIT. & VICTORIAE. BRIT. Ejusdem Severi, apud Occonem, pag. 361. Spartianus, pag. 71. de Severo: *Britanniam, (quod maximum ejus imperii decus est) muro per transversam insulam ducto, utrimque ad finem Oceani munivit: unde etiam Britannici nomen accepit.* Vide & Sex. Aurel. Victorem, in Severo.

ΒΡΟΥΖΗΝΩΝ.

ΑΥΤ. Κ. Γ. ΙΟΥ. ΟΥΗΡ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟC.

Γ. ΙΟΥ. ΟΥΗΡ. ΜΑΞΙΜΟC. Κ. Capita duo adversa Maximini & Maximi. *Ἀυτοκράτωρ Καῖσαρ Γάϊος Ἰουλίος Ὀυρηὸς Μαξιμίεινος. Γάϊος Ἰουλίος Ὀυρηὸς Μαξιμος Καῖσαρ. Imp. Caesar C. Iul. Verus Maximinus. C. Iul. Verus Maximus Caesar.* Ex parte averfa, ΒΡΟΥ-

ZΗΝΩΝ. Apud Goltzium in Thesauro, pag. 216.

ΗΡΟΥΖΗΝΩΝ perperam scribitur. Occo, pag. 425.

ΟΥΣΙΝΩΝ. Hunc nummum Seguinus, pag. 169.

ad Prulam primum, mox se ipse retexens, secutusque

V. CL. P. Gabr. Coffartium e Societate nostra, do-

ctrinæ ac famæ singularis, ad Βούρζου urbem in Ponto

refert Stephano memoratam: legique ΒΟΥΖΗ-

ΝΩΝ trajectis litteris censet oportere. Sed ab hac sen-

tentia deterrent me duo: alterum, quod trajectione

litterarum laborare nummos veteres neque affirmari

facile, nec temere credi oporteat: alterum quod Ste-

phanus ipse hujus oppidi gentile nomen non Βουρζινός,

sed Βουρζαῖος dici conceptis verbis præmoneat. Nos

feliciores Minerva usi, ut remur, ad oppidum Phrygiæ

Salutaris pertinere deprehendimus, quod oppidum in

Notitia Eccles. vetere, pag. 29. Βουρζος, in altera

pag. 49. & apud Leunclavium, pag. 94. ὁ Βούρζου.

Cum legi utrobique justum sit, Βουρζος & Βουρζου.

Sic in Conc. Calched. act. vi. Ἀυξάνων legitur ἑπι-

σκοπος πόλεως Βούρζου, sub Metropolitana Synnadorum,

pro Βουρζου. Quæ emendatio constat in primis ex Conc.

C. P. V. pag. 261. in qua subscribit Μακεδόνιος ἐπίσκο-

πος ἢ Βευσσηνῶν πόλεως, pro Βευσζῶων. Cum idem ipse, pag. 96. inter Episcopos Phrygiæ appelleretur, Μακεδονίου ἐπίσκοπος Βεζζου. Sed corruptissime pag. 60. & 73. Μακεδόνιος Βελάνων. Certe ex vestigiis harum vocum Βεζζου, Βρῦζου, Βεβῦζου, Βευσσηνῶν, cum accedat in primis nummi auctoritas, quin Βεβῦζου & Βευσζῶων legi oporteat, dubium esse cordato nemini debet.

BRVNDISIVM.

BRVN. Arion delphino insidet, cum lyra & urceolo: E Cimelio nostro Parisiensi. Apud Goltzium, in Magna Græcia, tab. xxxiii. pro lyra Copiæ cornu, pro urceolo victoriolam gerit: ex parte averfa, cum tridente Neptunus. Plinio, lib. iii. sect. xvi. *Brundisium*. Nobis *Brindes*, in parte Italiæ, *Terra d'Otranto*.

BPENΔΗΞΙΝΩΝ. Nummus e Magna Græcia Goltzii, loc. cit. Arion delphino insidens, delphinum alium dextra, læva lyram gerit: quod nescivit Goltzium, qui Tarantem æque hic pingi, atque in Tarentinorum nummis, arbitratus est. *Arionem interficere nautis in mari parantibus ad intercipiendos ejus quæstus*, inquit Plinius lib. ix. sect. viii. *eblanditum ferunt, ut prius caneret cithara, congregatis cantu delphinis, cum se jecisset in mare, exceptum ab uno, Tænarium in litus pervectum*. Vide & Herodotum, lib. i. Clio, num. xxiv. pag. 9. & alios. Ex parte nummi altera Hercules est, Brenti pater, ejus qui oppidi conditor fuit, auctore Stephano: Βρεντησίον πόλις Ἰταλίας, ὑπὸ Βρέντου τοῦ Ἑλληλέους.

BVRDOVA. MVN. *Municipium Burdova*. Ptolemæo lib. ii. cap. v. in Lusitania, Βούρδουα est. Hic Tiberii nummus e Goltzii Thesauro petitus, pag. 242.

BVTHR. *Bathrotum*, in Epiro. C. PAET. QVIN. ITER. C. *Pætus. Quinquennialia iterum*. Apud Ill. Harlæum. Plinio, lib. iv. sect. i. *Colonia Bathrotum*. Nunc *Butrinto*. De ludis quinquennialibus ad Isthmium Neptuni fanum, atque alibi edi solitis Plinium consule, lib. iv. sect. ix. & nostras ad Plinium notas. Dicemus de iisdem & in parte Nummorum Historica.

ΒΟΥΘΡΩΤΙΩΝ, in Thesauro Goltzii, & in ejusdem Græcia vetere, Tab. v. quo in nummo Victoria bovem pede premit: & eundem cornu apprehendit: ex quo forte oppido ei nomen. Vel reportatam forte ab cive aliquo Buthrotio victoriam hic nummus indicat, domito Thessalorum more tauro ex equo. Plinius, lib. viii. sect. lxx. *Thessalorum gentis inventum est, equo juxta quadrupedante, cornu intorta cervice tauros necare. Primus id spectaculum dedit Romæ Cæsar Dictator.* Vide Tranquillum in Claudio, cap. xxi. Dionem, in Nerone, lib. lxi. pag. 693.

ΒΥΒΛΙΩΝ. Nummus Augusti. Plinio, lib. v. sect. xvii. *Byblos.* Stephano, Βύβλος, πόλις φοινίκης... τὸ ἔθνικόν, Βύβλιος, ἔ Βύβλιας. Cur nomen id urbi sit inditum, idem ibi proluxiore oratione investigat. Hodie *Gebail*. Venerem ii Cælestem quondam coluere. Vide Lucianum, in opusc. de Syria Dea.

ΙΕΡΑΣ. ΒΥΒΛΙΩΝ. *Sacræ Bybliorum civitatis.* Claudii, Commodi, & Severi. ΙΕΡΑΣ. ΒΥΒΛΟΥ. Caracallæ in Cimelio Regio, & Elagabali.

ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Passim in nummis occurrit. Plinio, lib. iv. sect. xviii. *Byzantium liberæ conditionis, antea Lygos dictum: quare Byzantina Lygos* Aufonio dicta, ut in Plinianis Notis observavimus. A fluviolo, credo, quo alluitur, quem τὸν Λύγος Cedrenus & Codinus vocant. Nobis *Constantinople*.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΣΩΤΕΙΡΑ. *Byzantina Servatrix.* Lunæ effigies. Vidit Lambecius, in Codinum, pag. 139. edit. Regiæ. Legi ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ malim, ut in nummis Cyzicenorū, ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ ΣΩΤΕΙΡΑ ΚΟΡΗ.

ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Cum Neptuni effigie, delphino, ac tridente, Neptuni insignibus: quem Deum Byzantii, quod erat is Byzantis conditoris sui parens, coluere.

ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Uva appicta in Caracallæ nummo, vini feracem agrum conterminum fuisse significat. Apud Patinum, pag. 302.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΙΘΡΑΔΑΤΟΥ. ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ.

Mithridates Eupator is est, quem Pompeius regno ac vita exuit. Urbis Byzantii vulgare symbolum, Lunæ crescentis effigies cum stella. E Museo nostro.

BYZANTIΩΝ. ΚΟΙΝΟΝ. *Commune Byzantium.* E Goltzii Thesauro, pag. 211. Nummus Augusti.

BYZANTIΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. Ex eodem Goltzii Thesauro, Cæsarum nummus: sed vereor, ut sit genuinus.

BYZANTIΩΝ. ΕΠΙ. ΤΡΑΙΑΝΟΥ. Pisces duo. De pelamidum insigni captura Byzantii, quo fit ut nummis insculpantur, Plinium vide lib. IX. sect. XX. Trajani nummus ex eodem Cimelio. Cum tergemino pisce, Plotinæ, quanquam epigraphæ eadem, apud Patinum, pag. 188.

BYZANTIΩΝ. ΕΠΙ. ΤΡΑΙΑΝΟΥ. ΚΑΙ. ΤΟ. Γ. *Sub Trajano Cæsare tertium. Byzantium* Pontifice scilicet. Nummus Trajani e Gaza Regia, cui insculpta galea est. Videtur omnino Trajanus Byzantium, ut Athenarum Hadrianus & Gallienus, ἀρχον hoc loco appellari, vel sacrorum ac ludorum Præses.

BYZANTIΩΝ. ΕΠΙ. ΔΗΜΟΚΡΕΝΟΥΣ. *Sub Demosthene* Prætor. M. Aurelii, e Gaza Regia. Phari duo.

BYZANTIΩΝ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ. ΣΕΒΑΣΤΑ. *Byzantium Antoniniana Augustæ* certamina, hoc est, edita in gratiam Antonini Elagabali. Hoc Trifanum non intellexit, qui tom. II. pag. 206. *Antoniniam Augustam Byzantium* ei oppido nomen fuisse in eo nummo putat. Quanquam non sum nescius Severo superstitite, ex filii nomine, Antonini Caracallæ, Ἀντωνινίαν urbem eam esse appellatam, ut Hesychius Milesius prodidit, lib. de rebus patriis CP. Sed est hic nummus ut Occo vidit pag. 404. Elagabali, non, uti Trifanum putavit, Caracallæ.

BYZANTIΩΝ. ΕΠΙ. ΑΙΛ. ΠΟΝΤΙΚΟΥ. *Sub Aelio Pontico.* Lucillæ, e Gaza Regia. Crispinæ Commodi, ΕΠΙ. ΑΙ. ΠΟΝΤΙΚΟΥ. Η. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, ex eodem Cimelio. *Sub Aelio Pontico octies* Prætor *Byzantium.* In utroque nummo tergemini pisces insculpti.

BYZAC. Cum senili capite galeato. Is oppidi conditor fuit. Stephanus : Ἐκτίσθη ὑπὸ Βύζαντος τοῦ Ποσειδῶνος. *Conditum Byzantium est a Byzante Neptuni F.* In parte nummi altera, prora navis insculpta, nomenque Prætoris, ΕΠΙ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Et simul Byzantium ara, ΓΟC. hoc est, conversis nempe litteris, (nam inversæ plerumque in nummis occurrunt, ut periti harum rerum sciunt) σγ', sive annus CCLXXIII. post concessam scilicet a Pompeio libertatem, anno Urbis Romæ DCLXXXVIII. Mithridatico enim bello fidem operam ea civitas Pompeio navavit: quare magnis beneficiis a populo Rom. donata, & inter urbes liberæ conditionis, ut Plinius ait, annumerata est. Tullium vide, orat. de Prov. Consul. Itaque annus hic Byzantium CCLXXIII. plane in annum Urbis Romæ incidit DCCCLX. Severi Imp. XVI. postquam is Antonini Caracallæ interventu sua Byzantiis jura restituit. In nummo Goltziano, Tab. XXVI. mendose legitur, ΕΠΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΟΣ.

BYZANTIΩΝ. ΕΠΙ. ΑΡΧ. Μ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ. Caracallæ, e Cimelio Regio. Βυζαντίων ἑστὶ Ἀρχιερέως Μάρκου Ἀυρηλίου Ἀντωνίνου. Ipse Caracalla in ea nummi area stat, Dea Præsede urbis pariter adstante, idemque Pontifex Byzantium Præsidesque sacrorum vocatur. Debuere hunc ei honorem deferre Byzantii, vel grati animi nomine: nam ut auctor est Spartianus in Antonino Caracalla, pag. 85. *Byzantiis interventu suo jura vetusta restituit, quibus iratus fuit Severus, (erat is Caracallæ pater,) quod Pescennium Nigrum juverant.* Rursum pag. 87. *Per Thracias cum Praefecto Prætorii iter fecit, &c.* Tamen Alexander Severus convitii loco duxit, quod eum Antiochenfes, Ægyptii, & Alexandrini δεχερέα appellarent, ut auctor est Lampridius in ejus vita, pag. 123. At Gallienus, teste Trebellio Pollione, & apud Athenas ἀρχων erat, & civis adscribi desiderabat, & sacris omnibus interesse.

BYZANTIΩΝ. Caracallæ, apud Tristanum, tom. II.

pag. 205. Isis in eo nummo rete explicat : quo uberri-
 ma thynnorum captura Byzantii significatur , id quod
 Tristanum fugit , qui plane ἀτοπα hoc loco affert. De
 eo piscatu Plinius , lib. 1 x. sect. xx. *Est in euripo Thra-*
cii Bosphori , quo Propontis Euxino jungitur , in ipsis Eu-
ropam Asiamque separantis freti angustiis , saxum miri
candoris , a vado ad summa perlucens , juxta Calchedo-
nem in latere Asiæ. Hujus aspectu repente territi thynni,
semper adversum Byzantii promontorium , ex ea causa
appellatum Aurei Cornus , præcipiti petunt agmine. Ita-
que omnis captura Byzantii est , magna Calchedonis pe-
nuria , mille passuum medii interfluentis euripi. Opperiun-
tur autem Aquilonis flatum , ut secundo fluctu exeant e
Ponto : nec nisi intrantes portum Byzantium capiuntur.
 Quo in loco ante nos legebatur , nec nisi intrantes Pon-
 tum & Byzantii capiuntur : quæ lectio mire torsit eru-
 ditorum ingenia , quod vera ei subesse sententia nulla
 possit. Qua ope medicinam ei loco fecerimus , disces
 ex nostris ad Plinium Notis & Emendationibus , ad li-
 brum nonum , num. xxxiv.

Π. СЕРТ. ГЕΤΑΣ. Κ. Πούπλιος Σεπτήμιος Γέτας Καϊ-
 σαρ. Ex parte altera , ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΕΠΙ. Γ. ΚΑΛΛ.
 ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΟΥ. *Byzantiorum. Sub Caïo Sallio*
Aristaeneto. E Cimelio Regio. Europa tauro vecta fer-
tur , qui typus situs urbis ad Bosphorum , cui inde no-
men fecere fabulæ , plane indicat. Apud Gruterum ve-
tus inscriptio gemina , pag. cccclxv. 5. & 6. C.
 SALLIO. ARISTAENETO. V. C. SEP-
 TEMVIRO. EPVLONVM , &c.

ΓΕΤΑΣ. ΑΥΓ. *Geta Augustus. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ* , cum
 uva , vini feracitatis in agro circumjecto indice. Apud
 Tristanum , tom. 11. pag. 283.

ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΕΠΙ. ΦΡΟΝΤΩΝΟΣ. ΚΑΙ. Α.
 ΦΗΚΤΟΥ. Phari duo , e Gaza Regia , Macrini num-
 mus. Et Alexandri Severi , alter ibidem , ΑΥΓ. Κ. Μ.
 ΑΥΡΗ. ΣΕΥΗ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. ΑΥΤ. ΑΥΤΟ-
 κράτωρ Καϊσαρ Μάρκος Αύρηλιος Σεβηρος Ἀλέξανδρος Αύ-
 γουτος. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΕΠΙ. СТР. ΑΥΡ. ΦΡΟΝ-

ΤΩΝΟC. ΚΑΙ. ΑΙΑ. ΦΗCΤΟΥ. *Sub Daumviris Aurelio Frontone, & Ælio Festo.* Tertius ibidem Juliae Mamææ, ΕΠΙ. ΦΡΩΝΤΩΝΟC. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Juliae Soæmiadis, cum fortunæ effigie, Apud Tristanum, tom. II. pag. 366.

ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΕΠΙ. ΑΙΜ. ΣΕΥΗΡΟΥ. ΚΑΙ. ΙΟΥΛ. CΕΥΗΡΑC. *Sub Æmilio Severo, & Iulia Severa.* Item, ΕΠΙ. Μ. ΑΥΡ. ΣΩΤΗΡΙΧΟΥ. *Sub. Μ. Aurelio Sotericho.* Uterque e Cimelio Regio, sub Alexandro Severo cufus. Sic in nummo ΑΚΜΟΝΕΩΝ legas, ΕΠΙ. ΚΑΙΠΙΩΝΟC. ΚΑΙ. ΙΟΥΛΙΑC. ΣΕΟΥΗΡΑC.

ΒΥΔΑΛΙΩΝΩΝ. Apud Goltzium, in Græcia vetere, Tab. III. In eo nummo Jovis caput insculptum: ex parte altera, Copiæ cornu, ex quo spica & uva emergit, ubertatis ejus agri indices: ipsumque cornu anguis pluribus spiris complectitur. Id Æsculapii symbolum est in nummis vulgare. Plinio, lib. III. sect. XXVI. *Buliones.* Straboni, lib. VII. pag. 326. *Βυλλίονες.* Oppidum *Βυλλίς*, Ptolemæo, lib. II. cap. XIII. unde *Bullidensis colonia* Plinio, lib. IV. sect. XVII. in Epiri, Illyrici, Macedoniæque confinio.

C

CABELLIO.

COL. CABE. *Colonia Cabellio.* Nummus apud Tristanum, tom. I. pag. 63. Plinio, lib. III. sect. V. *Cabellio* oppidum Latinum dicitur: Ptolemæo, lib. II. cap. X. *Καβελίων κολωνία.* Nunc *Cavaillon*, in Comitatu Avenionensi.

CABE. Apud Patinum, in Æmilia familia, pag. XI. Ex parte averfa, LEPI. cum Copiæ cornu. Hunc utrumque nummum ad Africæ oppidum Tristanus, Patinufque referunt, quod ille Tacapen esse suspicatur, iste quodnam sit haud indicat: Oiselius vetustissimum Carthaginis nomen, *Καρχαβον*, cujus Stephanus meminit, priore sui parte diminutum, repræsentari hoc loco comminiscitur: nos multo verisimilius, uti remur,

Cabellionem. Triumvirorum nominibus, interdum & capitibus nummos suos passim insignivere Gallia. Vide LVGDVNVM, REMI, NEMAVSVS. Ac deinde Augustorum ævo, COL. AVENIO, COL. ARELATE, &c.

C. A. C. Vide ASIDO.

CADO. Vide ΚΑΔΟΗΝΩΝ.

CÆSARAVGVSTA. Q. LVTAT. M. FABI.

IIVIR. *Q. Lutatio, M. Fabio, Duumviris.* Colonus boves aratro junctos agit, coloniam deductam in plerisque nummis symbolum. M. Varro, lib. 1 v. de ling. Lat. auctor est coloniam sic inchoari solitam, juncto bove & vacca, ut vacca tamen coloniam, quam conderent, propinquior esset: exterius vero bos araret: ductoque aratro terminos designabant coloniam, qua mœnia ducerentur: & aratro portato, ubi portam statui vellent. Plinius, lib. 111. sect. 1 v. *Cæsaraugusta colonia immunis, amne Ibero affusa, ubi oppidum antea vocabatur Salduba.* Vetus inscriptio, in Thesauro Goltzii, pag. 238. COL. CAESAREA. AVG. SALDVBA. Hodie *Sarragosse*, in Aragonia.

C. C. A. MONTANO. ET. GERMANO.

IIVIR. hoc est, *Duumviris.* Caligulae nummus, in Cimelio Regio: ubi & Tiberii alii duo qui sequuntur. De Duumviris & Decurionibus dicemus, verbo CORINTHVS.

C. C. A. SEX. AEBVTIVS. LVCRETIVS. IIVIR.

C. C. A. M. CATO. L. VETTIACVS. IIVIR.

C. I. C. A. GENIO. P. R. D. D. *Colonia Iulia Cæsaraugusta, Genio Populi Rom. Decreto Decurionum.* Antonini Pii.

C. C. A. D. D. *Colonia Cæsaraugusta Decuriones: vel, Colonia Cæsaraugusta, Decreto Decurionum.* M. Aurelii nummus est, quem Antonius Augustinus, Dialog. 7. Antiq. pag. 111. ad Calagurim perperam refert: legitque, *Colonia Calaguris Augusta: cum Augusta cognomen non obtinuerit Calaguris, sed Juliae.* Verum graviore etiam errore ducuntur ii, qui hos nummos interpretantur, *Colonia Carthago Antiqua.*

C. I. C. A. D. D. Caracallæ, in Cimelio Regio: ibi lupa Romulum & Remum lactat. Patinus Getæ nummum exhibet, pag. 319. Ο C I C A. in quo vir nudus gestat Copiæ cornu: cum legi oportuerit, (uti nos in eo nummo Regiæ Gazæ vidimus,) C. I. C. A. D. D. CAESAREA ANTIOCHIA. Vide ANTIOCHIA *Pisidia*. CAESAREA *Bithynia*. Hujus Cæsareæ mentio, tum in Notitia Hieroclis, aliisque, inter sedes Episcopales Provinciæ Bithyniæ, tum in Conc. CP. V. pag. 73. in qua appellatur Ἰωάννης Καίσαρείας ἑ Βιθυνίας, & pag. 170. Παῦλος ἐπίσκοπος Καίσαρείας Βιθυνίας. Ad hanc vero potius, quam ad quamvis aliam, hos nummos referimus, quod ceteræ suas habeant notas, quibus ab ista fecernantur: hæc peculiare nullas, nisi quod ΚΑΙ- CAPEΙΩΝ sine adjuncto inscribitur.

ΚΑΙ CAPEΙΩΝ CEBACTHΝΩΝ. Vide ΣΕΒΑCTHΝΩΝ.

ΚΑΙ CAPEΙΩΝ. ΑΓΗΝΩΝ. Caracallæ nummus e Cimelio Regio, in quo nummo Bacchus insculptus, cum tigride, & Satyro. Affert hunc Patinus, pag. 306. *Cæsarienses* autem *Agenenses* intelligit, quos si Roscius aliquis aut Æsopus appellet in scena, quis credat audiri sine risu ac strepitu posse? Neque enim fuere Agenenses usquam: nec aliud in eo nummo ΑΓΗΝΩΝ est, quam Ionica dialectus, pro ΑΓΩΝΩΝ, Cæsariensiumque certamina ibi signantur, ut Leucadiensium in altero nummo, ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΑΓΗΝΩΝ. Sic apud Goltzium in vetere Græcia, & in Museo nostro, Dyrachenorum nummi, ΔΑΜΗΝΟC, & ΑΡΙCΤΗΝΟC, pro ΔΑΜΩΝΟC & ΑΡΙCΤΩΝΟC exhibent. Apolloniatarum, ΧΑΙΡΗΝΟC pro ΧΑΙΡΩΝΟC. Et in nummis Massiliensium, ΜΑΣΣΑΛΙΗΤΩΝ, pro ΜΑΣΣΑΛΙΩΤΩΝ. Quid quod ne Cæsarienses quidem eo forte nummo signantur, sed Cæsarei ludi tantum, Cæsareaque certamina, qualia a Metropolitibus Phrygiæ legimus edita in Gallieni nummo, ΣΕΒΑCΤΑ-ΚΑΙ CAPEΙΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Sic enim verius est

de ludis certaminibusque hunc nummum accipi, quam de Cæsarea ulla, cui adjuncta Metropoleos appellatio fuerit.

CÆSARE A Cappadociæ.

ΑΥΤΟΚ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ. ΟΙΩΝΙΣΤΗΣ. ΤΡΙΩΝ.
ΑΝΔΡΩΝ. *Imp. Antonius Augur Triumvir.* ΚΑΙ-
ΣΑΡΕΙΑΣ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Apud Occonem,
pag. 28.

ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. Nummus Neronis, apud Patinum,
pag. 130. cum monte præcelso. Plinius, lib. v i. sect.
111. *Sub monte Argæo Mazaca, quæ nunc Cæsarea
nominatur.* A Cæio Julio Cæsare id ei nomen datum
affirmat Justinianus, Novella xxx. de Cappadocia: &
Constantinus Porphyrogen. lib. i. them. 11. pag. xvi.
cum prius Mazaca diceretur a Mousoch, (Μουσώχ)
primo Cappadocum auctore. A Claudio Cæsare, Ni-
cephorus Callist. A Tiberio verius Suidas, & Hiero-
nymus, ut diximus in Plinianis Notis.

ΜΗΤΡΟ. ΚΑΙΣΑ. ΕΤ. ΙΓ. *Μητροπόλεως Καισαρείας,
ἔπει γυ. anno xliii.* Caracallæ, apud Tristanum, tom.
11. pag. 223. in quo editissimi montis effigies, cui stella
in vertice imminet. Sunt & Juliæ Domnæ apud Pati-
num in Thesauro, pag. 82.

ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. Caracallæ iterum ibidem: sed pro
stella Aquila est.

ΜΗΤΡΟΠ. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. ΕΤ. Α. Apud Trista-
num, pag. 230. Hos nummos Cæsareæ Paneadi perpe-
ram Tristanus adjudicat.

ΜΗΤΡ. ΚΑΙΣΑ. ΕΤ. Β. Apud Patinum pag. 302.
ejusdem Caracallæ.

ΜΗΤΡΟΠ. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. ΝΕΩΚΟΡΟΥ. ΕΤ. Β.
Macrini apud Tristanum, pag. 292. nunc Cimelii Regii.

ΜΗΤΡΟΠ. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. Diadumeniani, p. 316.

ΜΗΤΡΟΠ. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. ΕΤ. Α. Alexandri Se-
veri, pag. 399. & quos eodem Imperatore cufos Pati-
nus affert, pag. 351.

ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ. . . . ΑΡΕΙΑΣ. Nummus media sui
parte exesus, quem sic legi nos auctores sumus, ΕΥ-

CEBEIAC. KAICAPEIAC. & ad hanc Cæsaream referri. Aquila in eo nummo Argæi montis vertici insistit, ut in superioribus. Cæsaream utique, in qua versamur, Eusebiam appellatam esse, ex Strabone monuimus in Plinianis Notis. Stephanus quoque: Καοσαρεία μητρόπολις τῆς Κατωπαδοκίας; ἢ τῶν ἐν Εὐσεβείᾳ, καὶ Μελζακῶ. ΜΗΤΡΟ. ΚΑΙC: B. N. Δ. Μητροπόλεως Καοσαρείας δις Νεωκόρου, anno Gordiani junioris, quo cufus ille nummus est, N. hoc est, quarto. E Gaza Regia.

CÆSAREA *Mauretania.*

COL. IOL. CAESAREA. IVBAE. REG. Claudii nummus, in Thesauro Goltzii. Plinius, lib. v. sect. i. *Oppidum celeberrimum Cæsarea, antea vocitatum Iol, Iubæ regia, a Divo Claudio Coloniae jure donata. Hodie Alger, in Africæ litore, qua Siciliam spectat.*

REX. IVBA. In Cimelio Regio. Ex parte averfa, CAESAREA. R. XXXII. hoc est, anno regni xxxi. i. In Museo nostro Jubæ senioris nummus est, cum epigraphe, REX. IVBA. Et junioris alter, REX. IVBA. XXXX. Vidimus & in quo inscriptus annus esset xxxxi. i. Atque ex ea quidem annorum nota colligimus ad eam ipsam Cæsaream subsequenter quoque nummum pertinere:

C. I. C. XXXVI. cum Augusti capite, hoc est, *Colonia Iol Cæsarea*, e Cimelio Regio, & in Patini Indice, pag. 3. Ex parte altera, caput Cæsaris Julii Dictatoris, EX. D. D. *Ex decreto Decurionum.* Sic in Babbæ coloniae nummo annorum hunc quoque signari numerum vidimus, C. I. B. XXXVI.

CÆSAREA *Palaestina.*

C. FLAV. CAESAR. Apud Patin. pag. 195. Hadriani nummus: cui similis alter Faustinae Aurelii conjugis, pag. 249. In his figura stans captivum pede calcat.

COL. P. FL. AVG. CAESAREA. Ejusdem Hadriani in Cimelio Regio. *Colonia Prima Flavia Augusta Cæsarea.*

COL. PRIMA. FL. AVG. CAESAREA.

M. Aurelii nummus e Museo nostro, in quo Serapidis caput, cum medio, calathove. Plinius, lib. v. sect. xiv. *Stratonis turris, eadem Casarea, ab Herode rege condita: nunc colonia Prima Flavia, a Vespasiano Imp. deducta.* Prima vocatur, vel Primana, quod primæ legionis milites colonos haberet, ut in Arelatensium nummó præmonuimus. Flavia a Vespasiani nomine. Ulpianus, lib. l. Digest. tit. xv. de Censibus: *Divus Vespasianus Casarienses colonos fecit, &c.* Hieronym. in Chron. anno iv. Olymp. c x c i. *Herodes Casaream in nomine Cesaris condidit, quæ prius Turris Stratonis vocabatur.* In vetustis inscriptionibus nondum occurrit, *Legio prima Flavia.* At LEG. III. LEG. IV. LEG. X. & LEG. XVI. cum FLAVIAE appellatione, passim. Nunc est *Casair*, provinciæ caput, *la Principauté de l'Hemir de Casair.*

C. P. F. AVG. CAESARE A. Diadumeniani. *CAESARE A Philippi, ab Herodis M. Filio Philippo tetrarcha sic appellata, seu Paneas, a fonte.*

COL. CAESARE A. PHILIPPI. Augusti nummus, e Thesauro Goltzii.

COL. CAESARE A. PANIAE. Titi, ibidem, pag. 238.

ΚΑΙ C. ΕΒ. ΙΕΡ. ΚΑΙ. ΑCΥ. ΥΠ. ΠΑΝΕΙΩ. *Κασαρείας Σεβαστῆς ἱερῆς καὶ ἀσύλου ὑποὶ Πανείω.* M. Aurelii nummus, apud Spanhem. lib. de usu Numism. pag. 985. Plinius, lib. v. sect. xv. *Jordanis amnis oritur e fonte Paneade, qui cognomen dedit Casaræ.* Et sect. xvi: *Paneas, in qua Casarea cum supradicto fonte.* Alterum ei fonti nomen *Dan* fuit: eidem anni fontis alter, *Jor*: unde nomen Jordani.

CALAGVRIS. MVN. CAL. IVLIA. Augusti nummus, apud Patin. pag. 34. nunc gazæ Regiæ. MVN. CALAG. IVL. Augusti pariter, ex eodem Cimelio.

M. C. I. C. CELERE. C. RECTO. IIVIR. *Municipium Calaguris Iulia. Caïo Celere, Caïo Recto, Duumviris.* Tiberii nummus e Cimelio Regio. Plinio, lib.

lib. 111. sect. 1 v. *Calaguritani, qui Nassici cognominantur.* Ambr. Morales, ex vetere inscriptione, MVN. CALAGVRIS. IVLIA. NASSICA. Nunc est *Loharre*, ab *Huesca* in Arragonia Hispaniæ provincia, leucis 1 v. distita. Duumviri porro, qui Græcis Ἀρχηγοί, duorum Consulum, penes quos Romæ olim summa rei publicæ constituendæ atque administrandæ fuit, instar erant in civitatibus & municipiis.

CALENO. Nummi veteres e Museo nostro, cum gallinacei, Minotauri, aliave effigie. Plinio lib. 111. sect. 9. *Calenum* in prima Italiæ regione. Nunc *Calvi* dicitur, 1 v. fere pass. mill. citra Capuam, in Campania, ut in Plinianis notis monuimus, secuti Camillum Peregrinum, in Campania Felice, pag. 436.

CALENO. Ibidem, cum Minotauri effigie: & ex parte altera, CALENO rursus, cum Apollinis capite.

ΚΑΛΕΝΙΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 218. & ex Magna Græcia, Tab. XIX.

CALLET. Meminit hujus nummi Rod. Carus, lib. 111. cap. LXX. pag. 197. Plinio, lib. 111. sect. III. *Callet*, in Bætica, Astigitani conventus. Situs ignotus. Nam quæ nos argumenta deterreant, ne viris eruditiss. assentiamur, Jo. Fr. Andrez, lib. de patria S. Laur. pag. 212. & Rod. Caro, loc. cit. eosque secuto Lucæ Holstenio, ea in Notis & emendationibus ad librum Plinii tertium, num. XIV. prolata sunt a nobis, & abunde explanata.

CALPE.

C. I. CALPE. *Colonia Iulia Calpe*, ex Spanhemio, lib. de usu & præst. Numism. pag. 766. Plinio, lib. 111. sect. III. ad Gaditanum fretum, *Mons Calpe*. Oppidi cognominis meminere Antoninus in Itiner. & Strabo, lib. 111. pag. 140. Sed idem illud est cum Cartæia, monti apposita. Plinius, loc. cit. *Fretum ex Atlantico mari. Carteia, Tartessos a Græcis d. Æta. Mons Calpe*. Nunc rudera vix supersunt. Portus superest in primis capax, cum castello, *Torre di Cartagena*, corrupto a vetere Cartæiæ nomine.

CAMALODVNVM.

COL. CAMALODVN. Claudii nummus, e The-
 fauro Goltzii, pag. 238. Plinio, lib. 11. sect. LXXVII.
Camalodunum Britanniae oppidum. Tacito, lib. XII.
 Annal. pag. 181. *Colonia Camalodunum.* Apud Grute-
 rum, pag. 439. COLONIAE. VICTRICEN-
 SIS. QVAE. EST. IN. BRITANNIA. CA-
 MALODVNI. Hodie deminuto vocabulo *Mal-*
don vocant, teste Cambdeno. Neque enim Colcestria
 est, ut quidam volunt.

S. P. C. Carausii Augusti nummus e Museo nostro, cu-
 jus in ima parte hæ notæ sunt: quas sic interpretari
 nunc lubet, *Signata Pecunia Camaloduni*, quod ex
 Britannia, in qua id oppidum est, Carausius pedem
 non extulit.

C. A. O. A. F. Vide O E A.

CAPPADOCIA.

ΚΑΠΠΑΔ. & ΚΑΠΠΑΔΟΚΩΝ. Θ Ε Α. ΡΩΜΗ.
 ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. *Dea Roma. Sacer Senatus.*
 Nummi Goltziani in Asia. Plinio, lib. VI. sect. 111.
Cappadocia.

CAPPADOCIA. S. C. Hadriani nummus e Cime-
 lio Regio, Museoque nostro, & apud Patinum, pag.
 191. Dextra montem, Argæum scilicet, cui Cæsarea
 Cappadociae primaria civitas imposita est, quo & tota
 fere Provincia attollitur: læva, labarum gestat. Nihil
 ad præsens negotium attinet, quod Maximus Tyrius,
 Dissert. xxxviii. narrat, Montem Cappadocibus
 esse Deum, & jusjurandum, & statuam. Ο'εις Καπ-
 παδοκίας ἔ θεός, καὶ ὄρκος, καὶ ἀγάλμα. Nisi montem ipsum
 Argæum Jovis nomine coluere, ut Casium Seleucien-
 ses. Unde in nummis ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ, ΖΕΥΣ ΚΑ-
 ΣΙΟΣ, uti monuimus in Plinianis notis. Spartianus
 in Hadriano, pag. 7. *A Cappadocibus servitia castris*
profutura suscepit. Hoc labarum in eo nummo inscul-
 tum significat. Exercitus enim Cappadocici vexillum
 olim labarum fuit, ut dicturi sumus, verbo PAN-
 NONIA.

ADVENTVI. AVG. CAPPADOCIAE, &
RESTITVTORI CAPPADOCIAE. S. C.

Occo in Hadriano, pag. 230. & 231.

EXER. CAPPADOCICVS. Hadriani, apud
Spanhemium, pag. 843.

CAPVA. Vide ΚΑΡΥΑΝΩΝ.

CARPICA VICTORIA. Nummus Philippi Patris,
quem Occo, pag. 439. VICTORIA CARDICA
perperam legit. Circa Istrum Carpi fuere, Mœsis vi-
cini, Capitolino, Ammiano, aliisque. In Pannonia in-
feriore, Ptolemæo, lib. 11. cap. XVI. In Præfectura
Mœsiæ, Constantino Porphyrog. lib. 11. them. 1. pag.
84. Κάρπος.

VICTORIAE CARPICAE. VOTIS X. De-
cii, apud Oconem, pag. 450. Lepidum est quod nar-
rat Vopiscus, pag. 219. de Carpici cognomine, quo
donatus a Senatu Aurelianus Augustus fuit: *Pacato
Oriente in Europam Aurelianus rediit victor, atque illic
Carporum copias afflixit: & cum illum CARPICVM
Senatus absentem vocasset, mandasse illico fertur: Su-
pereft, P. C. ut me etiam Carpisculum vocetis. Car-
pisculum enim genus calciamenti esse satis notum est, quod
cognomen deforme videbatur, &c.*

CARTENNA.

COL. AVGVSTA. KARTENNA. Nummus
Othonis, e Thesauro Goltzii, pag. 237. ubi KAP-
CENNA, perperam scribitur, cum ut omittam ce-
tera, nondum Othonis ævo hic mos obtinuerit, C pro
Σ pingendi, aut Græcas cum Latinis in eodem nummo
litteras vocesque jungendi. Nihil hic Arcena Syriæ,
quam Victor Aurelius Arcam vocat, Alexandri Severi
Imp. patria, attinet: sed ea quam nummus coloniam
Augustam appellat: coloniam Augusti Plinius, lib.
v. sect. 1. *Cartenna colonia Augusti, legio secunda*, in
Mauretania Cæsariensi. *Cartennas coloniam* vocat An-
toninus in Itiner. In Notitia Africæ, inter Episcopos
Mauretaniæ Cæsar. *Lucidus Cartennitanus*. Hodie *Ao-
chora*. In vetustioribus paulo nummis oppida Africæ

Carthago & Cartenna, per K ex æquo scribi solita.
CARTHAGO, in *Africa*.

KARTHAGO. Apud Patinum, pag. 15. & in Cime-
 lio Regis Christianissimi. Plinio, lib. v. cap. 111. *Co-*
lonia Carthago, magnæ in vestigiis Carthaginiis.

KART. VENERIS, cum templi effigie, quod esset
 ibi Veneris Cælestis templum, de qua alii bene multa,
 Pausanias in primis. Ex parte averfa, SVF. **ARIS-**
TOTO... hoc est, *Sufetis, Aristone &c. Sufes Consul est*
lingua Pænorum, inquit Paulus ex Festo: *Summus Pæ-*
nis est Magistratus, inquit Livius, pag. 333. Ab He-
 bræo שפס, *Index*. Est hic nummus e Museo nostro.

KART. PAN. Vide **ΠΑΝΟΡΜΙΤΑΝ**.

COL. AVR. KAR. KOMM. P. F. Severi, Cara-
 callæ, & Trajani Decii nummi, quos vir pereruditus,
 operis sui de numismatibus pag. 727. sic interpretatur:
Colonia Aurelia Carrhenorum Commagene Pia Felix.
 Spanhemium sequitur Mediobarbus, pag. 354. At qui
 Carrhas in Commagene collocet, auctorem certe re-
 perias neminem. Deinde Latina inscriptio in Carrhe-
 norum nummis nulla dum visa. Quanto nos felicius?
Colonia Aurelia Carthago Commodiana Pia Felix. Ut
 ab ejusdem Imperatoris nomine Aurelia, a cognomine
 Commodiana dicta Carthago intelligatur. Mire Lam-
 pridius conjecturæ favet, cum in vita M. Aurelii Com-
 modi Imp. ait: *Ridicule Carthaginem Alexandriam*
Commodam Togatam appellavit, cum classem quoque
Africanam Herculeam Commodianam appellasset. De
 Felicis cognomine Carrhis attributo, nusquam men-
 tio: Carthagini, passim: & in hoc fere tractu aliis:
 Pix appellatio etiam Hadrumeto in eodem tractu, ut
 infra dicemus, concessa. Deducta porro non nunc pri-
 mum est colonia Carthaginem; sed multo ante a C.
 Graccho, deinde & majore fama a Cæsare, ut ait So-
 linus, cap. xxvii. cui Livius prævit, in Epitome,
 hb. lx. Deductam autem ab eo Dictatore, altero ejus
 Consulatu, auctor est Dio, lib. xlii. pag. 239. Vide
 & Plutarchum in Cæsare, pag. 734. Appianum in

Libyc. pag. 85. & Strabonem, lib. xvii. pag. 833. *Carthago*, inquit Mela scite, ut solet, lib. i. cap. 7. *nunc populi Romani colonia, olim imperii ejus pertinax amula: jam quidem iterum opulenta: etiam nunc tamen priorum excidio rerum, quam ope presentium clarior.* Ex urbis ruderibus Tunetum nunc juxta conditum, *Tunis*.

INDVLGENTIA AVGG. IN. CARTH. *Indulgentia Augustorum in Carthaginem.* Severi nummus,

e Cimelio Regio, Caracallæ e nostro: cui ille similis,

INDVLGENTIA AVG. IN. ITALIAM, ejusdem Severi, in Regio pariter Cimelio.

ΚΑΡΘΑΓ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΟC. Severi, e Thesauro Goltzii, pag. 218.

ΚΑΡΘΑΓΗΝΩΝ. ΜΗΤΡΟΠ. ΔΙC. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummus Gordiani, e Thesauro Goltzii, pag. 218.

FELIX. KARTHAGO. Diocletiani, Maximiani, Constantii. Et KART. FELIX. apud Seguinum, pag. 43. ex parte altera, D. N. HILDERIX. REX. Vandalorum is nempe in Africa rex pæne postremus.

CARTHAGO. NOVA. COL. Nummus Caii Cæsaris, e Thesauro Goltzii, pag. 238. Plinio, lib. iiii. sect. iv. *Carthago nova, colonia*, in citeriore Hispania. Incolis, *Cartagena*, in regno Murciae. Nova hæc porro appellata est, ad discrimen veteris, cujus nunc supersunt vestigia in oppido Catalauniæ, *Villa Franca de Panades*, ut diximus in Plinianis notis.

C. C. N. A. T. MANLIO. C. PETRONIO. IIVIR. *Colonia Carthago nova Augusta. Tito Manlio, Caio Petronio Duumviris.* Et in parte averfa rursus, COLONIA. CARTHAGO. NOVA. AVGVSTA. Augusti nummus, apud Mediobarbum, pag. 47. ex Sponii schedis. Sed hunc insigni uterque errore ad Carthaginem Africae refert, quam neque ab Augusto deductam, neque Novam cognominatam aliquando fuisse, monumenta ulla testantur.

CASCANTVM.

MVNICIP. CASCANTVM. Tiberii nummus apud Patinum, pag. 68. nunc Gaza regiae. Plinio, lib.

NUMMI ANTIQUI

111. sect. IV. *Cascantenses*. Ptolemæo, lib. 11. cap. VI. *Κάσκαρον*, in Vasconibus, hoc est, Navarris. Nunc oppidum Navarræ, *Cascante*, trans Iberum, prope Turiasonem. In eo nummo bos insculptus, nempe major hostia, qua litare se Diis, pro salute Tiberii Principis Cascantenses eo nummo declarant.

CASILINVM.

CAES. DICT. PER P. Ex parte averfa: TI. SEMPRON. GRACCVS. Q. DESIG. ITER. COL. CASILIN. *Tiberius Sempronius Graccus, Quæstor designatus iterum, Colonia Casilinum*. Nummus quem vidimus, & quem Goltzius affert in Thesauro, pag. 238. & 256. Tullius, Philip. 11. *Coloniam Casilinum deduxisti*, (Antonium alloquitur,) *quo Cæsar ante deduxerat*. Plinius, lib. 111. sect. IX. *Sunt & morientis Casilini reliquiæ*. Fuit illud oppidum, ubi nunc est Capua nova, & quidem ad utramque ripam Vulturni amnis, qui & Casilinus inde dictus.

C. C. A. & C. I. C. A. Vide CÆSARAVGVSTA.

C. C. I. B. Vide B A B B A.

C. C. I. H. P. Vide HADRV METVM.

CELSA.

COL. VIC. IVL. CELSA. Tiberii nummus in Thesauro Goltzii, pag. 242. *Colonia Vitrix Iulia Celsa*. Plinius, lib. 111. sect. IV. *Celsenses, ex colonia*. Nunc *Xelsa*, ad Iberum, Hispaniæ annem. A situ obtinuisse nomen, ex nummis intelligimus: nam in Hadriani nummo, quem mox afferemus, celfo editoque in monte positam apparet.

C. V. I. CELSA. Apud Patinum, pag. 71. Tiberii: Augusti similiter, pag. 34. C. V. I. CELSA. L. BACCIO. MN. FESTO. IIVIR. Hoc est, *Colonia Vitrix Iulia Celsa. L. Baccio, Manio Festo Duumviris*. In hisce nummis taurus insculptus, neque in his modo, sed & in aliis Hispaniæ nummis: quo victimas signari majores pro ejus salute Principis ibi cælas, cujus honoris causa cusi nummi forent, cum Ant. Augustino censemus, Dialogo VI. Vide GRACCV-

RIS. Nunc uterque nummus Cimelii Regii est.

COL. V. IVL. C. Hadriani nummus, apud Tristandum, tom. 1. pag. 383. quas ille notas sic perperam interpretatur: *Colonia Victrix Iulia Calaguris*, vel *Iulia Constantia*: cum neutra Victricis nomen in ullis vetustis monumentis obtineat. Celsam vero cum prerogativa coloniae monumentis omnibus constet fuisse insignitam, Plinii locum paulo ante laudatum, ante nos interpunctionis vitio laborantem, sic merito castigavimus: *Celsenses, ex colonia: Calaguritanos &c.* cum prius legeretur, *Celsenses. Ex colonia Calaguritanos*: At Calaguris apud neminem vetustiorum paulo scriptorum, nec ullius nummi lapidisve auctoritate, atque, ut ita dicam, suffragio, in coloniarum albo censetur, sed municipiorum tantum: Celsam fuisse coloniam, certe nummi clamant. Fuere autem in Hispania citeriore, ita prodente Plinio, lib. III. initio sectionis IV. coloniae omnino duodecim: Carthago nova, Illici, Valentia, Tarraco, Barcino, Celsa, Caesaraugusta. Ceterae quinque ad Carthaginensem conventum attinent, ab eoque sic appellantur: *Carthaginem conveniunt . . . ex colonia Accitana Gemellenses, & Libisofona cognomine Foroaugustana, quibus duabus jus Italiae datum: ex colonia Salariense oppidani Latii veteris Castulonenses: Saetabitanis, qui Augustani: Valerianses.* Neque enim Ant. Augustinum audimus, qui nullo adductus argumento, Dial. VI. Antiq. pag. 101. pro Libisofona, Saetabi, Valeria, Juliobricam, Cluniam, Asturicamque in coloniarum classe reponit. Tam enim esse e coloniarum numero saltem Libisofonam, quam sit Accitana, Plinius ipse perspicue arguit, loco proxime allato, cum subdit, *quibus duabus.* Juliobricae, Cluniae, Asturicae, coloniae jus quae monumenta asserant, vindicentque, desideramus.

CERMENO. Vide ΓΕΡΜΗΝΩΝ.

C. F. P. D. Vide DEVLTON.

CHALDAEI.

DE CHALDAEIS. S. C. *Senatus Consulto.* Tra-

jani nummus, apud Occonem, pag. 215. Plinius, lib. VI. sect. xxx. *Babylon Chaldaicarum gentium caput, &c.*

CICA. GENIO. DD. Nummus Antonini Pii, quem ad insulas Cicas nescio quis insulse retulit, de quibus Plinius, lib. I V. sect. xxxv. in ora Lusitaniæ, cum ad Cæsaraugustam spectet, ut diximus suo loco.

CILICIA.

ADVENTVI. AVG. CILICIAE. Hadriani, e Cimelio Regio. Vide ΚΙΛΙΚΩΝ.

C. L. I. Vide CORINTHVS.

CLVNIA. Tiberii nummus, in Cimelio Christianissimi Regis. Et apud Patinum, pag. 71. cui nummo bos insculptus, deductæ index coloniæ est.

COL. CLVNIA. Goltzius in Thesauro, pag. 239.

MVN. CLVN. *Municipum Cluniense*. In eodem cimelio.

HISPANIA. CLVNIA. SVLP. *Clunia Sulpicia*. Galbæ Sulpicii nummus, ibidem. Plinio, lib. III. sect. I V. *Clunia Celtiberiæ finis*, Hodie pagus est *Cruña*, vel *Coruña del Conde*, ad Durium, in Castella vetere.

COELIVM.

AEL. MVNIC. COEL. ANT. *Ælium Municipium Cœlium Antoninianum*. Nummus Antonini Caracallæ, in Cimelio Regio, in quo vir saccum humeris gestat, coloniæ argumentum, ut in nummis Neapoleos Samariæ. Plinio, lib. III. sect. xvi. *Cœlium*, in Calabria: haud procul Brundisio.

AEL. MVNICIP. COEL. Macrini, & Treboniani, ibidem: quem nummum alii perperam ad Cœliobrigam Hispaniæ referunt. Sic in eadem Italia, AEL. MVN. FANE. de quo dicemus, verbo FANVM FORTVNÆ.

COMANA *Cappadociæ*.

COL. IVL. AVG. C. I. F. COMANORVM. *Colonia Iulia Augusta. Colonia Iulia Felix Comanorum*. Vel forte, *Colonia Iulia Augusta Concordia Invieta Felix Comanorum*. Caracallæ nummus e Gaza Regia. Sed prior interpretatio magis arridet, quod in nummis eadem repeti subinde solent: ut in nummis Antiochenorum,

Antiochenorum, ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤΟΣ. ΤΟ. Β. Δ. Ε. ubi postremæ litteræ rursus Δημαρχικῆς ἐξουσίας, *Tribunicia potestate*, significant. Plinius, lib. VI. sect. III. in Cappadocia: *Oppida: Comana, quod Sarrus præfuit*, &c. Porro *Iulia Felix* in nummo ea colonia vocitatur, quo nomine & Sinopenfis quoque in eo tractu colonia appellata est, ut suo loco dicturi sumus.

COMANA *Pisidiæ*. Vide ΚΟΜΑΝΩΝ.

CONSTANTINOPOLIS. Nummus Constantini Magni, allatus a Patino in Indice, pag. 32. iterumque in Thesauro, pag. 206.

COPIA. Vide LVGDVNVM.

CORDVBA.

COLONIA. PATRICIA. Nummus Augusti, e Cimelio Christianissimi Regis. Plinius, lib. III. sect. III. *Corduba colonia, Patriciæ cognomine*. Sic porro appellata Antonio Augustino videtur, lib. VIII. Antiq. pag. 124. quasi colonia veteranorum & honestorum, quibus, ut Patribus, honos debeat. Gruteri inscriptio, pag. 323. COLONIAE. PATRICIAE. CORDVBENSIS. Hodie *Corduba la veja*, leuca fere una a Corduba nova, quam nos *Cordonü* dicimus.

COL. AGRIPPA. PATRICIA. Vide ΑΓΡΙΠΠΕΩΝ.

COL. CORDVBA. PATRICIA. Tiberii nummus e Thesauro Goltzii, pag. 239.

COL. PATR. Claudii nummus, e Museo nostro.

CORINTHVS.

ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ. Nummi Goltziani in Græcia, in quibus Chimæra, & Bellerophon Pegaso vectus, Chimæramque conficiens. Corinthiorum id fere insigne. Hyginus, fab. LVII. *Bellerophontem Prætus ad Chimæram interficiendam misit, quæ tripartito ore flammam spirare dicebatur: item prima leo, postrema draco, media ipsa chimæra. Hanc super Pegasum sedens, interfecit. Chimæra capra silvestris est: Hefychius: Χιμæρα, ἀγρία ἀγρία.*

ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ Jovis caput, ibidem. Pausanias, in Corinth. pag. 48. Ὑψ' ἡ τὸ θεῖον ἔστιν ἱερὸν Διὸς Καπιτωλίου φωνή τῆ Πρωμεθίων, καὶ ἑλλάδα ἡ γλώσσα, Κορυφαῖος ὀνομάζοιτ' αὐν. *Supra theatrum Corinthi, templum est Jovis, quem Capitolinum Romanorum voce, Græca lingua Coryphæum recte appellaris.*

ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ. Veneris caput: de cujus Deæ fano Corinthiaco mox dicemus, ex Pausania. Strabo interim audiendus, lib. VI II. pag. 378. Τότε δ' Ἀφροδίτης ἱερὸν ἔπα πλούσιον ὑπεῖρξεν &c. *Fanum Veneris Corinthi ita locuples fuit, &c.*

ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ. Neptunus proræ insidet, dextra tridentem gerit. Apud Goltzium, Tab. XIII. Pausaniam vide loc. cit. & pag. 45. ubi de Neptuni fanis ac signis, prope Corinthum.

ΔΗΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ. *Populus Corinthiorum*, lauro reo capite adumbratus. Altera nummi superficies Solem exhibet in quadrigis. Soli cessisse Acrocorinthum, Neptuno Isthmum, Briareo judice, narrat Pausanias in Corinth. sub initium ejus libri, pag. 44. Βεαρῆαν ἡ ἀγαλακτὴν γνέσθαι σφίσι, Ἰσθμὸν μὲ καὶ ὅσα ταύτῃ διχάζονται ἔθ' Ποσειδῶνθ, καὶ ἡ ἀκραὶ Ἡλίου δόπος καὶ ὑψ' ἡ πόλιος. Atque eam ob causam alterum Acrocorintho nomen Ἡλίου πόλιν, seu Solis urbem, fuisse, auctor est Stephanus. In ima nummi parte Prætoris nomen, ΔΙΑΓΟΡΑΣ.

COL. IVLI. CORIN. *Colonia Iulia Corinthus*, & LAVS. IVLI CORINT. *Laus Iulia Corinthus.*

Nummus uterque delineatur a Patino, Augusto Principe cusus, nunc Cimelii Regii. Plinius, lib. I V. sect. V. *Colonia Corinthus*, &c. Missos eo a Cæsare Dictatore colonos libertini generis, ipso quintum, M. Antonio collega Coss. auctor est Dio, lib. XL II I. pag. 239. & Plutarchus in Cæsare, pag. 734. Vide & Pausaniam in Corinthiacis, statim initio ejus libri, pag. 44.

ROMAE. ET. IMPERIO. In parte aversa, L. CAN. AGRIPPA. II VIR. COR. L. *Caninio Agrippa Duumviro. Corinthus.* Apud Seguinum, pag. 65.

M. BELLIO. PROCVLO. IIVIR. COR. Pegasus. In Augusti nummo, e Museo nostro.

COL. AGRIPPA. COR. Vide ΑΓΡΙΠΠΕΩΝ.

CORINT. cum Victoriæ icone. Ex parte aversa, Chimæra: L. CASSIO. IIVIR. In Museo nostro.

COL. IVL. COR. Cum Bellerophonte & Chimæra, in Regia Gaza.

CAESAR. AVGVST. Augusti caput. Ex parte altera, M. BELLIO PROC.... IIVIR. COR. *M. Bellio Proculo. Duumviro. Corinthus.* Pegasus alatus, Corinthiorum insigne. Julius Pollux, lib. ix. cap. vi. Καὶ πῶλϠ ᾗ, τὸ νόμισμα Κορίνθιον, ὅτι Πήγασον εἶχε ἐν τετυπωμένῳ. *Et pullus, sive. equulus, nummus Corinthius vocabatur, quod Pegasus haberet insculptum.*

OCTAVIO.... CINO. IIVIR. ITER. COR. *Octavio.....cino Duumviro iterum. Corinthus.* Claudii nummus e Gaza Regia: in quo templum edito monti impositum: sive *arci quæ vocatur Acrocorinthus*, ut Plinius ait, loco cit. Templum Veneris ibi fuisse, & in eo Deæ armatæ signum, auctor est Pausanias in Corinth. sive operis sui lib. ii. pag. 48. Ἀνεληθοσι ᾗ ἐς τὸν Ἀκροκόρινθον, ναός ἐστιν Ἀφροδίτης Ἀγάλματα ᾗ, αὐτὴ τε ὠπλισμένη, ἔᾗ ἩλιϠ, καὶ Ἔρως ἔχων τόξον.

ADVENTVS. AVG. C. COR. *Adventus Augusti. Colonia Corinthus.* Neronis nummus, in quo sculpta triremis. Isthmi Corinthiaci angustias ut perfoderet Nero, eo se contulit, Plinio inter ceteros teste, ut suo loco monuimus.

C. IVLIO. POLYAENO. IIVIR. COR C. *Julio Polyæno Duumviro. Corinthus.* Neronis nummus, quem ex Patino Mediobarbus affert, pag. 96. legitque cum ipso perperam, C. IVLIO POLYRENO. IIVIR. Fuere in municipiis coloniisque Duumviri, eodem fere jure Magistratus, quo Romæ Consules bini: nec deducendis modo coloniis, sed & regendis præfuere. Ut Consules Romæ sub Imperatoribus, sic & hi in coloniis municipiisque Senatuum cogebant, qui Curia ibi dicebatur: quique huc admitterentur, De-

curiones dicti, ut Romæ Senatores: quæque illi statuissent, *Decurionum Decreta* dicta, ut Romæ *Senatus-consulta*. Est in hoc nummo Pegasus insculptus, quem Bellerophon inhibet currentem.

OCTAVIAE. NERONIS. AVG. Ex parte aver-
sa. GEN. COL. COR. IVL. FLACCO. IIVIR.
Genius Coloniae Corinthi. Iulio Flacco Duumviro.

COL. IVL. AVG. COR. *Colonia Iulia Augusta Corinthus.* Hadriani nummus in Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 195. cum Dianæ Ephesæ iconē. Item Commodi, ibidem. Aquæductum Corinthiis inter cetera beneficia erectum ab Hadriano Principe, auctor est Pausanias, lib. 11. sive in Corinth. pag. 46. item lib. VIII. in Arcad. pag. 253.

COL. IVL. COR. Nummus Sabinæ, e Cimelio Regio: in quo puer Melicertes, sive Palæmon, delphini dorso vehitur. Rem narrat Pausanias, tum initio libri secundi, pag. 44. ubi Corinthiacum describens agrum, Καὶ Μελικέρτου βωμὸς ἰὼ, inquit. Ἐς τοῦτον τὸν τόπον ἐκοιμοῦνται τὸν παῖδα ἕσπερ' δελφῖνος λέγουσι: κειμένῳ ἢ ὅπι-
τυχόντα Σίσυφον θάψαι τε ἐν τῷ Ἰσθμῷ, καὶ τὸν ἀγῶνα ἐπ' αὐτῷ ποιῆσαι ἕως Ἰσθμίων. *Fuit ibi & Melicertæ ara: eo enim a delphine vectum puerum memorant: quem cum exprobitum Sisyphus offendisset, & humaverit in Isthmo, & Isthmicos in ejus honorem ludos instituerit.* Tum libro primo extremo, pag. 43. Λόγοι ἢ εἰσιν... ὡς ἀπὸ ταύτης (πέτρας Μολουείδος) αὐτὴν ἐς θάλασσαν Ἰνώ ρίψαι, Μελικέρτῳ ἔχουσα ἕως παίδων νεώτερον. τὸν γὰρ δὴ φρεσβύτερον αὐτῶν Λεάρχον ἀπέκτεινεν ὁ πατήρ. Λέγεται μὲν δὲ καὶ μανέντα δρᾶσαι ταῦτα Ἀθάμαντα... Τότε ἢ φέρουσα ἐς θάλασσαν, αὐτὴν καὶ τὸν παῖδα ἀπὸ τῆς πέτρας τῆς Μολουείδος ἀφίησιν. Ἐξενεθρέντος ἢ ἐς τὸν Κορινθίων Ἰσθμῶν ἕσπερ' δελφῖνος (ὡς λέγεται) τῆς παιδὸς, πικρῆ καὶ ἀλλοῦ τῷ Μελικέρτῳ δίδονται μετονομασθέντι Παλαίμονι, καὶ ἕως Ἰσθμίων ἐπ' αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ἀγρουσι. *Fabula prodita hujusmodi est. Ino se cum Melicerte, natu minore filio de saxo, quam Moloridem petram appellant, in mare præcipitem dedisse, cum natu majorem Learchum pater occidisset: & Athaman-*

tem quidem in uxorem & liberos furore impulsam, sunt qui dicant ita scivisse. . . . Illam igitur tunc aiunt arrepta fuga se cum filio in mare de Moluride petra abjecisse: puerum quidem a delphine exceptum, cum in Corinthiorum Isthmum fuisset delatus, mutato nomine ex Melicerte Palamonem appellatum: eique cum alios habitos honores, tum vero Isthmicos ludos decretos. Non potuit apertius causa prodi, cur in nummis ista sit insculpta effigies. Sunt & similes M. Aurelii, ac L. Veri nummi.

C. L. I. COR. Arbor ex ara emicans, in nummo M. Aurelii, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 236. Eam esse arborem credimus, ex qua Pentheum aiunt opertanea feminarum sacra specularum: quæ deinde oraculi jussu quæsitæ a Corinthiis, mox & divinis culta honoribus. Auctor Pausanias in Corinth. pag. 49.

Περθεά . . . ἢ ἄλλα πολὺν λέγουσι, ἢ τέλει ἐς τὸν Κίθαιον ἔλθειν ὅτι κατασκοπῆ τῆς γυναικῶν. ἀναβάματα ἢ ἐς δένδρον θεάσασθαι τὰ ποιούμενα . . . Ὑστερον ἢ, ὡς Κορίνθιοι λέγουσιν, ἢ Πυθία ἡρώσφισιν ἀνδρόντας τὸ δένδρον ἐκείνο ἴσα τῶ θεῶ σέβειν.

C. L. I. COR. *Colonia Laus Iulia Corinthus*. M. Aurelii nummus, ex eodem Cimelio Regio, cum templo pariter in edito monte. Sunt & in quibus Chimæra, Bellerophon, &c.

C. L. I. COR. cum Herculis nudi effigie, qualem à Dædalo factam Pausanias refert, positamque Corinthi juxta theatrum, in Corinth. pag. 48. Πρὸς τῶ θεά τρω . . . ζόαιον γυμνὸν Ἡρακλέους. Δαυδάλου ἢ αὐτό φασιν εἶν τέχνῳ. Est hic M. Aurelii nummus.

C. L. I. COR. Sedet in Acrocorintho Mercurius, cum petaso & alis, caduceoque, adfistente ei Deo ariete. L. Veri nummus apud Patinum, pag. 256. Pausanias in Corinth. pag. 46. Αὔθις δ' ἰοῦσιν ἐπὶ Λεγαίου τ' Ἀθῆϊας, χαλκοῦς καθήκονός ἔστιν Ἑρμῆς, παρέστηκε δέ οἱ χρῖός. ὅτι Ἑρμῆς μάλιστα δοκεῖ θεῶν ἐφορεῖν ἢ αὐξῆν ποιίμας, κατὰ δὲ ἢ Ὀμηροῦ ἐν Ἰλιάδι ἐποίησεν.

Ὑῖὸν φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ῥα μάλιστα Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει, ἢ κτῆσιν ὄπασσε.

Τὸν ἢ ἐν τελετῇ Μητροῦς ἐπὶ Ἑρμῆ λεγόμενον καὶ τῷ κριῶ λό-
γον ἐπιτάμνωθ', οὐ λέγω. *Rursus in via qua ad Lechaum
recta iter est, (navale hoc Corinthiorum est,) Mercurius
ex ære sedens visitur, cui adsistit aries, quod unus
præ ceteris Mercurius greges tueri & augere existimatur:
ut Homerus in Iliade significat:*

*Hic tibi natus erat, pecoris ditissime Phorba,
Quem sibi præ cunctis carum Cyllenia proles
Ditarat Teucris.*

*Quæ cognita in Magnæ Matris initiis mihi sunt de Mer-
curio & ariete, consilio reticeo.*

C. L. I. COR. Nummus Severi, e Cimelio Regio: in
quo Ino rupi insistent, ex qua se præcipitem dejecit,
puerum Melicerten dextra tenet, posito ante pedes
delphino. Vide quæ proxime diximus. Exhibet hunc
nummum Patinus, pag. 282.

C. L. I. COR. Bos ante ædem sacram, cui ædi del-
phin impositus: is nempe qui Melicerten excepit. Ei
majore hostia, tauro videlicet, litatum esse hic num-
mus Severi docet. Est in Cimelio Regio, & apud Pa-
tinum, pag. 282.

R O C. I. J. C. Litteris nempe inversis, quas sic legi
necesse est, C. L. I. COR. Severi nummus apud Pa-
tinum, pag. 282.

C. L. I. COR. Liberi Patris effigies in Acrocorintho
sedentis, cum urceo. Caracallæ nummus apud Pati-
num, pag. 312. Bina Dei illius in primis fuisse Corin-
thi simulacra Pausanias refert, in Corinth. pag. 46.
quorum alterum Λύσιον, Βάκχειον alterum appellarent.

C. L. I. COR. Getæ nummus, e Cimelio Regio, cum
Dianæ venatricis effigie. Pausanias, in Corinth. pag.
46. "Ἐστὶν οὖν ἐπὶ τῷ ἀγορᾶς (ἐνταύθι γὰρ πλείστα ἔστι τῶν
ἱερῶν)" Ἀρτεμὶς τε ἐπίκλησιν Ἐφεσία &c. *In foro Corin-
thi, ubi plurima sunt templa, Diana est Ephesia cogno-
mento, &c. Et mox, ubi de fonte Pirene: Ἐπὶ ἡ ἀντὴ
λέγουσιν, ὡς ἡ Πειρήνη γένοιτο ἔστω δακρυῶν ἐξ ἀνδρώπου
πηγῆ, τὸν παῖδα ὀδυρομένη Κελχείου ἔστω Ἀρτέμιδος ἀκού-
σις ἀπολαύοντα. De eo fonte fabulis vulgatum, Pirenen*

nympham, cum filium Cenchriam lugeret, quem Diana per imprudentiam occiderat, tantam profudisse lacrymarum vim, ut in fontem conversa sit. Rursumque: Μετὰ Ποσειδῶνα Ἄρτεμις θηρῶουσα ἔστηκε. Post Neptunum Dianæ venatricis simulacrum stat.

COSSA.

COL. IVL. AVG. COSSA. Nervæ nummus, apud Tristanum, tom. 1. pag. 365. Plinius, lib. III. sect. VIII. *Cossa Volcientium a populo Rom. deducta.* Ex ejus urbis ruinis crevit Ansedonia: mox & ipsa postmodum in vicum redacta. Et desolata mania fæda Cosæ, cecinit Rutilius in Itiner. pag. 307. Deducta hæc colonia est in agrum Volcientium, anno CCCCLXXXI. Velleio teste, lib. 1. Vide plura in Plinianis notis.

Κ Ο Σ Ω Ν. Apud Tristanum, pag. 366. & in Magna Græcia Goltzii, tab. xxxvi. In Etruria fuit. Græci per unicum σ, id oppidi ejus scripsere nomen, & multitudinis numero extulere: quod & Maro secutus, *Quique urbem liquere Cosas.*

COSSET. Nummus antiquus, quem a se visum ait Ant. August. Dial. 7. Antiq. pag. 108. Gruteri inscriptio, pag. 499. TARRAC. VRBS. COSITANOR. haud immerito suspecta nobis est. Plinio, lib. III. sect. IV. *Regio Cossentania, colonia Tarraco.*

CONSTANTINIANA DAFNE. Constantini M. apud Occonem, pag. 537. & apud Patinum, in Indice, pag. 32. Id ei suburbano nomen, a quo cognomen Antiochiæ Syriæ Epidaphnes fuit. Erat id tamen aliquot passuum millibus ab urbe diffitum. Vide Glossarium Pithœi in Novellas Juliani Antecessoris, verbo *Proastium*. Describitur eleganter a Sozomeno lib. v. Eccles. hist. cap. XIX. Vide ANTIOCHIA Syriæ.

COSSVRA, in Museo nostro, & apud Parutam. Plinio, lib. III. sect. XIV. *Cosyra.* Et lib. v. sect. VII. *Cosyra cum oppido.* Gruteri inscriptio, pag. 297. DE COSSVREN. *De Cossurensibus triumphus.* Stephano, Κοσσεῶν. Insula est Libyci maris, medio intervallo inter

Lilybæum Siciliæ, & Africæ Clupeam. Hodie *Pantalarea*.

C. V. T. Vide TARRACO.

D

DAC. CAP. & DACIA CAPTA. Trajani, apud Oconem, pag. 201. & 202. & in Cimelio Regio. In his pileatum videas Dacum. Sex. Aurel. Victor, in Trajano: *Primus, aut solus etiam vires Romanas trans Istrum propagavit, domitis in provinciam Dacorum pileatis nationibus* &c. De pileis Dacorum, Dio in Trajano, Jornandes de rebus Geticis, Rodericus Toletanus, aliique. De pileatorum appellatione multa erudite, ut solet, V. Cl. Du-Cangius in Glossario. De triumpho Dacico Dio apud Xiphilinum.

DACIA. AVGVST. PROVINCIA. S. C. Trajani, apud Patinum, pag. 175. in Cimelio Regio. Item **DACIA AVGVSTA PROVINCIA**, in eodem Cimelio. De Trajano Pausanias in Eliac. prior. pag. 159. Οὗτος θεωρηθήσατο ὁ βασιλεὺς Γέτας ἐν Ἰσθμῷ Θράκης. *Hic imperio populi Rom. Getas qui sunt supra Thracas, adjunxit.* Xiphilinus ex Dione, pag. 247. Δεκέβαλθ' ἦ, ὡς καὶ τὸ βασίλειον αὐτοῦ, καὶ ἡ χεῖρα καπέλητο σύμπασα, καὶ αὐτὸς ἐκινδύνουεν ἀλῶναι, διεχρήσατο ἑαυτὸν, καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐς τὴν Ῥώμην ἀπεκομίσθη· καὶ οὕτως ἡ Δακία Ῥωμαίων ἐπήκοθ' ἐγένετο, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ Τραϊανὸς κατέφικσεν. *Decebalus postquam regiam, regionemque suam omnem captam esse cognovit, ac periculum imminere, ne ipse quoque caperetur, manus sibi intulit. Ejus caput Romam perlatum est, & sic Dacia in potestatem populi Romani venit: in eamque Trajanus colonias deduxit.* Eutropius, in Trajano: *Daciam Decebalo victo subegit, provincia trans Danubium facta.* Itaque Augusta Provincia dicitur, quod ab Augusto subacta: quemadmodum, ut id dicamus obiter, **PAX AVGVSTI** sæpe in nummis occurrit, quam scilicet orbi Romano præstaret Imperator. Unde Seneca, lib. de Clementia, Neronem

Neronem ita loquentem inducit: *Hæc tot millia gladiatorum, quæ PAX mea comprimit, ad nutum meum stringentur.* Quanquam & alio sensu Augusti Provincia dici merito possit, quod ab Augusti Cæsaris temporibus divisæ bifariam orbis Romani provinciæ fuerunt: quarum partem alteram sibi vindicaret Imperator, partem populo daret. Sibi quidem quæcumque militum præsidio essent tenenda, cujusmodi erant regiones barbaræ, & regionibus nondum subactis finitimæ: Senatui populoque reliquam partem concederet, quæ pacata facile sine armis sub imperio retineretur. Vide Strabonem, in fine operis Geographici. Quæ porro Augusto parerent, eæ a Proprætoribus, vel Præfectis regebantur: a Proconsulibus, quæ Senatui populoque. Ex earum vero fuisse numero Daciam, quæ Augusti imperio tenerentur, docet inscriptio vetus, apud Gruterum, pag. CCLIX. 7.

IMP. CAES. M. AELIO. ANTONINO. PIO. AVG.

PONT. MAX. TRIB. POT. XVI. P. P.

CVIVS NVTV. ET. AVSPICIIIS.

PROVINCIA. DACIA.

GVBERNATVR.

M. SVRRIVS. PR. PR. NVMINI. EIVS.

Ubi PR. PR. *Propratore* per notarum compendia significat. Sed pro *Surriano*, Scaurianum legi oportere intelliges, ex inscriptionibus antiquis duabus, quarum alteram afferemus in nummis Ulpia Trajanæ Dacicæ, alteram Gruterus retulit, pag. x. 3. I. O. M. E. T. D. I. S. P. E. N. A. T. I. B. V. S. S. C. A. V. R. I. A. N. V. S. Hoc nummo Dacia, matronæ habitu, monti insidet: quo situs ejus regionis, vel regiae potius Dacorum, quæ monti imposita, indicatur. Papinius, lib. I. Thebaïdos:

Et conjurato dejectos vertice Dacos.

Iterumque, Silvarum tertio:

Quæque suum Dacis donat clementia montem.

Xiphilinus in epitome, ex Dione, ubi Trajani cum Dacis bellum describit: $\Omega\varsigma \text{ ἡ χηρὴ ἐπὶ αὐτὰ, inquit, τὰ ἐπὶ ἄκρα ἐπεχείρησεν ἀναβῶσαι, λόφους ὅν λόφων μὲν κινδύων.$

NUMMI ANTIQUI

καταλαμβάνων, ἢ τοῖς τῶν Δάκων βασιλείοις ἐπέλασε. *Postea contendit ad editiora montium loca, indeque aliis occupatis collibus, non sine periculo ad Regiam Dacorum pervenit.* Huc vetus inscriptio pertinet, apud Gruterum, pag. CCXLVI.

IMP. CAESAR. DIVI. NERVAE. F.

NERVA. TRAIANVS. AVGVSTVS.

GERMANICVS. DACICVS. PONTIF. MAXIMVS.

TRIB. POT. IIII. COS. IV.

VICTO. DECEBALO.

DACIA. Hadriani nummi. Plinio, lib. IV. sect. XXV. *Getae, Daci Romanis dicti.* Ostia illi primum Danubii tenuere, mox & interiorem ripam. Nunc Transylvania dicitur, & Moldavia, cum parte Bulgariae. Dacia, praecipua Hadriani cura, ab eo Turboni credita est, quem ille Pannoniae Daciaeque praefecit, ut refert Aelius Spartianus, in ejus vita, pag. 4. Sed quem ille Martium Turbonem vocat, Marius dici oportuit, ut ex vetusta inscriptione discimus, quae exstat apud Gruterum, pag. CCCCXXXVII. I.

Q. MARIO. TURBONI. FRONTONI.

PUBLICIO. SEVERO. PRAEF. PRAET.

IMP. CAES. TRAIANI. HADRIANI.

AVG. P. P. COL. VLPIA. TRAIAN.

AVG. DACICA. SARMIZGETVSA.

Suum ei Praefecto nomen asserere, integrumque obiter proferre, quoniam id neglectum a Casaubono, Salmasioque, in vegrandi volumine Commentariorum ad scriptores historiae Augustae, operae pretium fore duximus.

EXERCITVS DACICVS. Hadriani, e Cimelio Regio. Sedet in equo Imp. & ante eum signiferi quatuor. Eutropius, de Hadriano: *Traiani gloriae invidens, statim provincias tres reliquit, quas Trajanus addiderat, id est, Assyriam, Mesopotamiam, & Armeniam. Revocavit exercitus, ac finem imperii voluit esse Euphratem. Idem de Dacia facere conatum, amici deterruerunt, ne multi cives Romani barbaris traderentur: propterea quia*

a Trajano victa Dacia ex toto orbe Romano infinitas eo copias hominum transfulerat ad agros & urbes condendas.

Huc spectat inscriptio, DACIA. FELIX, mox afferenda in nummis Trajani Decii.

DACIA. COS. II. S. C. Antonini Pii apud Occonem, pag. 250. Capitolinus in Antonino, pag. 19. *Dacos rebellantes contudit per præsides & legatos.*

PROVINCIA. DACIA. Philippi Filii, e Museo nostro. Adjectæ voculæ, AN. I. quo patris imperii annus primus signatur. Est & Otaciliæ similis apud Patinum, pag. 385.

DACIA CAPTA. Trajani Decii, apud Occonem, pag. 450.

DACIA. & DACIA FELIX. Trajani Decii nummus e Museo nostro. Cur Felix dicatur, ex vetusta inscriptione intelliges, facta olim sub Hadriano:

IMP. CAES. DIVI. NERVAE. TRAIANO.

HADRIANO. PONT. MAX. COS. III.

P. P. CVIVS. VIRTUTE. DACIA. IMPERIO.

ADDITA. FELIX. EST. &c.

Exstat ea apud Gruterum, pag. CCLIX. 4.

DACTONIVM. MVN. *Municipium Dactonium.* Caii Cæsaris nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 243. *Δακτόνιον* Ptolemæo, lib. 11. cap. vi. Hispaniæ Tarracoenensis oppidum est.

DAFNE. Vide CONSTANTINIANA DAFNE.

ΔΑΙΔΑΛΕΩΝ. Nummus Vespasiani, e Thesauro Goltzii, pag. 213. Plinio, lib. v. sect. XXI. *Dædala*, in Lyciæ Cariæque confinio. Stephano: *Δαίδαλα... ὁ πολίτης Δαίδαλός.*

ΔΑΛΔΙΑΝΩΝ. Nummus Juliæ Domnæ apud Tristan. tom. 11. pag. 143. ΕΠΙ. Μ. ΑΥΡΗΛ. ΗΦΑΙΣΤΙΩΝ. ΑΡΧΙΕΡ. Ἐπὶ Μ. Αὐρηλίου Ἡφαιστίωνος Ἀρχιερέως. *Sub M. Aurelio Hephæstione Pontifice.* Ibi Apollinis Venatoris seu *ποξοφύου*, cum cervis canibusque, effigies. Cultum in eo oppido Apollinem, testis est Artemidorus, lib. 11. Onirocrit. sub finem: *Οὐδὲν οὐδὲν ζουμαζὸν ἐν Δαλδία Ἀπόλλωνα, ὃν Μύσῃν χαλοῦσθαι πατρώας.*

ὀνόματι, ταύτ᾽ ἐμὲ ὡς ἑξῆς ἐφαθά. Est & Gordiani junioris in Cimelio Regio. Δάλδης urbs Lydiæ Suidæ : Ptolemæo lib. v. cap. 11. Δάλδεια. In Notitia Eccl. Hieroclis, inter Episcopus Provinciæ Lydiæ, ὁ Δάλλης, lege ὁ Δάλδης, pag. 45. uti & pag. 13. Leunclavius, ὁ Δάλδων.

DALMATIA.

ADVENTVI. AVG. DELMATIAE. Sic enim scribitur in nummis, non *Dalmatiæ*. Quanquam in inscriptione vetusta apud Gruterum, pag. cclvi. 2.

PROPR. PROVINCIAE DALMATIAE legimus. Sed & pag. dlxxiv. 5. DELMATIA. Nummus hic est Hadriani, ex Occone, pag. 230.

MET. DELM. Hadriani, e Cimelio Regio. *Metalum Delmaticum*. Vide PANNONIA. Fuit Dalmatia e provinciis, quæ Augusto cessere, ut diximus, verbo DACIA. Quare qui ei regendæ missus a Cæsare fuit, LEG. AVG. PR. PR. DALMATIAE. *Legatus Augusti Proprætoræ Dalmatiæ*, in antiqua inscriptione appellatur, apud Gruterum, pag. cccii. 6.

DAMASCVS, in Decapolitana Syria regione.

ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ. Augusti nummus apud Patinum, pag. 47. in quo caput turritum Cornu copiæ gerit, adjecta natantis viri effigie, quo situs oppidi ad Chrysorhoam annem, agrique fertilitas indicatur.

ΕΠΙ. Τ. ΔΑΜΑ. Nummus Neronis, apud Tristanum, tom. 1. pag. 230. & in Patini Indice, pag. 7. quem illi referendum ad Damascenos putant. Falso: cum sit ibi Prætoris nomen, *Titus Damascias*. Hygia seu Salus in eo nummo signata. Vide ΕΡΕΤΡΙΕΩΝ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ. Commodi, Severi, & Caracallæ nummi. Ob amplitudinem civitatis honorario Metropoleos titulo donata Damascus est: nec *mediterraneæ* modo *Phœniciæ*, ut loquitur Hieronymus, quæst. x. in Genes. (quanquam id verius Edeffæ decus fuit, ut suo loco dicemus) sed & Syriae totius Metropolis cœdita.

ΚΟΛΩΝΙΑΣ. ΔΑΜΑΣΚΟΥ. ΜΗΤΡΟΠ. Caracallæ.
ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΣΥΛΟΥ. ΔΑΜΑΣΚΟΥ. Cara-

callæ iterum, apud Patinum, pag. 308. *Sacræ & Inviolatæ Damasci*. In parte averfa intra coronam quercæam, CEBACMIA, hoc est, *Augusta certamina*. Huic similis est Elagabali alter apud eundem, pag. 334. sed exesus ille quidem: verum ad hujus similitudinem refarciendus.

KOΛ. ΔΑΜΑ. ΜΗΤΡΟ. Gordiani junioris.

COL. DAMAS. METRO. ΠΗΓΑΙ. *Colonia Damasci Metropoleos Fontes*. Otaciliæ nummus e Regia Gaza, in quo aquæ ductus ejus civitatis exhibet fluvii effigies sub templo & arcu depicta. Plinius, lib. v. sect. xvi. *Damascus ex epoto riguis anno Chrysoorrhœa fertilis*. Derivatos, ut ex Bellonio teste ἀντίτην diximus in Notis ad eum locum, fontes, in urbis ædes & hortos, hic nummus indicat. Hodie *Damas*. Pausaniæ Græci scriptoris patria hæc fuit, ita prodente Constant. Porphy. lib. i. them. i i. pag. 12. id quod iis adhuc latuit, qui de eo aliquid prodidere.

COLONI: DAMASCO: METROP. In corona, CEBACMIA. Occo, in Otacilia, pag. 446.

COL. ΔΑΜΑ. ΜΕΤΡ. Otaciliæ nummus, apud Patinum, pag. 385. cum Lupa & gemellis, deductæ eo a Romanis coloniz indicibus. In labaro deinde, LEG. VII. quod argumentum est deductos eo milites septimæ legionis.

COL. DAMAS. ΜΕΤΡ. Volusiani nummus e Cimelio nostro.

COL. ΔΑΜΑ. ΜΕΤ. Labarum cum duabus aquilis, quibus Imperatores bini signantur, Gallus nempe Trebonianus, & quem in imperii consortium adsciverat, Volusianus filius: frustra aliter accipiente Patino, pag. 398 & 399. Treboniani nummus hanc habet epigraphen: IMP. CAE. C. VIB. TREB. GALLVS. AVG. *Imp. Caesar Caius Vibius Trebonianus Gallus*. Volusiani, istam: IMP. GALLO. VOLOSIANO. AVG. Ex quo communicatum cum patre imperium intelligis: id quod & Eutropius, & Sex. Aurel. Victor prodidere. Similes aquilas in

NUMMI ANTIQUI

nummis M. Aurelii ac L. Veri vidimus.

ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ. ΓΠΣ. Pallas galeata, & eadem alata, nummi arcem ex parte antica obtinet: ex altera, nuda viri species, dextra Damascena pruna, læva caduceum gerentis: cujus ante pedes sisrum Ægyptiorum. Apud Tristinum, tom. I. pag. 231. & tom. II. pag. 239. Damascenorum anno σπ'. hoc est, CCLIX. nam illud Γ. (id quod sæpe hoc volumine animadverturi sumus) pro L. hoc est, λυγέ'εαυτος ponitur: æræ, ut arbitror, Seleucidarum, quæ Olympiade CXVII. ineunte cœpit, Urbis Romæ CCCCXLI. Quare hic Damascenorum nummum omnino cūsum esse oportuit anno Urbis Romæ DCC I. quo fere M. Crassus in Parthis occisus.

DANVVIVS. Trajani nummus e Cimelio Regio. Et apud Tristinum, pag. 395. tom. I. Danubii jacentis typum exhibet, qua pingi fluvii forma solent, nempe ex urna effundentes amnem. Maro:

Cælataque amnem fundens pater Inachus urna.

PONS. TRAIANI. DANVVIVS. Pons super Danubium fabricatus in nummo apud Occonem, pag. 204. Meminere pontis illius Dio: Et Sex. Aurel. Victor, in Trajano: *Pons Danubio impositus*. Eiusdemque mentio in vetusta inscriptione, quam Gruterus affert, pag. CLXII.

PROVIDENTIA. AVG. VERE.

PONTIFICIS. VIRTVS. ROMANA. QUID.
NON. DOMET. SVB. IVGVM. ECCE.
RAPITVR. ET. DANVVIVS.

DARDANICI. Ex parte averfa, ROMA. E Museo nostro. Plinio, lib. III. sect. 29. *Dardani in Mæsia*. Quos hic spectare haud temere forsan existimamus.

ΔΑΡΔΑΝΙΩΝ. Getæ nummus e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. XXXIII. *Dardanium*. Stephano, Δάρδανος, πόλις Τρωάδος. . . . Incolæ Δαρδάνιοι. Pugnam gallinaceorum, ἀλεκτρούων μάχην, horum nummis insculptam, Julius Pollux docet, lib. IX. cap. VI.

ΔΑΡΔΑΝΙΩΝ. ΡΟΔΙΟΣ. Julia Domnæ nummus

ex eodem Cimelio : in quo nummo fluvii decumbentis effigies. Plinio, loc. cit. *Rhodus* annis.

ΔΑΡΡΑΙΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 113. In ea regione forte nummus ille cusus, in qua comprehensus olim Darius ab Alexandro, unde ei nomen. Stephanum vide, verbo Δάρραι, cujus gentile nomen ait esse Δαρρῶος & Δαρρῶαῖος : admonetque idem & alias præterea esse Darrhas juxta mare rubrum : Εἰς τὴν Δαρρῶα ἄρα δύο ῥῆ, ἔθνηθ' ὡς τῆ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.

ΔΑΣΚΥΛΙΤΩΝ. Galbæ nummus e Thesauro Goltzii, pag. 213. Plinio, lib. v. sect. XL. *Dascylos*. Stephano : Δασκύλιον, ὡς ἐν Βιθυνίᾳ . . . τὸ ἔθνηθ' ἑθνικόν, Δασκυλίτης.

ΔΑΥΛΙΔΩΝ. Vide ΑΜΦΡΥΣΙΩΝ.

ΔΑΦΝΟΥΣΙΩΝ. Nummus Cæii Cæsaris, e Thesauro Goltzii, pag. 213. Plinio, lib. IV. sect. XII. *Phocidis* in litore oppidum unum *Daphnūs*. Stephano : Δαφνοῦς, πόλις Φωκίδος . . . ὁ πολίτης, Δαφνουῖος, ἢ Δαφνούσιος.

ΔΕΙΗΝΩΝ.

ΚΟΙΝΟΝ. ΔΕΙΗΝΩΝ. *Communitas Dienorum*. Caracallæ nummus, ex Trifano, pag. 220. Geræ quoque ex Goltzio. Neuter, quo spectaret hic nummus, vidit. Atqui sic habet, ΔΕΙΗΝΩΝ pro ΔΙΗΝΩΝ in nummis scribi, ut ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ citiore ævo ac sequiore, pro ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ, In nummo Caracallæ apud Occonem, pag. 384. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ ΠΕΙΟΣ, pro Ἀντωνίνος Πίος, ΣΑΜΕΙΩΝ pro ΣΑΜΙΩΝ. ΤΕΙΜΗΤ. in Vespasiani nummis frequenter, & apud Gruterum, pag. 173. ΤΕΙΜΗΤΗΣ pro Τιμητής, hoc est, *Censor*, ac similia sexcenta. Est autem a Dio, urbe Decapolitana regionis in Syria, de qua Plinius, lib. v. sect. XVI. *Dion*, *Pellam aquis divitem*, &c. Ptolemæo, lib. v. cap. xv. in Decapolitana pariter, Δῖον, Pellam inter & Gadara. Stephano : Δῖον, πόλις Κοίλης Συρίας, κτίσμα Ἀλεξάνδρου, ἢ τῆ Πέλλα, ἧς τὸ ὕδωρ νοσηρόν. Καὶ τὸ ἔθνηθ' ἑθνικόν, Δίωος, &c. Pellam is cum Dio miscet, ceteri verius fecernunt.

ΔΙΗΝΕΙΤΩΝ. Maximī nummus apud Occonem,

pag. 425. quem huc spectare quoque credimus.

ΔΕΛΦΟΥ, & ΔΕΛΦΩΝ, obvii passim nummi. Plinio, lib. IV. sect. IV. *Liberum oppidum Delphi, sub monte Parnasso, clarissimum in terris oraculo Apollinis, &c.* In his fere caput Apollinis laureatum, cum lyra, laurove. In parte averfa Apollo delphino infidet. Stephanus: Δελφοί, πόλις ἔστι τῆ Παρνασσῶς ὠρεῖς τῆ Φωκίδι Ἐκλήθησαν ἢ Δελφοί, ὅτι Ἀπόλλων συνέπλευσε δελφῖνι ἐκασθεῖς ἢ ἱδρυταὶ Ἀπόλλωνι ἱερεῖν. *Delphi, urbs in monte Parnasso ad Phocidem Delphi vero vocati sunt, quod Apollo navigavit sub Delphini forma: & est Apollini templum exstructum.* At Plutarchus aliter, ac verius, lib. de solertia animal. pag. 984. Δελφινίου Ἀπόλλωνος ἱερεῖ ἔβωμοὶ ὡρεῖ πολλοῖς Ἑλλήνων εἰσὶν ὃν ἢ αὐτὸς ἑαυτὸ τόπον ἐξάρετον ὁ θεὸς πεποιήται, Κρητῶν ἀποτρόχους οἰκοῦντας ἢ γεμόνι δελφῖνι χρησαμένων. Οὐ γὰρ θεὸς ὡσευήχετο τῆ γόλου μεταβάλλων εἶδος (ὡς οἱ μυθογράφοι λέγουσιν) ἀλλὰ δελφῖνα πέμψας, τοῖς ἀνδράσιν ἰθύνοντα τὸν πλοῦν κατήγαγε εἰς Κίρραν. *Apollinis Delphini templum & ara passim sunt apud Græcos: & locum quem Apollo eximium sibi delegit, coloniam putant esse Cretensium, qui sunt delphino duce usi. Non enim Deus ante classem mutata forma natavit, ut fabularum narratores tradunt: sed delphino misso, qui cursum hominum dirigeret, eos Cirrham deduxit.*

ΔΕΛΦΩΝ. ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ. Prætoris id, vel Pontificis nomen est, *Euthydemus*. Legit perperam Nonnius in Goltzii Græciam, ΕΥΡΗΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΟΣ.

ΔΕΛΦΟΥ & ΔΕΛΦΩΝ. Capræ effigies, ejus nimirum quæ Delphicum oraculum prima prodidit. Vide Diodorum Sicul. lib. XVI. Bibl. pag. 427.

DEOBRIGA. MVN. Galbæ, e Thesaurο Goltzii, pag. 242. Vettonum urbs est, in Lusitania, Ptolemæo, lib. II. cap. v.

DERTONA.

TI. CAES. C. I. A. D. *Tiberius Caesar. Colonia Iulia Augusta Dertona.* Ex averfa parte, AVG. C. I. A. D. *Augustus. Colonia Iulia &c.* In Cimelio Regio. Plinius, lib.

lib. III. sect. VII. *Dertona colonia*, in regione Italiae nona, qua Liguria continetur. Hodie *Tortona*, in Ducatu Mediolanensi. Apud Gruterum, p. CCCCLXXXVII. 6.

IVL. DERTONA.

DELTOSA, in Hispania, ad Iberum.

DELT. ILERGAONIA. Nummus Tiberii, apud Suritam, in Itiner. Anton. pag. 548. Plinio, lib. III. sect. IV. *Dertusani*. Et paulo ante, *Regio Ilergaonum: Iberus amnis*, &c. Nunc est *Tortose*, in Catalaunia.

M. H. ILLERGAVONIA. DELT. apud Spanhemium, pag. 766. &

MVN. HIBER. Hoc est, *Municipium Hibera Ilergavonia Dertosa*.

MVN. DELTOSA. Tiberii, e Thesauro Goltzii, pag. 243. Apud Gruterum, pag. CCCCLII. ORDO. DELTOSAI.

DEVLTON, in Thracia.

C. F. P. D. Trajani nummus: in quo ex parte averfa bovis caput insculptum. E Cimelio Regio. *Colonia Flavia Pacensis Deulton*.

COL. FL. PAC. DEVLT. Caracallae nummus, apud Patin. pag. 301. & Mamææ, pag. 343. ille cum lupa & gemellis, deductæ a Romanis militibus coloniae argumento: iste, cum Dianæ venatricis effigie. Sunt & nummi similes Macrini, Alexandri Severi, Gordiani, Tranquillinæ, &c. omnes in Cimelio Regio. *Colonia Flavia Pacensis Deulton*: non *Pacifera*, ut Patinus interpretatur: nec *Pacifica*, ut Tristanus, tom. II. pag. 454. & alii eum secuti. Sic lib. III. sect. v. Forum Julii in Narbonensi Provincia, Pacensem Coloniam appellatam esse, tum Plinius, tum, ut ibi diximus, nummi testantur. Eidem, lib. IV. sect. XVIII. *Develton*, quod nunc *Deultum* vocatur, veteranorum. Ptolemaeo, *Δεύελτος κολωνία*, lib. III. cap. XIII. in mediterraneis Thraciæ civitatibus. Eusebio, lib. v. Eccles. Hist. cap. XIX. *Δεβελτὸς κολωνία ἡ Θράκης*.

COL. PL. FAC. DEVLT. Cum Apollinis nuda effigie. Maximi nummus apud Patinum, pag. 358.

DEVSON.

HERCVLI. DEVSONIENSI. Postumi nummus, e Cimelio Regio. Ab oppido Germaniæ Deufone facta ei Deo appellatio est. Hieronymus in Chronico, Gratiani Augusti principatu, *Saxones*, inquit, *caesi Deufone in regione Francorum*. Plerique *Duiz* oppidulum esse prope Coloniam putant.

ΔΗΛΙΩΝ, in nummis Græciæ veteris, apud Goltzium, Tab. xvii. Plinio, lib. iv. sect. xxi. *Ipsa longe clarissima, & Cycladum media, ac templo Apollinis & mercatu celebrata, Delos: &c.*

ΔΗΛΙΟΣ. Apollo scilicet, vel Sol radiatus, in bigis.

ΔΗΛΙΟΥ. Solis, sive Apollinis, in quadrigis.

ΔΗΛΙΑΣ. Dianæ, curru vectæ, juncto bobus. Vide ΙΚΑΡΙΩΝ.

Δ. ΘΕΩΝ. ΑΔΕΛΦΩΝ. Δηλίων Θεῶν Ἀδελφῶν. *Deuliorum Deorum fratrum*, Apollinis & Dianæ: hunc arcus & laurea, illam imago falcatae Lunæ in capite prodit.

ΔΗΛΙΩΝ. Dianam gemini trahunt muli. Festus: *Mulus vehiculo Lunæ adhibetur, quod tam sterilis ea sit quam mulus: vel quod ut mulus non suo genere, sed equi creetur, sic ea Solis, non suo fulgore luceat.*

ΔΗΜΗΤΡΙΕΩΝ. Ex parte altera, ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. In vetere Græcia Goltzii, Tab. xx. Plinius, lib. iv. sect. xv. *Oppidum Pagasæ, idem postea Demetrias dictum*. Stephano: *Δημητριάς, πόλις Θεσσαλίας... τὸ ἔθνικόν, Δημητριάς*. Neptunus fere in iis nummis expressus, victoriarum, quas navali prælio plurimas oppidi conditor Demetrius Poliorcetes retulit, argumentum. Vide Strabonem, lib. ix. pag. 436.

ΔΙΑΔΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Domitiani nummus e Thefauro Goltzii, pag. 213. Stephanus: *Διάς, πόλις Λυκίας, ἢ Διάδης ἐκλήσε. τὸ ἔθνικὸν Διαδεύς*.

DIENSIS colonia.

COL. IVL. AVG. DIENSIS. *Colonia Iulia Augusta Diensis*. Nummus Antonini Pii, e Cimelio Regio. Plinio, lib. iv. sect. xvii. *Colonia Diensis*, in

Macedonia. Ptolemæo item, lib. I I I. cap. XII I. Διον
 κολωνία. Stephano : Διον . . . ἡ Μακεδονίας . . . τὸ ἔθρικόν,
 Διδύς.

COL. IVL. DIENSIS. Caracallæ nummus, in ea-
 dem Gaza regia.

ΔΙΚΤΥΝΝΑ. ΚΡΗΤ. Trajani nummus apud Seguinum,
 pag. 116. Δίκτυννα Κρητῶν. Dictynnæus mons Plinio,
 lib. I V. sect. XX. nomen ex ea re habet, quod cum
 Dictynnâ Minos insequeretur, ea inde se præcipitem
 egit. Vide Pausaniam, in Corinthiacis, pag. 72. Quin
 & ipsi Dianæ, cujus ope Dictynna evasit incolumis,
 piscatorum excepta retibus, quæ Græci δρετῶα vocant,
 Dictynnæ quoque nomen hæsit, eoque nomine est a
 Cretensibus religiose habita, ut in ΚΝΩΣΙΩΝ num-
 mis dicemus. Hesychius : Ἀφάα, ἔ Δίκτυννα, ἢ Ἀρτε-
 μίς. Scholiastes Aristoph. ad Ranas : Φασὶ ᾗ, ὅτι Νύμφη
 πῆς, Βελτόμαρτις χαλουμένη, θηρόουσα ποτε, δικτύοις ποὶ
 χεῖ τὴν ἐπέσει· ἢ ὑπὸ Ἀρτέμιδος ῥυθῆσαι, Δικτύωνης
 Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἰδρύσαστο. *Aiunt Nympham quandam,
 Britomartin appellatam, cum esset aliquando in venatu,
 in retia quadam fortuito incidisse : servatamque a Diana
 fanum Dianæ Dictynnæ exstruxisse.* Scholiastes Euripi-
 dis, ad Hippolytum : Τινὲς ᾗ Δίκτυννα ἢ Ἀρτεμῖν, ὅτι
 ἡ κωνηροὺ Νύμφης, ἐμπεσούσης εἰς δίκτυα, Βελτομάρτιδος
 φυρούσης ἢ Μίνωα. *Quidam Dictynnâ appellatam Dia-
 nam tradunt, a venatrice Nympha, in retia illapsa,
 Britomartide, cum fugeret Minoem.* Habet hæc prolixè
 & Callimachus hymno in Dianam, vers. 190. & seqq.

ΔΙΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ. ΑΔΡΙΑΝΩΝ. Severi nummus.
 Plinio, lib. VI. sect. I I I. *Diocæsarea* in Cappadocia
 memoratur quidem, sed alteram quæ Phrygiæ a Pto-
 lemæo adscribitur, lib. V. cap. I I. signari hoc nummo
 verius crediderim : ac voce altera, ΑΔΡΙΑΝΩΝ,
 vel concordiam significari cum oppido Bithyniæ, de
 quo diximus suo loco, vel cognomen Diocæsareæ al-
 terum.

ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ *Phrygia.*

ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummus antiquus, a

Goltzio Tab. xxviii. Thraciæ perperam attributus, cum sit in eo Dianæ Ephesiæ simulacrum, & ex averfa parte ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, *Sacer Senatus*, capite velato: quod in nummis hujusce tractus, hoc est, Phrygiæ, usufenire animadvertimus: ΒΟΥΛΗ ΠΕΣΣΙΝΟΥΝΤΙΩΝ, ΑΠΑΜΕΩΝ ΒΟΥΛΗ, ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΙΕΡΑ ΠΟΛΕΙΤΩΝ. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Dionysopolitæ.*

ΔΙΟΥΥΣΟ. Κ. ΜΗΤΡΟΠ. ΕΠΙ. ΑΡΧ. ΑΥΡΗ. ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ. ΤΩΝ. ΑΝΩ. Διονυσοπολιτῶν ἢ Μητροπολιτῶν. Ἐπὶ Ἀρχιερέως Ἀυρηλίου, Κιλβιαδῶν τῆς ἀνα. Trium oppidorum concordiam inter se, nummus hic Juliæ Domnæ e Cimelio Regio indicat, Dionysopolitarum, Metropolitanarum Ioniæ, & Cilbianorum superiorum, qui Ioniæ pariter adscribendi. Vide ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ. Hunc porro Aurelium Tertullum esse arbitror, cujus mentio facta superius in nummo ΑΠΟΛΛΩΝΙΕΩΝ.

ΔΙΟΥΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, in *Thracia*. Hadriani, & Gordiani tertii, in Cimelio Regio. Plinio, lib. iiii. sect. xviii. *Dionysopolis*, &c. In Juliæ Domnæ nummo, Herculis stantis effigies.

ΔΙΟΥΥΣΟΠΟΛΙΤΩΝ. In corona ederacea. Apud Goltzium, in vetere Græcia, tab. xxviii. Ex parte altera Bacchus corona pariter cinctus ederacea.

ΔΙΟΥΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Alexandri Severi nummus, tum e Cimelio Regio, tum e Museo nostro: in quo draco multis involutus spiris, qualis in nummis Marcianopolitanorum, Tomitarum, aliarumque tractus illius civitatum ferme occurrit.

ΔΙΟΠΟΛΙΤΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. Titi nummus, e Thefauro Goltzii.

ΔΙΟΠΟΛΙ. Μ. Λ. ΙΑ. Διοπολιτῶν μεγάλων λυχαύαντος ια'. *Diospoli magna*, anno undecimo, Hadriani scilicet principatus, quo nummus ille percussus. Plinio, lib. v. sect. xi. *Diospolis magna*. Stephano: Διὸς πόλις, ἢ μεγάλη, πόλις τῆς Αἰγυπτίας Θεβαΐδος. . . . ὁ πολίτης, Διοπολίτης.

ΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Hadrianus equo infidens.

Α. СЕПТ. СЕΟΥ. ΔΙΟCΠΟΛΙC. Δ'Α'κ'α' Σε'π'τι-
μ'ι' Σε'ου'η'ε'ρ'ε'ς. Δ'ι'ο'σ'πο'λι'ς. Julia Domnæ effigies ex parte
una: ex altera, Serapidis.

ΔΙΟCΙΕΡΙΤΩΝ. Nummus Augusti, in Cimelio Regio.
Plinio, lib. v. sect. xxi. in fine, *Dioshierita*. Step-
hano: Δ'ι'ο'ς' ι'ε'ρ'ε'ν, πολ'ι'χν'ιον' Ι'ων'ια'ς, με'τα'ξ'υ' Λε'β'έ'δ'ου' κ'ε' Κο'λο-
φ'ων'ι'ο'ς. Τ'ο' ε'θ'ν'ικ'ον, Δ'ι'ο'σ'σε'λ'ε'ι'της. In Notitia Episc. Pro-
vinciæ Asia adscribitur. In Conc. C P. pag. 1035.
Ζ'ο'η'το'ς' ε'πί'σκο'πο'ς' Χε'λ'ου'πό'λε'ω'ς, ἦ'τοι' Δ'ι'ο'ς' ι'ε'ρ'ε'δ' ἡ' Α'σι'α'ϊ'ων
ε'πα'ρχ'ια'ς.

ΔΙΟCΙΕΡΕΙΤΩΝ. Caracallæ nummus, in quo Æsculapius & Hygia, apud Sponium in Itiner. Athen.

ΔΙΟCΙΕΡΕΙΤΩΝ. Getæ nummus, in quo Æsculapii
stantis effigies, e Cimelio Christianissimi Regis.

ΔΙΟCΙΕΡΕΙΤΩΝ. ΔΗΜΟC. E Museo nostro.

ΔΟΚΙΜΕΩΝ, cum Æsculapii icone. Nummus e Cime-
lio Card. Maximi. Juxta Synnadam vicus fuit, *Δοκιμία*
Straboni dictus, lib. xii. pag. 577. quem a Docimo
nomen habuisse nummus hic significat, cujus in altera
parte cinctum corona caput insculptum, cum epi-
graphie ΔΟΚΙΜΟC. Stephano: Δ'ο'κ'ι'μ'ει'ον, πό'λι'ς
Φ'ρυ'γ'ια'ς... τ'ο' ε'θ'ν'ικ'ον, Δ'ο'κ'ι'μ'ε'υ'ς, κ'ε' Δ'ο'κ'ι'μ'ι'νο'ς. Fuit hic porro
Docimus Macedo, unus ex Antigoni ducibus, qui Phi-
letærum Paphlagonem eunuchum habuit, ærario de-
inde præfectum a Lysimacho, a quo postea defecit,
novique apud Pergamum Phrygiæ majoris oppidum
imperii princeps exstitit: quanquam non ipse regium
nomen, sed frater Attalus primus usurpavit, ut auctor
est Strabo, lib. xiii. Vide Pausaniam in Atticis, sive
lib. i. pag. 7. Ἀ'ν'η'ρ' Μα'κε'δ'ων, Δ'ό'κ'ι'μ'ο'ς' ὄ'νο'μα, φ'ρα'τη'γ'έ'ς
'Α'ν'τι'γ'έ'νου, ... Φ'ι'λ'έ'ται'ε'σ'ιν' Πα'φ'λα'γ'ό'να' ε'ί'χε'ν' ε'υ'νο'δ'ου'χ'ον, &c.

ΔΟΛΙΧΑΙΩΝ. M. Aurelii nummus, e Cimelio Regio,
& Caracallæ, ad Pelasgiotarum in Macedonia oppi-
dum forte spectat, cujus meminit Ptolemæus, lib. iii.
cap. xiii. Δ'ολ'ι'χν'. Non ad Commagenes urbem cogno-
minem, aut Lyciæ: cum illius incolæ Δ'ολ'ι'χν'ο'ί, istius
Δ'ολ'ι'χν'ε'ί'ς, teste Stephano, vocitentur. Tamen Δ'ολ'ι'χν'α'ϊ'ων

in corona laurea nummus ille M. Aurelii jam laudatus exhibet, ut ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ quoque Syriæ, ut credimus, nummi præ se ferunt.

ΔΟΛΙΧΕΩΝ. Goltzii nummus in Thesauro, pag. 213. ab urbe Lyciæ Doliche. Stephano, Δολιχὴ Λυκικὴ, cujus gentile Δολιχεύς. Nihil hic loci Icaros insula habet, quanquam & ipsa Doliche, teste Plinio, appellata.

ΔΟΥΛΑΕΩΝ. Maximini nummus majore forma ex ære. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Dorylæi*. Stephano: Δουράδειον, πόλις Φρυγίας . . . τὸ ἔθνικόν, Δουραεύς.

ΔΟΥΜΑΘΗΝΩΝ. Ligorii nummus, apud Spanhemium, pag. 190. Stephano Δουμαθλωί ab oppido Δούμαθε: quod Plinio quoque *Domatha*, lib. vi. sect. xxxii. in Arabia. Sed suspecta mihi pariter nummi auctoritas est: & eruditis, etiam Ligorii fides.

ΔΡΕΠΑΝΩΝ, apud Parutam, cum Proserpinæ effigie, vel Veneris potius. Plinio, lib. iii. sect. xiv. in Sicilia. *Drepana*. Stephano, τὰ Δρέπανα. τὸ ἔθνικόν, Δρεπανεύς. Incolis, *Trapano Citta Invitta*. Servius, ad illud *Æneïdos*, lib. 111.

Hinc Drepani me portus.

Drepanum, inquit, civitas est, ante pedem montis Erycis, trans Lilybæum: dicta vel propter curvitatē litōris, in quo sita: vel quod Saturnus, post amputata virilia Cælo patri, illuc falcem projecerit, quod δρέπανον dicitur Græce: quod veri simile putatur, propter vicinitatem Erycis, consecrati Veneri, quæ dicitur nata ex Cæli cruore & spuma maris. Quidam Drepanum dictum volunt a falce Cereris, quam ibi, cum filiam suam Proserpinam quæreret, amisit.

ΔΥΡΡΑΧΗΝΩΝ.

ΔΥΡ. in nummis Musei nostri, adjectis Prætorum, vel Præfectorum monetæ nominibus: ΦΙΛΩΤΑΚ, ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΥ, ΖΩΠΥΡΟΥ, ΣΤΡΑΤΩΝΟC, ΔΑΜΩΝΟC, &c. Et plura Goltzius in Græcia exhibet. Insculpta nummis clava Herculis, quod hunc conditorem suum Dyrracheni putarent, Appiano teste: spica, ubertatis agri ejus index: bos cum lactente vitulo,

lati pabulo armentorum foli argumentum: tripus, Apollinis, quo cultum ibi Deum hunc in primis fuisse significatur. Plinio, lib. 111. sect. xxvi. *Epidamnium colonia, Dyrrhachium appellata*. Stephano: Δυρράχιον, incolæ Δυρράχιοι. Nunc *Durazzo*.

ΔΩΡΙΕΩΝ. Vide ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ.

ΔΩΡΩΝ.

ΔΩΡ. ΙΕΡ. ΑΥΤΑ. ΑΥΤΟΝ. ΝΑΥ. & ΝΑΥΑΡ.

Δώρων ἱερῶν, αὐτοῦ, αὐτονομίου, ναυαρχίδος. *Dorum, sacra, inviolabilis, libera, classica* civitatis. Trajani & Hadriani nummi, in Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xvii. in Phœnice. *Vrbs Doron*, quam instauratam denuo hi nummi declarant. In Conc. CP. V. pag. 192. inter Episcopos Palæstinæ subscribit, Βαράχιος ἐπίσκοπος Δώρων. *Ναυαρχίδα* porro *Classicam* interpretor, quo nempe modo Forum Julii in Provincia Narbonensi, lib. 111. sect. v. *colonia Classica* nuncupatur, quod Imperatoriæ classis navale id foret: τὸ ναυσαθμὸν τοῦ Κασσαεῶν, inquit Strabo, lib. 1v. pag. 184. Fuere tamen & aliæ coloniæ *Classicæ*, quod ex militibus constarent legionis *Classicæ*, qualis est in nummis Antonini LEGIO XVII. CLASSICA, e classariis conscripta militibus. Vide Tacitum, lib. 1. & 2. Histor. Et in mediterraneis quoque civitatibus *Ναυαρχίδες*, ut remur, quæ suis sumptibus classem alerent. Ut ut alii hanc vocem accipiant, nihil moror. Nostrum interim nobis commentum arridet.

ΔΩΡΑ. ΙΕΡΑ. Trajani nummus, e Gaza Regia.

E

EBORA.

LIBERALITATIS. IVLIAE. EBORAE:
LIBERALITATIS. IVL. EBORAE. PERM.
CAES. AVG. P. M. *Permissu Caesaris Augusti Pontificis Maximi*.

MVN. LIBER. IVLIA.

Omnes ii Augusti principatu cusi nummi, e Cimelio

Regio. Plinius, lib. IV. sect. xxxv. *Ebora*, quod item *Liberalitas Iulia* cognominatur, in Lusitania, nunc *Evora*, inter Anam & Tagum. Hinc intelliges quo pacto legenda vetus inscriptio sit apud Gruterum, pag. cccclxxxix. 9. LIB. IVL. EBORA. *Liberalitas Iulia Ebora*, non *Libertas*, ut Scaligero visum in Gruteri indice. Sic in M. Aurelii nummo, e Gaza Regia, ubi Marcus & Verus Imp. in suggestu sedent, epigraphe hæc est: LIB. AVGVSTOR. Hoc est, *Liberalitas Augustorum*.

EBORACVM.

COL. EBORACVM. LEG. VI. VICTRIX.

Severi nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 239. Nota ex scriptoribus rerum Romanarum Britannica Severi expeditio est. *York*. Apud Gruterum, p. cccclxxxv. 1.

COL. EBOR.

ΕΓΕΣΤΑΙΩΝ. Vide ΣΕΓΕΣΤΑΙΩΝ.

ΕΓΙΑΛΕΩΝ. Vide ΑΙΓΙΑΛΕΩΝ.

ΕΔΕΣΣΑ, in *Mesopotamia*.

ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΘΕΟΣ. ΕΔΕΣΣΑΙΩΝ. Tiberii nummus, e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxi. *Edeffa*, &c. Stephano: "Εδεσσα, πόλις Συρίας... Κατὰ μὲν αὐτῶν εἰς χειροῖς, 'Εδεσσαῖος. ὡς δὲ ἢ τοῖς πλείοσι τῶν ἀρχαίων, 'Εδεσσαῖος. Nunc est, ut in Plinianis Notis admonuimus, *Roha*. Notitia Eccles. antiqua, pag. 74. *Sedes tertia Edessa, ubi beatus Thomas Apostolus requiescit... modo dicitur Roaes*.

ΕΔΕΚΑΙΩΝ. Hadriani & aliorum, in eodem Cimelio: & Gordiani junioris, apud Tristanum, p. 510.

ΚΟΛ. ΕΔΕΚΑ. Caracallæ. Spartianus in ejus vita, pag. 87. *Cum iterum vellet Parthis bellum inferre, atque hibernaret Edessa*, &c. quo nempe anno Carrhis est interfectus, haud procul Edessa.

ΕΔΕΚΑ. ΠΟΛΙΣ. Macrini.

ΜΑΡ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩ. ΕΔΕΚΑ. Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνίνος. "Εδεσσα. Elagabali, ex eadem Gaza. In altera superficie rursus, ΑΥΤ. ΚΑΙ. Μ. Α. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. CEB. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνίνος

νεῖνος Σεβαστός. Sunt & alii ibi in primis Alexandri Severi, inscripti pariter, ΜΑΡ. ΑΥΡ. ΕΔΕCCA. Μάρκος Αὐρήλιος Ἐδessa. Sic ipse Caracalla, & Severus Alexander, sæpe in nummis ΜΑΡ: ΑΥΡ. inscribuntur. Mutilum hunc nummum Patinus affert: ΜΑΡ. ΕΔΕCCA. pro Μ. ΑΥΡ. ΕΔΕCCA.

ΜΗΤΡΟΠ. ΕΔΕCCHNΩΝ. Nummi Alexandri Severi, apud Trifstanum, pag. 405. & Patinum, pag. 353. quos illi Occonem secuti, pag. 438. ΜΗΤΡΟΠ. ΔΕCCHNΩΝ frustra legunt, atque in Dessâ investiganda defudant inani conatu, ut ante nos Spanhemius vidit, lib. de usu numismi, pag. 87.

ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛ. ΕΔΕCCHNΩΝ. Alexandri Severi, e Cimelio Regio. Μητροπόλεως κολωνίας Ἐδεσσωδν. Fuit Edessa Metropolis Phœnicix ad Libanum sita. Notitia antiqua, pag. 61. Ἐπαρχία Φοινίκης Λιβανισίας. Ἐδεσσα Μητρόπολις . . . Δάμασκος . . . &c.

ΩΛΕ.. ΔΕCCHNΩΝ. Ejusdem Alexandri Severi, apud Occonem, pag. 420. Lege, ΚΟΛ. ΕΔΕCCHNΩΝ. Porro in nummis Edessenorum nulla dum nobis ωδσημείωσι, seu notatio temporis occurrit, qualis est in Antiochenorum, Tyrriorum, Emisenorum, aliarumque civitatum nummis expressa. Fuit eorum tamen æra peculiaris, quam hic obiter indicare operæ pretium fuerit, simulque errorem unum notare Eusebii, alterumque Scaligeri, quos adhuc nemo deprehendit. Et ille quidem ad annum primum Olympiadis CCCLXIV. *Secundo anno Probi*, inquit, *juxta Antiochenos* CCCXXV. (de horum æra suo loco egimus) . . . *juxta Edessenos* DLXXXVIII. Æræ itaque Edessenorum caput cœpisse oportuit, anno tertio Olymp. CXVII. biennio post Seleucidarum æram, quæ primo ejusdem Olympiadis anno incepit: Urbis Romæ, CCCCLII. ut in nummis ΑΡΑΔΙΩΝ diximus. Nam si statuatur annus primus Edessenorum æræ, is qui Romæ fuit CCCCLIV. plane annus ejusdem æræ 588. incidet in annum Urbis Romæ MXXXI. qui Probi secundus. Non itaque cum æra Seleucidarum hæc Edessenorum æra competit, ut

Scaligero visum: sed biennio toto subsequitur. Et omnia Eusebius miscuit, qui anno uno eodemque sex oppida refert a Seleuco condita, anno primo scilicet Olympiadis cxi. Antiochiam, Laodiceam, Seleuciam, Apameam, Edessam, Berceam, & Pellam: quam Antiochiam monet anno Seleuci tantum duodecimo conditam. Cur enim & de ceteris filet? ac de Edessa præsertim, quam constat annos æræ suæ numerasse jam ab anno cxvii. Olympiadis tertio: atque adeo jam tum fuisse conditam. Sed uno scilicet conspectu, temporum securus, condita auspiciis ac jussu Seleuci oppida exhibuit:

ΜΗΤ. ΕΔΕCCHΝΩΝ. Gordiani junioris.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΚΑΛΛΙΡΟΗΝ.

Nummus Antiochi IV. in Hist. Regum Syriæ, pag. 199. Verum non ad Callirhoën in Palæstina positam ad Jordanem, de qua nos diximus ad Plinium, lib. v. sect. xv. nummus hic spectat: quanquam vir eruditus ita censet: Quis enim veterum Antiochiæ nomen ei oppidulo inditum fuisse aliquando prodidit, quod Edessæ monumenta non levia adserunt? Nam quæ octavo loco a Stephano Antiochia appellatur, ὄτι δὲ Καλλιρῶνης λίμνης, ipsa plane Edessa est, Plinio teste, lib. v. sect. xxi. *Arabia habet Edessam, quæ quondam Antiochia dicebatur, Callirhoën a fonte nominatam.* Est autem Antiochus ille, ut & id obiter dicamus, cujus in nummis sic nomen inscribitur: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, hoc est, REGIS ANTI-
TIOCHI DEI PRAESENTIS, non uti vulgo reddunt, *Dei Illustris*, vel *Apparentis*: sed *Præsentis*, inquam, hoc est, qui præsentem affert opem invocatus. Plinius in Paneg. Trajani, pæne statim initio, de Jove: *Deus ille tam manifestus ac præsens.* Vetus inscriptio apud Sponium, in Itin. Athen. pag. 50.

IMP. CAES. M. AVRELIO. ANTONINO. PIO.

FELICI. AVG.

PRINCIPI. IVVENTVTIS. NVMINI. PRAESENTI.

RESTITVTORI. ET. CONSERVATORI. SEMPER.

VITAE. ATQVE. DIGNITATIS. SVÆ.

DEVOTISSIMVS. NVMINI. EIVS. A. AEMILIVS.

MACER. FAVSTINIA. V. C.

Ovidius, lib. I I. Tristium, sub initium.

Per te præsentem conspicuumque Deum.

Horatius:

Præsenti tibi maturos largimur honores.

Philoxeni vetus Glossarium : *Præsens*, Ἐπιφανής. Ubi quidam Ἐπιφανής emendare temere conantur. *Præsentiam Deorum* Tullius ipse appellat, quoties insigni prodigio aliquo adesse ii se comprobant.

ΕΘΝΕΣΘΑΙΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 214. Stephano : Ἐθνέσθαι, ἔθνος Θεσσαλίας, &c. At nummus ipse Græciæ veteris Tab. xx. ex parte altera Paladem exhibet, ex aversa Noctuam fulmini insidentem, cum litteris ΕΘ quas inverso nos ordine positas credimus, erasamque priorem, Α, quæ supremam nummi partem obtinuit, substitui oportere, legique ΑΘΕ, & ad Atheniensium nummos referri.

ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummi Gordiani junioris e Cimelio Regio, in quo Æsculapius & Hygia. Nora Ptolemæo in Cilicia urbs. Notitia Eccles. in Cilicia secunda habet Εἰρηνόπολις, pag. 34.

ΕΛΑΙΤΩΝ. Hadriani & Sabinæ, cum effigie Cereris, Commodi, Severi, & Hostiliani nummi, e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxxii. *Oppidum Elæa, & ex Mysia veniens Caicus amnis*, in Æolide. Straboni, lib. xi. pag. 571. regio per quam Caicus elabitur, Ελαίης. Stephano : Ἐλαία, πόλις τῆς Ἀσίας, Αἰολικῆ... incolæ Ἐλαῖται.

ΕΛΑΙΤ. & ΕΛΑΙΤΩΝ, in nummis quos vidimus.

ΕΠΙ. CTR. Π. CΑΛΩΝΙΟΥ. Ἐπὶ στρατηγῶς Πουπλίου Σαλωνίου, *Sub Prætoro Publico Salonio*, aliove simili Magistratu. Ex parte aversa, ΘΕΑ ΡΩΜΗ.

Apud Gruterum, pag. 159. P. SALONIVS. TI. F.

ΕΛΑΙΤΩΝ, in Sabinæ nummo, in quo Patinus infelicitur, pag. 206. legit CΑΛΙΤΩΝ.

CΤΡΑ. ΠΥΡΑΜΟΥ. ΕΛΑΙΤΩΝ. *Prætoro Pyramo.*

Commodi nummus e Gaza Regia.

ΕΛΛΑΙΤΩΝ: Juliae Domnae, e Gaza Regia, & apud Patinum, pag. 290: cum solita Æsculapii effigie.

ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΔΗΜ. ΟΛΟΚΟΥ. ΑΡΧ. Α. ΕΛΛΑΕΙΤΩΝ. Caracallæ, ex eodem Cimelio, cum simili Æsculapii & Hygiæ stantis effigie. *Sub Prætoro Demetrio Voluso Pontifice Primo Elaïtarum.* Sunt qui ΑCΑΛΗΝΩΝ hic perperam legant: ignari scilicet priorem litteram A ad sacerdotium referri oportere: iidemque similitudine litterarum E & C in nummis, quod & in aliis observaturi sumus, decepti. Elaïtarum esse hunc nummum, periade ac superiorem, ut cetera desint argumenta, idem in utroque Numen insculptum admonet.

ΕΛΛΑΙΤΩΝ: Plautillæ, ex eadem Gaza, cum Æsculapii stantis effigie. Est & apud Tristanum, tom. II. pag. 257.

ΑΥΤΟ. ΚΑΙ. Μ. ΑΥΡΗΛ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. ΠΟΥ. (Πούπλιος) ΣΕΠΤΙΜΙΟΣ. ΓΕΤΑΣ. ΚΑΙΣ. Capita Antonini & Getæ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ. ΛΥΡΡΙΟΥ.....ΝΩΝ. ΕΛΛΑΙΤΩΝ. *Sub Prætoro Lurio, Pergamenorum forte concordia, & Elaïtarum.* E Cimelio Regio, & apud Occonem, pag. 383. In Augusti nummo, apud Occonem, pag. 80. LVRIVS. AGRIPPA. III VIR. S. C. Et apud Gruterum, ex Sirmondo nostro, pag. M C XI. 6. TIBERIVS. TI. CAES. AVG. SER. *Tiberius Tiberii Cæsaris Augusti servus.* Sed in Sirmondi schedis ipsi legimus, TI. LYRIVS. TI. CAES. AVG. SER.

ΕΠΙ. ΔΟΡΥΛΑΟΥ. ΕΛΛΑΙΤΩΝ. Herennii Etrusci nummus e Cimelio Regio. Tristanus, tom. II. pag. 651. & Patinus, pag. 394. legunt infeliciter CΑΛΕΙΤΩΝ. At qui Σαλέται sint, frustra inquiras. In eo nummo Herennius patera ante aram laurumque libat: unde sacrum Apollini facere eum intelligas. Prætori nomen *Dorylaus* fuit.

ΕΛΕΝΙΤΩΝ. In nummis Græciæ veteris, in quibus Helenæ vel Veneris caput. Plinio, lib. IV. sect. XX. *Helene* insula. Contra Atticum litus. Stephano: Ελένη,

νησος Απεικῆς . . . τὸ ἔθνικόν, Ἐλειῶν, ἢ Ἐλενίτης. Et ver-
bo Κραναῖη. Ἐλένη χαλεῖται νῦν . . . τὸ ἔθνικόν, Κραναίτης.
Pausanias in Laconicis, pag. 105. Ἡ δὲ νῆσος ἢ Κραναῖη
περικεῖται Γυθείου. Καὶ Ὀμπερὸς Ἀλέξανδρον ἀρπάσαντα Ἐλέ-
νῳ, ἐνπερὶ ταῦτα ἔφη συγγράψασθαι οἱ παρῶν. Κατὰ δὲ τὴν νῆσον
ἰερεῖν ἔστιν Ἀφροδίτης, &c. *Ante Gytheum Cranaë insula
est, in qua Alexandrum rapta Helena cum ea primum
congressum dixit Homerus. Quare in opposito litore tem-
plum est Veneris &c. Hodie Macronisi, hoc est, μακρὰ
νησος appellatur.*

ΕΛΕΝΙΤΩΝ. ΤΩΝ. ΚΑΙ. ΚΡΑΝΑΑΤΩΝ. Vi-
sam a se hanc nummi epigraphen ad nos retulere viri
summæ eruditionis ac fidei. Hanc ipsam insulam priscis
temporibus Κραναῖω appellatam esse, Strabo quoque
est auctor, lib. 1x. pag. 399. atque hæc gemina appella-
tio nummo designatur: *Helenitarum, qui & Cranaatæ.*

ΕΛΕΥΘΕΡΝΑΙΩΝ. Apud Spanhemium, lib. de usu nu-
mism. pag. 902. & in Græcia vetere Goltzii, tab.
xxvii. ubi . . . ΥΘΕΡΝΑΙΩΝ nummus, in quo So-
lis caput insculptum, & ex parte altera Apollo cum
cithara & Sole, ad Ternæos perperam refertur, cum
ΕΛΕΥΘΕΡΝΑΙΩΝ legi in plenum oporteat. Pli-
nio, lib. 1v. sect. xx. *Eleutherna.* Stephano, οἱ πολί-
ται, Ἐλευθερναῖοι, καὶ Ἐλευθερνώσις. In insula Creta oppi-
dum id fuit.

ΕΛΥΡΙΩΝ. Capræ caput: ex parte averfa, apis. Step-
hanus: Ἐλυρος, πόλις Κρήτης. . . . ὁ πολίτης, Ἐλυρίων.
Pausanias in Phocicis, seu lib. 10. pag. 331. Ἐστὶ δὲ ἐν
τοῖς Κρητικαῖς ὄρεσι Ἐ κατ' ἐμὲ ἐπὶ Ἐλυρος πόλις. οὗτοι οὐδ'
αἴρα χαλκῆν ἀπέσειλαι εἰς Δελφούς. Δίδωσι δὲ νηπίοις ἢ αἴξ
Φυλακίδι καὶ Φιλάνδρῳ γάλα. Παιδάς δὲ αὐτῶν οἱ Ἐλυρί-
οισιν Ἀπόλλωϊός τε εἶναι καὶ Ἀκακαλλίδος νύμφης. *Exstat ad-
huc in Creta montibus, ut opinor, oppidum Elyros. Ea ci-
vitas capellam æneam Apollini dono misit. Lac præbere
videtur infantibus, Phylacidi, & Philandro. Liberos
fuisse eos Elyrii dicunt Apollinis & Nymphæ Asacalli-
dis, &c. Est autem apis ei nummo apposita, quæ mel-
lis ubertatem ac præstantiam in eo tractu significet.*

NUMMI ANTIQUI

Plinius, lib. XXI. sect. XLVI. *Aliud in Creta miraculum mellis. Mons est Carina, (is videtur esse, cui imposita urbs Elyriorum a Paulania dicitur:) IX. miliarium passuum ambitu: intra quod spatium muscæ non reperiuntur, natumque ibi mel nusquam attingunt. Hoc experimento singulare medicamentis eligitur.*

EMERITA.

COL. AVGVSTA. EMERITA. Augusti ac Tiberii nummi, e Gaza Regia. IMP. CAESAR. AVGVSTVS. Ex parte altera: P. CARISIVS. LEG. PRO. PR. EMERITA. Hunc Dio Titum Carisium vocat, loc. cit. Vide infra, TOLETVM. Plinio, lib. IV. sect. XXXV. *Colonia Augusta Emerita. Vestigia tantum supersunt: loco nomen est Merida, ad Anam fluvium. Sunt & alii apud Patinum in familia Carisia, pag. 65. hujus coloniae deductæ indices ac testes. Et apud Gruterum inscriptio, pag. 13. COLONIAE. EMERITENSIS. Veteranos milites eo deductos Augusti jussu, auctor est Dio, libro LIII. pag. 514.*

ΕΜΙΣΗΝΩΝ. Nummus Antonini apud Patinum, pag. 228. in quo picta aquila, globo imposita, rostro coronam gerens, penes Antoninum esse totius Romani orbis potestatem significat. Plinio, lib. V. sect. XIX. *Emeseni: & sect. XXI. Emesa. Stephano: Ἐμισα.... Ἐμισαῖον τὸ ἑθνικόν, καὶ Ἐμεσηνός. Constant. Porphyrog. de administ. Imp. cap. XXV. pag. 59. Χέμψ, ἥτοι τὸ Ἐμισα. Nostri Hemz efferre solent, ut Χαλεπ Alep. Nam χ Græci fere, uti nos h, asperiore spiritu efferunt.*

ΕΜΙCΩΝ. ΚΟΛΩΝΙΑC. Juliae Domnae, quæ Severi Aug. conjux, apud eundem Patinum, pag. 290. Similis alter Caracallæ, qui Severi filius, in Cimelio Regis Christianissimi. Ulpianus, lib. L. Dig. tit. XV. de censibus, lege I. *Sed & Emisena civitati Phœnices, Imperator noster jus coloniae dedit, jurisque Italici eam fecit. In hoc utroque nummo adjectæ notæ ΚΦ, quibus annus indicatur DXX. nempe æræ Seleucidarum, cujus*

initium anno Urbis Romæ ccccxlii. a quo si numerentur anni dxx. occurreret annus Severi xvii. Urbis Romæ dccccxli. sive, ut alii malunt, dccccxlii. cum esset jam ante decennium fere Imperator Caracalla salutat: cujus nummum Patinus, pag. 304. sic mutilum edidit, . . . ΕΩΝ ΚΟΛΩΝΙΑ. ΚΦ. & ad Antiochenses falso retulit, quorum æra fuit a Seleucidarum æra diversa, ut suis locis monuimus: nec quid valerent istæ litteræ ΚΦ, intellexit. Ad Emisenos spectare, vel ex altero Juliæ Severi nummo intelligere potuit, quem ipse affert, pag. 290.

ΕΜΙCΩΝ. ΚΟΛΩΝΙΑC. ΑΥΓ. Εμυσῶν κολωνίας αὐγούσης. Caracallæ, apud Tristanum, tom. ii. pag. 221. Aquila globo insistit: vel Jovis in orbem universum imperii, vel Caracallæ in Romanum, index.

ΜΗΤΡΟ. ΚΟΑ. ΕΜΙCΩΝ. ΗΛΙΑ. ΠΥΘΙΑ. Μητροπόλειος κολωνίας Ἐμυσῶν Ἥλια Πύθια. Elagabali nummus e Gazæ Regia. Ἥλια ludi sunt, quibus ab Elide primum appellatio facta videtur, non a Sole, Ἥλιος, quanquam ita visum est viris alias eruditis: alioqui Ἥλιαχά dici, non ΗΛΙΑ, ars postulare. Urbs Ἡλῖς in Peloponneso nota, a qua ludi Ἡλῖοι, certamina Ἥλια dicta videntur: & ab Olympia, quæ finitima ei civitas est, ΟΛΥΜΠΙΑ. In vet. Inscript. apud Gruterum, Ὀλύμπια τὰ ἐν Πίσῃ, Ὀλύμπια τὰ ἐν Σμύρῃ, Ὀλύμπια ἐν Ἀθῶναις, Ὀλύμπια ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Eadem Ἄλια Dorico more appellata, ab Aristide in Ρῶδιακά: ubi Rhodios alloquens, Καὶ τὸν μὲν τῆς Ἀλίων, inquit, ἀγῶνα ποιήσετε.

■ ΜΠΟΡΙΤΩΝ. Cave nummos ita inscriptos, in quibus ex una parte Pegasi effigies, Arethusæ caput ex altera cum delphinis, ad Emporias Hispaniæ oppidum referas, de quo Plinius lib. iii. sect. iv. Nam ad Siciliam illi spectant, & emporia quatuor, quæ ibi in primis frequentabantur, Agrigentinum, Leontinorum, Segestanum, & Selinuntiorum: quibus ex Tullio Syracusanum addimus, Panormitanum, ac Lilybætanum. Vide nummos ΛΙΑΥΒΑΙΙΤΑΝ.

ENNA.

MVN. HENNAE, apud Spanhem. pag. 906. Plinio, lib. III. sect. XIV. *Hennenses*, ab Enna urbe Siciliae, quæ Proserpinæ & Cereri sacra. Strabo, lib. VI. pag. 272. Ἐν τῇ μεσογαίᾳ τῇ Ἐννῶν, ἐν ἣ τὸ ἱερὸν τῆς Δήμητρος, &c. Vocem hanc Latini sæpius aspirarunt: non item Græci, quibus Ἐννα scribitur. Sic nos Hannonem dicimus, Græci Ἐννα. Apud Jul. Firmicum; lib. de errore prof. relig. pag. 24. *Ceres Hennenses mulier*. Hodie, *Castro Giovanni, Citta Inespugnabile*.

Δ AMATHP, Dorica dialecto, pro Δημήτηρ, *Ceres*. Cereris caput, cum spicis. Ex parte averfa, ENNA, apud Parutam: cum capræ effigie, quæ Diti patri, seu Plutoni sacra: cratere, ex quo flamma emicat, quod Ætnæ montis symbolum: (nam & craterem Ætnæ Plinius ipse dixit, lib. III. sect. XIV.) spicis, Siculæ fertilitatis indicibus: denique & viola, pratorum Ennensium amœnitatem prodente. Violis ceterisque generibus renidere prata Hennensia, accensisque ex Ætna facibus quæsitam a Cerere Proserpinam, quam ex eo loco Pluto asportarat, auctores varii prodidere, in primisque Diodorus Siculus, sub initium libri V. Solinus, in descriptione Siciliae: *Hic campus Hennensis, in floribus semper, & omni vernus die, &c.*

EN. Cum effigie Liberæ, sive Proserpinæ, apud Parutam, num. III. Egregius est Ciceronis locus, de religione ejus Deæ in hoc tractu, Verrina IV. *Vetus est hæc opinio, quæ constat ex antiquissimis Græcorum litteris atque monumentis: insulam Siciliam totam esse Cereri & Liberæ consecratam. Hoc cum ceteræ gentes sic arbitrantur, tum ipsi Siculis tam persuasum est, ut animis eorum insitum atque innatum esse videatur. Nam & natus esse has in his locis deas, & fruges in ea terra primum reperiuntur: raptam esse Liberam, quam eandem Proserpinam vocant, ex Ennensium nemore: qui locus quod in media est insula situs, umbilicus Siciliae nominatur. Quam cum investigare & conquerere Ceres vellet, dicitur inflammasse tēdas iis ignibus, qui ex Ætnæ vertice erumpunt:*

erumpunt: quas sibi cum ipsa præferret, orbem omnem peragrassæ terrarum. Enna autem, ubi ea quæ dico, gesta esse memorantur, est loco præcelso atque edito: quo in summo est æquata agri planicies, & aqua perennes: tota vero urbs omni aditu circumcisa atque disrupta est: quam circa lacus lucique sunt plurimi, & lectissimi flores omni tempore anni: locus ut ipse raptum illum virginis, quem jam a pueris accepimus, declarare videatur. Etenim propter est spelunca quaedam, conversa ad Aquilonem, infinita altitudine: qua Ditem patrem ferunt repente cum curru exstitisse, abreptamque ex eo loco virginem secum asportasse, &c. Iterumque: Qui accessistis Ennam, vidistis simulacrum Cereris e marmore, & in altero templo Liberæ, &c.

ENTEΛΛΙΝΩΝ, apud Parutam. Plinio, lib. III. sect. XIV. *Entellini*. Stephano: Ἐντελα, πόλις Σικελίας.... τὸ ἔθνικόν, Ἐντελῖν. Oppidum Ἐντελλα Diodoro, lib. XVI. pag. 461. Rudera ad Crimifum amnem visuntur, qui amnis Panormitanum agrum rigat. In nummis uvæ pingitur, feracitatis vini typus: in aliis Ceres facem accensam dextra, læva spicam gerens: in aliis Minotaurus, &c.

ΕΟΡΔΑΙΑ. ΜΑΚΕ. Ε'ορδαία Μακεδόνων. Plinio, lib. IV. sect. XVII. in Macedonia *Eordenses*. Nummus est Hadriani. Ε'ορδαία Stephano: Eordeam urbem Livius appellat, lib. XLII. pag. 545. In Notitia Hieroclis, pag. XXI. Ε'ορδα. Apud Occonem, pag. 242. hic nummus sic vitiose exhibetur: ΑΥΤ. ΚΑΙC. ΑΙΔΙΟC. ΤΡΑΙΑΝΟC. ΑΔΡΙΑΝΟC. CΕΒΑCΤΟC. ΟΡΔΑΙΑ. ΜΑΚCΕ. Lege, ΕΟΡΔΑΙΑ. ΜΑΚΕ. In eo nummo Hermathena aream obtinet, hoc est, Terminus, cui Pallas pectore tenus imposita: id vero conflata voce e duabus una, (nam Terminos Græci Ε'ρμαῖς τετραγώνους vel κωβοειδῆς, Mercurios quadratos, vel effigie cubi, uti ex scholiaste Thucydidis scimus, ad lib. V. Palladem Α'θλωῶν vocant) id, inquam, Hermathenam dixere. Iconem apud Tristanum vide, tom. I. pag. 47. Cicero lib. I. ad Attic. epist. 3. *Quod ad me de Her-*

mathena scribis, per mihi gratum est, & ornamentum Academiae proprium mea, quod & Hermes commune omnium, & Minerva singulare est ejus gymnasii.

ΕΠΙ. & ΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ, in vetere Græcia Goltzii: Tab. XII. cum serpente, vel Æsculapii capite. Plinius, lib. IV. sect. IX. *Epidaurum oppidum, Æsculapii delubro celebre, in australi sinus Saronici litore, in Achaïa. De Æsculapii delubro Epidaurio, Pausanias prolixè, lib. II. in Corinth. pag. 71. Strabo, lib. VIII. pag. 374. aliique.*

ΕΠΙ. in laurea. Apud Goltzium. In superficie nummi altera, caput Æsculapii, adjecto ΣΩΤΗΡΟΣ cognomine, hoc est, *Servatoris*, quod ei in primis Numini in nummis adscribitur. Et apud Gruterum, p. LXIX. 8.

ΑΣΚΛΗΠΙΩ ΘΕΩ

ΣΩΤΗΡΙ.

EPIRVS.

ΑΠΕΙΡ. & ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ, in Museo nostro, Dorica dialecto, pro ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ. Stephano: "Ηπειρος... ἐξ ὠτίης Ἡπειρώτης. Apud Goltzium, in nummis insculpta Aquila fulmini Dodonæi Jovis insidens, vel fulmen ipsum, in corona quærnea, quæ arbor ipsa Jovi sacra. Phædrus, lib. III. Fabul.

Olim quas vellent esse in tutela sua

Divi legerant arbores: Quercus Iovi,

Et myrtus Veneri placuit, Phæbo laurea, &c.

Cicero, lib. II. ad Attic. epist. IV. *Quid quæris? præter quercum Dodonæam, nihil desideramus, quominus Epirum ipsam possidere videamur.* Fuit enim in Epiro Dodona; apud Molossos. Plinius, lib. IV. sect. I. *Epiros in universum appellata... In ea Molossi, apud quos Dodonæi Jovis templum, oraculo illustre.* Ex parte altera Jovis ipsius vultus expressus, vel Jovis simul ac Junonis: addito Magistratus seu Prætoris nomine, ΚΑΙΤΑΡΧΟΥ, ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΟΥ, &c.

ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ, cum bove cornupeta, in corona quærnea. Plinius, lib. VIII. sect. LXX. *In nostro orbe bubus Epiroticis laus maxima, a Pyrrhi (ut ferunt) jam inde*

regis cura. Arist. lib. 111. hist. anim. cap. xv1. pag. 361. Ἡ πειρωτικὰ βόες αἱ μεγάλαι. Plura diximus in Plinianis notis, quæ consule.

ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ, cum meta in corona laurea, quæ ludorum certaminumque in honorem Apollinis editorum index.

ΕΠΙΦΑΝΕΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 214. Plinio, lib. xv. sect. xx11. *Epiphania* Ciliciæ. Quantum sunt & alia ejus nominis oppida: huc tamen spectare nummum eum verius arbitramur. Stephano: Ἐπιφάνεια πόλις Κιλικίας... ὁ πολίτης, Ἐπιφανεύς.

ΕΡΕΣΙΩΝ.

Ε. & ΕΡΕΣΙ. Nummi Goltziani e Græcia vetere. Plinio, lib. v. sect. xxxix. *Eresos*. Stephano: Ἐρεσος, πόλις ἐν Λέσβῳ... τὸ ἔθνηκόν, Ἐρέσιος. Straboni, lib. xiv. pag. 618. Ἐῤρεσος. Hæc Theophrasti patria. Hodie *Geremia*. In hisce nummis clava, Herculis: lyra, Apollinis: delphin, Neptuni: spicæ, Cereris symbolum, ipsaque Ceres ex parte altera insculpta cernitur: omnes, ut palam est, Dii Eresiorum Præsides & Custodes.

ΕΡΕΤΡΙΕΩΝ. ΔΑΜΑΣΙΑΣ. Cum juvenæ effigie, quam Græci δαμαλίην vocant: quo Præfeci seu Magistratus nomen alludit: in Cimelio Regio. Plinio, lib. 1v. sect. xx1. *Eretria*. Stephano: Ἐρετρία, πόλις Εὐβοίας... ὁ πολίτης, Ἐρετριεύς, ἔ Ἐρέτριος, ἔ Ἐρετριακός. Juvenecam in nummis illi quidem, in sacrificiis donisque publicis bovem adhibebant. Vide Pausaniam in Eliac. prior. pag. 177. Forte huc spectat nummus Neronis inscriptus, ΕΠΙ Τ. ΔΑΜΑ. de quo egimus, verbo DAMASCUS.

ΕΡΕΤΡΙΕΩΝ. ΦΑΝΙΑΣ. In Cimelio Regio. Ὑνæ geminæ ex uno palmite. Φανίας Magistratûs nomen est.

ΕΡΓΑΒΙΚΑ.

MVN. ΕΡΓΑΒΙΚΑ. Augusti nummus, apud P. tin. pag. 34. nunc Cimelii Regii: itidemque Tiberii alter. Apud Gruterum, pag. 382. EX. CONVEN. CAESAR. ΕΡΚΑΒΙΚ. Hoc est. *Ex conventu Cæsaraugustano, Ercavicensis*. Plinius, lib. 111. sect.

IV. de ceteriore Hispania : *Nunc univēsa provincia dividitur in conventus septem : Carthaginienſem , Tarraconenſem , Caſarauguſtanam , &c.* Et eadem ſect. num.

II. *Caſarauguſta colonia immunis , amne Ibero affuſa , recipit populos CLII.* Ex his . . . *Ergavicenſes.* De tauro iis nummis inſculpto , egimus verbo , CELSA , & CORINTHVS.

ΕΡΜΙΟΝΕΩΝ. Severi nummus , apud Trifan. tom. I I. pag. 99. & alter Juliae Domnae apud Patin. pag. 290. nunc Cimelii Regii. In hoc Mercurii ſtantis effigies , quem Graeci Ερμῆν vocant. Itaque hunc civitatis ſuae auctorem ac Praefidem Deum haberi Hermionenſes voluere , & eſſe ab Ερμῆς dictam Ερμιόνιον. Plinio , lib. IV. ſect. IX. in Peloponneſo , *Hermione.* Stephano : Ερμιόνη . . . τὸ ἐθνικὸν , Ερμιονῶς. In illo ſtat Mercurius pariter cum Venere Anadyomene , hoc eſt , emergente e mari , quam & *Pelagiam* ex veteri inſcriptione vidimus appellatam. Pausanias , lib. II. ſive Corinth. pag. 77. *Venerem Pontiam* , hoc eſt , Pelagiam , ſive Marinam , ab Hermionenſibus cultam aſſeverat. Ἀφεσδίτης ναὸς ὄσιν , ἐπίκλησιν Ποντίας . . . ἄγαλμα ᾗ λῶκος λίθου , μέγθει τὲ μέγα , καὶ ὄπι' τῆ τέχνη θεῶς ἄξιον.

ΕΡΜΙΟΝΕΙΩΝ Plautillae nummus in eodem Cimelio.

ΕΡΜΙΣΕΙΩΝ. Vide ΤΕΡΜΗΣΕΩΝ.

ΕΡΜΟΠΟΛΙΤΩΝ.

ΕΡΜΟ. L. I A. Ερμοπολιτῶν. Λυχάλευτος id. hoc eſt , anno undecimo principatus Hadriani , cujus ille nummus eſt. Plinius , lib. V. ſect. IX. *Hermopoliten* in Aegypto nomon ſeu praefecturam habet. Stephano : Ερμούπολις . . . ὁ πολίτης , Ερμοπολίτης. Et ad Hermopolitas referri quoque oportere nummum Antonini Pii putamus , ex Cimelio Regio , in quo Mercurius ſtat , qui Graecis Ερμῆς , cum notis anni quarti Caſaris principatus , L. ΤΕΤΑΡΤ.

ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ. Nummus antiquus , apud Sponium in Itiner. Athen. cum prora navis : ejus videlicet , quae ſignum Herculis e Tyro Phoenices Erythras advexit. Vide Pausaniam in Achaic. pag. 210. Ex parte averſa ,

ΕΡΥΘΡΑΙ, cum turrito capite. Plinio, lib. v. sect. xxxi. in Ionia, *Erythrae*. Stephano: Ἐρυθραῖ, πόλις Ἰώνων... ὁ πολίτης Ἐρυθραῖ.

ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ. Elagabali nummus, quem laudat Tristanus, tom. II. pag. 331. In eo nummo aream obtinet templum ingens, cujus in medio Herculis effigies cum clava, quam dextra: & leonina pelle, quam læva gerit. Pausanias, in Achaïcis, seu lib. VII. pag. 210. Ἡ Δείη δ' ἀν' ἧ παρ' ἐν Ἐρυθραῖς Ἡρακλείω... καὶ δεξιότητα. *Erythris magna cum voluptate videas Herculis fanum... propter vetustatem*. In nummi ejus ambitu præterea legas, ΕΠ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΝΕΙΚΩΝΟC. Β. Ἐπι Στρατηγῶδ' Αὐρηλίου ΝείκωνοC Β'. *Sub Prætoe Aurelio Nicone iterum*. In priore nummi parte, A. K. M. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Ipse Elagabalus laureatus, vesti assutam, qua dextrum humerum tegit, effigiem habet, non Herculis, ut Tristanus existimavit, sed Antonini Caracallæ, a quo genitus volebat videri, teste Lampridio in Elagabalo, pag. 201. unde & *Antoninum (e Bassiani (hoc est, Caracallæ) filium scripsit*.

ΕΡΥΚΕΙΝΩΝ, apud Parutam, cum Veneris Erycinæ, atque, ut opinor, Butæ effigie: quos Eryx parentes habuit, a quo huic oppido nomen: vel Anchisæ. Hyginus, in Mythol. fab. cclx. *Eryx Veneris & Butæ filius fuit: qui, occisus ab Hercule, monti ex sepultura sua nomen imposuit: in quo Æneas Veneris templum constituit. In hoc autem monte dicitur etiam Anchises sepultus, &c.* Pomponius Sabinus in illud Æneïdos libro quinto,

Nec litora longe

Fida reor fraterna Erycis.

Eryx filius fuit Veneris & Butæ: aut, ut alii volunt, Neptuni. Is cum Hercule pepigit, si certamine vinceretur, insulam perderet: si victus Hercules, amitteret boves. Hercules victor Eryci & vitam & regnum eripuit. Mons ab eo Eryx nominatus: in quo templum Veneris Erycinæ. Plinio, lib. III. sect. XIV. in Sicilia, Erycini. Stephano: Ἐρύκη, Σικελικὴ πόλις... τὸ ἔθνηκόν, Ἐρυκῆος.

Adde, ἢ Ἐρυκεινός, vel Ἐρυκηνός. In Erycemonte, qui nunc *Monte S. Iuliano* dicitur, ingentes oppidi ruinae visuntur, teste Fazello, lib. x. decad. 1.

E. In corona, pro Ἐρυκείων, in Parutæ nummis.

ΕΡΥΚΕΙΝΩΝ. Hercules cum clava stat. Apud Parutam.

ERYMANTHVS.

HERCVLI. ERYMANTINO. Postumi nummus e Gaza Regia. Hercules aprum humeris tollit: qui tertius ejus labor fuit. Apud Tzetzen, Chiliad. II. ex Q. Smyrnæo labores Herculis recensentem:

Τὸ τρίτον αὐτ' ὅτι τοῖς Ἐρυμάνθιον ἔκτανε χέρον.

Ausonius, vel quisquis est alius:

Tertius evictus sus est Erymantius ingens.

Et Epigr. cxxxix.

Mox Erymantheum vis tertia pertulit aprum.

De Erymantho Plinius lib. I v. sect. x. *Erymanthus amnis e monte ejusdem nominis defluens.* Hesychius urbem ait quoque fuisse amni montique cognominem.

ΕCΒΟΥC. In Notitia Eccles. antiqua, pag. 63. in Provincia Arabiæ, cujus Bostra metropolis, inter sedes Episcopales censetur Ἐσβουίς. In Conc. Calched. Ζάσιος ἐπισκοπος πόλεως Ἐσβουίτων, sub Bostra Metropoli, pag. 606. Ptolemæo, in Arabia Petræa, lib. v. cap. xvii. Ἐσβούτα.

ΕΥΑΙΩΝ. In Græciæ veteris nummis, ab oppidulo seu pago Eva, de quo Stephanus: Ἐβα, inquit ille, πόλις Ἀρχαίας ὁ πολίτης Ἐυαῖος. In his Pallas armata, Euxorum Dea Præses. Adjectum in eodem nummo alterius pagi appellatio, in eodem tractu: quicum fœdus ictum, amicitiae, ΒΑΒΙΚ, cum turrato capite muliebri. Βαβύχα Plutarcho in Pelop. est, pag. 287. agri Laconici, qua nempe hic ager contingit Arcadiam. Sic in Hispanicis numismatibus, BILBILI, & ITALICA, ut dicemus verbo OSCA, simul copulantur: & in Græcis oppida bina vel terna passim.

EY. EYBO. EYBOΙΑΣ, & EYBOIEΩΝ, in nummis Græciæ veteris, apud Goltzium. Plinio, lib. I v. sect. xxi. *Eubœa*, &c. Hodie *Negrepont*: olim *Egripo*,

voce ab *Euripos*, ut arbitror, deflexa: deinde *Negre-pont*, quasi ἐν Ἐυρείῳ. His fere nummis bovis caput insculptum: causam hujusce moris ex Pausania indagaturi sumus, in nummis ΚΑΡΥΣΤΙΩΝ. Stephano: Ἐύβοια νῆσος . . . τὸ ἔθνικόν, Ἐύβοιάς.

ADVENTVI. AVG. EVBOEAE. Occo, in Hadriano, pag. 230.

EVFAPA. Musei nostri nummus ignotus, sed Bœotiaë tamen adscribendus, quod, ut ceteri Bœotorum nummi, craterem, clavam, clypeumque præfert: quibus, ut verbo ΒΟΙΩΤΩΝ diximus, Liberi atque Herculis patria designatur.

EVFRATES. Nummus Trajani, apud Occonem, pag. 215. in quo pons amni impositus, ad deducendas in Assyriam Mesopotamiamque copias. Vide Xiphilinum. De Euphrate multa Plinius, lib. v. sect. xx.

EΥΘΗΝΙΤΩΝ. Ex Thesauro Goltzii, pag. 215. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Euthene*. Stephano: Ἐυθλωαί, πόλις Καρίας. τὸ ἔθνικόν, Ἐυθλωαῖοι, Ἐυθλωάδης, Ἐυθλωίτης.

EΥΚΑΡΠΕΩΝ. Juliaë Domnæ, cum Cybeles stantis icone, ac Treboniani nummi, e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Eucarpeni*, in Phrygia. Stephano: Ἐυκαρπία δῆμος ἢ μικρᾶς Φρυγίας . . . τὸ ἔθνικόν, Ἐυκαρπεύς. Facetam deinde idem appellationis ejus rationem affert: Sic enim esse appellatam ex Metrophane docet, ob vitis præstantiam, quæ uvam tantam producit, ut plaustro imposita id medium frangat. In Notitia Eccles. antiqua, pag. 49. Phrygiæ Salutari adscribitur. Matrem Deûm Cybelen præcipuo cultam honore in Phrygia, veteres inscriptiones aliaque monumenta edocent. Inde enim Berecynthia & Phrygia Mater appellata. Maro in sexto:

Qualis Berecynthia mater

Invehitur curru Phrygiæ turrita per urbes &c.

EΥΚΑΡΠΕΙΑ. Turritum caput.

EΥΜΕΝΕΩΝ. In laurea: ex parte averfa, Jovis caput.

EΥΜΕΝΕΩΝ. ΓΛΑΥΚΟΣ, cum fluvii icone vulgari, apud Spanhem. lib. de usu numism. pag. 890.

Plinius, lib. v. sect. XXIIX. *Est Eumenia Cludro fluminis apposta, Glaucus amnis, &c.* Ex quo intelligis nec Glaucum quoque ipsum ab ea urbe procul abfuisse. Non vidit hunc Plinii locum vir eruditus, qui de Glaucō Achaïæ amne hunc nummum accepit, ibique, quæ nulla unquam in eo tractu fuit, Eumeniam statuit. Stephano: Εὐμένεια ἔ Καρίας. . . . ὁ πολίτης, Εὐμνεύς.

ΕΥΜΕΝΕΩΝ. ΦΛΑΒΙΩΝ. *Eumenensium Flavien-
sium.* Apud eundem Spanhemium, pag. 771. Hoc ei est a Flavio Vespasiano cognomen inditum, qui Cili-
ciam, Lyciam, finitimasque regiones in Provinciæ for-
mam redegit, teste Tranquillo in ejus vita, cap. VIII.

ΕΥΜΕΝΕΩΝ. ΑΧΑΙΩΝ. Amazon ex equo, bipen-
nim humero gestat, in nummo M. Aurelii, e Cimelio
Regio. *Eumenensium Achæorum.* Cognomen id horum
Eumenensium est, ut ab aliis ejusdem nominis civita-
tibus, quæ multæ sunt, secernantur. Achaïis autem ea
regio appellabatur, in qua hæc Eumenia fuit, aut Ly-
diæ proxima, aut ipsius Lydiæ pars. Stephanus: Μα-
ονία, ἢ Λυδία, ἔπὸ Μαίονθ ποταμοῦ, ἔπει τῆ Ἀχαιδα
γῆν ῥέοντος. *Mæonia, Lydia, ab amne Mæone, qui
Achaïdos agrum circumfluit.*

ΕΠ. Φ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ. ΑΡΧΙ. ΕΥΜΕΝΕΩΝ. ΑΧ.
Nummus Otaciliæ Severæ, in eodem Cimelio. Ἐπι
φλαουίου φιλιππου Ἀρχιερέως Εὐμνεύων Ἀχαιῶν. *Sub Fla-
vio Philippo Pontifice Eumenensium Achæorum.*

ΕΥΠΑΤΡΙΔΩΝ. Vespasiani nummus e Thefauro Golt-
zii, pag. 214. Stephanus: Εὐπάτρια, πόλις Λυδῶν. οἱ
πολίται, Εὐπατρίδαι. Hinc alterum Vespasiani nummum
emendabis, in eodem Goltzii Thefauro, ΑΥΠΑΤΡΙ-
ΔΩΝ. ΜΗΤΡΟΠ. pro ΕΥΠΑΤΡΙΔΩΝ.

ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ. Vide CÆSAREA. *Cappadocia.*

ΕΦΕΣΙΩΝ. Passim in nummis. De Epheso Plinius, lib.
v. sect. XXXI.

ΕΦ. ΑΙΧΜΟΚΛΗ ΑΟΥΙΟΛΑ ΑΝΘΥΠΑΤΩ.
Templi effigies. Neronis nummus est e Gaza Regia.
Αἰχμοκλεῖ Αὐιδολα Ἀνθυπάτῳ Ἐφέσιοι, subintellige, ἀνε-
θηκον. *Æchmoclæ Auiolæ Proconsuli Ephesii posuere. A*

voce αἰχμή id nomen deflexum : ut apud Gruterum, pag. CCCCV. I. ΑΡΙΣΤΑΙΧΜΟΣ. ΑΡΧΩΝ In aliis quoque monumentis H pro EI vidimus.

ΕΦΕΣΙΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. ΑΣΙΑΣ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. Vespasiani nummus e Thefauro Goltzii, pag. 214. *Ephesiorum, qui primi Asiae, sacrae civitatis, & suae viventis legibus.*

ΕΦΕ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Ἐφεσίων, Περγαμηνῶν, subintellige, ὁμόνοια, concordia, quam utriusque civitatis numina, Diana Ephesiorum, Æsculapius Pergamenorum, insculpta significant. Domitiani, e Cimelio Regio. Est & Gallieni similis, apud Sponium in Itiner. Athen.

ΕΦΕ. ΝΕΙΚΗ. ΔΟΜΗΤΙΑΝΟΥ. *Victoria Domitiani.* Nummus Domitiani Imp. e Cimelio Regio, cum Victoriæ stantis effigie. Alias in Ephesiorum nummis signari Diana solita : aut cervus, qui Dianæ facer. Libanius, in Dianæ encomio : Ἐφεσίοις ἧ ἔ τὸ νόμισμα ἔ ἔλαφον ἔφερεν. Hinc ipsi Dianæ Elaphiæ nomen, Ἄρπιμις Ἐλαφία, apud Strabonem, lib. VIII. pag. 343. est enim cervus Græcis ἔλαφος. Et apud Reinesium, in vetere inscriptione, pag. 354. DIANA E. AVG. LAPHIAE. fortassis ex eo lapide, pro ELAPHIAE. Dianam porro Elaphiam eandem esse intellige, auctore Pausania, quæ & Venatrix est appellata. Eandem, ut credimus, vir Phocensis Laphrius, de quo Pausanias idem in Achaïcis, pag. 224. suo nomine pro Elaphia Laphriam cognominavit : qua appellatione a Patrensibus postea culta & observata est. Πατρῆεςι ἧ ἐν ἄκραι τῇ πόλει Λαφείας ἱερόν ἔστιν Ἄρτέμιδος Γενέσθαι ἧ ἐπίκλησιν τῇ Θεῷ Λαφείας ἔπὸ ἀνδρὸς Φωκίως φασίν. Hinc nummus Neronis e Cimelio Regio, hanc epigraphen exhibet, DIANA LAPHR. cum ejusdem Deæ venatricis icone.

ΕΠΙ. ΟΥΕΩΝΟC (forte ΚΛΕΩΝΟC) ΟΜΟ. ΕΦΕCΙΩΝ. CΜΥΡΝΑΙΩΝ. Diana multimammia, utriusque civitatis communis Dea, inter mulieres duas, quibus utraque civitas signatur : *Sub Cleone :*

ὁμόνοια Ἐφεσίων, Σμυρναίων. *Concordia Ephesiorum & Smyr-
nacorum.* Domitiani nummus e Cimelio Regio.

ΑΡΤΕΜΙΣ. ΕΦΕΣΙΑ. *Diana Ephesia.* Domitiani, &
Commodi nummi, cum Diana multimanmia, e Cime-
lio Regio. Est & Trajani in Museo nostro.

ΣΜΥΡΝ. ΕΦΕ. ΟΜΟΝΟΙΑ. ΑΝΘΥΚΑΙΣΕΝ. ΠΑΙ-
ΤΟΥ. Sic enim legit Patinus, pag. 169. in gemino Do-
mitiæ nummo, qui nunc est Cimelii Regii: quorum in
altero Diana Ephesia est, utriusque civitatis, Ephesi ac
Smyrnæ, commune Numen. In altero, utriusque ci-
vitatatis, habitu muliebri, typus. Sed quod infeliciter legit
Patinus, sic nos paulo felicius: ΑΝΘΥΠΑΤ. ΣΕΠ.
ΠΑΙΤΟΥ. Hoc est. Σμυρναίων, Ἐφεσίων ὁμόνοια. Ἄνθυ-
πᾶτου Σεπτιμίου Παύτου. *Proconsule Septimio Pæto*, vel
CEN. Σεπτίου. De Concordia Smyrnæorum & Ephe-
siorum, Dio Prusæus, orat. xxxix. pag. 489.

ΚΑΙΣΑΡ. ΟΛΥΜΠΙΟΣ. ΑΔΡΙΑΝΟΣ. *Cæsar
Olympius Hadrianus.* Ex parte averfa, ΕΦΕΣΙΩΝ,
cum templo, in Gaza Regia. Cum Jove communem
esse sibi Olympii appellationem voluit Hadrianus.
Spartianus in ejus vita, pag. 7. *Athenis Iovis Olympii
ædem & aram sibi, eodemque modo per Asiam iter fa-
ciens, templa sui nominis consecravit.*

ΕΦΕΣΙΩΝ. ΔΙΣ. ΝΕΩΚ. Hadriani & Ælii Cæsaris
in eo nummo capita averfa. Apud Sponium, in Iti-
ner. Athen.

ΕΦΕΣΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. ΚΥΖΙ-
ΚΗΝΩΝ. Antonini Pii, cum Dianæ, ac forte Pro-
serpinæ effigie.

ΕΦΕΣΙΩΝ. Antonini Pii nummus, apud Tristanum,
tom. 1. pag. 587. Leonem is insculptum exhibet.

ΕΦΕΚΟΣ. ΚΥΖΙΚΟΣ. ΑΡΧΟΝΤΟΣ. Nummus
Antonini Pii, e Gaza Regia: quo nummo Ephesiorum
ac Cyzicenorū ὁμόνοια, consensioque significatur: *Ar-
chonte* Ephesiorum Prætoris, seu Duumviro. Viri pro-
prium nomen hic *Archon* videtur: quanquam alias Ἄρ-
χων Prætoris vel Duumvirum sonet, ut in nummis
ΑΡΟΧΕΩΝ monuimus: fueruntque & in plurimis

oppidis Ἀρχοντες, Neapoli, Syracusis, Delphis, Athenis, &c. ut ex inscriptionibus vetustis liquet.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΠΙΟC. & ΠΕΙΟC. Nummi Antonini Pii, apud Patinum, in Indice, pag. 13. & apud Seguinum. Nunc Cimelii Regii. In priore Diana stat, & Hercules: illa Ephesios, a quibus colitur: iste, Antoninum repræsentat, quem Ephesii Herculis vice habent. Nummum alterum apud Seguinum ipsum vide.

ΕΠΙ. ΠΑΙΤΟΥ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΩC. ΑΡΤΕΜΙC. ΕΦΕCΙΩΝ. Antonini Pii nummus, e Gaza Regia, cum Diana πολυμάτω. Τ. ΑΙΔΙΟC. ΚΑΙCΑΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. *Sub Pæto Scriba.* De Scribæ munere dicemus in nummis ΜΥΛΑΣΕΩΝ.

ΑΥΤ. ΑΙΑ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. ΕΥC. CΕΒ. E Cimelio Regio. Ἀυτοκράτωρ Καῖσαρ Τίτος Αἴλιος Ἀδριανὸς Ἀντωνεῖνός Εὐσεβὴς Σεβαστός. Ex parte altera Diana multimammia, ac simul Ceres tedifera: illa Ephesiorum Dea peculiaris, hæc Cyzicenorum. Epigraphe: ΕΠ. CΕΞΤΙΛΙΟΥ. ΟΜΟΝΟΙΑ. *Sub Sextilio Proconsule, concordia*, duarum scilicet civitatum: quæ superius allato nummo adhuc apertius, nec Deorum tantum suorum simulacris, sed & nominibus ipsis, proditur: ΕΦΕCΟC. ΚΥΖΙΚΟC. Legit hunc nummum infeliciter Occo, nec intellexit, pag. 269. ΕΠΙΕCΤΙΑΙΟΥ ΟΜΟΝΟΙΑ. Et rursum, pag. 271. ΕΠΙΕCΤΙΑΙΟΥ ΟΜΟΝΟΙΑ. Nec alii ante nos felicius. Est unius e majoribus hujus Proconsulis mentio in vetusta inscriptione, Græca ac Latina, juxta Ephesum reperta, allata a Sponio in Itin. Athen.

ΑΡΤΕΜΙΔΙ ΕΦΕCΙΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΚΑΙCΑΡΙ ΣΕΒΑCΤΩ ΚΑΙ ΤΙΒΕΡΙΩ
ΚΑΙ ΔΗΜΩ ΤΩΝ ΕΦΕCΙΩΝ ΓΑΙΟC
ΣΕΞΤΙΛΙΟC ΠΟΠΛΙΟΥ ΥΙΟC ΟΥΟΤΟΥΡΙΑ
ΤΗΝ ΓΕΦΥΡΑΝ ΕΚ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕΝ.
DIANAË. EPHESIAË. ET. IMP. CAESARI.
AVG. ET. TI. CAESARI. AVG. F.
ET. CIVITATI. EPHESIORVM. CAIVS
SEXTILIVS P. F. VOT.

NUMMI ANTIQUI
PONTEM DE SUA PECUNIA
FACIENDVM CVRAVIT.

Ubi VOT. sive *Voturia*, idem est atque e tribu *Vo-*
turia. Sic Plinius lib. VII. sect. L. M. *Mucius M. F.*
Galeria Felix. Namque ita libri MSS. omnes: quan-
quam vocem eam, *Galeria*, editores omnes ad hunc
diem, minus sane caute, masculino more ac sono de-
formarunt: ignari scilicet tribuum nomina solita sic ef-
ferri. Ita Cicero orat. in Verrem: *Fortem amicum Q.*
Verrem Romilia. Quem in locum Asconius Pedianus,
pag. 62. *Verrem*, inquit, *nomen est proprium. Romilia,*
nomen est tribus, ablativi casus: ut sit, ex Romilia, &c.
Plurà vide in Plinianis notis & emendationibus, ad
lib. VII. num. CXXXIX. De Cerere porro tedifera,
ac Diana multimammia, hæc obiter accipe. De priore
Tullius, 4. in Verr. *Proserpinam cum investigare &*
querere Ceres vellet, dicitur inflammasse tedas iis igni-
bus, qui ex Ætnæ vertice erumpunt: quas sibi cum ipsa
præferret, orbem omnium peragrasse terrarum. De po-
steriore, Hieronym. in proëm. ad epist. I. ad Ephes.
Dianam colentes, non hanc Venatricem, sed illam mul-
timammiam, quam Græci πολύμαστον vocant: ut scilicet
ex ipsa quoque effigie mentirentur omnium eam bestiarum
& viventium esse nutricem.

APTEMIC ΕΦΕCΙΑ. M. Aurelii nummus, e Cime-
lio Regio. Aurel. Victor, in M. Aurelio: *Multæ urbes*
conditæ, deductæ, repositæ, ornatæque: atque in primis
Asiæ Ephesus, constrata terræ motu, &c.

ΕΦΕCΙΩΝ. PN. M. Aurelii nummus, apud Patinum,
pag. 241. cum cervi effigie: nunc est Gazæ regiæ. Εφε-
σίαν. ρν'. hoc est, anno CL. nempe post restitutam,
quæ terræ motu collapsa erat, Ephesiorum civitatem:
quod cum anno Urbis Romæ DCCCLXIX. Tiberiï
quarto, Cælio Rufo, Pomponio Flacco Coss. conti-
gisse, Tacito ita prodente, in nummo CIVITATI-
BVS ASIAE RESTITVTIS dixerimus, annus
hic erit Urbis DCCCCXVII. M. Aurelii sextus.

ΕΦΕCΙΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡ. ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. ΟΜΟ-

NOIA. Diana Ephesia cum Jove, in nummo L. Veri, apud Sponium in Itiner. Athen. Vide ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. ΑΡΤΕΜΙΣ. ΕΦΕCΙΩΝ. Commodi.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΑΠΗ. &

ΑΠΗΝΗ ΙΕΡΑ ΕΦΕCΙΩΝ. *Tensa Sacra Ephesiorum.* Commodi, Julæ Domnæ, Gordiani junioris, & Gallieni numismata, e Cimelio Regio: atque ex his postremum quidem Patinus affert, pag. 412. cum epigraphæ mutila, ΑΠΗ..... ΕΦΕCΙΩΝ. vehiculi que sacri effigie: at cur sit hoc loco posita, aut quæ vis verbis istis subsit, neque ipse, neque nummariorum quisquam alius, quod sciam, attigit. In ludis supplicationibusque Deorum imagines ferebantur sacris tensarum vehiculis: quem ritum accurate describit Dionys. Halic. lib. 7. sub finem. Festus: *Tensam ait vocari Sinnius Capito vehiculum, quo exuvie Deorum ludicris Circensibus in circum ad pulvinar vehuntur. Fuit & ex ebore..... & ex argento.* Macrobius, lib. 1. Saturn. cap. XXI. *Vehitur simulacrum Dei Heliopolitani ferculo, uti vehuntur in pompa ludorum Circensium Deorum simulacra.* Mulis, equis, asinis, ex tensæ vehantur, ut in nummis proxime appellatis liquet: quare in Glossis vet. *Tensa, ἄρμα Θεῶν* vertitur. Ἀπήνη, *vetabulum.*

ΕΦΕCΙΩΝ. ΜΑΡΝΑΣ. Commodi nummus, quem vidimus: quo Jovem Marnam, Gazensium Deum, cultum ab Ephesiis intelligimus. Vide ΓΑΖΑ. Sic ad Pergamenos cultus Veneris Paphiæ transit. Vide ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Sunt qui in eo nummo ΜΑΡΜΑΣ legant: sed perperam: quod antiquariis sæpe usu venit, ut Μ pro Ν in nummis accipiant. Sic Occo, pag. 421. ΑΜΑCΙΑC. ΠΡ. ΠΟΜ. pro ΠΡ. ΠΟΝ. Quod si quis in nummo suo, ΜΑΡ. ΜΑΙ. legat, Marsyamque & Mæandrum intelligat, amnes Apamensium, quibuscum Ephesiorum vel sic fœdus signetur, ei lubens assentiar.

ΑΥ. ΚΑΙ. ΟΔΥΜΠΙΟΣ. ΚΟΜΜΟΔΟΣ. Ἀυτοκράτωρ Καῖσαρ Ὀλύμπιου Κομμοδῶς. Ex parte averſa, duæ

NUMMI ANTIQUI

figuræ stantes, ΕΦΕCΙΩΝ. ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. *Ephesiorum & Hierapolitarum concordia*. Spanhemius, lib. de usu numism. pag. 745. qui vidisse se ait in Cimelio Reginae Christianæ.

ZEYC.....ΗCΙOC. ΕΦΕCΙΩΝ. ΠΡΩΤOC. ΑCΙΑC. Subintellige *ἀγών*. Severi nummus in quo Juppiter sedens Dianæ Ephesiæ simulacrum gerit. Forte, ZEYC. ΙΚΕΤΗCΙOC. *Iuppiter Exorabilis, Ephesiorum. Primum Asiæ* certamen. Apud Sponium.

ΕΦΕCΙΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Lupa Remum & Romulum lactat. E Museo nostro. Neocoros se iterum Urbis Romæ ac Severi Augusti nummo eo testantur Ephesii. CΕΥΗΡOC ΠΕΙOC.....

ΕΦΕCΙΩΝ. ΚΑΥCΤΡOC. ΚΕΝΧΡΙOC. Nummus Severi, in quo fluvii duo, qua pingi forma solent. De priore Plinius, loc. cit. *Ephesus*, *alluitur amne Caystro*, &c. De posteriore Pausanias in Achaïcis, & Tacitus, lib. ΙΙΙ. Annal. cujus verba mox afferemus.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΤΡΙC. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΚΑΙ. ΤΗC. ΑΡΤΕΜΙΔOC. *Ephesiorum* qui *ter Cæsarum Neocori*: iidem *Dianæ* perpetui. Fuere enim, ut antea monuimus Neocori Deorum, fuere & Neocori Cæsarum. Apud Gruterum, pag. ccccxiiii. *Νεωκόρης τοῦ μεγάλου Σαρδάπιδος*. Et pag. mxxi. *Δις Νεωκόρης τῆς Σεβαστῶν*. Nummus Getæ & Caracallæ e Gaza Regia, quo in nummo ii ΝΕΟΙ ΗΛΙΟΙ appellantur. De eo dicemus inferius.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΜΟΝΩΝ. ΑΠΑCΩΝ. ΤΕΤΡΑΚΙ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Ephesiorum, qui soli* ex omnibus Asia civitatibus *quater Neocori* fuere, sub Caracalla scilicet, cujus hic nummus est e Cimelio Regio: Ante Caracallam nulli civitati in Asia propria is honos obtigerat: Sub Caracalla, in Bithynia etiam deinde Nicænsibus datus: Sub Commodο, qui Caracallam antecessit, in Syria Hierapolitis.

ΕΦΕCΙΩΝ. CΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Caracallæ, in Cimelio Regio. Est & alter M. Aurelii, in quo figuræ duæ dextras jungunt. Est & ejusdem Ci-

melii tertius, in quo Diana stat, & Proserpina, hoc est, Ephesiorum Sardoniorumque numina.

ΕΦΕCΙΩΝ. Getæ, cum apri sagitta transfixi effigie, apud Trifan. tom. 11. pag. 273. Est & Macrini similis in Museo nostro. Dianæ, credo, venatricis symbolum aper fuit, quod ea Calydonium aprum in Oenei agrum immisit: vel Meleagri, qui aprum confecit.

ΕΦΕCΙΩΝ. Δ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Hoc est, *τέτακτις νεοκώραν*. Elagabali, Philippi F. & Valeriani in Cimelio Regio: hi posteriores duo & apud Patinum, pag. 388. & 407.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΤΕΤΡΑΚΙ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Alexandri Severi, in eodem Cimelio.

ΑΥΤ. ΙΟΥ. ΟΥΗ. (non ΟΥΑ. ut Scaliger perperam legit, in Animadv. Eusebianis, pag. 225.) ΜΑΖΙΜΕΙΝΟC. ΕΦΕCΙΩΝ Maximini Thracis Imp. nummus. Vide ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ. ΤΩΝ. ΕΝ. ΙΩΝΙΑ.

ΕΦΕCΙΩΝ. Α. ΑCΙΑC. 'Εφεσίων πρώτων' Ασίας: quod in altero Valeriani diserte scribitur, apud Trifanum, tom. 111. pag. 18. Est hic Tranquillinae nummus, in quo Diana venatrix aream totam obtinet, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 378. idemque fori prerogativam in ea urbe Asiae Proconsularis fuisse significat. Unde obiter intelliges, id quod doctissimo Photii interpreti latuit, quid sit illud quod in ejusdem epistolis sæpe occurrit, inscribi eas scilicet *Λέοντι 'Ασπαζέλω, 'Αρσαβήρ 'Ασπαζέλω, Χειροφόρω 'Ασπαζέλω ἀσκηρῆτις*, &c. cum sit ea vox per notarum compendia scripta, illius vice, *Πρωτοσπαζέλω*, quod insigne maximeque notum est in Palatio CP. officium. Quid quod & multo brevius ea vox scribi solita, litterulis duabus, α & ς, quarum altera sic superponeretur alteri, ας? Quod cum apud Constantinum Porphyrogenetam, libro de administrando Imp. passim occurrat, Meursius interpretis ejus vocabuli vice, cujus vis ei latuit, subinde fixit asteriscos. Sic cap. LI. pag. 198. *Τιμηθεῖς χς' ἀσφοδευς χσς-εως χανδιδάτος, πρώτων, σπαζέλω, σπαζελχανδιδάτος, ας*

NUMMI ANTIQUI

ἡ ταδτα ^{δ'} α' ἡ ^{α'} ς φιάλης, hoc est, ἡ μὲν ταδτα πρωτο-
 σπαλίειΘ, ἡ πρωτοσπαλίειΘ ς φιάλης. Ipse radis red-
 dit, & postea * atque phiala*. Caput integrum qui
 legerit, in quo notæ eæ plus vicies occurrunt, certif-
 simam is conjecturam esse nostram fateatur. Haud
 dissimilem Tristani ac Patini errorem in explicandis
 notis AMK. e nummo Anazarbenorum, suo loco co-
 arguimus.

A PTEMIC. ΕΦΕCΙΑ. ΑCΥΛΟC. Diana cum cer-
 vis duobus, apud Occonem, in Otacilia, pag. 446.
 De asylo Ephesi, ceterisque, locus est Taciti egregius
 in primis, lib. 111. Annal. quem hic apponere operæ
 pretium est. *Crebrescebat Græcas per urbes licentia atque
 impunitas asylo statuendi. Complebantur templa pessimis
 servitiorum. Eodem subsidio obærat adversum creditores,
 suspectique capitalium criminum receptabantur. Nec ul-
 lum satis validum imperium erat coercendis seditionibus
 populi, flagitia hominum, ut cærimonias Deum, prote-
 gentis. Igitur placitum, ut mitterent civitates jura, atque
 legatos. Et quædam, quod falso usurpaverant, sponte
 omiserunt: multæ vetustis superstitionibus aut meritis in po-
 pulum Romanum fidebant. Magnaque ejus diei species
 fuit, quo Senatus majorum beneficia, sociorum pacta,
 Regum etiam qui ante vim Romanam valuerant, de-
 creta, ipsorumque Numinum religiones introspexit: libero
 at quondam, quid firmaret, mutaretve. Primi omnium
 Ephesi adiere, memorantes, non, ut vulgus crederet,
 Dianam atque Apollinem Delo genitos: esse apud se Cen-
 chrium amnem, lucum Ortygiam, ubi Latonam partu
 gravidam, & oleæ quæ tum etiam maneat, adnissam,
 edidisse ea numina: Deorumque monitu sacratum nemus:
 Atque ipsum illic Apollinem, post interfectos Cyclopas,
 Iovis iram vitavisse. Mox Liberum Patrem bello victo-
 rem, supplicibus Amazonum, quæ aram infederant, igno-
 visse. Auctam hinc concessu Herculis, cum Lydia potire-
 tur, cærimoniam templo: neque Persarum ditione dimi-
 nutum jus: post Macedonas, dein nos servavisse. Proximo
 Magætes L. Scipionis, & L. Syllæ constitutis niteban-
 tur.*

tur. Quorum ille Antiocho, hic Mithridate, pulsus, fidem atque virtutem Magnetum decoravere, uti Dianæ Leucophrinæ per fugium inviolabile foret. Aphrodisienses post-hac, & Stratonicensis, Dictatoris Cæsaris, ob vetusta in partes merita, & recens divi Augusti decretum attulere, laudantis quod Parthorum irruptionem, nihil mutata in populum Romanum constantia, pertulissent. Sed Aphrodisiensium civitas Veneris: Stratonicensium, Iovis & Triviæ religionem tuebantur. Altius Hierocæsarienses exposuere, Persicam apud se Dianam, delubrum Rege Cyro dicatum: & memorabantur Perpernæ, Isaurici, multaque alia Imperatorum nomina, qui non modo templo, sed duobus millibus passuum eandem sanctitatem tribuerant. Exin Cyprii tr. bus delubris, quorum vetustissimum Paphiæ Veneri auctor Aërias: post filius ejus Amathus Veneri Amathusiæ, & Iovi Salaminio Teucer, Telamonis patris ira profugus, posuissent.

ΤΥΧΗ. ΕΦΕCΙΩΝ. Gallieni nummus apud Occonem, pag. 472. ex Erizzo. *Fortuna Ephesiorum*. Vide ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ.

ΕΦΕCΙΩΝ. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Ephesiorum ter Neocororum*, sub Gallieno scilicet, cujus principatu nummus ille cufus, e Gaza Regia.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Vide ALEXANDRIA *Ægypti*: ubi pro *ὁμόνοια*, legi a nonnullis ΚΟΙΝΩΝΙΑ diximus, ut apud Gruterum, pag. xc. 5. ΛΑΜΨΑΚΙΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ. Sed legi in eo nummo tamen ΟΜΟΝΟΙΑ præstat.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΗΣΚΑΛΕ. ΕΦΕ. Vide ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ.

ΕΧΙΝΑΔΕΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 214. Plinio, lib. IV. sect. XIX. *Echinades insulæ, ante Ætoliam*: quarum incolæ Stephano Ἐχινάδεις.

F

F ΑΛΕΙΩΝ, seu Faliscorum.

F ΑΛΕΙΩΝ, & FΑ. Nummi e Magna Græcia

Y

Goltzii, tab. xxxv. & xxxvi. Plinio, lib. 111. sect. viii. *Falifca Argis orta, quæ cognominatur Etruscorum.* Frontinus, *Colonia Iunonia, quæ appellatur Falifcos*, lib. de Coloniais, pag. 95. Ab Halefo Argivo condita, ut ait Solinus, cap. 11. pag. 13. Nunc est civitas Castellana ad Tiberim, Hortam inter & Romam: aut hæc certe ex illius ruinis crevit, quæ prope visuntur, nomenque retinent, *Falari*. In hisce nummis occurrit F, digamma Æolicum, pro littera asperata H, qua veteres olim usi *Fordeum* dixerunt pro *Hordeum*, *Fircus* pro *Hircus*, *Trafo* pro *Traho*, & similia. Quin etiam & *serfus*, *corfus*, *fulgus*, auctore Donato, scripsere pro *servus*, *corvus*, *vulgus*. Deinde in his aut Junonis Argivæ, quod ex Argis originem ducerent, aut jovis caput insculptum: & aquila, vel leporem discerpens, vel columnæ insidens: vel denique fulmen, ac tripus.

FANVM FORTVNÆ.

MVN. FANE. AEL. Nummus Philippi Imp. *Municipium Fanestre Ælium*. Hunc nummum vir eruditus, operis sui de usu numism. pag. 772. ad nescio quod Hispaniæ fanum refert. Plinius, lib. 111. sect. xix. *Colonia Fanum Fortunæ*. Vetus inscriptio apud Gruterum, pag. 475. ORIVNDVS. COLONIA. IVLIA. FANO. FORTVNAE. Nunc *Fano* dicitur, in Ducatu Urbinate. Hanc & Flaviam Fanestrem postea appellatam intelligimus, ex lib. 11. Cod. Theod. tit. 1 x. de Pactis, leg. v.

COL. FANESTRIS. E Thesauro Goltzii, pag. 239.

FAΣTIQN.

FAΣT. Apud Goltzium, in Græcia. Tab. xvii. Etsi id oppidum est incompti situs, Bœotici tamen juris & tractus fuisse insculptus ex parte altera cantharus, clypeusque ex altera, ut in Ismeniorum nummo, suadet. Est autem illud F. Æolicum digamma, pro φ.

FIDENTIA.

COL. IVL. FIDENTIA. Tiberii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 240. Plinio, lib. 111. sect. 111.

in Bætica, *Iulia*, quæ *Fidentia cognominatur*, prope Cordubam.

FIRMA. Vide ASTIGI.

FLAVIA BRICA. Vide AMANOBRICA.

FLAVIOPOLIS, in *Thracia*.

COL. FLAVIOPOLIS. Titi nummus, e Thefauro Goltzii, pag. 239. Plinio, lib. 1 v. sect. xviii. *Colonia Flaviopolis, ubi antea Zela oppidum vocabatur*. A Vespasiano, Titove, Flaviæ gentis, id nomen habet. Sunt & *φλαβιοπολίται* in Bithynia, de quibus inferius suo loco.

FORVM IVLII, in provincia *Narbonensî*.

COL. IVLIA. OCTAV. Augusti nummus, in Thefauro Goltzii, pag. 240. In Cimelio Regio, COL. IVL. OCTAV. cum bove gemino. Messabarba, pag. 51. legit, *Colonia Iulia Octavia*. Male, pro *Octavianorum*.

COL. PACENS. CLASS. Neronis, apud eundem. Plinius, lib. 111. sect. v. *Forum Iulii Octavianorum Colonia, quæ Pacensis appellatur, & Classica*. Octavianorum colonia dicitur, ut in Arelatensium nummis præmonuimus, quod octavæ legionis militibus ea constaret. Pacensis a pace dicta est: Classica, ab Augusti classe fortassis, cujus ea navale fuit. Unde Strabo, lib. 1 v. pag. 184. *Τὸ ναυσταθμὸν τὸ Κάσσαρος τοῦ Σεβαστοῦ, ὃ χαλοῦσι φέρον Ἰούλιον*. Vide Tacitum, lib. 111. *Suessam* tamen, quæ mediterranea civitas est, coloniam pariter Classicam diximus appellatam in Notis ad Plinii lib. 111. sect. 1 x. a militibus forte Classiariis eo deductis. Vetus inscriptio, apud Jo. Poldo d'Albenas, lib. de Antiq. Nemauf. pag. 165.

MILITVM. LEG. VIII.

AVG. CIVITAS. FOROIVLIENSIVM. *Militum legionis octavæ, Augusta civitas Foro-Julien-sium*. Hodie *Frejus*, in Provincia, quæ Gallix pars est Italiæ finitima.

COL. FOR. IVL. Domitiani, ex eodem Goltzii Thefauro.

FRANCIA.

GAVDIVM. ROMANORVM. In parte ima ;
FRANCIA. Nummus Constantini Magni , apud
Oeconem , pag. 535. Devicta sub trophæo Francia
nummi cjus arcam obtinet. Panegyricus Maximino &
Constantino dictus : *Multa ille (Constantius) Franco-
rum millia , qui Bataviam aliasque cis Rhenum terras
invaserant , interfecit , depulit , abduxit. Tu jam ab ipsis
eorum regibus auspicatus es , simulque & præterita illo-
rum scelera punisti , & totius gentis lubricam fidem terrore
vinxisti.* Vide & Nazarium in Panegyrico Constantini.

Γ

Γ Α Β Α Θ Η Ν Ω Ν . Ν Ε Ω Κ Ο Ρ Ω Ν . Nummus Claudii
Cæsaris , e Thesauro Goltzii , pag. 215. Stephanus :
Γαβαθη , πόλις Γαλιλαίας . . . τὸ ἔθνηκόν , Γαβαθιῶς .

Γ Α Β Α Λ Ε Ω Ν . In nummis M. Aurelii , apud Patin. pag.
243. & Julæ Aquilæ Severæ : nunc Cimelii Regii. Pli-
nio , lib. v. sect. xviii. in Syria : *Balanea , Paltos ,
Gabale , Laodicea* : quibus quatuor Episcopatibus in
Notitia Ecclesiastica antiqua , pag. 59. constat Pro-
vincia Theodoriadis appellata : Ἐπαρχία Θεοδοριάδος .
Λαοδικεία μητρόπολις . Πάλτος . Βαλανεία . Γάβαλα . Ste-
phano : Γάβαλα , πόλις Φοινίκης . . . ὁ οἰκίστωρ , Γαβαλί-
της , ἔ Γαβαλῶς . Est & altera Lydiæ Gabala , in No-
titia Eccles. antiqua : sed quam huc minime putem
attinere .

Γ Α Β Α Λ Ε Ω Ν . Γ Α C . M. Aurelii nummus , apud Pati-
num , pag. 243. cum Sphingis effigie , & Harpyiæ , quæ
volucris est , muliebri facie . Sed Γ Α C legi ibi oport-
uit , ut sit ea anni nota CCXXXIII. post impetra-
tam videlicet a Pompeio libertatem , ut in Gazensium
nummis dicemus , anno Urbis Romæ DCCLXXX. quo
Cicero gessit Consulatum . Ab eo si numerentur anni
CCXXXIII. occurret annus Urbis DCCCCXXII.
M. Aurelii decimus , Claro & Cethego Coss.

Γ Α Β Α Λ Ι Τ Ω Ν . Qui Caracallæ nomine sic inscripti

nummi circumferuntur, Elagabali eos esse verius arbitramur. Afferit unum ex iis, cum Fortunæ typo, Tristanus in Elagabalo, tom. 11. pag. 323.

ΓΑΒΑΛΕΩΝ. Macrini nummus, apud Patinum pag. 323 cum simili Fortunæ typo, læva Cornu copix, dextra temonem gerentis.

ΓΑΒΑΛΕΩΝ. Elagabali. Hinc ei Imperatori nomen, quo Gabalitarum Deus significatur, cujus ipse sacerdos fuit, ut nummi ejus declarant, quos vidimus, cum hac epigraphe: SACERD. DEI. SOLIS. ELA-
GAB. *Sacerdos Dei Solis Elagabali.* Fuit enim hic Deus Gabalitarum Sol: ut ex nummo Augusti alio iterum liquet: SANCTO. DEO. SOLI. ELA-
GABALO. Quare ejus Dei, cujus sacerdotium gerebat, nomen assumpsit: quod & alias fecisse eum tum scriptores veteres, tum nummi testantur. Nam Lampridius in ejus vita, pag. 110. *Iunxit sibi & leones, inquit, Matrem magnam se appellans. Iunxit & tigres, Liberum se se vocans: eodemque habitu agens, quo dii pinguntur quos imitabatur.* Hinc nummus ejus apud Oconem pag. 402. MATER DEVM inscriptus, cum Cybeles icone. Hinc in nummis ejus ceteris Solis effigies plerumque insculpta.

ΓΑΒΑΛΙΤΩΝ. ΤΗC. ΙΕΡΑC. ΚΑΙ. ΑCΥΛΟΥ. *Civitatis sacræ & inviolatæ.* Elagabali, in Thesauro Goltzii, pag. 215.

ΓΑΒΗΝΩΝ. Nummus antiquus e Museo nostro: in quo pilei duo insculpti Castoris & Pollucis, quales in nummis ejusdem tractus passim occurrunt, hoc est, in Syriacis. Plinio, lib. v. sect. xv1. *Gabe.* Stephano: Γάβη, πόλις Γαλιλαίας. . . . τὸ ἔθνικόν, Γάβωός.

ΓΑΒΗΝΩΝ. Nummus Antonini Pii in Gaza Regia, in quo Dei Luni stantis effigies: notæque ZIC, quibus annus signatur σζ, (nam sic inversæ passim in nummis occurrunt eæ notæ) hoc est, ccxvi1. post concessam scilicet a Pompeio quibusdam Syriæ oppidis libertatem: inde enim hujus æræ initium Gabenis & Gazensibus fuit, ut in ΓΑΖΑ dicturi sumus. Unde

efficitur annum hunc Gabenorum, esse Antonini Pii decimum septimum, Urbis Romæ D C C C C V I.

GABINI.

C. ANTIST. VETVS. FOEDVS. P. R. CVM GABINIS. Apud Patin. in Sueton. pag. 268. Quem tamen nummum non explanat. Augusti cusus Principatu est, ut ex anterioris partis epigraphe liquet, IMP. CAESAR. AVGVS. TR. POT. VIII. & ex ipsius Augusti capite. Fuit C. Antistius Vetus, Augusti Legatus bello Cantabrico, idemque Consul anno Urbis D C C X L I I I. In eo nummo, bove cæso aræ imposito, feciales duo dextras jungunt. Ex eo itaque Antistio ortum se Vetus gloriatur, quem Gabinorum nobilissimum Dionys. Halic. appellat, lib. I I I. pag. 255. τὸν ὀπιφανέστατον τῆς Γαβίων Αντίσιον Πέτρωνα, quem ante foedus cum Gabinis initum seditione facta Gabini ipsi a Sexto Tarquinii F. delusi necaverant. Quo facto Gabios Tarquinii cum cepisset, cum iisdem foedus iniit, aliquo certe sequestro pacis ex Antistiorum familia in primis nobili, cæsoque bove in confirmationem foederis, σφαγιαθέντος ἐπὶ τῆς ὀρκίαν τότε βοῦς, inquit Dionys. Cum vero Sextus Tarquinii F. apud Livium lib. I. cap. L I V. assentire se Veteribus Gabinis ait, an de Antistiorum Veterum familia intelligendus sit, amplius considerandum. Fuit autem Γαβίοι oppidum in Prænestina via, inquit Strabo, lib. v. pag. 238. ab oppido Prænestino Romam euntibus. Plinio, lib. I I I. sect. I X. *Gabini*, in prima Italiae regione. Hallucinari porro, haud levibus ducti argumentis, eos arbitramur, qui FOEDVS CVM SABINIS hoc in nummo legunt, quanquam & de eo foedere Livius, aliique.

ΓΑΔΑΡΕΩΝ. Nummus Neronis in Cimelio Regio, cum litteris Phœnicum ignotis. Vidimus alibi Titi quoque, & Elagabali. Plinio, lib. v. sect. x v I. *Gadara*. In Decapolitana Syriae regione. Stephano: Γάδαρα, πόλις κοίλης Συρίας. . . . τὸ ἔθνικόν, Γαδαρούς.

ΓΑΔΑΡΕΩΝ. Pallas armata, in nummo Antonini, apud Patinum pag. 229. Ex eorum Numinum fuisse numero

Palladem vel hinc intelligimus, quæ Gadarenfes coluere.

ΓΑΔΑΡΕΩΝ. Cum Bacchi capite. Nummus M. Aurelii, e Gaza Regia.

ΔΕΚ. ΚΛΟΔΙΟΣ. ΑΛΒΙΝΟΣ. ΚΑΙΣΑΡ. Δέκιμος Κλόδιος Ἄλβινος Καῖσαρ. Ex averſa parte, ΓΑΔΕΙΡΙΤΩΝ, teſte Triſtano, tom. II. pag. 49. cum Herculis templo. Sed hunc ille nummum ad Gaditanos refert, quod Pœni Gadir Gades appellant, Græci Γάδειρα, a quo gentile nomen Γαδειείτης. At vereor ut eruditis probet, aut Græco ſerimone cuſos Gadibus eſſe nummos, aut Gadium magis Græcum nomen expreſſum, quam Latinum Coloniae Auguſtæ Juliae, quod alias occurrit in nummis Auguſti, Tiberii, Domitiani, & Gordiani: aut hunc ſemel morem mutatum, aut Græcis denique uſos characteribus potius, Albinii Cæſaris ævo, quam Latinis: Itaque ΓΑΔΑΡΙΤΩΝ legi fortassis oportuit: nam ut a Γάβαλα derivari commode Γαβαλίτης ſcimus, ſic & a Γάδαρα Γαδαείτης.

ΓΑΔΑΡΕΩΝ. ΣΥΡ. Γαδαρέων Συρίας, cum templo Apollinis, & epigraphe ΑΠΟΛΛ. Caracallæ.

ΓΑΔΑΡΕΩΝ. ΑΠΣ. Elagabali, apud Spanhemium, qui vidit, lib. de uſu numiſm. pag. 870. Hoc eſt, anno σπα', ſive CCLXXI. poſt inſtauratam a Pompeio civitatem, in gratiam liberti ſui Demetrii Gadarenſis, quo tempore Syriam ſubegit, ut refert Joſephus, Antiq. lib. XIV. cap. VIII. pag. 475. Καὶ Γάδαρα μὲν μὲν κρὸν ἔμπαρθεν κατακαφῆσαν ἀνέκτισε, Δημητρίῳ χαριζόμενον τῷ Γαδαρεῖ ἀπελάθῃρω ἑαυτοῦ. Quod beneficium ſequenti quoque nummo exprimitur. Iſto, annus Elagabali primus ſignatur: Urbis Romæ, DCCCLXX. vel, ut alii numerant, DCCCLXXI.

ΓΑΔΑΡΕΩΝ. Elagabali nummus apud Patinum, pag. 334. in quo vel Demetrius Pompeii libertus, vel Pompeius ipſe patera ante aram libat Magnæ Deæ Matri, quæ Gadarenſium forte Dea Præſes & Cuſtos: hanc enim leones adjecti duo haud obſcure ſignificant.

ΠΟΜΠ. ΓΑΔΑΡΕΩΝ. ΓΤ. Pompeius Gadarenſium conditor, anno CCCIII. Gordiani junioris nummus,

in quo sculpta navis, felicitatis Symbolum: vel victoriarum index, quas mari piraticoque bello Gadarensum oppidi instaurator Pompeius retulit. Annus porro ccciii. post civitatem a Pompcio instauratam, quod contigit anno Urbis, ut dicemus in nummis Gazensium, DCXC. plane incidit in Urbis annum DCCCXCII. Gordiani Imp. tertium. Sic conditoris sui memoriam Solenses in Cilicia retinere, & insculpsere nummis grati animi monumentum, ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ Γ. ΠΟΜΠΗΙΟC. Similem isti nummum Caracallæ Patinus adscribit, pag. 306. magno, ut ex annorum numero liquet, errore.

ΓΑΔΑΡΑ. Neronis, Antonini Pii, & M. Aurelii, e Cimelio Regio.

ΓΑΔΑΡΩΝ. ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. Neronis nummus e Thesuro Goltzii, pag. 215. Utrumque hunc nummum ad Gadara potius Asiæ Proconsularis oppidum, cujus mentio in Notitia Eccles. antiqua, pag. 27. referre juvat, quam ad Syriacum, de quo proxime antea dictum est: vel eo solum nomine quod ea forma quæ *ιερον συνέκλητον* præfert, hoc est, sacrum Senatium, in Asiæ minoris nummis passim occurrit, in ceteris infrequentius.

G A D E S.

COL. IVL. AVGVST. *Colonia Iulia Augusta*. Augusti, ac Domitiani nummi quos vidimus. Plinius, lib. IV. sect. xxxvi. *Gadis... habet oppidum civium Romanorum, quod appellatur Augusta urbs Iulia Gaditana*. Vetus inscriptio apud Gruterum, pag. ccclviii. 4. MVN. AVG. GAD. *Municipium Augustum Gaditanum*. Nunc *Cadiz*. In priore Augusti nummo, jugum bouum, vulgare deductæ coloniæ symbolum.

AETERNITATI. AVGVSTAE. C. A. I. *Colonia Augusta Iulia*. Tiberii nummus apud Patinum, pag. 74. nunc Gazæ Regiæ. In eo templi effigies, Herculis, ut credimus, Gaditani. Notum enim est ex Plinio, lib. II. sect. c. fuisse Gadibus Herculis delubrum: & ex Strabone, lib. III. pag. 169. quod & Hadriani

Hadriani nummus declarat, apud Trifstan. tom. I. pag. 486. HERC. GADIT. qui dextra clavam, sinistra aurea mala præfert: ut ille in Anthologia, lib. v.

Μῆλα λεοντοφόνῳ παλάμη χεύσεια κομίζων.

Undecimo mala Hesperidum districta triumpho,
inquit Aufonius, Epigr. 139. Adfunt & navis, & Gadanum fretum, forma senili. Vide quæ diximus in ASTA. REGIA. Delicias Patinus facit, qui ut ad Ratisbonam Germaniæ nummum hunc referat, omni ope nititur.

COL. IVL. AVG. Gordiani junioris, apud Erizzo: quo in nummo Bacchus cum Satyro & vite, feracitatis vini in eo tractu symbolis. Est & apud Occonem, pag. 435.

GAZA. ΜΑΡΝΑ. ΔΠΡ. hoc est, ρωδ', anno CLXXXIV. post concessam libertatem. Quod illis beneficium obtigit, ut Josephus refert, lib. XIV. Antiq. cap. VIII. quo tempore Syria a Pompeio in provinciam redacta est. Inde Gazensium æræ, ut videtur, initium, ab anno Urbis DCXC. quo Cicero gessit Consulatam. Itaque annus hic est Hadriani quintus, Urbis DCCCLXXIII. Vide ΓΑΒΗΝΩΝ. Nummus est hic Hadriani, apud Spanhemium, qui vidit, lib. de usu numism. pag. 869. Et nos in Gaza Regia vidimus. Plinio, lib. v. sect. XIV. in Palæstina, *Gaza*.

GAZA. AIC. Hoc est, *annus σιδ'*, sive CCXI. Nummus Antonini Pii e Cimelio Regio. Et alter ibidem, eodem Principe Antonino cufus, ΓΑΖΑ. ZC. Hoc est, anno CCVII. E quibus nummis posterior annum Urbis indicat DCCCXCVI. Antonini septimum: prior, Urbis DCCCC. Antonini undecimum.

GAZA. ΔΚC. Hoc est, *anno σιδ'*, sive CCXXIV. Faustinae junioris, e Cimelio Regio. Patinus pag. 246. similem affert, M. Aurelio Imp. cufum, in quo ΔΚE perperam legit, pro ΔΚC. Fuit hic annus Urbis DCCCXIII. M. Aurelii, cujus uxor Faustina, primus.

GAZA ΔΞC. Hoc est, *anno σξδ'*, sive CCLXIV. Plautillæ, ex eodem Cimelio. Fuit hic annus Urbis

DCCCCLIII. Caracalla, cujus uxor Plautilla, cum Severo patre, cujus hic annus nonus principatus, Imperatore jam tum pariter in nummis Fastisque appellato. Vide Occonem.

ΓΑΖΑ. AZE. Plautillæ Augustæ, apud Patin. pag. 313. quo nummo geminum ejus oppidi nomen indicari quis haud temere forsan credat. Stephanus : Γάζα, πόλις Φοινίκης, νῦν ἡ Παλαστίνης... ἐκλήθη κ' Ἀζα· κ' μέγρι νῦν Σύροι Ἀζαὶ αὐτῶ χαλοῦσιν... ὁ πολίτης, Γαζαῖος..... Καὶ τὸ τοῦ Κρηταίου Διὸς παρ' αὐτοῖς ἐστὶ, ὃ ἔχει ἡμᾶς ἐκάλου Μαρνάν, ἐρμηνεύοντο Κρηταῖον. *Gaza, Phœnices oppidum, nunc Palaestina... Etiam Aza nuncupata est, atque huc usque Syri eam Azam vocant... Ibi ἔστι Iovis Cretæi templum, quem Marnan nostra ætate vocant, hoc est, Κρηταῖον, Creta natum.* Quare huc spectat rarissimus Musei nostri nummus, Tito principe cusus, & a Tristano editus, tom. 11. pag. 250. cum hac epigraphæ, ΖΕΥΣ ΚΡΗΤΑΓΕΝΗΣ, in quo Juppiter dextra fulmen vibrat, inter sidera septem errantia. De Marna iterum Hieronymus, epist. ad Lætam: *Iam ἔστι Ἄgyptius Serapis Christianus factus est, ἔστι Μαρνας Γαζαεῖς luget inclusus, ἔστι everisionem Templi pertimescit.* Et in vita Hilarii: *Sed ἔστι Italicus ejusdem oppidi municipis adversum Gazensem Duumvirum, Marnæ idolo deditum.* Verum ut ad nummum redeamus, pro hisce notis AZE, legi verius putem oportere AΞC, quibus litteris annus signetur σξδ', hoc est, cclxi. æræ nempe Gazensium, de qua antea diximus: qui annus incidit in Urbis annum DCCCCL. Severi sextum, cum jam Caracallæ Plautilla nupsisset. Et Z in nummis pro Ξ interdum scribi, hoc præsertim ævo, superius in nummis ANTIOXEΩN vidimus.

ΓΑΖΑΙΩΝ. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 215. Λ. ΟΥΗΡΟC. ΚΑΙCΑΡ. L. *Verus Cæsar*, M. Aurelii Antonini Philosophi frater, & idem in imperio collega. ΓΑΖΑ. CKE. *Gaza*, anno σκε', hoc est, ccxxv. nempe Gazensium æræ: qui fuit Urbis Romæ DCCCXIV. M. Aurelii & L. Veri secundus. E Museo nostro.

ΓΑΛΑΤΩΝ.

ΚΟΙΝΟΝ. ΓΑΛΑΤΩΝ. Neronis nummus, quem vidimus. *Commune Galatarum*. Plinio, lib. v. sect. XLII. *Galatia*. Hic porro, ut supra monuimus, commune fanum, sacrum commune, ac simul communia totius Provinciae certamina, in uno aliquo oppido fieri solita, intelligenda sunt, quibus qui praeset, Γαλατάρχης dicebatur, hoc est, Praeses certaminum sacrorumque τοῦ Κοινῶς τῆς Γαλατῶν. Inscriptio vetus apud Gruterum, pag. 415. I. ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑ. ΔΙΣ. ΤΟΥ. ΤΕ. ΚΟΙΝΟΥ. ΤΩΝ. ΙΕΡΩΝ. ΑΓΩΝΩΝ. ΤΩΝ. ΜΕΓΑΛΩΝ. ΑΣΚΛΗΠΙΕΙΩΝ. ΙΣΘ. ΠΥΘΙΩΝ. Κ. ΑΡΧΙΕΡΕΑ. ΤΟΥ. ΚΟΙΝΟΥ. ΤΩΝ. ΓΑΛΑ. ΓΑΛΑΤΑΡΧΗΝ. &c. Vide ΒΙΘΥΝΙΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, ΚΡΗΤΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, & ΡΟΔΙΩΝ.

ΕΠΙ. ΠΟΜΠΟΝΙΟΥ. ΒΑ. Alter, ΕΠΙ. ΒΑΚΚΟΥ. ΚΟΙΝΟΝ. ΓΑΛΑΤΙΑΣ. Trajani nummi, e Cime-lio Regio.

GALLIA.

TRES. GALLIAE. Galbae Imp. nummus, apud Tristram, tom. III. pag. 73. Quanquam ad Galbam Caesaris legatum quidam hunc nummum referunt, sed falso. Totius enim Galliae consensionem in Galba Caesare agnoscendo hic nummus declarat, uti & alter apud Occonem, pag. 136. CONCORDIA. PROVINCIARVM. Et, quod caput est, utriusque nummi parte antica epigraphe hujusmodi est: SER. GALBA. IMP. AVG. *Servius (non Sergius) Galba Imp. Augustus*. Vetus inscriptio apud Gruterum, pag. ccclxxv. 3. TRES. PROVINCIAE. GALLIARVM. Plinius, lib. IV. sect. xxxi. *Gallia omnis Comata uno nomine appellata, in tria populorum genera dividitur,...* Belgicam, Celticam, sive Lugdunensem, & Aquitanicam.

GALLIA. HISPANIA. Eiusdem Galbae, apud Anton. Augustin. Tab. xxii. Gallia & Hispania jungunt dextras.

ADVENTVI. AVG. GALLIAE. &

RESTITVTORI. GALLIAE. Hadriani, e Cielio Regio, Museoque nostro. Imperator Galliam in genu procumbentem subleuat. Spartianus in Hadriano, pag. 5. *Posthac profectus in Gallias, omnes fere causariis liberalitatibus subleuauit.*

CONSERVATORI. GALLIAE. Hadriani, apud Occonem, pag. 230.

RESTITVTORI GALLIAE. Gallieni, apud Trifanum, tom. 111. pag. 72.

RESTITVTORI GALLIAE. In altero, GALLIAR. Postumi, apud Occonem, pag. 482. & apud Trifan. tom. 111: pag. 142. Trebellius Pollio, in Postumo, pag. 185. *Cum Galli vehementissime Gallienum odissent . . . eum qui commissum regebat imperium, imperatorem appellarunt Ab omni exercitu & ab omnibus Gallis Postumus gratanter acceptus, talem se præbuit per annos septem, ut Gallias instaurauerit . . . Nimius amor erga Postumum omnium erat in Gallica gente populorum, quod summotis omnibus Germanicis gentibus, Romanum in pristinam securitatem revocasset imperium. In eo nummo Postumus Galliam subleuat, idemque dextro pede captivum Germanum premit.*

FIDES. MILITVM. EXERCITVS. GALLI. Servilii Lolliani, qui Postumum in Gallia interemit, apud Occonem, pag. 486. ex Ursino.

GLORIA. EXERCITVS. GALLICANI. Constantini M.

VIRTVS EXERCITVS. GALLICANI. Constantis, apud Occonem, pag. 549.

ΓΑΡΝΗΤΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 215. Sed mendose, ut arbitror, pro ΤΑΡΝΗΤΩΝ, ab oppido Lyciæ Tarne, de quo Homerus Iliad. v. vers. xlii. & Strabo, lib. ix. pag. 413. Id enim magis aridet, quam ad portum Italiæ revocari, prope Garganum montem, qui Plinio, lib. 111. sect. xvi. *Portus Garnæ* dicitur.

ΓΕΛΑΣ, apud Parutam, cum Minotauri effigie, & bigis,

viſtorix in certamine, relatæ indicibus. Plinio, lib. III. ſect. XI V. in Sicilia: *Fluvius Gelas*: & paulo poſt ab oppido appellati cives *Gelani*.

ΓΕΛΑ, in nummis Parutæ, & ΓΕΛ. Γέλα oppidi nomen eſt Scylaci in Periplo, pag. 4. Et Stephano: Γέλα, πόλις Σικελίας. τὸ ἔθνικόν, Γελαῖος. Nunc *Alicata*.

GEMELLA. Vide TVCCI.

GEMINA. VRBANOR. Vide VRSO.

ΓΕΡΑΣΩΝ.

ΑΡΤΕΜΙΣ. ΤΥΧΗ. ΓΕΡΑΣΩΝ. *Diana, Fortuna Geraforum*. Crispinæ nummus e Cimelio Regis Chriſtianiffimi. Fuit id oppidum in Decapolitana regione, cum aliis quæ a Joſepho recenſentur, lib. II. belli Jud. cap. XIX. pag. 813. Φιλαδέλφειάν τε, καὶ Γέρασαν, καὶ Πέλλαν, καὶ Σκυθόπολιν, &c.

ΓΕΡΓΙΘΕΩΝ. E Goltzii Theſauro nummus, pag. 216. Plinio, lib. V. ſect. XXXII. *Gergithos*, in Æolide. Stephanus: Γέργης, πόλις Τροίας. . . . Δέγεται καὶ ἡ Γέργητος. . . . ὁ πολίτης Γεργίθιος. τὸ θηλυκόν, Γεργίθια. ἀφ' οὗ Γεργίθια ἡ χρησιμολόγος Σιβύλλα, ἥτις καὶ πετύπωτο ἐν τῷ νομίσματι τῷ Γεργίθιον, αὐτὴ τε καὶ ἡ Σφίγξ, ὡς φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων ὥρωτι. Ἐν τῷ τῷ ἱερῷ τοῦ Γεργίθιου Ἀπόλλωνος Σιβύλλης φασὶν εἶναι τὰ φων. *Gergis, urbs Troadis*. . . Dicitur & *Gergithos*. . . *Civis, Gergithius: feminino genere, Gergithia: unde Gergithia Sibylla, oraculorum interpres, cujus imago in nummo Gergithiorum cum Sphinge inſculpta, ut auctor eſt Phlegon, Olympiadum libro ſecundo. In templo vero Apollinis Gergithii Sibyllæ ſepulcrum eſſe aiunt.* Hæc Sibylla Gergithia eſt, quam & octavam ex Varrone appellat Lactantius, lib. I. de falſa Relig. cap. VI. *Octavam Helleſpontiacam in agro Trojano natam, vico Marpeſſo, circa oppidum Gergithium, quam ſcribit Heraclides Ponticus Solonis & Cyri fuiſſe temporibus.*

GERMANIA.

SIGNIS. RECEPT. DEVICTIS. GERM. S. C. *Signis Receptis, Devictis Germanis.* Germanici.

DE GERMANIS. Germanici, cum Labaro, apud Occonem, pag. 99.

NUMMI ANTIQUI

GERMANIA. CAPTA. Domitiani, apud Patinum, pag. 157. Sex. Aurel. Victor, in Domitiano. *Dacis & Cattorum manu devictis, Septembrem Octobremque menses, Germanici superiorem, e suo nomine alterum appellaverat.* Suetonius, cap. vi. *Bellum civile motum a Lucio Antonio superioris Germaniæ præside confecit absens felicitate mira: cum ipsa dimicationis hora resolutus repente Rhenus transiturus ad Antonium copias barbarorum inhibuisset, &c.*

GERM. SVPPLEX. *Germania supplex*, in Domitiani nummo, quem vidimus.

ADVENTVI. AVG. GERMANIAE. Occo, in Hadriano, pag. 230. Spartianus, pag. v. *Inde in Germaniam transit: pacisque magis quam belli cupidus, militem, quasi bellum immineret, exercuit: &c.* Et pag. 6. *Germanis regem constituit.*

EXERCITVS GERMANICVS. Hadriani, apud V. Cl. I. Vaillant, tom. i. pag. 62.

VICT. GERMA. VICTORIÆ GERMANICÆ. Ut in nummo Severi, **VICTORIAE. BRITANNICAE.**

DE. GERM. & DE GERMANIS.

GERMANIA. SVBACTA. Tres illi nummi e Cimelio Regio, Museoque nostro, M. Aurelio principe cusi, & apud Patinum, pag. 234. Julius Capitolinus in Marco, pag. 27. *Marcus Germanicum se vocavit, quod sibi bello proprio pepererat.* Et pag. 29. *Contra Germanos res feliciter gessit.* Postremus porro nummus apud Oconem, pag. 287. hanc habet reliquam epigraphen: **IMP. VI. COS. III. S. C. Imperator sexies, Consul tertium, Senatus Consulto.** Aliud porro (nam id obiter ac semel monuisse operæ pretium est) aliud, inquam, in titulis Augustorum vox *Imperator* sonat, cum priore loco apponitur instar prænominis: aliud, cum ceteris subjungitur titulis. Nam secundo loco cum ponitur, victorias Imperatorum signat, & quoties post partam victoriam Imperatores ab exercitu appellati sint, ostendit: ut docet Dio, lib. XLIII. pag. 266.

DE GERM. De Germanis. Commodi nummus e Ci-

melio Regio. Et apud Patinum, in Thesauro, pag. 175. Lampridius in Commodo, pag. 50. *Appellatus GERMANICVS Idibus Herculeis*, hoc est, Octobribus. Et pag. 51. idem monet, Germanicos tumultus, non per ipsum tamen, sed opera ducum sedatos.

VICTORIA GERMANICA. Caracallæ, apud Occonem, pag. 379. in quo nummo Victoria gradiens cum trophæo. Spartianus in ejus vita, pag. 87. *Et cum Germanos subegisset, GERMANICVM se appellavit, vel joco, vel serio, ut erat stultus & demens, asserens si Lucanos vicisset, LVCANICVM se appellandum.* Ubi codices optimi MSS. teste Salmasio, *GERMANVM* habent, & forte, *LVCANVM*. Ut alluisse Caracalla videatur ad scarabæorum genus, quos Nigidius Lucanos vocabat, ut auctor est Plinius lib. XI. sect. XXXIV. potius quam ad lucanica intestina, de quibus Casaubonus ad eum locum.

VICTORIA GERMANICA. Maximini, e Museo nostro, & apud Occonem pag. 424. Capitolinus in ejus vita, pag. 142. *Ingressus Germaniam Transrhenanam, per ccc. vel cccc. millia barbarici soli vicus incendit, greges abegit, prædas sustulit: barbarorum plurimos interemit, militem divitem reduxit: cepit innumeros: & nisi Germani per amnes & paludes & silvas confugissent, omnem Germaniam in Romanam ditionem rede-gisset.*

VICTORIA. GM. & VICTORIA GERM. & VICTORIA GERMANICA. Gallieni apud Mediobarbum, pag. 371. & 372. Et se in nummis *GERMANICVM MAXIMVM* Gallienus inscripsit, quod per unum e ducibus suis Postumum, qui deinde in Galliis imperavit, Germanos devicerat. Trebellius Pollio in Postumo, pag. 185. *Nimius amor erga Postumum omnium erat in Gallica gente populorum, quod summotis omnibus Germanicis gentibus, Romanum in pristinam securitatem revocasset imperium.*

VIC. GERM. M. Aurelii, e Museo nostro, & Postumi, apud Occonem, pag. 482.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ. Vide ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ. Severi nummus e Cimelio Regio. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΙΣ. ΕΛΓ. Getæ, ex eodem Cimelio. Γερμανικόπολις Ε'λγας. Plinius, lib. v. sect. XL. *Helgas oppidum, quæ Germanicopolis*, in Bithynia. In Notitia Eccles. pag. 37. Provinciæ Isauriæ adscribitur.

ΓΕΡΜΗΝΩΝ Crispinæ, Severi, & Caracallæ nummi e Cimelio Regio. Stephanus : Γέρμη πόλις Ε'λλησποντία, πλησίον Κυζίκου... ὁ πολίτης Γερμηνός. *Germe, urbs Hellespontiacæ, prope Cyzicum... civis, Germanus*. In Notitia Eccles. pag. XI. inter Episcopos provinciæ Hellesponti, ὁ Γέρμης.

ΓΕΡΜΗΝΩΝ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ. *Apollonida* Prætoris Gordiani junioris, e Cimelio Regio, cum Herculis effigie, in leonem incumbentis.

ΕΠΙ. ΑΡΙΣΤΟΝΕΙ. ΓΕΡΜΗΝ. *Sub Aristonico*. Diana, Apollo, & Æsculapius in eo nummo Gordiani stant. E Cimelio pariter Regio.

ΙΕΡΟΣ. ΔΗΜΟΣ. Capite laureato, *Sacer Populus*. Ex parte averfa ΓΕΡΜΗΝΩΝ, cum Herculis effigie.

COL. AVG. F. CERMENO. *Colonia Augusta Felix Cermenæ*. Commodi nummus e Cimelio Regio, quo de nummo recte Spanhemius contra Trifanum, lib. de usu numism. pag. 767. Ptolemæo, lib. v. cap. II. prope Pefinuntem, Γέρμα κελωνία.

ΓΕΦΥΡΑΙΑΗΔΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Domitiani nummus e Thesauro Goltzii. An ad Γεφυρώτιω Libyæ oppidum spectet, de quo Stephanus : an ad Gephyram Syriæ, circa Commagenem, unde data Constantii lex, lib. VI. Cod. Theod. tit. IV. amplius considerandum.

ΓΛΙΣΣΑΝΤΙΩΝ. Nummus Caii Cæsaris, ex Thesauro Goltzii, pag. 216. Plinio, lib. IV. sect. XII. *Glissas*. Stephanus : Γλίσσας, πόλις Βοιωτίας... τὸ ἔθνικόν, Γλίσσαντιον.

ΓΑΥΚΙΩΝ. Delphines duo adversi. Ex parte altera, caput Jovis. E Cimelio Regio. Sed ΓΛΑΥΚΙΩΝ legi putem

putem oportere: est enim Stephano *Γλαυκία*, *πολίχ-
νιον Ἰωνίας*, cujus gentile nomen *Γλαύκιος*. Quanquam
enim *Γλαυκός* Suidæ vicus est Troadis, ex eo *Γλαυκός*
effingi probe vix putem posse.

ΓΟΛΓΩΝ. Vide **ΚΟΛΧΩΝ**.

ΓΟΡΔΗΝΩΝ. Apud Spanhemium, pag. 907. In Lydia
id oppidum fuit. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag.
13. inter antistites Provinciæ Lydiæ, censetur *ὁ Γερδῶν*,
pro *ὁ Γορδῶν*. In altera Notitia ejusdem Provinciæ, pag.
29. *Γόρδος*. In alia rursus, pag. 45. *ὁ Γόρδων*. Leuncla-
vio, pag. 90. *ὁ Γόρδου*. In Conc. Calched. epistolæ Sy-
nodicæ antistitum Lydiæ subscribit Theodotus Gordi,
pag. 934.

ΙΟΥΛΙΕΩΝ. **ΓΟΡΔΗΝΩΝ.** Alexandri Severi, apud
Occonem, pag. 420. quo nummo verius indicari ar-
bitror Juliensium concordiam cum Gordenis, de qui-
bus dictum est proxime, quam Juliopolim alteram,
cui & Gordiu-Come nomen alterum in Bithynia fuit,
Plinio teste, lib. v. sect. XL. quod **ΙΟΥΛΙΟΠΟ-
ΛΕΙΤΩΝ** & **ΙΟΥΛΙΕΩΝ**, ut diversum nomen,
sic nummi sunt dispares. Agemus de singulis suo loco.

ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Germanici nummus apud Patin. pag. 85.
Nunc Cimelii Regii. Plinio, lib. I v. sect. XX. *Gortyna*,
in Creta insula oppidum.

ΚΟΙΝΟΝ. **ΚΡΗΤΩΝ.** **ΓΟΡΤΥΣ.** Hadriani num-
mus, apud Patin. pag. 204. cum Minervæ, ut vide-
tur, Hippix, sive Equestris, effigie. Nunc Gazæ Re-
giæ. In eo oppido conventum totius Provinciæ habi-
tum ad ludos celebrandos, hic nummus docet. Vide
ΚΡΗΤΩΝ ΚΟΙΝΟΝ. Fuit ea civitas in primis ejus
insulæ nobilis, cujus *Senatus Splendidus* in vetusta in-
scriptione appellatur, apud Gruterum, pag. M X C.
ΔΟΓΜΑΤΙ. ΤΗΣ. ΔΑΜΠΡΑΣ. ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ.
ΒΟΥΛΗΣ

ΓΟΡΤΥΝΩΝ. E Cimelio Regio, cum noctua &
Minerva.

ΓΟΡΤΥ. In Museo nostro, cum bove cornupeta, &
Mercurii capite petasato. Is a Gortyniis religiose co-

lebatur, ab iis Ἐδαῖς cognominatus, veluti ἑάων δότηρ, bonorum dator. Auctor, Etymologici: Ἐδαῖς, ὄνομα τοῦ Ἐρμῶς κατὰ τοὺς Γορτυνίους κατὰ τὸ ἑάων ἢ δότηρ. *Edas, nomen Mercurii apud Gortynios, quia bonorum dator esset.* Sed fuisse præterea in Creta, atque adeo Gortyne frequentem Æsculapii quoque cultum, argumento est vel cognomen illud, quod ex oppido eo traxit, Ἀσκληπιὸς Γορτυνίου, apud Pausaniam in Corinthiacis, seu libro 11. pag. 55. Vide & Philostratum, lib. 1 v. de vita Apollonii, cap. xi.

ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. ΙΕΡΑΠΥΔΝΩΝ. De eo dicemus, verbo ΙΕΡΑΠΥΔΝΩΝ.

ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Nummus Græciæ veteris, in quo Europa tauro, hoc est, Jove, ut poëtæ fabulantur, invecta. Plinius, lib. xii. sect. v. *Est Gortynæ in insula Creta juxta fontem platanus una, insignis utriusque linguæ monumentis, nunquam folia dimittens: statimque ei Græciæ fabulositas superfuit, Iovem sub ea cum Europa concubuisse.* Et est in averfa nummi parte taurus insculptus.

GRACCVRIS.

MVNICIP. GRACCVRIS. Tiberii nummus, apud Patin. pag. 68. nunc Cimelii Regii, & apud Occonem, pag. 90. MVNICIP. GRACCVR. In eo nummo bos vittatus, victimæ ritu ac more: quod ea hostia litare se Jovi, pro salute Principis, Graccuritanum nummo eo testantur. Fuit enim major hæc victima Jovi majoribusque Diis dicata. Tertullianus, lib. de Corona, cap. xii. *Tunc tibi, Iuppiter, bove cornibus auro decoratis vovemus esse futurum.* Vetus inscriptio Fratrum Arvalium, apud Gruterum: BOVE. AVRATO. VOVEMVS. ESSE. FVTVRVM. Maro:

Et statuam ante aras aurata fronte juvencum.

Marti bovem immolatum, ex Plinio scimus, lib. xxii. sect. v. Livioque, lib. vii. pag. 133. Et in nummo Domitiani quidem, quo sæcularia sacra peragit Imperator, victima taurus apposita cernitur, cum tibicine,

& foculo : quem immolandi morem fuisse Plinius ad-
monet , libro proxime appellato , sect. VI. *Invenio eun-*
dem adstantibus Mario & Catulo Coss. prætextatum im-
molasse ad tibicinem foculo posito. Plinio, lib. III. sect.
IV. num. II. *Graccuritani.* A Ti. Gracco nomen Grac-
curis accepit. Vide Livii epitomen , lib. XLI. Nunc
Agreda , in Arragoniæ confinio , prope Turiasonem.
Hinc Martyres Graccuritani , in Martyrol. *Martyres*
de Agreda. Γεγραυεῖς Ptolemæo , in Vasconibus.

ΓΥΘΕΑΤΑΝ. Caracallæ nummus , quem vidimus. Plinio,
lib. IV. sect. VIII. *Sinus Gytheates , ab oppido.* Et lib.
VI. sect. XXXIX. *Gythium* , in agro Laconico. Stepha-
no: Γυθειον , πόλις Λακωνική . . . ἡ πόλις , Γυθειῶτις. Hi
conditores suos Herculem & Apollinem jactabant :
Liberum , Cererem , Æsculapium colebant. Vide Pau-
saniam in Achaïcis , pag. 104.

ΓΥΘΕΑΤΩΝ , apud Goltzium , in Thesauro , pag. 216.
in quo Bacchi caput expressum , cum corona edera-
cea : ex parte altera , Victoria proræ navis insistentis ,
cum corona.

Z

Z A. & ΖΑΚΥΝΘΙΩΝ. In Goltzii nummis. Plinio,
lib. IV. sect. XIX. *Zacynthus libera.* Hodie Zante , in-
sula Venetæ ditionis.

ZΑΚΥΝΘΙΩΝ. M. Aurelii nummus , e Cimelio Re-
gio , & apud Patinum , pag. 243. cum Jovis stantis ef-
figie.

ZΑΚΥΝΘΙΩΝ. Caracallæ nummus , apud Sponium ,
in Itiner. Athen. cum Bacchi ; effigie dextra uvam ,
thyrsum læva gerentis. Vini feracem agrum eum fuisse
hæc argumenta indicant. Straboni lib. X. pag. 458.
Ζάκυνθος Ὀχάρτος , fertilis est.

ZΑΚΥΝΘΙΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΙΩΝΩΝ. Ζα-
cynthiorum bis Neocororum ; Ionum. Nummus Alexan-
dri Severi , apud Tristanum , pag. 413. & apud Occo-
nem , pag. 421. Ab Ionibus profecti Zacynthii , & in
Ionio mari positi.

ZAPMEΩN. Titi nummus, ex Thefauro Goltzii, pag. 238.

ZEINIΩN. E Cimelio Regio. Oppidulum fuit in Bithynia Ζῖνοι vel Ζῆνοι, nam utrovis modo scribi potuit, ut in nummo ΔΕΙΗΝΩΝ animadvertimus. Ei oppido Justinopoli postea nomen fuit. In Synodo V. CP. *Territorium Iustinopolitanum, de Zinis*. Græce fuerat, *ὑπὸ τῶν Ζίνων*, vel *Ζῆνων*. Fuit & Ζινοῦπολις in Decapoli Seleuciæ, teste Constant. Porphyrog. lib. I. them. XIII. pag. 40. sed nihil ea ad præsens negotium.

ZEΛEITΩN. NEΩKOPΩN Vespasiani nummus, e Thefauro Goltzii, pag. 236. Plinio, lib. v. sect. XL. *Zelia*, in Æolide. Stephano: Ζέλεια, πόλις Τρωάδος.... τὸ ἔθνικόν, Ζελείτης.

ZEYΓMATEΩN. Nummi Antonini Pii, e Gaza Regia, M. Aurelii, L. Veri, Caracallæ, apud Tristanum, tom. II. pag. 191. Elagabali, Gordiani junioris, & Philippi Patris. Plinio, lib. v. sect. XXI. *Zeugma*, &c. Stephano: Ζεδγμα, πόλις Συρίας, ὅτι τὸ εὐφράτη.... τὸ ἔθνικόν, Ζεδγματεύς. In nummo Philippi Patris e Museo nostro, cum templo, viri natantis adjecta effigies, Euphratis, cui appositum oppidum fuit, argumentum.

A Xerxe primum ei oppido nomen inditum Zeugmatis fuisse, ex argumento transitus Euphratis, Theodoretus censuit, in Relig. hist. cap. v. Hac Bacchus Indiam petiturus, hac Alexander Macedo transmisit Euphratem, ut Plinius ait, lib. XXXIV. sect. XLIII. & Strabo, lib. XVI. pag. 746. ponte videlicet ferreis catenis juncto. Quare Zeugma Pellæum dicitur Lucano, lib. VII. vers. 237. a Pellæo juvene, hoc est, Alexandro.

ZEΦΥPIEΩN. E magna Græcia Goltzii, Tab. XXVI. In eo nummo leprorem discerpentis Aquilæ effigies est, qualis in nummis Locrorum, quos idem eo loci affert: ubi causam aperiemus, cur id insculptum in eo nummo symbolum sit. Quare ad oppidum promontoriumque Zephyrium hic nummus attinet, a quo Locri Epizephyrii sunt cognominati. Plinio teste, lib. III.

sect. x. & Stephano: Ἐπὶ τῆς Ἰταλίας Ζεφύριον, ἀφ' οὗ
Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι.

ΖΕΦΥΡΙΩΤΩΝ. Hadriani nummi, quos vidimus. Plinio, lib. v. sect. xxii. *Zephyrium*. Stephano: Ζεφύριον, πόλις Κιλικίας. τὸ ἔθνικόν, Ζεφουρώτης.

ΖΕΦΥΡΙΕΩΝ, & ΖΕΦΥΡΙΩΤΩΝ. Apud Goltzium, in Asia, Tab. i v. Juppiter flumini insidet: aquila fulmini Jovis insidit. Annis ille porro cui Juppiter insidet, haud dubie Calycadnus est, cui Zephyrium promontorium oppidumque finitimum est, teste Strabone, lib. xiv. pag. 670. & 671. Ut intelligas graviductum errore Nonnium, qui ad Zephyrium Scythicum hos nummos ablegat.

H

HADRVMETVM.

C. C. I. H. P. A. Severi nummus, in Museo nostro.
C. C. I. H. P. A. Caracallæ nummus, in Cimelio Regio, cum Cereris icone, propter quam *Frugifera* quoque Hadrumetus est appellata. *Colonia Concordia Iulia Hadrumetina Pia Augusta*. Et Piæ cognomen Carthagini in eodem tractu, ut superius vidimus, est attributum.

C. C. I. H. P. Nummus Commodi, e Museo nostro: Gordiani junioris, Gallieni in Cimelio Regio: & Valeriani, apud Mediobarbum, pag. 384. qui cum has notas extricare non posset, inter incerti situs oppida retulit. Et hoc Patino aliisque arcanum latuit. Nos sic interpretamur: *Colonia Concordia Iulia Hadrumetina Pia*. Ut hanc porro interpretationem ex hisce notis extunderemus, vetus inscriptio fecit, apud Gruterum, pag. ccc lxi. quam in Notis ad Plinium retulimus, lib. v. sect. iii. COLONIA. CONCORDIA. VLP. IA. TRAIANA. AVGVSTA. FRV. GIFERA. HADRVMETINA. Nunc *Mahometa* dicitur. Byzacenæ olim in Africa provinciæ metropolis: sive, ut Constantinus loquitur, lib. ii. Cod.

Theod. tit. XIX. *De inofficioso Testam.* leg. III. Concilii Byzacenorum.

C. C. I. H. P. A. Philippi Patris, in quo lupæ effigies, cum Romulo Remoque lactentibus: qualis & in altero Commodi cernitur, ex eodem Cimelio, cum epigraphe, C. C. I. H. P.

COL. A. A. H. A. MET. Treboniani nummus, apud Mediobarbum, pag. 360. in quo labarum & aquilæ. Nummum eum sic interpretamur, *Colonia Ælia Augusta Hadrumetina Metropolis*, Byzacenæ scilicet, ut dixi, provinciæ. Ex quo nummum alterum Philippi Imp. in quo labari pariter signata effigies, cum lupa & gemellis, coloniæ nempe indicibus, quem ille sic perperam exhibet, pag. 349. COL. M A M E T. sic emendabis, COL. H. A. MET. Neque vero in utroque nummo eo legi probaverim, *Colonia Ælia Augusta Hadriana Mercurialis Thænitana*, quamvis apud Gruterum legas, pag. 363. COLONIAE. AELIAE. AVGVSTAE. MERCVRIALIS. THAENIT. Prænomen enim Æliæ Hadrianae in Africa, peculiaris ac propria Zamæ Regiæ fuit. Vide eundem Gruterum, pag. CCC LXIV. Binæ in hoc nummo aquilæ, Trebonianum, Volusianumque filium, consortem Imperii, indicant.

HΛEIQN. In nummo Hadriani e Gaza Regia, in quo Patinus, pag. 200. perperam HΛEITQN legit: & alter ejusdem Principis, in quo vox ea HΛEIQN in corona legitur. In priore Aquila pariter insculpta, Jovis armigera, quem Deum Elei præcipue coluere. Nam in eorum agro in primis *delubrum Olympii Jovis, ludorum claritate fastos Græciæ complexum*, ut Plinius ait libro IV. sect. VI. Eidem proxime antea, *Eliorum, ager, & Elis*, in Peloponneso. Stephano: Ἡλῖς... τὸ ἐθνικόν, Ἡλεῖον, Ἡλειον, & Ἡλιακός. In Notitia Hieroclis, pag. 23. Ἡλῖς, μητρόπολις Αἰτωλίας.

HELIOPOLIS, *Ægypti, sive Arabiae.*

HΛIOYΠOΛEITQN. Severi nummus, apud Tristhanum, tom. II. pag. 104. in quo ex parte aversa

Caracallæ ac Getæ capita, Sole inter utrumque medio, a quo factum oppido ei nomen. *Heliopoliten* in Ægypto nomen Plinius habet, lib. v. sect. 1x. Hodie *Belbesa*, in Cassifatu seu Præfectura *Mansoura*.

HELIOPOLIS *Syria*.

COL. HEL. Nummi duo Severi, apud Patinum, pag. 281. quos ille de colonia Helvia perperam accipit: cum ad Heliopolim uterque spectet: ut & alter Caracallæ apud eundem, pag. 298. & Getæ, pag. 317. qui nummus & apud Tristanum exstat, tom. II. pag. 261. Idem tom. II. pag. 105. deductam putat a Severo Principe coloniam in Heliopolitanam Ægypti civitatem: ac suffragatorem habere se sententiæ suæ Ulpianum arbitratur, cujus alia longe mens est. Is enim cum Heliopolitanam coloniam, una cum Tyria, Berytensi, Laodicena, & Emisena laudat, annon ejusdem tractus omnes fuisse liquido prodit: ac loqui se de Heliopolitana Syriæ Cœles, seu Libani appellata, de qua Plinius, lib. v. sect. xviii. *Sciendum est*, inquit, lib. l. Dig. de Censibus, lege 1. *esse quasdam colonias juris Italici: ut est in Syria Phœnice splendidissima Tyriorum colonia, unde mihi origo est.... Sed & Berytensis colonia in eadem provincia..... Est & Heliopolitana, quæ a Divo Severo per belli civilis occasionem Italicæ colonie rempublicam accepit. Est & Laodicena colonia in Syria Cœle, cui Divus Severus jus Italicum concessit. Ptolemensium enim colonia.... Sed & Emisena civitati Phœnicæ &c. Ubi nemo non videt eas modo ab ipso colonias recenseri, quæ in patriæ suæ Tyri prope confinio positæ essent. Quare ad eam spectant & alii nummi, quos statim indicaturi sumus.*

COL. HEL. *Colonia Heliopolis*. Nummus Pertinacis, apud Tristan. quem illi de colonia pariter Helvia perperam accipit.

COL. HELI. AVG. *Colonia Heliopolis Augusta*, Macrini.

HELIOPOLIS COL. Philippi Patris, e Museo nostro.

NUMMI ANTIQUI

COL. HEL. I. O. M. H. Nummus Philippi patris, e Cimelio Regio, & Otaciliæ e Museo nostro, cum templi effigie. *Colonia Heliopolis. Iovi Optimo Maximo Heliopolitano.* Occo, pag. 441. COL. BEL. I O. M. H. Est & Severi similis, apud Tristanum, tom. 11. pag. 106. sed is *Iovi Opt. Max. Helvio*, perperam, ut diximus, interpretatur: & Cuperus ipsum secutus, pag. 208.

CERT. SACR. CAP. OEC. ISEL. HEL. Urnæ tres, quibus præmia certaminum continentur. Gallieni nummus e Museo nostro, cujus epigraphæ sic legenda. *Certamina Sacra Capitolina Oecumenica Iselastica Heliopolitana.* Capitolina dicuntur, quod in honorem Capitolini Jovis ederentur, qui Heliopoli, fano ibi, ut vidimus, edito, coleretur. Sic apud Gruterum legas, pag. cccxxxii. 3. ROMAË. CERTAMEN. IOVIS. CAPITOLINI. Oecumenica, ad quæ certatores, non ex singulari aliqua civitate, sed ἐκ τῆς οἰκουμένης, ex orbe universo admitterentur. Iselastica, quorum victoribus, ut Plinii verbis utar, lib. xvii. sect. v. *Muros patria gaudens rumpit.* Disjicere mœnia certo quodam loco veteres solebant, qua transvectio victorum, & triumphalis in urbem ingressus curru foret super disjecta mœnia. Vide Plutarchum, lib. 11. Sympos. quæst. v. pag. 639. & Xiphilin. in Nerone, pag. 723. In patriam suam quadrigis sic invehi solenni pompa, Græci εἰσελαύνειν dicebant. Hinc certamina dicta εἰσελαφικὰ.

ΗΛΙΟΠΟΛΙΣ. ΠΡΟΣ. ΛΙΒΑΝΟΝ. Caracallæ nummus.

ΗΛΙΟΠΟΛΙΣ ΕΝ ΛΙΒΑΝΩ. Alius quem vidimus. Plinius, lib. v. sect. xviii. *Amnis Orontes, natus inter Libanum & Antilibanum, juxta Heliopolim.* Anonymus a Gothofredo editus, in Exegeſi totius mundi, Ηλιόπολις, ἢ πλησιάζει τῷ Λιβάνῳ ὄρει. A Stephano Heliopolis Phœnicix nuncupatur.

HERACLEA *Acarnaniæ.*

ΗΡΑΚΛΗΤΩΝ. ΦΙΛΩ.

HPA. ΦΙ.

HPAKΛHTΩN. XAAK. Et in parte averfa, A. X. Φ.

HPAKΛHTΩN. Et ex fuperficie altera, AΘH. XAAK.

cum effigie Palladis, quam æque nummi fuperiores exhibent, cum Hercule leonem fuffocante ex priorè nummi parte, interdum & noctua. Huic potius nummos iftos, quam alteri Heracleæ adjudicamus, quod & leonis domitorem Herculem in nummis quoque Chaconum, qui Acarnaniæ vicini fuere, fignatum invenimus: & Palladem, Palladisque infigne noctuam: & Præfecti Monetæ, Prætorifve nomen, quod neque in ullius Heracleæ alterius offendas: in Dyrrachenorum nummis, Epirotarumque, paffim. Quare ad Siciliam a Goltzio, & Paruta, hi nummi nullo penitus argumento referuntur: cum revocari ad hanc Acarnaniæ Heracleam oportuerit, de qua Plinius, libro IV. fect. II.

Acarnaniæ oppidum Heraclea. Meminit & Stephanus, laudatus a nobis in Plinianis notis. Iftas porro notas tertii numifmatis, A. X. Φ. ceterorum admonitu fic interpretamur: Ἀθλωᾶ Χαλκίους. Φιλώτας. Atque iftud quidem Præfecti Monetæ eft, Prætorifve nomen, quod & in Dyrrachenorum nummis occurrit. Illud Minervæ Chalciœci appellatæ a Spartanis, Ἀθλωᾶς Χαλκίους, ut ait Paufanias in Lacon. Plut. in Apophth. aliique. P. Victor, in defcriptione Urbis Romæ, regione nona, *Minerva Chalcidica*, forte pro *Chalciæca*.

HPAKΛHTΩN. Trajani nummus apud Patinum, pag. 159. quo in nummo clava Hercules hydram enecat.

HERACLEA *Æolidis.*

HPAKΛEΙΩN. KΥMAIΩN. Nummus quem vidimus, cum equi effigie. Eo nummo Cumæorum cum vicinis Heraclenfibus concordia indicatur. Græci ὀμβροισιν vocant. Stephanus inter urbes quæ Heracleæ nomine infignitæ funt, hanc vicefimo loco appellat: κ', πόλις πρὸς τῇ Κυμάει τ' Αἰολίδος. Cujus gentile nomen Ἡρακλεῖς & Ἡρακλεώτης. Plinio, lib. V. fect. XXXII. *Heracleotes tractus.*

HPAKΛEΙΩN. Trophæum. E Cimelio Regio.

HERACLEA *Cœles Syriae.*

ΑΠΑΜΕ. ΗΡΑΚΛΕ. Nummus allatus a Trifano, tom. 11. pag. 337. cum effigie Herculis & Junonis. *Απαμείας. Ηρακλείας.* Ut eo nummo utriusque gentis atque oppidi concordia intelligatur. Inter eas urbes quæ Heracleæ appellatione donantur, apud Stephanum, decima tertia in Syria ab eodem locatur, *17' Συείας*, hoc est, uti ex Ptolemæo discimus, lib. v. cap. xv. in Cyrrhestica regione, a qua haud procul Apamea abest. Quare ad hanc referri hunc nummum censemus oportere.

HERACLEA *Pieriae.*

ΗΡΑΚΛΗΤΩΝ ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΣΥΛΟΥ. Vespasiani nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 216. quem ad Heracleam Syriae, de qua Plinius, lib. v. sect. xviii. idcirco referimus, & quod hi tituli *Sacra & Inviolata* civitatis in nummis Syriae urbium passim occurrunt: & quod in Syria Vespasiani expeditio nota est omnibus. Stephano decimo quinto loco appellat Heracleam quæ est in Syria: *16', Πιεείας.*

ΗΡΑΚΛΗΤΩΝ. Mercurius cum crumena & caduceo. Nonius Goltziusque hunc nummum ad Ponticam Heracleam referunt: nos verius, uti remur, ad Piericam.

HERACLEA *Ponti.*

ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ. ΜΑΤΡΟ. Trajani nummus, quem vidimus. *Ηρακλεωτῶν ματροπολιτῶν*, Dorico more.

ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ. ΕΝ. ΠΟΝΤΩ. Juliae Domnae, cum Neptuni stantis effigie: Caracallæ, Getæ, & Gordiani junioris nummi in Cimelio Regio. Plinio, lib. vi. sect. 1. *Oppidum Heraclea Lyco flumini appositum.* In Macrini nummo Hercules Hippolytam Amazonem fugientem cum equo insequitur: qui sextus Hercules labor, Aufonii versiculo eo expressus:

Threiciam sexto spoliavit Amazona balteo.

Nonus Diodoro Siculo, lib. 1 v. Bibl. pag. 223. *Ηρακλῆς ἡ λαὸν πρῶτα γὰρ τὸν Ἰωπολύτης τ' Ἀμαζόνων ἐνεγκὴν ζωστῆρα, τὴν ἔπι τὰς Ἀμαζόνιας φρατείας ἐποίησάτο. Πλάσσει οὐδ' εἰς τὸν ἀπ' Ὀρείνου εὐξείνου κληθέντα Πόντον,*

ἢ κατὰ πλάσσης ὅτι τὰς ἐκβολὰς τοῦ Θερμῶδοντος ποταμοῦ, πλησίον Θερμοκύρας πόλεως κατετραποπέδυσεν &c. *Hercules, cum ei mandatum esset, ut Hippolytae Amazonis gnam asportaret, bellum adversus Amazonas instituit. Itaque in Pontum navigans, cui ab eo nomen Euxini factum, & in ostia Thermodontis amnis invehens, prope Themiscyram urbem castra posuit, &c.* Gordiani nummus Herculem exhibet, adducta clava Cerbero militantem. *Nec forma triplex tua, Cerbere, movit, ut Naso cecinit lib. ix. Metam. Getæ, Bacchum cum patera, quam dextra: & uvis, quas læva gerit.*

ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ ΜΑΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ. Herculis effigies, quæ rursus & ex averfa parte insculpta, cum epigraphæ ΤΟΝ ΚΤΙΣΤΑΝ, *Conditorem urbis.*

HERACLEA *Siciliæ.*

ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ. Apud Parutam, in nummis Heracleæ, num. xiii. & xiv. cum spica, Siculi agri ubertatis indice. Stephano: *Ἡράκλεια Σικελίας. Heraclea Minoa* dicta Livio, lib. xxi v. & Diodoro Siculo, lib. xvi. Bibl. Idem lib. iv. cur Heraclea dicta sit, docet. Incolas Tullius Verrina *iiii. Heraclienses* vocat.

HERACLEA *Thraciæ.*

ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ. Ejus nimirum, qui Demetrii Poliorcetæ filius fuit, ac paterni demum, hoc est, Macedonici regni heres. Nummus e Museo nostro, cui adjunctæ litteræ ΗΡ. Heracleam, uti remur, designant, non eam, quæ Sintica appellata a Plinio est, sub Pangæo monte, in Thracia, lib. iv. sect. xvii. & xviii. sed quæ Perinthus quoque olim appellata est, Byzantio proxima. Procopius, lib. iv. de ædif. cap. ix. *Ἡράκλεια ἢ ἡ πόλις ἢ δε ἢ Ὠδελία, ἢ Πέεινθος, ἢ πάλαι μὲν τὰ ἄνω τὰ Εὐρώπης ἐδίδοσαν. νῦν ἢ δὴ μετὰ γε Κωνσταντινούπολιν τὰ δευτερεῖα παρέχονται. Heraclea vero urbs maritima quæ & Perinthus, locum olim in Europa Provincia principem obtinuit: nunc secundum habet a Constantinopoli.* Neque me fugit his notis annum etiam *cviii.* posse indicari: at eo anno regni Macedonici Antigonus nullus occurrit, qui tum rerum potiretur.

IMP. CONSTANTINVS. MAX. P. F. AVG.

Imperator Constantinus, Maximus, Pius, Felix, Augustus. Ex parte averſa, SALVS. ET. SPES. REIPUBLICAE. S. M. HER. *Signata Moneta Heracleæ.* Apud Occonem, pag. 536. D. N. CONSTANTINI. MAX. AVG. VOT. XXX. S. M. HE. *Domini Noſtri Constantini Maximi Aug. Votis Tricennalibus.* *Signata Moneta Heracleæ.* Rurſumque, CONSTANTINVS. AVG. S. HK. *Signata Heracleæ.* Et Juliani, pag. 559. D. N. FL. CL. IVLIANVS. P. F. AVG. *Dominus Noſter Flavius Claudius Iulianus Pius Felix Auguſtus.* SECVRITAS. REIPVB. HERACLEA. Quos quidem nummos idcirco ad Heracleam Thraciæ referimus, ut cetera argumenta omittamus, quod ſimilis alius nummus occurrat, apud Occonem, pag. proxime appellata, SECVRITAS. REIPUBLICAE. P. CONST. Hoc eſt, *Percuſſa Conſtantinopoli.* Niſi forte quis ad Heracleam Galliæ ſpectare malit, de qua Plinius, lib. III. ſect. v. *Sunt auctores & Heracleam oppidum in oſtio Rhodani fuiſſe.* Hæc Η'ε'ρα'κ'λει'α Κελ'πι'κ'ής apud Stephanum. In agro San-Remigiano, prope oppidum S. Remi, oſtiumque Rhodani Hispanienſe, reperta inſcriptio principatu Caroli V. Francorum Regis, electam docet ab Ataulpho Principe *Heracleam in Regiæ majestatis ſedem.* Ibi igitur fuiſſe olim Heraclea videtur. Refert integram inſcriptionem Honor. Bouche, lib. III. hiſt Prov. cap. v. pag. 158. Sed hanc Heracleam vix putem eſſe hujus loci.

HERACLEA *Trachin.*

ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ. ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ. Apud Goltzium, in Græcia, tab. XIX. cum Herculis effigie, leoninis exuviis inſidentis.

ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ. Ex parte averſa Pegafus, & epigraphe, ΤΡΑΧ. Viſus pariter nobis. Plinio, lib. IV. ſect. XIV. in Theſſaliæ confinio, *Heraclea Trachin*, hoc eſt, aſpera, ob viarum ſcilicet aſperitatem: eſt enim Τε'ρα'χ'ός *aſper.* Hinc Η'ε'ρα'κ'λει'α Τε'ρα'χ'ί'να dixerunt, a Ther-

mopylarum angustiis haud procul ab eo oppido positus. Vide & Strabonem, lib. IX. pag. 429. Seneca in Hercule Octæo :

*Ad Trachina vocor, saxa rigentia,
Et dumeta jugis horrida torridis,
Vix gratum pecori montivago nemus.*

Ab Hercule nomen habet, qui in monte vicino OEtæ se ipse conjecit in rogam.

HIMERA.

ΙΜΕΡΑΙΟΝ & ΙΜΕΡΑΙΩΝ, apud Parutam. Plinio, lib. III. sect. XIV. *Himera cum fluvio*, latere Siciliae Boreali, quod Tyrreno mari alluitur. Schol. Pind. pag. 110. Θερμα' λουτρα' δ' Ἰμέρας πόλεως. Ptolemaeo, lib. III. cap. IV. sunt Thermæ Himerenses, Θέρμα Ἰμέρας πόλις. Coloniam deinde factam testatur vetus inscriptio apud Gruterum, pag. 433. COL. AVG. HIMERA EORVM. THERMIT. Nunc oppido nomen, *Termine Citta splendidissima.*

ΙΜΕΡΑΙΩΝ. Stat mulier ante aram accensam sacrificans: vir humi jacet humero aquam excipiens, quam ore marmoreus leo evomit. Aquæ Himeræorum calidæ quo fuerint in usu nummus ille indicat, apud Parutam, num. 7. & 8. & 10.

HIMEPAION. Apud Parutam, num. 11. cum gallinaceo, qui Apollini æque, & Æsculapio sacer est, & Minervæ.

ΘΕΡΜΑ ΙΜΕΡΑΙΩΝ. *Thermæ Himerensium.* Apud Parutam, num. v. cum Dæ stantis effigie, quæ Copiæ cornu læva gerit. Himeram esse arbitramur, de qua Tullius, loco mox appellando. Ex parte altera Herculis caput insculptum.

ΘΕΡΜΙΤΑΝ. Idem Hercules, eademque Himera, ut remur, apud Parutam, num. VI. Tullius in Verrem, lib. 11. sive de Prætura Siciliensi, num. LXXXV. *Sthenius non solum negavit, sed etiam ostendit id fieri nullo modo posse, ut signa antiquissima, monumenta P. Africani, ex oppido Thermitanorum, incolumi illa civitate, imperioque populi Romani, tollerentur. Etenim, ut simul P. Africani quoque humanitatem & æquitatem co-*

gnoscat, oppidum Himeram Karthaginienses quondam ceperant, quod fuerat in primis Siciliae clarum & ornatum. . . . Himeram deleta, quos cives belli calamitas reliquos fecerat, in se se Thermis collocarant, in ejusdem agrifinibus, neque longe ab oppido antiquo. . . . Erant signa ex ære complura: in his mira pulcritudine ipsa Himeram, in muliebrem figuram habitumque formata, ex oppidi nomine, & fluminis. Erat etiam Stesichori poëtae statua senilis, incurva, cum libro, summo, ut putant, artificio facta, &c.

⊙ EPMITAN. Nummi apud Parutam, in quibus Hercules anticam nummi aream obtinet: posticam, Nymphæ tres, quæ adveniēti Herculi calidarum fontium aquas aperuisse perhibentur. Vide Diodorum Sicul. lib. IV. & V. Bibl. Hos vero Thermitanis frustra Paruta nummos adscribit. Est in aliis & Proserpinæ, credo, cum eodem Hercule insculpta effigies. Vide & Pindari Scholiasten, in Olymp. Oden XII.

HISPALIS.

COL. ROM. PERM. DIVI. AVG. Colonia Romulensis, permisso Divi Augusti. Drusi ac Germanici nummus, e Cimelio Christianissimi Regis. Plinius, lib. III. sect. III. *Hispalis colonia, cognomine Romulensis.* Vetus inscriptio apud Gruterum, pag. 257. QVI IULIAE. ROMVLEAE. NEGOTIANTES. Juliam Romanam a Julio Cæsare nuncupatam ait Isidorus, lib. xv. Orig. cap. I. *Hodie Seville.*

COL. HISPAL. Caii Cæsaris nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 239. Apud Gruterum, pag. cci. 6. PROVINCIAE. BAETICAE. COLONIA. HISPALENSIVM.

COL. ROM. Valeriani, apud Occonem, pag. 462.

IMP. DIVVS. AVGVSTVS. Caput Augusti. IULIA. AVG. GENET. ORB. PERM. D. AVG. COL. ROMVLEA. *Iulia Augusta, Augusti conjux, Genetrix Orbis. Permissu Divi Augusti. Colonia Romulea.* Apud Mediobarbum, pag. 52. Caput Liviae globo impositum.

IVLIA AVGVSTA GENETRIX ORBIS.

Caput Liviæ, ut supra. PERM. DIVI. AVG. COL. ROM. Caput Augusti, cum fulmine, apud Medio-barbum, pag. 53.

HISPANIA.

HISPANORVM. Nummus Augusti, e Cimelio Regio. Divisis orbis Romani provinciis, ut diximus, verbo DACIA, aliæ Augusto, aliæ Senatui, populoque cesserunt. Quos Senatus provinciis suis regendis præficeret, Proconsules: quos Augustus, Legatos Proprætorum, nuncupabant. In his Hispania Tarraconensis fuit: unde in vetere inscriptione apud Gruterum, pag. ccccl. 6. DOMITIVS. GALLICANVS. LEG. AVG. PR. PR. P. H. C. appellatur: hoc est, *Legatus Augusti, Proprætor Provinciæ Hispaniæ Citerioris*, quæ & Tarraconensis. Et pag. cclxxviii. 2. VALENTINIANVS. V. C. PRAESES. PROV. HISP. CIT. LEG. AVGG. PR. PR. Iterumque, LEG. AVGG. PRO. PR. PROVINCIÆ. HISPANIAE. CITERIORIS.

HISPANIA. Hadriani nummus, apud Patinum, pag. 191.

RESTITVTORI. HISPANIAE. Eiusdem Hadriani, pag. 194. Nunc Cimelii Regii. Est & in Museo nostro. In hoc utroque nummo Hispania oleæ ramum tenet, ob ubertatem illius stirpis in Hispania: Bætica præsertim, ut ex Plinio scimus, lib. xv. sect. 111. & ex vetusta inscriptione apud Gruterum, pag. 1116. MERCATOR. OLEI. HISPANI. EX. PROVINCIA. BAETICA. Claudianus, lib. 11. de laud. Stilic.

Flavis tum prima Minervæ

Nexa caput foliis, fulvaque intexta micantem

Veste Tagum, tales profert Hispania voces.

Cuniculus præterea ad pedes Hispaniæ est, de cujus animalis in eo tractu copia, Plinium vide lib. viii. sect. lxxxvi. nostrasque in eum locum notas. Huc pertinet & illud Catulli, *Cuniculosæ Celtiberiæ fili*.

ADVENTVI. AVG. HISPANIAE. Occo, in Hadriano, pag. 250. Spartianus, pag. 6. *Post hæc Hispanias petit, & Tarracone hiemavit, ubi sumptu suo ædem Augusti restituit, omnibus Hispanis Tarraconem in conventum vocatis.*

EXERC. HISPAN. Hadriani, apud Spanhemium, pag. 844. *Exercitus Hispanicus.*

HISPELLA.

COL. IVL. HISPELLA. Macrini nummus, e Cimelio Regio. Plinio, lib. III. sect. XIX, in sexta Italia regione, *Hispellum*: nunc *Spello*. Gruterus, pag. CCCLI. I. COL. IVL. HISPELLI.



ΘΑΣΙΩΝ. Plinio, lib. IV. sect. XXIII. *Thassos libera*, &c. insula contra montem Athon. Hodie *Thasso*. Hercules stans. ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ. *Herculis Servatoris*. Pausanias lib. VI. five Eliac. poster. pag. 188. in ea insula coli Herculem solitum tradit, ab eaque Θάσιον Ἡρακλῆ cognominari. Et lib. V. five Eliac. prior. pag. 175. eundem hunc esse Herculem prodit, quem in Phœnice Tyrium appellarent: esse enimvero Thasios e Phœnice Tyroque profectos. Ex parte averfa caput Bacchi, cum corona ederacea, E Museo nostro. Apud Goltzium, Tab. XIII. insularum Græciæ, Bacchus ipse cum cantharo insculptus. Vinum Thasium idem Deus sic commendat in primo Athenæi:

Καὶ Θάσιον, τῷ δὴ μῆλων ἐπιδέδρομῳ ὀδμή.

Et vinum Thasium, mali quod spirat odorem.

ΕΠΙ. ΝΕΟΚΥΔΟΥ. ΘΑ. Ἐπὶ Νεοκύδου, Θάσιων. *Sub Neocyde Magistratu Thasiorum*. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ. ΚΑΙCΑΡ. In eo nummo templi effigies ex averfa parte. Est Cimelii Regii. Sunt qui ΚΥΔΟΥΤΑ conjunctim legant, ⊙ etiam in T immutato, & nescio quod oppidum situs incerti hic comminiscantur. In his Patinus, pag. 164. aliique. Vincit omnium solertiam Tristanus,

stanus, tom. i. pag. 337. cum legit, ΕΠΙ. ΝΕΩκόρων ΚΥΔΟΥΤΑ. Nisi a Cupero vincitur, qui in opusculo, quod inscripsit, *Numismata antiqua explicata*, Κυδούττα nomen esse viri putat, pag. 225. pro Κυδούτου. In eo nummo mulier spicas tenet, quibus agri fertilitas designatur. Quare Callistratus orator Atheniensibus auctor fuit, ut Thasum occuparent, ob feracitatem soli. Hinc illud adagium apud Suidam, Θάσος ἀγαθών.

⊙ΑΣΙΩΝ. Diana venatrix: ex parte altera, non Hercules quidem, sagittantis effigie, ut Nonnius ad Goltzii Græciam censuit, aliique omnes Antiquarii, sed eo sane habitu Perfes, quem nummis suis Thasios insculpsisse prodit Julius Pollux, lib. ix. cap. vi. Θάσιοι ἢ Πέρσῃ τῷ νομίσματι ἐνεχέεσθον. Fuit is, auctore Herodoto, lib. vii. Persei filius, Danaës nepos, ex Andromeda Cephei filia: ab eo Persas, sagittandi peritia insignes, traxisse originem idem refert. Et de ipso Plinius lib. vii. sect. lvii. *Alii sagittas Persen Persei filium invenisse dicunt.*

⊙ΑΨΑΚΗΝΩΝ. ΤΗC. ΙΕΡΑC. ΚΑΙ. ΑCΥΛΟΥ. *Thapsacenorum sacra & inviolata* civitatis. Nummus Trajani e Thesauro Goltzii, pag. 233. Plinio, lib. v. sect. xxi. *Thapsacum*. Stephano: Θάψακος, πόλις Συελας πρὸς Εὐφράτη . . . ὁ πολίτης, Θαλακηνός.

⊙ΑΨΙΩΝ. Titi nummus e Goltzii Thesauro, pag. 233. seu *Thapsus* hæc Africae sit, de qua Plinius, lib. v. sect. iiii. sive altera Siciliae, de qua Stephanus, & Maro, lib. iiii. *Æneid.* vers. 688.

⊙ΕΛΠΟΥCΙΩΝ. Getæ nummi multi quos vidimus. Plinio, lib. iv. sect. x. *Thelphusa*, in Arcadia. Pausaniae, lib. viii. *Arcad.* pag. 256. Θέλπουσα. Stephano, Θάλπουσα, πόλις Ἀρχαδίας . . . τὸ ἔθνικόν, Θελπούσιθ. *Æsculapium* ii coluere, & Cererem cognomento Nigram, quam & Erinnyen vocitavere. Nigram vero a pulla veste, quam tum ex ira in Neptunum, tum ex luctu ob amissam Proserpinam induit. Vide Pausaniam loco cit. & pag. 271.

- ΘΕΜΙΣΩΝΙΩΝ ΔΗΜΟΣ. *Themisoniorum populi*. Plinio, lib. v. sect. XXIIX. *Themisones*. E conventu Phrygiæ Cibyratico. Haud procul Laodicea positi a Strabone dicuntur, lib. XII. pag. 576. Stephano, Θεμισώνιον, χειλὸν Φρυγίας τὸ ἔθνικὸν Θεμισώνιαι.
- ΘΕΜΙΣΩΝΕΩΝ. Tres figuræ nudæ stantes, primum equum, clavam altera, tertia caduceum tenet. Alexandri Severi nummus, apud Occonem, pag. 419.
- ΘΕΡΜΙΤΑΝ. Apud Parutam. In hisce nummis quadrigæ sunt, victoriæ in certaminibus ab aliquo Thermitarum cive relatæ indices. Urbs fuit in Sicilia latere Australi prope oppidum *Sciacca*. Plinio, lib. III. sect. XI. *Therma colonia*.
- ΘΕΡΝΑΙΩΝ. E Cimelio Regio. Stephanus: Θέρνη, πόλις Θράκης τὸ ἔθνικὸν, Θερναῖαι.
- ΘΕΣΠΙΕΩΝ. E Cimelio Regio. Plinio, lib. IV. sect. XII. *Thespiea liberum oppidum*, in Bœotia. Stephano Θεσπεία, πόλις Βοιωτίας. . . ὁ πολίτης, Θεσπιεύς. Θεσπιοι Straboni, lib. IX. pag. 409. sub Helicone monte: ut rudera oppidi superesset modo jam tum ævo suo ipsi prodidit: restantur etiam inscriptiones ibi repertæ numero, a vico *Neochori* pass. mille. Præcipuum his fuit olim numen Cupido, teste Pausania, lib. IX. sive in Bœoticis, pag. 302. & Tullio, Verrina IIII. *Qui Thespienses arbitramini merere velle, ut ne Cupidini signum amittant, propter quod unum visuntur Thespiea*
- ΘΕΣΠΡΩΤΩΝ.
- ΠΥΡΡΟΥ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. Ex aversa parte, ΘΕΣΠΡΩΤΙΩΝ. Plinio, lib. IV. sect. I. in Epiro, *Thesproti*. Stephano: Θεσπρωτοί.
- ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ.
- ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ. ΣΕΒΑΣΤΗ. *Augusta*. Livia nummus, apud Patin. pag. 59.
- ΘΕΣ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, & ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ, in veteri Græcia Goltzii, Tab. XXI. aliisque M. Aurelii, Severi, Caracallæ, & Cornelie Saloninæ nummis. Plinio, lib. IV. sect. XVII. *Thessalonica*. Stephano: Θεσσαλονίκη. . . τὸ ἔθνικὸν, Θεσσαλονικεύς. Hodieque *Saloniki*.

⊙ ΕΚΚΑΛΟΝΙΚΕΩΝ. Juliae Domnae nummus, apud Patinum, pag. 290. templum exhibet, in qua Cabirus cum malleo ac ferro.

ΑΥΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ. СЕВ. Αὐτοκράτωρ Γορδιαὸς Σεβαστός. Ex parte averfa: ⊙ ΕΚΚΑΛΟΝΙΚΕΩΝ. ΚΑΒΕΙΡΙΑ. In Museo nostro. Καβείρια certamina sunt in honorem Cabirorum edita, quos δαίμονας Suidas vocat, alii Deos: Vulcano & Cabera Protei filia genitos: qui æris ferrique fabricam docuere mortales. De his multa Herodotus, Diodorus, & Pausanias, lib. 1x. sive in Bœoticis, pag. 300. & 301.

⊙ ΕΚΚΑΛΟΝΙΚΕΩΝ. Β. ΠΥΘΙΑ. *Thessalonicensium Pythia secundo* edita. Philippi Patris nummus, in quo Apollo Pythius, a quo Pythii ludi appellati, læva laurorum gerit: dextra, non orbem Philippo Imp. defert, ut Tristanus existimavit, tom. 11. pag. 561. sed pomum Cabiro, Thessalonicensium Præsidi Deo, cujus insigne malleus est, quem gestat humero lævo. Fuit enim pomum Pythii ludi præmium, (qualis nunc edi nummo isto Thessalonicæ dicitur, in honorem scilicet Apollinis & Cabirorum:) uti ex Agathia in Anthologia, lib. 1. Epigr. 1. & Luciano in Anacharsi, discimus. Archiæ epigramma ejusmodi est:

Ἐσσαρες εἰσι ἀγῶνες ἀν' Ἑλλάδα· ἔσσαρες ἱεσι,

Ἄθλα ἧ' ἄσ' κότιθ, μῆλα, σέλινα, πίτυς.

Bis duo Grajugenæ certamina sacra celebrant:

Dona: apium, pinus, mala, feræque oleæ.

Quatuor nempe in Græcia fuere sacra certamina, Olympia, Pythia, Isthmia, Nemea. Olympici itaque certaminis victores donabantur oleastro: Pythii pomo: apio Isthmii, Nemei pinu. De oleastro Plinius lib. xv. sect. v. *Athenæ quoque victores olea coronant, Græci vero oleastro Olympiæ.* De pinu, idem sect. 1x. *Pinea corona victores apud Isthmum coronantur.* De apio, lib. xix. sect. xlvi. *Honos ipsi in Achaïa, coronare victores sacri certaminis Nemeæ.* Omnia complexus ex æquo Lucianus in Anacharsi, sive de Gymnasiis, pag. 787. laudatus a nobis in Notis ad Plinium, lib. xv. sect. v.

Τὰ ἢ ἀθλα πῖνα ὑμῖν παρὰ ἔστιν ; Ὀλυμπιάσι μὲν, τέφρα
 ἐκ κοίνου, Ἰαθμοῖ ἢ ἐκ πίτυθ, ἐν Νεμέᾳ ἢ σελίνων
 πλεγμαθ. Πυθίοι ἢ μῆλα τῶν ἱερῶν τοῦ θεοῦ παρ' ἡμῶν
 τοῖς Παναθηναίοις τὸ ἔλαμον τὸ ἐκ τῆς μοσχοῦ. *Cujusmodi vobis
 sunt ista præmia? In Olympiis corona oleaginea, in Ij-
 miis pinea, in Nemeis ex apio concinnata: in Pythiis
 ma certaminum Deo sacrorum: apud Athenienses oleis
 ex oliva.*

⊙ Ε C C A Λ Ο Ν Ι Κ Η . Μ Η Τ Ρ . Κ Ο . Β . Ν Ε . Θεσσαλονικη.
 Μητρόπολις κολωνία, δις Νεωκόρης. Vas e quo palma e-
 stat, cum epigraphē ΑΚΤΙΑ, subintellige certamin,
 sive ἀθλα, quæ certaminum præmia. Saloninæ nummi
 apud Tristandum, tom. III. pag. cxi. Fuit Thessa-
 lica Metropolis Provinciæ Macedonia primæ, sub
 Consulari. Notitia Eccles. antiqua, pag. 21. Ἐπαρχ.
 Ἰμμερικὴ ἢ Μακεδονία, Ἐπὶ κονιστάριον, Θεσσαλονίκη.

⊙ Ε Σ . & ⊙ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ν Ι Κ Ε Ω Ν . Cum equi effigi
 apud Goltzium in Græcia, Tab. xxiii. De Thessa-
 lica equis dicemus in nummis ΛΑΡΙΣΣΑΙΩΝ.

⊙ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ν Ι Κ Ε Ω Ν . Ex aversa parte, ΚΑΒΕ-
 ΡΟΣ. In Museo nostro. Malleum humero lævo C-
 birus gerit, ut apud Seguinum, pag. 15.

⊙ Ε Σ Σ Α Λ Ω Ν . Apud Goltzium in Græcia, Tab. xix.
 quibus Jovis fere insculpta effigies, Palladisque Itoni-
 quæ in Thessalia colebatur. Strabo, lib. ix. pag. 41
 in Thessaliæ oppidis Itonem censet: "Ἰτων, inquit, ὅτι
 τὸ τῆς Ἰτωνίας ἱερῶν. Et Stephanus: "Ἰτων, πόλις Θεσσαλίας.
 Ἐπὶ Ἰτωνίου ἡρώθ, ἀφ' οὗ καὶ Ἰτωνία ἢ Ἀθλιῶ, ἢ ἡς
 Ἰτόνη, Ἰτωνῶθ, ἢ Ἰτωνῶα ἢ Ἀθλιῶ.

Α Δ Ρ Ι Α Ν Ο Ν . Κ Α Ι C Α Ρ Α . Θ Ε C C Α Λ Ο Ι . Subin-
 tellige, ἔκμησον, ut in Μυτιλιναίων nummis dicemus
Hadrianum Cæsarem Thessali coluere. E Museo nostro.
 In parte aversa Pallas armata, cum jaculo clypeoqu
 In nummi ambitu, quantum videre oculorum acie po-
 tuimus, ΠΑΡΟΧ. ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ. Quod sic interpr-
 tamur: Παρόχου Νικομάχου. Is autem Parochus voc-
 batur, qui Legatis a Populo Rom. ceterisque qui Rei-
 causa peregre ibant, hospitia aliaque necessaria su-

peditabant. Usus ea voce Tullius, lib. XI. ad Attic. epist. I. Sunt ex certe litteræ in eo nummo conspicuæ: nec quæ alia possit ex iis elici sententia, liquet. Patinus, pag. 202. ΟΧ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ tantum exhibet.

⊙ ΕΚΚΑΛΩΝ. ΚΟΙΝΟΝ. *Commune Thessalorum.* Faustinae junioris, Severi, & Caracallæ apud Patinum, pag. 306. Vide ΒΙΘΥΝΙΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, ΓΑΛΑΤΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, ΚΡΗΤΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, &c.

⊙ ΕΣΤΙΔΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummus Caii Cæsaris, e Thesauro Goltzii, pag. 234. Stephanus: Θεσιδεῖον, πόλις Θεσσαλονίκης. Τὸ ἔθνηκόν, Θεσιδεύς.

⊙ ΗΒΑΙΩΝ.

⊙ ΕΒΗ. In vetere Græcia Goltzii. Cyathum hi nummi insculptum habent, impositamque uvam: alii pro uva, clavam: istud Herculis, Liberi Patris illud insigne. Plinio, lib. IV. sect. XII. *Bœotia Thebæ, duorum numinum, Liberi atque Herculis, ut volunt, patria.* Vel forsitan scyphus ipse Herculeus est, quo de vasorum genere Athenæus, lib. XI. pag. 500. Ὑπερ ἢ χυμῖνοι εἰργάζαντο κερამεῖς τε καὶ ἀργυροὶ σκύφοι. ὧν ἄριστοι μὲν ἐβόωντο καὶ κλέθη ἔλαβον οἱ Βοιωτοὶ εἰς λεγόμενοι Ἡρακλεωπκοί, ἡρσαμῆδου ἀπὸ τῆς γραπτίας ἀρώτου Ἡρακλεῖος τῷ γένει διὸ καὶ Ἡρακλεωπκοὶ πρὸς τιμὴν καλοῦνται. *Principio quidem fictiles fuerunt scyphi, ad quorum imitationem argenteos postea sunt fabricati, Bœotii primum, magnæ claritatis & dignitatis, præsertim eos quos Herculeos ideo vocarunt, quia primus genere Bœotius in expeditionibus Hercules illis usus sit, quæ appellationis causa est.* Discrimen deinde notamque scyphorum ejusmodi propriam adjicit, qualis in nummis Goltzianis cernitur: Ἐχουσι μὲν τοὶ πρὸς ἑὸν ἄλλοις ἀγαθοῦ ἐπεὶ ἴδ' ἐπὶ τῆς ὄψων αὐτοῖς ὁ λεγόμενος Ἡρακλεῖος δεσμός. *Differunt hi nonnihil ab aliis, quod auribus nodus inest, quem Herculeum vocant.* Stephano: Ἡβη... ὁ πολίτης, Ἡβαῖος, Ἡβασός, &c. Incolis *Tiva*: non, ut vulgo efferunt, *Stiva*, vel *Stives*, voce e duabus illis conflata, εἰς Ἡβας.

- ⊙E. Hercules puer, angues duos ambabus manibus elidens. Hyginus, fab. xxx. *Hercules infans cum esset, dracones duos duabus manibus necavit, quos Iuno miserat: unde primigenius est dictus.* In parte averfa clypeus, Thebanæ fortitudinis insigne, & in nummis oppidorum Bœotix frequens. Cui enimvero non notus Thebanus Ἐπαμεινώνδας, aliique?
- ⊙EBH. Cum Bacchi barbati effigie, vel Herculis ebrii, cui caput cinctum corona ederacea. In parte altera, clypeus, cui clava transversim apposita, Herculis nempe insigne.
- ⊙HPEΩN. M. Aurelii nummus e Gaza Regia. Et alter quem vidimus, ejusdem Aurelii, ΘΗΡΑΙΩΝ. Plinio, lib. iv. sect. xxiij. *Thera* &c. in Sporadibus insulis. Stephano: Θῆρα, νῆσος τῆ Σποραδῶν ὁ οὐκίτωρ Θηραῖ. Addere debuit & Θηρῶς. Hodie *Santerini*.
- ⊙HPEΩN. L. Veri, apud Tristanum, tom. i. pag. 695. in quo Termini Dei insculpta effigies.
- ⊙HΡΑ. Nummus antiquus, e Cimelio Regio.
- ⊙ΟΥΡΙΩΝ. E Cimelio nostro & apud Goltzium in Magna Græcia, Tab. xxix, cum bovis cornupetæ effigie, ubertatis agri: pisce, oræ maritimæ symbolo. Ex parte averfa Pallas galeata, Thuriorum Dea. Plinio, lib. iij. sect. xv. *Oppidum Thurii*, &c. Fuit illud in Magna Græcia: nunc jacent ruinae. Stephano: Θούριοι, πόλις Ἰταλίας . . . τὸ ἔθνικόν, ὁμωνύμως Θούριοι.
- ⊙ΡΑΚΩΝ ΚΟΙΝΟΝ. *Commune Thracia*. Vide ΦΙΑΠΠΟΠΟΛΙΤΩΝ in *Thracia*. In hac regione Cotys imperitavit, diviso cum Rhescuporide imperio, qui Rhæmetalcis frater, idemque Cotyos patruus fuit: factumque id Augusti jussu ac permisso. Nummum utriusque nomine ac vultu signatum Seguinus affert, pag. 35. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΟΤΥΟΣ. Ex parte averfa, ΘΚΦ. quas ille notas, numeralesne censeri oporteat, an explicari possint, ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΣΑΡ ΦΙΛΟΣ, legentium permittit arbitrio. Nos vel eo nomine numerales esse censemus, quod in Rhescuporidis, qui Cotyos patruus, ut dixi, fuit, ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΡΗΣΚΟΥΠ.

perinde istæ adnotentur, ΒΜΦ. Itaque priore numero signatur DXXXIX. posteriore annus DXLI. Tertio, quem idem Seguinus repræsentat pag. 39. Inithimevi Thracum pariter tyranni, ut apparet, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΙΝΙΘΙΜΗΥΟΥ ΑΔΦ, annus DXXXI. ut is Cotyos filius fuisse, ac post excessum patris cum matre Sapæis imperitasse videatur: dum alteri Thraciæ parti Rhescuporis jura daret. Vide Strabonem, lib. XII. pag. 556. Cœpisse itaque hanc æram putarim Olympiade LXVI. circiter annum Urbis CCXXXVII. quo fere Thraciam & Macedoniam, teste Herodoto libro V. Megabazus Darii subjecit imperio: moxque Alexander Amyntæ Macedonum regis filius Persarum principes in convivio domi suæ occidit, & a tyrannide Persica ditio- nem sibi subjectam exemit. Ab eo si numerentur anni DXXXIX. occurret annus Urbis DCCLXVI. Augusti supremus. De Cotye, Rhœmetalce, & Rhescuporide, Tacitum vide, lib. II. Annal.

ΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. Juliæ Titi nummus, apud Patinum, pag. 155. cum tripode, Apollinis symbolo. Plinio, lib. V. sect. XXXI. in Ionia, *Thyatira alluitur Lyco*. Stephano: Θυα-πειρα, πόλις Λυδίας. . . τὸ ἔθνικόν, Θυαπειρωτός. Turcis hodie *Akbissar*, hoc est, Castellum novum. Plura in Notis ad Plinium vide. Vias circa Thyatira reficiendas Vespasianus Juliæ avus curaverat: quare hoc generi ejus grati animi monumentum referre Thyatireni possunt videri. Vetus inscriptio apud Sponium in Itin. Athen. ibi reperta:

IMP. CAESAR. VESPASIANVS. AVG. PONTIF. MAX.

TRIB. POT. VI. IMP. XIII. COS. VI. DESIG. VII.

CENSOR VIAS FACIENDAS CVRAVIT.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ

ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΜΕΓΙΣΤΟΣ

ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΤΟ Ϛ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΟ ΙΓ. ΠΑΤΗΡ. ΠΑΤΡΙΔΟΣ.

ΥΠΑΤΟΣ ΤΟ Ϛ ΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟΣ ΤΟ Ζ.

ΤΕΙΜΗΤΗΣ. ΤΑΣ ΟΔΟΥΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ.

ΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. ΚΑΙ. ΣΜΥΡΝ. Ο' *μάγοις* scilicet,

Θυατειρωδων ἔ Σουρραίων Nummus Antinoi apud Occonem, pag. 245. in quo figuræ turnitæ duæ: altera de qua victoriolam cum laurea & palma, altera Palladem armatam tenet. Ex antica parte, non Antinum, ut Occo sensit, sed Senatus Genium adumbrari credimus ex ea epigraphæ, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, *Sacer Senatûs*. Additur & Prætoris nomen, seu vitiatum, Occo enim sic exhibet, ΣΤΡ Τ Φ. ΑΒΑΛΦΗ. ΑΠΟΔΙΝΑΡΙΟΝ. Patinus in Thesaurò, pag. 97. ΣΤΡ Τ Φ Α Β Λ. Α Φ Η ΑΠΟΔΙΝΑΙ. scribe, ΣΤΡ. Τ. Φ Α Β. Α Δ Φ Η ΑΠΟΔΙΝΑΡΙΟΥ. *Στρατηγὸς Τίτου Φαβίου Ἀλφίου Ἀπολιναρίου Prætoris Tito Fabio Alphenò Apollinario.*

ΕΠ ΣΕΠ. ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. Commodi apud Trifstanum, pag. 741. Ἐπὶ Σεπτιμίου, *Sub Septimio*, urbis ejus Prætoris. In ejus nummi posteriore area Vulcani Thetidi adstanti parat arma. Homerum vide, *Iliad. σ'*

ΕΠ ΣΤΡ. ΤΙΤΟΥ. ΑΥΡ. ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. *Sub Prætoris Tito Aurelio.* Commodi, apud Patinum in Thesaurò, pag. 114.

ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. Caracallæ, apud Occonem, pag. 382. Quæ causa fuerit hujus cudendi nummi, docet vetus inscriptio Thyatiris reperta, allataque a Sponio in Itin. Athen.

ΤΟΝ ΓΗΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΔΕΣΠΟΤΗΣ
ΑΥΤ ΚΑΙΣ. Μ. ΑΥΡ. ΣΕΟΥΗΡΟΝ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝ
ΠΑΡΘ ΜΕ. ΓΕΡΜ. ΜΕ ΠΑΤΕΡΑ ΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΕΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ
Τ. ΑΝΤ. ΑΔΦΗΝΟΣ ΑΡΙΓΝΩΤΟΣ &c.

Terræ Marisque Dominum Imp. Cæs. M. Aurelium Severum Antoninum, Parthicum Max. Germ. Max. Patrem Patriæ, de se ac de civitate bene meritum, Titum Antoninum Alphenus Arignotus &c.

ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. ΝΕΩΚ. Getæ, apud Trifstanum tom. 11. pag. 278. Vas ex quo palmæ binæ exstant.

ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. Elagabali, cum Dianæ venatrici effigie, apud Patinum, pag. 334.

ΕΠΙ. Σ. ΟΚΤ. ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ. ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. Saloninæ, apud Occonem, pag. 474. Ἐπὶ

Στρατηγ

Στρατηγὸς Ὀκταβίου &c. *Sub Praetore Octavio &c.* Est & in Cimelio Regio, ubi legi videtur, ΕΠΙ. Ι. ΟΚΤ. *sub Julio Octavio.*

ΕΠ. ΑΠΟΛΙΝΑΡΙ. ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. Caput turritum: ex parte aversa, CΜΥΡΝΑΙΩΝ ΟΜΟ. hoc est, ὁμόνοια. *Sub Apolinario, Thyatirenorum Smyrnaeorumque concordia.* Smyrne Amazon cum bipenni nummi aream obtinet. Apud Sponium, in itiner. Athen.

ΘΥΕΣΣΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 234. Stephanus: Θύεωσθ πόλις Πισιδίας, ἥς τὸ ἔθνικόν, Θυεωσός.

ΘΥΡΙΕΩΝ. E Goltzii Thesauro nummus, pag. 234. Stephanus: Ἐστὶ ἐν Ἀκαρνανίας Θύριον· τὸ ἔθνικόν, Θυριός. In eo nummo sedet Apollo cum arcu: ex parte altera Minotaurus. Ob Actium Apollinem, cujus fanum in proximo fuit, tota Acarnania & Epiro, familiaris ejus Dei cultus, effigiesque in nummis frequens.

I

I A D E R A.

COL. AVGVSTA. I A D E R A. Domitiani nummus apud Goltzium. Plinio, lib. Ι Ι Ι. sect. xxv. *Colonia Iadera*, in confinio Liburniæ Dalmatiæque. Ptolemæo quoque Ἰάδρα κολωνία. Nunc *Zara vecchia*.

FELIX. I A D E R A, apud Ligorium, attestante Spanhemio, pag. 727.

ΙΑΙΤΙΝΩΝ. Apud Parutam. Philisto, apud Stephanum: Ἰαιτία, πόλις Σικελίας... τὸ ἔθνικόν, Ἰαιτίνθ. Nunc *Iato*.

ΙΑΣΕΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 216. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Oppidum Iasus*, in Caria: nunc *Askem*, & *Askem Kalefi*, ut narrant ii qui proxime hæc loca lustrarunt. Civis Stephano, Ἰασός. Plinius idem lib. ix. sect. viii. *In urbe Iasso Hegesidemus scribit & alium puerum, Hermiam nomine, similiter maria perequitantem, cui nempe delphinus præbebat ascensuro dorsum, cum repentinæ procellæ fluctibus exanimatus esset, relatum: delphinumque causam leti fatentem, non reversum in maria, atque in sicco exspirasse.* Hoc ipsum

narrat Plutarchus, lib. de solert. animal. pag. 984. Quibus ex locis fortassis sat commode Julii Pollucis locum emendabis, e lib. ix. cap. vi. in quo ait, Χῖοι Ὅμηρον τῷ νομίσματι ἐνεχάρατον. Ἄσις ἢ παῖδα δελφῖνι ἐποχούμενον. *Cuii Homerum moneta sua insculpsert: Asis puerum delphino veſtum.* An non enim Ἰασεῖς haud dubie pro Ἄσις longe verius legas?

ΙΑCΩ. Anguis emergens e puteo. Qui oppidi nomen ibi esse censent, egregie hallucinantur, cum sit id proprium Æsculapii filix, cujus Dei Deæque symbolum anguis in nummis est. Vide Plinium, lib. xxxv. sect. xl. num. xxxi. & quæ a nobis ibi dicuntur.

ΙΔΑΙΟΥ. ΔΙΟΣ.

ΑΥΤ. ΚΑΙΣ ΔΟΜΕΤ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Ἀντικράτωρ Κοῦσαρ Δομετιανὸς Σεβαστός. ΔΙΟΣ. ΙΔΑΙΟΥ. *Iovis Idæi.* In Museo nostro. Aquila alis expansis fulmini infistit. *Idæus mons*, in Creta, Plinio, lib. iv. sect. xx. Ibi genitum Jovem ferunt. Callimachus, hym. in Jovem:

Ζεὺς, σε μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὐρεσὶ φασι γένεσθαι.

Juppiter, Idæis aiunt te in montibus ortum.

ΙΔΑΛΕΩΝ. Nummi duo e Græcia vetere Goltzii, Tab. xxvi. Plinio, lib. v. sect. xxxv. *Idalium.* Stephano: Ἰδαλίον, πόλις Κύπρου. . . . τὸ ἔθνηκόν, Ἰδαλεύς. In eo nummo Veneris Idaliæ caput insculptum. Maro:

Est Amathûs, est celsa mihi Paphos, atque Cythera, Idaliæque domus.

Ex parte averſa gryphus Apollini sacer: Quod utrumque numen Prælidis vice & custodis urbs ea agnosceret. Sunt & in quibus stella Veneris, seu Luciferi, cum equo insculpta.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ *Phrygia.*

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΓΕΡΟΥΣΙΑ. *Senatus Hierapolitanus.* E Museo nostro. Sic in nummis aliis, ΒΟΥΛΗ ΑΠΑΜΕΩΝ. ΒΟΥΛΗ ΠΕCCΙΝΟΥΝΤΙΩΝ. Festus: *Gerusia, curia ab ætatis vocabulo dicta.* Hesychius: Γερούσιζ, ὄρεσβυτέριον, πλῆθος γερῶνων. Varro, lib. iv. de ling. Lat. *Senaculum vocatum, ubi Senatus,*

aut ubi seniores confisterent, dictum ut *χερσοία* apud Græcos. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Hierapolitæ*. Stephano: *Γερα'πολις*, μεταξύ Φρυγίας & Λυδίας . . . τὸ ἐθνικὸν, Γερα-πολίτης.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΧΡΥΣΟΡΡΟΑΣ. Chysorrhoeas amnis idem, qui Pactolus, teste Plinio, lib. v. sect. xxx. Hunc ab Hierapolitis Numinis vice habitum cultumque docet hic nummus, in quo cum ea epigraphe fluvii depicta effigies. Sic accipiendos esse nummos quoque istos, **ΚΥΜΑΙΩΝ ΖΑΝΘΟΣ, ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ ΕΡΜΟΣ, ΣΑΙΤΤΗΝΩΝ ΕΡΜΟΣ, ΝΙΚΑΙΕΩΝ ΣΑΓΑΡΙΣ**, aliosque alibi monemus. Ne Hierapolitis Syriae, & Chysorrhoeae amni, qui Damascum rigat, hunc nummum adjudicem, multa deterrent.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Jupiter dextra gestans Aquilam, hastam læva: Ex parte averfa, caput Serapidis.

ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. ΓΕΡ. *Claudius Cæsar Germanicus*. Ex parte averfa: **Μ. ΣΥΙΛΛΙΟΣ. ΙΕΡΑΠΟ.** . . .

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Μ. ΣΥΙΛΛΙΟΣ. *Hierapolitarum, M. Suillius*. In parte averfa, templum, cum epigraphe, quam Seguinus non vidit, qui nummum affert, pag. 88. **ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΗ ΣΕΒΑΣΤΗ.** Fuit Agrippina Claudii Augusti conjux: Suillius apud Claudium *præpotens, ejusque principis amicitia diu prospere, nunquam bene usus*, ita prodente Tacito, lib. iv. *Annal.* Provinciam Asiam quoque rexit, eodem Tacito teste, lib. xiiii. *Annal.* sed Publii ei prænomen affingit, cum Marci fuisse verum nummus unus & alter asseveret.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ, cum effigie Dianæ Ephesiæ, in nummo Trajani, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 186. Sed & Tiberii nummos, & M. Aurelii, e Cimelio Regio, qui **ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ** inscribuntur, referri huc remur oportere.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΚΑΙ. ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Commodi nummus. Vide **ΕΦΕCΙΩΝ**.

ΦΟΥΛ. ΠΛΑΥΤΙΛΛΑ. ΣΕΒ. *Fulvia Plautilla Au-*

gusta, uxor Caracallæ. Ex parte altera, ΕΠ. ΣΤΡ...
 ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ. ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Urbis
 Genius, & Imperator dextras jungunt, etſi aliter Tri-
 ſtanus ſentit, tom. 11. pag. 255. Fuit autem is Prætor
 Antipater, Caracallæ præceptor ac Getæ, Severo a
 ſecretis, idemque Bithyniæ Præſes, ortu quoque Hie-
 rapolitanus. Teſtis Philoſtratus, lib. 11. de vitis So-
 phiſt. pag. 603. Ἀντιπάτρω ἢ τῷ Σοφιſτῇ πατρὶς μὲν ἡ
 Ἰεραπόλις, καταλεπτά δ' αὐτῆ ἔχ' ἡ Ἀσία εὖ περα-
 τούσαις . . . Ἰωάποισ ἢ ἔλγραφείς ἦρξε μὲν τοῦ τῷ Βιθυνῶν
 ἔθνοισ. Δόξας ἢ ἐποιμύτρεσν χρῆσθαι τῷ ξίφει, ἢ δὲ χλὴν παρε-
 λυθι. Βίου μὲν δὴ οὐκ ἔτι ἐξήκοιτα ἔτη τῷ Ἀντιπάτρω ἐγγύετο,
 ἔ' ἐτάφη οἴκοι . . . Διδάσκαλός τε τῷ Σιέβηρου παιδῶν ἐνο-
 μίασθ' ἢ τῶν διδάσκαλον ἐκαλοῦμεν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπαίνοισ
 ἢ ἀκροάσεως, &c. *Antipatro Sophistæ Hierapolis patria
 fuit: ea vero urbs in iis censenda quæ florebant in Asia....
 Inter principes viros Bithynorum nationi præfuit. Sed cum
 promptius uti gladio visus esset, magistratu abdicatus est.
 Annos octo & sexaginta vixit Antipater, ac domi sepul-
 tus est . . . Severi filiorum præceptor est existimatus: unde
 in auditorii laudibus eum Deorum doctorem appellaba-
 mus, &c.* Ita interpretes Bonfinius & Morellus: quo-
 rum fides in his certe verbis reddendis, Ἰωάποισ ἢ ἔλ-
 γραφείς, ut omittam cetera, desiderari mihi sane vide-
 tur. Neque enim *inter principes viros* reddi oportuit,
 quod hic frigidum est, sed *Consularibus viris adscriptus*:
 quod Bithynia, cui præfuisse dicitur, provincia Con-
 sularis fuerit, ut ex Nōtitia discimus, pag. 33. Ἐπαρχία
 Ποιρκῆς, ὑπὸ Κονσιλάειον, & ex aliis monumentis. In
 hac provincia Hierapolis fuit.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΚΑΙ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΝΕΩ-
 ΚΟΡΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Philippi F. & Otaciliæ Se-
 veræ apud Occonem, pag. 446. & in Cimelio Regio.
 Μ. ΩΤ. ΣΕΥΗΡΑ. *Marcia Otacilia Severa*, Philippi
 Imp. conjux. Ex parte averſa, ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ.
 Stat Apollo citharædus, ante laurum arborem. Da-
 mascius, apud Photium in Bibl. cod. C CXLII. pag.
 1054. Ο'π' ἐν Ἰεραπόλει ἢ Φρυγίας ἰεὺς ἡ Ἀπόλλωνος,

Ἐπὶ τῷ τῶν ναῶν καταβάσιον ὑπέκειτο θνασίμοις ἀναπνοῶς παρεχόμενον. *Hierapoli in Phrygia templum erat Apollinis: subtus spiraculum erat letiferi spiritus.* Vetus inscriptio reperta Hierapoli, allata a Sponio, in Itin. Athen. pag. 150.

ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΑΡΧΗΓΗΤΗΙ.

Nec Apollinis tamen modo, sed & Matris Deum numen olim ab Hierapolitis in honore habitum. Testis Plinius, lib. 11. sect. xcvi. *Simili modo Hierapoli in Asia spiraculum, Matris tantum Magnæ sacerdoti innoxium.* Vide & Strabonem, aliosque, quos ibi appellavimus.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. CΜΥΡΝΑΙΩΝ. Vide ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Isis typus. Ex parte altera, Serapis. Apud Tristatum, tom. 11. pag. 338.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Hygia, cum angue & Telesphoro, ut supra. Ex parte altera, caput radiatum, ceu Solis: epigraphe, ΑΔΙΡΒΗΝΟC: quæ vox vernacula Hierapolitarum Phrygiæ lingua Solem significat. Id enim veri multo similis est, quam quod Tristanus affert, in Elagabalo: *Adir* idem esse atque *Adad*, quæ vox Syris Solem sonat: & Βλωὸς pro Βηλὸς dici: *Adiabenen* item, quæ Assyria est, quasi *Adirbenen* esse appellatam: quæ somnia sunt otio abumentium. At peculiarem atque vernaculum Hierapolitarum sermonem fuisse aliquem, præter Græcum, tam certum est, quam quod certissimum: nec Hierapolitarum modo, sed & plurimarum in minore Asia gentium. Auctor est Hieronymus, in præmio lib. 2. Comm. in Epist. ad Galatas, non lingua tantum Græca, sed & peculiari altera usus, quæ esset Trevirorum æmula. Strabo, lib. xiv. pag. 662. Carum fuisse linguam peculiarem scribit, cui Græca vocabula multa essent admixta. Idem, pag. 678. ex Ephoro docet, e sedecim gentibus quæ tractum eum incoluere, tres Græcanicas, reliquas fuisse barbaras: hoc est, barbaro, suo, ac vernaculo, non Græco sermone usos. Quod & Plinius verbis conceptis

NUMMI ANTIQUI

habet, lib. VI. sect. II. ubi de peninsula Asia: *Quo in omni tractu proditur tres tantum gentes Græcas jure dici: Doricam, Ionicam, Æolicam: ceteras barbarorum esse.* Et animadversum a Plinio est, lib. VII. sect. XXIV. *Mithridaten duarum & viginti gentium regem, totidem linguis jura dixisse, pro concione singulas sine interprete affatum.* Atqui & subjectæ ei gentes ex fuere, & omnes Asiæ minoris finibus comprehensæ, quam nunc Anatoliam vocant. Denique, id quod rem omnino conficit, in Actis Apostolorum, cap. II. Sacer scriptor Cappadociam, Pontum, Asiam, Phrygiam, in qua Hierapolis fuit, Pamphyliamque, tanquam diversarum linguarum regiones inducit.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. *Sacer Senatus.* Romanus videlicet, cui Asiæ fere civitates nummo cuso cum ea *sacri Senatus* appellatione assentantur. Nummus apud Patinum geminus, pag. 5. Alter Deam exhibet, cum Cornucopiæ duplici, & papaveribus: quæ agri uberis argumenta: in quo *vescum papaver*, & *Cereale papaver*, ut Maro cecinit, feri possit. Alter Hygiam sive Salutem, cum Æsculapii angue & Telesphoro exhibet, additaque in epigraphe vox ΝΕΩΚΟΡΩΝ, qua sacra se facere pro salute totius Senatus Hierapolitæ testantur.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ *Syriæ.*

ΘΕΑΣ. ΣΥΡΙΑΣ. ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Trajani, M. Aurelij, L. Veri, Caracallæ, & Philippi Patris e Museo nostro nummi. Dea Syria vel Cybele, vel Venus Astarte est. Plinio, lib. V. sect. XIX. *Bambyce, quæ alio nomine Hierapolis vocatur, &c.*

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΕΝ. ΤΩ. ΛΙΒΑΝΩ. Antonini Pii, apud Patinum, pag. 228. & in Indice, pag. 13. sed ΗΛΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ potius esse suspicamur. Stat in eo nummo Imperator, cum labaro.

ΘΕΑΣ. ΣΥΡΙΑΣ. ΙΕΡΟΠ. E Museo nostro, nummus Antonini Pii. In nummo Severi Alexandri, e Gaza Regia, ΘΕΑΣ. ΣΥΡΙΑΣ. ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Dea Cybele sedet: in altero simili, insidet leoni.

ΙΕΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ Δ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Crispinæ Augustæ, Commodi uxoris, apud Occonem, pag. 334. Hunc Hierapoli Syriæ nummum eo solum nomine adscribimus, quod per ο μικρόν scribitur.

ΑΥΤ. ΚΑΙ Δ. ΣΕΠ. ΣΕΥΗΡΟΣ. ΠΕΡ. ΣΕ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Δούκιος Σεπίμιος Σιδνεὸς Πέφφναξ Σεβαστός. Ex parte altera, ΙΟΥΛ. ΔΟΜΝΑ. ΣΕΒ. ΙΕΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Julia Domna Augusta*. E Cimelio Regio.

ΘΕΑΣ. ΣΥΡΙΑΣ. ΙΕΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, in Corona. Caracallæ apud eundem, pag. 302. nam & per ο μικρόν hoc Syriæ oppidum scribi Stephanus admo-
net.

ΙΕΡΟΠΟ. ΚΑΣΤΑΒΑ. Vide ΚΑΣΤΑΒΑΛΕΩΝ. ΙΕΡΑΠΥΤΝΙΩΝ. ΕΠΙ. ΦΛΑΟΥΙΟΥ. *Hierapyntiorum, sub Flavio*. Est hujus Flavii mentio in vetusta inscriptione apud Gruterum, pag. ΜΧСΠΠ. 7. in ipsis Hierapytnæ civitatis rudibus reperta.

Δ. ΦΛΑΟΥΙΟΝ
СОΛΠΙΚΙΑΝΟΝ
ΥΙΟΝ. ΦΛΑΥΙΟΥ
ΔΩΡΙΩΝΟΣ....

L. Flavium Sulpicianum, Flavii Dorionis Filium. Est hic Caii Caligulæ nummus.

ΙΕΡΑΠΥΔΝΙΩΝ. ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Eiusdem Caligulæ nummus, quo duarum Cretæ insulæ civitatum ὁμόνοια, hoc est, concordia designatur. Plinio, lib. iv. sect. xx. *Hierapytna, Gortyna*. Stephano Γ'ερα Πύτνια, πόλις Κρήτης..... τὸ ἔθνικόν, Γ'εραπύτνιος. Hodie *Giera Petra*. Fuisse in ea civitate Palladis & Æsculapii fana, vetus inscriptio docet, apud Gruterum, pag. D V.

ΙΕΡΑΠΥΤ. in aliis quos vidimus. Et apud Patinum in Thesauro numismatum, pag. 22. ΙΕΡΑΠΥΤΝΙ. cum Aquila Jovis armigera, quem natum in ea insula fabulæ ferunt: & palma, cujus Creta ferax, teste Plinio, lib. xiiii. sect. ix. ubi de palmis: *Copiosæ in Creta*, &c. Caput deinde turritum aream nummi anticam obtinet, qui Urbis Genius est. Adjecta in aliis Prætorum

nomina, ut ΔΑΜΑΓΟΡΑΣ, ΜΝΕΣΘΕΥΣ, ΙΜΕΡΑΙΟΣ, quod postremum urbis Siculae nomen esse Paruta falso credidit, ac pro ΙΕΡΑΠΥΤΝΙΩΝ, errore altero legit ΙΕΡΑΠΙΤΥΣ, sacramque pinum interpretatus est: quam ejus viri hallucinationem vidit ante nos Spanhemius, lib. de usu numism. pag. 307.

ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ. ΠΕΡΣΙΚΗ. *Hierocæsariensium Persica*, Diana scilicet, de qua Tacitus, lib. 111. Annal. cujus locum attulimus in nummis ΕΦΕCΙΩΝ. Persica vero vocatur, non quod a Persis agnita, vel allata: sed quod in ea Lydiae parte colebatur, cujus incolae Persici cognominabantur. Auctor Pausanias, lib. v. sive Eliac. prior. pag. 176. sub finem: "Ἐστὶ δὲ Λυδίοις ἐπικληθὴν Περσικοῖς ἱέρα, ἔντε Ἱεροχασαρεία καλουμένη πόλει, καὶ ἐν Ὑπαίποις. Nummus hic est Cimelii Regii. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Cæsarienses*, ut ibi diximus in Notis. Ptolemæo, lib. v. cap. 11. Ἱεροχασαρεία in Lydia, juxta Thyatiram, hoc est, in Lydiae Ioniaeque confinio. In Notitia Eccles. pag. 45. inter Antistites Provinciae Lydiae, ὁ Ἱεροχασαρείας.

ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ. ΙΕΡΑ. CΥΝΚΛΗΤΟC. ΕΠΙ. CΤΡ. ΑΥΤ. CΤΡΑΤΟΝΕΙΚΟΥ. Ἐπὶ στρατηγῶς Αὐρηλίου Στρατονίκου. *Hierocæsariensium. Sacer Romanorum Senatus. Sub Praetore Aurelio Stratonico.*

ΙΕΡΟΚΑΙCΑΡ. ΚΟΜΑΝΩΝ. Severi nummus e Cimelio Regio, quo Hierocæsariensium æra, & eorundem cum Comanis consensus declaratur. Vide ΚΟΜΑΝΩΝ.

ΙΕΡΥSΑΛΕΜ. Vide ÆΛΙΑCΑΡ.

ΙΗΤΩΝ. Lucillæ nummus, quem vidimus. Stephani forte Ἱεταί, φερύειον Σικελίας, huc spectat: etsi τὸ ἔθνικόν, Ἱεταῖοι eidem sit. Aut Ἱητῶν Ionice dictum videri fortean queat, pro Ἱατῶν, ab Ἱάς, quæ pars Illyriæ Stephano ipsi est. Ἱάς, inquit, Ἰλλυρίας μέγας. οἱ οἰκοῦντες, Ἱάται.

ΙΚΑΡΙΩΝ. In Goltzianis veteris Græciæ nummis, Tab. xvii. Plinio, lib. iv. sect. xxiii. *Icaros*, . . . ante vocata *Doliche*, nempe a longitudine. In Sporadibus insulis.

insulis. Straboni & Ptolemæo, Ἰχαια : unde nunc *Nicaria* dicitur, factitia voce unica e duabus, ἐν Ἰχαια. Exhibet hic nummus Dianam cum velo, tauro vectam, eandemque Tauropoliam appellatam. Strabo, lib. xiv. pag. 639. ubi de Icaria insula: Ἐπι τῇ καὶ Ἀρπυμίδος ἰεῶν καλούμενον Ταυροπόλιον ἐν τῇ νήσῳ. *Est & Dianæ fanum in insula, Tauropolium dictum.* Causa appellationis, quod Iphigenia Dianæ commiseratione, in taurum conversa est, ut Nicander scribit: nam alii in cervam, vel ursam, malunt. Sive quod ea regio taurorum armentis abundat, quibus Dea præsit. Nam & in Deliorum nummis Diana curru tauris juncto vehitur. Et Luna quidem, quæ ipsa omnino Diana est, a Prudentio dicitur, contra Symmachum,

Nunc bijugas frenare boves, &c.

Ab Ausonio, ad Paulinum:

Iam succedentes quatiebat Luna juvencas.

Ex alia ejus nummi parte Diana rursus insculpta, venatricis habitu, cum arcu & cane. Fuit ei insulæ nomen olim alterum Doliche, uti ex Plinio vidimus: ex quo Callimachi versum intelliges, ab interprete novissime prætermisum: quo Dianæ caram esse ex insulis Dolichen, ex urbibus Pergam fuisse, vates ait, vers. 187.

Νήσῳ μὲν Δολίχη, πόλιον δὲ τοι Ὀάδε Πέρην.

ILERC AVON. Augusti ac Tiberii nummi. Plinio, lib.

111. sect. iv. *Regio Ilergaonum.* Vide DERTOSA.

ILERDA.

MVN. ILERDA. Augusti nummus apud Patin. pag. 35. nunc Gazæ Regiæ. Lupi signatur effigie, quod insigne ejus urbis fuisse videtur Antonio Augustino. Plinio, lib. 111. sect. iv. *Ilerdenses*, Cæsaraugustani conventus, in Hispania. Hodie *Lerida*.

ILIPA.

ILIPENSE. Nummus Augusti, apud Oconem, pag. 42. qui legi ΦILIPENSE censuit oportere: quare Antiquarii nummum eum ad Philippos Macedoniae oppidum conspirante consensu retulerunt: falso errore. Ilipam enim Bæticæ civitatem hic nummus indicat,

de qua Plinius, lib. III. sect. III. *Oppida Hispaniensis conventus Ilipa cognomine Ilia: Italica, &c.* quem locum nos primi sanavimus, cum prius perperam legeretur, *Ilipa cognomine Italica*, interpolatore Frobenio, qui ita scribendi ceteris deinde auctor fuit. Atqui in MSS. Regiis, Colbertinis, Parisiensi nostro, aliisque, *Ilipa cognomine Illa Italica*, conspicue vidimus: In editione Parmensi, anni MCCCCLXXVI. *Ilipa cognomine Ila Italica*: quæ haud obscura præferunt vestigia genuinæ lectionis. Et Straboni certe, lib. III. pag. 141. Ἰτάλικα ἔῃ Ἰλιπα, Ptolemæo quoque, Λαῖπα μεγάλη, quæ Ilipa, & Ἰτάλικα, civitates sunt duæ dispares. Quodque majoris momenti est, fuit *Ila*, sive *Ilia*, genuinum Ilipæ cognomen. Nam apud Gruterum, pag. CCCLI. IMMVNES ILIENSES ILIPONENSES legimus: Et Coloniam Hispaniæ Iliam in nummis exstare, ex Ligorii Collectaneis Spanhemius assererat, lib. de usu numism. pag. 766. unde nosse Reinesius potuit, qui Ilienses Iliponenses forent, quod scire se negat, epist. XXI. Alias idem oppidum apud eundem Gruterum occurrit, pag. CCXLVI. 7. MVNICIPIVM INLIPENSE. Rursumque pag. MCXXVI. 3. VALERIA. DOMITIA. CLODIANA. ILIPENSIS. EX. PROVINCIA. BAETICA. Nunc est *Peñafloz*, ad Bætim, Cordubam inter Hispalimque.

ILIVM.

ΙΑΙΩΝ ΒΙΣ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Apud Tristanum, tom. I. pag. 38. Lege, ΙΑΙΕΩΝ. ΔΙΣ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. In superficie altera, Γ. ΙΟΥΛΙΟΥ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ. L. F. C. *Iulii Imp. Dictatoris, anno tertio.* Æneas Anchisen gestat, & Palladium.

ΘΕΑ. ΡΩΜΗ. ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ ΙΑΙ. Ἰλιέων. *Dea Roma, sacer Senatus. Iliensium.* Caligulæ nummus e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 95. Tacitus, lib. IV. Annal. *Ilienses cum parentem urbis Romæ Trojam referrent, antiquitatis gloria pollebant.*

ΙΑΙΕΩΝ. ΕΚΤΩΡ. Hector in bigis. Nummus M. Au-

relij, e Cimelio Regio. In quadrigis exhibent alii Com-
modi, Severi, Caracallæ, & Valeriani nummi.

ΙΑΙΕΩΝ. Pallas armata, dextra hastam, læva victorio-
lam gerit. Juliæ Domnæ nummus, apud Patinum, pag.
290.

ΙΑΙΕΩΝ. ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΣ. Getæ nummus quem
vidimus. Plinius, lib. v. sect. xxxiii. *Scamander am-
nis navigabilis . . . Ilium immune.* Mela eleganter, lib.
i. cap. xviii. *Huc ab Idaeo monte demissus Scamander
exit, & Simois: fama, quam natura, majora flumina.*
Stephano: Ἰλίον . . . τὸ ἑθνικόν, Ἰλιός.

ΙΑ. Ἰλιέων. Ex parte averfa, ΕΚ. Εἴπωρ, cum ejusdem
effigie. E Museo nostro.

ILLICI.

C. I. I. A. *Colonia Immunis Illice Augusta.* Tiberii num-
mus apud Patinum, pag. 72. & apud Occonem, pag.
87. Plinius, lib. iiii. sect. iv. *Colonia immunis Illici,
unde Illicitanus finus.* Nunc *Elche*, in Valentino His-
paniæ regno: non *Alicante*, ut fufius in Notis ad Pli-
nium diximus.

C. V. I. L. *Colonia Victrix Illice*, apud Anton. August.
Dialogo 7. pag. 115. Meminit hujus coloniæ Paulus IC.
Dig. de Censibus.

ILLYRICVM.

RESTITVTORI ILLYRICI. Trajani Decii,
apud Occonem, pag. 450. Fuit Illyricum, e provin-
ciis Augustalibus, quibus qui vice Cæfaris præffet,
Legatus Pro-præto diceretur. Vetus infcriptio testis,
apud Gruterum, pag. cccxcvi. i.

P. CORN. DOLABELLAE.

LEG. PROPR. DIVI. AVGVSTI.

PROVINCIAE. HILLYRICI.

Vide quæ diximus verbo DACIA.

GENIVS. EXERC. ILLYRICIANI. &

GEN. ILLYRICI. Ejusdem Decii. Prior a Trifano
delineatur, tom. ii. pag. 587. & est in Museo nostro.
Posterior affertur ab Occone, pag. 450.

EXERCITVS INLIRICVS. IMP. CAES. C.

MESS. Q. DECIO TRAI. AVG. E Museo nostro.

VIRTVS ILLVRICI. TR. Hoc est, *Treviris* cusa Moneta. Maximiani nummus.

ΙΟΠΗΤΩΝ. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 217. Plinio, lib. v. sect. xiv. *Ioppe Phœnicum*, &c. hoc est, a Phœnicibus condita. Stephano, Ἰόππη, πόλις Φοινίκης: τὸ ἔθνικόν, Ἰοπήτης. Nunc *Iaffa*, in Palæstina.

ΙΟΥΛΙΕΩΝ. M. Aurelii, & Valeriani numismata, quæ Tristanus tom. 111. pag. 13. ad Iulida Cææ insulæ oppidum refert, de quo actum a nobis est, lib. iv. sect. xx. Nos ad *Iulienfes* Phrygiæ, de quibus Plinius, lib. v. sect. xxix.

ΟΥΟΛΟCENNA. ΑΝΘΥΠΑΤΩ. ΙΟΥΛΙΕΩΝ. ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ. *Volosennæ Proconsuli, Iulienfium, Ancyratorumque* cives, communi scilicet utriusque civitatis seu regionis Præfidi, Proconsulive Phrygiæ: subintellige ἀνεθίχεν, *posuere*. Neronis nummus hic est e Cimelio Regio. Cave reddas, cum viro alias erudito, *Volosenna Proconsule*.

ΑΔΡΙΑΝΩΝ. ΙΟΥΛΙΕΩΝ. Nummus Antinoi, Cognomen alterum ab Hadriano impositum ei urbi significat.

ΙΟΥΛΙΕΩΝ. ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Vide ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Atque illud interim adnotabis, nummum Antonini Pii apud Occonem, pag. 268.ΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ, ex hoc ipso sic legi integre oportere, ΙΟΥΛΙΕΩΝ. ΤΩΝ. ΚΑΙ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Sic trunca sæpius numismata Occo profert, quæ nec supplere ipse, nec deinde alii potuere.

ΕΠ ΑΥΡ ΜΑΞΙΜΟΥ ΙΟΥΛΙΑ ΦΑΦΙΛΑCΑΦΕΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummus Otaciliæ apud Occonem, quem sic legimus: ΕΠ. ΑΥΡ ΜΑΞΙΜΟΥ ΙΟΥΛΙ. ΚΑΙ. ΦΑ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ, subintellige, ὀμύσια. *Sub Aurelio Maximo, Iulienfium & Flaviensium Philadelphenorum* concordia. Philadelphenos scilicet Lydiæ intelligimus, haud procul a Juliensibus positos.

ΙΟΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Caracallæ nummus, apud Tristhanum, tom. 11. pag. 232. nunc Cimelii Regii: in quo Dei Luni effigies. Sunt & Julix Domnæ, cum Hygiæ icone: Getæ, & Alexandri Severi in Cimelio Regio, cum Dei Luni, ut dictum est, icone. Plinio, lib. v. sect. XL. *Iulio polis*. Et sect. XLIII. *Iulio politæ*, in Bithynia. Ptolemæo, lib. v. cap. 1. *Ἰουλιόπολις*. Alhii muros oppidi illius amne, scribit Procopius lib. v. de ædif. cap. 1 v.

ΙΟΥΔΙΟΠΟΛΙΣ. E Gaza Regia. Μ. ΑΥ. ΚΟ. ΗΡΑΚΛ. Μάρκος Αὐρήλιος Κόμοδος Ἡρακλῆς.

ΙΟΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Caput Dei Luni. Α. Κ. Λ. ΑΙ. ΑΥΡ. ΚΟΜ. ΗΡΑΚΛ. ΓΕΡΜ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Λούκιος Αἴλιος Αὐρήλιος Κόμοδος Ἡρακλῆς, Γερμανικός. Et in nummis quoque Latinis Commodus Herculis sibi nomen adscivit: HERCVLI ROMANO AVG. Clava in corona. AEL. AVREL. COMM. AVG. P. F. Commodi caput cum leonina pelle. E Cimelio Regio. Vide ROMA.

ΙΟΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Deus Lunus equo insidet. Ex eadem Gaza, Commodi pariter Principis.

ΙΟΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Gordiani junioris nummus, ex ære minimus, in quo militaria signa insculpta.

ΙΠΠΩΝΙΕΩΝ. Nummus e Magna Græcia Goltzii, tab. xxv. in quo Proserpina, cum Cornu copix & caduceo. Huc nempe venisse ex Sicilia Proserpinam florum legendorum gratia, veteres existimavere, teste Strabone, lib. vi. pag. 256. Plinio, lib. 111. sect. x. *Hippo*, quod nunc *Vibonem Valentiam* vocant. Stephano: Ἰωπώνιον πόλις Βρεθίων... ἢ μετανομάθη ὑπὸ Ῥωμαίων Οὐίβων καὶ Οὐαλεντία. Τὸ ἔθνικόν, Ἰωπωνιάτης, καὶ Ἰωπωνιάδης. Nunc *Bivona* in Calabria ulteriore. Vide VALENTIA Calabria.

ΙΣΜΕΝΕΙΩΝ. Commodi nummus e Gaza Regia. Βοοτία vicus est Stephano Ἰσμιλίη, κόμη Βοιωτίας: ὁ κομήτης Ἰσμιλίος, καὶ Ἰσμιλιῶς, καὶ Ἰσμιλιῶδης, καὶ Ἰσμιλιώτης. Ab Ismeno amne, de quo Plinius, lib. 1 v. sect. XII. *Amnis Ismenus*. Hinc Ἀπόλλων Ἰσμιλίος apud Pausaniam in Corinth. pag. 53.

HISMEN. Apud Goltzium, in Græcia, tab. xvii. cum clypeo, Bœotix Thebarumque: & cantharo, Liberi Patris insigni. Est enim cantharus Baccho sacer: ut Herculi scyphus. Plinius, lib. xxxiii. sect. liii. *C. Marius post victoriam Cimbricam cantharis potasse Liberi Patris exemplo traditur, ille arator Arpinas, & manipularis Imperator.*

ΙΣΤΙΑΙΕΩΝ. Nummus Græciæ veteris e Museo nostro: in quo mulier navi infidet, expanso velo: a quo nempe ei civitati nomen: *ἰστῖον* enim Græcis *velum navis* sonat. Plinio, lib. iv. sect. xxi. *Oreos.* Eadem enim Histia quondam, quæ subsequente ævo, Ὠρεὸς dicta est, teste Strabone, lib. x. pag. 445. Stephano: *Ἰστία, πόλις Εὐβοίας... ὁ πολίτης, Ἰστιαεύς, & Ἰστιαῖος.* Sunt & similes apud Goltzium nummi, in insulis Græciæ, tab. xii. Sunt & in quibus bos insculptus: quo de symbolo, vide nummos **ΚΑΡΥΣΤΙΩΝ.**

ΙΣΤΡΙΑΩΝ. In nummis Goltzii, Tab. xxviii. Plinio, lib. iv. sect. xviii. in Thracia, *Istropolis.* Stephano: *Ἰστρία, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ. τὸ ἐθνικὸν, Ἰστρία καὶ Ἰστριεύς.* Unde *Ἰστριῶν* Ionice, pro *Ἰστριέων*, ut *βασιλέων* pro *βασιλέων.* Conditum a Milesiis auctor est Strabo, lib. vii. pag. 319. & Plinius, loc. cit.

ITALIA.

VEHICVLATIONE ITALIAE REMISSA.

Afini soluti pascentes. Nervæ nummus apud Occonem, pag. 189. & in Museo nostro. Vide quæ de cursu publico relevato scribunt Casaubonus & Salmasius ad Spartianum in Hadriano.

TVTELA. ITALIAE. S. C. Nervæ, apud Occonem sæpius: & apud Tristanum, pag. 361.

ALIM. ITAL. *Alimenta Italiae.* Trajani, e Cimelio Regio. Ut & alter, **ALIMENTA. ITAL. SVBMIN.** *Alimenta Italiae subministrata.* De hac Trajani liberalitate videndus Dio apud Xiphilinum: & in Gruteri inscriptionibus, **PVERORVM. PVELLARVMQVE. VLPIANORVM**, pag. 1084. 7. Spartianus in Hadriano, pag. 4. *Pueris ac puellis, qui-*

bus etiam Trajanus alimenta detulerat, incrementum liberalitatis adjecit. Hanc deinde æmulatus etiam Antoninus Pius, teste Capitolino, pag. 20. cum puellas alimentarias in honorem Faustinae Faustinianas constituit. Quod & nummus declarat ejus Faustinae, cum epigraphe, PVELLAE. FAVSTINIANAE, apud Medio-barbum, pag. 209. Et Alexander quoque Severus, qui teste Lampridio, pag. 134. Puellas & pueros, quemadmodum Antoninus Faustianas instituerat, Mamaeas & Mamaanos instituit.

ITAL. REST. *Italia restituta.* Ejusdem.

REST. ITAL. *Restitutori Italiae.* Ejusdem.

RESTITVTORI. ITALIAE. Hadriani, & M. Aurelii. De posteriore Capitolinum vide, in Marco, pag. 27. *Italicis civitalibus famis tempore frumentum ex Vrbe donavit. . . . Datis juridicis Italiae consuluit, &c.* Exstat hic M. Aurelii nummus apud Occonem, pag. 290. & in Museo nostro. Ad prioris nummi illustrationem, facit illud quod Spartianus de Hadriano narrat, pag. 3. inter initia ejus principatus: *Aurum coronarium Italiae remisit, in provinciis minuit, & quidem difficultatibus ærarii ambitiose ac diligenter expositis.* Et pag. 4. *Ad colligendam autem gratiam nihil prætermittens, infinitam pecuniam quæ fisco debebatur, privatis debitoribus in urbe atque Italia, in provinciis vero etiam ex reliquis ingentes summas remisit, syngraphis in foro Divi Trajani, quo magis securitas omnibus roboraretur, incensis.* Quo & nummus ille spectat inscriptus, RELIQUA. VETERA. HS. NOVIES. MILL. ABOLITA. Quo in nummo face admota Hadrianus ipse syngraphas cremat. Hæc vero sestertiùm novies millies Gallicæ monetæ efficiunt omnino libras, ut vocant, 90000000. seu nonaginta milliones. Idcirco & alter eidem Principi nummus adjectus, LOCUPLETATORI. ORBIS. TERRARVM. Vetusque inscriptio insignis, apud Gruterum, pag. x. 6. IMP. CAES. DIVI. TRAIANI. PARTHICI. F. D. NERVAE. NEP. TRAIANO. HA-

NUMMI ANTIQUI

DRIANO. AVG. PONT. MAX. TRIB.
 POT. II. COS. II. QVOD. VNVS. OM-
 NIVM. PRINCIPVM. ET. SOLVS. RE-
 MITTENDO. SESTERTIVM NOVIES.
 MILLIES. CENTENA. MILLIA. N.
 DEBITVM. FISCI. NON. PRAESENTES.
 MODO. SED. ET. POSTEROS. SVOS.
 PRAESTITIT. HAC. LIBERALITATE.
 SECVROS.

Imperatori Caesari Divi Trajani Parthici Filio, Divi Nervæ Nepoti, Trajano Hadriano Augusto, Pontifici Maximo, Tribunicæ Potestatis II. Consuli II. Quod unus omnium Principum, & solus, remittendo sestertiâum novies millies centena millia numero, debitum fisci, non præsentibus modo, sed & posteros suos præstitit hac liberalitate securos.

ADVENTVI. AVG. ITALIAE. Hadriani, apud Patinum, in Thesauro, pag. 161.

ITALIA. In nummo Antonini Pii, apud Anton. Aug. tab. XL. ipsa orbi insidet, ac sceptrum tenet, ob principatum: cornu copiarum, ob fertilitatem.

ITALICA. Apud Patin. pag. 35. nunc in Gaza Regia, Augusti nummus.

MVNIC. ITALIC. PERMIS. DIVI. AVG.
Municipium Italicense, Permissu Divi Augusti. Tiberii & Germanici nummi: apud Patinum ille, pag. 67. iste, pag. 84. uterque nunc ejusdem Cimelii. Plinio, lib. III. sect. III. *Italica*, in Bætica. Omnium scriptorum consensu, hodie est *Sevilla la veja*, Hispali proxima, Siliii vatis, Trajani Imp. & Theodosii M. natalibus clara. Gruteri inscriptio, pag. cccLXXXV.
 COLONIA. ITALICENSIS. IN. PROV. BAETICA.

ITALICA. BILBILIS. Vide inferius, OSCA.

ITANIΩN. Goltzii nummus in Thesauro, pag. 217. Stephanus: Ἰτανὸς, πόλις ἐν Κρήτῃ· οἱ πολῖται Ἰτάνιοι.

IVDÆA.

FISCI. IYDAICI. CALVMNIA. SVBLATA.
 Nervæ,

Nervæ, e Cimelio Regio. Fiscus Judaïci sub Domitiano acerbissime exacti, meminit Tranquillus. A Tito fuerat is imperatus, ut auctor est Xiphilinus in Vespas. Relaxatum a Nerva nummus hic docet. Et Aurel. Victor, in Nerva: *Quidquid pœnæ nomine tributis accesserat, sustulit.* Pendebant didrachma Jovi Capitolino, qui patrios Judæorum ritus tuerentur. Vide Baronium, tom. 1. Annal. Et Fiscum pariter Alexandrinum in vetusta Inscriptione legimus, apud Gruterum, pag. D X C I. a Vespasiano scilicet inductum, ut Xiphilinus prodidit. Est & PROC. FISCI. ASIAT. pag. D L X X V.

IVDAEA CAPTA. Vespasiani, ac Titi, e Cimelio Regio. Egregia apud Gruterum inscriptio, si genuina, pag. CCXLIV. 6.

IMP. TITO. CAESARI. DIVI. VESPASIANI. F.
 VESPASIANO. AVG. PONTIFICI. MAXIMO.
 TRIB. POT. X. IMP. XVII. COS. VIII. P. P.
 PRINCIPI. SVO. S. P. Q. R.

QVOD. PRAECEPTIS. PATRIS. CONSILIIISQVE. ET.
 AVSPICIIS. GENTEM. IVDAEORVM. DOMVIT. ET.
 VRBEM. HIEROSOLYMAM. OMNIBVS. ANTE. SE.
 DVCIBVS. REGIBVS. GENTIBVSQVE. AVT. FRVSTRA.
 PETITAM. AVT. OMNINO. INTENTATAM. DELEVIT.

IVDAEA DEVICTA. Vespasiani, apud Patinum, in Sueton. pag. 391.

DE IVDAEIS. Vespasiani, ex eodem Cimelio, & apud Patinum in Thesauo, pag. 58.

IVD. CAP. Titi, apud Patinum, pag. 147.

ΙΟΥΔΑΙΑΣ. ΕΑΛΩΚΥΙΑΣ. Titi, e Cimelio Regio, & Museo nostro: *Judæa captæ.* Similis alter Augusti, apud Occonem, pag. 52. ob capta nempe a Sosio Antonii duce cum Herode Hierosolymis.

ADVENTVI. AVG. IVDAEAE. Hadriani, apud Patinum in Thesauo, pag. 161. & Occonem, pag. 230.

IVDAEA. Hadriani, apud Occonem, pag. 230. Judææ cum puerulis, ad pedes Imperatoris accidenti, ipse dextram porrigit. Spartianus in Hadriano, pag. 3. *Judæis compressis*, &c. Et pag. 7. *Moverunt ea tempestate* &

*Judæi bellum, quod vetabantur mutilare genitalia. Itaque compressi ab Hadriano Judæi, imo & Hierosolymæ aditu prohibiti. Sed in his malis hæc pars ipsis ab Hadriano, ut videtur, adjecta solatii, ut semel anno conferre se eo liceret, quo die diruta hæc urbs est a Tito: quanquam & hunc aditum redimi magno oportuit. Itinerarium Burdigalense, ubi agit de loco Templi. Sunt ibi & statuae duæ Hadriani. Est & non longe de statuis lapis pertusus, ad quem veniunt Judæi singulis annis, & unguunt eum, & lamentant se cum gemitu, & vestimenta sua scindunt, & sic recedunt. B. Hieronymus, Comment. in Sophoniam: Et hoc non tantum de captivitate dicendum est, sed usque ad presentem diem perfidi coloni, post interfectionem servorum, & ad extremum filii Dei, excepto planctu, prohibentur ingredi Jerusalem: & ut ruinam suæ eis flere liceat civitatis, pretio redimunt: ut, qui quondam emerant sanguinem Christi, emant lacrymas suas; & ne fletus quidem eis gratuitus sit. Videas in die quo capta est a Romanis & diruta Jerusalem, venire populum lugubrem, confluere decrepitas mulierculas, & senes pannis annisque obritos in corporibus & in habitu suo iram Domini demonstrantes. Congregatur turba miserorum, & patibulo Domini coruscante, ac radiante ἀναστασις ejus, de Oliveti quoque monte Crucis fulgente vexillo, plangere ruinas sui Templi populum miserum, & tamen non esse miserabilem. Adhuc fletus in genis, & livida brachia, & sparsi crines, & miles mercedem postulat, ut illis flere plus liceat. Hoc loco ἀναστασις, (nam id haud abs re fuerit obiter indicare) non resurrectio ipsa est, quam Græca vox sonat, sed Templum & Basilica in resurrectionis loco superstructa: quo significatu vocem hanc a sancto Hieronymo duobus aliis in locis usurpatam fuisse primus admonuit Sirmundus noster, in libello, cui nomen fecit, *Triplex Nummus antiquus*.*

IVDAICA EXPEDITIO. Hadriani, apud Oconem, pag. 234.

EXERCITVS: IVDAICVS: S. C. Hadriani,

apud Patrum, in Sueton. pag. 377. Imperator in ag-
gere milites tres alloquitur, cum labaro, signo mili-
tari, & Aquila legionaria.

IVLIA TRADVCTA in *Batica*.

IVLIA TRAD. in corona quercea. Ex parte altera,
PERM. CAES. AVG. Nummus Augusti, apud
Mediobarbum, pag. 51. & apud Occonem, pag. 77.
Hæc Ptolemæo lib. 11. Geogr. cap. iv. *Τραυδοῦκτα*,
in Bastulis. Straboni, lib. 111. pag. 140. *Ἰουλία Ἰόζα*
πόλις. Est autem Iozæ Punice, quod Latine Traducta.
Nunc plane excisa.

IVLIA TRAD. cum apice & simpulo, Pontificatus
Maximi, quem gessit Augustus, insignibus. Ex altera
parte, caput Augusti: epigraphe, PERM. CAES.
AVG. Apud Norisium, loco mox citando.

IVL. TRA. cum uvæ racemo, quo vini ubertas in cir-
cumjecto agro signatur: unde & in adverso Mauretania
litore, promontorio Oceani extimo, nunc *Capo*
Despartel, facta appellatio est Ampelusia, testibus Mela
Pomponio lib. 1. cap. v. & Plinio lib. v. sect. 1. Num-
mus hic est Caii Cæsaris Augusti F. cujus expressum
caput in altera nummi area, & nomen C. CAESAR.
Apud Norisium in Cenotaph. Pisan. pag. 86. e Cime-
lio Reginae Christianæ.

IVL. TRAD. cum spica, qua fertilitas agri indica-
tur. In superficie nummi altera, L. CAES. Augusti
nempe adoptione filius, Caii frater. Apud Norisium,
pag. 92. ex Thesauro Mediceo.

C. L. CAES. IVL. TRA. *Caius, Lucius, Cæsares.*
Julia Traducta. Ex parte altera, PERM. CAES.
AVG. *Permissu Cæsaris Augusti* cusa moneta. Apud
Norisium, loc. cit.

IVLIA TRADVCTA in *Mauretania*, sive *Tingis*.

COL. IVL. TRADVCTA. Claudii nummus, e
Thesauro Goltzii, pag. 240. & apud Mediobarbum,
pag. 85. ex schedis Sponianis. Hanc ceteri Geographi
uno tantum nomine *Τίγγων* & *Μαυρωσίας*, *Tingin Mau-*
retania, nuncupant: gemina appellatione Plinius, lib.

v. sect. 1. *Tingi a Claudio Cesare, cum coloniam faceret, appellatum Traducta Iulia.* Sed quot in hac Plinii sententia voces occurrunt, tot pæne scopuli sunt, ad quos summa ingenia offenderunt. *A. C. I. Cesare,* non *a Claudio* coloniam esse deductam, invitis libris omnibus, legi credique Vossius præcipit, lib. 1. *Observ. in Melam,* pag. 168. quoniam *Julia Jozæ* scilicet Strabo meminit, qui Tiberio imperante, multo ante Claudii principatum obiit. Norisius in *Cenotaph. Pisan.* pag. 91. quid de Plinio statuatur, ambigit. Obscure Plinium, ac fortassean falso locutum esse Salmasius asseverat, in *Solin.* pag. 288. ubi *Traductam* in *Mauretania* negat ullam fuisse. Patinus in *Sueton.* pag. 115. ipsis Augusti temporibus *Julia Traductæ* nomen *Tingitanæ* civitati hæsisse ex nummis probare se putat, Pliniumque erroris insimulat. Ego vero sic statuo, hujus mentem eorum neminem esse assecutum: neminem non ei culpæ affinem, quam confert in Plinium. Fuit enimvero id primum quidem alteri concessum oppido nomen, in opposito *Hispaniæ Bæticæ* ripa posito: cui, ut Strabo narrat, *Tingitanis* eo *Zelitanisque* transductis ex *Africa*, Augusti temporibus, *Julia* quoque *Transductæ* facta ex re appellatio est. Postmodum vero a *Claudio Cæsare*, transductis iterum revocatisque, ut *coloniam faceret*, ex eo oppido *Tingitanis* in *avitas* sedes, unde commigrarant, non *Traducta* modo *Iulia*, sed *Colonia Iulia Traducta* *Tingis* est nuncupata, prioris oppidi nomenclatione in *Africam* transvecta cum civibus, additaque, qua *Bætica Julia* caruit, coloniarum prerogativa. Argumenta sunt hujus rei quam plurima. Primum, quod *Juliam Jozam*, quam in *Bætica* Strabo agnoscit, ut antea diximus, & *Ptolemæus*, in descriptione ejus oræ, & *Marcianus Heracl.* pag. 70. vetustos scilicet secuti auctores, apud quos quæ repererint nomina oppidorum, sive exstarent illa adhuc, seu jam interjissent, promiscue describere: *Plinius*, in recensendis alioqui *Bæticæ*, cui ipse præfuit, oppidis, ad fastidium prope diligens, prætermisit: quod nulla tunc

isthic scilicet, præter tenue forte vestigium, omnis in Africam Transducta Julia commeasset. Alterum argumentum est, quod tum appellatam a Claudio Traductam Tingim Plinius admonet, *cum coloniam faceret*: quibus verbis minime sane obscure significat, deportatos ab eo ex Bætica Traducta in Mauretanium cives, ut *coloniam faceret*, & colonix jure ac nomine Tingim donaret, quo Bætica Julia Traducta caruerat. Quamquam enim Julix nomen præferret, cave continuo coloniam eam fuisse a Julio Cæsare deductam putes: cum id cognomen pluribus oppidis, vel in ipsa Bætica datum constet, ex Plinio, lib. III. sect. III. quæ ea tamen prærogativa caruerint: In his, Julia Fidentia: Illiturgi, quod Forum Julium: oppidum Oset, quod cognominatur Julia Constantia: Seria, quæ Fama Julia: Restituta Julia, Contributa Julia, Concordia Julia, Urgia cognominata Castrum Julium, &c. In Lusitania quoque, Municipium Olisipo, Felicitas Julia cognominatum: oppidum Eboræ, quod Liberalitas Julia, &c. Cum tamen, ipso Plinio teste, colonix in Bætica novem, in Lusitania quinque omnino fuerint, quarum in censum ea minime oppida veniant, quæ nunc appellavimus. Itaque in nummis ante Claudii principatum cufis, sive Augusti illi sint, sive Augusti liberorum, cum ad Traductam Bætix illi spectent, colonix nomen abest: in Claudii vero numismatis, quæ nunc exhibemus, ea prærogativa aperte signatur, COL. IVL. TRADUCTA. Ut jam frustra sit, qui Plinium vel obscure vel falso locutum putet: aut certiora planiorave quibus ea stabiliantur, quæ de Tingi narrat a Claudio colonix jure, ac Traductæ appellatione, donata, argumenta desideret.

IVLIOBRIGA. MVN. Caji Cæsaris, e Thesaurō Goltzii, pag. 243. Plinio, lib. III. sect. IV. *Iberus amnis, ortus in Cantabris, haud procul oppido Iuliobrica*: unde ipsi hodie oppido nomen, *Fuente d'Ivero*, aliter aliis perperam statuentibus. Inscriptio vetus apud Ambr. Morales, fol. 67. IVLIOBRIGENSI. EX

NUMMI ANTIQUI
GENTE CANTABRORVM.

ΙΩΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΓΛΥΚΩΝ. Nummus L. Veri e Cimelio Regio : cujus in superficie altera, ΑΥΤ. ΚΑΙC. Λ. ΑΥΡΗ. ΟΥΗΡΟC. Ἀυτοκράτωρ Καῖσαρ Λεύκιος Ἀύρηλιος Οὐρέης. In Notitia Eccles. antiqua pag. 47. inter Episcopos Provinciæ Paphlagoniæ, ὁ Ἰωνοπόλεως. Et pag. 33. Ἰωνοπόλις. Et pag. 15. ὁ Ἰωνοπόλεως. Pro Ἰωνοπόλις, & Ἰωνοπόλεως. In Conc. Calched. act. 11. pag. 331. Πρώτος Ἰωνοπόλεως. A Constantino Porphyrog. lib. 1. Them. 7. pag. 30. inter Paphlagoniæ oppida septimo loco Ἰωνοπόλις appellatur. Vide ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΕΙΤΩΝ, ubi quædam de Glycone delibavimus, quæ nunc sunt uberius explicanda. Alexander impostor Paphlago, de quo Lucianus opere singulari, quod *Pseudomantin* inscripsit, jam Antonini Pii temporibus in Paphlagonia floruit. Nactus ille Mæcetin mulierem opulentam, (Μακέτις est Græco scriptori) eam e Bithynia in Macedoniam usque est consecutus. Patria enim mulieri Pella fuit, qui locus erat Macedonum regum ævo in primis nobilis. Ibi cum videret immani mole dracones, placidos admodum ac mansuetos, ita ut a mulieribus alerentur, & cum pueris una cubarent, & lac e mammis infantum quoque ritu sugerent, pulcherrimum ex iis unum vili sane pretio coëmit. Inde in patriam reversus, quæ Ἀἰώνου τεῖχος dicebatur, confictis primum, defossisque in terram tabellis æreis, quæ mox affuturum Æsculapium præmonerent, ac fore ut in Aboni Murum se conferret : deinde & serpentis, quem domi alebat, intra ovum fetu concluso, ovoque, quod ad ædis sacrae fundamenta defoderat, educto fractoque, serpentem ex eo emicantem protulit imperitæ attonitæque plebi, Æsculapium esse eum inclamans. Notum enim est anguis specie latere id Numen ab antiquis creditum ; eaque specie Epidauro Romam advectum, in insulam Tibèrinam, templumque ei Deo dicatum, tranasse. Domi ille interim, conficto prius e linteis capite draconis, quod speciem quandam humanam præ se ferret, eoque co-

Iorum pigmentis egregie assimulato, majorem illum, quem diximus, draconem Pellæum, abdit in sinum: caudamque ejus primum ostentans, mox deinde totum exerens, præter caput, quod sub alis tegebat, linteaceum illud ex parte averſa caput proferebat, quod eſſe illius ipſius draconis creditum, qui e ſinu ſcilicet prominebat. Confectæ ſtatim picturæ, imagines, ſigna, Deum referentia, partim ex ære, partim argento effecta, qualis in Nummo pingitur. Nomen etiam inditum, Glycon: quod & verſu complexus Alexander:

Εἰμι Γλύκων, τρίτον ἄμα Διὸς, φάθ' ἀνδρώποισι.

Sam ille Glycon, hominum lux, ex Iove tertia proles.

Hæc Lucianus in ſermone eo quem appellavimus, quem cui ſatis erit otii conſulat: ibi Glyconem dici minorem Æſculapium intelliget, aliaque multa, quæ ſunt ab hoc argumento, in quo verſamur, aliena. Ad id quo de agitur congruentius illud eſt, quod in calce ejus libri ſubjicit, pag. 497. de mutata oppidi hujusce appellatione, nummoque ipſa impoſtoris effigie inſignito: quanquam id genus nummorum nunc plane excidit. Ἐκαῖνο πῶς οὐ μέγα ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ πόλιμμα τοῦ Ἀλεξάνδρου, τὸ ἀπῆσαι ὡς τὰ τοῦ αὐτοκράτορος μετανομαθῆναι τὸ Ἀβώνου πείχος, ἢ Ἰωνόπολιν κληθῆναι, ἢ νόμισμα χαλκὸν ἐκχεραραλῶν, τῆ μὲν, τοῦ Γλύκωνος: ἢ δὲ τετρα, ἢ, Ἀλεξάνδρου: τέμματα τε τοῦ πάππου Ἀσκληπιδος, ἢ ἢ ἀρπην ἐκείνῳ τοῦ πατρομήτορος τοῦ Περσέως ἔχοντος; *Sed quid: Annon & hoc inter alia fucinus audix Alexandri, a Principe Romano (L. Vero) postulare, ut Aboni murus, commutato vocabulo, Ionopolis appellaretur? atque nummum novum signaret, altera quidem parte Glyconis signatum effigie: altera, Alexandri: qui insignia avi Æſculapii, ac falcem illam Perſei, unde maternum ducebat genus, teneret?*

ΙΩΝΩΝ. ΕΠΙ. ΑΥΡ. ΖΗΝΩΝΟΣ. ΑΡΤΕΜΑ. *Ma-
mææ nummus, apud Occonem, pag. 407. Ionum. Sub
Aurelio Zenone Artema, vel Artemiæ F. De Ionia,
Plinius libro v. ſect. xxxi. Artemæ mentio in num-*

mis Apamensium Phrygiæ, quæ fuit Ioniciæ vicina.

ΙΩΤΑΠΑΤΗΝΩΝ. Vespasiani nummus e Thesauro Goltzii Stephano: Ἰωτάπατα, πόλις Συρίας. τὸ ἔθνικόν, Ἰωταπατινός. Est Syriaca Vespasiani expeditio fatis celebrata veterum scriptis, aliisque monumentis.

Κ

ΚΑΒΑΣΙΤΩΝ.

ΚΑΒΑΣΙΤΩΝ. L. ΙΑ. Καβασιτών, λυχέβαιτος ια'. ut diximus, in ΕΡΜΟΠΟΛΙΤΩΝ. Hadriani nummus cum Serapidis effigie, in Cimelio Regio. Plinio, libro v. sect. ix. *Cabasites* nomos, seu præfectura Ægypti. In Notitia Eccles. pag. 55. Provinciæ Ægypti secundæ Κάβασα adscribitur. Ptolemæo, lib. iv. cap. v. Καβασιτίης νομός, ἡ μητρόπολις Κάβασα. Severi alter, apud Patinum, pag. 286. ΑΒΑΣΙΤΩΝ. quem ille ad Abassinos Arabiæ, Goltzium in Thesauro secutus, & Scaligerum, lib. vii. de Emend. Temp. ablegat: nec sane fatis feliciter: nam si integrum is, nec detritum usu nummum vidisset, ΚΑΒΑΣΙΤΩΝ legisset is, & huc, ut oportuit, retulisset.

ΚΑΔΟΗΝΩΝ. Nummus Longinæ Domitiæ, apud Patinum, pag. 169. cum Dianæ Ephesiæ iconè. Quamquam ipse perperam ΚΑΛΟΗΝΩΝ legit, Tristandum secutus, tom. i. pag. 352. refertque ex conjectura ad Coloën, quam novo ille errore urbem esse arbitratur Sardibus vicinam: cum ipsa Gygæa palus sit, Coloë a recentioribus appellata, teste Strabone, lib. xiiii. pag. 626. Sunt & Valeriani pariter, & Tranquillinæ. Plinio, lib. v. sect. xxx. *Cadueni*. Stephano tamen: Κάδι, πόλις Μυσίας... τὸ ἔθνικόν, Καδινός. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 29. Κάδι, Phrygiæ Capatiæ accensetur: Μæονίæ, sive Lydiæ, in ipsis Phrygiæ finibus, a Ptolemæo, lib. v. cap. ii. In Conc. Quinifexto, pag. 1199. Philippus ἐπίσκοπος πόλεως Κάδων Παχαπανής.

ΕΠΙ ΜΕΛΙΤΩΝΟΣ. ΑΣΚΛΕΠΙΑΔΟΥ. ΚΑΔΟΗΝΩΝ. *Sub Melitone Asclepiadis F. Prætorè Caduenorum.*

Caduenorum. Claudii nummus e Gaza Regia.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΚΑΔΟΗΝΩΝ. Gordiani junioris.

ΕΠ. ΑΥΡ. ΚΛΕΟΠΑΤΟΡΟΣ. ΚΑΔΟΗΝΩΝ.

Tranquillinae nummus, e Cimelio Regio, in quo Æsculapius, Hygia, & Telesphorus. *Sub Aurelio Cteopatore* Prætor. Telesphorum religiose Pergameni in primis, ac deinde alii coluere: & a medendo eundem Ἀκέσιον Epidaurii appellarunt, teste Pausania. Vide ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ.

COL. CADO. M. Aurelii, e Thesauro Goltzii, pag. 238.

ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ. Pescennii nummus e Gaza Regia: cujus in antica parte, ΑΥΤ. Κ. Γ.

ΠΕΣΚ. ΝΙΓΡΟΣ. ΙΟΥΣΤΟΣ. ΣΕΒ. Ἀὐτοκράτωρ Καῖσαρ ΓάϊϞ ΠεσκέλλιϞ ΝίγρϞ Ἰούστος Σεβαστός. *Imp. Caesar C. Pescennius Niger Iustus Aug.* ut apud Occo-

nem, pag. 339. & 340. In aversa aream nummi obtinet apud Occonem, pag. 339. Æsculapius cum baculo & serpente. Apud Patinum, pag. 274. Diana venatrix. Sunt

& Severi itidem, Juliae Domnae, & Mamae. In Notitia Eccles. Ἐπαρχία Εὐφρατησίας. Ἱεράπολις, Κύβης, Σα-

μοσάτα, Δολιχὴ, Γερμανίαια, Ζεῦγμα, Εὐρώπος, Νικόπολις, Καισάρεια, ἐνθα ὡς ἐν ἔξορίᾳ ὁ ἀγιϞ ΣέργιϞ.

Provincia Euphratesiæ: Hierapolis, Cyrrhus, Samosata, Doliche, Germanicia, Zeugma, Europus, Nicopolis, Caesarea, ubi in exsilio erat sanctus Sergius. Unde intelligis duas esse diversas civitates ejusdem provin-

ciæ: Γερμανίαιας, quæ Nestorii patria fuit, Stephano quoque memoratam: & Καισάρειας, quæ Γερμανικὴ sit in hoc nummo cognominata.

ΚΑΛΑΥΡΕΙΤΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag.

217. Plinio, lib. 1 v. sect. xix. *Calauria* in Argolico sinu insula: nunc *Sidra*, leto Demosthenis nobilis, inquit Mela, lib. 11. cap. vii. Stephano: Καλαύρεια ..

ὁ πολίτης, Καλαυρείτης.

ΚΑΛΕΝΙΤΩΝ. Vide CALENO.

ΚΑΛΑΚΤΙΝΩΝ, & ΚΑΛΑΚΤΙΝΩΝ; apud Parutam. Plinio, *Galatani*, lib. 111. sect. xiv. in Sici-

lia. Tullio, Act. 111. in Verrem, *Calatini*, oppidum: que *Calata*. Diodoro Siculo, lib. x11. pag. 89. Καλαπινοι. Antonino in Itin. *Calacta*. Ptolemæo, lib. 111. cap. 1111. Romano more, Καλάκτα. Athenæo, lib. vi. & Diodoro, lib. x11. Bibl. Καλή ἀκτὴ. Nunc *Galati*. In iis nummis cantharo noctua insidet, vel uva nummi aream obtinet: quæ vini ubertatem in eo agro indicant.

ΚΑΛΛΑΤΙΑΣ, & ΚΑΛΛΑΤΙΑΝΩΝ.

ΚΑΛΑΤΙ. ΚΑΛΑΤΙΑΣ. & ΚΑΛΛΑΤΙΑΣ, inter Asiæ nummos a Goltzio, a Nonnio æque temere Galatiæ adscribuntur, cum ad Calatim, sive Callatim pertineant. Plinio, lib. 1v. sect. xviii. in Thracia, ipsoque Ponti litore, *Calatis*, &c. Ptolemæo, lib. 111. cap. x. ΚΑΛΛΑΤΙΑ. Stephano: Κάλατις... ὁ πολίτης, Καλαπιαιός. Procopio, lib. 1v. de ædif. cap. xi. inter castella Istro apposita, Καλλάτις. In hisce nummis Hercules est clava cum pharetra: sunt & spicæ quibus agri fertilitas indicatur. Hercules vero idcirco insculptus, quod sit Calatis, Strabone teste, lib. vii. pag. 319. Heracleotarum colonia: Εἶτα πόλις Κάλατις, Ἡρακλεωτῶν ἄποικος. Distat a Tomis oppido Ponti, stadiis cclxxx. seu xxxv. m. pass.

ΚΑΛΛΑΤΙΑΝΩΝ Nummus Gordiani Pii apud Patin, pag. 372. nunc Gazæ Regiæ. In eo serpens multis involutus spiris.

ΚΑΛΛ. Nummi alii, quos vidimus.

ΚΑΛΥΔΩΝΙΩΝ. Apud Goltzium in Græcia. Plinio, lib. 1v. sect. 111. *Ætolia oppidum Calydon*, &c. Apri Calydonii caput in nummis ΑΚΤΙΩΝ, ΑΙΤΩΛΩΝ, & Nicopoleos exprimitur, ut suo loco dicemus. In nummis Calydoniorum Apollo cum lyra: Strabo, lib. x. pag. 459. Περὶ ἧς ἔστι Καλυδῶν ἐστὶ τοῦ Λαοθαίου Ἀπόλλωνος ἱερὸν. In MSS. legitur Λαφερίου. Et Dianam certe Λαφερίου novimus, de qua suo loco diximus. Pars aversa tripodem Apollineum exhibet, ac Prætoris nomen: ΠΡΟΔΙΚΟΣ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ. *Prodicus Palamedis F.*

ΚΑΛΥΝΔΕΩΝ.

ΔΗΜΟΣ. ΚΑΛΥΝΔΕΩΝ. Nummus antiquus, quem vidimus: quo verum hujus oppidi nomen situsque describitur. Nam ex parte averfa fluvii imago est cum Copiæ cornu: quem amnem esse Axonem interpretor, cui appositum fuisse oppidum ex Plinio discimus, lib. v. sect. XXIΧ. *Flumen Axon, oppidum Calynda*. Stephanus: Καλυνδα, πόλις Καρίας. . . . τὸ ἔθνικόν, Καλυνδῶς. Ptolemæo, lib. v. cap. IIII. Καλινδα, pro Καλυδα. Herodotus, lib. VIIII. Artemisiam Mausoli Carixæ regis uxorem Καλυδῶις imperitasse ait. Vide quæ diximus in Notis & Emend. ad librum Plinii Secundi quintum, num. LXXIΧ.

ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ.

ΑΝΤΙΝΟΟΣ. ΗΡΩΣ. Ex parte averfa, ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΟΙΣ. ΙΠΠΩΝ, subintellige ἀνέθηκεν. *Calchedonius Hippon posuit*. Sic in nummo Smyræorum inferius: ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΗΡΩΣ. ΠΟΛΕΜΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕ ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ. Statuam, qualis in nummo cernitur, columnamve, cui Antinoi imposita effigies esset, positam ab Hipponē apud Calchedonios hic nummus docet, quod Seguinus non vidit, qui nummum affert, pag. 143. Est autem Calchedon in Asia oppidum, ex adverfo Byzantii, hodieque Græcis *Chalcedona*, Turcis, *Kadikioi*: a pago *Scutari* tribus passuum millibus.

ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ. M. Aurelii, cum Apollinis tripode, quem serpens circumplicat, apud Patinum, pag. 244. Tripodes enim passim cum serpentibus effingebantur. Vide Herodotum in Calliope: Lucianum, de Astrologia, ubi de oraculo Delphico: aliosque.

ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ In altera nummi superficie, ΑΥ. Κ. Λ ΣΕΠ. ΣΕΥΗΡΟΣ. Π. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Σεπτίμιος Σεπτίμιος Σεβαστὸς Πίος. *Imp. Caesar L. Septimius Severus Pius*. Apollinis lyra. E Museo nostro. Similis est Juliae Severi, apud Patinum, pag. 290. & Caracallæ, pag. 302. Lucianus, in Pseudomanti, pag. 478. Ἀπόλλωνος ἱερὸν δεξιότατον ἔστι Χαλκηδονίως. *Apollinis templum*

est apud Calchedonios vetustissimum.

ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ Nummi Getæ, cum effigie Apollinis & arbore lauri, & ara: item Alexandri Severi, e Cimelio Regio.

ΑΓ. ΤΥΧΗ. ΤΕΡΕΒΙΝΤΙΝΩΝ. ΚΑΛΧΑΔΟΝ.

Ἀγαθὴ Τύχη Τερεβιντίνων, Καλχαδονίων. Bona Fortuna Terebintinorum, & Calchedonensium. Nummus est Alexandri Severi, quem Tristanus tom. 11. pag. 401. sic præpostere legit: ΑΓ. ΤΟΥΧΗ. ΤΕΡΕΒΕΝΤΙΝΩΝ. ΚΑΡΧΕΔΩΝ.

Interpretaturque deinde, Ἀγαθὴ Τούχη Τερεβεντίνων Καρχαδονίων. Et in Tuccam Terebentinam, jus meminit Antoninus in Zeugitana, nummum ablegat. Atqui saltem Καρχαδονίων dici oportuit. Et Bonæ Fortunæ insculpta nummo effigies, de ipsa accipi eas voces, ΑΓ. ΤΥΧΗ, non de oppido, clamat oportere. Similem alterum vidimus in Gaza Regia, in quo capita simul Alexandri & Mææ: ΑΓ. ΤΥΧΗ. ΤΕΡΕΒΕΝΤΙΝΩΝ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. Quo nummo utriusque civitatis concordia significatur. Quod Latinis BONA FORTVNA, hoc Græcis, qui Latinos in nummis cudendis imitantur, ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ est, ut BONVS GENIVS, ΑΓΑΘΟΣ ΔΑΙΜΩΝ. Utrique communis ædes apud Pausan. Bœotic. pag. 313. Illa muliebri habitu, ac veste stolata in hoc nummo aliisque semper signatur: iste virili. Sic iisdem ΕΥΘΗΝΙΑ, ΑΒΥΝΔΑΝΤΙΑ est: ΕΛΠΙΣ, SPES: ΠΡΟΝΟΙΑ, ΠΡΟΒΙΔΕΝΤΙΑ: ΕΙΡΗΝΗ, PAX, &c. In Tarfi nummo pariter, ΤΥΧΗ. ΤΑΡΣΟΥ. Bostæ, ΤΥΧΗ. ΒΟΥΤΡΩΝ. Ephesiorum, ΤΥΧΗ. ΕΦΕΣΙΩΝ. Adramæorum, ΤΥΧΗ ΑΔΡΑΜΑΙΩΝ. Nicæensium, in Cimelio Regio, ΑΓΑΘΗ. ΤΥΧΗ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Smyrnæorum Magnetumque fœderi, in Marm. Oxon. aliisque, ea formula præfigitur, ΑΓΑΘΗ: ΤΥΧΗ:, bene ominandi causa: uti nos solemus, *Quod bonum, felix, faustumque sit*, Romano more ac ritu dicere. In hoc vero nummo stantis Fortunæ effigies cernitur, dextra globum, quo terrarum

signatur orbis: sceptrum, læva gerentis: insculpta quoque ad pedes rota. Interdum & ipsa sedens pingitur, cum hasta, vel Copiæ cornu, & gubernaculo navis, ut in Nervæ nummo, FORTVNA. P. R. Ubi succurrit illud ab Apelle dictum lepide: qui cum sedentem Fortunam pinxisset, rogareturque cur ita fecisset, *Quia nunquam stetit*, respondit. Quem vero globum dextra hic gerit, eundem capiti Dæ Bupalus statuarius imposuit, teste Pausania in Messen. lib. 1 v. pag. 140. lævæ, cornu copix: Βούπαλος ᾧ . . . ζῶσα ἀνὴρ ἀγαθὸς πλάσαι, Σμυρναίοις ἀγάλμα ἔργα (ὁμοῖος Τύχης . . . πόλον τε ἔχουσαν ἔπι τῆ κεφαλῇ, καὶ τῆ ἑτέρῃ χειρὶ τὸ καλούμενον Ἀμαλθείας κέρας ἔσπο Ἑλλήνων, &c. Dum vero vir eruditus, lib. de usu numism. pag. 575. hunc, quem modo tractamus, Carthaginensibus nummum adjudicat, Tristanum sequitur erroris ducem: quod & Patinus facit, in Alexandro Severo, pag. 353. quanquam Spanhemius, de Fortuna recte, non de Tucca, accipiendum vidit. De voce ΤΕΡΕΒΙΝΤΙΝΩΝ, suo loco dicturi sumus. De voce porro ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ illud obiter adnotandum quod Stephanus monet, etiam Χαλκιδῶν sequiorem saltem ævo scribi per λ, κ. Χαλκιδῶν ἢ Βιθυνίας, ἄλφα τὸ δ' λ, κ. Tamen nummi veteres omnes constantissime ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ exhibent: si Goltzianos excipias, in Asia, Tab. v. in quibus est ΧΑΛΚΕΔΟΝΩΝ, cum Apollinis lyra: sed Goltzium in legendo lapsū, haud temere suspicamur.

ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ. Tranquillinæ, apud Tristanum tom. 11. pag. 549. quo in nummo Apollo Cygno per sublime vehitur. Templum Apollinis fuisse Calchedone, auctor est Lucianus, in Alexandro, pag. 478. Καὶ εὐφρομένηροι εἰς τὴν Καλχιδῶνα ἐν τῷ Ἀπόλλωνος ἱερῷ, ὃ ὡς ἀρχαιότατον ἔστι Καλχιδονίους &c. Cygno ferri Apollinem & comitatum ejus, Martianus Capella finxit, lib. 1. *Sed scandente Phæbo, Musarum pedissequus, adherensque comitatus candenti canoraque alite vehcebatur.* Currum Dei illius oloribus jungi, Nonnus, lib. VI II. & XXI V. Est & Trajani similis apud Patinum, pag. 186.

ΚΑΜΑΡΑΣ. E nummis Græciæ insularum, apud Goltzium, Tab. IV. quem nummum alio Nonnius frustra ablegat. Camara urbs Cretæ fuit, quæ & Elatos, & Ilatia, & Latos appellata est: uti tum ex iis liquet quæ diximus in Notis & Emendationibus ad librum Plinii IV. num. LXXVIII. tum ex Xenione in Creticis, apud Stephanum. *Καμάρα, πόλις Κρήτης.... Καὶ ὁ πολίτης.....* (id nomen quod in lacuna est, ex nummo subsequente restitue, *Καμαρείτης.*) *Ξεῖων ἐν Κρητικῶις φησιν, ὅτι Λατὰ ἐλέγετο.* Camaræ meminit Ptolemæus in Creta: Lati, vel Elati, Plinius lib. IV. sect. XX. In Notitia Eccles. antiqua, pag. 13. inter Episcopos Cretæ, ὁ *Καμάρας.* Altera rursus, pag. 25. *Καμάρα.*

ΚΑΜΑΡΕΙΤΗΣ. Deus Lunus in M. Aurelii nummo sic cognominatur, quod apud Camaritas præcipuo in honore esset: quo nomine & a Nysæis Cariæ colebatur, id quod Patinum fugit, pag. 238.

ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩΝ, apud Parutam. Plinio, lib. III. sect. XIV. *oppidum Camarina.* Stephano: *Καμαρίνα, πόλις Σικελίας.... ὁ πολίτης Καμαρινῶος.* Hodie *Camarana* dicitur, latere Sicilia meridionali. Notum de palude ei oppido vicina adagium:

Μὴ κίνει Καμαρίναν ἀκίνητος ᾗ ἀμείνων.

Ne moveas Camarinam: immota enim est melior.

ΚΑΜΑ. & **ΚΑΜΑΡΙΝ.** in nummis Parutæ: cum noctua, Palladis symbolo: gallinaceo, Apollinis, vel Æsculapii. Quanquam in nummis Romanorum auguratus id insigne est, quod ex ea quoque alite captare ii auguria solebant.

ΚΑΝΟΘΑΙΩΝ.

ΚΑΝΟΘ. L. IA. Nummus Hadriani. Plinio, lib. V. sect. XVI. in Decapolitana Syriæ regione, cum Philadelphia & aliis, *Canatha.* In Notitia Eccles. pag. 63. Provinciæ Arabiæ adseribitur, cujus Βύτρα metropolis, *Κανὸθες*, cum Dio, Philadelphia, ceterisque. Et in Conc. Calched. act. IV. pag. 477. *Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Κανὸθες.* Et pag. 118. act. I. *Κανὸθες.*

ΚΑΝΩ. ZNP. Veri nummus, e Cimelio Regio. *Κανὼς.*

των, anno ρνζ'. hoc est, CLVII. post concessam forte libertatem ei civitati: non, uti quis augurari forsan possit, post Aetiacam victoriam, quæ anno Urbis DCCXXII. contigit, ut diximus in nummis Amisenorum: quo tempore Ægyptus in provinciæ redacta formam. Ab eo enim anno si æræ initium duceretur, incideret hic annus in annum Urbis DCCCLXXIX. undecimum Hadriani. Stephanus: Κάνωλος, . . . urbs Alexandria in Ægypto proxima: τὸ ἔθνικόν, Κανωλίτης. De Serapide Canopitano, Pausanias in Corinth. seu lib. II. pag. 48. De Iside Canopitana, Naso, uti dicemus, verbo PHARVS.

ΚΑΠΥΑΝΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 218. & in Magna Græcia, Tab. xx. Plinio, lib. III. sect. IX. *Colonia Capua*. Et lib. xviii. sect. xxix. *Capua colonia ab Augusto deducta*. Nunc vicus est, *S. Maria di Capua*, a nova Capua mille passus distans. Stephanus: Καπύα, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἔθνικόν Καπυαίος. In his nummis spica insculpta, fertilitatis agri Campani argumentum, qua de vide Strabonem, lib. v. pag. 242. & Plinium, lib. xviii. sect. xxix. Item Minotaurus, Mercurius petasatus, tripus Apollineus, &c.

CAP. DE. Gallieni nummus, apud Occonem, pag. 468. quem ille de colonia Capua accipit. Falso: legi enim oportuit, CAP. OEC. *Capitolina Oecumenica*, certamina subintellige, quæ scilicet in ejus nummi parte, in qua hæc epigraphæ est, posita urna, ex qua duæ palmæ prodeunt, aperte signantur. Et Occonis tamen errorem Mediobarbus hausit, pag. 379.

ΚΑΡΑΔΙΤΩΝ. Equi dimidiati effigies, quod Carthaginiensium symbolum est. Ii sane Sardiniam, (cujus oppidum Caralis est, nunc quoque *Cagliari*, insulæ metropolis,) olim tenuere. Strabo, lib. v. pag. 225. ubi de Sardinia: Ὑστερον ἢ Φοίνικες κατεκράτησαν οἱ ἐν Καρχηδόνος, καὶ μετὰ τούτων Ῥωμαίοις ἐπολέμου καταλυθέντων ἢ ἐκείων πανθ' ἔσπευον Ῥωμαίοις ὑπῆρξε. *Postea Pæni Carthaginienses insulam obtinuerunt, adjutique ab incolis bellum contra Romanos gesserunt: Carthaginiensibus*

domitis omnia in potestatem Romanorum venerunt. Est hic nummus e Goltzio, tab. xxviii. Plinio, lib. iii. sect. xiiii. sunt Caralitani, cum oppido civium Romanorum: qui in nummo Καρχίται, nempe a Κάρχλις, quo nomine a plerisque scriptoribus id oppidum appellatur: Stephano, a Καρχλία, Καρχλιανί.

ΚΑΡΑΛΙΩΤΩΝ. Nummi Maximini, & Alexandri Severi, in Gaza Regia. Non a Caralitanis cusi illi quidem, de quibus Plinius lib. iii. sect. xiiii. sed a civibus Caralis oppidi, sive Caraliæ, in Isauria, cujus Stephanus meminit: Κάρχλις, ἢ Καρχλία, Ἰσσυρικὴ πόλις. τὸ ἔθνικόν, Καρχλιώτης. Ἔστι ἔτι Καρχλία, δὲ ἐνὸς λ', ex qua gentile nomen Καρχλιώτης. In Notitia Eccles. antiqua, pag. 31. Provincia Pamphylia Καρχλία adscribitur. In altera, pag. 45. ὁ Καρχλίων. In Conc. Ephesino, pag. 470. Σόλων ἐπίσκοπος Καρχλίας ἡ Παμφυλίας. Caralitis palus in Isauria apud Livium, lib. xxxviii. num. xv.

ΚΑΡΚΙΝΙΩΝ. Apud Goltzium in Magna Græcia, cum Jovis fulminantis effigie, & tripode vice aræ, tab. xxviii. In Magna Græcia, & Scylaceo sinu id oppidum fuit, ex Mela, lib. ii. cap. iv. *Secundus sinus Scylaceus, in quo est Petilia, Carcinus, Scylaceum &c.* Nunc plane interiit.

ΚΑΡΠΑΘΙΩΝ. Goltzii nummus in Græcia vetere, Tab. xxiii. in quo leonem Hercules suffocat. Plinio, lib. v. sect. xxxvi. *Carpathus insula, quæ mari nomen dedit.* Nunc Scarpanto. Rhodo vicina.

ΚΑΡΠΑΣΙΩΝ. Nummi duo e Græcia Goltzii Tab. xxvi. in quibus Cupido cum Venere: vel stella Luciferi, quæ & ipsa Venus est: Nam, ut Plinius ait, lib. ii. sect. vi. *Est sidus appellatum Veneris, ipses cognominibus æmulum Solis ac Lunæ. Præveniens quippe & ante matutinum exoriens, Luciferi nomen accipit, ut Sol alter, diem maturans: contra ab occasu refulgens nuncupatur Vesper, ut prorogans lucem, vicemque Lunæ reddens.* Plinio, lib. v. sect. xxxv. *Carpassium.* Stephano: Καρπασία, πόλις Κύθρου..... Θεόπομπος Καρπασίς αὐτοῦς Φησι.

ΚΑΡΡΗΝΩΝ.

ΚΑΡΡΗΝΩΝ.

ΚΑΡΡΗΝΩΝ. ΦΙΛΟΡΩΜΕΩΝ. *Carrhenorum, qui Romanis amici.* M. Aurelii nummus, e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. XXI. *Carrhæ, clade Crassi nobiles.* Stephano: *Κάρραι, πόλις Μεσοποταμίας, ὅτι τοῦ ἔθνους, Καρρηνῶν, ἢ Καρραίων.* Nunc *Heren.*

ΚΑΡΡ. ΚΟΛΩ. & ΚΑΡΡ. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. *Καρρηνῶν κολωνίας, & Καρρηνῶν μητροπόλεως.* Caracallæ apud Patinum, pag. 306. Spartianus in ejus vita, pag. 87. *Deinde cum iterum vellet Parthis bellum inferre, atque hibernaret Edessæ, atque inde Carras Lunæ Dei gratia venisset, die natalis sui, VIII. Idus Aprilis . . . cum ad requisita naturæ discessisset, insidiis a Macrino Prefecto Prætorii positis, qui post eum invasit imperium, interemptus est. Et pag. 88. Occisus est autem in medio itinere inter Carras & Edessam, cum levandæ vesicæ gratia ex equo descendisset, &c.*

ΜΗΤ. ΚΟΛ. ΚΑΡΡΗΝΩΝ. Alexandri Severi e Museo nostro: cum turritæ mulieris effigie. Sunt & similia numismata Caracallæ, & Tranquillinæ, in Cimelio Regio. De Gordiano Capitolinus, pag. 162. *Carras & Nisibim recepit, quæ omnia sub Persarum imperio erant.*

ΜΗΤΡΟΠ. ΚΑΡΡΗΝΩΝ. In Gordiani junioris nummo e Gaza Regia, caput turritum, pone columnam, cui Gordiani imposita statua: capiti turrito Lunæ crescentis simulacrum imminet: quo Dei Lunæ cultus in eo tractu religiosissimus indicatur.

ΜΗΤΡΟΠ. ΚΟΛ. ΚΑΡΡΗΝΩΝ. Eiusdem Gordiani; apud Erizzo & Occonem, cum Lunæ crescentis effigie. Spartianus in Caracalla, pag. 88. *Et quoniam Dei Lunæ fecimus mentionem, sciendam doctissimis quibusque id memoriæ traditum, atque ita nunc quoque a Carrhenis præcipue haberi, ut qui Lunam femineo nomine ac sexu putaverit nuncupandam, is additus mulieribus semper inserviat: at vero qui marem Deum esse crediderit, is dominetur uxori, neque ullas muliebres patiatur insidias. Vnde quamvis Græci vel Ægyptii eo genere*

quo feminam hominem, etiam Lunam deam dicant, mystice tamen Deum dicant. Et pag. 87. Cum inde Carras Luni Dei gratia venisset, &c.

KARCENNA. Vide CARTENNA.

KAPYCTIΩΝ. Trajani nummus, in quo Jovis caput insculptum, in Cimelio Regio, & apud Patin. pag. 184. Plinio, lib. IV. sect. XXI. *Carystos*, in Eubœa oppidum. Stephano: *Κάρυστος* . . . τὸ ἔθνηκόν, *Καρυστίας*.

KAPYCTIΩΝ. ΝΑΥΑΡΧΙ, *Καρυστίων Ναυαρχίδος*. De hac voce *ναυαρχίς* diximus, verbo ΔΩΡΩΝ. Est hic Juliae Mamae nummus.

KAPYCTIΩΝ. Cum gallinacei effigie: ex parte altera, vaccæ vitulum lactantis: vel, ut apud Goltzium, Tab. XI. Mercurii petasati. Pausanias in Phocicis, pag. 331. *Καρύσιοι ἃ οἱ Εὐβοεῖς βοῦς καὶ οὗτοι χαλκοῦ τὰ τετὰ Ἀπόλλωνι ἔφησαν . . . Βοῦς ἃ οἱ Καρύσιοι καὶ οἱ Πλαταιεῖς τὰ ἀναθήματα ἐποίησαντο, ὅτι (ἐμοὶ δοκεῖν) ἀπώσαμνοι τὸν Βαρβαρῶν, ἢ τι ἄλλω βελτίως ἐκήσαντο ὀδαίμονίαν, καὶ ἀεὶ εὐέλθερα τῇ γῆ. *Carystii ex Eubœa bovem & ipsi ancum Apollini statuerunt . . .* (Marmoreo scilicet Apollini, cujus ibi fanum fuit, Strabone teste, lib. x pag. 446.) *Boves quidem & Carystii & Plataenses idcirco dedicaverunt, quod (ut ego opinor) barbaris e Græcia expulsis, & alias fortunas incolumes habuerunt, & libero solo terram arare potuerunt.* Ea pariter videtur causa fuisse, cur vaccam iidem in nummis signarint. Alias in Antinoi nummo bos consecrationem & apotheosim indicat. Gallinaceus vero cultum Solis, cui hæc avis sacra est. Vide Pausaniam in Eliac. prior. pag. 175.*

KAPXHΔΩΝIΩΝ. ΜΗΤΡΟΠ. Nummus Neronis, e Thesauro Goltzii, pag. 218. Stephano: *Καρχιδών*, μητρόπολις Λιβύης. ὁ πολίτης *Καρχιδωνίου*. Ipsa Carthago est, de qua supra.

KΑΣΑΝΔΡΕΩΝ. In Thesauro Goltzii.

COL. IVL. AVG. CASSANDRENS. Nummus Neronis apud Patin. pag. 115. nunc Gaza Regiæ. In eo nummo Jovis Hammonis caput: cujus se filium Alexander Macedo assentando delusus gloriabatur, te-

ste Curtio. Idcirco is videtur in hujus Macedonicæ civitatis nummo insculptus: Plinius, lib. IV, sect. XVI I.

Cassandria colonia, in Macedonia, Stephano: *Κασάνδρεια* . . . τὸ ἔθνηκὸν, *Κασάνδρος*.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΙΑΝ. E Græcia Goltzii, tab. XXI V. In eo nummo leo insculptus, hinc alium vorans. Cassander Antipatri F: Macedonum tyrannus, oppidi conditor. arcam nummi averfam obtinet. Alter cum leone

Herculis clavam exhibet & pharetram: quod ab eo genius ducere Macedonum Reges credebantur.

ΚΑΣΑΤΩΝ. Nummus Etruscillæ. Est illud in mediterraneis Ciliciæ oppidis, quæ aspera nuncupatur. Pamphylia id oppidum adscribunt. Notitiæ veteres, Episcopatuum, pag. 130. *Κασάν*. Et pag. 31. *Κασά*. In synodo. CP. quinta, pag. 601. subscribit *Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ἰσχυροπολῆος* & *Κασατῶν πόλεως*. Et pag. 419. *Cyriacus Casatanorum*, pro *Casatarum*.

ΚΑΣΣΑΝΩΡΙΤΩΝ. **ΝΕΩΚΟΡΩΝ**. Vespasiani nummus e Thesauro Goltzii. Stephano: *Κασάνωρος πόλις Αἴγυπτος* . . . τὸ ἔθνηκὸν *Κασάνωρ*. Lastratam Ægyptum a Vespasiano Tranquillus & alii referunt.

ΚΑΣΣΩΠΑΙΩΝ. Serpens aræ involutus, Æsculapii symbolum. In parte averfa, caput muliebre. Stephano: *Κασάπη*, πόλις ἐν Μολισσῶ, ἐπώνυμος τῆς *Κασωπίας* χώρας. τὸ ἔθνηκὸν, *Κασωπαί*. Plinio, lib. IV, sect. I. *Cassopæi*, in Epiro.

ΚΑΣΤΑΒΑΛΕΩΝ. **ΙΕΡΟΠΟ**. **ΚΑΣΤΑΒΑ**. **ΙΕΡΟΣ**. Subintellige, *ἀγών*. Hieropolitarum Syriae, & Castabalenfium sacrum certamen. Diadumeniani nummus, e Cimelio. Regio, in quo urna cum gemina face accensa. Plinio, lib. V, sect. XXII. *Castabala*, in Cilicia. Tamen in Conc. Quinifexto, pag. 1195. legitur, *Θεόδωρος ἐπίσκοπος πόλεως τῆς Κασαυλῶν*. Stephano: *Κασάβαλα* *Κιλικίας* . . . ὁ *πολίτης*, *Κασαβαλῶς*.

ΚΑΤΑΝΑΙΩΝ. E Cimelio nostro. Plinius, lib. III, sect. XIV. *Colonia Catina*. Stephano: *Κατάνη*, πόλις *Σικελίας* . . . τὸ ἔθνηκὸν, *Κατανάος*. Latini in commu-

tant in hisce nominibus: Massilia, Mithridates, Catina, cum Græci efferant, Μασσαλία, Μιθραδάτης, Κατάνη. Nobis Catane. Incolis Catania, Citta clarissima. Colonos eo missos a Romanis auctor est Strabo, lib. vi. pag. 268. Augusti principatu.

ΚΑΤΑΝΑΙΟΝ. Apud Parutam, & ΚΑΤΑΝΑΙΑΝ. In his Jovis Hammonis, Apollinis, Plutonis Proserpinae rapiensis, Castorum, aliorumque Numinum insculptæ effigies.

ΚΑΤΑΝΑΙΩΝ: Apollo columnæ innititur. Ex parte altera Cæsaris Dictatoris & Augusti capita. Strabo, lib. vi. pag. 272. Τὴν Κατάνην ἀνέλαβεν ὁ Καῖσαρ &c. *Catinam Cæsar Augustus instauravit.*

ΚΑΤΑΝΑΙΩΝ. Cereris, cum spicea corona effigies: itemque Pegasi, apud Parutam, num. xxxviii. Tullius, Verrinā i v. *Sacrarium Cereris est apud Catinenses, eadem religione, qua Romæ, qua in ceteris locis, qua prope in toto orbe terrarum. In eo sacrario intimo fuit signum Cereris perantiquum, &c.*

ΚΑΥΛΩΝΙΑΤΑΝ. E Cimelio Régio. Plinius, lib. iii. sect. xv. *Vestigia oppidi Caulonis.* Stephano: Καυλωνία... ὁ πολίτης, Καυλωνιάτης. Nunc est *Castel Vetere*, in ulterioris Calabriae peninsula.

ΚΑΥΛ. In Cimelio nostro, cum Jovis Tonantis ac cervi effigie: ex parte averfa cervus iterum, & inversis literis epigraphe eadem, ΑΥΛΥ. Revocat hic nummus in memoriam locum Regii vatis, Psal. 28. 9. *Vox Domini præparantis cervos:* quem de tonitruï fragore accipi oportere interpretes admonent: cujus metu cervarum partum accelerari vates ait: nec cervarum modo, sed & interdum mulierum, quod uxori Phinees accidisse legimus, i. Sam. 4. 19. Similis a Goltzio in Magna Græcia, tab. xxviii. nummus affertur, in quo figuræ pares, epigraphe gemina, ΚΑΥ. & ΚΑΥΛΩΝΙΑΤΑΝ.

ΚΕΛΑΔΩΝΑΙΩΝ. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 218. Stephanus: Κελαδώνη, πόλις Λοκρίδος τὸ ἑθνικόν, Κελαδωνῆς.

- ΚΕΛΕΝΔΡΕΝΩΝ.** Nummus Etruscillæ: Plinio, lib. v. sect. xxi. *Regio Celenderitis cum oppido*, in Cilicia. Notitia Eccles. pag. 57. in Provincia Isauriæ, *Κελένδρης*. Altera Notitia. pag. 35. *Κελεσδέρω*, mendose.
- ΚΕΝΕΑΤΩΝ.** M. Aurelii nummus; e Cimelio Regio, cum signo Libertatis: & alter, in quo Bacchi effigies. Vix putem huc spectare Italiæ oppidum, quod *Κερεαται* Straboni dicitur, lib. v. pag. 238. Cetero qui sint *Κερεαται*, adhuc incompertum.
- ΚΕΝΤΟΡΙΠΙΝΩΝ**, apud Parutam, & in Cimelio nostro. Plinius, lib. iiii. sect. xiv. *Centuripini*, in Sicilia. Oppidum, *τὰ Κεντόριπα* Straboni, lib. vi. pag. 272. Nunc *Centorbo*, juxta montes *Ἄετνος*. Nummi Centuripinorum Jovem Jovisque armigeram aquilam præferunt: tripodem Apollineum, citharamque: vomerem, quo studium arandi signatur in iis fuisse maximum: quamobrem *Centuripinos homines mediterraneos, summos aratores* Tullius appellat, Verrina v. Sunt & in quibus leo insculptus, &c.
- ΚΕΡΑΜΙΩΝ.** Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 218. Plinio, lib. v. sect. 29. *Ceramus*, Cariæ oppidum, inter Cnidum & Halicarnassum, a quo Ceramico sinui nomen: *Golfo di Castel Marmora*.
- ΚΕΡΑΟΥΝΤΙΩΝ.** Vide **ΤΙΑΝΩΝ**. Plinio, lib. vi. sect. iv. ultra Cappadociam, in Ponto, *oppidum Cerasus*, unde cerasa cognominata.
- ΚΕΡΑΥΝΙΕΩΝ.** Goltzii nummus, e vetere Græcia. Plinius, lib. xiv. sect. xxii. *In Achaïa maxime circa Caryniam abigi partum vino* &c. Athenæus, lib. i. pag. 31. *Περὶ τῆς Κερυωίας τῆς Ἀχαιίας*. Theophrastus, lib. ix. hist. cap. xx. unde hæc manarunt: *Πάλιν δ' ἐν Ἀχαιίᾳ, καὶ μάλιστα περὶ Κερυωίας* &c. *Ælianus*, lib. xiii. Var. hist. cap. vi. *Ἐν τῇ Ἀχαιίᾳ περὶ Κερυωίας* &c. Atque hoc quidem postremum nomen sincerissimum esse nummus hic testatur; quem Nonnius ad Cypriorum nescio quod oppidum perperam refert. In eo nummo urna cum palmis: in parte aversa, victor Olympico certamine in bigis, cui a victoria corona imponitur.

- ΚΕΡΔΙΑΛΟΥ.** E Cimelio Regio. Oppidum, si tamen id oppidi nomen, adhuc incompti sitûs.
- ΚΕΡΕΤΑΠΕΩΝ.** Antonini Pii & Commodi nummi. Cere-
retaræ meminit Philostorgius. Nôtitia Eccles. anti-
qua, pag. 27. in Phrygia Capatiana, (Κερετάπια. At
pag. 49. ὁ Κερίλας. Et apud Leunclavium, pag. 94. ὁ
Καρετόπων: utrobique mendose. In Commodi nummo
apud Occonem, pag. 332. Hercules stat.
- ΚΕΦΑΛΗΝΙΩΝ.** Nummus e Thesauro Goltzii, pag.
218. Plinio, lib. i v. sect. xix. *Cephalenia*, ante Æto-
liam & Echinadas insula, hodie *Cefalogna*. A Cepha-
lio Deïonei F. nomen habuisse Pausanias prodidit, in
Atticis, pag. 36. Incolæ in nummis equum signabant,
teste Polluce, lib. ix. cap. vi. Κεφαλλιαῖες ἵππων πῶ-
ν μίσματα ἐπέχρατον.
- ΚΕΦΑΛΟΙΔΙΣΙΩΝ.** Nummus Caii Cæsaris, e The-
sauro Goltzii, pag. 218. Plinio, lib. i i i. sect. xiv.
Cephalædis. Incolis, *Cefalû*, *Citta Placcatissima*. Tul-
lio, Verrina i i i. *Civitas Cephalæditana*.
- ΚΕΦ. & ΚΕΦΑ.** Apud Parutam. In his Mercurius,
Hercules, Juppiter ipse insculptus.
- ΚΗΒΗCCITΩΝ.** (vel potius ΚΗΒΗCCIEΩΝ) In
nummo Philippi Patris. Oppidum Lyciæ fuit Cebes-
sus, vel Cabessus, Hellanico apud Stephanum. De
altero ΚΗΒΗCCITΩΝ numismate dicemus in num-
mis ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ.
- ΚΗΡΙΝΘΙΩΝ.** Goltzianus in Græcia vetere nummus,
Tab. xi. Plinio, lib. i v. sect. xxi. *Cerinthos*, in Eu-
bœa insula oppidum. Sedet in eo nummo Apollo cum
lyra: ex parte altera caput ejusdem laureatum. De
cultu Apollinis in ea insula, vide ΚΑΡΥΣΤΙΩΝ.
- ΚΙΑΝΩΝ.** Nummus perantiquus, quem vidimus, in quo
prora navis: ex parte averfa Cii caput, qui socius Her-
culis fuit, oppidi conditor, ut auctor est Strabo, lib.
xii. pag. 564. Adjecta hæc in eo nummo epigraphæ,
ΤΟΝ ΚΤΙΣΤΗΝ. *Conditorem cives ἐλίμισαν.*
- ΕΠΙ. ΑΡΧΙΕ. ΚΛΑΥ. ΒΙΑΝΤΟΣ. ΚΙΑ.** Ε'πί δ'ε-
χερέως Κλαυδίου Βιάντος. Κιαδόν. Domitiani apud Span-
hem, pag. 693. e Gaza Medicea.

KIANΩN. M. Aurelii, Faustinae junioris, Caracallae, & Tranquillinae nummi. Plinius, lib. v. sect. XL. *Cios amnis cum oppido ejusdem nominis, quod fuit emporium non procal, accolentis Phrygiae, &c.* Hodie incolis *Chorasia*, Turcis *Cheris*, a ceraforum ibi copia.

KIBYPATΩN. Nummus Aelii Caesaris, quem vidimus: & alter Diadumeniani, in Cimelio Regio, cum Fortunae stantis effigie. Gordiani, in Cimelio nostro. Plinio, lib. v. sect. XXXIX. *Cibyrtarum juga, & Cibyratica jurisdictio. Ipsum oppidum Phrygiae est.* Cariae tamen adscribitur in Notitia Episcopatum Hieroclis, pag. 17. & pag. 33. Et in Conc. CP. I. Leontius Cibyrensis subscribit, e Prov. Cariae. Plura vide in notis ad Plinium, loc. cit. *Civitas Cibyratica apud Asiam*, a Tacito vocatur, lib. IV. Annal. cui motu terrae labefactae ut subveniretur remissione tributi in triennium, senatusconsultum Tiberii jussu factum refert.

KIABIANΩN. TΩN. ANΩ. *Cilbianorum superiorum.* Nummus Juliae Domnae, e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. XXXI. in Ionia, *Cilbiani inferiores & superiores.* Quem locum nummi hujus auctoritate atque admonitu sanavimus, cum vitiosa prius interpunctione legeretur, *Cilbiani, inferiores & superiores Mysomacedones.* Idem Plinius paulo antea Cilbiana juga appellari ea monet, in quibus Caystrus oritur, quo amne Ephesus alluitur. Vide ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Esse porro Graecorum morem ἡ ἀνω & ἡ κάτω, superiorem, inferioremque provinciam discriminare, sciunt qui vel tantillum Graece sciunt. Sic apud Gruterum, pag. LXXIX. 8. ΜΥΣΙΑΚ. ΤΗΣ. ΚΑΤΩ. Hujus autem rei admonitione venit in mentem vetus inscriptio, quam Sponius attulit, libro inscripto Gallice, *les Recherches de l'Antiquité*; nec tamen intellexit; pag.

143.

IOVI. O. M.
CETERISQ. DIIS
DEABVSQ. IMMORT.
TIB. CL. DEMETRIVS.

NUMMI ANTIQUI
 DOM. NICOMED.
 V. E. PROC. AVGG. NN.
 ITEM. CC. EPISCEPSEOS.
 CHORÆ INFERIORIS.

Hoc est, *Iovi Optimo Maximo, ceterisque Diis Deabusque Immortalibus, Tiberius Claudius Demetrius, domo Nicomediensis, Vir Egregius, Procurator Auzustorum Nostrorum, item ducentessimæ Episcepseos Choræ inferioris.* Ubi Chora inferior, Alexandriae Ægypti circumjectus ager vocatur, Ptolemæo teste, ubi de Delta, fluminibusque, quæ inferiorem Ægyptum rigant: Καλιῆται ἢ κοινὸς ἢ πρὸς τοῦτοις εὐρὸς ποταμοῦς ΧΩΡΑ ΚΑΤΩ. Unde lucem ei Pliniano loco attulimus, e libro xiii. sect. ix. *Vna earum palmarum arbor in Chora esse traditur, cui voci quæ vis subesset, Pliniani ad hunc diem interpretibus latuit, Pintiano etiam censente in Charace legi oportere. Quin & alteri ejusdem scriptoris loco fecimus medicinam, libro nempe vi. sect. xxxix. Syria Cæle, Pelusium, Ægypti inferiora, quæ Χώρα vocatur Alexandriae.* Cum prius legeretur, MSS. codicibus invitis, *inferiorque ora quæ vocatur Alexandriae.* Denique, ut & id obiter dicamus, Ducentessimæ procurator in inscriptione ea Demetrius appellatur, ut in aliis apud Gruterum, pag. cccxcv. *Procurator decimæ: pag. ccccxxxvii. Procurator vicessimæ, &c.* Utrum is tamen Ducenarius sit appellatus, ut Sponius voluit, amplius considerandum. Quam sit enim ambigua vox ea *Ducenarius*, ex Gothofredo intelliges, in lib. xi. Cod. Theod. tit. vii. de Exactionibus, leg. i. ubi de Ducenariis exactoribus agitur, *Episcepsin* certe credimus appellatum esse tractum eum, quo Procurator quisque vectigalia & tributa exigeret. Gallis est vulgo, *l'Electon.* Et cum vox ea Græce Ἰνσπεκτιονεμ Inspecionem sonet, inspectores inde nominatos esse suspicamur, eosdēque fortassis Censitores, Peræquatoresque dictos, quod prædiis inspectis & adæquatis invicem, ea sublevarent, quibus esset gravius adscriptum onus: quæ censita levius, gravarent. De his enim

enim titulus exstat in Cod. Justin. lib. XI. tit. LVIII. *De Censibus, & Censitoribus, & Peraquatoribus, & Inspectoribus.* Iidem Græcis ἐπόπαι, & ἐξιῶται, & ab ἐπισκέψαι forte, ἐπίσκοπος ἢ χῆρος. Cui voci affinis Chorepiscoporum in Ecclesiastico regimine appellatio est, dispari officio ac munere. Novellæ Theodosii, tit. XVI. de postulando, &c. *Nihil advocatis provinciarum vel spectabilium judicum quis existimet injungendum, nulla eis inspectio, nulla ingeratur peræquatio, &c.* Cave interim eidem Sponio credas ducentesimæ mentionem apud Capitolinum fieri in Antonino affirmanti, his verbis: *Procuratores suos modeste suscipere tributa jussit ducentesima*: nam ejus vocis *ducentesima*, apud eum scriptorem, nec vola, ut aiunt, nec vestigium est.

ΔΙΟΦΑΝΤΟΥ. ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ. Juliae Domnae. Διοφάντης Prætoris est, vel Scribæ, nomen.

ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ. ΝΙΚΑΕΩΝ. *Cilbianorum Nicæensium*: quorum urbs forte Nicopolis, Provinciæ Asiæ adscripta, in antiqua Notitia Eccles. pag. 27. Vide ΝΙΚΑΕΩΝ. ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ.

ΚΙΛΙΚΩΝ.

Κ. Κ. Ara intermedia, in Hadriani nummo, apud Patinum, pag. 197. Ex ara palmæ existunt, eidemque globus impositus: quæ symbola ludos & sacra indicant pro ineolunitate Reip. & orbis Romani felicitate suscepta a communi Ciliciæ, uti remur: sic enim visum est has litteras interpretari, quæ hæctenus latuere, ΚΟΙΝΟΝ ΚΙΛΙΚΙΑΣ, ut supra ΚΟΙΝΟΝ ΒΕΙΘΥΝΙΑΣ. Et in nummo Tarsensium, in quo Templi effigies, sine ullo notarum compendio, ΤΑΡΣΟΥ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΚΟΙΝΟΝ. ΚΙΛΙΚΙΑΣ. quo de nummo dicemus suo loco.

ΠΡΟΝΟΙΑ. Κ. Β. Providentiæ typus, habitu muliebri, læva hastam puram gerit, dextra ciconiam, non minus providentiæ, quam pietatis symbolum. At litteris istis Patinus, loc. cit. annum Hadriani vicesimum secundum signari arbitratus est, falso: cum absit littera L. quæ λυχαίνα, hoc est, annum sonat, quamvis ea

nunquam ab Hadriani nummis, quibus anni principatus ejus signantur, abfit. Quid quod nec vicesimum secundum Hadrianus vidit annum? qui diem extremum obiit, cum imperasset annos xx . & menses undecim. Testis Xiphilinus in ejus vita: Καὶ ἐμονάρχησεν ἔτη εἰκοσι καὶ μῆνας ἑνδεκά. Eusebius quidem in Chronico, annos habet unum & viginti: sed numero utitur solido, & ut aiunt, rotundo. Spartianum errasse, qui imperasse dixerit annis xxi . mensibus xi . jam alii ante nos viderunt. Eutropium, & Victorem, quod sunt subobscuri, nec satis accurati, nihil moramur. Vel unius nos Ptolemæi commovent auctoritas, scriptoris diligentissimi, in signandis præcipue temporum notis. Ait ille igitur, lib. xii . Almag. sub ipsum initium, observatam a se Jovis stellam fuisse anno Hadriani vicesimo primo, Phaothi mensis Ægyptiorum die $xiii$. Iterumque primo Antonini anno, mensis Athir secundum Ægyptios die xx . Intervallum a priore observatione ad alteram fuisse anni unius, & dierum $xxxvi$. Prior igitur observatio contigit, die $xxxii$. Augusti more Romano, altero jam mense anni vicesimi primi principatus Hadriani: posterior $viii$. Octobris, cum jam in imperio tertium mensem ageret Antoninus. Unde efficitur Hadrianum in imperio vicesimum primum non omnino confecisse annum, sed mensem ei unum defuisse. Hæc nos paulo uberius alias, in parte scilicet nummorum Historica, ubi & de Gruteriana inscriptione acturi sumus, qua Tribunicia Potestas $xxii$. Hadriano tribuitur: & simul planius ostensuri, qua ratione Ptolemæus, omnisque Astrologorum schola Imperatorum annos ex alio capite repetat, quam vulgus historicorum: cum hi fere ab eo die qui natalis illis imperii fuit, vel quo decessor obiit, annos Cæsarum computent: Astrologi a primo die proximi mensis Thoth, sive antecedentis, sive subsequents. Verum ut ad nummum redeamus, quid est igitur quod sub his litteris $K. B.$ mysterii latet? Nihil, opinor, aliud, quam $Κιλίκιον$ vel $Κιλίκιας δευτέρας$, *Secundæ Ciliciæ*: ut ab

hujus provinciæ incolis eusum hunc nummum intelligamus. Sic enim inferius, ΠΡΩΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ, *Primæ Macedonum* regionis, ex Goltzio legas. Divisam Ciliciam in Provincias duas, Primam videlicet, & Secundam, ex iis liquet, quæ in nummis ΑΝΑΖΑΡΒΕΩΝ diximus. Scio nihilominus fore qui vitiligent, affirmentque nihil esse causæ cur Cilicibus potius, quam Cappadocibus, hunc nummum adscribamus. Vulgatum enim proverbium esse, *Τελα κ'άπα κ'άκιςα*, *Κατωπαδοκίς* scilicet, *Κίλικίς*, *Κρήτες*. Atque adeo priore quoque nummo, ΚΟΙΝΟΝ ΚΡΗΤΩΝ posse pariter commode legi, vel ΚΟΙΝΟΝ ΚΑΠΠΑΔΟΚΩΝ. Posteriore, *Κατωπαδοκίς δευτέρας*: cum in Notitia Eccles. pag. 35. legatur *Ἐπαρχία Κατωπαδοκίς β. ὑπὸ Ἡγεμόνα. Provincia Cappadociæ secundæ sub Præside*, cujus caput Tyana fuere. Si si certis probent argumentis ad quos hi nummi spectent, adstipulatores nos suæ sententiæ & conjecturæ sunt haud ægre sane habituri.

ΚΙΛΙΚΩΝ ΑΣΥΛΟΣ. *Cilicam Asylus*. Caracallæ nummus e Cimelio Regio.

ΚΛΑΖΟΜΕΝΙΩΝ. Nummus e Museo nostro, cum arietis decumbentis effigie, & capite Palladis. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Clazomenæ*, in Ionia. Hodie *Kelisman* incolis, quæ vox appellationis antiquæ vestigium aliquod retinet. In Notitia Eccles. antiqua, pag. 27. *Κλαζομένη*.

ΚΛΑΖΟΜ. Caput Augusti. Ex parte averfa, ΘΕΑ. ΔΙΒΙΑ. *Dea Livia*, Augusti conjux. E Cimelio Regio.

ΕΠΙ ΗΓΕΜΟΝΟΣ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ. ΚΛΑΖΟΜΕΝΩΝ. *Sub Præside Asclepiade Clazomenarum*. Claudii nummus e Gaza Regia. Hujus filius in nummo ΚΑΔΟΗΝΩΝ *Meliton Asclepiadæ F.* appellatur.

ΚΛΑΖΟΜΕΝΙΩΝ. СТР. ΦΙΛΩΝΟΣ. ΔΑΜ ΤΟ Β. Serapidis sedentis effigies. ΙΟΥΛΙΑ. ΔΩΜΝΑ СΕΒΑСТΗ E Cimelio Regio. *Priore Philone Damasia*, vel *Damasiæ F. iterum*.

ΚΛΑΖΟΜ. Getæ nummus majore forma, ex eadem Gaza.
ΚΛΑΡΟΣ.

ΚΛΑΡΟΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. Vide ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ.

ΑΡΤΕΜΙΣ. ΚΛΑΡΙΑ. ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ. Domi-

tiani nummus e Cimelio Regio, cum Dianæ effigie.

Plinio, lib. v. sect. xxxi. in Ionia. *Apollinis Clarii fa-*

num. Conjunctis ubique fere utriusque Numinis cul-

tus, Apollinis ac Dianæ. Nummum hunc mutilum Pa-

tinus affert, pag. 164.

ΚΛΑΡΙΩΝ. ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ. Trajani, in Cimelio

Regio. Plinio, loc. cit. *Colophon: inde Apollinis Clarii*

fanum. Est & apud Tristanum, tom. i i. pag. 538.

ΑΡΤΕΜΙΣ. ΚΛΑΡΙΑ. ΚΟΛΟΦΩΝΙΑ. Ejusdem

Trajani. *Diana Claria Colophonica.*

ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΕΠΙ. ΜΑΡΚΟΥ. ΠΛΑΝ-

ΚΙΟΥ. ΟΥΑΡΟΥ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. *Claudiopoli-*

tarum, sub M. Plancio Varo Proconsule. Vespasiani

principatu in Nicæensium nummo *M. Plancius Varus*

Proconsul pariter appellatur: ut ejusdem Provinciæ &

hanc *Claudiopolim* fuisse, in qua & *Nicæa* fuit, hoc

est, *Bithyniæ*, vel ex eo uno argumento intelligas:

non *Isauriæ*, in qua colonia altera ejus nominis fuit.

Vide ΒΙΘΥΝΙΕΩΝ.

ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Domitiani nummus apud

Patinum, pag. 164. nunc *Cimelii Regii*: cum Jovis se-

dentis effigie, fulmen dextra, læva hastam tenentis.

ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΩΣ. Hadriani e Cimelio Regio,

in quo mulieris sedentis effigies. Ex hac *Claudiopoli*,

cui & alterum nomen *Bithynium* fuit, oriundum An-

tinoum ferunt, quem Hadrianus adamavit.

ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΝΕΩΚ. Antonini Pii

nummus, cum *Æsculapii* effigie, ac serpente, qui ba-

culo, quem manu gestat, involuitur. Sic enim legi oport-

tere nummum auguramur, quem affert *Occo*, pag.

268. legitque ΜΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, exesa nempe

priore littera, quam non vidit: e duabus deinde se-

quentibus, ΛΑ, una conflata Μ.

ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΝΕΟ. *Κλαυδιωπολειτῶν*

Νεωκόρον. Caracallæ nummus, quem Tristanus perperam legit, tom. 11. pag. 214. ΝΕΟΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ: cum in exteriori nummi ambitu ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ scriptum sit, interiorem aream vocula ΝΕΟ. obtineat, & a priore plane divulsa, & minore characterum forma exarata. Sic paulo antea vidimus, ΘΥΑΤΗΡΕΙΝΩΝ. ΝΕΩΚ. In isto vero Claudiopolarum nummo ara est, cui serpens, Æsculapii typus, insidet: ut ad eosdem Claudiopolaritas referri hunc nummum oportere palam sit, ad quos superior Antonini spectat.

ΚΛΕΩΝΑΙΩΝ. Getæ nummus, e Cimelio Regio, cum Palladis effigie. Pausanias in Corinth. seu lib. 11. operis sui, pag. 57. Ἐκ Κορίνθου δ' εἰς Ἄργος ἐρχομένη Κλεωνῶν πόλις ἔστιν οὐ μεγάλη. Παιδα ἢ ἢ Πέλοπος Κλεωνίω λέγουσιν. Ἐνταῦθα ἔστιν ἱερὸν Ἀθλιῶς, τὸ ἢ ἀγάλμα Σκύλλιδος τέχνη ἢ Διποίνου μαθητῆς ἢ ἢ Δαδάλου σφᾶς &c. *A Corintho Argos eunti occurrunt Cleonæ, urbs haud utique magna, a Cleone dicta, quem Pelopis fuisse filium tradunt. . . . In ea Palladis ædes est, & simulacrum, Scyllidis & Diproni arte factum: ac fuisse eos Dædali discipulos aiunt.* De his artificibus, eorumque signis e marmore prolixè Plinius, lib. xxxvi. sect. 1v. ubi & Minervæ simulacrum ab iis elaboratum in primis laudatur, & aliis eorundem operibus refertæ Cleonæ fuisse dicuntur. De urbis nomine ac situ idem Plinius, lib. 1v. sect. vi. *Cleonæ*, in Achaïa: a Corintho stadiis lxxx. ut scribit Eustathius in Homer. Iliad. β. pag. 291. post Strabonem, lib. viii. pag. 377. qui se ab Acrocorintho urbem eam prospexisse ait.

ΚΛΥΠΙΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Galbæ nummus e Thesauro Goltzii, pag. 218. Plinio, lib. v. sect. 111. *Liberum Clupea*, in Africa propria, seu Zeugitana regione. Nunc *Zafaran*, ut rectè Marmolius.

ΚΝΙΔΙΩΝ. Nummi M. Aurelii, Faustinae junioris, & Caracallæ. Plinio, lib. v. sect. xxix. in Caria, *Gnidos libera*, . . . *Stadia appellata.* Quod ad postremam hanc appellationem attinet, *Σταδίας*, etiam Rhodo, quæ

Gnido adversa objacet, communis fuit, teste Strabone, lib. xiv. pag. 653.

ΚΝΙΔΙΩΝ. E Museo nostro : in quo nummo Bacchi caput insculptum, cum corona ederacea : uva, ex parte averfa. Geminum vini feracitatis in eo tractu symbolum. Strabo, lib. xiv. pag. 637. Κνίδος, καὶ Σμύρνα, ἔ' ἄλλοι ἀσμιότεροι τόποι Ἀμφόρωσ χυσινοῦσιν, ἢ πρὸς Σπόλαωσιν, ἢ πρὸς Ἀγίτας ἰατρικὰς. *Cnidus, Smyrna, aliaque obscuriora loca vino excellent, sive ad jucunditatem, sive ad usus medicos requirant.*

ΚΝΩΣΙΩΝ.

ΚΝΩΣΙ. In Museo nostro, cum effigie labyrinthi, quem apud Gnostos fuisse, ait Seneca in Hippolyto, Plutarchus in Theseo, Philostratus, lib. iv. de vita Apollonii, cap. xi. Quanquam alii Gortyne statuunt. Adjecta præterea vocula, ΑΡ. hoc est, Ἀρτέμιδος, cujus expressum caput in averfa nummi parte. Ea in Creta religiosissime colebatur, Βειτόμαρπις & Δίκτυνα dicta. Hesychius : Βειτόμαρπις, ἐν Κρήτῃ ἢ Ἀρτεμις. Solinus, cap. xvii. *Cretes Dianam religiosissime venerantur : Βειτόμαρπι gentiliter nominantes, quod sermone nostro sonat Virginem dulcem.* Nam βειτὸν dulce, μάρπις virgo Cretensibus fuit. Hesychius : Βειτὸν, γλυκὸν, Κρηῖτες. De oppido Plinius, lib. iv. sect. xx. *Gnosus, Cretæ oppidum.*

ΚΝΩΣΙΕΩΝ ΔΙΣΝΕΩΚΟΡΩΝ. Cum labyrintho. Ex parte altera : ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙΣΑΡΑ ΣΕΒΑΣΤΟΝ. *Imp. Cæsarem Augustum.* Apud Trifitanum in Augusto, pag. 93.

ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ. Diadumeniani, cum effigie amnis Halesi, quo Colophon civitas alluitur.

ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΚΑΛΛΙΝΕΙΚΟΥ. *Sub Prætoře Callinico.* Gordiani Pii, apud Patinum, pag. 375. cum Apollinis Colophonii, seu Clarii icone. Sedet is, laurumque dextra, læva citharam gerit. Pausanias in Achaïc. pag. 210. Ἐν τῷ τῆ Κολοφονίῳ ἄλλοις τοῖς Ἀπόλλωνος καὶ δένδρα μελίαι καὶ οὐ πόρρω τοῦ ἄλλοις Ἄλλης ποταμοῦ, &c. *Apud Colophonios, lucus visitur Apol-*

linis, fraxinis condensus. Ab eo non longe fluvius Hales, &c.

ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΚΛ. ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ.
 ΙΕΡΕΩΣ. ΙΩΝΩΝ. ΤΟ. ΚΟΙΝΟΝ. ΙΩΝΩΝ.
Colophoniorum. Sub Prætorè Claudio Callisto, Sacerdote Ionum. Commune Ionum. Treboniani nummus e Cimelio Regio, quo in nummo fanum commune Ionum, sedente in medio fano Apolline Colophonio, stante inferius ante aram bove, quæ maestanda ei Deo hostia: viris in orbem tredecim, manus ambas supplicum more, vel plaudentium potius, porrigentibus: qui tredecim Asiæ civitates, quibus Ionum commune constabat, omnino representant. Vide verbo ΡΟΔΙΩΝ, quæ dicturi de eo nummo sumus, in quo ΚΟΙΝΟΝ ΓΙ ΠΟΛΕΩΝ. Fuit autem ei Sacerdoti Callisto nomen, ut in nummo subsequente, qui Volusiano Principe Treboniani F. cusus est.

ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ. Volusiani nummi apud Patinum, pag. 400. nunc Cimelii Regii. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΚΛ. ΚΑΛΛΙΣΤ. *Sub Prætorè Claudio Callisto.* Et ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΑΘΗΝΑΙΟΥ. *Sub Prætorè Aurelio Athenæo:* non uti reddit Patinus, *Atheniensi.* Apollo ibi cum lauro fraxinove sedet, & cithara. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Colophon, Haleso affluente: inde Apollinis Clarii fanum, in Ionia:* nunc diruta. Vide ΚΛΑΡΟΣ.

ΣΤΡΑ. ΠΟΜ. Ι. ΣΕΒΗΡΕΙΝ ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ.
Prætorè Pomponio Iulio Severino. Gallieni, e Cimelio Regio.

ΚΟΛΧΩΝ. Apud Goltzium in Asia, Tab. I. Sed haud dubie ΓΟΛΓΩΝ legi ab eo oportuit, qui nummos inspexit. Nam in his Venus insculpta, seu armata, seu laureata: & ex parte averfa Veneris seu Luciferi stella, quam Leo gradus respicit: nomenque Prætoris adjectum ΔΩΡΟΘΕΟΣ: quæ sunt omnia a Colchorum lingua, & moribus aliena. At Golgi in Cypro sacrum Veneri oppidum fuit. Catullus, in Epithal.

Quæque regis Golgos, quæque Idalium frondisum.

Γόλγοι πόλις Κύπρου Stephano: unde & Ἀφροδίτη Γόλγια.
 KOMANON *Pisidia.*

IEPOKAI CAP. KOMANON. Severi nummus e Cimelio Regio: quem Comanensi in Pisidia oppido idcirco adscribimus potius, quam Cappadocico, Ponticove, quod vicinius illud multo sit Hierocæsariensi, quicum initum fœdus, sive *ἑμόνοια* hoc nummo significatur. Est enim in Lydia Hierocæsarea: in Pisidia, qua Pamphyliam hæc attingit, Comana, teste Ptolemaeo, lib. v. cap. v. Et in Notitia Eccles. Prov. Pamphyliæ, pag. 31. Κίμωνα censetur. Additas porro in eo nummo has notas vidimus, ET. BOP. quibus annus signatur *εβ'*, hoc est, CLXXII. nempe, ut quidem arbitramur, post restitutam Hierocæsaream, celebrataque ejus oppidi encania, quadriennio postquam Tiberii largitione sublevata est, ut diximus in nummo CIVITATIBVS. ASIAE. RES TITVTIS. Sic enim ab anno cccxxx. quo Constantinopolis Nova Roma dicata a Constantio Imp. fuit, numeratos Urbis ejus annos, recte Spondanus animadvertit, ad annum mccclv. Itaque hæc Hierocæsariensium æra cœpit anno Tiberii octavo, Urbis DCCLXXIII. a quo si numerentur anni CLXXII. occurret annus Severi primus, Urbis DCCCCXLV.

KOMMAGHNON. Nummus est e Museo nostro, cum scorpione, in laurea: in parte altera legitur, ANTIΟΧΟΣ. ΜΕΓΑΣ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ. Fuit hic Antiochus Commagenorum regulus, qui filiam connubio junxit cum Alexandro filio Tigranis, ejus quem Nero præfecit Armeniæ. Plinius de Commagene, libro v. sect. xx.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. ΙΟΤΑΠΗ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ. Antiochi suprascripti filia. Nummus antiquus apud Seguinum, pag. 59. cujus ex averfa parte, KOMMAGHNON.

KOMMAGHNON. Ancoræ effigies. Ex parte averfa, ΠΙΣΤΙΣ. *Fides.* Junctæ manus cum caduceo.

ΚΟΠΤ. Λ. ΙΑ. Κοπίτων, λυχέλατος ια. Hadriani Principis
 anno

anno undecimo. *Coptos* Plinio, lib. v. sect. xi. unde & *Coptites* nomos, sect. ix. in Ægypto.

ΚΟΠΙΤ. Isis stans. ΑΥΤ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝ. СЕВ. ΓΕΡΜ. ΔΑΚΙΚ. *Αὐτοκράτωρ Νερούας Τετρακίος Σεβαστός Γερμανικὸς Δακικός*. Trajani, e Cimelio Regio.

ΚΟΡΑΚΗΣΙΩΤΩΝ. Hadriani nummus e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxii. *Coracesum*, in Cilicia. *Κορακίσιον* Straboni, lib. xiv. pag. 668. In Notitia Eccles. pag. 31. Pamphylia adscribitur.

ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ. Ex parte averfa, ΖΕΥΣ ΚΑΣΙΟΣ. Nummi quos affert Andr. Marmora, lib. i. hist. Corcyr. Plinius, lib. iv. sect. xix. *Urbs Corcyra, liberae civitatis, cum oppido Cassiope, temploque Cassii Iovis*. Hodie *Corfeu*, ab arce quae *Κορυφῶ* apud Nicetam, lib. i. i. *Στὸ τὸ κορυφῆς*. Est enim in loco in primis edito. In nummis Caracallae, aliisque, e Gaza Regia, navis insculpta plenis velis fertur: felicitatis symbolum.

ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ. Bos cum lactente vitulo: agri pacis opimi index. Apud Goltzium in insulis Graeciae, Tab. i.

ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ. Cum uva, & cantharo, Bacchi simbolo: cujus ibi delubrum fuisse auctor est Thucydides. Durat hodieque Corcyrae vini commendatio.

ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ. Navis, ut supra. Balbini nummus, apud Tristanum, tom. ii. pag. 487.

ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ. Severi nummus e Museo nostro, in quo Pegasus insculptus: quod fere Corinthiorum insigne est. Fuere porro Corcyrae Corinthiique socii: quare communi consilio Apolloniam in Epiro condiderunt, teste Strabone, lib. vii. pag. 316. *Ἀπολλωνία πόλις ὀνομαστάτη, κτίσμα Κορινθίων ἔ Κορυθαίων*. In parte nummi altera, Α Κ Λ СЕП. СЕΥΗΡΟС. *Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Λούκιος Σεπτίμιος Σεβηρός*. Imp. Caesar L. Septimius Severus.

ΚΟΤΙΑΕΩΝ. Claudii nummi, e Gaza Regia, Caracallae, & Alexandri Severi. Et Getae similis a Tristano affertur, tom. ii. pag. 207. in quo Bacchi Satyrique

effigies , palmitem læva gestantis , quo vini feracem agrum eum esse intelligimus. Epigraphe pæne exesa , id tantum reliquum exhibet , . . . X. ΚΟΤΙΑΕΩΝ , quod ex parte saltem sic supplendum statuimus , ΑΡΧ. ΚΟΤΙΑΕΩΝ , Ἀρχιερέως Κοιαιέων , quisquis ille deum fuerit , *Pontifice Cotyaënsium* , vel *Sacerdote*. Pontifices vel Sacerdotes appellabantur ἐκάστης ἐπαρχίας δέχειρῆς , qui totius provinciæ templa , & sacra curabant. Flamines , qui in singulis oppidis ac municipiis Deorum sacra procurabant. In Caracallæ nummo e Museo nostro , ΑΡΧ. ΚΟΤΙΑΕΩΝ , cum eadem Bacchi effigie. Plinio , lib. v. sect. χλι. *Cotyaion* , in Phrygia. Stephano : Κοπαῖον . . . τὸ ἔθνικόν , Κοπαῖος. Phrygiæ , quam Ἐπίκτητον vocant , sive minorem , id oppidum fuit , teste Strabone , lib. xii. pag. 576. Phrygiæ Salutaris , Hierocli in Notitia , Eccl. pag. 17. ubi ὁ Κομπίου mendose nunc legitur , pro ὁ Κοπαίου.

ΚΟΤΙΑΕΩΝ. ΕΠ. ΙΟΥΔΙΟΥ . . . *Sub Iulio* . . . Nummus Agrippinæ Claudii , ex eodem Cimelio. Cybeles sedentis effigies , quæ Dea Phrygum peculiaris.

ΕΠ. ΓΡ. ΑΙΛ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΟΥ. ΙΠΠΙ. ΑΡΧ. ΚΟΤΙΑΕΩΝ. Ἐπὶ Γεαμματέως Αἰλίου Δημητριάουδ Ἰωπίου , δέχειρέως Κοπαέων , sic legi malim quam ἀρχοντος. *Sub Scriba Aelio Demetriano Hippia* , vel *Hippia F. Pontifice Cotyaënsium*. Valeriani & Gallieni nummi , e Cimelio Regio. Vide ΧΙΩΝ.

ΕΠ. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ. ΔΙΟΝΥ. ΑΡΧ. ΚΟΤΙΑΕΩΝ. Ἐπὶ Διοσφόρου Διονύσου δέχειρέως Κοπαέων. In eodem Cimelio , Gallieni Augusti. Cybele leoni insidet.

ΚΡΑΝΙΩΝ. In vetere Græcia Goltzii , tab. xv. Nonnius in eum locum , qui Κράνιοι fuerint , quo terrarum situ positi , incompertum sibi fateretur. Fuere Κράνιοι teste Thucydide , lib. ii. pag. 119. & Strabone , lib. x. pag. 455. in insula Cephalenia : de qua Plinius , lib. iv. sect. xix. *Cephalenia* . . . *Same diruta a Romanis* , adhuc tamen oppida tria habet. Fuere nimirum omnino quatuor , quorum cives a Livio appellantur Nesiota , Cranonii , vel Cranii , Pallenses , Samæi. Idcirco τετράπολις

Cephalenia appellata ab Eustathio, pag. 307. & Strabone, loc. cit. Direpta Same a Romanis, M. Fulvio Cos. Imperatore, Samæos omnes sub corona veniisse, idem est auctor cap. xxxviii. pag. 478. Contigit hæc clades anno V. C. DLXV. Stephanus: Κεφάλιον, πόλις ἐν Κεφαλληνίᾳ τῆς νήσου . . . τὸ ἔθνικόν, Κεφαλαῖς. Ex Thucydide, aliisque scriptoribus, & nummis, Κεφαῖοι verius dici oportuit. Cephaleniam hodie Veneti *Cefalogna* vocant. In eo nummo Apollo laureatus, & ejusdem Dei ex parte averfa lyra insculpta.

ΚΡΑΤΙΕΩΝ & ΚΡΗΤΙΕΩΝ. Vide ΦΛΑΟΥΙΟ-ΠΟΛΕΙΤΩΝ.

ΚΡΗΣΙΕΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 219. Stephanus: Κρήσιον, πόλις Κύπρου . . . τὸ ἔθνικόν, Κρησιῶς.

ΚΡΗΤΑΓΕΝΗΣ. ΖΕΥΣ. Vide ΓΑΖΑ.

ΚΡΗΤΟΠΟΛΙΤΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 219. Κρητῶν πόλις Pamphyliaῖ urbs est, Diodoro, Polybio, Ptolemæo.

ΚΡΗΤΩΝ.

ΚΑΙΣΑΡΙ. ΣΕΒΑΣΤΩ. ΚΡΗΤΕΣ. ΕΚΟΡΛΥ.

Caput Augusti, in nummo pereleganti ex argento, quem Seguinus affert pag. 113. Nunc est Cimelii Regii. Ex parte altera, Tiberii caput, cum epigraphe,

ΤΙΒΕΡΙΩ. ΚΑΙΣΑΡΙ. ΣΕΒΑΣΤΩ. ΓΟΡΤΥ-

ΝΙΩ. pro Γορτυνίων, quod alibi quoque adnotavimus:

etsi Γορτυνίω legit Seguinus, aítque jus civitatis suæ Tiberio Gortynienses concessisse, quod & incredibile

& insulsum videtur. Sed & affert idem nummum alterum pæne similem, cujus epigraphen alteram hujusmodi aít esse: ΚΑΙΣΑΡΙ. ΣΕΒΑΣΤΩ. Κ ΓΗΓΩΝ.

ΕΚΟΡΛΥ. Hanc vero vocem ΕΚΟΡΛΥ, quæ in utroque nummo occurrit, sibi incompertam: priorem

porro ΚΓΗΓΩΝ sic a se accipi, ut sit Κ pro Κρήτη,

μοχ γῆ γῶν pro terra terrarum: quod a quoquam vel Latine dici vel Græce nisi perabsurdè, vix putem.

Certe γαί γῶν γαῖς γῆς ne quidem ars Græci sermonis patiatur: nec terra terrarum mens sana. Memini me

sanè in vetustis inscriptionibus apud Gruterum, pag.

NUMMI ANTIQUI

ΜΧCII. splendido Cretam affici titulo ΤΗ Σ. ΒΑΣΙΛΕΥΟΥΣΗΣ. ΤΩΝ. ΝΗΣΩΝ, *Reginæ Insularum*. At γῆς γῶν nusquam. Itaque pro ΚΓΗΓΩΝ legi asseveramus oportere, ΚΡΗΤΩΝ, ut priore nummo ΚΡΗΤΕΣ. In utroque deinde vocabulum istud ΕΚΟΡΛΥ. ex aliis integrioribus nummis, in quibus ΕΠΙΚΟΡΛΥΠΟΥ legimus, in tres voces distrahi iubemus, Ε. ΚΟΡ. ΛΥ. hoc est, ἔπι Κορηλίου Λύπου, *Sub Cornelio Lupo*. Is enim procul dubio est Cornelius Lupus, quem P. Suillii dolo circumventum, sub Claudio, Tacitus refert, lib. XIII. *Annal.* quem & *Quæstorem* antea, quanquam tacito viri nomine, a Tiberio ipso Cretæ præfectum Dio refert, lib. LVII. pag. 701. Τότε ἢ ἡ Κρήτη, τοῦ ἀρχόντος αὐτῆς Σπερτιάνουτος, τὰ τε ταμίαια καὶ τὰ παρέδρα αὐτῆς τὸ λοιπὸν χρόνον προσετέθη. *Creta, Præfecto vita functo, Quæstori & legato in reliquum tempus mandata*. Appellatur idem Lupus a Seneca, in Apolocyntosi, *Claudii amicus, & Consularis*. Revocat autem hic nummus in memoriam alterum, allatum jam antea a nobis, verbo ΑΡΟΧΕΩΝ, cuius in altera superficie, Tiberii caput, cum epigraphe, ΤΙ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΕΧΟΡΑ. In altera, caput Augusti radiatum, ΘΕΟΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΕΛΕΥΘ. Quas quidem voces eo loci sic interpretati sumus, Τίβειος Καῖσαρ Σεβαστός, Ἀεχέων, litteris nempe, ut in nummis sæpe contingit, inversis. Deinde, Θεὸς Σεβαστός Ἐλευθεῖος. *Divus Augustus Liberator*. Est nihilominus, qui in priore parte ΕΚΟΡΛ. legi malit: quantumvis X, non Κ, & Α, non Δ, nummus exhibeat, apud Occonem & Patinum, locis a nobis ibi laudatis: ac deinde non Ἐλευθεῖος, ut nos, interpretetur: sed Ἐλευθερία, Cretæ civitatem. Nostrum tamen nobis magis etiamnum commentum arridet.

ΚΟΙΝΟΝ. ΚΡΗΤΩΝ. *Commune Cretensum*, in Domitiani Hadriani que nummis, e Gaza Regia. In Trajani nummo apud Tristanum, tom. I. pag. 409. Dianæ venatricis effigies. In Hadriani, pag. 511. Jovis cum aquila. Communia sacra, certaminaque, in uno aliquo

oppido, & fano, decreto totius Cretensium Commun-
 nitatis edita, hæc vox ΚΟΙΝΟΝ sonat. Quinquen-
 nale hoc certamen fuit, ut ex inscriptione vetusta li-
 quet, apud Gruterum, pag. 1094. 5. ubi is qui ei præ-
 erat, ΖΥΣΤΑΡΧΗΣ vocatur ΙΕΡΟΥ. ΑΓΩΝΟΣ.
 ΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΚΟΥ. ΤΟΥ. ΚΟΙΝΟΥ. ΤΩΝ.
 ΚΡΗΤΩΝ. Etiam & ΚΡΗΤΑΡΧΑΣ idem in nu-
 mismatibus appellatur, ut Ἀσίδρχης, & Βιδουίδρχης Sic
 Caracallæ nummus e Cimelio Regio, ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ.
 ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΠΙ. ΚΡΗΤΑΡΧΟΥ. In quo
 figura stans, turrito capite, dextra caduceum gerit,
 læva parmam, sacra certaminaque Cretensium a Smyr-
 næis edita significat, societatis, ut videtur, ineundæ
 gratia: & sub eo quidem Præsidente, qui & insulæ illius
 indigena, & gentilitia sacra nosset. Vide supra, ΓΑ-
 ΛΑΤΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, ΒΙΘΥΝΙΩΝ ΚΟΙΝΟΝ,
 & infra ΡΟΔΙΩΝ. Sed forte præstat in eo nummo
 legi, ΕΠΙ. ΚΡΗΤΑΡΙΟΥ, ut sit illud proprium
 Prætoris nomen: ut in inscriptione vetere apud Gru-
 terum, pag. 1077. CΝ. CRETARIVS. Alioqui
 in nummis Cretensium, apud Goltzium, ΚΥΔΑΣ
 ΚΡΗΤΑΡΧΑΣ, Dorice, pro ΚΡΗΤΑΡΧΗΣ, cum
 anguibus invicem implexis, & ex parte altera, angue e
 cista prodeunte, quod Æsculapii, ut dixi, symbolum.
 Et vox illa quidem prior, ΚΥΔΑΣ, proprium est, non
 oppidi, ut Goltzium existimavit, sed viri nomen: quale
 apud Polybium, Livium, Tulliumque occurrit. Poste-
 rior præsidem sacrorum certaminumque in Creta edi-
 torum sonat. Vide ΚΥΔΑΙΩΝ.

ΚΡΗΤΑΙΩΝ, in nummis veteris Græciæ, apud Golt-
 zium, cum angue e cista prodeunte, quod Æscula-
 pii symbolum. Vide ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ.

ΔΙΚΤΥΝΝΑ. ΚΡΗΤ. Vide ΔΙΚΤΥΝΝΑ, ubi &
 de Dianæ cultu apud Cretenses egimus.

ΚΡΙΣΑΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Neronis nummus, e The-
 sauro Goltzii, pag. 219. Plinio, lib. IV. sect. IV. *Si-
 nus Crissæus*, & oppidum *Crissa* in Phocide. Stephano:
 Κρίσα, πόλις Φωκίδος... τὸ ἐθιμὸν, Κρῆσαι.

ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΑΝ. E Magna Græcia Goltzii, tab. xxviii. cum Herculis ebrii, spoliisque leoninis infidentis effigie, ac vinum e poculo effudentis. Sed vereor ut hunc **ΧΑΟΝΙΤΩΝ** ille nummum ad Crotoniatas temere transtulerit. Vide **ΧΑΟΝΙΑΣ**.

ΚΡΟ. cum tripode, apud eundem, tab. xxix. Tripodi lauri ramus adjungitur: quo sacra significantur Apollini in eo oppido fieri solita. Nam in tripode sacrificabant aræ loco, ut passim in nummis aliis videre est. Acta D. Stephani Papæ, apud Baronium, ad an. cclix. *Tunc iratus Olympius dixit: Extendite eum in catasta, & mactate fustibus: afferte ante eum Tripodem, & Deum Martem, ut sacrificet.* Acta S. Sufannæ: *Admoveri Tripodem jubet, ut thura offerat Iovis, quod statuerat, simulacro.* Est autem, ut Maro cecinit, ac vel pueri novere, *Gratissima Phæbo laurea.* Plinius, libro III. cap. xv. *Oppidum Croto.* Stephanus: *Κρότων, πόλις Ἰταλίας ἐσσημος... οἱ πολῖται, Κροτωνιάται.* Nunc Crotone ad Tarentinum sinum.

ΚΡΟΤΩΝΗΣ. Ibidem, cum eleganti in primis oppidi mœnibus cincti effigie.

ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΙΩΝ. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 219. Stephano: *Κτησιφών, πόλις Ἀστυλίας... τὸ ἐθνικὸν, Κτησιφώντιος.* Plinio, lib. vi. sect. xxx. *Ctesiphon.*

ΚΥΔΑΙΩΝ. In nummis Goltzianis, cum templi effigie inter duos angues: ex parte nummi averfa, angue rursus e cista prodeunte, ut in Cretensium nummis. Locus est adhuc incompti situs, nisi *Κύπαιον* est *πόλις Κρήτης*, urbs Cretæ Cytæum, Stephano, Plinioque: quam & *Κύδαον* vel *Κύδαλον* dixerit antiquitas, a conditore Cyda.

ΚΥΔΑΣ. Juppiter stans inter angues duos, dextra fulmen, læva victoriolam gerit. Apud Goltzium in insulis Græciæ, Tab. v. In ima nummi parte **ΚΡΗΤΑΡΧΑΣ**, Dorica dialecto, pro **ΚΡΗΤΑΡΧΗΣ**. Ea vox Cydam fuisse significat Præsidem sacrorum ac ludorum, quos Commune Cretensium ederet, in Jovis honorem. Atque is fortassis Cydas est, de quo Tullius,

Philip. 5. paulo sane acerbius : *At ille (Antonius) legit aleatores , legit exsules , legit Græcos . O confessum judicum præclarum ! o dignitatem consilii admirandam ! Pavet animus apud consilium illud pro reo dicere . Cydam Cretensem , portentum insulæ , hominem audacissimum , & perditissimum . Sed fac ita non esse : num Latine scit ? num ex judicum genere & forma ? num leges nostras more sue novit ? num denique homines ? Est enim Creta vobis notior , quam Roma Cydæ . Delectus autem & notatio indicum , etiam in nostris civibus haberi solet . Gortynium vero judicem quis novit , aut quis nosse potuit ?*

ΚΥΔΑΙΩΝ , & ΚΥΔΑΣ . Nummus geminus e Goltzii Græcia , loc. cit. cujus ex parte altera insculpta aquila : ex altera Jovis caput , & laurea , quod Apollinis insigne est : nam , ut Tullius tradit , lib. 111. de Natura Deor. *Alter est , inquit , Apollo , Corybantis filius , natus in Creta , cujus de illa insula cum Iove ipso certamen fuisse traditur .*

ΚΥΔΟΥΤΑ . Vide ΘΑΣΙΩΝ .

ΚΥΔΩΝΙΑΤΑΝ . Augusti & Claudii nummi . Plinio , lib. 1v. sect. xx. *Cydon* , in insula Creta . Stephano : Κυδωνία . . . ὁ πολίτης , Κυδωνιδίτης . His Augustus post victoriam Actiacam , ob auxilium præstitum , libertatem dedit . Auctor Dio , lib. LI. pag. 507. *Κυδωνέτας . . . ἐλάθετες ἀφ᾽ ἡκεν , ὅτι πινὰ αὐτῶ σωθήσαντο .*

ΚΥΔΩΝ , in Augusti nummis apud Patin. pag. 50. Ibi lupa puerum lactat : Miletum scilicet , Apollinis F. quem a lupis nutritum refert Antoninus Liberalis , Metamorph. 30. Is adultus fugit in Cariam , Miletumque ibi suo nomine condidit . Afferit huic nummum similem Goitzius , in insulis Græcia , tab. VI. sed ab altera parte , Bacchi caput est , ederacea corona cinctum .

TΙΒΕΡΙΩ . ΚΑΙΣΑΡΙ . ΣΕΒΑΣΤΩ . ΕΠΙ . ΛΑΧΗΤΙ . *Tiberio Cæsari Augusto , sub Lachete* , Prætorre , vel Cosmo . ΣΥΝΚΛΗΤΩ . ΚΡΗΤΕΣ ΚΥΔΩΝΕΑΤΑΝ . *Senatui Cretes Cydoneata* dedicant . Caput barbatum velatumque , Sacri Romanorum Senatus insigne . Similis huic alter , inscriptus : ΤΙΒΕΡΙΩ .

ΚΑΙΣΑΡΙ. ΣΕΒΑΣΤΩ ΕΠΙ. ΚΟΡ. ΛΥΠΟΥ.
Tiberio Cæsari Augusto, sub Cornelio Lupo: de quo videlicet egimus, verbo ΚΡΗΤΩΝ. Ex parte averfa, ΣΥΝΚΛΗΤΩ. ΚΡΗΤΕΣ. ΚΥ. Caput item velatum: Senatui, Cretes Cydoneatæ: subintellige, ἀνέθυξεν, posuere. Cæsari simul ac Senatus Romani gratiam, nummo utriusque effigie insignito captabant. Est autem velum, quo Senatûs caput obvoluitur, divinitatis symbolum, ut fufius dicturi sumus in nummis ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. Hinc passim in nummis hæc occurrit epigraphe, ΘΕΟΝ ΣΥΝΚΛΗΤΟΝ, Divum vel Deum Senatam. Et ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟC. Sacer Senatam. Quare Themistius, orat. XIII. in Gratianum, nuper a nobis edita in lucem, & Notis illustrata, de orbe Romano agens, pag. 18 Πῶς δ' ἀν' εἴη λαμῶν Ἄτης, inquit, ὃν Ῥώμῃ ἔπιτροπέυει, ἡ Σύγκλητος ἀρχὴ Θεῶν, ἔθνη μὲν ἡρώων, &c. Quo enim pacto pratum Ates esset orbis terrarum, quem Roma gubernat, & SENATVS DEORVM COETVS, & Heroum Populus, &c. Et Claudianus in sexto Honorii Consulatu, de Romanis Senatoribus:

En quales memini, Turba verenda, Deos.

Carthaginienfiam fimiliter Senatam, ad Romani fimilitudinem, *Sanctum* Maro vocat:

Iura, Magistratusque legunt, sanctumque Senatam.

Ut Cydoneatæ porro nummum hunc suum, Cæsari ac Senatui, sic Justinus Martyr Apologiam alteram pariter inscripsit, Ἀυτοκράτορι Τίτῳ Ἀιλίῳ Ἀδριαῶ Ἀντωνίῳ Εὐσεβῆ Σελᾶτῳ Κάσαι. . . . ἱερά τε Σύγκλητῳ, καὶ δήμῳ παντὶ Ῥωμαίων. *Imp. Tito Aelio Hadriano Antonino Pio Augusto Cæsari . . . Sacroque Senatui, & Populo Romano universo.*

ΚΥΔΩ ΚΥΔΩΝ. & ΚΥΔΩΝΙΑΤΑΝ, in nummis Græciæ veteris.

ΚΥΔΩΝ. Bacchi caput pampinis redimitum. Fuere scilicet vina olim, suntque etiamnum hodie, Cretica in pretio: id quod eruditi vir palati sensit Horatius, eo carmine lib. I. ode XXXVI. quæ *Ad Pomponium Numidam*

midam inscribitur, ob cuius ex Hispania reditum gaudio exsilit:

Et thare & fidibus iuvat

Placare, & vituli sanguine debito,

Custodes Numidæ Deos.

CRESSA ne careat pulcra dies NOTA,

Nea promptæ modus amphoræ.

Quem locum nec vulgus interpretum ante nos intellexit, nec potuit *κρηχοζήλου* non obstrepere, cum *Cressam* notam pro Cretico vino dici pereleganter ab eo vate primi monuimus: Perinde quasi aut non ibi perinde vinum *notæ* nomine intelligi oporteat, atque in sequentibus ejusdem poetæ locis: lib. I I. Ode I I I.

Seu te in remoto gramine per dies

Festos reclinatum bearis

Interiore NOTA Falerni.

Et lib. I. Satyr. x.

Vt Chio NOTA si commixta Falerni est.

Aut alia re carere nolit hanc *pulcram diem*, quam quæ *bono die* alibi promi ipsomet auctore debet: lib. I I I.

Ode XXI.

O nata mecum, inquit, Consule Mantio,

Seu tu querelas, sive geris jocos,

Seu rixam & insanos amores,

Seu facilem pia testa somnum:

Quocumque lectum nomine Massicum

Servas: moveri digna BONO DIE,

Descende, Coruino jubente,

Promere languidiora vina.

Non iisdem, amabo, lætitiæ argumentis exigere *pulcram diem* jubet, ob adventum Numidæ, ac *diem bonam*, ob Coruini Consulatum? Adde & *festum diem*, Ode XXVIII. Neptuni videlicet:

Festo quid potius die

Neptuni faciam? Prome reconditum

Lyde strenua Cæcubum.

Et nobis tamen obtrudunt recentiores Horatii interpretes, *Cressam* dici *notam*, pro creta, idque ipsum hoc

loco a Venufino vate notari, quod Plinius affert, lib. VII. sect. XLI. *More Thraciæ gentis, quæ calculos colore distinctos pro experimento cujusque dici in urnam condit, ac supremo die separatos dinumerat, atque ita de quoque pronuntiat.* Hausit hoc scilicet Plinius a Phylarcho, quem in Indice ejus libri laudat auctorem. Zenobius, Cent. VI. adag. XIII. Τὰς ἐν τῇ φάρετρα ψιφίδας. φύλαρχος φησι εὖν Σκύθας μέλλοντας χαρτεύειν, ἄγειν τὴ φάρετρα, καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχουεν τὴ ἡμέραν ἐκείνῳ διάρροντες, χαρτεύου εἰς τὴν φάρετρα ψιφίδα λευκὴν. εἰ δὲ ὀχληρὰς, μέλαινας. Ἐπὶ τοίνυν τῶ ἀποθνησκόντων ἐκφέρειν τὰς φάρετρας, καὶ ἀριθμεῖν τὰς ψίφους. Καὶ εἰ εὐρεθῆισαν πλείους αἰ λάρχει, ἄδαιμονίζεν τὸν ἀποχθιόμυρον, &c. *Calculos in pharetra. Auctor est Phylarchus Scythas cubitum ituros pharetram afferre: ac si feliciter dies processisset, album immittere calculum solitos: si secus, nigrum. Vbi vero e vita quis decessisset, pharetram proferebant, calculosque numerabant. Quorum si candidi plures essent reperti; felicem prædicabant mortuum, &c.* Sed quid, quæso, Thracum iste mos, Scytharumve, ad Romanos? Quantum deinde Cressa nota a Thracia discrepat? Quis vero Cressam præterea notam pro creta, idoneus Latinitatis auctor, aliquando dixit? quid deinde cretæ commune cum calculis? Pudit ipsos hujus commentii inventores, Erasmus, & Hermolaum: ac pro Cressa, legi Thressa voluere: quod nec codicis ullius auctoritas, nec mens scriptoris patiatur: quam nos, uti remur, sic planam feliciter fecimus: cum hanc ei loco diximus subesse sententiam, ob amici adventum parandas epulas esse, in quibus exquisitum primo vini genus, Cretici videlicet, apponi oporteat: deinde, neque illud esse parce & avare ministrandum, sed laute atque opipare:

Cressa ne careat pulchra dies nota:

Neu promptæ modus amphoræ.

Sed hæc minime probatum iri iis suspicamur, qui ut veterum nugæ sequantur, quæ sunt recens inventa, etiam proba, nisi sunt sua, fastidiunt.

ΚΥΔΩΝ. Bacchi caput, ederacea corona cinctum. Ex parte nummi averſa vir nudus arcum tendit. De Cre-
ticiſ calamis, quibus in bello uſus, vide Plinium lib.
xvi. ſect. lxxv. Sagittandi peritia Cydoniatas in pri-
mis valuiſſe Naſo docet, lib. i i. Metamorph.

Cydonio fundebat ſpicula cornu.

ΚΥΔΩΝ. Lunæ creſcentis effigies. Dianam videlicet in
primis coluere Cretes. Vide ſupra ΔΙΚΤΥΝΝΑ.
Goltzius, in inſulis Græciæ, tab. vii.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. Trajani, Hadriani, Fauſtinæ matris,
M. Aurelii, & Elagabali nummi. Stephano: Κυζικός,
πόλις τῆ Πελοποννήδος . . . τὸ ἔθνικόν, Κυζικηνός.

ΚΥΖΙΚ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΓΛΑΥΚΟΥ. Caducei icon.
Trajani nummus e Cimelio Regio, *Sub Prætoræ Glau-
co, ἔπι Στρατηγῶς Γλαύκου.*

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. Antonini Pii. Inter omina imperii,
quæ Antonino Pio accidere, refert hoc Capitolinus,
in ejus vita, pag. 18. *Cyzici etiam de ſimulacro Dei ad
ſtatnam ejus corona tranſlata eſt.*

ΕΠΙ. ΣΕΞΤΙΛΙΟΥ. ΟΜΟΝΟΙΑ. *Sub Sextilio Con-
cordia*, Cyzicenorum ſcilicet & Ephęſiorum: qui ſuo-
rum quique Numinum imaginibus adumbrantur: Cy-
ziceni, inſculpta Cerere cum facibus: Ephęſii, Diana
multimammia. Ex Patino in Theſauro, pag. 167. De
eo nummo diximus in nummiſ ΕΦΕCΙΩΝ. Legit Pa-
tinus ſatis infeliciter, ΕΠΙ ΕCΤΙΛΙΟΥ. Ex Cerere
porro in Antonini Pii pariter nummo inſculpta, apud
Trifanum, tom. i. pag. 588. quamvis Cyzicenorum
nomen abſit, ad eos tamen referri nummum eum oportere,
haud temere auguramur.

ΚΥΖΙΚΗΝ. ΝΕΩΚΟΡ. M. Aurelii nummus apud Pa-
tinum, pag. 238. cum effigie bovis. Nigram nempe
bovem Proſerpinæ quotannis Cyziceni maſtabant.
Vide Appianum in Mithrid. & Plutarchum in Lucul-
lo. Similem Diadumeniani nummum apud Trifanum
vide, tom. i i. pag. 311.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. M. Aurelii, e Gaza
Regia. Pluto Proſerpinam rapit, curruque vehitur jun-

ατο quadrigis. Deam esse Cyzicenorum Proserpinam, & apud scriptores tralatitium est, & Nummi clamant.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΩΝ. ΚΟΡΗ. Σωπεία Κόρη. *Salutaris*, vel *Sospita*, vel *Sisypita Proserpina*. Nummus Faustinae Aurelii, cum tediferæ Cereris effigie, quo habitu quaesisse filiam Proserpinam fingitur. Apud Tristanum, tom. 11. pag. 313. Proserpinam porro Græci Κόρην, *puellam*, vocitant. Pausanias in Messen. pag. 143. Η ἢ ἁΓνή Κόρη, ἡ Δήμητρος ἔστιν ἐπίκλησις. Et lib. viii. Arcad. pag. 268. Καὶ Δήμητρος ἐπίκλησις ἐς οὗτο πολλοὺς ἔστιν αὐτῆ Δέσποινά, χαθάρων ἢ τὸ ἐν Διὸς Κόρην ἐπονομάζουσιν. Ἰδίᾳ δὲ ἔστιν ὄνομα Περσεφόνη, &c. Sunt & L. Veri in Gaza Regia.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΝΕΩΚΟ. Κυζικηνῶν Νεωκόρων. In Commodi nummo apud Patinum, pag. 262. mulier turrito capite, forte ipsa Deum Mater, monti insidet: qua effigie & urbis situs, & civium religio declaratur. Strabo, lib. xii. pag. 575. Ἐστὶ ἡ νῆσος ἐν τῇ Πελοποννήδῳ ἢ Κυζικός συναπτομένη γαφύραις δυοῖν πρὸς ἡπειρον . . . ἔχει ἡ ὁμώνυμον πόλιν πρὸς αὐταῖς ταῖς γαφύραις, . . . ἡ πόλεως τὸ μὲν ἔστιν ἐν ἐπιπέδῳ, τὸ δὲ πρὸς ὄρει. χαλεπὴ δ' ἄρχων ὄρεσ. Ὑπέρκειται δ' ἄλλο Δίνδυμον μονοφυές, ἰερόν ἔχει τὸ Δινδυμῆνης μητρὸς τῆς θεῶν, ἱδρυμα τῆς Ἀργοναυτῶν. *Insula in Propontide Cyzicus est, gemino ponte adnexa continenti . . . Urbem ejusdem nominis habet ad ipsos pontes . . . Pars urbis in plano est, altera monti adjacet: mons, Urforum mons dicitur. Supra hunc est alius, Dindymus, uno cacumine: in eo monte fanum est Dindymenes Matris Deorum, dedicatum ab Argonautis.* Plinius, lib. v. sect. xl. *Insula, quam continenti junxit Alexander, in qua oppidum Cyzicum, antea vocitatum Arctonnesos, & Dindymis, cujus a vertice mons Dindymus.* Est alterum ejusdem Commodi, a Cyzicenis pariter cusum numisma, in quo mulier simili habitu rupi insidet: ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΝΕΩΚΟ. Μ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ. ΟΥΗ. ΚΑΙΣΑΡ. E Cimelio Regio.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΝΕΩΚ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΑΥΡ. ΣΩΚΡΑΤΟΥ. Κυζικηνῶν Νεωκόρων, ἐπὶ Στρατηγῶδ' Αὐρη-

λίου Σωκράτους. Caracallæ e Cimelio Regio. Apud Cyzicum a Severo Caracallæ patre Pescennius Niger, qui pariter imperium occuparat, fuerat interemptus.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Cereris faces & angues, cum ara, in Caracallæ nummo, apud Patinum, pag. 302. Similis est Philippi F. pag. 388.

ΑΡΧ. ΑΙΑ. ΟΝΗCΙΦΟΡ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ.

ΚΥΖΙΚ. ΔΙC. ΝΕΩΚ. Ex parte altera, ΑΝΤΩΝΙΝΟC. ΑΥΓΟΥCΤΟC. Sic legi in eo nummo Sponius ait, cum alii pro ΑΥΡ. substituere ΑΚΤ. auderent. Nos ΟΝΗCΙΦΟΡΟΥ Β. legi oportuisse suspicamur, ut sit hæc totius epigraphes sententia: Ἀρχιερέως Αἰλίου Ὀνησιφόρου β', Ἀντωνείνια, Κυζικηνῶν Νεοκόρων. Pontifice Ælio Onesiphoro iterum, Antoninia, vel Antoniniana certamina, Cyzicenis Neocoris. Certamina hic enim Antoniniana signari, hoc est, in gratiam Antonini, sive Caracallæ, ut volunt, seu verius, uti remur, Elagabali edita, nequicquam refragante Sponio, libro quem Gallice inscripsit, *Recherches d'Antiquité*, pag. 409. argumenta duo in primis suadent: alterum, vasa, calathive duo, ei nummo insculpti, e quibus palmæ emicant, quæ certaminum præmia: alterum, quod tam in isto nummo certamina ea voce indicari palam sit, quam illo Byzantium, quem suo loco attulimus, ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ. CΕΒΑCΤΑ. Atque utramque perinde ejusdem Augusti esse, nec Caracallæ jam, sed Elagabalo adscribendum.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Gordiani tertii nummus: in quo, non Vulcanus insculptus, ut Patino visum, sed Præfectus fabrûm apud Cyzicenos, vel faber ipse malleo ferrum tundens in incude, ceu arma pararet civium tutelæ. Strabo, loc. cit. de Cyzico: Τρεῖς δ' ἔχει δεχτέκτονας ὅσῳ ἐπιμελουμένους οἰκοδομημάτων τε δημοσίων, καὶ ὀργάνων. Τρεῖς ἢ καὶ θησαυροὺς κέκτηται, τὸν μὲν δ' ὀπλων, τὸν δ' ὀργάνων, τὸν ἢ σίτου. *Tres habet ea civitas architectos, qui curam gerant edificiorum publicorum & instrumentorum. Tria item armamentaria: unum armorum, alterum machinarum, frumenti tertium.* Fuit &

Monetariorum corpus Cyzici, de quo multa Sozomenus, lib. v. Eccles. Histor. cap. xv.

CΤΡΑ. ΕΡΜΟΛΑΟΥ. ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Στρατηγὸς Ἑρμολάου. *Prætoræ Hermolao*. Gallieni, e Cimelio Regio: cujus & alter iste eiusdem Augusti, CΤΡΑ. CΩCΤΡΑΤΟΥ. ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Navis in Saloninæ nummo insculpta, non indicandæ maritimæ Cyzicenorum potentiae causa, ut Patino visum: sed Argonautarum in eo oppido tractuque ditionis, uti ex Strabone paulo antea vidimus.

ΚΥΖΙΚΟΣ. Rex ipse Cyzicus, qui nomen oppido dedit. Valerio Flacco, lib. 11. *Rex divitis agri Cyzicus*. De eo etiam Hyginus, fab. cclxxiii. Ex parte averfa, Cereris tedæ accensæ, serpentibus involutæ: epigraphe, ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ Apud Seguinum, pag. 21.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΤΟΝ. ΚΤΙCΤΗΝ, cum Herculis effigie, quem conditorem vel instauratorem urbis Cyziceni agnoscunt, in nummo vetere Domitiani.

ΚΟΡΗ CΩΤΕΙΡΑ. ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. E Cimelio Christinæ Aug. referente Spanhemio, lib. de usu Numism. pag. 385. Pingitur & a Trifano, tom. 11. pag. 314. & ex averfa parte rursum habet, ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ.

ΚΥΖΙΚΟΣ. Vide ΕΦΕΣΟΣ.

ΚΥΖ. ΑΠΑΜΕΩΝ. Vide ΑΠΑΜΕΩΝ.

ΚΥΘΗΡΑΙΩΝ. In nummis Græciæ veteris apud Goltzium. In his nuda Venus, dextra pomum, vel sagittam: arcum læva tenet. Pomum quidem, quod a Paride obtinuit, dum formæ palmam Palladi Junonique præripuit. Arcum vero ac sagittam, quod & *Armata Venus*, Ενόπλατος Ἀφροδίτη, a Græcis olim coleretur. Veneri Cytheram fuisse sacram, tralatitium est, unde & ipsa nomen traxit. Ausonius in Epigr. *Nuda Cythere*. Plinio, lib. 1 v. sect. XIX. *Cythera cum oppido infula in Asinæo sinu: hodie Cérigo*. Stephano: Κυθήρα, νῆσος... οἱ οἰκῆτορες Κυθήριοι... καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ νῆσος λέγεται Κυθήρα.

ΚΥΘ. & ΚΥΘΝΙΩΝ. Goltziani e vetere Græcia nummi. Plinio, lib. IV. sect. XXII. *Cythnos*, e Cycladibus insulis una. Nunc *Fermina* nuncupari peritiores Geographi putant. Stephano: Κῦθος, νῆσος... ὁ νῆσιώτης Κῦθνιός.

ΚΥΜΑΙΩΝ, in *Æolide*.

ΚΥΜΑΙΩΝ. ΕΠΙ. CT. ΚΟΡ. ΛΟΛΛΙΑΝΟΥ. *Sub Prætoře Cornelio Lolliano*. Commodi nummus, cum Jovis sedentis effigie. Apud Sponium in Itin. Athen.

ΚΥΜΑΙΩΝ. Maximi, in Cimelio Regio majoris formæ nummus, Gordiani item tertii, & Tranquillinæ. Plinio, lib. V. sect. XXXII. *Cyme*. Stephano: Κύμη, πόλις Αἰολίδης... τὸ ἔθνηκόν, Κυμῆσιός.

ΚΥΜΑΙΩΝ. CT. ΑΥ. ΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟΥ. Valeriani, e Cimelio Regio. *Cumæorum*, *Prætoře Aurelio Elpidophoro*. Apud Gruterum, pag. 702. ELPIDEPHORVS. Legit hunc nummum Patinus, in Indice, pag. 27. ΚΥΜΑΙΩΝ... ΑΠΙ ΔΗΦΟΡΟΥ.

ΚΥΜΑΙΩΝ. ΖΑΝΘΟΣ. Ex parte averſa, ΙΕΡΑ CΥΝΚΛΗΤΟΣ. Nummus antiquus, quo Cumæorum societas cum Troibus indicatur, quorum agrum Xanthus amnis alluit, Numinis vice fortassis & a Cumæis habitus. Quod de similibus nummis pariter existimandum est, ΑΜΑCΤΡΙΑΝΩΝ ΜΕΛΗΣ, ΝΙΚΑΕΩΝ CΑΓΑΡΙC, CΑΙΤΤΗΝΩΝ ΕΡΜΟC, ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ ΧΡΥCΟΡΡΟΑC, aliſque. Neque quidquam cauſæ fuit, cur Pamphylia Cumas, vir alius eruditus, operis ſui de Numism. pag. 890. Xantho Lyciae amni finitimas ex eo nummo fingeret, quæ ſunt ab eo amne multis paſſuum millibus diſtitæ. Hæret in eo nummo Patinus, pag. 7.

ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ. ΚΥΜΑΙΩΝ. Equi effigies. Vide ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ.

ΚΑΙCΑΡΕΩΝ. ΚΥΜΑΙΩΝ. Cumæorum cum Cæſarienſibus Bithynia *ὁμόνοια* concordiaſe ſignificatur. Nummus hic affertur a Spanhemio, lib. de uſu nummiſm. pag. 890.

ΚΥΜΑΙΩΝ. Nummos complures ſic inſcriptos Golt-

zium affert in Magna Græcia, Tab. xvi. quos ad Cumas Italiæ, quæ fuere juxta Neapolim, perperam refert: quem errorem multis convellimus argumentis. Primum enim, si Stephanum audimus, a Cumis Italiæ gentile nomen Κυμῆος est, non Κυμῆος, quod est Æolicæ Cumæ proprium. Deinde in nummis insculpta Amazon, cui pharetra pendet ex humero, Cymen esse prodit, quæ urbi natales & nomen dedit, teste Strabone, lib. xiii. pag. 623. ubi de Cyme Æolica: Τὸ δ' ὄνομα ἔπ' Ἀμαζόνων τῇ πόλει περὶ ἴσθμῳ. Et Mela, lib. i. cap. xviii. *Cymen nominavit, pulsus qui habitabant, dux Amazonum Cyme.* Adde pectunculium insculptum in aliis quoque Cymæorum nummis, quem in eo tractu laudatissimum fuisse, ideoque signatum in nummis, ex eo simile veri fit, quod *pectunculium Chium* Varro laudat in primis, libro *ἑξ ἑδαιμάτων*, apud Gellium lib. vii. cap. xvi. Fuit autem Cyme in adverso ferme litore Chio insulæ opposita: & eodem plane alluebatur mari.

ΚΥΝΩΝΗΣΙΩΝ. Titi nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 219. Stephanus: Κωνῶν νῆσος, Λιβυκῆ νῆσος . . . ἑπισηώτης, Κωωνήσιτης. Quare in nummo forte ΚΥΝΩΝΗΣΙΩΝ fuit.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΩΝ. Juliæ Domnæ, & Caracallæ nummi, in quibus Bacchi stantis effigies, in Cimelio Regio. Pausanias in Messen. pag. 147. sub finem, Libero Patri sacrum Cyparissensium fuisse agrum subindicat: in eoque percussa thyrsu tellure ab eo Numine fontem exstitisse, quem Διονυσιάδα ex argumento vocarent. Sunt & alii cum signo Libertatis. Plinio, lib. iv. sect. vii. *urbs Cyparissa*, in Peloponneso. Hodie *Arcadia*, agri Messeniaci. Stephano: Κυπαρισσία, πόλις ἐν Τειφυλίας . . . τὸ ἔθνος, Κυπαρισσῶς.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΑΙΩΝ. Getæ nummus, e Cimelio Regio.

ΚΥΠΡΙΩΝ. Plinio, libro v. sect. xxxv. *Cypros insula*, *l'Isle de Chypre.*

ΚΟΙΝΟΝ. ΚΥΠΡΙΩΝ. Claudii, Vespasiani, Trajani, Sabinæ, Juliæ Domnæ, Getæ, & Caracallæ nummi,

mi, e Cimelio Regio. *Commune Cypriorum*. In his fere templum Veneris Paphiæ, aut Jovis stantis effigies. Nam & Jovem Cyprii coluere: Amathusii, Jovem Hospitalem, Ζένιον, μακτatis hospitibus. Vide Nasonem, lib. x. *Metam.* Alii, Είλαπινασῆν, & Σπλασχοτόμον, teste Athenæo, lib. i v. ex Hegesandro.

ΕΠΙ. ΚΟΜΙΝΙΟΥ. ΠΡΟΚΛΟΥ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. ΚΥΠΡΙΩΝ. *Sub Cominio Proclo Proconsule Cypriorum*. Claudii nummus e Cimelio Regio, quem Patinus pag. 101. sic exhibet: ΕΠΙ. ΚΟΜΙΝΙΟΥ. ΠΡΟΚΛΟΥ ΑΝΟΥ. ΥΠΑΤΟΣ ΚΥΠΡΙΩΝ. Interpretaturque, *Cominius Proculeianus, vel Prætor, vel Legatus*. Cominiorum frequens apud Gruterum mentio. Proconsuli Cyprus, ut & Creta, paruit: quam & suos aliquando Legatos Augustus eo misit. Vetus inscriptio, apud Sponium, in *Itin. Athen.* pag. 140. Γάϊον Ἀνθιον Αὐλὸν Ἰούλιον, Ἀυλοδ ἕδον, Κουάδρατον, δις Ὑπατον, Ἀνθύπατον Ἀσίας, Σεπτεμούνιεσιν Ἐπουλονδον, Φεάπεριμ Ἀεσύαλεν, Πρεσβώτιω ἡ Ἀντιπράτηρον ἡ Βεθυνίας, Πρεσβώτιω Ἀσίας, Πρεσβώτιω Σεβασὸν Ἐπαρχίας Κατωπαδοχίας, Ἀνθύπατον Κρήτης, Κύωρου, Πρεσβώτιω Σεβασὸν Λυκίας ἡ Παμφυλίας, Πρεσβώτιω Ἐ Αντιπρατηρὸν Αὐτοκράτορι Νερούας Τεχίασοδ Κάισαρι Σεβασὸδ Γερμανικοδ Δακικοδ Ἐπαρχίας Συρίας, &c. C. *Antiam Aulum Iulium, Auli F. Quadratum, Consullem iterum, Proconsulem Asia, Septemvirum Epulonum, Fratrem Arvalem, Legatum Propratore Bithyniæ, Legatum Asia, Legatum Augustalem Provinciæ Cappadociæ, Proconsulem Cretæ, Cypri: Legatum Propratore, ex auctoritate Imp. Nervæ Trajani Cæsaris Augusti, Germanici, Dacici, Provinciæ Syriæ, &c.* Ubi Sponius præpostera interpunctione legit, Ἀνθύπατον Κρήτης, Κύωρου Πρεσβώτιω.

ΚΟΙΝΟΝ. ΚΥΠΡΙΩΝ. Juppiter stans. ΓΑΛΒΑ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. *Galba Augustus*. E Cimelio Regio.

ΕΠΙ. ΠΟΜΠΟΝΙΟΥ. ΒΑ. ΚΟΙΝΟΝ. ΚΥΠΡΙΩΝ. *Sub Pomponio Basso*. Trajani, ex eodem Cimelio. Vixit Pomponius Bassus ævo Plinii junioris, qui secessum

illius ad eundem scribens collaudat. Plinius, ut notum est, Trajano coævus. Est & Domitiani nummus alter in eodem Cimelio inscriptus: ΕΠΙ. ΑΙ. ΠΟΜ. ΒΑΣ-
 COΥ. ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ, *Sub Ælio Pomponio Basso Legato*, cum Jovis in monte stantis effigie. Et hic pa-
 riter ad Cyprios spectat.

ΘΕΟΝ. CΥΝΚΑΗΤΟΝ. *Deam Senatam.* ΑΝΘΥ.
 ΕΠΡΙΩ. ΜΑΡΚΕΛΛΩ. Γ. In medio nummo, ΚΥ.
 Hoc est, Ἀθηναίων Ἐπίω Μαρκέλλω γ'. Κύριοι, sub-
 intellige, ἀνέθηκον, ut in Smyrnæorum nummo & alibi
 dicturi sumus. *Proconsuli Eprio Marcello tertium, Cy-
 prii posuere.* Non vidit ita legi oportere Seguinus, a
 quo hic nummus affertur, pag. 91.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΚΥΠΡΙΩΝ. Templum Veneris Paphiæ.
 Ex parte altera, ΖΗΝΩΝ. Vir ignem dexa gerit:
 idem læva columnæ innititur. Ἐπὶ στρατηγῶς Ζηνῶνθ.
 Κυρίων. *Sub Prætoze Zenone. Cypriorum.* Nisi forte legi
 fatius est, ut in nummo Samiorum, ΕΠΙ. ΙΕΡ. Sed
 ut ut est, Sacerdos est hic Veneris Paphiæ, qui &
 idem Prætor esse potuit: quo de sacerdote sacrorum-
 que ritu, Tacitus lib. 11, histor. pag. 34. *Atque illum
 cupido incessit adeundi visendique templum Paphiæ Ve-
 neris, inclytum per indigenas, advenaſque. Haud fuerit
 longum initia religionis, templi suam, firmam Deæ,
 (neque enim alibi sic habetur,) paucis differere. Condi-
 torem templi regem Aëriam vetus memoria: quidam ip-
 sius Deæ nomen id perhibent: fama recentior tradit, a
 Cinara sacratum templum, Deamque ipsum conceptam,
 mari hac appulsam..... Tantum Cinaradas sacerdos
 consulitur, hostiæ, ut quisque vovit, mares diliguntur: cer-
 tissima fides hædorum fibris: Sanguinem aræ effundere ve-
 titum: Precibus & IGNE PVRO ALTARIA
 adolentur, nec ullis imbribus, quanquam in aperto ma-
 descunt. Simulacrum Deæ non effigie humana, continuus
 orbis latiore initio tenuem in ambitum metæ modo exsur-
 gens. Et ratio in obscuro. Vide ΠΑΦΙΩΝ.*

ΚΟΙΝΟΝ ΚΥΠΡΙΩΝ. Apud Goltzium, cum tem-
 plo Paphiæ Veneris, cujus in medio meta, quæ Deæ

ipsius effigies est, ut ex Tacito intelligimus, eo quem proxime attulimus, loco.

ΚΥΡΗΝΗ.

ΚΥΡΑ. Nummus argenteus e Museo nostro, cum silphii icone, & Jovis Hammonis cornuto capite. Plinius, lib. v. sect. v. *Cyrene*: unde Cyrenaicæ Africæ nomen. Et lib. xix. sect. xv. *Ab his proximum dicitur auctoritate clarissimum laferpitium, quod Græci σίλφιον vocant, in Cyrenaicæ provincia repertum, &c.*

ΚΥΡΑΝΕΙΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. Nummus Augusti, e Thesauro Goltzii, pag. 219. *Cyrenensium Sacræ ac liberæ civitatis*. Hunc nummum sic Occo refert, pag. 82. ΑΥΤ. ΚΑΙCΑΡ. ΑΥΓΥCΤΟC. ΚΥΡΑΝΕΙΩΝ. ΤΗC. ΙΕΡΑC. ΚΑΙ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. Quod suspectæ mihi fidei est: cum illud C pro Σ nusquam Augusti ævo, nec ante Dotiani tempora, in nummis lapidibusve occurrat. Caput Jovis Hammonis in eo nummo insculptum ait, quem a Cyrenensibus cultum nemo nescit.

ΦΛΑΥ. ΚΥΡΗΝΗ. Titi nummus apud Patin. pag. 151. *Flavia*, vel *Flaviopolis Cyrene*. Nunc Gazæ Regiæ. Caput Africæ insculptum præfert.

ΚΥΡΑΝΑΙΩΝ. E Thesauro Goltzii, loco cit. Stephano: Κυρλώνη . . . τὸ ἔθνικόν, Κυρλωνῆ. Dialecto Dorica, Κυραναῖ.

ΚΥΡΙΕΩΝ. Goltzii nummus e Græcia, Tab. xxvi. In eo Venus armata, Ἀφροδίτη ὀπλισμένη, ut Pausanias vocat in Laconicis, pag. 97. In parte averfa cygni duo, Veneri sacri: cujus traxisse currum ii a vatibus perhibentur. Naso:

Medias Cythereia per auras

Cypron olorinis nondum pervenerat alis, &c.

Horatius, lib. iii. Carm.

Qua Gnidon,

Fulgentesque tenet Cycladas, & Paphon

Iunētis visit oloribus.

Plinio, lib. v. sect. xxxv. *Curias*. Stephano: Κούρειον, πόλις Κύπρου . . . τὸ ἔθνικόν, Κουερίδς. Nunc *Audimo*.

ΚΥΡΡΗΚΤΩΝ *in Syria Cæle.*

ΚΥΡΡΗΚΤΩΝ, in laurea corona, quæ in nummis aliis hujusce tractus, Chalcidensium, Beroënsiumque, pariter obvia est. Est hic Trajani apud Patin. pag. 184.

ΚΥΡΡΗΚΤΩΝ. Nummus Antonini Pii, e Museo nostro. Ex parte altera, ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ. ΚΕΣΑΡ. ΤΙΤ. ΕΛΙ. ΑΔΡΙΑΝΟΣ. ΑΝΤ... Plinio, lib. v. sect. XIX. *Cyrrhestice Cyrrhum.* Stephano: Κύρρος, πόλις Συρίας... ὁ πολίτης, Κυρρέτης. In Notitia Eccles. Κύρος, ἡτοι Ἀγρόπολις. Hæc Theodoreti sedes Episcopalis. Tullius, lib. v. ad Artic. ep. xviii. quam scripsit tum cum esset Ciliciæ Proconsuli: *Hostis in Cyrrhestica, quæ Syria pars proxima est provinciæ meæ.*

ΔΙΟΣ. ΚΑΤΑΙΒΑΤΟΥ. ΚΥΡΡΗΚΤΩΝ. *Jovis fulminantis.* Vel, ut in Diocletiani nummo, IOVIS. FVLGVRATORIS, vel ut apud Gruterum, pag. XXI. 6. IOVIS. FVLMIN. FVLG. ΤΟΝΑΝΤΙΣ. *Cyrrhestarum.* M. Aurelii, L. Veri, Caracallæ, Philipporumque nummi. Suidas: Καταβέτης Ζῶς, παρ' Ἀθιναίοις, καὶ τὸ καταβέζειν τὸν κεραυνὸν, a dejiciendo fulmine. Julius Pollux, lib. i. cap. i. num. XXIII. ὅσφι ὁ ὕψις, ἔ' ὁ καταβέτης, ut *Iuppiter Pluvius*, & *Fulminum dejector.* Libanius in legat. ad Julian. pag. 158. Καὶ μὴν ἔ' Ζῶς οὐ' Καταβέτης μόνον, ἀλλὰ ἔ' Ἰκέσιος ἔ' Μελίχιος. *Neque vero Iuppiter Elicius tantum, quod fulmina dejiciat, sed & Hicesius, quod supplicibus adsit, & Milichius a mansuetudine cognominatur.* Καταβέτου Διὸς meminit & Phurnutus in Jovis cognominibus, Pausanias in Eliac. prior. pag. 162. aliique multi. Ex his triplicem apud Occonem Trajani nummum emendamus: Primum, pag. 217. ΔΙΟΣ... ΔΙΒΑΤΟ. pro ΔΙΟΣ. ΚΑΤΑΙΒΑΤΟΥ. Alterum ibidem, in corona laurea ΚΥΡΡΗΚΤΩΝ, pro ΚΥΡΡΗΚΤΩΝ. Tertium, pag. 19. ΑΥΤΟΚΡ. ΚΑΙ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟΣ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Νέσνας Τεχιαδός. Ex parte altera, ΒΑΤΟΥΡΡΗΚΤΩΝ, pro ΔΙΟΣ. ΚΑΤΑΙΒΑΤΟΥ. ΚΥΡΡΗΚΤΩΝ. Et quartum Commodi, pag. 332. ΔΙΟΣ.

ΚΑΤC. ΚΑΤΕ. pro ΔΙΟC. ΚΑΤΕΒΑΤΟΥ. Sic enim interdum in nummis vox ea scribitur.

ΚΥΤΩΡΙΩΝ. Nummi e Græcia Goltzii, cusi videlicet ab incolis Cytorii oppidi, montisque cognominis, de quo Plinius lib. vi. sect. 11. in Paphlagonia. Stephano: Κύτωρις, πόλις Παφλαγονίας... τὸ ἔθνικόν, Κυτωρείως, ἢ Κυτώλειος, &c. Gryphum, tripodem, lauream, stellam, Solemve, quæ sunt Apollinis nota, ut sæpe monuimus, symbola, hi nummi præferunt.

ΚΩΝΩΠΙΤΩΝ. Neronis nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 219. Stephano: Κωνώπη, πόλις Ἀχαρνατίας... τὸ ἔθνικόν, Κωνωπεύς, ἢ Κωνωπίτης, ἢ Κωνωπαῖος.

ΚΩΠΑΙΩΝ. Vespasiani nummus, delineatus a Tristano, pag. 290. Affertur & a Patino, in Indice, pag. 8. Cererem tediferam insculptam præfert. Plinio, lib. 1v. sect. x11. *Copæ*. Stephano: Κωπαι, πόλις Βοιωπαχί... ὁ πολίτης, Κωπαῖος, ἢ Κωπαίτης. Ea in urbe fuisse ædem Cereri sacram Pausanias libro nono prodidit, sive in Bœoticis, pag. 299. Κεῖνται ἢ εἰ Κωπαι πόλισμα ἐπὶ τῇ λίμνῃ.... Ἐνταῦθα Δήμιπτος, ἢ Διονύσου, ἢ Σαρδάπιδος ἔστιν ἱερεῖα. Hodie *Topoglia* juxta Copaidem lacum, *Limni tis Livadias*, (nam Bœotiam Græci hodie *Livadia* vocitant, ut monet auctor anonymus, qui officia CP. Palatii descripsit, ad calcem Codini,) seu *Lago di Topoglia*.

ΚΩΡΥΚΙΩΤΩΝ. Caracallæ nummus, in Cimelio Ducis Sabaudia. Plinio, lib. v. sect. xx11. *Corycos oppidum*, ἔ' *portus*. Stephano: Κώρυκος, πόλις Κιλικίας... τὸ ἔθνικόν, Κωρύκιος... Λέγεται ἢ Κωρυκιάτης.

ΚΩΡΥΚΙΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 219.

.....ΥΚΙΩΤΩΝ: ΑΥΤΟΝΟΜΟ. Alexandri Severi, apud Occonem, pag. 419. Lege, ΚΩΡΥΚΙΩΤΩΝ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. *Coryciotarum libera civitatis*.

ΚΩΙΩΝ. Tiberii, Juliae Domnae, & Elagabali nummi. Plinio, lib. v. sect. xx xvi. *Cos*, &c. Stephano: Κωί, πόλις ἢ νῆσος... τὸ ἔθνικόν, Κωῖος, ἢ Κωῖος. Hippocratis patria. Nautis *Lango* dicitur: Græcis *Stingo*, derivata voce ab illa tergemina, eis τὴν Κωί.

ΩΙΩΝ. ΠΥΘΩΝΙΚΟΣ. Augusti nummus e Cimelio Regio, Museoque nostro. Prætoris nomen vel Magistratus id esse plane credimus, Πυθώνικος. Alias quæ subtit ei voci vis, tralatitium est. Similis alter, eodem Principe Augusto cufus, ex eodem quoque Cimelio.

ΚΩΙΩΝ. ΝΙΚΑΓΟΡΑΣ, cum Jovi capite.

ΚΑΛΛΙΠΙΔΗΣ. ΚΩΙΩΝ. Augusti, apud Tristandum, pag. 100.

ΕΥΚΑΡΠΟΣ. ΚΩΙΩΝ. Et hunc Patinus in Thesauro, pag. 137. & istum, qui ΚΑΛΛΙΠΙΔΗΣ inscribitur, Lepidi esse, quam Augusti, mavult. Apud Tristandum certe, tom. I. ΜΑΡΚΟΣ ΛΕΠΙΔΟΣ. Et ex parte averfa, ΚΩΙΩΝ. ΒΙΟΦΑΝΤΟΣ, *Coënsium* Prætor *Diophantus*. Ex hujus Diophanti genere ac familia duxisse ortum alter videtur, cujus mentio in nummo Severi e Cimelio Regio, quem ad Coënses quoque referri oportere vel hinc merito suspicamur, quod & Apollinem citharædum exhibet, Coënsium nempe Præsidem Deum, & Pontificis nomen, quem Magistratus vice fuisse, aut certe Sacrorum Augustalium Ludorumque Præsidis, apud Coënses, ex subsequenter nummis intelligimus. Est, inquam, hic Severi nummus ejusmodi: ΑΡΧ. ΔΙΟΝΟΣ. Τ. ΔΙΟΦΑΝ... Hoc est, ἔπι Ἀρχιερέως Δίονος τοῦ Διοφάντου, Κώων. *Sub Pontifice Dione Diophanti Filio, Coënsium.*

ΚΩΙΩΝ. ΜΕΙΛΗΧΙΩΝ. Nummus Antonini Pii, e Cimelio Regio, quo Milesiorum fœdus cum Coënsibus significatur, non uti Tristandus existimat, pag. 601. a Milesiis profectos Coënses. Id vero insculptæ ei nummo effigies in primis declarant, Æsculapii nimirum Coënsium Dei, & Apollinis Didymæi Milesiorum: unde & Milesius idem appellatus est, a fano ejus in agro Milesio. Strabo, lib. xiv. pag. 634. Τὸ Μιλήσιον τὸ μαντιεῖον τοῦ Διδυμέως Ἀπόλλωνος. Venerem in eo nummo sculptam falso Tristandus & alii existimavere. Sic in illis ΕΦΕΣΙΩΝ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ, & ΕΦΕΣΙΩΝ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ, similis ὁμόνοια intelligitur, ut suis locis diximus.

ΚΩΙΩΝ. Antonini Pii, ex eodem Cimelio. Juno in curru juncto pavonibus.

ΚΩΙΩΝ ΣΩΤΗΡ, vel ΣΩΤΗΡΟΣ, *Coënsium Servatoris*. Æsculapii nimirum, cujus in nummis effigies, apud Goltzium in Græcia, Tab. xx. cum angue, ejus Dei symbolo.

ΚΟΩΣ, & ΚΩΩΣ, in Museo nostro.

ΑΡΧ. ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥ. ΚΩΙΩΝ. Caracallæ nummus, e Gaza Regia, cum victoriæ gradientis effigie. Ἀρχιερέως Μενεκράτους. Κώων. Pontifice *Coënsium Menecrate*.

ΚΩΙΩΝ. Serpens baculo involutus, Æsculapii symbolum. E Museo nostro.

ΚΩΙΩΝ. ΑΡΙΣΤΙΔΗΣ. Apud Goltzium, tab. xx. *Coënsium Prætor Aristides*. Cum lyra Apollinea.

ΚΩΙΩΝ. ΑΡΧΙΑΣ. *Coënsium Prætor Archias*. Apud Goltzium, tab. XXI. cum cancri effigie, quæ in nummis insularum frequens, ut antea monuimus. Adjecta etiam clava, quæ Herculem inter Deos *Coënsium* custodes fuisse significet.

ΚΟΩΣ. Uva. Apud Goltzium, tab. XXI. Ex parte altera caput est insculptum capri, qui Baccho facer, teste Ovidio, lib. I. Fastor. vers. 360. Strabo, lib. XI v. pag. 657. de Co insula: Εὐχερπτος ἢ πᾶσα ὄνω ἢ ὕδατι, καὶ ἀφ' Ἰῶ ἔλεσθη. *Tota frugum est ferax, vini etiam optimi larga, ut Chius & Lesbos.*

L

L ACCOBRIGA. MVN. *Municipium Laccobriga*. Galbæ, e Thesauro Goltzii, pag. 244. Plinio, lib. III. sect. IV. *Lacobricenses*, in Vaccæis Hispaniæ populis. Lacobrigæ in hoc tractu meminit Antoninus, XLVI. M. P. a Pallantia, in itinere ab Asturica Tarraconem. Λακτοβριγας vocat Plutarchus in Sertorio, pag. 574. *Lacobrigæ nomen*, inquit Festus, *a lacu & brigæ, Hispaniæ oppido*. Vox *briga* oppidum sonat. Vide MIROBRIGA.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ. Hadriani nummus, e Cimelio Regio, in quo Castor & Pollux in equis. De cultu Castorum apud Lacedæmonios, Pausanias in Laconicis, seu lib. 111. operis sui, pag. 94. 95. 96. & 98. Est & M. Aurelii, cum pileis Castorum, apud Patinum, pag. 244.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ. M. Aurelii, apud Tristanum, pag. 650. quo in nummo Athletæ bini insculpti, veluti in procinctu ad pugnam. *Lacedæmonias palaestras*, tum alii plurimi; tum Prudentius in Hamartig. laudat, versu 365. Propertius, lib. 111. Eleg. XIV.

Multa tuæ, Sparte, miramur jura palaestæ, &c.

Pugilatum amasse, M. Aurelium, luctamina, & cursum, auctor est Capitolinus in ejus vita, pag. 24.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ. ΣΕΛΓΕΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. *Lacedæmoniorum Selgensumque concordia*. Decii nummus, in quo ante aram Hercules & Pallas adstant: ex ara serpens emicat. Conditores suos ac veluti parentes Lacedæmonios, Selgenses Pamphylia agnoscebant, ut auctor est Strabo, lib. XII. pag. 570. Plinio, lib. 1V. sect. VIII. *Ager Laconicus &c.*

ΛΑΚΕΔΑΙΜΩΝ. Vide ΣΑΓΓΑΛΑΣΣΗΝΩΝ.

ΛΑΜΙΕΩΝ. In Museo nostro, cum Bacchi capite, quod ederacea cinctum corona: & canthari, ex averfa parte nummi, effigie. Baccho sacrum fuisse agrum cum, ac vini feracem, hæc symbola produnt. Plinio, lib. 1V. sect. XIV. *Lamia*, in Phthiotide Thessalia regione. Stephano: *Λαμία, πόλις Θείσαλίας... τὸ ἔθνικόν, Λαμῆις, ἢ Λαμῶται.*

ΛΑΜ. In Cimelio Regio.

ΛΑΜΠΩΝΙΕΩΝ. Tiberii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 220. Stephanus: *Λαμπώνεια, πόλις Τρωάδος... τὸ ἔθνικόν, Λαμπωνίδης, ... ἢ Λαμπωνιδῆς*. Hujus potius oppidi nummum eum esse censuerim, quam cognominis insula Lamponia, de qua Plinius, lib. 1V. sect. XXIII.

ΛΑΜΨΑΚΗΝΩΝ. Nummus Commodi, apud Patinum, pag. 262. nunc Cimelii Regii. Insculptum in eo nummo remur equum marinum, qui Neptuno sacer. Sed fuere

fuere in eo oppido & alia Numina. *Lampsacenum Deum* Servius Priapum, & Priapeiorum auctor appellat. Huc spectat vetus inscriptio, apud Gruterum, pag. xc v. 4.

HORTORVM. CVSTODI. VIGILI.
CONSERVATORI. PROPAGINIS.
VILLICORVM.

DVM. TVA. POMIFERVM. CVSTODIA. PROTEGET. HORTVM.
TERROR. ET. INFESTIS. FVRIBVS. INGVEN. ERIT.

LAMPSACIOS. MELIOR. NON. IMBRET. HOSTIA. CVLTROS.

QVAM. VENIET. NOSTRA. VICTIMA. CAESA. MANV.
Pollicetur horti dominus priapo fore, ut si servet hortum, melior ei a se cædatur hostia, quam quæ a Lampsaciis mactari solita esset. Pausanias, lib. i x. de Priapo: *Λάμψακινι ἧ ἐς πλέον ἢ Θεοῦς ὄντι ἄλλοις νομίζουσι. Διονύσου τε αὐτὸν παῖδα ἔθ' ἔξ' Ἀφροδίτης λέγοντες. Lampsaceni eum præ cunctis Diis venerantur, Bacchi & Veneris filium appellantes.* Plinio, lib. v. sect. xl. *Lampsacum.* In Helleponto. Stephano: *Λάμψακος . . . τὸ ἔθνικόν, Λαμψακινός.* Hodie *Lampsaco.* Vide plura in Plinianis Notis. *Λαμψάκος* interim dici quoque apte posse, ex antiqua inscriptione discimus, quæ & eidem Numini, Priapo scilicet, est dicata, apud Gruterum, pag. xc v. 5.
ΛΑΜΨΑΚΙΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ. Et ex Martiali, apud quem *Lampsacius versus* legitur, & *Lampsaciæ puellæ.*

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ *Cariæ.*

AP. PVLCHER. AP. F. PROCOS. *Appius Pulcher Appii F. Proconsul.* In medio nummo, ΛΑΟ. *Λαοδικέων.* In ima parte Græci Magistratus nomen, ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΔΑΜΟΚΡΑΤΟΥ ΣΩΣΙΜΟΣ. Apud Seguinum, pag. 69. a quo feliciter hic nummus explanatur: uti & alter qui subsequitur.

M. TVLL. IMP. ΛΑΟ. ΛΑΒΑΣ. ΠΥΡΡΟΥ. *M. Tullius Imperator. Laodicensium. Labas Pyrrhi F. Prætor.* Forte ΔΑΜΑΣ hoc est, *Damascias.* Successit Appio M. Tullius Cicero, post actum Consulatum, in Ciliciæ & Laodiceæ, finitimarumque regionum ad-

ministracione. Vide quæ diximus in nummis ΑΠΛ-
ΜΕΩΝ Phrygiæ.

ΠΟΛΕΜΩΝ. ΦΙΛΟΚΡΑΤΩΡ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ.
Polemon Philocrator. Laodicensium. Nummus Augusti
e Gaza Regia. Hunc Polemonem regiis insignibus do-
narat Augustus, ut quidem Strabo prodidit, lib. xii.
pag. 578. Ζῶων ἢ ὁ ῥήτωρ, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Πολέμων, ὃς καὶ
Βασιλείας ἠξιώθη ἀπὸ τῆς ἀνδραγαθίας, ὑπὸ Ἀντωνίου μὲν,
καὶ ὑπὸ Κεῖσαρος ἢ τοῦ Σεβαστοῦ μὲν ταῦτα.

ΖΕΥΣ ΦΙΛΑΛΗΘΗΣ. ΛΑΟΔ. *Juppiter Veritatis
Amicus. Laodicensium.* Augusti nummus, e Cimelio
Regio. Nunc Laodicea excisa penitus: loco Turcæ
fecere nomen *Eskihissar*. Vide plura in Notis ad Pli-
nium.

ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ. ΝΕΡΩΝ ΚΑΙΣΑΡ. Neronis,
apud Trifstanum, pag. 224. & Patinum, pag. 117. cum
Jovis effigie aquilam dextra gestantis. Additur & Præ-
toris nomen, ΓΑΙΟΣ ΠΟΣΤΥΜΟΣ, *Caius Po-
stumus*. Et in corona laurea, Β, quo signatur annus
Neronis secundus.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΑΓΡΙΠΠΙΝΟΣ. ΓΡΑΜ. ΑΝΕ-
ΘΗΚΕΝ. *Λαοδικέων. Ἀγρίππινος Γραμματέων ἀνέθη-
κεν. Laodicensium. Agrippinus Scriba posuit.* Nummus
Hadriani e Cimelio Regio, simili Jovis effigie, atque in
nummo Neronis. Id Magistratus genus, *Γραμματέως*,
seu *Γραμματέων*, passim in Carixæ nummis occurrit.

ΑΥ. ΚΑΙ. ΤΡΑ. ΑΔΡΙΑΝΟΣ. ΟΛΥΜΠΙΟΣ. ΛΑΟΔ.
*Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Τραϊανὸς Ἀδριανὸς Ὀλύμπιος. Λαο-
δικέων.* Nummi Hadriani, apud Erizzo, & alios. De
Olympii cognomine quo donatus in nummis Hadria-
nus, vide quæ diximus, verbo ΕΦΕΣΙΩΝ.

Π. ΑΙΔΙΟΣ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. In
laurea. Nummus Antonini Pii, apud Patinum in In-
dice, pag. 13. Πούπλιος Αἴλιος Διονύσιος. *Λαοδικέων.*

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ.
M. Aurelii, apud Occonem, pag. 295. & in Cimelio
Reginæ Christinae.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΕΦΕΣΙΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Juppi-

ter Laodicensis, ac Diana Ephesia cum cervis, in nummo M. Aurelij.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΚΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. L. Veri nummus, e Cimelio Regio. Est & M. Aurelij, in quo stat Imperator inter duas feminas stollatas.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΚΑΙ. ΝΕΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Commodi, ex eodem Cimelio: Cereris cum Jove effigies: illa Nicomediensium Dea, hic Laodicenorum, ut dictum est, Præses.

ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ. ΛΥΚΟΣ. ΚΑΠΡΟΣ. Nummus Commodi Imp. e Gaza Regia, in quo mulier dextra Jovem Laodiceæ præsidem Deum gestat, desidetque inter duos fluvios. *Laodicea, Lycus, Caper.* Plinius, lib. v. sect. xxxix. *Laodicea imposita est Lyco flumini, latera alluentibus Asopo & Capro, appellata primum Diospolis, hoc est, civitas Jovis: qua ex appellatione Præses ejus oppidi Juppiter fuisse intelligitur: neque ex ea modo, sed & ex nummis antea allatis.*

ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. Ἀντοχρίτωρ Καῖσαρ Μάρκος Αὐρηλιὸς Ἀντωνεῖνος. Caracallæ nummus, cujus in averfa parte, ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΥΤΥΧΕΙΣ. ΚΑΙΡΟΙ. *Felicia tempora*, quatuor anni tempestates totidem puerulis designantur. Sic in Commodi nummo, e Museo nostro, pueruli quatuor fructus ex arbore legunt, mediaque inter ipsos Tellus sedet: epigraphe, TEMPORVM FELICITAS. Tellus, inquam, quam Puerorum Nutricem appellarunt, ΓΗΝ ΚΟΥΡΟΤΡΟΦΟΝ, ut ait Pausanias in Atticis, pag. 20. Est autem in hujus nummi anteriore area Commodi caput, cum hac epigraphe, M. AVREL. COMMODVS. ANTONIN. PIVS. FEL. AVG. Ubi illud obiter adnotari operæ pretium fuerit, Cæsarum primum qui se *Pium Felicem* in nummis conjunctim inscripserit, fuisse Commodum, nec satis honesta certe causa & origine, si Lampridium in ejus vita audimus, pag. 49. *Inter hæc Commodus, Senatu semet ridente, cum adulterum matris Consulem designasset, appellatus est PIVS: cum*

occidisset Perennem, appellatus est FELIX. In lapidibus tamen vetustis M. Aurelius PIVS FELIX inscribitur, ut vidimus in nummis ΕΔΕΣΣΑΙΩΝ.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΔΟΓΜΑΤΙ CΥΝΚΛΗΤΟΥ. *Laodicensium Neocororum, Senatusconsulto.* Caracallæ nummus, apud Tristandum, tom. 11. pag. 185. in quo Juppiter stat, ejus civitatis Præses, ut diximus. Non sine Senatusconsulto Neocororum fungi munere civitatem ullam potuisse docuimus antea in nummis ΑΒΟΛΛΑΙΩΝ. Hunc nummum ad Caricam Laodicæam jure cum Erizzo referendum putamus, nequicquam refragante Tristano. Est & alter ejusdem Caracallæ ita inscriptus, ΛΑΟΔ. ΠΡΩΤΩΝ. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Laodicensium, qui primitus Neocori fuerunt*: hoc est, qui Caracallæ principatu omnium primi, ex Asiæ civitatum incolis, in Cæsaris gratiam ludos edi tertium, & sacra fieri curaverunt, ex Senatusconsulto scilicet, ut præmonuimus. Sedet Imperator in equo, milite subsequente, Palladis armatæ effigie columnæ imposita.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Ex parte averfa, ΔΗΜΟΣ, *Populus* Laodicenus scilicet, vel Romanus potius, quem nummo illi cuso colunt. Ut hunc vero nummum Laodicensibus Cariæ adscribamus, admonet inscriptio vetus, allata a Sponio in Itin. Athen. pag. 145. qua se illi Populo Romano addictos, mancipatosque profitentur.

POPVLVS LAODICENSIS A F. LYCO

POPVLVM ROMANVM QVI SIBI

SALVTI FVIT BENEFICI ERGO

QVAE (forte QVO) SIBI BENIGNE FECIT.

Ο ΔΗΜΟΣ Ο ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΤΩΝ

ΠΡΟΣ ΛΥΚΩ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΟΝ

ΡΩΜΑΙΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΣΩΤΗΡΑ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Æsculapii effigies: in parte altera, turritum caput, ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ.

ΑΤΤΑΛΟΣ..... CΜΥΡ. ΛΑΟ. Vide ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ.

ΣΑ. ΕΥΤΥΧΟΥΣ. ΑΡΧΙΕ. ΓΙ. ΠΟΛ. Σαμίου; ut

quidem Spanhemius interpretatur, qui nummum hunc Laodicensium affert e Cimelio Mediceo, lib. de usu numismi. pag. 692. nos *Σαβίνου* malumus) *Εὐτυχὸς Ἀρχιερέως τρισακίδεκα πόλεων. Sabino Eutyche Pontifice XIII. Civitatum*, quibus Asiæ scilicet commune constabat, ut alibi adnotavimus. Vide ΡΟΔΙΩΝ.

ΖΕΥΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ.

Vide ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ *Lydia.*

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ *ad Libanum, sive in Syria Cæle.*

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΠΡΟΣ. ΛΙΒΑΝΩ. Nummi Caracallæ in Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xix. *Laodicensi, qui ad Libanum cognominantur.* Hic nummus apud Patinum exesus, pag. 298. has tantum voces exhibet, ΛΑΟΔΙΚ. ΠΡΟΣ.,...

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΕΝ. ΤΩ. ΛΙΒΑΝΩ. Antonini Pii, in eodem Cimelio. Vir signum militare gestat.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΛΙΒΑΝΟΥ. Decii.

ΙΟΥΛ. ΛΑΟΔΙΚ. ΣΕΟΥΗ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ.

Ἰουλίας Λαοδικείας Σεουηραῆς Μητροπόλεως. Iulia Laodiceæ Severianæ Metropoleos. Severi nummus e Cimelio Reginae Sueciæ. Ulpianus, lib. l. Dig. tit. xv. de Censibus, lege 1. *Est & Laodicensis colonia in Syria Cæle, cui Divus Severus jus Italicum ob belli civilis merita concessit.* Et cognomen a se quoque dedit. Facit autem prius Iuliæ nomen, ut subsequentes quoque nummos, qui ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ inscribuntur, huc quoque referri constet oportere: quod Tristano, aliisque latuit.

ΙΟΥΛΙΕΩΝ. ΤΩΝ. ΚΑΙ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΒΝΡ.

Domitiani nummus e Gaza Regia, quo signatur annus CLII. postquam Syria a Pompeio est in provinciam formam redacta: quod quidem egit ille anno Urbis DCXC. quo Cicero Consul fuit. Itaque hic nummus annum designat Urbis DCCCXLI. Domitiani nonum.

ΙΟΥΛΙΕΩΝ. ΤΩΝ. ΚΑΙ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. *Iulien-
sum qui & Laodicensis,* Trajani nummus e Museo nostro, & apud Patinum, pag. 185. Ex quo intelligas

alterum istud fuisse Laodiceæ nomen. Nam quod finire quidam, legi oportere, ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΚΟΙΝ. sive Κοινόν, ac Juliensium, de quibus egimus suo loco, signari concordiam cum Laodicensi, adversantur ei conjecturæ, non nostri modo, sed & Regii Cimelii numismata, Trajano principe, & Antonino cusa, & quæ apud Occonem multis locis exstant, in quibus perspicue legimus, ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΤΩΝ &c. Sic geminum Helenes insulæ nomen vidimus, verbo ΕΛΕΝΙΤΩΝ. ΤΩΝ. ΚΑΙ. ΚΡΑΝΑΑΤΩΝ. Donata vero Laodicea videtur altero eo nomine ab Julia Augusti conjuge, uti ex ejusdem Principis nummo auguramur, quem Tristanus affert, tom. 1. pag. 126. ΘΕΙΟΥ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥ. ΘΕΙΑΣ. ΙΟΥΛΙΑΣ. ΣΕΒΑΣΤΗΣ. Ex parte altera, turrata mulier, cum epigraphe, ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Hujus in quo explanando sumus, qui Trajano Principe cusus est, epigraphe hæc est in Museo nostro, ΑΥ. ΤΡΑΙΑΝΟΣ. ΑΡΙΣΤ. ΚΑΙ Σ. ΣΕΒ. ΓΕΡ. ΔΑΚ. *Αὐτοκράτωρ Τεχίανός Ἄριστος Καῖσαρ Σεβαστὸς Γερμανικὸς Δακικός. Imp. Trajanus Optimus Cæsar Aug. Germanicus, Dacicus.*

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΣΥΡΙΑΣ, apud Spanhemium, pag. 896. in quo nummo legi forte possit, ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Κ. ΣΥΡΙΑΣ, hoc est, Κόιλης Συρίας.

COL. LAODICEAC. ME. *Colonia Λαοδικείας Μετροπόλεος.* Philippi Patris, apud Patinum, pag. 382. nunc Gazæ Regiæ. Huic similes ac plane gemini duo Caracallæ nummi apud Tristanum, pag. 177. apud quem, & apud Patinum, pag. 298. COL. LAODIC. ACMA. corrupte legas, pro LAODICEAC. ME. In hisce nummis templi effigies est, in eoque Aquila, Jovis scilicet armigera, & ipsius vicem præbens in nummis: vel Romani potius Imperii symbolum.

COL. LAOD. METROPOLEOS. Treboniani, in Gaza Regia.

SEP. COL. LAVD. METRO. Getæ nummus, hæc verba præferens in corona laurea: quæ nummo-

rum forma huic fere tractui peculiaris est, ut in nummis Berceensium, Chalcidensium, Cyrrhestarumque vidimus. Est hic e Cimelio Regio. *Septimia Colonia Laodicea Metropolis*. Fuit & Severo Septimii nomen, & Getæ pariter ejusdem Severi filio.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ *Syriæ proprie dictæ.*

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΘΑΛΑΣΣΑΝ. *Laodicensium qui sunt ad mare.* Hist. Regum Syriæ, pag. 262. Plinio, lib. v. sect. xviii. *Laodicea libera*. Vide quæ ibi diximus. Hodie *Latakié* appellatur.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Elagabali, apud Patin. pag. 331. nunc Cimelii Regii. In eo nummo Dianæ Brauroniæ simulacrum in templo pingitur, quod a Laodicensibus Syriæ asservatum testatur Pausanias, in Lacon. pag. 98. De Diana Laodicensi Lampridius in Elagabalo, pag. 103.

ΛΑΟΔΙΣΕΩΝ. Caracallæ apud Patinum, pag. 298. cum simili Dianæ simulacro.

ΛΑΠΗΘΕΩΝ. Nummus e Græcia Goltzii, Tab. xxvii. cum palmæ iconē. De palmis Cypriis, Plinius, lib. xiii. sect. viii. De oppido, lib. v. sect. xxxv. *Lapethos*. Stephano: *Λάπηθος πόλις Κύπρου. τὸ ἔθνηκόν, Λαπήθηθ, ἢ Λαπήθεύς*. In parte nummi aversa, Serapis & Isis.

ΛΑΠΙΘΕΩΝ. Apollinea lyra, in corona oleaginea. Ex parte altera, ΑΠΟΛΛΩΝ. ΣΩΤΗΡ. *Apollo Servator*. Apollo cum arcu & pharetra, Solisque simul effigies. E Museo nostro. Plinio, lib. iv. sect. xv. *Pindus & Othrys, Lapitharum sedes*, in Thessalia: qui cum Centauris depugnarunt: unde & castello ibi nomen factum *Κενταυροπόλις*, teste Procopio, lib. iv. de Ædif. cap.

III.

ΛΑΠΠΑΙΩΝ. Fuit hoc oppidum olim in Creta. Et est Ptolemæo, quidem lib. iii. cap. xvii. in oppidis ejus insulæ mediterraneis, *Λάππα*. Dioni pariter, libro xxxvi. ubi de Metello Cretico, *Λάππα*. In Notitia Eccles. pag. 25. *Λάμπα*. Pag. 13. *ὁ Λαμπῶν*. Leunclavio, pag. 96. *ὁ Λάμπης*. Refert nummum

cum Goltzius in Thesauro , pag. 220. & in insulis Græciæ , Tab. v. Apollinem cum lyra præfert : de quo vide quæ diximus in nummis ΚΥΔΑΙΩΝ. Gruteri vetus inscriptio , pag. M X C I. ΑΑΠΠΑΙΩΝ. Η ΠΟΛΙC. Concessam iis ab Augusto Cæsare libertatem , instaurataque mœnia refert Dio , libro LI.

LARISSA *Thessalia*. Plinio , lib. IV. sect. xv. *Larissa*.

ΑΑΡ. ΑΑΡΙΣΣΑ , & ΑΑΡΙΣΣΑΙΩΝ , cum equi effigie , in Græcia vetere Goltzii , Tab. xx.

ΑΑΡΙΣΣΑΙΩΝ. E Museo nostro , cum equi pascentis effigie. Quod pascuæ equis alendis idonea & opima ibi fuisse argumento est. Fuere olim Thessali equi in pretio , ut auctor est Strabo , lib. VIII. pag. 388. aliique. Hinc primum in Thessalia ortum equum fabulæ narrant. Lucanus , lib. VI.

*Primus ab æquorea percussis cuspide saxi
Thessalicus sonipes , bellis feralibus omen ,
Exsiluit : primus chalybem , frenosque momordit ,
Spumavitque novis Lapithæ domitoris habenis.*

Et Medusæ caput nummus idem præfert.

ΑΑΡΙΣΣΑΙΑ , cum equo currente , & viro taurum domante. Plinius , lib. VIII. sect. LXX. *Thessalorum gentis inventum est , equo juxta quadrupedante , cornu intorta cervice tauros necare , &c.* Vide quæ diximus in Plinianis notis ex Tranquillo & Dione.

ΑΑΣΙΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii , pag. 220. Plinio , lib. IV. sect. XX. *Lafos*. Hierocles , in Notitia Eccles. antiqua , inter sedes Cretæ Provinciæ Episcopales , vicesimo sexto loco Αδωρον appellat , pag. 25. Eadem Αίωϙ pag. 13. mendose vocatur.

LASTIGI. Nummus antiquus apud Rod. Carum , lib. III. cap. LXI. pag. 186. Plinio , lib. III. sect. III. *Lastigi* , in Bæturia , parte Bætica , Celticorum dicta , conventus Hispalensis.

LAVS IULIA.

C. L. I. N. AVG. Claudii nummus , apud Mediobarbum , pag. 85. ex Sponio : quem nummum sic interpretamur : *Colonia Laus Iulia Nova Augusta*. Meminit

nit hujus oppidi unus, quod quidem sciam, Tullius, cujus etiam ex hujus nummi fide atque auctoritate restituenda oratio est. Sic enim ille ad Q. Fratrem, lib.

II. epist. XIV. *Ad IIII. Nonas Junias, quo die Romam veni, accepi tuas litteras, datas Placentiæ: deinde alteras postredie, datas Blandenonæ.* Ubi Tulliani editores plura exemplaria præ se ferre aiunt *Laudenouæ*: quæ vox est haud dubie in *Laude Nova* transformanda. Hodie *Lodi* dicitur, in Insubribus, ad ripam Adudæ fluminis, oppidum haud ignobile: quod qui *Laudem* esse *Pompeïam* putant, a Plinio commemoratam, lib. III. sect. XXI. similitudinem modo nominum secuti, non itinerariorum intervalla; non toto illi quidem cælo, sed tribus saltem millibus passuum aberrant, quibus *Lodevé* vicus; hoc est, Laus vetus, seu Laus Pompeïa, a Laude Nova, seu *Lodi* distat.

ΛΕΒΕΔΙΩΝ. Getæ nummus in Cimelio Regio, in quo Bacchi stantis effigies. Strabo, lib. XIV. pag. 643. in Ionia. *Εἶτα Λέβεδος διέρχουσα Κολοφώνῳ ἔχαστον καὶ εἴκοσι σταδίους· ἐνταῦθα τῆς πρὸς τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν ἢ σὺνεδος, καὶ χαρτοκία τῆς ἐν Ἰωνίᾳ μέχρι Ἑλλησπόντου, ἐν ἣ πάντη εἰς τε καὶ ἀγῶνες κατ' ἔτος συντελοῦνται τῷ Διονύσῳ.* Deinde *Lebedus a Colophone distans stadia cxx.* Ibi *scenicorum artificum conventus & domicilium est, qui in Ionia sunt, ad Hellepontum usque, ibique solennis conventus & annua certamina in honorem Bacchi agitantur.* Dionysia hæc & Liberalia a Libero Patre vocabantur. Vide Tertull. lib. de spectaculis.

ΛΕΒΕΔΙΩΝ. Caracallæ, e Museo nostro, & apud Tristhanum, tom. II. pag. 219. in quo noctua, Palladis symbolum. Alterum ejusdem Caracallæ Sponius affert, in Itiner. Athen. in quo Pallas armata stat.

LEONICA.

MVN. LEONICA. In Thesauro Goltzii, pag. 244. Plinio lib. III. sect. IV. *Leonicenses*, conventus Cæsaraugustani, in Hispania. Nunc est *Alcaniz*, in Aragonia, ad annem *Guadalope*, qui in Iberum influit. Vide plura in Plinianis Notis.

ΛΕΟΝΤΙΝΩΝ. In Museo nostro. Plinius, lib. 111. sect. 1 v. *Oppidum Leontini*, in Sicilia. Nunc *Lentini*, *Città Fecondissima*.

ΛΕΟΝ. & ΛΕΟΝΤΙΝΟΝ, apud Parutam. Derivatum oppidi nomen *Σπὸ τοῦ λέοντος* nummi plerique restantur, in quibus animalis ejus expressa effigies est. Sunt & in quibus spicæ insculptæ, aut Dea spicas gerens, quibus soli ubertas intelligitur. Cicero in Verrem, lib. 111. *Caput rei frumentariæ, campus Leontinus*.

ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. L. H. *λυχέλατος ἡ. anno octavo*. Nummus Antonini Pii, in Cimelio Regio. *Leontopoliten* in Ægypto nomen habet Plinius, lib. v. sect. 1 x. Oppidum ipsum *Λεόντων πόλις*, *Leonum civitas*, quos in eo oppido studiose ali, auctor est Ælianus, lib. x11. hist. animal. cap. vii. Quare & in nummo subsequente,

ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, Juliae Domnae, apud Tristhanum, tom. 11. pag. 144. leo radiatus cernitur, qui prioribus pedibus sistrum, Ægypti peculiare musicum instrumentum, ejusdemque provinciae in nummis vulgare symbolum, tenet.

LEPTIS.

COL. VIC. IVL. LEP. *Colonia Vitrix Julia Leptis*. Apud Ant. August. Dial. v 1. Antiq. Numism. pag. 91. & in Cimelio Regio. Apud Occonem, pag. 73. male, COLVIC. IVLEP. Plinio, lib. v. sect. 1 v. *Leptis altera, quæ cognominatur magna*, in Africa. Hodie *Lebida*. Vide plura in notis ad Plinium.

ΛΕΠΤΙΣ. Nummus Tiberii Augusti, e Gaza Regia, in quo Mercurii caput expressum, cum toto pectore.

ΛΕΚΒΙΩΝ. ΚΟΙΝ. Hoc est, *Κοινόν. Commune Lesbiorum*. M. Aurelii nummus, e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxxix. *Lesbos*, insula: hodie *Metelin*, ab oppido quod ibi insigne est, Mytilene.

ΑΥΤ. Κ. ΚΟΜ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. *Ἀυτοκράτωρ Καίσαρ Κόμοδος Ἀντωνεῖνος*. In superficie nummi altera, geminum Numen insculptum, sub cujus tutela Lesbii

fuere: Pallas dextram nummi aream obtinet, lævam Bacchus cum urceolo vel cantharo: medius inter utrumque stat Deus Terminus, ac proræ navis insistit. Epigraphe, ΚΟΡ. ΛΕΣΒΙΩΝ. Κόρη Λεσβίων. *Virgo Lesbiorum*: quod & Patinum, & totum ante nos Antiquariorum gregem fugit: cum vel ex Henr. Stephani Lexico doceri illi potuissent, Minervam quoque a Platone, de Legibus, Κόρη ἡ θεοποιουσα appellari. Et ex Punico Panormitanorum nummo apud Parutam, num. 138. in quo Palladis galeatæ caput insculptum, cum ea epigraphe ΚΟΡΑΣ, Dorica dialecto pro ΚΟΡΗΣ. Bacchus agrum circumjectum vini feracem ostendit: confirmatque Plinius, lib. xiv. sect. ix. Optimis Græciæ vinis *addidit Lesbium Erasistrati Medici auctoritas*, &c. Alexius apud Athenæum, lib. i. pag. 28. & Arcestratus, pag. 29. Donatus in Andriam Terentii, sc. III. act. i. *Semper nomina comitorum servorum, aut a nationibus sunt indita, ut Mysis, Syrus: aut ex accidentibus, ut Lesbia, velut ebriosa, a Lesbo insula, quæ est ferax suavissimi candidissimique vini, &c.* Denique Terminus proræ insistentis, situm insulæ & oppidi ad mare portuosi declarat.

ΛΕΣΒΟΥ. Goltzii nummus, in insulis Græciæ, Tab. xiv.

ΚΑΠΦΩ. ΛΕΣΒΙΣ. *Sappho Lesbia*. Ibidem. De ea, vide Strabonem, lib. xiii. pag. 617. & his adde ea quæ ex Polluce dicturi sumus in nummis ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. Ovidius, lib. iii. de arte, vers. 331.

Nota sit & Sappho: quid enim lascivius illa?

ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ. Goltziani nummi, in insulis Græciæ, Tab. i. quibus Diana peculiari cultu insculpta: sed quam cervus adjectus prodit. Plinio, lib. iv. sect. ii. *Leucadium litus, & Leucadia peninsula*, in Epiro.

ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ. ΑΓΗΝΩΝ, in nummo quem vidimus, Ionica dialectus est, pro ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ. ΑΓΩΝΩΝ. *Certaminum Leucadiensum*. Vide quæ de nummo inscripto ΚΑΙΣΑΡΕΙΩΝ ΑΓΗΝΩΝ diximus, verbo CÆSAREÆ Bithyniæ. Sunt enim ludii Leucadii, iidem qui Actii, ut idem Apollo Leucadius,

qui & Actius : a Leucade nempe Ambraciæ & Epiri promontorio , unde prospectus Actium usque est. Maro, Æneïdos lib. III.

*Mox & Leucatae nimboſa cacumina montis,
Et formidatus nautis aperitur Apollo.*

Et Naſo, in epiſt. Sapphûs.

Ambracia eſt terra petenda tibi.

Phæbus ab excelfo, quantum patet, aſpicit æquor:

Acteum populi, Leucadiumque vocant.

Propertius, lib. III. Eleg. XI.

Leucadius verſas acies memorabit Apollo.

Nempe claſſem Antonii apud Actium ab Auguſto verſam in fugam.

ΛΕΥΚΟΦΥΣ. Vide ΜΑΓΝΗΤΩΝ.

ΛΗΜ. ΛΗΜΝΟΣ, & ΛΗΜΝΙΩΝ, apud Goltzium, in nummis Græciæ inſularum, Tab. XII. cum malleo & forcipe, Vulcani ſcilicet instrumentis, qui Deus Lemni præcipue colebatur. Maro, VIII. Æneïd.

Hæc pater Æoliis properat dum Lemnius oris.

Tullius, lib. III. de Natura Deor. *Vulcani item plures: . . . Tertius ex tertio Iove & Iunone, qui Lemni fabricæ traditur præſuiſſe.* Plinio, lib. IV. ſect. XXI. *Lemnos &c. Inſula Ægæi maris, hodie Stalimene, voce conflata ex iis tribus, εἰς τὸ Λῆμον.*

ΛΙΒΥΗ. *Libya.* Nummus e Theſauro Goltzii, pag. 220. Plinius ſtatim initio libri quinti, *Africam Græci Libyam appellavere.*

ADVENTVI. AVG. LIBYAE, & RESTITVTORI. LIBYAE. Hadriani, apud Occonem, pag. 230. & 231.

ΛΙΛΥΒΑΙΙΤΑΝ, in nummis Parutæ. Oppidum fuit ejuſdem nominis cum promontorio, de quo Plinius, lib. III. ſect. XIV. Stephanus: *Λιλυβαίων . . . ἔστι καὶ πόλις. καὶ τὸ ἐθνικὸν, Λιλυβαῖος, καὶ Λιλυβαίτης.* Cicero in Divin. *Si litteras Græcas Athenis, non Lilybæi didiciſſes.* Et in Verrem, lib. II. *Quantum ab negotiatoribus, qui Syracuſis, qui Agrigenti, qui Panormi, qui Lilybæi negotiantur, eſſet coactum.* Et Orat. v. *Splendidiffima*

civitas Lilybætana. Sed negotiatorum nomen recodationem excitat nummorum, in Cimeliis passim occurrentium, ΕΜΠΟΡΙΤΩΝ, quos ab hisce negotiatoribus Siculis cufos esse jam antea subindicavimus. In nummis porro Lilybætanorum Apollinem, Apollinive tripodem, aut citharam, videas fere insculptam, aut denique Sphingem cum rota. Quæ Sphinx & in aliis quoque Siciliae nummis occurrit. Cujus rei admonitione & illius a Tullio facete dicti venit in mentem, quod Plinius noster recitat, libro xxxiv. sect. xviii. *Signis, quæ vocant Corinthia, plerique in tantum capiuntur, ut secum circumferant, sicut Hortensius Orator Sphingem Verri reo ablatam. Propter quam Cicero illo iudicio in altercatione neganti ei se ænigmata intelligere, respondit debere, quoniam Sphingem domi haberet.* Id nempe signum a Siculis Verres abstulerat, dederatque Hortensio patrono.

ΑΙΜΗΡΕΩΝ. Nummus Gordiani junioris. Plinio, libro iv. sect. ix. in Peloponneso. *Epidaurus Limera cognomine.* Pausaniæ lib. iii. Lacon. pag. 204. inter oppida Eleutherolaconum, Ἐπίδαυρος ἢ Λιμνὴ. Nunc quoque *Epidaura*: non ut quidam volunt, Malvasia, Monembasiave. In ea urbe olim fana Veneris, Æsculapii, Minervæ, & Διὸς Σωτῆρος, Jovis Servatoris fuere, teste Pausania in Lacon. pag. 107.

ΑΙΠΑΡΑΙΟΝ. ΑΙΠΑΡΑΙΩΝ, & ΑΙΠ. in nummis Parutæ, & in Græcia vetere Goltzii. Plinio, lib. iii. sect. xiv. *Lipara*, citra Siciliam insula, hodieque *Lipari*. In nummis iis Neptunius tridens, in aliis ipse Vulcanus insculptus, aut Æolus potius, quem ibi imperitasse ferunt: denique in aliis cancer, in nummis insularum, ut diximus, frequens. Est & Ceres in his cum spicis, soli ubertatis index. Strabo, lib. vi. pag. 275. de Lipara: Ἐχει ὃ τὴν γῆν ἄχραστον. *Agrum habet fertilem.*

ΛΟΒΕΤΥΜ. ΜΥΝ. Tiberii, e Thefauro Goltzii, pag. 244. Λόβητον Ptolemæo, lib. iii. cap. vi. in Hispania Tarraconensi oppidum.

ΛΟΓΓΟΣΤΑΛΗΤΩΝ. E Cimelio Regio. Situs adhuc incomperiti oppidum, si tamen oppidi istud, ac non viri potius nomen est, quod sic reconcinnari oporteat, **ΛΟΓΓΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ.** *Longi Senatoris*, cujus mentio in vetusta inscriptione apud Gruterum, pag. M X C V I. Nicææ in Bithynia reperta:

ΛΟΓΓΟΥΣΙΟΣ ΚΟΚΚΙΑΝΟΣ
ΛΟΓΓΟΥ ΟΥΛΕΥΤΟΥ &c.

Hoc est, ut Gruterus apte conjecit, *Λόγος ὑὸς Σοσιανῶδ Λόγῶδ Βουλῶτος*. At mihi nihilominus scrupulus restat unus, quo minus mea mihi plane conjectura arrideat: quod quam frequens in nummis sit ὁ βουλῆς nomen, tam sit βουλῶτος infrequens. Dicemus de ea voce uberius in nummis ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ.

ΛΟΚΡΩΝ. Nummi e Magna Græcia Goltzii, Tab. xxvi. in quibus, ut in numismatibus ΖΕΦΥΡΙΩΝ, præter Jovis caput insculptum, aquila in superficie nummi altera leporem discerpit: quod victoriæ fuit de Crotoniensibus relatæ symbolum, ut mox dicemus ex Justino. Quare ad Italiæ Locros ii spectant, quibus a Zephyrio cognomen fuit, ut in nummis ΖΕΦΥΡΙΩΝ diximus.

ΛΟΚΡΩΝ. Cum Proserpinæ effigie, ac teda, apud eundem Goltzium. Cultam in primis hanc Deam a Locris, docet Strabo, lib. vi. pag. 256.

ΛΟΚΡΩΝ. Jovis sedentis effigies, cum Copiæ cornu: & ex parte averfa Castores duo pileati cum stellis. Justinus, lib. xx. cap. 11. *Recuperata sanitate, non diu Crotonienses quieverunt. Itaque indignantes, in oppugnatione Siris, auxilium contra se a Locrensisibus latum, bellum his intulerunt. Quo metu territi Locrensis, ad Spartanos decurrunt, auxilium supplices deprecantur. Illi longinqua militia gravati, auxilium a Castore & Polluce petere eos jubent. Neque legati responsum sociæ urbis spreverunt: profectique in proximum templum, facto sacrificio, auxilium deorum implorant. Litatis hostiis, obtentoque, ut remur, quod petebant, haud secus lati, quam si deos ipsos secum advekturi essent, pulvinaria iis*

in navi componunt, faustisque profecti omnibus solatia suis pro auxiliis deportant. His cognitis, Crotonienses & ipsi legatos ad oraculum Delphos mittunt, victoriæ facultatem, bellicque prosperos eventus deprecantes. Responsum, prius votis hostes, quam armis vincendos. Cum vovissent Apollini decimas prædæ, Locrenses & voto hostium, & responso Dei cognito, nonas voverunt: tacitamque eam rem habuere, ne votis vincerentur. Itaque, cum in aciem processissent, ad Sagram amnem, & Crotoniensium centum viginti millia armatorum constitissent, Locrenses paucitatem suam circumspicientes, nam sola quindecim millia militum habebant, omiſſa spe victoriæ, in destinatam mortem conspirant: tantusque ardor ex desperatione singulos cepit, ut victores se putarent, si non inulti morerentur. Sed dum mori honeste quæerunt, feliciter vicerunt: nec alia causa victoriæ fuit, quam quod desperaverunt. Pugnantis Locris, *A Q V I L A* ab acie nunquam recessit, eosque tamdiu circumvolavit, quoad vincerent. In cornibus quoque duo juvenes (*CASTORES*) diverso a ceteris armorum habitu, eximia magnitudine, & albis equis, & coccineis paludamentis, pugnare visi sunt, nec ultra apparuerunt quam pugnatum est, &c. Strabo, lib. VI. pag. 261. Μετὰ τῆ Λόκροις, Σάγρας, ὃν Ψηλυκῆς ὀνομάζουσιν, ἐφ' οὗ βαμοὶ Διοσκούρων, περὶ οὓς Λοκροὶ μῦθοι καὶ Πηγίωνων περὶ δεξατέρης μωιδάδας Κροτωνιατῶν συμβαλόντες εὐνίχισαν. Post Locros sequitur Sagra fluvius, quem feminino genere efferunt: ad eum est templum Castorum, ubi *CCICD* Locrenses cum Rheginis, de *CXXX.* millibus Crotoniatarum pugna commissa victoriã reportarunt.

Λ Ο Κ Ρ Ω Ν. Apud Goltzium, Tab. VII. veteris Græciæ nummi, in quibus Minervæ & Pegasi effigies sculptæ, ut in Amphilochiorum nummis, Tab. 6. Plinio, lib. IV. sect. IV. Proximi Ætolis Locri, qui cognominantur *Ozolæ*. Pars quæ Solem ortivum spectat, Bœoticiæ fuit, eademque Locrorum Epicnemidiorum appellata.

Λ Ο Κ Ρ Ω Ν. Ν Ε. Ρ Ω Μ Α. Romæ sedentis effigies, cui coronam stans Virtus porrigit. Λοκρῶν Νεωκόρων. Πάμμ. Apud Goltzium in Magna Græcia, tab. XXVII. Ex

partē altera, Jovis caput, epigraphē, ΝΕΩΚ. Itaque se Jovis & Urbis Romæ Locri Neocoros vocant. Quare ad Græciæ Locros nummum hunc potius revocamus, quam ad Epizephyrios: quod cum auctore Tacito, lib. I V. Annal. Smyrnenses omnium primi se Neocoros Urbis Romæ dixerint, Italia jamdudum scilicet a Romanis subacta: hanc adulationem ab Italiæ oppidis, post illud tempus usurpatam fuisse vix arbitremur.

ΛΟΚΡΩΝ. Cum Pegaso, & ederæ folio, quale & in Opuntiorum, qui Locri fuere, nummo pictum. Apud Goltzium in Græcia, Tab. XVIII.

ΛΟΚΡΩΝ. Cum Ajacis Oilei, ut videtur effigie: ejus nimirum, qui Locrorum Epicnemidiorum dux bello Trojano fuit. Homerum vide, & Strabonem, lib. IX. pag. 425.

ΛΟΚΡΩΝ. Cum Palladis armatæ effigie, adjecto cantharo, cum uva & edera, ut in Opuntiorum nummo. Apud Goltzium, Tab. XV III. Stephanus, verbo Ζωστήρ. Τιμᾶται ἢ Ζωστήρια Ἀθῶν ἐν Λοκροῖς τοῖς Ἐπικνημιδοῖς. Colitur & Minerva Zosteria in Locris Epicnemidiis. Et hujus cognominis meminit Hesychius. Id Palladi datum, quod veteres ζώσασθαι arma induere dicerent. Pausanias, in Bœot. pag. 294. ubi Thebanorum fana signaque enumerat: Πλησίον ἢ Ἀμφικύωνος, inquit, δύο ἀγάλματα λίθινα λέγουσιν Ἀθῶν ἐπίκλησιν Ζωστήρας: λαβεῖν ἢ τὰ ὄπλα αὐτῶν ἐνταδθεῖν, ἢ νίκη Εὐβοῆσι ἢ Χαλκιδόνι ἐμελλεν ἀνιπτάζεσθαι. τὸ ἢ ἐνδύειν τὰ ὄπλα, ἐκάλου ἀρα οἱ παλαιὶ ζώσασθαι. Καὶ δὴ Ὀμήρου Ἄρει ἢ Ἀγαμέμνονα ποιήσαντα εὐκίεσαι ἢ ζῶντι, ἢ ὄπλων ἢ σιδῶν φασιν εἰσέζειν. Prope Amphitryonem duo sunt Minervæ signa lapidea, Zosteriæ cognomento: illic enim dicitur arma induisse Amphitryo, cum Eubœensibus & Chalcodonte congressurus. Arma autem induere, veteres Cingere, ζώσασθαι, dixerunt. Nam & Homerum cum Agamemnonem Marti similem zona fecisset, de armorum ornatu id intelligi voluisse putant.

ΛΟΠΑΔΟΥΣΣΑΙΩΝ. Goltzii nummus in vetere Græcia. Plinio, lib. V. sect. VII. Lopadusa. Stephano: Λοπάδουσα,

Λοπάδουσα, ἡ ἴσος κτ' Ἐλίφον & Διούης τὸ ἔθνικόν,
Λοπάδουσαῖος. Nunc *Lampedosa*, in Libyco mari. Præ-
fert hic nummus Jovis caput: piscem ex parte averſa.

LOVCERIA. E Cimelio Regio: singulis litteris inter
singulos rotæ unius radios collocatis. Plinio, lib. 111.
sect. xvi. *Colonia Luceria*. Quo tempore deducta eo
colonia fuerit, disce ex Velleio, lib. 1. Nunc *Lucero*
delli Pagani, in Capitanata Italiæ regione.

LVGDVNVM.

COL. ROM. LVGDVN. Cæii Cæſaris nummus, e
Thesauro Goltzii, pag. 241. *Colonia Romana Lugdu-
num*. Plinio, lib. 1 v. sect. xxxii. *Colonia Lugdunum*,
in Secusianorum agro: caput olim Galliæ Lugdunensis.
Lion.

IMP. CAESAR. DIVI. F. DIVI. IVLI. COPIA.
Nummus Augusti, e Cimelio Regio, & apud Trista-
num, pag. 84. qui ad Thuriorum urbem hunc num-
mum refert, quod hanc a Romanis Strabo, aliique
eum secuti, *Κοπίαι*, esse appellatam prodiderunt. Apud
Gruterum, inscriptio tergemina, C. C. C. AVG.
LVGD. *Colonia Copia Claudia Augusta Lugdunensis*.
Iterumque alia, C. C. COL. LVG. *Claudia Copia*
Colonia Lugdunensis. Nam apud eundem Gruterum,
pag. xxx. planissime legas, COLON. COPIAE.
CLAVD. AVG. LVGD. Forte, quod ibi co-
piæ, hoc est, horrea & apothecæ forent, in quibus
militaris annona condebatur. In vet. inscript. mentio
fit Præfecturæ cujusdam, A COPIIS. MILITA-
RIBVS. Hinc apud Gellium, lib. xvii. cap. 11.
Copiarum, castrense verbum.

COPIA. Apud Goltzium, in Magna Græcia, Tab.
xxv. cum Copiæ cornu, quale & in Cabellionum
nummo vidimus, & in altero Lugdunensium mox vi-
furi sumus. Non Thuriorum, ut ille falso existimavit,
ceterique post eum: sed Lugdunensium omnino num-
mus est.

IMP. CAES. D. CLO. ALBIN. AVG. *Imp.*
Cæsar Decimus Clodius Albinus Augustus. GEN.

LVG. COS. II. *Genius Lugduni. Consul secundum.*

Genius Urbis turrito capite aream ejus nummi posticam obtinet, hastam laeva, dextra Copiæ cornu gerens, quo symbolo vetus Lugduni nomen, COPIA repræsentatur. Ante pedes, aquila: principatus Albinii typus. Est hic nummus apud Oconem, pag. 342. sed vitiose editus: GEN. L. AVG. COS. II.

SECVRITAS. REIPVBLICAE. LVGD. OFF. S.

Lugdunensis Officina signavit. Item, P. LVG. Hoc est, *Percussa Lugduni Moneta*, in nummis Juliani. In Valentiniani, GLORIA ROMANORVM. LVG. S. M. *Lugduni signata Moneta.* Vide infra, SISCIA.

LVGV DVNI. In nummis M. Antonii, ut in vetusta

inscriptione apud Gruterum, pag. CCCCLXXXIV.

CVRIA LVGV DVNENSIV M. Leo in eo nummo

infulptus, seu Antoniaë familiaë symbolum: unde

Tullianum illud ad Atticum: *Tu cave Antonii leones*

pertimescas: sive legionis ejus insigne, quæ deducta

Lugdunum ritu coloniaë est, vel quæ Antonio militavit.

Sic enim in nummis Gallieni, e Cimelio Regio,

LEG. IIII. FL. VI. P. VI. F. Item, LEG.

VII. CL. VI. P. VI. F. aliisque quamplurimis,

leo legionum earum insigne est: ut aliarum, sub eodem

Principe, taurus, centaurus, ibis, aper, &c. Ad-

ditæ in hoc nummo litteræ, A. XL. In aliis etiam,

teste Rubenio, XLI. & XLII. & LXI. quibus si

quis vel nummi pretium, vel annonæ concessæ numerum,

vel annum æræ alicujus signari putet, frustra sit.

An legionis ibi, vel cohortis potius, nomen intelligi

oporteat, quæ vel *Adjutrix quadragies* sæpiusve, vel

Antoniana appellata sit, quod toties Antonio navaverit

operam, amplius considerandum. Certe in nummis

superius appellatis, *Legio Quarta Flavia sextum Pia,*

sextum Fidelis, Legio Sexta Classica sextum Pia,

sextum Fidelis, aliæque *septimum,* vel sæpius, ob id nuncupantur:

Et in vetusta inscriptione apud Gruterum, pag. CIII. 6. occurrit LÉGIO I. ADI. P.

F. ANTONIANA. Sed hæc conjectura esto, non
κεία δόξα.

LVGDVNVM *alterum.*

LVGDVNO. CLOATO, hoc est, *Clavato*. Nummus aureus antiquus laudatus a Sirmondo, in Notis ad Conc. Aurel. i v. pag. 609. quod habitum est anno æræ vulgaris, D X L I X. Quo tamen in nummo, LAV-DVNO potius, quam LVGDVNO legi censuerim oportere: quod, auctore Flodoardo, lib. i i. hist. Eccl. Rem. cap. v. in Remensi Concilio circa annum D C X X X. una cum *Theodorico Lugdunensi*, interfuit *Chainoaldus Lauduni Clavati*. Sed idem fortassis Laudunum ævo posteriore, quod priore *Lugdunum Clavatum* vocitatum est: hodie *Laon*, in Gallia Belgica. Urbem quoque *Claborum Virdunum* legere me alicubi memini: credo, apud Sigebertum in Chron.

LYCIA.

ADVENTVI. AVG. LYCIAE. Hadriani nummus ex Occone, pag. 230. De Lycia Plinius, lib. v. sect. xxviii.

ΛΥΚΟΠΟΛΙΤΩΝ.

ΛΥΚΟ. L. ΙΑ. cum effigie Serapidis. *Λυκοπολιτών. Λυχαίωπος ια.* hoc est, anno undecimo Hadriani Principis, cujus ævo cusus ille nummus est. Plinio, lib. v. sect. ix. *Lycopolites* nomos, seu præfectura in Ægypto.

ΛΥΚΟΣΘΕΝΕΩΝ. ΜΗΤΡΟΠ. Titi nummus e Thefauro Goltzii, pag. 221. Stephanus: *Λυκοθένη, πόλις Λυδίας. . . . ὁ πολίτης, Λυκοθένης.*

ΛΥΚΤΙΩΝ, cum apri capite, & aquila Jovis armigera, ex parte averfa. Nempe ei Deo in primis devoti Lyctii fuere: ut & olim humana ei hostia litarent. Clemens, in Protrept. pag. 27. *Λυκτίους γὰρ, Κρητῶν ἢ ἔθνη εἰσὶν, οὕτως Ἀπικλείδης ἐν Νόμοις, ἀποφαίνεται ἀνθρώποις ἀποσφάττειν τῷ Διί.* Erat autem colonia Lacedæmoniorum, & inter Cretæ civitates antiquissima. Polybius, lib. iv. *Λύκτιον ἢ, ἡ Λακεδαιμονίων μὲν ἀποικία οὖσα καὶ συγχευῆς, ἀρχαιοτάτη ἢ τῆς Κρήτης πόλεως.* Plinio, lib. iv. sect. xx. *Lyctus*. In Notitia Eccles. antiqua, inter Episco-

pos Provinciæ Cretæ, pag. 13. ὁ Λύκτος. *Lege*, ὁ Λύκτου. In altera Notitia, pag. 25. recte Λύκτος.

ΛΥΤΤΙΩΝ, in nummis quibusdam vidimus. Nempe quæ scriptoribus aliis Λύκτος appellatur, eadem Polybio, ac Poëtis, Strabone teste, lib. x. pag. 476. Λύκτος dicitur. Appellationis causam Stephanus affert, quod sit in loco edito posita : nam quod editum est, Λυττῶν dicunt. Apud Gruterum, pag. 1094. 5. Et pag. 1084. 9. 10. 11. & 12. ΛΥΤΤΙΩΝ. Η. ΠΟΛΙΣ, ubi Trajano ac Plotinæ, Sabinæ item, ac Matidiæ, Hadriano denique ipsi dicatæ a Lyttiis inscriptiones plurimæ afferuntur. Ex iis hæc in primis eximia, quæ Trajanum Divi Nervæ F. spectat. pag. MLXXXIV. II.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ. ΚΑΙΣΑΡΙ.

ΘΕΟΥ. ΝΕΡΒΑ. ΥΙΩ. ΝΕΡΟΥΑ.

ΤΡΑΙΑΝΩ. ΣΕΒΑΣΤΩ.

ΑΡΧΙΕΡΕΙ. ΜΕΓΙΣΤΩ.

ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ. ΕΞΟΥΣΙΑΣ. ΤΟ. ΙΖ.

ΥΠΑΤΩ. ΤΟ Γ. ΠΑΤΡΙ. ΠΑΤΡΙΔΟΣ.

ΤΩ. ΤΗΣ. ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ. ΚΤΙΣΤΗ.

ΛΥΤΤΙΩΝ. Η. ΠΟΛΙΣ.

ΔΙΑ. ΠΡΩΤΟΚΟΣΜΟΥ. Μ. ΠΟΜΠΗΙΟΥ.

ΚΛΕΙΜΕΝΙΔΑ.

Imp. Cæsari Divi Nervæ F. Nervæ Trajano Augusto, Pontifici Max. Trib. Potest. xvii. Consuli III. Patri Patriæ, Orbis Conditori, Lyttiorum Civitas, per Protocosmum M. Pompeium Climenidæ F. Est Cosmus apud Cretenses Magistratus idem, qui apud Lacedæmonios Ephorus. Nec Trajano modo marmor dicavere Lyttii, sed & nummum Nervæ quoque ipsius insignitum effigie cudi jussere, qui sequitur :

ΑΥΤΟΚΡΑΤ. ΝΕΡΟΥΑΣ. ΚΑΙΣΑΡ. ΣΕΒΑΣΤ.

ΛΥ. *Imp. Nervæ Cæsar Augustus, Lyttiorum.* Nervæ laureatum caput. Ex parte altera, ΥΠΑΤΟΣ. ΤΡΙΤΟΝ. *Consul tertium.* Lyræ geminæ, cum noctua : quibus symbolis Apollinis Palladisque fana & sacra in eo oppido celebrata olim significatur. E Museo V. Cl. I. Vaillant.

LYLA.

COL. LYLA. S. P. Q. R. Titi nummus, apud Mediobarbum, pag. 127. in quo aquilæ effigies expansis alis. Stephanus: Λύλη, πόλις Ἀρχαδίας . . . τὸ ἔθνικόν, Λυλαῖος.

ΛΥΡΒΕΙΤΩΝ. Gordiani junioris, Licinii Salonini, & Licinii Valeriani numismata, e Cimelio Regio. Λύρβη urbs est Phrygiæ supra Cibyrā posita, cujus Eustathius, ac Dionysius meminere.

ΛΥΣΙΜΑΧΕΩΝ. Nummus e Goltzii Græcia, Tab. xxvi. Ex parte altera: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ. Plinio, lib. iv. sect. xviii. *Lysimachia*. Stephano: Λυσιμάχεια, πόλις ἐν Θράκη Χερρόνησου . . . ὁ πολίτης Λυσιμαχεύς.

ΛΥΣΙΜΑΧΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Vespasiani, ex eodem.

ΛΥΣΙΜΑΧΕΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Annæ Faustinae, ex eodem Goltzio.

ΛΥΤΤΙΩΝ. Vide ΛΥΚΤΙΩΝ.

M

MΑΓΔΩΛΙΤΩΝ. Antonini Pii nummus, e Thefauro Goltzii, pag. 221. Stephanus: Μαλδωλός, πόλις Αἰγύπτου . . . τὸ ἔθνικόν, Μαλδωλίτης.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ, in *Asia, ad Mæandrum*.

ΛΕΥΚΟΦΡΥΣ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Hadriani nummus, ex Cimelio Regio, cum Dianæ *διμάτῳ* effigie. Fuit nempe Leucophrys oppidum, in quo Dianæ fanum, stagnumque circuitu stadii unius, circa Tralles, in ea planitie quam Mæander alluit in Magnesia, teste Xenophonte, lib. i v. rerum Græcarum, pag. 539. & Tacito, ut diximus in nummis ΕΦΕΣΙΩΝ. Pausanias quoque in Atticis, pag. 24. Χαλκῶν Ἀρτέμιδος ἀγάλμα, ἐπίκλησιν Λευκοφρυγίας ἀνέθεσαν ἢ οἱ παῖδες οἱ Θεμιστοκλέους. Μαγνητες γὰρ ἂν ἦρχε Θεμιστοκλῆς, λαβὼν αὐτῷ βασιλείας, Λευκοφρυγίᾳ Ἀρτεμιν ἀγούσιν ἐν πηλῇ. Apud Oconem, pag. 146. Otaciliae Severæ nummus hanc ha-

bet epigraphen, ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΛΕΥΚΟΦΡΥΗΝΗ, cum templo Dianæ. Vide & Seldenum, in Marmoribus Arundellianis, pag. 153.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Faustinae Aurelii, apud Patin. pag. 253.

ΕΠ. Μ. ΑΥΡ. ΥΛΛΟΥ. ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Ἐπὶ Μάρκου Ἀυρηλίου Ὑλλοῦ Ἐπικρατοῦς Μασσητῶν. *Sub Marco Aurelio Hyllo Praeposito Magnetum.* Caracallæ nummus, apud Trifan. tom. II. pag. 196. & in Museo nostro: in quo Curetes armati tres, cum clypeis ac pugionibus, ante aram Deamque saltantes: qua de saltatione Plinius, lib. VII. sect. LVII. *Saltationem armatam Curetes docuere in Creta.* Porro Magnesium ad Mæandrum Cretensium esse coloniam docuimus in nostris ad Plinium notis.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΕΒΔΟΜΗΤΗΣ. ΑΣΙΑΣ. *Magnetum, septima Asiae* civitas. Gordiani tertii nummus e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 373. Fuit inter civitates ordo quidam prærogativæ, qualem in sua patria Naso agnoscit, lib. II. Amor. eleg. XVI.

Pars me Sulmo tenet Peligni tertia ruris:

Parva, sed irriguis ora salubris aquis.

Quamobrem & tertio loco a Plinio appellatur, ut suo loco monuimus. Vide quæ diximus, verbo ASIA. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 43. Magnesia prope Mæandrum posita, quartum locum obtinet: prope Sipyllum altera, vicesimum. Apud Constant. Porphyrog. lib. I. them. III. pag. 21. inter Asiae civitates, nonus Magnesiæ locus adjudicatur. Itaque propius vero est, spectare nummum hunc ad Magnesium Mæandri, de qua Plinius, lib. V. sect. XXXI. *Magnesia Mæandri cognomine insignis.*

ΓΡΑ. ΦΡΩΝΤΕΙΝΟΥ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ Juliae Mameæ e Cimelio Regio, cum Dei Luni stantis effigie, faces spiris serpentium involutas utraque manu gestantis.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΕΠ. ΓΡ. ΑΥΡ. ΤΥΧΙΚΟΥ. Alexandri Severi, apud Occonem, pag. 420. Μασσητῶν, Ἐπὶ Γραμματέως Ἀυρηλίου Τυχοῦ. *Magnetum, sub Scriba*

Aurelio Tychico. Et Marciae Otaciliae Severae, pag. 446. ΕΠ. Γ. ΤΥΧΙΚΟΥ. ΒΝΕ ΜΑΓΝΗΤΩΝ. hoc est, Ἐπι Γραμματέως Τυχοῦ, Μαγνήτων β'. sive δις Νεωκόρων: Illud enim ΒΝΕ in ima parte nummi positum, postremo loco legi oportuit. Est hic Otaciliae nummus & in Cimelio Regio.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ. Victoria stolata stat, dextra coronam, læva palmam gerit, in nummo Maximi Cæsaris, cujus epigraphæ ex parte altera, Γ. ΙΟΥΛ. ΟΥΗ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Κ. *Caius Iulius Maximus Cæsar. Magnetum, qui Neocori Dianæ.* Apud Occonem, pag. 425. & Erizzo, pag. 494.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΕΠ. ΓΡΑ. ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ. *Sub Scriba Athenodoro.* Gordiani junioris nummus, cujus neque epigraphen legere, nec typum explanare Patinus valuit, pag. 373. In eo Diana, cujus in primis numini Magnetes devotos addictosque vidimus, curru vehitur juncto cervorum biga. Alias quadriga cervorum ejus Dææ currum trahi, auctor est Callimachus hymno in Dianam, vers. 105.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ *a Sipylo.*

ΜΑΓΝΗ. ΣΙΠ. Nervæ nummus apud Patinum, pag. 169.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥ. & ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥΔΟΥ. Item ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΑΠΟ. ΣΙΠΥ. passim in nummis occurrunt, Domitiæ Longinæ, M. Aurelii, Caracallæ, Juliæ Mamææ, Alexandri Severi, Gordiani junioris, Philippi Patris, e Cimelio Regio, & Otaciliae Severæ. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Magnetes a Sipylo.*

ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΑΙΥΟΔΙΟΥ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥΔΟΥ. M. Aurelii e Cimelio Regio. *Sub Prætoræ Evodio.* Victoria dextram trophæo imponit.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. Μ. ΑΥΡ. ΓΑΙΟΥ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΣΙΠ. Caracallæ nummus, apud Patinum in Thesauro, pag. 187. in quo Genius Urbis cum Cybele Deorum matre, uti ex leone quidem adstante conjicimus, fœdus

incunt. Et sane Crispinae nummus ædem exhibet, in qua Cybele cum leonibus insculpta: epigraphe, ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΣΙΠΥΛΟΥ. In marmore Arundelliano, jurant Magnesia Smyrnaeis, *Ἐπὶ τῷ Μντήρ τῷ Σιπυλίῳ*. Unde intelligimus inter Deos Prævides ejus civitatis Matrem quoque Deam fuisse.

ΕΠ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΤΑΤΙΑΝΟΥ. Β. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥ. Apollo sedens cum cithara, in nummo Philippi filii, apud Sponium in Itin. Athen. *Sub Prætoře Aurelio Tatiano iterum, Magnetum a Sipylo.*

ΕΠ. ΣΤΡ. ΑΦΦΙΑΝΟΥ. ΒΑΡΧΑΤΟΒ. ΣΤΕΦΑΝΗ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Decii nummus, quem sic Tristanus legit, tom. II. pag. 595. *Ἐπὶ πρατηροῦ Ἀφφιαροῦ Βαρχατοῦ, &c.* Nos paulo feliciter, uti remur:

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΦΦΙΑΝΟΥ. Β. ΑΡΧ. Α. ΤΟ. Β. ΣΤΕΦΑΝΗ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. *Ἐπὶ Στρατηροῦ Ἀφφιαροῦ δις, Ἀρχιερέως πρώτου τὸ β. Στεφανηφόρου Μαγνητῶν.* *Sub Prætoře Apphiano iterum, Pontifice primo iterum, Stephanephoro Magnetum.* Occurrit idem Apphianus in nummo Phocænsium. Fuit *Στεφανηφόρος* is appellatus, cui a ceteris sacerdotibus cura commissa, ut præesset Magnesiæ totius sacris. Fuit is honos veluti summus Pontificatus, & ejus insigne corona capiti imposita. Vetus inscriptio, apud Gruterum, pag. CCCIX. I.

Η. ΣΥΝΟΔΟΣ. ΤΩΝ. ΜΥΣΤΩΝ. ΤΗΣ. ΜΕΓΑΛΗΣ. ΘΕΑΣ. ΘΕΣΜΟΦΟΡΟΥ. ΔΗΜΗΤΡΟΣ. ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΝ. ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ. ΤΟΥ. ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ. ΜΑΤΡΩΝ. ΣΥΜΜΑΡΤΥΡΑΣ ΤΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΝ.

Conventus Sacerdotum Magnæ Deæ Legiferæ Cereris, Metrodorum Hermogenis F. Metrodori N. Matris Deum sacerdotem Pronunciavit Stephanephorum. Altera, apud Sponium in Itin. Athen. ΤΟΥ. ΙΕΡΕΩΣ. ΤΩΝ. ΣΕΒΑΣΤΩΝ. ΚΑΙ. ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥ. ΤΟΥ. ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ. ΑΥΤΩΝ. ΟΙΚΟΥ. *Sacerdotis Augustorum, & Stephanephori totius eorum domus.* Posidonius, apud Athenæum, lib. XII. pag. 533.

Πόσις ἐν τρίτῳ Μαγνητικῶν τὸν Θεμιστοχλέα φησὶν ἐν Μαγνησίᾳ τῷ Στεφανηφόρῳ δέχθην ἀναλαβόντα ἦσαι Ἀθλιᾶ, ἢ
τῷ

τιὴν ἑορτὴν Παρθενία ἀνομάσαι. Καὶ Διονύσιον Χοοπότην
 θυσιάσαντα, καὶ τὴν ἑορτὴν αὐτοῦ καταδειξά. *Posidoni-
 us libro tertio Magnesium ait, Themistoclem in Ma-
 gnesia, cum Stephanephorum dignitatem assumpsisset, Pal-
 ladi sacrificasse, festumque illum diem vocasse Panathe-
 naea: tum etiam Baccho Choopota immolasse hostias: &
 eo ritu, quo Athenienses, illic Congiorum ferias celebra-
 se.* In hoc certe Magnetum nummo Bacchus curru ti-
 gribus juncto vehitur. Quod vero in eo TO. B legi-
 mus, id esse in nummis familiare, vel ex hoc opere li-
 quet: in quo & BYZANTIΩΝ. ΕΠΙ. ΤΡΑΙΑ-
 ΝΟΥ. ΚΑΙ. ΤΟ. Β. & alia similia monumenta vidi-
 mus. Sic vetus inscriptio, apud Gruterum, pag.
 ccccxlviii. i. quam, non ut ibi mutilam, sed in-
 tegram representamus:

ΑΓΑΘΗ. ΤΥΧΗ.
 Γ. ΠΑΠΕΙΡΙΟΝ.
 ΑΔΕΞΑΝΔΡΟΝ.
 ΑΡΧΙΕΡΕΑ. ΚΑΙ.
 ΤΟ Β. ΠΡΩΤΟΝ
 ΑΡΧΟΝΤΑ ΚΑΙ ΤΟΝ.
 ΕΙΡΗΝΑΡΧΗΝ
 ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕ
 ΩΣ ΑΝΚΥΡΑΣ.
 ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΙΕΡ
 ΕΑ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣ
 ΟΥ ΦΥΛΗ. &c.

Et vetus inscriptio, apud Gruterum, pag. cccxvi. io.

Α. ΦΑΒΙΟΝ.
 ΚΕΙΛΩΝΑ
 ΤΟΝ ΔΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ.
 ΕΠΑΡΧΟΝ ΡΩΜΗΣ
 ΥΠΑΤΟΝ ΤΟ Β
 Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
 ΤΗΣ ΓΑΛΑΤΙΑΣ
 ΑΝΚΥΡΑ
 ΤΟΝ ΕΑΥΤΗΣ
 ΠΡΟΣΤΑΤΗΝ.

ΕΠ. ΑΡΤΕΜΑ. ΣΤΡ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥΛΟΥ.

Herenniaë Etruscillaë nummus e Cimelio Regio. *Sub Artema Prætoræ*, quem & Apamensium Phrygiæ Præto-
torem fuisse suo loco vidimus. Apud Gruterum, vetus
inscriptio, pag. 902. ΑΡΤΕΜΑΣ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΜΕΙΛΗΣΙΟΥ. *Artemas Demetrii F. Milesius*. Sunt
qui in eo nummo legant, ΕΠ. ΣΤΡ. ΑΡΧΕΜΑΧΟΥ.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΦΡΟΝΤΩΝΟΣ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙ.

Valeriani nummus, e Cimelio Regio, cui similem af-
fert Patinus, sub Gallieno, pag. 413. & Occo, pag.
473. Museumque nostrum hunc habet. Sed uterque
has litteras ΣΙ. quas in eo Valeriani Gallienique nu-
mismate perspicue vidimus, prætermisit. Ex quibus in-
telligas Magnetes a Sipylo Prætoris nomen impressisse
nummis: alios qui ad Mæandrum, Γεωμιαπέυσιτος, sive
Scribæ. Hunc igitur sic lege, 'Επί Στρατηγού 'Αυρηλίου
Φρόντωνος. Μαγνήτων Σιπύλου. *Sub Prætoræ Aurelio Fron-
tone. Magnetum a Sipylo.*

ΣΤΡΑ. ΛΟΓΓΕΙΝΟΥ. Β. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥ.

Gallieni nummus, apud Occonem, pag. 473. *Prætoræ
Longino iterum, Magnetum a Sipylo.* Occo sic defor-
matum exhibet: ΣΤΡΑ. ΟΓΓΕΙΝΟΥ. Β. ΜΑ-
ΓΝΗΤΩΝ ΣΙΟΥ.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥ.

ΜΑΓΝ. ΔΙΑΓΟΡΑΣ. *Magnetum Diagoras Præfectus.*

ΜΑΓΝ. ΠΟΛΕΜΩΝ. *Magnetum Polemon.*

ΜΑΓΝ. ΑΞΙΟΧΟΣ. *Magnetum Axiochus.*

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΕΡΑΣΤΙΠΠΟΣ. ΑΡΙΣΤΕΟΥ.

Magnetum Erastippus Aristæ F. E quinque nummis
hiscæ postremis, cum iisdem sint insigniti notis poste-
rius appellati quatuor, ac prior ille ΜΑΓΝΗΤΩΝ.
ΣΙΠΥ. in Græcia Goltzii vetere, Tab. xxi. nempe
equitis effigie ex parte una, vel Dianæ capite, ut in
quinto: bovis ex altera, sive stantis, sive priore sini-
stro genu procumbentis: ad Magnetes a Sipylo perti-
nere eos verius idcirco arbitramur, quam ad Thessa-
los, etsi aliter Goltzius, Nonniusque, & alii censuere.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥΛΟΣ. Jovis effigies, dextra

victoriam gestantis, sinistra oleam: apud Goltzium, in vetere Græcia, Tab. XXI. ubi ΣΟΠΥΛΟΣ mendose legitur.

ΣΙΠΥΛΟΣ. Sipyli caput, Agenoris filii, a quo mons ille cognominatus, cui apposita Magnesia est. Fuisse enim montem, qui prius Ceraunius diceretur, Plutarchus est auctor, lib. de flumin. in Mæandro, pag. 1153. Ex parte averſa nummi illius, ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Ex eo monte amnem fluxiſſe cognominem, Nervæ nummus ſupra laudatus ſignificat, in quo fluvii decumbentis effigies.

ΜΑΓΝΗCΙΑ. Caput turritum, quo Genius Urbis ſignatur. Ex parte averſa, ΜΑΓΝΗΤΩΝ. CΙΠΥ. Cybele turrito capite, cum leonibus. Eſt apud Triſtandum, tom. II. pag. 428. Sic Matrem Deum Cybelem depingit carmine non inveniſto Lucretius, lib. II.

*Hanc veteres Graiùm docti cecinere poëtice
Sedibus in curru bijugos agitare leones:
Muralique caput ſummum cinxere corona,
Ex imis munita locis quod ſuſtinet urbes
Quo nunc inſigni per magnas prædita terras
Horriſice fertur divinæ Matris imago.
Hanc variæ gentes antiquo more ſacrorum
Idæam vocitant matrem: Phrygiaſque catervas
Dant comites: &c.*

ΙΕΡΑ. CΥΝΚΛΗΤΟΣ. ΕΠ. CΤ. ΑΥ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. CΙΠΥΛ. Sacer Senatus. Ἐπὶ Σεατηροῦ Αὐρηλίου Θεοδοτοῦ. Sub Prætoſe Aurelio Theodoto. Eſt Cimelii Regii. Patinus, pag. 5. ΘΕΟΔΟΤΟΥ perperam, pro ΘΕΟΔΟΤΟΥ legit. Apud Gruterum, pag. M CXXXVII. 4. ΑΥΡ. ΘΕΟΔΟΤΩ, &c. Eſt huic nummo ſimilis alter, Gordiano juniore cuſus, apud Erizzo, pag. 505. ΕΠ. ΑΥ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ. Β ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Sub Aurelio Theodoto iterum Prætoſe Magnetum.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ in Theſſalia.

ΑΡΓΩ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Gallieni nummus, cum navis Argo & nautarum effigie, apud Patinum, pag. 413.

nunc Cimelii Regii. Hunc vero ad Magnetes Thessalix, de quibus Plinius, lib. 1 v. sect. xv i. idcirco referimus, quod Argonautas plerosque omnes Thessalos fuisse docet Hyginus, fab. xi v. aliique.

ΜΑΙΑΝΔΡΙΩΝ. Plinio, lib. v. sect. xxix. in Caria, *Μααndropolis*. Stephanus: *Μααndρούπολις* . . . τὸ ἔθνικὸν *Μααndροπολίτης*. Εἰ δὲ ἔστι *Μαίανδρος* ἢ πόλις, τὸ ἔθνικὸν *Μαίανδριος*.

ΜΑΙΟΝΩΝ, *sive Lydorum in Asia*.

ΕΠΙ. ΑΥΡ. ΖΗΝΩΝΟΣ. ΑΡΧ. Α. ΜΑΙΟΝΩΝ. Alexandri Severi, cum Baccho, vite, tigride, quibus feracitas vini in eo tractu signatur. Apud Sponium, in Itiner. Athen. Ἐπὶ Ἀυρηλίου Ζεύωνος Ἀρχιερέως πρώτου *Μαίωνων*. *Sub Aurelio Zenone Pontifice primo Mæonum*.

ΕΠΙ. ΑΥΡ. ΖΗΝΩΝΟΣ. CΑΡ. ΠΡ. ΜΑΙΟΝΩΝ. Ἐπὶ Ἀυρηλίου Ζεύωνος, Σάρδεις Πρώτη Μαίωνων. *Sub Aurelio Zenone, Sardis prima civitas Mæonum*. Plinius, lib. v. sect. xxx. *Lydia*. . . *Mæonia ante appellata, celebratur maxime Sardibus*, &c. Sic infra, ΠΡΩΤΗ ΛΕΣΒΟΥ. ΜΥΤΙΛΗΝΗ. Juliae Mamae nummus hic est, e Cimelio Regio.

ΜΑΙΩΝΙΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 221. Stephanus: *Μαονία*, ἢ *Λυδία* . . . τὸ ἔθνικόν; *Μαόνιος*, ἢ *Μαίων*.

ΜΑΚΕΛΛΙΝΕΩΝ, apud Parutam. Plinio, lib. 111. sect. xi v. in Sicilia. *Magellini*, haud procul Enna, seu *Castro Giovanni*, positi. Alia Stephano: *Μάκελλα* est, πόλις Ἰταλίας, cujus gentile *Μακελλαῖος*.

ΜΑΚΕ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ, & ΚΟΙΝΟΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ, in nummis Græciæ veteris, apud Goltzium, tab. xxii. In his Herculis clava, præter symbola cetera: quod ab Hercule genus traherent Macedonum reges. Plinio, lib. 1 v. sect. xv i. *Macedonia*, &c.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Caput Alexandri galeatum. In parte averfa, ΚΟΙΝΟΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. B. ΝΕ. hoc est, β. vel δὲ *Νεωκέρων*. E Museo nostro: in quo & alter: ΚΟΙΝΟΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. B. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Tertius, item Alexandri Magni, ΚΟΙΝΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. ΔΙΣ. ΝΕΩΚ. Sunt & similes

in Goltzii Græcia , tab. xxxiv. aliique , in quibus Pallas armata Victoriolam manu tenet , quam Græci Νίκην vocant , ΝΙΚΗ & ipsa quoque a Græcis idcirco nuncupata , tum in nummis , tum in scriptis veterum. Scholiastes Sophoclis in Philoctete : Ἡ Πολιούχος Ἀθλωᾷ Νίκη χελεῖται ἐν τῇ Ἀφίκῃ. Harpocracionem vide , verbo Νίκη Ἀθλωᾷ. Causam appellationis affert Eustathius , in Iliad. φ'. Ο' Ζεὺς ἄμα γυνήσας αὐτῷ , νίκην ἐποίησε καὶ Τιτάνων διὸ καὶ Ἀθλωᾷ Νίκη ἐπωνομάσθη. *Quod Iuppiter cum illam in lucem ederet , victoriam de Titanibus retulit : idcirco & Victoria Pallas est appellata.*

ΠΡΩΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. Apud Goltzium , in Græcia , Tab. xxii. *Primæ Macedonum*. Divisam a Paulo Æmilio Macedoniam in quatuor Provincias , auctor est Livius , lib. xlv. pag. 581. Prima hæc obtinuit , quidquid agri est inter Strymonem & Nestum amnes. De reliquis Livium consule.

ΟΥΙΤΕΛΛΙΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ. Ex parte altera. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. *Vitellius Germanicus Augustus. Macedonum*. Apud Trifanum , tom. i. pag. 275.

ADVENTVI. AVG. MACEDONIAE. & RESTITVTORI. MACEDONIAE. Hadriani , e Cimelio Regio , & apud Patinum in Thesauro , pag. 160. In isto Macedonia petasum in capite , manu flagellum gerit , aurigarum habitu. Pellæos e Macedonia equos laudat Gratius in Cyneget.

ΚΟΙΝΟΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ , in nummis M. Aurelii , Caracallæ , & aliorum. Qua voce κοινόν , Commune Urbium Macedoniae significari , & Communia Provinciae certamina , sæpe monuimus. Sic in nummo Claudii , COM. ASI. ROM. ET. AVG. *Commune Asiae , Romæ & Augusto*. Vide ΒΙΘΥΝΙΕΩΝ , ΚΡΗΤΩΝ , &c.

ΜΑΚΡΕΙΝΟΥΠΟΛΙΣ. Vide ΛΙΓΑΙΩΝ.

ΜΑΚΡΟ. & ΜΑΚΡΟΚΕΦΑΑ. Apud Goltzium in Asia. Plinio , lib. vi. sect. i v. *Macrocephali* , ultra Cappadociam positi , in Themiscyrena regione. In hisce

nummis Neptunus insculptus cum taurino capite.

ΜΑΚΥΔΕΩΝ. L. I. *λυκιάς* i. anno decimo, Trajani Principis, cujus ævo nummus ille cusus, in Cimelio Regio asservatur. Palladis stantis effigiem præfert In Conc. Calched. act. 11. pag. 338. subscribit *Μακεδῶν ἐπίσκοπος Μαγύδου*. Et act. vi. pag. 575. *Macedonius* idem *Magydenfis*. In Notitia Hieroclis, pag. 19. & 51. inter Antilitites Provinciæ Pamphylia, censetur ὁ *Μαγύδου*. In altera, pag. 31. *Μάγυδος*. In Conc. CP. V. pag. 418. *Conon Magædenfis*: Et pag. 583. *Conon Magædenfium civitatis Pamphylia provinciae*. In Conc. Nicæno lib. pag. 53. inter Provinciæ Pamphylia Episcopos, *Aphrodisius Magidorum*. Ptolemæo, lib. v. cap. v. in Pamphylia oppidis litoralibus *Μάγυδος*.

ΜΑΜΕΡΤΙΝΩΝ. Nummus e Museo nostro, in quo Aquila fulmini infidet: ex parte altera, **ΑΡΕΟΣ**, Martis caput, qui Græcis Ἄρης. Plinius, lib. 111. sect. xiv. *Messana oppidum civium Romanorum, qui Mamertini vocantur*, in Sicilia, *Messine*. Est & apud Goltzium, in Magna Græcia, tab. xxix. Apud Parutam, Mars cum hasta & clypeo, vel spoliis insidens, &c. Festus: *Mamers Mamertis facit, id est, lingua Osca, Mars Martis: unde & Mamertini in Sicilia disti, qui Messanæ habitant. Mamertini autem appellati sunt hac de causa: Conjectis in sortem duodecim Deorum nominibus, Mamers forte exierat, qui lingua Oscurum Mars significatur: cujus historiae auctor est Alfius libro primo belli Carthaginensis*. Vide & Diodorum Sicul. lib. xx. Bibl. *Μάμερτος* certe & Græcis Mars dicitur, auctore Lycophrone: & Sabinis, Varrone teste.

ΜΑΜΕΡΤΙΝΩΝ. Apollo, cum pharetra & arcu. Apud Parutam, num. 26. Sunt & in quibus Aquila fulmini insidens pingitur: In aliis Dea, quæ læva Copiæ cornu gerit, ubertatis symbolum. De vini certe in eo tractu bonitate Plinius, lib. xiv. sect. viii. *Quartum curriculum publicis epulis obtinere a Divo Julio, (is enim primus auctoritatem his tribuit, ut in epistolis ejus apparet,) vina Mamertina, circa Messanam in Sicilia*

genita. Plura de his diximus in Plinianis notis. Vide & Strabonem lib. v i.

ΜΑΝΔΡΟΠΟΛΙΤΩΝ. ΚΑΙ. ΦΙΛΑΟΜΗΛΕΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Titi nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 221. Stephanus: *Μανδρόπολις, πόλις Φρυγίας. τὸ ἔθνικόν, Μανδροπολίτης*. De Philomeliensibus, quibuscum iniere Mandropolitæ concordiam, dicemus inferius suo loco.

ΜΑΡΑΘΩΝΙΑΤΩΝ. Antonini Pii nummus, e Thesauro Goltzii. Stephanus: *Μαεθωνία, πόλις Θράκης, ὅχι ἀποφεν Ἀβδήρων. τὸ ἔθνικόν, Μαεθωνιάτης. Marathonia, oppidum Thraciæ, haud procul Abderis. Gentile, Marathoniates*.

ΜΑΡΑΝΘΗΣΙΩΝ Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Neronis nummus apud Goltzium in Thesauro, pag. 221. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Marathesium oppidum*. Stephano: *Μαεθήσιον . . . πόλις Ἐφρεσίων. τὸ ἔθνικόν, Μαεθήσιοι, & per epenthesin τοῦ ν, Μαεανθήσιοι*.

ΜΑΡΕΩΤΩΝ. Nummus Antonini Pii, quem vidimus. Plinio, lib. v. sect. v. *Mareotis Libya, Ægypto contermina*.

ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. A Marciana Trajani sorore nomen id oppidum habet. Occurrit in nummis Severi, Juliæ Domnæ, Caracallæ, Elagabali, Alexandri Severi, Gordiani tertii, aliisque passim. Ammianus, lib. xxvii. *Deinde Mæsia, ubi Marcianopolis est, a sorore Trajani Principis condita*. Causam appellationis Jornandes affert, libro de rebus Geticis, cap. xvi. *Gothi mox Danubium vadati, & secundo Mæsiam (lege secundam Mæsiam) populati, Marcianopolim ejusdem patriæ urbem famosam metropolim aggrediuntur, diuque obsessam, accepta pecunia ab his qui inerant, reliquere. Et quia Marcianopolim nominavimus, libet aliqua de ejus situ breviter intimare. Nam hanc urbem Trajanus Imp. hac re ædificavit, ut fertur, eo quod Marcia (lege, Marcianæ) sororis suæ puella, dum lavat in flumine illo, quod nimis limpiditatis saporisque in media urbe oritur, Potami cognomento, exindeque vellet aquam haurire, casu vas aureum, quod ferebat, in pro-*

fundum cecidit, metalli pondere gravatum, & longe post emerfit His Trajanus sub admiratione compertis, fontique numinis quiddam inesse credens, conditam civitatem germanæ suæ nomine Marcianopolim nominavit. Sic ΠΛΩΤΕΙΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ oppidum in Provincia Æmimonti idem Trajanus eo fere tractu de uxoris nomine nuncupavit. In epistola Episcoporum Orientalium ad Cyrillum, subscribit Dorotheus Episcopus Marcianopoleos Mœsiæ secundæ. Fuisse inter Odessum & Anchialum ex Antonino liquet. Procopio, lib. I V. de Ædif. cap. XI. inter castella Istro apposita, Μαρκιανούπολις appellatur.

ΕΠ ΓΕΝΤΙΑΝΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, *Sub Gentiano.* Severi, e Gaza Regia. Hic Bacchi stantis effigies, cum panthera: vini ubertatis in eo tractu argumentum. Pateram dextra tenet, ceu vas illud fortassis aureum, quod amissum urbi condendæ, uti dictum est, locum dedit.

ΥΠ. ΦΑΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Severi nummus ex eodem Cimelio, in quo insidet fulmini Aquila.

ΕΠ. Α. ΚΥΝΤΙΑΙΑΝΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Apollinis effigies, qui Deus inter Præsides ac Custodes ejus loci habitus. *Sub Aulo Quintiliano* Prætoře, *Marcianopolitarum.* Ex parte altera, ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ. Caracalla. Similis huic alter, cum Juliæ nomine, quæ Severi conjux, eademque Caracallæ parens, ΙΟΥΛΙΑ ΔΟΜΝΑ. E Cimelio Regio uterque nummus: sed hic posterior serpentem exhibet, qui pluribus spiris involvitur, quod passim in nummis hujusce tractus occurrere superius indicavimus obiter, verbo ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. In causâ fuit, opinor, quod Bacchum illi, ut paulo antea observavimus, in primis colerent, cujus orgiorum symbolum serpens foret. Auctor Clemens Alexandr. in Protrept. pag. 9. Διόνυσον Μαινόλιον ὀργαζοῦσι Βάκχοι, ὁμοραγία τῆ ἰεραμανία ἄγοντες, καὶ πελήσιοι τὰς κρειωνίαις τῶ φόνων, ἀνεσημῆροι τοῖς ὄφειν, ἐπολολύζοιτες.

ἐπολολύζοντες Ἐὐάν, Εὐάν κείνῳ, δι' ἧς ἢ πλάγη παρηκο-
λεύθησε. Καὶ σμειῖον ὀργῶν Βακχικῶν ὄφιν ἔβη τετελεσμένος.
Ἄσπικα γαῖα κατὰ τὴν ἀκρίβη τῆς Ἐβραίων φωνῆς τὸ Ἐὐα
δα συνδύμῳν ἑρμηνεύεται ὄφιν ἢ θήλεια. *Dionysium Mænolien
orgiis Bacchi celebrant, crudarum carniū esu sacram
agentes insaniam, & caesarum carniū divulsionem per-
agunt, coronati serpentibus, Evam ululantes, Evam il-
lam per quam error est consecutus. Et signum Bacchico-
rum mysteriorum est serpens mysteriis initiatus. Iam vero si
accurate vox spectetur Hebraïca, nomen Heva aspira-
tum, exponitur serpens femina. Atque inde fortassis
evare Latini, & Ἐὐάειν Græci finxere. Maro, vi. Æn.*

*Ille chorum simulans evantes Orgia circum
Ducebat Phrygias.*

ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΥΠ. ΠΟΝΤΙΑΝΟΥ.
Sub Pontiano. Macrini nummus, e Gaza Regia.

ΥΠ. ΙΟΥΛ. ΑΝΤ. ΣΕΛΕΥΚΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟ-
ΠΟΛΕΙΤΩΝ. Elagabali, in eodem Cimelio, Museo-
que nostro. Fortunæ stantis effigies. *Sub Iulio Anto-
nio Seleuco.*

ΥΠ. ΣΕΡ. ΤΑΤΙΑΝ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ.
Ejusdem Elagabali, in Cimelio Regio. *Sub Servio Τα-
τιανο. Stat Dea, quæ dextra poculum, ut videtur, au-
reum superius memoratum gerit.*

ΥΠ. ΤΙΒ. ΙΟΥΛ. ΦΗΣΤΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟ-
ΛΙΤΩΝ. Alexandri Severi, e Gaza Regia. *Sub Ti-
berio Iulio Festo. Legit Patinus, pag. 351. ΥΠ. ΤΙ-
ΒΙΟΥ ΡΑΦΙΣΤΟΥ. Interpretaturque, TIBIVS
RAPHISTVS. Quis hæc aliquando nominum por-
tenta inaudit ? Stat in eo nummo Dea, quæ læva
Copiae cornu : poculum, ut remur aureum illud, de
quo proxime, dextra gerit.*

ΥΠ. ΜΗΝΟΦΙΛΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ.
Gordiani junioris, ex eadem Gaza, *Sub Menophilo.
Palladis armatæ effigies, cum hasta & clypeo.*

ΥΠ. ΓΡΑ. Τ. ΜΕΣΣΑΛΑ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙ-
ΤΩΝ. Ἰπὸ Γεωμμεαπίως Τίτου Μεσάλα. *Sub Scriba Tito
Messala. Philippi Imp. nummus. In nummis Asiæ, Ca-*

riæ, Lydiæ, Phrygiæque, scribas appellari tralatitium est: citra, insolens, nec usitatum. Quare legi forte ΤΠ. CΤΡΑ. *sub Prætoris*, satius.

ΑΓΑΘΗ. ΤΥΧΗ. ΤΕΡΕΒΕΝΤΙΝΩΝ. ΜΑΡΚΙΑ-
ΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. Vide ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ.

ΜΑΡΩΝΕΙΤΩΝ. Neronis nummus e Gaza Regia, alii-
que Hadriani, & Commodi. Plinio, lib. I v. sect. XVIII.
in Thracia, *Maronea*. Hodieque *Marogna*. Stephano:
Μαρώνεια, πόλις Κικονίας (fuere in Thracia Cicones,
teste Plinio:) τὸ ἔθνηκόν, Μαρωνείτης. Hinc vinum Ma-
roneum, de quo Plinius, lib. XI v. sect. VI. *Vino an-
tiquissima claritas Maroneo, in Thraciæ maritima parte
genito, ut auctor est Homerus.*

ΔΙΟΝΥΣΟΣ. ΜΑΡΩΝΙΤΩΝ. Augusti nummus
apud Tristanum, tom. I. pag. 98. cum effigie Præsi-
dis Maronitarum Dei, scilicet Liberi Patris, sive Bac-
chi. Nec vero Bacchum illi modo, sed & Bacchi con-
jugem, Venerem coluere: uti vetus testatur inscriptio,
apud Gruterum, pag. LIX. I. ΑΦΡΟΔΙΤΗΙ. ΘΕΑΙ.
ΠΑΝΑΓΑΘΩΙ. ΚΑΙ. ΣΩΤΗΡΙ. ΚΑΙ. ΕΥΚΛΕΙΑΙ.
ΕΥΕΡΓΕΤΗΙ. ΟΙ. ΜΑΡΩΝΙΤΑΙ. ΑΝΕΘΗΚΑΝ.

ΟΘΩΝ. ΚΑΙΣΑΡ. Ex parte averſa, ΜΑΡΩΝΕΙ-
ΤΩΝ. E Cimelio Regio, & apud Seguinum, pag. 128.
ΣΩΤΗΡΟΣ. ΔΙΟΝΥΣΟΥ. *Servatoris Bacchi*, cum
ipsius effigie, & ederaea corona. Ex parte altera,
ΜΑΡΩΝΙΤΩΝ. E Museo nostro, & apud Goltzium
in Græcia, Tab. XXVI.

Apud Occonem, pag. 383. ΔΙΟΝΥΣΟΥ. ΣΩΤΗΡΟΣ.
ΜΑΡΩΝΙΤΩΝ... ΑΡΧΟΥΜΗΣ. B. Caracallæ
nummus, quem Tristanus tom. I. pag. 99. sic inter-
polat, ut pro ΑΡΧΟΥΜΗΣ, legi ΑΡΧΩΝΗΣ, vel
ΑΡΧΟΙΝΗΣ velit: perperam. Nos ΒΑΡΧΟΥΜΗΣ B.
Hoc est, *Barsumas iterum*: ut sit illud Prætoris nomen,
quale fuit Archimandritæ illius, qui vicem Monacho-
rum Syrorum egit in Latrocinio Ephesino.

ΜΑΣΑΝΩΡΑΔΕΩΝ. Titi nummus e Goltzii Thesauro,
pag. 221. Stephano: Μασανώραδα, πόλις Καρίας. τὸ ἔθνη-
κόν, Μασανωραδεύς.

ΜΑΣΣΑΔΙΗΤΩΝ. Nummus ex ære, forma medio-
cri, in Museo nostro Parisiensi, in quo bos cornu-
peta, index opimi pascuis agri: supervolitante Victo-
ria. Ex parte averfa, caput Apollinis. Alter ex ar-
gento, in quo leo gradicens, & Dianæ caput cum
arcu & pharetra: eadem epigraphe, ΜΑΣΣΑ-
ΔΙΗΤΩΝ. Sunt & in quibus Apollo inſculptus.
Strabo, lib. 1 v. pag. 179. Κτίσμα δ' ἐστὶ Φωκίων ἢ Μασ-
σαλία. . . . ἐν ᾗ τῆ ἀκρῆ τὸ Ἐφέσιον ἴδρυσται, καὶ τὸ τοῦ
Δελφινίου Ἀπόλλωνος ἱερόν. τοῦτο μὲ κοινὸν Ἴώνων ἀπάντων.
τὸ ἢ Ἐφέσιον, ἢ Ἀρτέμιδος ἔστι νεὸς ἢ Ἐφεσίας, &c. *Massilia a Phocæensibus condita est In arce est Ephesum, & Apollinis Delphinii fanum. Hoc quidem omnium Ionum commune est: Ephesum autem, fanum est Dianæ Ephesiae, &c.* Leo vero cur nummis iis impreſ-
sus sit, causa hæc fuerit fortassis, quod Phocenses
Græciæ populi (a quibus duxisse Massalios originem
Lucanus arbitratus est, ac Plinius ipse fortassis, cum
ait, lib. 1 1 1. sect. v. *Massilia Græcorum Phocensium*,
quanquam nos ibi *Phocæensium* legi, Strabonem &
alios secuti, maluimus) quod Phocenses, inquam,
Delphico Apollini leonem æneum miserunt, eique
leoni proximus est Apollo appositus a Massiliensibus,
tanquam a Phocensium fœderatis & colonis, ex de-
cumis de Carthaginensibus navali prælio superatis.
Auctor Pausanias, in Phocicis, pag. 334. Φωκίων ἢ οἱ
ἔχοντες Ἐλάτεια . . . λέοντα τῷ Ἀπόλλωνι χαλκοῖδ' ἀπο-
πέμπουσιν ἐς Δελφούς. Ο' ἢ Ἀπόλλων ὁ ἐγχετάτω τοῦ λέον-
τος, Μασσαλιωτῶν ἔστιν ἀπὸ τῆ πρὸς Καρχηδονίους ἀπαρχῆ
ναυμαχίας. Stephano: Μασσαλία . . . τὸ ἐθνικὸν, Μασσα-
λιώτης, καὶ Μασσαλιός. *Marseille.*

ΜΑ. & ΜΑΣΣΑ. Nummi ex argento obvii: ex quibus
sunt qui Floram Deam exhibeant, redimito floribus
capite, & qualis a Nasone describitur, lib. 1 v. Fastor.

Mille venit variis Florum Dea nexa coronis.

In ejus Deæ honorem Floralia Romæ quondam cele-
brata, ludi nimirum obscenitate pleni, uti ex Arno-
bio intelligimus, lib. 1 v. adversus Gentes: *Flora illa*

*genitrix & sancta, obscenitate ludorum bene curat ut arua
floreſcant. Et ex Valerio Maximo, lib. 11. cap. x.
M. Catone, inquit, Ludos Florales, quos Meſſius
Ædilis faciebat, ſpectante, populus ut mimæ nudarentur
poſtulare erubuit. Naſone demum, lib. v. Faſtor.*

Mater ades florum, ludis celebrata jocofis.

De ludorum iſtorum die Plinium audi, lib. xviii. ſect.
LXIX. *Prifci Floralia quarto Calendas Maii inſtitue-
runt, Urbis anno D XIV. ex oraculis Sibyllæ, ut omnia
bene defloreſcerent. Ubi permutatis annorum numeris,
D XVI. prius legebatur: at nos tum ex veſtigiis vete-
rum codicum, tum ex indubitata temporum ratione,
locum eum ſanavimus. Auſtor eſt enim Velleius, lib. 1.
Torquato, Sempronioque Coſſ. Brundiſum colonos miſ-
ſos eſſe, & poſt triennium Spoletium, quo anno Flora-
lium ludorum factum eſt initium. Incidit autem Tor-
quati Sempronique Conſulatus in annum Urbis D X.
ex Liviana, Plinianaque Chronologia: quo fit, ut
triennio integro interjecto Floraliū celebritas ludo-
rum incurrat in annum D XIV. Edidiſſe hos porro pri-
mum aliquem e Servilia gente, nummi ejus familiæ
ſuadent, quos vidimus inſcriptos his vocibus, F L O-
R A. P R E I M V S. Fallitur autem Oiſelius, qui anno
tantum D XLIV. edi cœptos putat, a C. Servilio, qui
Magiſter Equitum, Livio teſte lib. xxvii. T. Manlio
Torquato Dictatore fuit.*

ΜΑCΤΑΥΡΕΙΤΩΝ. Nummi Crifpinæ, Caracallæ, &
Maximini. In Caracallæ nummo in primis, e Gaza
Regia, Veſtæ ſtantis effigies. Plinio, lib. v. ſect. xxxi.
*Maſtaurenſes. Stephano: Μάſταυρα, πόλις Λυδίας.... τὸ
ἐθνικὸν, Μαſταυρῶς, ἢ Μαſταυείτης.*

ΜΑΤΙΔΙΑΝΟΠΟΛΙC. Trajani nummus in Theſauro
Goltzii, pag. 221. Nomen id oppidum habuit a Ma-
tidia Marcianæ, quæ ſoror Trajani, filia.

ΜΑΥΡΕΤΑΝΙΑ.

EXERCITVS. ΜΑΥΡΕΤΑΝΙCVS. Hadriani,
in Cimelio Rêgio.

ADVENTVI. AVG. ΜΑΥΡΕΤΑΝΙΑΕ. Ha-

driani, ibidem, & apud Occonem, pag. 230. Exuviis elephantinis, ut Africa, caput tecta, ob elephantorum in ea regione copiam.

MAVRETANIA. Hadriani, in eodem Cimelio, ac Museo nostro. Maurus equum freno ducit, & hastam tenet: quod ea gens, teste Strabone, ex equo frequentius hasta pugnet. Spartianus de Hadriano, pag. 3. *Lusum Quietum, sublatis gentibus Mauris, quos regebat, quia suspectus imperio fuerat, exarmavit. Martio Turbone, Iudæis compressis, ad deprimendum tumultum Mauretaniæ destinato.* Et pag. 6. *Motus Mauro- rum compressit, & a Senatu supplicationes emeruit.*

RESTITVTORI. MAVRETANIAE. S. C. Eiusdem Hadriani, e Museo nostro.

MAVRETANIA. Vir pileatus dextra regit equum, læva baculum gerit. Commodi nummus, e Cimelio Christianæ Reginae. Lampridius, in Commodo, pag. 51. *Victi sunt sub eo tamen, cum ille sic viveret, per legatos, Mauri, victi Daci.*

MEΓΑΡΑ, in Sicilia.

MEΓΑΡΑ, apud Parutam, cum noctua, vulgari Palladis symbolo. Plinio, lib. 111. sect. xiv. *Megaræ, in Sicilia.* Stephanus: *Μεγαρῆς ἐν Σικελίᾳ, τῆς ἑστῆς γ' Ἑλλά.* Sed nomen prius *Megaræ*, in eo oppido perduravit, quandiu stetit. A Megarensibus Atticæ datum, qui colonos eo transfere. Strabo, lib. vi. pag. 267.

MEΓΑΡΑC. ΥΒΑΑC, apud Spanhemium, lib. de usu Numism. pag. 356. ubi quidam ΥΒΑΑΙΑC, perpetram legunt.

ΞΜ. in corona, cum api: qua mellis ubertas ac bonitas in eo agro declaratur. Inde Mel Hyblæum Plinio lib. xi. sect. xiii. ceterisque scriptoribus decantatum.

MEΓΑΡΕΩΝ, in Attica.

MEΓΑΡΕΩΝ. Nummus Antonini Pii, e Cimelio Regio, cum Apollinis effigie. Ejus Dei ædem, quem Ἀρκαῖον vocabant, hoc est, venatorem, in ea civitate fuisse, una cum Dianæ Ἀρκοπέρας, hoc est, venatricis æde, auctor est Pausanias, in Atticis, pag. 39. Plinio,

- lib. IV. sect. XI. *Megarıs*, a colonia *Megara*. Stephano: *Μέγαρα πόλις ἐστὶ τῆ Ἰοσμῶν*.... ὁ πολίτης, *Μεγαροῦς*.
- ΜΕΓΑΡΕΩΝ. Apud Goltzium, in Græcia, tab. XIII. cum Apollinis effigie, citharaque & tripode. Pausaniam vide in Atticis, pag. 40. ubi de Apolline & Alcatoo prolixè differit. In parte aversa nummi gryphus est cum rota, Apollini sacer, ut ex Servio, Sidonio, Claudiano, & aliis notum est. Nomen deinde Archontis adjectum, ΕΠΙ. ΙΣΑΓΟΡΟΥ. Ἐπὶ Ἰσαγόρου. *Sub Isagora*. Is nempe fuit, uti remur, Tisandri F. Atheniensium tyrannus, de quo Herod. lib. V. Terpsich. num. LXXVI.
- ΜΕΓΑΡΕΩΝ. Cereris cum teda effigies, addito Archontis nomine, ΓΟΡΓΙΦΑΝΗΣ. Ex parte aversa, juvenis pelle ovina indutus, ovem mulget. Cereris Oviferæ templum in Megarica fuisse, idque inditum ei nomen ab iis qui primi oves ibi aluissent, auctor est Pausanias, in Atticis, pag. 46. Ἰερὸν Δήμητρος ἔστι Μαλοφόρου λέγεται ἣ καὶ ἄλλα ἐς τὴ ἐπίκλησιν καὶ τῶν παρῶν παρῶν ἐν τῇ γῆ θρέφαντας, Δήμητρα ὀνομάσαι Μαλοφόρου.
- ΜΕΓΙΣΤΕΩΝ. Nummi Goltziani e Græcia vetere, in quibus Bacchi caput insculptum, ederacea cinctum corona: ex altera, uva pendet, vini feracitatis in ea insula argumentum. Plinio, lib. V. sect. XXXV. *Megista* insula. Stephano: *Μεγίστη, πόλις καὶ νῆσος τῆς Λυκίας*... τὸ ἔθνικόν, *Μεγιστεύς*.
- ΜΕΔΕΩΝΙΩΝ. Titi, e Thesauro Goltzii, pag. 221. Plinio, lib. IV. sect. XII. *Medeon*. Stephano: *Μεδεῶν Βοιωτικὴ πόλις, . . . τὸ ἔθνικόν, Μεδεώνιου*.
- MEDIOMATRICI.
- MEDIOMA. Nummus antiquus e Museo nostro, cum Pegasi alati effigie. Plinio, lib. IV. sect. XXXI. in Gallia Belgica, *Mediomatrici*. Hodie Gallis, *Metz*.
- ΜΕΔΙΩΝΙΩΝ.
- ΜΕΔΙΩΝ. Juppiter cum fulmine & aquila. Stephano: *Μεδίον, πόλις παρὰ τῇ Αἰτωλίᾳ* . . . τὸ ἔθνικόν, *Μεδιώνιου*.
- ΜΕΘΥΔΡΙΕΩΝ. Nummus Caii Cæsaris e Thesauro

Goltzii, pag. 222. Plinio, lib. I V. sect. X. *Methydrium*.
Stephano: Μεθύδιον, πόλις Ἀρχαδίας, ὁ πολίτης, Με-
θύδιος.

ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. L. Veri nummus, e Cime-
lio Regio. Plinio, lib. V. sect. XXXII. *Miletopolitæ*.
Sunt & Commodi, apud Erizzo, pag. 270. & Gor-
diani Pii in Cimelio Regio. Notitiæ Eccles. antiquæ
omnes, non Μιλητούπολις, sed Μελιτούπολις habent, at
mendose: ut & Leunclavius, pag. 90. in Provincia
Hellepontii, cujus Metropolis Cyzicus. Straboni, lib.
XI V. pag. 681. & Stephano, Μιλητούπολις est, circa
Cyzicum. In hoc postremo Gordiani numismate, in
quo Dianæ venatricis signata effigies, cum pharetra
& arcu, & cane venatico, Occo pag. 473. legit dun-
taxat . . . ΕΙΑΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Dianam in
primis coluisse Miletopolitas docet inscriptio vetus,
apud Sponium, in Itin. Athen. pag. 138.

ΑΡΤΕΜΙΣ ΕΦΕΣΙΩΝ

ΕΥΤΥΧΟΥΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

*Artemis Ephesorum. Eutyche Alexandro Prætoře Mile-
topolitarum.* Sed & Palladem quoque, Lucillæ num-
mus, ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, in quo ejus Deæ
caput insculptum.

ΣΤΡΑ. ΕΥΤΥΧΟΥΣ. ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

Prætoře Eutyche. Fortunæ stantis effigies. Crispinæ
Commodi nummus, e Gaza Regia: Quem Patinus
pag. 267. ita perperam legit, ΙΕΡΑ . . . ΤΥΧ . . .
ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΙ.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΕΡΜΙΟΥ. ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΙ-

ΤΩΝ. Diana venatrix, in nummo Gordiani, jam lau-
dato e Gaza Regia. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑ-
ΝΟΣ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος ἈντωνεῖνϹ Γορδιανός.
Sub Prætoře Aurelio Hermia. Idem in nummo ΤΗΜ-
ΝΕΙΤΩΝ inferius Prætor occurret.

ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ, apud Parutam. Plinio, lib. III. sect.

XIV. *Melita.* Stephano: Μελίτη, νῆσος μεταξύ Ἠπεί-
ρου καὶ Ἰταλίας . . . ὁ οἰκῆτωρ, Μελιταῖος. *L'Isle de Malte.*

Cave, si usquam Μελιτεύς aut ΜΕΛΙΤΕΩΝ occurrat, referri huc putes oportere: signat enim vox ea civem oppidi Melitæ in Attica, cujus Plinius meminit, lib. IV. sect. XII. & Tzetzes laudatus a nobis in Plinianis notis. Hinc apud Gruterum, pag. 405. ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ ΜΕΛΙΤΕΥΣ. Nummi porro Melitæorum fere Punici sunt, in hisque Punico more & habitu formata Juno, ut arbitramur, cujus Dæ fanum ibi fuit. Ptolemæus, lib. IIII. cap. III. sub finem: Μελίτη νῆσος, ἐν ἣ Μελίτη πόλις, καὶ Χερσονήσος, καὶ Ἡ'ρας ἱερόν, καὶ Ἡ'ρακλέους ἱερόν. Tullius, Verrina IIII. *Insula est Melita, in qua est eodem nomine oppidum. . . . Ab eo oppido non longe in promontorio fanum est Iunonis antiquum: quod tanta religione semper fuit, ut non modo illis Panicis bellis &c.*

ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ. Apud Goltzium, in insulis Græciæ, Tab. XXVIII. in quo nummo Hercules clavæ innititur. De fano Herculis Melitæo, Ptolemæus, loc. cit.

ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ. Equus decurrens, Carthaginienſium fere symbolum, quorum ditionis fuisse Melitam aliquando certum est. Ex parte altera, Ceres cum spicis, fertilitatis indicium. Ovidius, lib. III. *Factor.*

Fertilis est Melite, sterili vicina, Cosyra

Insula, quam Libyci verberat unda freti.

MELITENE.

COL. MELITENE. M. Aurelii nummus, e Theſauro Goltzii, pag. 240. Plinio, lib. V. sect. XX. *Melitene Cappadociæ.* Libro VI. sect. III. *Melita.*

ΜΕΜΦΙ. L. I A. Μεμφιῶν, λυκῆς τοῦ ἰδ. anno undécimo principatus Hadriani, quo nummus ille cusus est: nunc Cimelii Regii. Plinio, lib. V. sect. IX. *Memphis*, a qua & *Memphites* nomos, seu præfectura in Ægypto. Ejus oppidi ne ruinæ quidem aut vestigia supersunt. Ex adverso, in altera Nili ripa, hoc est, orientali, exædificata Cæirus est, vulgo *Alcairo*, *le Caire*.

ΜΕΝΑΝΙΝΩΝ, & ΜΗΝΑΝΙΝΩΝ, in nummis Parutæ. Plinio, lib. III. sect. XIV. *Menanini*, in Sicilia: hodie *Meneo*. In his Ceres Siculorum Dea insculpta cum

cum facibus, vel faces ipsæ modo transversim positæ. Sunt & qui Æsculapium, cum baculo ac serpente: & qui Mercurium præferant.

ΜΗΝΑΝΙΝΩΝ. Ceres utraque manu facem gestans. Ex superficie altera, Proserpinæ caput: epigraphe, ΚΟΡΑΣ. Dorice, pro ΚΟΡΗΣ, *Virginis*. Vide quæ diximus in nummis ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ.

ΜΕΝΕΛΑΕΙΤΩΝ. M. Aurelii nummus, cum Harpocratis icone, in Gaza Regia. *Menelaïtes* in Ægypto nomos apud Plinium, lib. v. sect. 1x. Stephano: ΜελέλαϠ, πόλις Αιγύπτου . . . τὸ ἔθνικόν, Μελελαΐτης.

ΜΕΝΕΛΑΙ. Λ. ΙΑ. Nummus Hadriani, anno ejus principatus undecimo cusus, ut in aliis similibus ante monuimus. E Gaza Regia.

ΜΕΝΕΛΑΩΝ. Antonini Pii.

ΜΕΡΜΗΣΣΕΩΝ. ΜΗΤΡΟΠ. Tiberii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 221. Stephanus: Μερμησός, πόλις Τρωϊκή, ἀφ' ἧς ἡ Ἐρυθραία Σιβύλλα . . . τὸ ἔθνικόν, Μερμησός, ἢ Μερμησός.

ΜΕΣΑΜΒΡΙΑΝΩΝ. Severi nummi, & Philippi Patris, in Cimelio Regio. Plinio, lib. 111. sect. xviii. in Thracia *Mesembria*. Stephano: Μεσημβεία, πόλις Πεννηκή . . . ὁ πολίτης, Μεσημβειαίός. De vocula *bria*, quæ Thracum lingua oppidum sonat, dicemus verbo ΜΙΡΟΒΡΙΑ.

ΜΑΡ. ΙΟΥΔΙΟΣ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ. ΚΑΙΣΑΡ. ΜΕΣΑΜΒΡΙΑΝΩΝ. M. Philippi junioris, apud Occonem, pag. 448. cum Apollinis, ut videtur, icone. Est & Philippi patris cum Otacilia similis, apud Trifstanum, tom. 11. pag. 560. in quo Dea stans calathum capite gestitat, dextra pateram, læva Copiæ cornu. Alter ei plane par, in quo Serapis cum calatho, patera, hasta.

ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ. Vide ARMENIA.

ΜΕΣΣΑΝΙΩΝ. Effigies militis clypeum gestantis. Ex parte averſa, ΠΕΛΩΡΙΑΣ, capite radiato, cum delphinis duobus: qui nummus e Cimelio Ill. Harlæi, situm Messanæ indicat: quod & Plinius his verbis fa-

cit, lib. III. sect. XIV. *A Peloro. . . oppidum Messana civium Romanorum, qui Mamertini vocantur. Hodie, Messene.*

ΜΕΣ. in corona, apud Parutam.

ΜΕΣΣΑΝΙΟΝ, & ΜΕΣΣΑΝΙΩΝ, in Parutæ nummis.

ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΑΡΧΙΕΡ. ΜΕΓ. ΔΗΜ. ΕΞΟΥΣ. Augusti caput. Καῖσαρ Σεβαστός, Ἀρχιερός Μέγας, Δημαρχικῆς Ἐξουσίας. *Cæsar Augustus, Pontifex Max. Tribunicia Potestatis.* Ex parte averfa, tripus cui corona e lauro imposita, Actii certaminis, in Apollinis vel Augusti honorem, index. Epigraphæ, ΜΕΣΣΑΝΙΩΝ. ΔΙΣ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Messaniorum bis Neocororum.* Apud Parutam, num. 13.

ΜΕΣΣΗΝΙΩΝ. In Cimelio nostro: turrato capite: & ex parte altera, stante Æsculapio. Plinio, lib. IV. sect. VII. *Messene, in Messeniaco Peloponnesi agro. Stephano: Μεσσηνίη . . . ὁ πολίτης, Μεσσηνίη.* Pausanias, lib. IV. sive Messeniacorum, pag. 141. Πλείστα δὲ σφισι καὶ θεῶς μάλιστα ἀγάλματα ἀξία τοῦ Ἀσκληπιοῦ παρέχεται τὸ ἱερόν. Χαεὶς μὲν γὰρ τοῦ θεοῦ καὶ τῶν παίδων ἔστιν ἀγάλματα, χαεὶς ἢ Ἀπόλλωνος, καὶ Μουσῶν, καὶ Ἡρακλέους. *Plurima vero, & quæ spectentur dignissima habet signa apud Messenios Æsculapii fanum. Scorsim enim Dei ipsius & liberorum ejus simulacra: (Machaonis & Podalirii:) scorsim Musarum, Apollinis, & Herculis posita sunt, &c.*

ΜΕ. ΜΕΣΣ. ΜΕΣΣΗ. & ΜΕΣΣΗΝΙΩΝ, in nummis Græciæ veteris apud Goltzium, cum Jovis effigie, aut fulmine, aut Aquila, ejusdem Dei insignibus. Pausanias loc. cit. Μεσσηνίησιν ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ Διὸς ἔστιν ἀγάλμα Σωτήρης. *Est in foro Messenæ simulacrum Jovis Servatoris.* Et pag. 143. φασι καὶ Μεσσηνίησιν τελευτῶναι τῶν ἀσφισι τὴν Δία. *Aiunt Messenii apud se incunabula Jovis fuisse.* Ad ditque mox & Ithomatæ Jovis delubrum, anniversariaque sacra, apud hos fuisse.

ΜΕΤΑ ΠΟΝΤΙΝΩΝ.

ΜΕΤΑ. cum spica, ex Cimelio Regio: alter item cum tripode: in nostro, cum spica & Cerere, quæ sunt

ubertatis in agro eo symbola. Eustathius in Dionys.
 Ο'π μὲν ἄν Λόκροις ἔθνη οἱ Μεταπόντιοι, ὧν πόλις Με-
 ταπόντιον Δέρονται ἢ πάνυ ὠτυχῆσαι ποτε ὑπὸ γαρ-
 ρίας· διὸ καὶ ἐν Δέλφοις ἀναθεῖναι τὸ θυλλοῦ μῦθον χρυσοῦ
 θεῆς. *Post Locros gens est Metapontii, quorum urbs Me-
 tapontiam Ceterum admodum fortunati opulenti-
 que fuisse dicuntur ab agricultura: ideoque Delphis fa-
 mosam illam auream messem ab iis dedicatam esse.* In eo-
 dem nummo aversam aream vir galeatus obtinet, cum
 epigraphe ΗΡΑΚΛΕΙΔΩΝ, qua voce Magistratus
 Heracleæ civitatis, quæ Metaponto vicina fuit, hic
 quoque jura dixisse, significari auguramur. Plinius,
 lib. 111. cap. xv. *Oppidum Metapontum, quo tertia
 Italiae regio finitur.* Ibi fuit, ubi nunc *Torre di mare*,
 juxta Casuentum amnem, ad Tarentinum sinum. Ste-
 phano: Μεταπότιον. ὁ πολίτης, ΜεταποντῖνϹ.

ΜΕΤΑ. Cum spica & Pallade, vel Palladis vulgari sym-
 bolo, noctua. De Minervæ templo, quod Metaponti
 fuit, vide Justinum lib. xx. cap. 11.

ΜΗΘΟΝΑΙΩΝ, pro ΜΕΘΩΝΑΙΩΝ. Caracallæ num-
 mus, in Thesauro Goltzii, pag. 222. Plinio, lib. 1 v.
 sect. xv1. *Methone.* Stephano: Μεθώνη . . . Μακεδονίας..
 ὁ πολίτης, ΜεθωνεῖϹ.

ΜΗΘΥΜΝΑΙΩΝ. Severi, & Getæ nummi, e Cimelio
 Regio. Plinio, lib. v. sect. xxxix. *Methymna.* Ste-
 phano: Μηθύμνα, πόλις ἐν Λέσβῳ . . . ὁ πολίτης, Μη-
 θυμναῖϹ. Getæ nummus apud Tristanum, tom. 11.
 pag. 279. Fortunam exhibet, cum Copiæ cornu, ac
 remone, qua pingi fere forma solet.

ΜΗΛΙΕΩΝ. In Thesauro Goltzii, pag. 221. Stephanus,
 verbo ΜηλϹ. ΜηλϹ, νῆσος μία τῆς Κυκλάδων . . . ὁ
 πολίτης, Μήλιος . . . οἱ δ' ἐν Θεσσαλία, Μηλιῆς.

ΜΗΛΙΩΝ. Chiffletii nummus.

ΜΑΛΙΩΝ. ΛΥCΑΝΙΑC. *Melienstum, Lysanias* Præ-
 tor. Malum Punicum nummus ille in laurea præfert:
 Malum Græcis μήλον est, Dorice μάλον. A rotunditate
 mali factum ei insulæ nomen. Plinius, lib. 1 v. sect.
 xx111. in Sporadibus insulis: *Melos cum oppido*

NUMMI ANTIQUI

hæc insularum rotundissima est. Stephanus: Μῆλος, ἡ ἴσως
μία τῆς Κυκλάδων . . . ὁ πολίτης Μήλιος.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ *Phrygiæ.*

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummi Neronis, Juliae Ma-
maxæ, Alexandri Severi, Macrini, in Cimelio Regio.
Plinio, lib. v. sect. xxix. *Metropolitæ.* Stephano:
Μητρόπολις Φρυγίας, ἄπὸ τῆς μητρὸς τῆς Θεᾶς οἰκωθεῖσα, ἃ
Deum Matre nomen accepit, quæ sedem ibi habuit.
Urbs est Magnæ Phrygiæ Ptolemæo, lib. v. cap. 11.
In Notitia Eccles. Phrygiæ Salutaris.

ΑΜΑΣΤΡΙΑΝΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Num-
mus Plotinæ, quo utriusque civitatis concordia signi-
ficatur, apud Patinum, pag. 189.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΝΕΩΚΟΡΟΥ. Antinoi num-
mus.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΤΩΝ. ΕΝ. ΙΩΝΙΑ. Num-
mi Caracallæ, & Gordiani junioris, quos in Cimelio
Regio vidimus. In posteriore Genius civitatis adve-
nientem Augustum excipit. Plinio, lib. v. sect. xxxi.
Metropolitæ. Sunt & similia Philippi Filii numismata,
& Valeriani. Horum urbs Μητρόπολις a Ptolemæo,
lib. v. cap. 11. Lydiæ adscribitur. In Notitia Eccles.
antiqua, Asiæ Provinciæ, cujus caput Ephesus.

ΑΥΤ. Κ. Γ. ΙΟΥΛ. ΟΥΗ. (non ΟΥΑ. ut habet Oc-
co, pag. 530. & eum secutus Scaliger, in Animadv.
Euseb. pag. 225.) ΜΑΞΙΜΕΙΝΟΣ. Αὐτοκράτωρ Καί-
σαρ Γάιος Γούλιος Ούνης Μαξιμίανος. *Imp. Cæsar C.*
Iul. Verus Maximinus. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ. ΤΩΝ.
ΕΝ. ΙΩΝΙΑ. cum Cybeles, seu Matris Deum, se-
dentis effigie, a qua urbi nomen. Inscriptio Gruteri,
pag. 151. IMP. CAES. C. IVLIVS. VERVS.
MAXIMINVS. PIVS. Sunt & aliæ plures. Ne-
que vero ad Valerium Maximinum pertinere hic num-
mus potest, ut Occo & Scaliger censuere, secuti Golt-
zium in Thesauro, pag. 126. cum post Aureliani tem-
pora non fere occurrant in Nummis Græcorum oppi-
dorum nomina: nisi forte ΝΙΚΑΙΕΩΝ unicus sub
Constantino M. idemque haud satis certæ fidei.

- Γ. ΙΟΥΛ. ΟΥΗ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Κ. C. *Julius Verus Maximus Cæsar*. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΠΑΥΛΕΙΝΟΥ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Sub Prætorè Paulino*. Cybeles stantis effigies: in Cimelio Regio.
- ΕΠ. ΣΤ. ΟΥΑΛ. ΝΕΙΚΙΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Sub Prætorè Valerio Nicia*. Gallieni, ex eodem Cimelio. Cybele pariter stat, & Gallieni simulacrum dextra gerit. Est & apud Patinum, pag. 413.
- ΣΕΒΑΣΤΑ ΚΑΙΣΑΡΕΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ: *Augusta Cæsarea certamina, Metropolitanarum*. Gallieni, e Cimelio Regio. Urna cum palmis. Est & apud Patinum, pag. 413.
- ΔΙΟΝΥΣΟ. ΜΗΤΡΟΠ. Vide ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.
- ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Cum annis Caystri effigie; quo id oppidum allui credimus. Apud Sponium, in Itin. Athen.
- ΚΟΙΝΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΤΩΝ ΕΝ ΙΩΝΙΑ. Nummus Solonis, cum Jove & Diana Ephesia. Apud eundem Sponium.
- ΜΗΤΡΟΠ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΤΩ. ΠΥΡΑΜΩ. Vide ΜΟΡΣΒΕΣΤΙΑ.
- ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ *Thessaliæ*.
- ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ. Quæ hoc nomine civitates essent, ad decem fuere, Stephano teste. Qui porro nummi Palladem Ithomiam, equumve Thessalum exhibent, ut apud Goltzium in Græcia, Tab. xx. ex averfa parte galeam, insigne plerumque Thessalicæ fortitudinis, ad Metropolim Thessaliæ pertinere res ipsa clamat, cujus Stephanus, ac Livius, meminere. Fuit Ithome, unde Palladi cognomen Ithomiæ, in Thessalia Pelasgiotide, inter quatuor castella posita, quibus ipsa ex quadruplici latere cingebatur: Triccam, Metropolim, Pelinnæum, Gomphos. Auctor Strabo, lib. ix. pag. 437. Adjecta in nummis Prætorum nomina, ΘΕΟΦΑΝΗΣ, ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ.
- ΜΙΔΑΕΩΝ. Caracallæ nummus e Cimelio Regio, cum effigie stantis Æsculapii, & apud Patinum, pag. 304.

Plinio, lib. v. sect. xxix. *Midæi*. Stephano: Μιδάειον, πόλις Φρυγίας . . . τὸ ἔθνικόν, Μιδαιεύς, ἢ Μιδαιίδης. Ad di oportuit & Μιδαιεύς, ut a Nicæa quandoque Νικαεύς.

ΜΙΔΑΙΕΩΝ. Nummus alter quem vidimus. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Midæi*: & sect. xli. *Midaïon*. In Notitia antiqua Eccles. pag. 17. & 49. inter Episcopos Phrygiæ Salutaris, ὁ τοῦ Μιδαιίου. Pag. 31. Μεδδίου. Leunclavius, pag. 94. ὁ Μιδαιίου.

ΜΙΛΗΣΙΩΝ. ΔΙΔΥΜΕΥΣ. Nummus Augusti e Cimelio Regio, ex ære mediocri, cum effigie Apollinis ex ea parte, lyram tenentis. Plinius, lib. v. sect. xxxi. in Ionia: *Oraculum Branchidarum appellatum, nunc Didymæi Apollinis, . . . Et inde centum octoginta, Milesius &c.* Apud Seldenum vetus inscriptio, in marmoribus Arundellianis, ΜΕΙΛΗΤΟΝ. ΔΙΔΥΜΕΙΑ, certamina Mileti edita significat, in honorem Didymæi Apollinis. De ænea Apollinis statua a Xerxe adempta Milesiis, & Seleuci jussu Branchidis reddita, Pausan. in Attic. pag. 15.

ΜΙΛΗΣΙΩΝ. Nummus Agrippinæ, apud Patinum, pag. 87. & Caligulæ, pag. 94. nunc Cimelii Regii: Sunt & Drusillæ, & Claudii, similes. Stephano: Μιλήσιος . . . ὁ πολίτης, Μιλήσιος. Hodie *Palatschia*, quod ex ingenti civitate vix palatiorum superbarumque ædium rudera nunc supersint. Ibi reperta nuper inscriptio, ΠΟΛΙΣ. ΜΙΛΗΣΙΩΝ.

ΘΕΑ. ΔΡΟΥΣΙΑΛΛΑ. ΜΙΛΗΣΙΩΝ. Caii Caligulæ nummus, quo divinos honores Drusillæ ejus filiæ tributos a Milesiis, per assentationem, intelligimus.

ΜΙΛΗΣΙΩΝ. ΕΠΙ. ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣ. *Sub Philometore Prætorum Milesiorum*. Trajani nummus, in quo Diana venatrix, cum cane, ut videtur, aut cervo: erosus enim ea parte nummus, cernere conspiciæ quæ sit ea effigies, prohibet.

ΜΙΛΗΣΙ. ΕΠΙ. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ. *Sub Prætorum Themistocle*. Apollo Didymeus, dextra Dianæ venatricis simulacrum gerit: quod erant apud Milesios, ut mox dicemus, utriusque Numinis sacra conjuncta,

cultusque communis. Est hic M. Aurelii nummus e Cimelio Regio. Multa plane ἀτοπα de Centauro, aliisque nugis, congerit Patinus, ut hunc nummum explanet, pag. 243.

ΜΕΙΛΗCΙΩΝ ΚΑΙ ΕΦΕCΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. In Faustinae junioris nummo, Apollo Didymeus, (non Venus, ut Sponio visum) & Diana Ephesia.

ΕΠΙ. ΑΙΑ. ΙΠΠΟΔΕΙΤΟΥ. ΜΕΙΛΗCΙΩΝ. *Sub Aelio Hippolyto Praetore Milesiorum.* Faustinae junioris, e Cimelio Regio, cum Apollinis Didymeus icona.

ΜΙΛΗCΙΩΝ. ΕΠΙ... ΙΟΥΛ. ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ. *Sub Praetore Iulio Nicandro.* Juliae Domnae, ex Cimelio Regio. Apollo Didymeus, capite radiato, cervum dextra tenet: quo Dianae cultum, perinde atque Apollinis, cujus illa vulgo soror habita, apud Milesios receptum intelligas: est enim cervus Dianae sacer. Solem & Lunam his adumbrari, sanitatis praesides, & aëris temperandi magistros, quos Milesii colerent, haud obscure Strabo significat, lib. xiv. pag. 635. Legit hunc nummum Patinus, pag. 290. ΕΠΙ. ΠΟC... ΑΝΔΡΟΥ. cervumque ibi Solis, ob velocitatem, symbolum esse comminiscitur.

ΜΙΛΗCΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Balbini nummus, e Cimelio Regio, cum templo Didymeus Apollinis, cervum dextra gerentis.

ΜΙΛΗCΙΩΝ. E Museo nostro, cum leonis effigie.

ΜΙ. cum eadem leonis effigie. E Museo nostro.

ΚΩΩΝ. ΜΕΙΛΗCΙΩΝ. Vide ΚΩΩΝ.

ΜΙΛΥΕΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 222. ubi mendose ΜΙΛΥΝΩΝ scribitur. Plinio, lib. v. sect. xxv. *Milyæ*, juxta Pamphyliam. Stephano: Μιλύαι, οἱ ἀρέτερον Σόλυμοι... Λέγονται ἔ Μιλύες, ἀπὸ Μιλύης τῆς γυναικὸς Σολύμου.

ΜΙΝΤΥΡΝ. In Magna Græcia Goltzii, tab. xix. Fulmen alteram nummi aream, alteram ipse Juppiter obtinet. Plinio, lib. iii. sect. ix. in Latio, *Colonia Minturnæ*. Ubi Liris amnis scapha trajicitur, ferme in ejusdem ostio: unde loco nomen, *la barca del Garigliano*.

MIROBRIGA. MVNICIP. Claudii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 244. Plinio, lib. III. sect. III. *Mirobrica*, in Bæturia Bæticiæ parte, quæ Turdulorum fuit, & conventus Cordubensis. Hodie *Villa de Capilla*. Apud Gruterum vetus inscriptio in eo pago reperta, **MIROBRICENSIVM MVNIC.** pag. 257. ex Antonii Augustini schedis. Est hic nomen exitus *Briga*, in oppidis Hispaniæ frequens: *Ara-briga*, *Lacobriga*, *Nertobriga*, &c. Vox nempe *briga*, veterum Hispanorum sermone vernaculo oppidum sonat. Festus: *Lacobrigæ nomen a lacu & briga, Hispaniæ oppido*. Et huic affinis vox *bria* Thracum lingua oppidum significavit, uti ex Strabone & Nicolo Damasc. observavimus in notis ad Plinium, lib. IV. sect. XVIII.

MOESIA. Plinio, lib. III. sect. XXI. *Pannoniæ jungitur provincia, quæ Mœsia appellatur*. Hodie *Servia* & *Bulgaria* nuncupatur.

ADVENTVI. AVG. MOESIAE. Hadriani, ibidem, Spartianus in ejus vita, pag. 4. *Audito dein tumultu Sarmatarum ac Roxolanorum, præmissis exercitibus Mœsam petiit*.

EXERCITVS MOESIACVS. Hadriani nummus, e Cimelio Regio. Cæsar in equo cohortes alloquitur.

ΜΟΚΑ. Vide ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΝ.

ΜΟΚΚΛΙΕΩΝ. Gordiani junioris nummus e Cimelio Regio. Stephano: *Μόκκλη κόμη Φρυγίας, Phrygiæ pagus: οἱ οἰκῆτορες, Μοκκλινοί*. Et ex nummo, *Μοκκλιεύς*.

ΜΟΝΟΙΚΕΩΝ. Nummus Domitillæ, e Thesauro Goltzii, pag. 222. Plinio, lib. III. sect. VII. *Portus Herculis Monæci, Ligustica ora*. Stephano: *Μόνοικος, πόλις Λιγυτικὴ τὸ ἐθνικὸν, Μονοίκαις*: scribe ex nummi fide, *Μονοικεύς*.

MOPSVESTIA.

ΑΔΡΙΑΝΩΝ. ΜΟΥΕΑΤΩΝ. Ab Hadriano Principe inditum cognomen. Nummus Antonini Pii, e Cimelio Regio. Stephano: *Μόψου ἰστία, Κιλικίας, ἕπι τῶ*

τῷ Πυραμῷ ποταμῷ . . . ἀφ' οὗ ὁ Μοψεστῆς. Plinio, lib. v. scđt. xxi. in Cilicia, *Mopsos liberum, Pyramo amni impositum*. Unde haud temere suspicere huc quoque spectare nummum subsequenter:

ΜΗΤΡΟΠ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΤΩ. ΠΥΡΑΜΩ. Μητροπολειτῶν τῶν πρὸς τῷ Πυραμῷ. Ut intelligatur oppidorum omnium, quæ Pyramo amni essent apposita, Mopsuestiam metropolim existisse. Nisi forte Anazarbum hic nummus indicat, quæ haud procul fuit. Priorem porro nummum in Antonini gratiam cudendi, eadem Mopseatis causâ fuit, quæ dicendæ hujus inscriptionis eximia, quam Gruterus affert, pag. cclv.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ ΚΑΙ ΣΑΡΙ

ΘΕΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΥΙΩ ΘΕΟΥ

ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΠΑΡΘΙΚΟΥ ΥΙΩΝΩ ΘΕΟΥ

ΝΕΡΟΥ Α ΕΚΓΟΝΩ ΤΙΤΩ ΑΙΛΙΩ ΑΔΡΙΑΝΩ

ΑΝΤΩΝΕΙΝΩ ΣΕΒΑΣΤΩ ΕΥΣΕΒΕΙ

ΑΡΧΙΕΡΕΙ ΜΕΓΙΣΤΩ ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

ΤΟ. Γ. ΥΠΑΤΩ ΤΟ. Γ. Π. Π. ΤΩ ΕΥΕΡΓΕΤΗ ΚΑΙ

ΣΩΤΗΡΙ ΑΔΡΙΑΝΗΣ ΜΟΨΟΥΕΣΤΙΑΣ ΤΗΣ

ΚΙΛΙΚΙΑΣ. ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ

ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΗΣ ΚΑΙ ΣΥΜΜΑΧΟΥ

ΡΩΜΑΙΩΝ Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΔΙΑ ΤΗΣ

ΘΕΙΑΣ ΑΥΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ ΒΕΒΑΙΑ

ΤΗΡΗΣΑΝΤΟΣ ΑΥΤΗ ΤΑ ΕΞΑΡΧΗΣ ΔΙΚΑΙΑ.

Quam sic Latine Panvinus reddit in Fastis:

Imp. Cæsari, Divi Hadriani Filio, Divi Trajani Parthici nepoti, Divi Nervæ pronepoti, T. Ælio Hadriano Antonino Aug. Pio, Pontifici Max. Tribuniciæ Potest. III. Cos. III. Patri Patriæ, Benefico ac Servatori Hadrianae Mopsuestiæ Ciliciæ, Sacræ, Liberae, Inviolatæ, suis legibus viventis, Populo Rom. amicitia & societate conjunctæ: quod divina ipse in jure dicendo clementia sit usus, nec non vetera eidem civitati jura firma rataque esse voluerit, Senatus Populusque DD. Sic Uticenses, teste Plutarcho, Catonem Ἐπεργέτιω καὶ Σωτῆρα dixere. Et Ptolemæum Lagi F. in Ægypto dynastam, Σωτῆρα dictum, nummi veteres, aliaque monumenta testantur.

ΜΙΟΥΡΓΑΝΤΙΝΩΝ.

ΜΟΥΡΓΑΝ. apud Parutam. Plinio, lib. 111. sect. xiv. in Sicilia, *Murgentini*. Stephano: Μοργεντινοι. Fuit horum oppidum in mediterranea parte Siciliae, ad Symæthum amnem, qui totius insulae maximus.

ΜΟΥΣΤΗΝΩΝ.

ΑΥΤΟ. ΚΑΙ. ΠΟΥ. ΑΙ. ΕΓ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ. ΣΕ.
 Αυτόκράτωρ Καίσαρ Πούπλιος Λικίνιος Έβδελος Γαλλίωός. ΜΟΥΣΤΗ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. Μ. ΑΥΡ. ΖΕΥΞΙΔΟΣ. Κ. ΔΟΥ. ΤΥΛΛΙΟΥ. Έπί στρατηγός Μάρκου Άυρηλίου Ζέξιδδς, χ' Λουκίου Τυλλίου. *Mostenorum, sub Praetore M. Aurelio Zeuxide, & L. Tullio*. In Cimelio Regio. *Mosteni* Tacito, lib. 11. Annal. loco a nobis allato, in Notis ad Plinium, lib. 11. sect. LXXXVI. quem consule. In Notitia Eccles. inter Episcopos Provinciae Lydiae, ο Μουστίνης, pro Μοστήνης. Et Μοστηνοί Ptolemæo in Lydia sunt.

ΜΟΥΤΥΑΙΩΝ, in Parutæ nummis. Vide quæ diximus in notis ad Plinium, lib. 111. sect. xiv. verbo *Mutyenses*. Stephano: Μοτύη, πόλις Σικελίας..... τὸ ἔθνικόν, Μοτυαῖος. Nunc *Modica*, inter Pachynum & Syracusas.

ΜΥΝΔΑ. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 22. Plinio, lib. 111. sect. 111. *Munda cum Pompeii filio capta*, in Bætica, Astigitani conventus. Vide quæ eo loci in notis Plinianis diximus.

ΜΥΛΑΣΕΩΝ.

ΣΕΒΑΣΤΩ. ΜΥΛΑΣΕΩΝ. *Augusto. Mylasensium*. Augusti nummus apud Spanhem. pag. 905. Sunt & Caracallæ & Getæ numismata in Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Mylasa libera*. Stephano: Μύλασσα, πόλις Καρίας... τὸ ἔθνικόν, Μυλασεύς. Hodie *Melazzo*: etsi id nomen Mileto Ioniae oppido Geographorum vulgus perperam adjudicat.

ΜΥΛΑΣΕΩΝ. Eiusdem Augusti nummus e Museo nostro. Ex parte averfa, ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ. ΥΒΡΕΟΥ. Fuit Hybreas orator, patria Mylasensis, de quo consulendus Strabo, lib. xi v. pag. 659. Is enim

summam Urbis potestatem penes eum fuisse admoner: quam tamen potestatem summumve magistratum ea voce Γεραμματέωντος signari haud crediderim: cum sit γεραμματέων, vel γεραμματές in nummis, publicorum civitatis monumentorum custos: cujus illud munus, inquit Thucydidis Scholiastes, ex partes fuerint, ἡ δὲ δήμου γεραμματὰ ἀναγιώσκειν. Quemadmodum in Arundelliano marmore, Πόλιος γεραμματές βουλῆς, δήμου &c. *Rufus Scriba Senatus, Populi &c.* Idem nihilominus, pro ratione muneris, summo Magistratu, nec dignitate fere fuit, nec auctoritate inferior. Annuum tamen, aut certe minime perpetuum fuisse eum Magistratum, ex vetusto liquet Atheniensium psephismate, quod Petitus recitat in Legibus Atticis, pag. 232. Ἐδεξε τῆ βουλῆ ἢ τῶ δήμῳ. . . ὅτι Κλεοφῶντος πατρὸς ἐγεραμματέων, &c. Atque ex ipsa lege, quam affert, pag. 257. Ὑπογεραμματέσαι ὅσα ἔξει δις τὸν αὐτὸν τῆ δρχίῃ τῆ αὐτῆ *Semel tantum sub eodem Magistratu scriba esto.* Id nomen Γεραμματέως, sive Γεραμματέωντος, frequens in Cariae nummis occurrit.

ΜΥΛΑCΕΩΝ. Hadriani nummus, cum Jovis capite. Strabo, lib. xi v. pag. 659. Ἐχουσι δ' αἱ Μυλασεῖς ἱεραδοῦ τοῦ Διὸς, &c. *Mylasenses duo habent Iovis templa &c.*

ΜΥΛΑCΕΩΝ. Getæ, cum templi effigie, in quo Dea stat. Apud Sponium in Itin. Athen.

ΜΥΝΔΙΩΝ. Nummi Severi & Juliae Domnae. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Myndos.* Stephano: Μυίδος, πόλις Καρίας. . . τὸ ἔθνικόν, Μυίδιος.

ΜΥΡΕΩΝ. Gordiani tertii, & Tranquillinae nummi, in Cimelio Regio. Et in isto quidem e superficie altera, ΦΟΥ. C A B. ΤΡΑΝΚΥΛΛΕΙΝΑ. C E B. *Furia Sabina Tranquillina Augusta.* Plinio, lib. v. sect. xxviii. *Myra.* Stephano: Μύρων, πόλις Λυκίας. . . τὸ ἔθνικόν, Μυρεῖς. D. Nicolai Episcopatu clara. Nunc *Stramita.*

ΜΥΡΙΑΝΔΡΙΩΤΩΝ. Nummus Antonini Pii. Plinio, lib. v. sect. xviii. *Myriandros.* in Syria Ciliciaeque confinio. Hodie *Candelona.* Stephano: Μυελισθος,

πόλις Συελας . . . Μυελαδριεὸς κόλπος. Hunc si vidisset nummum, adjecisset, τὸ ἔθνικόν, Μυελαδριώτης.

ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ. Nummi Græci apud Goltzium, cum Apollinis effigie, lauri ramum læva tenentis, ad Myrinam Æolicam attinent, de qua Plinius lib. v. sect. xxxii. non ad Lemniam, aliamve, si qua est ulla. Stephano: Μύρινα Αἰολίδος . . . τὸ ἔθνικόν, Μυελαῖος.

ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ. ΟΜΗΡΟΣ. Nummus Neronis e Gaza Regia. Vatem hunc quoque Myrinæi coluere: quod & ab aliis civitatibus factitatum, uti declarat in primis Commodi nummus ex eadem Gaza, ΝΙΚΑΙΕΩΝ ΟΜΗΡΟΣ, cum Homeri in rupe sedentis effigie: ΧΙΩΝ. ΟΜΗΡΟΣ, &c. Et occurret forte in Cimelis Cretensium quoque nummus, ΚΡΗΤΩΝ ΟΜΗΡΟΣ Vatem hunc enim donasse mille nummis ii perhibentur, ob carminum præstantiam: idque beneficium in ærea tabula insculpisse. Auctor Sozomenus, in præf. Historiæ Eccles. Κρηῖτες μὲν ἤν ἐν χιλίοις νομίσμασιν Ὀμηροῦ ἀμειψάμενοι τῆ εὐεπείας, ὡς ἀνυπέβλητον φιλοπμίαν ἀνχοῦντες, ἐν σήλῃ δημοσίᾳ τῆ δωρεάν ἐρεξάντο. Quanto similis veri & in nummis quoque ipsis, quo ea ad plures fama perveniret, impressum hujus beneficii monumentum?

ΜΥΡΙΝΑ. Hadriani simul & Sabinæ nummus, ex eodem Cimelio.

ΕΠΙ. ΜΗΤΡΟΔΩ. ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ. ΔΑΜΝΕΥΣ. *Sub Metrodoro Myrinæorum Prætor. Damneus*, hoc est, *Domitor*. Sedet Imperator in equo: cui hanc Victoris seu Domitoris gentium nobilem in primis appellationem hic nummus singularis attribuit: ut Constantio sequens ætas, VICTORIS OMNIVM GENTIVM, & Constantino Patri, EXSVPERATORIS OMNIVM GENTIVM. Est ea vox a δαμνησι. Unde δαμνός, uti a δαμάω fit & δαμνός. Sic Asiam, teste Plinio, lib. v. sect. xxxiii. *quoniam ferocissimas gentes domuisset, initio Dameam vocatam Eratosthenes tradidit*. Lepidum est Seguini commentum, pag. 17. qui Corybantis alicujus in equo insculp-

tam ibi effigiem putat, quod Idæorum Dactylorum unus, quos & Corybantes Strabo vocat, Δαμναϊδὸς appellatus sit a Lilio Gyraldo: dicique contracte Δαμνῶς pro Δαμναεὺς arbitratur. Atqui & hæc contractio insolens, nec verum nomen ejus Corybantis Δαμναεὺς est, ut corruptis Strabonis codicibus impulsus in fraudem Gyraldus credidit, sed Δαμναμηνεὺς, uti ex hoc versiculo liquet, quem ex Apollonii Scholiaste retulimus in Notis ad Plinium, lib. VII. sect. LVII. num. 38. quo tres Dactylos complexus est auditor Phoronidis fabulæ:

Κέλμης, Δαμναμηνεὺς τε μέγας, ἢ ὑπέρβιθ' Ἄκμων.
Pro Δαμναμηνεὺς autem legi scribique Δαμνεὺς, ars nulla patitur. Sed, quod caput rei est, quis in isto nummo Corybanti locus? aut cur idem in equo? Ex parte altera, ΑΥΤ. Κ. Τ. ΑΙΑ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΙ-
ΝΟC.... Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Τίτος Αἴλιος Ἄδριανός
'Αγπανῖνος.

ΜΥΡΕΙΝΑΙΩΝ. Julix Domnæ, e Cimelio Regio, & apud Tristanum, tom. II. pag. 139. cum templo, in quo Apollinis simulacrum, qui a loco dictus est Myrinxus, idemque a vicino pago Gryneus: est enim Γρύνεια, πολίχνιον Μυρειαίων, Stephano. Martialis, lib. IX. Epigr. XLIII.

Campis dives Apollo sic Myrinis,

Sic semper senibus fruare cygnis.

Strabo, lib. XIII. pag. 622. Πολίχνιον Μυρειαίων, Γρύνιον, ἢ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ἢ μαντεῖον ἄρχαῖον &c.

ΜΥΡΕΙΝΑΙΩΝ. Gordiani junioris, ex Cimelio pariter Regio, cum Dianæ effigie.

ΜΥCΙΑ. Domitiani nummus, quem vidimus. Plinius, lib. V. initio sect. XXXII. *Æolis, quondam Mysia appellata.*

ΜΥΣΙΩΝ. Goltzii e Thesauro nummus. Stephanus: Μυσία... λέγονται ἢ Μισοί, ἢ Μύσιοι, &c.

ΜΥΤΙΑΗΝΑΙΩΝ. Nummi e Museo nostro plurimi. Plinio, lib. V. sect. XXXIX. *Lesbos insula, in qua libera Mytilene. Nunc Metelino.*

ΠΡΩΤΗ ΛΕΣΒΟΥ. ΜΥΤΙΑΗΝΗ. *Prima Lesbè*

civitas *Mytilene*. Et ex parte averſa, ΟΜΟΝΟΙΑ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. E Cimelio Regio nummus, expreſſus etiam a Seguino, pag. 18.

ΘΕΟΣ. ΑΜΜΩΝ. Ex parte altera: ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. Κ. ΠΕΡΓΑΜ. Μυτιλιωάων ἢ Περγαμινῶν. Cum Pergamenis cōcordia Mytilenæorum.

ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. ΠΕΡΓΑΙΩΝ. Cum Pergensibus.

ΘΕΟΣ. ΑΜΜΩΝ. Ex parte altera, ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΒΑΛ. ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΥ. ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. Ἐπὶ στρατηγῷ Βαλερίου Ἀριστομάχου, Μυτιλιωάων. *Sub Præ-tore Valerio Aristomacho Mytilenæorum*. Est alter huic plane similis Valeriano Imp. cufus, apud Trifstanum, tom. 111. pag. 21.

ΖΕΥΣ ΒΟΥΛΑΙΟΣ. *Iuppiter Consiliarius*. Διὸς Βουλάου qui erat in Curia Quingentorum, Pausanias meminit in Atticis, pag. 111. Est apud Appianum in Mithrid. pag. 122. edit. Steph. Ἐστὶ Βουλάα, *Vesta Consilii Præses*, seu cujus in æde Curia fuit. Ex parte averſa, ΘΕΟΣ. ΑΚΡΑΙΟΣ. ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. *Deus Præses arcis Mytilenæorum*. E Cimelio Regio.

ΜΥΤΙ. Cum Iyra & Apollinis effigie. E Museo nostro:

ΜΥΤΙΛΗΝΗ. Cum Iyra pariter & Apolline. Ex Goltzio, in insulis Græciæ, Tab. xiv. Stephanus: Μαλόεις Ἀπόλλων ἐν Λέσῳ ἢ ὁ τόπος τῶν ἱερῶν Μαλόεις, ἔστι τὸς Μήλου ἢ Μαιτοῦς, ὡς Ἑλλάνικος ἐν Λεσβικῶν παύσῳ. *Malois Apollo in Lesbo, nec non templi locus Maloïs appellatus, a Melo Mantus filio, auctore Hellenico in primo Lesbiacorum*. Thucyd. lib. 111. Εἰσαγγέλθη γὰρ αὐτοῖς ὡς εἶναι Ἀπόλλωνος Μαλόεντος ἔξω τῆ πόλεως ἑορτῆ, ἐν ἣ παιδικαί Μυτιλιωῶσι ἑορταζοῦσι, &c. *Nunciatum enim ipsis erat, diem festum in Apollinis Maloëntis honorem extra urbem celebrari, ad quem agendum Mitylenæi frequentes conventuri erant, &c.*

ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΙΕΡΟΚΛ. ΜΥΤΙΑ. Ἐπὶ Στρατηγῷ Ἱεροκλέους. Μυτιλιωάων. *Sub Præ-tore Hierocle*. Sappho cum cithara sedens. Julius Pollux, lib. ix. cap. vi. Οἱ Μυτιλιωῶσι μὲν Σαπφῶ τῷ νομίσματι ἐνεχάρατον. *Mytilenæi Sappho monetæ suæ insculpsere*. Ex parte altera,

ΗΡΩΙΔΑ ΝΑΥΣΙΚΛΑΝ. Filia hæc Alcinoi fuit, Phæacum regis, cujus horti ab Homero, Plinio, & Martiale celebrati. Sic in quarto casu nummum Postumi videas apud Tristhanum, inscriptum Latine, HERCVLEM. Et apud Patinum, pag. 411. GALLIENVM. AVG. P. R. OB. CONSERVATIONEM SALVTIS, *Gallienum Aug. Populus Rom.*

ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. Termini Dei simulacrum. Ex parte altera, Jovis Hammonis caput, apud Tristhanum, tom. 1. pag. 696.

ΙΟΥ. ΠΡΟΚΛΑΝ. ΗΡΩΙΔΑ. *Iuliam Proclam Heroïniam.* In averfa parte Apollo citharædus, cum epigraphæ: ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΑΠΟΛΛΩΝΙ. ΜΥΤ. *Sub Prætoꝛe Apollonio Mytilenæorum.* Apud Seguinum, pag. 61. Cui quæ Procla ea sit, incompertum fuit. Nos Procli illius filiam esse auguramur, quem ΠΡΟΚΛΟΝ ΗΡΩΑ Thyatireni pariter vocant, in vetusta inscriptione, quam Sponius affert in Itiner. Athen.

Η ΚΡΑΤΙΣΤΗ ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ ΒΟΥΛΗ
ΚΛΩΔΙΟΝ ΑΥΡ. ΠΡΟΚΛΟΝ ΗΡΩΑ ΑΝΔΡΑ ΕΥΓΕΝΗ
ΕΠΙ ΣΕΜΝΟΤΗΤΙ ΒΙΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΣ
ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙΑΙΣ ΠΑΣΑΙΣ
ΔΙΑ ΤΕ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ.

Inclytus Thyatirenorum Senatus Claudium Aurelium Proclum Heroëm, Virum Nobilem, ob vitæ sanctitatem, Magistratusque, & officia omnia per se suosque gesta: subintellige, ΕΤΙΜΗCΕΝ, coluit, quod in alia inscriptione apud eundem Sponium videas, pag. 130. & 132. Et alia Mytilenis reperta, Grutero teste, pag. M X C I. Α. ΒΟΥΛΑ. ΚΑΙ Ο. ΔΑΜΟΣ. ΕΤΕΙΜΑCCEΝ. ΑΥΡ. ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΝ. Senatus Populusque honoravit Aurelium Artemidorum. Nempe heroum in numerum viros feminasque Principes referebant, quorum beneficia essent experti, a quibus salutem & incolumitatem accepissent. Sic Antoninum Pium Sardiani Heroëm ex edicto fecere, ut docet vetus inscriptio, apud Sponium, in Itin. Athen. pag. 146.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙ ΣΑΡΑ ΘΕΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΥΙΟΝ
 ΘΕΟΥ ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΥΙΩΝΟΝ
 Τ. ΑΙΔΙΟΝ. ΑΔΡΙΑΝΟΝ ΑΝΤΟΝΙΝΟΝ
 ΕΥΣΕΒΗ ΣΕΒΑΣΤΟΝ
 ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ. Β. ΥΠΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ
 ΠΑΤΕΡΑ ΠΑΤΡΙΔΟΣ
 Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΤΩΝ ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ
 ΕΤΙΜΗΣΕΝ ΗΡΩΑ
 ΕΥΝΟΙΑΣ ΑΥΤΟΥ ΧΑΡΙΝ.

Imp. Cæs. Divi Hadriani F. Divi Trajani N. T. Ælium Hadrianum Antoninum Pium Augustum, Trib. Pot. II. Cof. III. Patrem Patriæ, Senatus Populusque Sardonorum, Heroem coluit, ob ampla ejus beneficia.

ΙΟΥΛΙΑΝ. ΝΕΑΝ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ. ΜΥΤΙ. *Iuliam Novam Germanici, Mitylenæi* colunt. E Cimelio Regio. Germanici filiam *Iuliam Novam* appellant, quod *Juliam Augusti* conjugem ac *Tiberii matrem*, vel virtutum dotibus, vel meritis in *Mitylenæos*, repræsentaret: ut ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΘΕΑ ΝΕΩΤΕΡΑ in nummis vocatur: atque una opera quod apud se nata esset, *Lesbii*, in primisque *Mitylenæi*, gratulantur. Tacitus, lib. II. *Annal. de Germanico: Petita inde Eubææ, transmisit Lesbum, ubi Agrippina novissimo partu Iuliam edidit.* Alii hanc *Livillam* vocant, ut *Suetonius* in *Cæio*, cap. VII. quasi *Liviam novam*, seu minorem *Liviam*: nam & *Augusti* conjugi non *Julia* modo; sed & prius *Livia* nomen fuit. Stant in nummo Cimelii nostri tres sorores, *AGRIPPINA DRUSILLA, IVLIA*. Sed & *Juliam* *Josephus* appellat, lib. XIX. *Antiq. cap. III.* *Germanico* conjux *Agrippina* neptis *Augusti* fuit, ipse *Julia* *Augustæ* nepos, *Druso* fratre *Tiberii* genitus: ex *Agrippina* *Juliam* hanc novam, *Drusillam* sororem, *Caligulam*que genuit: & *Agrippinam*, quam dixi, alteram, *Claudii* conjugem, matrem *Neronis*. Ut porro novam *Juliam* *Mitylenæi* hanc appellant: sic se *Glycon* Ἄσκληπιὸν νέον, novum *Æsculapium*, apud *Lucianum* vocat

in Pseudomanti : sic Attica tribus NOVAM CEREREM Sabinam Hadriani conjugem, quod Sponius non intellexit, a quo hæc inscriptio vetus affertur, in Itinerario Atheniensi, Megaris in Attica reperta :

ΣΑΒΕΙΝΑΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΝΕΑΝ
ΔΗΜΗΤΡΑ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΠΑΜΦΥΛΟΙ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝ ΙΟΥΔΙΟΥ
ΚΑΝΔΙΔΟΥ

ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΣΤΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣ
ΑΙΣΧΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΔΑΜΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Sabinam Principem Augustam, Novam Cererem, Imperatoris Hadriani conjugem, venerantur Tribus universæ, Iulii Candidi opera, Egregii Proconsulis. Praetore Æschione Democratis F. Ubi Sponius Νέα Δημήτρα Nuper Cereri consecratam reddidit, haud levi errore :

quem in altera rursus admittit, ΙΟΥΔΙΑΝ. ΣΕΒΑΣΤΗΝ. ΕΣΤΙΑΝ. ΝΕΑΝ. ΔΗΜΗΤΡΑ, quæ Juliae Augustæ Augusti conjugis esse potius, quam Juliae Dörnæ, ut ille voluit, videtur. Vide ΛΑΟΔΕΚΕΩΝ *Cariæ*. Sic eandem Augusti conjugem Liviam, Juliamve, nummus alter ex parte una Junonem, Juliam ejusdem Principis filiam ex parte altera Venerem appellat : ΙΟΥΔΙΑΝ ΗΡΑΝ, (vel, ut alii in suo nummo legerunt, ΛΙΒΙΑΝ ΗΡΑΝ,) & ΙΟΥΔΙΑΝ. ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ, apud Octavium Falconerium, alioque. Sic Octaviæ nutrix adulatur apud Senecam :

Tu quoque terris

Altera Iuno, soror Augusti,

Conjuxque, graves vince dolores.

Ac de Livia ipsa, Naso, lib. 111. de Ponto, Eleg. 11.

Cum tibi contigerit vultum Iunonis adire,

Fac sis personæ. quam tuare, memor.

Sic Cleopatra apud Plutarchum, Νέα Ίοις. In nummo Cimelii Regii, ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΘΕΑ ΝΕΩΤΕΡΑ. Sic Commodus Imp. in nummo, ΙΥΡΡΙΤΕΡ ΙΥΒΕΝΙΣ. Antonius Triumvir, &

Caracalla Imp. Νέοι Διόνυσοι , quo nomine & Caligulam appellatum Eustathius auctor est, in Iliad.

ΟΥΑΠΙΑΣ. ΣΕΟΥ. ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ. Ούλπιας Σεουεριαῖης Μυτιλιῶνης. *Ulpia Severiana Mytilencis.* Cognomina ei urbi ab Ulpio Trajano & Severo data.

ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΠΟΙΟΛΕΟΝΤΕΩΣ. *Sub Praetore....* Stat Juppiter Hammon stolatus, cum Apolline: hastam ille dextra: læva hic lyram gerit. Caracallæ nummus, e Cimelio Regio. Sed Praetoris nomen vitiatum: quod ex altero Severi nummo, quem Teii percussere, forte refingi debet, ut legatur: ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΣΑΛΛ. ΛΕΟΝΤΟΣ. *Sub Praetore Sallustio Leone.*

N

ΝΑΓΙΔΕΩΝ. L. Veri nummus e Thesauro Goltzii, & Cimelio Regio. Stephanus: Ναγίδος, πόλις μεταξύ Κιλικίας ἢ Παμφυλίας.. ὁ πολίτης Ναγιδεύς. Casaubonus in Strabonem, lib. x i v. pag. 682. pro Agido Nagidum in Cypro locat, nullo auctore.

ΝΑΚΟΛΕΩΝ. Trajani nummi. Stephanus oppidi illius meminit, quod Phrygiæ Salutari adscribitur in Notitia Eccles. pag. 17. Stephano: Νακολία, πόλις φρυγίας... τὸ ἔθνικόν, *Νακολίς.*

ΝΑΚΡΑΚΙΩΤΩΝ. Trajani nummus e Gaza Regia. Horum oppidum Νάκρασα in Lydia a Ptolemæo collocatur, lib. v. cap. 11.

ΝΑΚΡΑΣΕΩΝ. M. Aurelii, cum Dianæ πολυμάγου effigie, & Faustinae nummi, ex eadem Gaza. In Notitiis antiquis inter Episcopos Provinciae Lydiae, pag. 13. ὁ Ἀκράσου. Pag. 29. Ὁκρασός. Pag. 45. ὁ Ἀκρασοῦ. Apud Leunclavium, pag. 90. ὁ Ἀκαρασοῦ. Forte, pro Νάκρασος & Νακράσοῦ. Est enim alia Lyciæ Ἀκρασος, de qua suo loco diximus.

ΝΑΞΙΩΝ, in Graecia.

ΝΑΞΙΩΝ. Goltzii nummi, Tab. xviii. cum Bacchi effigie, & uva. Plinio, lib. iv. sect. xxii. *Naxos, quam Dionysiada a vinearum fertilitate, &c.* Vel, ut ibi ex

Solino diximus, quod hospita tellus ea Libero Patri fuit. Ovidius, lib. III. Metam.

Naxon, ait Liber, cursus advertite vestros:

Illam mihi domus est, vobis erit hospita tellus.

Lactantius, lib. I. de falsa Relig. cap. xv. *Naxos Liberum colit. Hodie Naxi.*

NAZIΩN. Getæ nummus e Cimelio Regio, in quo sculpta Fortuna cum gubernaculo suo, quod rostro navis impositum est, & Copiæ cornu.

NAZIΩN, in Sicilia.

NASO, & NAXI, apud Parutam: Plinio, lib. III. sect. xiv. *Naxii*. Stephano: *Νάξος Σικελίας... τὸ ἔθνην, Νάξιοι.*

NARBO, unde Gallicæ Narbonensi nomen.

COL. NARBO. MART. DECUMANOR.

Tiberii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 241. Plinius, lib. III. sect. v. *Narbo Martius Decumanorum colonia*. Martius utique, vel a Marte, ut Sirmondus noster censuit, in Notis ad Sidonium: vel a Martia legione. Decumanorum, quod ex militibus decimæ legionis. Pomponio Melæ, lib. III. cap. v. *Atacino-*

rum Decumanorumque colonia appellatur, ab Atace anne, qui Narbonem fecat. Inscriptio vetus apud Gruterum, pag. cccxxiv. COL. IVL. PATERN.

NARB. MART. Iterumque: C. I. P. N. M.

Hoc est, *Colonia Iulia Paterna Narbonensis Martia*. Et pag. cclxvi. IVLIAE. DOMNAE.....

DECUMAN. NARB. *Iulie Domnae*, Severi conjugis, *Decumani Narbonenses*.

NARONA.

COL. NARONA. Titi nummus apud Goltzium, in Thesauro, pag. 241. Plinio, lib. III. sect. xxv. *Narona colonia, in Dalmatia*. Hodie *Narenta*.

Narona colonia, in Dalmatia. Hodie *Narenta*.

ΝΑΥΠΑΚΤΙΩΝ. In nummis veteris Græciæ, apud Goltzium, Tab. VII. In eo nummo Dianæ jaculantis effigies, cum cane. Pausanias, lib. x. sive in Phocicis, sub finem operis, pag. 357. ubi de Ναυπακτο agit:

Ἐστὶ δὲ καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος, καὶ ἀγάλμα λακκοῦ λίθου. Σχῆμα δὲ

ἀγορῶν οὐσίης παρέχεται, καὶ ἐπίκλησιν εἴληφεν Αἰτωλῆ. *Est etiam Dianæ delubrum, cum signo e candido lapide, jaculantis habitu. Deæ cognomen Ætola.* Posticam nummi aream aper Calydonius obtinet, in nummis etiam ΑΚΤΙΩΝ, ΑΙΤΩΛΩΝ, aliorumque oppidorum tractus hujusce frequens. Plinio, lib. IV. sect. 111. *Ναυραδύμ.* Stephano, *Ναύπακτος, πόλις Αἰτωλίας... ὁ πολίτης, Ναυπάκλιος.* Hodie *Lepante*, unde finui Corinthiaco nomen, *le Golfe de Lepante.*

NEAPOLIS *Italia.*

ΝΕΟΠΟΛΙΤΩΝ. Ex ære, & argento, nummi, e Museo nostro, cum effigie Minotauri, ac supervolitante victoria: in parte averfa, caput Dianæ: cum epigraphe, ΑΡΤ. & ΑΡΤΕΜΙΣ, uti fere in Massiliensium nummis: *Naples.* Vide Goltzium in Magna Græcia, Tab. I.

ΝΕΟΠΟ. Ibidem, ex argento, cum Medusæ capite. In nummo Petroniæ gēntis, apud Patin. de famil. Rom. pag. 202. Parthenope Siren cum tibia cernitur, ea nempe cujus a tumulo Neapolis alterum nomen accepit. Nam e tribus Sirenibus, quarum nomina in Notis ad Plinium attulimus, sect. IX. libri tertii, prima voce, tibia altera, tertia lyra cecinit, ut Servius refert in lib. V. Æneid. Plinius, loc. cit. *Neapolis, Parthenope a tumulo Sirenis appellata.*

NEAPOLIS *Samaria.*

ΦΛΑΟΥ. ΝΕΑΠΟΛΙ. ΣΑΜΑΡΕΙΑΣ. Titi nummus, apud Patin. pag. 151. nunc Cimelii Regii. *φλαουίτων Νεαπολιτών Σαμαρείας.*

ΦΛΑΟΥΙ. ΝΕΑΠΟΛ. ΣΑΜΑΡ. L. ΑΙ. *Λυχέλευτος ιδ. anno XI.* Domitiani principatus, cujus effigiem hic nummus nomenque præfert. Est e Cimelio Regio cum palmæ icone, quæ passim occurrit in Syriæ nummis.

ΝΕΑΚΑΣΕ. Nummus Hadriani e Cimelio Regio, in quo capita duo adverfa, virile alterum, alterum muliebri, quantum conjicimus. Ex parte altera, ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΤΡΑΙΑΝ. ΑΔΡΙΑΝΟΣ. Prioribus litteris duarum ejusdem Provinciæ Samariæ civitatum, opinor,

concordia indicatur, Neapoleos, & Sebastes: ut legi verum sit, ΝΕΑ. ΚΑΙ. ΣΕ. Hoc est, Νεάπολις καὶ Σεβαστή.

Φ Λ. ΝΕΑΣ. ΠΟΛΕΩΣ. ΣΥΡΙΑΣ. ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ. Antonini Pii nummus apud Trifstanum, tom. i. pag. 593.

... ΝΕΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ΜΟΡΘΙΑ. M. Aurelii nummus, cujus priores exesæ litteræ fuere Φ Λ. hoc est, Φλαουία Νέα Μητρόπολις Μόρθια. Plinius, lib. v. sect. xiv. *Neapolis, quod antea Mamortha dicebatur.* Josepho, ut in Notis ad eum locum diximus, *Mamortha*, sed mendose, ut ex nummo liquet. Illud vero *ma*, quod voci præfigitur, ex Hebræo articulo effictum putamus. Metropolim Samariæ fuisse, translata a Sebaste in hanc urbem hac prærogativa, tum ex eo nummo discimus, tum ex Plinio, qui primo loco eam appellat inter Samariæ oppida, tum ex altero M. Aurelii nummo inscripto, Φ Λ. ΝΕΑΣ. ΜΗΤΡΟΠ. quem nonnulli perperam legunt, Φ ΑΝΕΑΣ. ΜΗΤΡΟΠ. ut mox dicemus. Olim Sichem, Christi Domini temporibus, ut in Notis Plinianis ex Benjamino docuimus: hodie, *Naplosa*. Flavix cognomen ei non a Flavio Vespasiano idcirco datum, quod eo is coloniam deduxisset: neque enim ante Elagabali tempora, colonia in nummis inscribitur: sed vel civibus ab eo concessum, ut Samosatensis, aliisque, vel ab iisdem adulandi causa assumptum. Fuit Iustinus Martyr ex eo oppido oriundus, teste Eusebio, lib. i v. Eccles. Histor. cap. xii. Ἰουστῖνον ... ἀπὸ Φλαυίας Νέας πόλεως Συρίας ἢ Παλαιστίνης.

Φ Λ. ΝΕΑΣ. ΠΟΛΕΩΣ. ΣΥΡΙΑΣ. ΠΑΛΕΣΤ. Diana multimammia. Ex parte altera, ΑΥΡΗΔΙΟΣ. ΚΑΙ. ΣΑΡ. ΕΥΣΕΒ. ΣΕΒ. Υ. Εύσεβῆς Σεβαστῆς Υἱὸς πατρός. *Aurelius Caesar Pius Augustus Consul.*

Φ Λ. ΝΕΑΣ. ΠΟΛΕΩΣ. ΣΥΡΙΑΣ. ΠΑΛΕΣΤΙ. Nummus Faustinae junioris, e Museo nostro. Φλαυίας Νέας Πόλεως Συρίας Παλαιστίνης. Mulier spicas dextra, læva Corixæ cornu tenet. Adjectæ in medio vöculæ

NUMMI ANTIQUI

ET. ΠΡ. hoc est, ἔπει πρ'. anno CLXXX. ab instaurata, ut quidem videtur, civitate, cum ei primum inditum Neapoleos nomen est: id quod accidisse Augusto principe necesse est, cum is in Asiam ac Syriam venit, Urbis Romæ anno DCCXXXIV. vel anno certe sequenti, quo templum Hierosolymitanum, vetere diruto, instaurari cœptum ab Herode, ut Josephus est auctor, lib. xv. cap. xiv. anno ante Deiparæ ortum. Tunc enim & de reliquis ditionis suæ oppidis bene meritis jure existimatur. Ab hoc autem anno ad annum M. Aurelii secundum, cujus Faustina conjux fuit, anni plane excurrunt CLXXX. Urbisque Romæ tum occurrit annus DCCCCXIV. Sunt qui in nummo simili legant, ET. ΠΖ. errore magno. Id enim si verum esset, quod esset aliud ejus æræ caput, quam annus Vespasiani septimus, a quo vastata scilicet Judæa omnis est, nedum instaurata. Sed in nummo nostro, qui rem plane dirimit, ET. ΠΡ. perspicue legitur, ut diximus. Ex argumento porro scripturæ quæ in superioribus nummis conspicua est, neque huc alios referre pigeat, etsi figura dispari insignitos, nempe Dianæ Ephesiæ iconæ, M. Aurelii nomine cufos, laudatosque a Patino, pag.

241.

Φ ANEAC. ΠΟΛΕΩC. CΥΡΙΑC.

Φ ANEAC. ΠΟΛΕΩC. CΥΡΙΑC. ΠΑΛΕCΤΙΝΗC.
Faustinae, apud eundem, pag. 253.

Φ ANEAC. ΠΟΛΕΩC. CΥΡ. ΠΑΛ. Diadumeniani,
pag. 327. In his omnibus legi Φ Λ. ΝΕΑC. ΠΟΛΕΩC
oportere, jure asseveramus.

Φ Λ. ΝΕΑC. ΠΟΛΕΩC. Macrini, apud Patinum, pag. 323. Volusiani, pag. 400. & Treboniani, in Cimelio Regio: quos quidem nummos, Trifanus, & Patinus, alique eos deinceps secuti, Φ ANEAC legerunt, & ad Cæsaream Paneadem retulerunt: cum legi oporteat Φ Λ. ΝΕΑC. ΠΟΛΕΩC, ut in Elagabali nummo, aliisque, ex eadem Gaza Regia, perspicue legimus. Certe nummi illi omnes montem exhibent, cujus in vertice templum exstat, addita nonnullis etiam aquila:

quæ notæ fere in fequentibus nummis occurrunt , qui sunt inſcripti Latine , coloniæ huc deductæ ſub Elagabalo indices , ac teſtes.

COL. NEAPOL. Elagabali , apud Mediobarbum , pag. 314. In nummo eo arietis cum ove ludentis ſignata effigies.

COL. NEAPOLI. NEOCORO. Philippi Patris , ex eodem Cimelio , adjecta Lupæ effigie , Remique ac Romuli de more.

COL. NEAPOLI. NEOKOPO. Ejuſdem Philippi , pariter e Regia Gaza , adjecta Aquila , & hominis ruſtici , ſaccum humeris deferentis , ut quidem videtur , effigie : qualis & in Troadis coloniæ nummis occurrit , & Boſtræ.

COL. SERG. NEAPOL. Philippi ſimiliter , e Muſeo noſtro : cum eadem templi effigie in colle ſiti , & Æſculapii præterea Hygiæque icone. Ex his porro nummis , in quibus colonia Neapolis appellatur , juſ ei civitatis reſtitutum intelliges , quod ei Severus abſtulerat , ut auctor eſt Spartianus , pag. 67. *Neapolitanis Paleſtinenſibus juſ civitatis tulit , quod pro Nigro diu in armis fuerant.*

COL. NEAPOL. & COL. NEAPOLI. Geminus Voluſiani nummus , e Cimelio Regio.

NEBRISSA.

COLONIA VENEREA. NABRISSA. AVGVSTA. Claudii Imp. nummus , teſte Ligorio , apud Holſten. pag. 128. Plinius , lib. 111. ſect. 111. *Inter æſtuaria Bætis , oppidum Nebriffa , cognomine Veneria. Hodie Lebrixa.*

ΝΕΙΛΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Apud Oconem , pag. 270. Antonini Pii nummus , ex Goltzio. Notitiæ Ecclēſ. pag. 55. in Provincia Ægypti Arcadia , extra Delta poſita , Νείλου πόλις. Stephano : Νεῖλῶ πόλις Αἰγύπτου . . . τὸ ἔθνηκὸν δὲ πόλεως , Νειλοπολίτης. A Ptolemæo in Heracleote nomo locatur.

NEMAUSVS.

COL. NEM. *Colonia Nemaufus.* Nummi Auguſti ,

NUMMI ANTIQUI

aliquæ obvii : In Augusti nummis in primis postica parte crocodilus cernitur palmæ alligatus, Ægypti captæ symbolum. Juvenalis Satyr. xv.

*Quis nescit, Volusi Bithynice, qualia demens
Ægyptus portenta colat? Crocodilon adorat
Pars hæc.*

Est & apud Tristantum alter, tom. i. pag. 84. in quo Hygiæ, sive Salutis, angues pascentis, effigies. Plinio, lib. III. sect. v. *Nemausum Arecomicorum*, in Narbonensi Gallia: *Nismes*.

NEOKAICAPEΩN.

ΚΟΙΝΟΝ. ΝΕΟΚΑΙC. ΜΗΤΡ. ΕΤ. ΡΜΒ. Κοινὸν Νεοκαισαρείαν Μητροπόλεως, ἔτος ρμβ'. *Commune Neocæsariensium Metropolees. Anno CXLII.* Forte, post concessam libertatem, aut Metropoleos prærogativam, circa Vespasiani initia. Getæ nummus, & Caracallæ, in Cimelio Regio. Plinio, lib. vi. sect. III. *Neocæsarea* oppidum, quod *Lycus* præfuit. In Notitia antiqua Eccles. pag. 46. metropolis est Ponti Polemoniaci. Geminus enim Pontus, sive divisus in geminas Provincias Pontus fuit: nempe in Helenopontum, sic ab Helena Constantini matre, ipsius Augusti jussu dictum, cujus metropolis Amasia: & Polemoniacum, ab antiquo rege, Polemone, cujus metropolis Neocæsarea. Atque idcirco in nummis superius suo loco allatis, Ἀμασία μητρόπολις αὐτῶν τῆ Πόντου. Notitia antiqua Eccles. pag. 47. Ἐπαρχία Ἐλενοπόντου ὁ Ἀμασίας. Et mox Ἐπαρχία Πολεμονιάκου, ὁ Νεοκαισαρείας. Est & Pontus præterea Galaticus, est & Cappadocicus, qua nempe parte Euxinum mare hi terrarum tractus attingunt. Hunc nummum Occo, pag. 382. sic deformatum exhibet: ΚΟΙΝΟΝ. ΝΕΟ. CAC. ΜΙΤΡΟ. ΘΙΡΩ.

NICEPHORIVM.

COLONIA. NICEPH. CONS. *Colonia Nicephoria Constantina.* Nummus Hadriani, apud Medio-barbum, pag. 185. cum figura togata, bobus, ac vexillo, qui deductæ coloniae typi & indices. Plinio, libro v. sect. XXI. haud procul Edessa, in præfectura *Mesopotamiae*,

Mesopotamiae, *Nicephorium oppidum*. Stephanus: *Νικηφόρειον*, οὕτως ἢ *Κωνσταντίνα*, ἢ *Ἐδέσσα* πόλις. τὸ ἑθνικὸν *Νικηφόρειον*, ὡς *Βυζάντιον*. Mediobarbus, a quo hic nummus profertur, sic exhibet: COLONIA. NIC. PH. COND. atque ad Nicopolim Thraciæ spectare, quam Trajanus, teste Ammiano, condidit. Ergo his notis, quæ supersunt, PH. COND. *Philippus conditor*, aut simile quidpiam continetur: quofensu? præsertim in Hadriani nummo? Nicephorio autem ut adscribamus, haud levia sane argumenta duo suadent. Primum, quod eadem Stephano Constantina dicitur, & Suidæ quoque: ut in nummo CONS. uti nos ex conjectura vidimus, non COND. uti Mediobarbus voluit, fuisse videatur. Alterum, quod eam civitatem Hadrianus ipse adierit, ibique futuri mox imperii vaticinium acceperit. Testis Spartianus in ejus vita, pag. 2. *Habuit autem præsumptionem imperii mox futuri ex fano quoque Nicephorii Iovis manante responso; quod Apollonius Syrus Platonicus libris suis indidit.* A loco id Jovi nomen: ut in eadem Syria idem Cassius a monte cognomine, Dolichenus ab oppido Doliche est appellatus.

ΝΙΚΑΕΩΝ ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ. Caracallæ nummus e Cimelio nostro, cum fluvii decumbentis effigie, Caystri scilicet, læva Cornucopiæ, arundinem dextra tenentis. Nicopolis in Notitia Episcopatum, Provinciæ Asiæ adscribitur, eadem forte & Nicæa quoque appellata. Fuit in Cilbiano agro, prope Ephesum, & Caystrum amnem, ut in Notis Plinianis diximus, lib. v. sect. xxxi. A *Νίκαια*, teste Stephano, fit *Νικηφόρος*, & *Νικηφόρος*. Sunt qui Valentinianopolim postea dictam asseverent.

ΝΕΙΚΑΕΩΝ. ΤΩΝ. ΕΝ. ΚΙΛΒΙΑΝΩ. *Nicæensium qui sunt in Cilbiano agro.* Eiusdem Caracallæ nummus, e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Cilbiana juga*, & *Cilbiani inferiores & superiores.*

ΝΕΙΚΑΕΩΝ. ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ. ΠΕΡ. Hadriani nummus in quo Hygia & Æsculapius: (quem nummura

Patinus mutilum affert, pag. 201.) & alter Julix Dom-
næ, e Gaza Regia, ΝΕΙΚΑΕΩΝ. ΚΙΛΒΙΑΝ.
ΠΕΡΓΑΜ. Tertiusque Domitiani, ex eodem Cime-
lio. ΠΕΡ. ΝΕΙΚΕΩΝ. ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ. Cilbiano-
rum concordiam cum Pergamenis pariter indicant;
aut potius Nicæensium Bithyniæ, & Cilbianorum Asiæ,
cum Pergamenis: qui Æsculapium in primis coluere.

ΝΙΚΑΙΕΩΝ, in *Bithynia*.

ΕΠΙ. ΑΤΤΙΟΥ. ΛΑΚΩΝΟΣ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ.
ΝΕΙΚΑΙΕΩΝ. Capricornus, & Cornix cornu. Ne-
ronis nummus, apud Patin. in Sueton. pag. 305. *Sub*
Attio Lacone Proconsule. Nicæensium.

ΔΙΟΥΤΟΥ. ΚΤΙΣΤΟΥ. ΝΕΙΚΑΙΑΣ. Neronis
nummus. *Bacchi conditoris Nicææ.* Est & apud Occo-
nem Antonini Pii alter.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ ΚΑΙ ΣΑΡΙ ΣΕΒΑΣΤΩ. ΟΥΕΣ-
ΠΑΣΙΑΝΩ. ΝΕΙΚ. *Imp. Casari Augusto Vespas-*
fiano, Nicæenses. ΕΠΙ. ΜΑΡΚΟΥ. ΠΛΑΝΚΙΟΥ.
ΟΥΑΡΟΥ. *Sub Marco Plancio Varo.* E Cimelio Re-
gio. Leo cantharum prioribus pedibus apprehendit,
posterioribus desidet. Affert hunc nummum, sed mu-
tilum, Patinus, pag. 143. & num ad Nicæenses an ad
Nicomedienses referat, ambigit. At in Nicæensium
nummo altero, qui Maximini principatu cusus, leo pa-
riter insculptus, & hunc ad ipsos æque spectare ad-
monuit.

ΝΕΙΚΑΕΙΣ. ΠΡΩΤΟΙ. ΤΗΣ. ΕΠΑΡΧΕΙΑΣ. *Ni-*
cæenses primi totius Provinciae. Domitiani nummus, ex
eodem Cimelio: & apud Tristanum, pag. 334. quo ex
nummo etiam jurisdictionem ibi fuisse, contributaque
vicina oppida, quæ eo disceptarent foro, discimus.
In eodem inscriptum, ΔΙΟΣ. ΑΓΟΡΑΙΟΥΤ. *Jovis*
Forensis: qui forensium conventuum ac judiciorum
præses foret. Sic Lacedæmone in foro templa fuere
Jovis Forensis, & Minervæ pariter, teste Pausania in
Lacon. pag. 93. *Σπαρτιάταις ἡ ἐπὶ τῷ ἀγοραῖοις . . . ἰεῖον*
Διὸς Ἀγοραίου, τὸ ἢ Ἀθηνᾶς Ἀγοραίας. Sic Ἑρμῆος Ἀγο-
ραῖος in Corinth. pag. 53. & Bœoticis, pag. 294. Ἀπόλ-

λων Ἀθηναίων, in Atticis, pag. 39. Dio Prusæus, orat. 38. ad Nicomedienfes, pag. 479. quibuscum Nicænes de primatu certabant, Nicomediæ peculiare nomen Μητροπόλεως fuisse ait: Nicææ vero pariter & Nicomediæ, *ᾠρώτης* appellationem fuisse communem. Ἀντὶ τοῦ μὴ τῆς μητροπόλεως ὑμῖν ὄνομα ἐξάιρετον ἦ, τὸ δὲ τῆς ᾠρωτείων κοινὸν ἦ, πῶς τοῦτο ἐλαττοῦσε;

NEIKAEΩN. KIABIANΩN. ΠΕΡ. Hadriani nummus, de quo supra, cum Hygia & Æsculapio. Sæpe enim in nummis Numen utrumque conjunctim signari & appellari consuevit. Sic vetus inscriptio apud Gruterum, pag. 67. AESCVLAPIO. ET. HYGIAE. Apud Reinesium altera, pag. 152. AESCVLAPIO. EPIDAVRO. D. PP. ET. SALVTI. Et pag. 156. AESCVLAPIO. ET. SANITATI. Est enim Salus vel Sanitas Latinis, ut diximus, quæ Græcis Hygia: unde Fana Salutis duo regione sexta Romæ, & vicus Salutaris, & Porta Salutis ab ea nominata. Hinc fuit aliquando animus Plinii locum emendare, e libro xxxiv. sect. xix. in quo sic legitur: *Bryaxis* sculptor Æsculapium & Seleucum fecit. Nam & *Salutem*, quam & *Seleucum* legi commodius posse arbitramur, etsi libri omnes, etiam MSS. plerique omnes quos vidimus, refragantur. Nec poenitenda vero videtur hæc conjectura, cum Pausanias præsertim adstipulator accedat, qui dum Bryaxis pariter opera recenset, hæc ait in Atticis, pag. 75. Τοῦ δὲ Ἀσκληπιοῦ ἀγάλμα Βρύαξις καὶ αὐτὸ, καὶ τῆς Ὑγίας ἐποίησεν. Quæ quidem signa visa a se Megaris in Attica prodit. Ut ab eodem fonte hausisse Plinius & Pausanias merito possint videri. Ne quid tamen in contextu Pliniano moveam, præter consensum codicum, a quibus discedere religio est, idem Pausanias prohibet, qui Athenis æneam Seleuci statuam in Pœcile porticu fuisse commemorat, Attic. pag. 14. etsi artificem non appellat. De Atheniensium porro civitatis ornamentis fere Plinius eo loci agit. Verum, ut ad Æsculapium. Hygiamque redeamus, idcirco conjunctim in nummis.

NUMMI ANTIQUI

ambo depicti, Æsculapiique filia Hygia est habita, quod Æsculapii nomine Jovem antiqui: Hygiæ, Minervam intellexerint, Jovis, ut narrant fabulæ, filiam, quam & Medicam appellarunt: Jovemque ipsum idcirco *Salutarem*: ut esset idem Ζῶς Σωτήρ, qui Σωτήρ Ἀσκληπιός. Vetus inscriptio apud Gruterum, pag. MLXVII. 3.

MINERVÆ MEDICÆ.

Et num. 1.

MINERVÆ. AVG. L. CALLIDIUS PRIMVS.

AVRES. ARGENTEAS. V. S. L. M.

Nempe ob sanatam gravitatem aurium, aures is ex argento donarii vice Minervæ suspendit. *Votumque Soluti Libens Merito*. Et fuit Romæ *Minerva Medica*, regione Urbis quinta, ut P. Victor prodit. De Jove autem, pag. MLXV. 5. ex Sirmondi nostri schedis:

I O V I . S A L V T A R I .

V L P I A N V S

GRAVI. INFIRMITATE. LIBERATUS.

TON. ΚΤΙCΤΗΝ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Antonini Pii, & Commodi nummi ex eodem Cimelio: in quibus currum Liberi Patris subeunt elephantum quatuor. *Conditorum Nicæensium*. Plinius, lib. VIII. sect. II. *Romæ juncti primum subiere currum elephantum Pompeii Magni Africano triumpho: quod prius India victa, triumphante Libero Patre, memoratur*. De Dionysio Nicæensium Præsidente Deo, vide Libanium de vita sua, pag. 19. Nam Dionis Chrysoſtomi verba mox afferemus, alios quoque Deos appellantis.

ΩΤΗΡΑ. ΤΩΝ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. *Servatorem Nicæensium*. Antonini Pii nummus, cum Æsculapii icona, e Gaza Regia.

ΩΤΗΡΙ. ΑCΚΛΗΠΙΩ ΝΙΚΑΙΕΙC. Antonini Pii cum Æsculapii stantis effigie.

ΑΥΤ. Κ. Τ. ΑΙΛ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Αὐτοκράτωρ Κῆσαρ Τῆτος ΑἰλίϞ Αδριανός ἈντωνεῖνϞ. Antonini Pii. In averſa parte, Θ Ε Ω. ΤΕΛΕCΦΟΡΩ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Teleſphorus Deus est morbis finem

afferens, Æsculapii comes: Is cum Æsculapio & Hygia simul in quibusdam exhibetur nummis.

ΝΙΚΑΙΕΙΣ. ΘΕΑ. ΥΓΕΙΑ. *Nicaenses. Dea Hygia.* Antonini nummus apud Patinum, pag. 224. nunc Cimelii Regii, ubi & alter Aurelii plane par.

ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Antonini Pii cum effigie Solis incedentis, capite radiato. Apud Patinum, pag. 228. Et Veri similis alter, pag. 257. Pacati subactive Orientis id esse ibi symbolum arbitramur.

ΝΙΚΑΙΕΩΝ. M. Aurelii nummus, e Cimelio Regio, cufus a Nicænsibus, quod oppidi sui mœnia refici jufferat, anno Imperii altero, ut quidem ex vetusta inscriptione auguramur, quam Gruterus affert, pag. MLXXVIII. 2.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ. ΚΑΙΣΑΡ. ΜΑΡΚΟΣ.

ΑΥΡΗΛΙΟΣ. ΕΥΣΕΒΗΣ.

ΕΥΤΥΧΗΣ. ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ. ΜΕΓΙΣΤΟΣ.
ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ.

ΕΞΟΥΣΙΑΣ. ΤΟ. ΔΕΥΤΕΡΟΝ. ΥΠΑΤΟΣ.
ΠΑΤΗΡ. ΠΑΤΡΙΔΟΣ.

ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ. ΤΑ. ΤΕΙΧΗ. ΔΑΜΠΡΟΤΑΤΗ.
ΝΙΚΑΙΑ. ΕΠΟΙΕΙ.

Imp. Cæsar M. Aurelius, Pius, Felix, Augustus, Pontifex Max. Tribunicia Potestatis IV. Consul, Pater Patriæ. Proconsul mœnia splendidissimæ Nicææ faciendâ curavit.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ. ΝΙΚΑΙΕΙΣ. L. Veri nummus, apud Patinum in Thefauro, pag. cxi.

ΚΟΜΟΔΟΥ. ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ. Ο. ΚΟΣΜΟΣ.
ΕΥΤΥΧΕΙ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. *Commodo imperante, Orbis Felicitas. Nicaensium.* E Gaza Regia.

ΠΕΡΟΣ. ΑΓΩΝ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Commodi nummus e Gaza Regia, A. K. M. ΑΥ. ΚΟ. ΑΝΤΩΝΕΙΝ.
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Ἀυρήλιος Κομοδος Ἀντωνεῖνος. Sacrum Certamen Nicaensium. Vir palmam tenens dextram capiti admovet.

ΚΟΜΟΔΕΙΑ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. E Cimelio Regio. Ex parte altera, A. K. M. Α. ΚΟΜΟΔΟΣ. *Αὐτοκράτωρ*
X x iij

- Καῖσαρ Μάρκος Ἀυρήλιος Κομόδος. *Imp. Cæsar M. Aurel. Commodus*. In honorem Imperatorum edita sæpe certamina, ab iis appellationem traxere : ΤΡΑΙΑΝΕΙΑ, ΑΔΡΙΑΝΕΙΑ, ΑΝΤΙΝΟΕΙΑ, ΕΥΣΕΒΕΙΑ, ΚΟΜΟΔΕΙΑ, ΣΕΥΗΡΕΙΑ, ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, a Trajano, Hadriano, Antinoo, Antonino Pio, Commodo, Severo, Geta & Caracalla fratribus, quorum ab altero, nempe a Caracalla, & ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ cognominata esse, suo loco dicturi sumus, ut & ab Alexandro M. uti alii censuere. Mitto quæ sunt pervulgata, ΗΛΙΑ, ΟΛΥΜΠΙΑ, ΑΚΤΙΑ, ΗΡΑΚΛΙΑ, ΑΣΚΛΗΠΙΑ, ΚΑΒΕΙΡΙΑ, ab Elide, Olympia, Actio Apolline, Hercule, Æsculapio, Cabiris Diis. Et quæ ab Augusti cujusvis nomine, ΣΕΒΑΣΜΙΑ, & ΣΕΒΑΣΤΑ, ΑΥΓΟΥΣΤΕΙΑ, & ΚΑΙΣΑΡΕΑ sunt nuncupata. Et quæ sumus alias explicaturi, in Tarfensium nummis, sub Severo, ΣΕΥΗΡΕΙΑ. ΟΛΥΜΠΙΑ. ΕΠΙΝΕΙΚΙΑ. *Severiana Olympia Certamina, vel Præmia.*
- ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Commodi nummus apud Tristinum, tom. 1. pag. 742. & Getæ, apud Patinum, pag. 319. in quibus Palladis armatæ effigies. Alter, in quo Hercules, apud Patinum, pag. 265.
- ΑΓΑΘΗ. ΤΥΧΗ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. *Bona Fortuna Nicæensium*. Mulier seminuda scopulo insidet. E Cimelio Regio. Vide ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ. In nummo Juliæ Domnæ, apud Tristinum, tom. 11. pag. 147. cui inscriptio, ΝΙΚΑΙΕΩΝ, ipsa Fortuna in Templo stat, cum temone, & Copiæ cornu.
- ΙΟΥΛΙΑ. ΑΥΓΟΥΣΤΑ. Caput Juliæ Domnæ. Ex parte averfa, in corona, ΣΕΟΥΗΡΕΙΑ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. *Certamina Severiana Philadelphæa Nicæensium*. De certaminibus Philadelphæis, vide quæ dicturi sumus in nummis ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ.
- ΝΙΚΑΙΕΩΝ. ΣΑΓΑΡΙΣ. Juliæ Domnæ nummus e Cimelio Regio : in cujus averfa parte decumbens fluvius : quem vel Nicææ Bithynicæ proximum, vel a

Nicænsibus certe Numinis vice cultum hic nummus docet. Plinius, lib. VI. sect. I. *Sagaris fluvius ex inclytis, oritur in Phrygia, accipit vastos amnes, inter quos Tembrogium, & Gallum: idem Sangarius a plerisque dicitur.* A Livio certe, lib. XXXVII. pag. 474. *Sangarius ex Adoreo monte per Phrygiam fluens miscetur ab Bithyniam Thymbreti fluvio. Inde major jam geminatis aquis per Bithyniam fertur, & in Propontidem sese effundit, non tamen tam magnitudine memorabilis, quam quod piscium accolis ingentem vim præbet.* Grati ergo animi monumentum istud statuunt Nicænses, in Bithynia haud sane ignobiles, amnis illius Genio, ceu nutritio suo alumni. De Nicæa Plinius libro V. sect. XLIII. *Inde Nicæam &c.* Vide quæ de gemina ibi Nicæa diximus.

NIKAIEΩN. Julæ Domnæ nummus, in quo Bacchus, qui & Osiris, cum Iside sore fore vehitur curru juncto Centauris: quos Liberi Patris currui & Nonnus quoque subjungit, lib. XVI. Dionys. E Cimelio Regio.

NIKAIEΩN. Caracallæ nummus, apud Patinum, pag. 309. in quo templum insculptum, cujus e tecto anguis emicat, Æsculapii Nicænsium Præsidis Dei symbolum.

ΑΥΤ. Κ. Μ. ΟΠΕΛ. CEOΥΗΡ. ΜΑΚΡΕΙΝΟC. *Imp. Cæsar. M. Opeilius Severus Macrinus.* NIKAIEΩN. *Nicænsium.* Bacchus elephanto vehitur. E Museo nostro. Alter ejusdem Macrini, apud Patinum, pag. 323. Jovem præfert civitatis Nicænsium custodem.

NIKAIEΩN. ΤΕΤΡΑΚΙ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Elagabali. NIKAIEΩN. Alexandri Severi, cum Fortunæ typo, qualis & in Byzantium nummo cernitur, sub Julia Soæmiade cuso. Apud Tristanum, tom. II. pag. 398.

NIKAIEIC. Tria signa militaria. CEOΥΗ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC. ΑΥ. Σεουηρῆς Ἀλέξανδρου Ἀυτοκρατορῆς. E Museo nostro. Est & Elagabali similis apud Patinum, pag. 334. cum epigraphe, NIKAIEΩN. Et Gordiani, pag. 375.

NIKAIEΩN. Julæ Soæmiadis, nummus, in quo ser-

pens multis implicatus gyris, Æsculapii symbolum, apud Patinum, pag. 340.

ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Maximini nummus, e Gaza Regia, in quo leonis effigies insculpta. Et in Vespasiani nummo superius appellato leonem expressum vidimus.

ΙΠΠΙΟΝ. ΒΡΟΤΟΠΟΔΑ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Gordiani junioris nummus, quem Spanhemius, lib. de usu Numism. pag. 246. ex Cimelio Reginae Christianae affert: in quo Gordianus, ut credimus, equo insidet, cui pes lævus humano similis, dextro baculum serpente involutum, ceu manu, gerit, qualem in nummis Nicæensium ipsorum, aliorumque passim gestat Æsculapius. Pro ΒΡΟΤΟΛΟΔΑ, apud Spanhemium ΒΡΟΤΟΠΟΔΑ legi oportuit, ut *Equum Humano Pede*. verba ea sonent: qualem fuisse Cæsaris Dictatoris equum Romani annales produnt. Plinius, lib. VIII. sect. LXIV. *Nec Cæsaris Dictatoris quenquam alium recepisse dorso equus traditur: idemque humanis similes pedes priores habuisse, hac effigie locatus ante Veneris Genetricis ædem.* Suetonius, in Julio, cap. LXI. *Utebatur autem equo insigni, pedibus prope humanis, & in modum digitorum unguis fissis: quem natum apud se, cum aruspices imperium orbis terræ significare domino pronunciaissent, magna cura aluit: nec patientem sessoris alterius primus ascendit: cuius instar pro æde Veneris Genetricis postea dedicavit.* Simili igitur equo vectum, quo Cæsarem olim, Gordianum Nicæenses exhibuere: ac dextro pedi baculum cum serpente inseruere, quod Æsculapii notum omnino symbolum est: vel ipso auctore Pausania, in Bœoticis, sive lib. IX. pag. 312. Ἀγάλματα ὄρντι: ἀεὶ εἰσιλιμῶροι δὲ εἰσὶν αὐτῶν τοῖς σκήπτροις δράκοντες. ταῦτα εἰχέσαι μὲν ἄν τις Ἀσκληπιὸς τε εἶδ' ἢ ὕψιαι. Fuit autem & Nicæensium peculiaris Deus ac Præses Æsculapius, uti ex nummis supra commemoratis liquet, & idem equorum æque atque hominum curator: sic enim ab Hierocle appellatur, in præfatione medicinæ veterinarie, ubi cum Neptuno, cui facer equus est, invocatur. Κε-
 ἄλῃα δ' ἡμῖν συμφορῆς τοῦ λόγου τοῦδε Ποσειδῶν τε Ἰπ-
 πείδου

πειθ, ἡ δὲ τοῦ τῆς ἀνθρώπων γένους Σωτῆρ Ἀσκληπιός, ὃ πάντως πού ἡ ἰστων μέλει. Itaque Gordiano Augusto favore Deum suum Æsculapium Nicæenses hoc nummo testantur. Epigraphe partis anticæ in eo nummo hujusmodi est: ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ. *Imp. Casar M. Anton. Gordianus.*

ΝΙΚΑΙΕΩΝ. ΚΑΙ. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Treboniani Galli nummus apud Patinum, pag. 398. & in Cimelio Regio.

ΝΙΚΑΙΕΩΝ. ΟΜΗΡΟΣ. Vide ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ.

ΝΙΚΑΕΩΝ. Poculum. Ex parte averfa, ΕΠΙ. ΓΑΙΟΥ. ΠΑΠΙΡΙΟΥ ΚΑΡΒΩΝΟΣ. Sic enim legendum in nummo Goltziano ex Asia, Tab. v. in quo caduceus, Mercurii symbolum. Cur porro poculum insculptum sit, ex Athenæo disces, lib. xi. pag. 496. Περυσίας ὅτι τὸ ποτήριον τοῦτο ἐξορθὸν ἔστι, θεωρεῖται, ἡ ὅτι τὴν θεωρησίαν ἔχει ἀπὸ Περυσίου τοῦ Βιθυνίας βασιλεύσαντος, καὶ ὅτι περὶ ἡ μαλακία Ἀβρόουτου γροιδίου, ἰστορεῖ Νικάνδρου ὁ Χαλκηδόνιου ἐν πέταρτω Περυσίου συμπωμαίων. *Prusias. Erectum id poculum esse superius dictum est: & appellationem eam sortitam esse a Prusia Bithyniæ rege, luxu & vitæ mollitiæ famoso, ut narrat Nicander Colophonius, libro quarto, De iis quæ Prusiæ acciderunt.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ. ΝΙΚΑΙΕΙΣ. Subintellige, ἐπίμνησαν, ut alii monuimus. Commodi nummus hic est, quo Alexandrum M. colere se, seu urbis suæ instauratorem Nicæenses fatentur. Est altera quidem Nicæa ab Alexandro condita, in finibus Indiæ, ad ripam amnis Hydaspxæ, cujus meminere Strabo, lib. xv. pag. 699. Justinus, lib. xii. cap. ix. Curtius, lib. ix. cap. ix. aliique: sed quæ nihil huc spectet. Smyrnam in eodem Asiæ fere tractu restitutam ab Alexandro Plinius prodidit: sic & Nicæam forsan idem instauravit: quod a Libero Patre, & Hercule, quos ille æmulabatur, primum conditam sciret. Dio Chrysoft. orat. xxix. quæ de concordia Nicæensium inscribitur, pag. 485. in peroratione, Deos Urbis Præsides & Custodes singu-

latim appellat : Εὐχόμεν δὴ τῶ τε Διονύσω τῶ θεοπάτορι
 τῆσδε τὴ πόλει, ἔ' Ἐρακλεῖ τῶ κτίσαντι τῶδε τῶ πόλιν,
 καὶ Διὶ Πολιεῖ, καὶ Ἀθηνᾶ, ἔ' Ἀφροδίτῃ, καὶ Φιλίᾳ, καὶ Ὀμο-
 νοίᾳ, καὶ Νεμέσει, καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς. Rogo igitur & ego
*Bacchum auctorem hujus civitatis, & Herculem condito-
 rem, & Iovem Urbis Præsidentem, & Minervam, & Ve-
 nerem, & Amicitiam, Concordiamque, & Nemefim,
 aliosque Deos.* Hunc Dionis locum, nuper in Notis
 ad orat. Themistii tertiam decimam attulimus, quod
 ibi novo more, nec intellecto ante nos vocabulo, ut
 Dio Bacchum θεοπάτορα vocat, sic Minervam The-
 mistius, θεσμάτερ Ἀθηνᾶ, compellat. Vel istud verius
 esse causæ arbitramur, cur Alexandrum nummis suis
 Nicænses insculpserint, quod ab Antigono primum,
 Philippi F. a quo & Alexander genitus: tum a Nicæa
 Lysimachi uxore, Antipatri filia, (qui fuere ambo
 Alexandri duces, ac deinde successores,) ceperint ap-
 pellationem: originemque suam referre ad Alexan-
 drum ipsum deinde maluerint. Stephanus: Νίκαμα, πό-
 λις Βιθυνίας... Ἐραλεῖτο ἡ θεσπερὶν Ἀγκώρη, εἶτα Ἀντι-
 γόνεια. ὕπερ ἡ ἔστω τὸ Λυσιμάχου γυναικὸς Νίκαμα ἐκλήθη.
 Strabo, lib. xii. pag. 565. Καὶ Νίκαμα ἡ μητρόπολις τὴ
 Βιθυνίας... κτίσμα Ἀντιγόνου μὲν πατρὸν τοῦ Φιλίππου, ὃς
 αὐτῶ Ἀντιγόνει θεσπερὶν εἶτα Λυσιμάχου, ὃς αὐτῶ ἔστω
 τὴ γυναικὸς ὠνόμασε Νίκαμαν ἡ δ' αὐτῆ θυγάτηρ Ἀντιπά-
 τρου, &c. *Et Nicæa metropolis Bithyniæ... Hanc An-
 tigonus primum condidit, Philippi F. & Antigoniam no-
 minavit: deinde Lysimachus, qui eam ab uxore Nicæam
 appellavit: ea Antipatri filia fuit, &c.*

ΝΙΚΑΤΟΡΙΤΩΝ. Vespasiani nummus, e Thesauro Golt-
 zii, pag. 223. Stephanus: Νικατορις, πόλις Συρίας πρὸς
 τῇ Ἐυρώπῃ, κτίσμα Σελεύκου τοῦ Νικατορῆ. τὸ ἐθνικὸν,
 Νικατορείτης. *Nicatoris, oppidum Syriae juxta Europam,
 conditum a Seleuco Nicatori. Gentile, Nicatorites.* Ca-
 ve enim cum nupero Stephani interprete reddas, *juxta
 Europam*, quod insulsum est: nam Europam intelligit
 Syriae pariter oppidum, de quo Plinius, lib. v. sect.
 XXI. legendumque apud Stephanum, πρὸς τῇ Ἐυρώπῃ.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΔΙC, vel **ΤΡΙC. ΝΕΩΚΟΡΩΝ.**
 Passim in nummis. In Gallieni nummo templa terna
 insculpta, ob honorem Gallieni, Salonini, qui Gal-
 lienii F. & ipse Cæsar, & Valeriani, qui Gallieni fra-
 ter, pariterque Augustus: aliter frustra sentiente Pa-
 tino, pag. 413. Plinio, lib. v. sect. XLIII. *Nicomedia*
Bithynia præclara. Stephano: *Νικομηδεία, πόλις Βιθυ-*
νίας... ὁ πολίτης, Νικημίδεύς.

ΝΕΡΩΝ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ. ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ.
 Claudii nummus, apud Spanhem. lib. de usu numism.
 pag. 564. Ex superficie altera, in suprema nummi par-
 te, **ΒΡΕΤΑΝΙΚ.** hoc est, *Britannicus*, qui Claudii
 Imp. filius: dextro deinde latere: **Μ. ΤΑΡΚΥΤΙΟΥ.**
ΛΑΒΟ, ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. in medio, **ΝΕΙΚ. ΠΡΑΤ-**
ΤΟΝΤΟΣ. *M. Tarquittio Proconsule Nicomediensium*
faciente. Legebat vir eruditus, **Μ. ΤΑΡΚΥΤΙΟΥ.**
ΠΡΕΤΑΝΙΚ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. ΠΡΑΤΤΩΝΤΟΣ.
ΝΕΙΚ. *M. Tarquittio Pretanico Proconsule faciente,*
Nicomediensium. Ac deinde pro Pretanico **ΠΡΙΣΚΟΥ**
 legi satius esse augurabatur. Et sane in Bithynia Pro-
 consulem hunc fuisse Tacitus innuit, lib. xiv. *Annal.*
Damnatus iisdem Consulibus Tarquittius Priscus repe-
tundarum Bithynis interrogantibus. Nos ad Britannicum
 Claudii F. subsequens nummi admonitu referendum
 putamus.

ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟΣ. Nummus Britannici, qui fuit Ti-
 berii Claudii ex Valeria Messalina filius, apud Occo-
 nem, pag. 116. Tristhanum, tom. 1. pag. 199. & alios.
 In superficie altera, epigraphe: **ΝΙΚΟ. ΜΗΤΡΟ-**
ΠΟΛΕΩΣ. ΕΠΙ. ΜΙΝΔΙΟΥ. ΒΟΛΑΝ. *Nico-*
mediensium Metropoleos, sub Mindio Bolano. Legebat
 Occo, **ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΤΙ ΜΙΝΑΙΟΥ.**
ΒΑΛ... ΝΙΚΟ. Tristhanus, **ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ.**
ΕΠΙΝΕΙΟΥ. ΒΑΛΟΙΟΥ, aut **ΒΑΛΟΙΩΝ,** ac
 de utraque hac voce ea dicit, quæ referre pudet ac
 piget. Spanhemius, lib. de usu numism. pag. 648 **ΕΠΙ.**
ΜΙΝΔΙΟΥ. ΒΑΛΟ.. ac pro **ΒΑΛ.** reponi **ΓΑΛ.**
 commode posse putat idem, pag. 649. Nos **ΕΠΙ**

ΜΙΝΔΙΟΥ ΒΟΛΑΝ. hoc est, ΒΟΛΑΝΟΥ, ex nummo Smyrnæorum altero, sub Vespasiano, apud Tristanum, pag. 291. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΕΠΙ. ΒΟΛΑΝΟΥ. Fuit & alter Mindius Proconsul Achaïæ, de quo nos verbo PATRÆ. Fuere & alii plurimi eo nomine, diversisque cognominibus apud Gruterum.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. ΚΑΙ. ΠΡΩΤΗ ΒΕΙΘΥΝΙΑΣ. ΝΙΚΟΜΗ. Μητρόπολις καὶ πρώτη Βιθυνίας Νικομήδεια. *Metropolis ac prima Bithynia civitas Nicomedia.* Proxime navius hic Domitiani nummus exhibet, & draconem, de quo mox sumus dicturi. Est e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 164.

Η. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. ΝΙΚ. ΚΑΙ. ΠΡΩΤΗ. ΠΟΝΤΟΥ. ΚΑΙ. ΒΕΙΘΥΝΙΑΣ. Trajani nummus ex Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 164. Cum Nicomedem regem Mithridates Eupator, Bithynia expulisset, a L. Sylla cedere coactus est: rursus cum Bithyniam jam populi Rom. provinciam occupasset, a L. Lucullo non Bithynia solum, sed etiam Ponto expulsus, tandem a Cn. Pompeio M. & patrio regno, quod sub Luculli discessum recuperaverat, & vita ipsa exutus est. Quo facto Pompeius ex Senatus sententia Pontum utrumque a Sangario amne usque ad Halym una cum Bithynia in provinciæ unius formam redegit, ut Livius auctor est, & Appianus, & Strabo lib. XII. pag. 541. Hujus provinciæ Metropolis ac prima civitas nummo eo quem tractamus Nicomedia fuit. Vide quæ de primatu diximus, in nummis Amasenorum & Nicæensium. Quibus adde Valentiniani, & Valentis datas ad Nicomedienfes & Nicæenses litteras, quæ recitantur in Synodo Calched. act. XIII. ubi statuit Imperator Nicæam esse secundo loco *Bithyniæ metropolim.* Et Eusebii testimonium, lib. III. de vita Constantini, cap. L. Nicomediam appellantis ἡ πόλις τῆς Βιθυνίας ἀρχουσιν.

RESTITVTORI. NICOMEDIAE. Hadrianus figuram muliebrem dextra subleuat. Vide supra, RESTITVTORI BITHYNTAE.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑ. Η. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. ΑΝΤΙ-
ΝΟΟΣ. ΗΡΩΣ. Antinoi ex eodem Cimelio. Cum
bovis effigie : qua hostia litasse se Antinoo, ut Deo
majori, Nicomedienses præ se ferunt.

ΜΗΤ. ΚΑΙ. ΠΡΩΤΗΣ. ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ. An-
tonini Pii, e Gaza Regia, & apud Tristanum, pag.
592. In eo nummo draco aræ infidet, Æsculapii typus.
Arnobius, lib. vii. pag. 249. *Quid ergo dicimus? Æs-
culapius iste, quem prædicatis, Deus præstans, sanctus
Deus, salutis dator, valetudinum pessimarum propulsa-
tor, prohibitor, & exstinctor, serpentis est forma & cir-
cumscriptioe finitus, per terram reptans, cæno natis ut
vermiculis mos est, solum mento radit & pectore, tortuosis
voluminibus se trahens : atque ut pergere prorsus possit,
partem sui postremam conatibus prioris adducit : & quo-
niam legitur usus cibus etiam, quibus vita in corporibus
immoratur, habet patulas fauces, quibus cibos transvo-
ret oris hiatibus appetitos : &c.*

ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ. ΟΜΟΝΟΙΑ. ΒΟΥΛΗ. ΔΗ-
ΜΟC. Nicomediæ concordia, Senatus Populusque. M. Au-
relii nummus est, in quo Senatus & Populus dextras
jungunt. Βουλή enim Senatus est. Unde Βουλῶται Se-
natores. Spartianus in Severo, pag. 70. *Alexandrinis
jus Buleutarum dedit, qui sine publico consilio, ita ut sub
regibus, ante vivebant uno iudice contenti, quem Cæsar
dedisset.* Sic infra, ΒΟΥΛΗ ΠΕCΣΙΝΟΥΝΤΙΩΝ.
Hinc Βουλῆς Ζῶς, *Iuppiter Consilii Præses, sive Se-
natûs.*

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΜΗΤ. ΝΕΩΚΟΡ. M. Aurelii,
apud Occonem, pag. 296. quo in nummo templi ef-
figies est. Aurel. Victor, de M. Aurelii principatu :
*Multæ urbes conditæ, deductæ, repositæ, ornatæque : at-
que in primis . . . Bithyniæ Nicomedia constrata terræ
motu, &c.* Itaque vel templa ejus urbis restituta ab
Imp. hic nummus indicat, vel dedicatum ei, ceu Deo,
templum a civibus, qui se Augusti idcirco Neocoros
profitentur.

ΜΗΤ. ΝΕΙΚΟΜ. ΝΕΩ. Faustinae junioris, e Cime-
Y y iij

lio Regio. Μητροπόλεως Νικομηδείας, Νεωκόρου.

ΝΙΚΟΜΗΔ. ΜΗΤ. ΝΕΩΚΟΡ. Commodi nummus, apud Tristanum, tom. 1. pag. 747. cum aquila & dracone: qui quorsum in Nicomediensium nummo sculptantur, difces ex Libanio, ut Tristanus admonuit, orat. vi. de Nicomedia terræ motu everfa, pag. 203. Οὐχ ὁ μὲν ἄριστος οἰκιστὴς ἐτέρωθι πολιζέειν ὀπιχειρῶν, ἀπαντικρὺ τὸ νῦν οὖσις, μᾶλλον ἢ τὸ οὐκέτ' οὖσις, ἀφ' ἡμῶν ἤρχετο τοῦ ἔργου; Καὶ ἡμεῖς ἱερεῖά τε ἐπὶ βωμοῖς καὶ παρὰ τῶν βωμῶν ὁμιλοῦμεν ὑμεῖς ἢ μετεγήσατε τὴν σπουδὴν ἐπὶ τὸν ὄχθον, σὺν Αἰετῶν τε καὶ Δρακόντι. ὧν ὁ μὲν, ἱερεῖον κεφαλῶν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῖς ποσὶν ἀρπάσας· ὁ ἢ ἐκ γῆς ἀναδύς μέγας τε καὶ ὀπίσσω ἢ Ἰνδῶν λέγεται βόσκειν· ὁ μὲν τὸν ἀέρα πεμῶν· ὁ ἢ τὴν θάλατταν, συναχταίρουσιν εἰς τὸν λόφον. Οἱ ἢ εἰποντο, θεοῖς ἔπεισται χειραγωγῶν ἡρώμενοι. *Nonne primus oppidi conditor alio in loco civitatem condere conatus, ex adverso illius quæ nunc est, imo potius, quæ non amplius est, a vobis operis initium duxit? Ac victimæ quidem in aris erant, & circa aram populus frequens: Vos autem studium vestrum ad collem proximum transtulistis, cum AQUILA & DRACONE, quorum illa caput victimæ pedibus ex foco sustulit: hic vero e terra emerfit ingens, & quantos qualesque Indorum regio nutrire solet. Illa quidem aërem permeans, ille trajiciens mare, ad collis verticem se contulere. Conditores vero secuti sunt, se Deos sequi ductores opinati, Jovem videlicet, & Æsculapium.*

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ ΔΙΟΝΕΩΚ. Commodi nummus, apud Occonem, pag. 333. in quo Prætoria navis, & templa duo: quorum alterum M. Aurelio, ut ex allato paulo antea nummo liquet, alterum Commodo ipsi dicatum, uti ex Xiphilino didicimus, affirmanti Nicomedienses per Saoterum popularem suum impetrasse a Senatu, uti certamina celebrarent, templumque Commodo facerent. Καὶ τὸν Σαώτερον τὸν Νικομηδέα ἀποκτείνουσαν καὶ οἱ Νικομηδεῖς ἐλάττωσαν ἡδυνήθη, καὶ ἀφ' αὐτῶν τοῦτον καὶ οἱ Νικομηδεῖς ἐλάττωσαν ἀγῶνα ἀγῶν, καὶ νεῶν τοῦ Κομμόδου ποιήσασθαι ἄρᾳ τὴν βουλῆς ἐλάττωσαν. Ob certamina ea tem-

plumque, *Νεωκόρη* in nummo vocantur, uti diximus, verbo ΑΒΟΛΛΑΙΩΝ. Similis huic alter Maximi Cæsaris, in quo templa pariter gemina, patri nempe ac filio dedicata: quod Patino latuit, pag. 358.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Caracallæ, apud Trifstanum, tom. 11. pag. 201. quo in nummo vel Æsculapius, vel Glycon insculptus, draconis effigie, quem, ut paulo antea diximus, Nicomediæ conditores ductorem secuti existimantur.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΔΙΣ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Gordiani junioris, apud Trifstan. tom. 11. pag. 541. Stat Imperator ante aram: adstante pariter Nicomede Urbis conditore. Superne aquila volitat: emergit inferne ex ara draco: denique templum adjectum, in quo sacra pro salute Principis iterum fierent, quam ob causam *Neocoribis* appellantur. Cetera symbola ex ante dictis patent.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΕΠΙ. ΓΑΙΟΥ. ΠΑΠΙΡΙΟΥ. ΚΑΡΒΩΝΟΣ. *Nicomedenfium, sub Caio Papirio Carbone.* E Cimelio Regio. Occurrit idem Carbo Papirius in Nicæensium ejusdem Provinciæ nummis.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΚΑΙ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Ceres Nicomediensium, & Juppiter Laodicenorum Præses. Vide ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ *Cariæ.*

ΝΙΚΟΜΗ. Ex parte altera, ΕΠΙ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. ΘΩΡΙΟΥ. *Sub Thorio Proconsule.* Apud Gruterum, pag. 924. L. THORIVS. E VTYCHES.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. ΝΙΚΟΜΗΔΟΥΣ. ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. Apud Goltzium in vetere Græcia. Fuit hic Nicomedes Epiphanes, Prusiæ filius, ejus Nicomedis nepos, a quo condita & cognominata Nicomedia est, cum Astacum Nicomediæ proximum Lysimachus evertisset.

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, *in Epiro.*

ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ. Ex parte aversa, ΣΕΒΑΣΤ. ΚΤΙΣΤ. Σεβαστὸς κτιστής. *Augustus Urbis conditor.* E Museo nostro Parisiensi. Plinius, lib. 1V. sect. 11. *Colonia Augusti Actium, cum civitate libera Nicopolitana.* Vide Pausan. in Eliac. prior. pag. 172.

ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ. ΙΕΡΑ. ΚΤΙΣΤΗΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ.
In Gaza Regia.

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, cum effigie capitis aprugni, in nummo Commodi Principis.

ΝΕΙΚΟΠΟΛΕΩΣ. ΚΤΙΣΤΗΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ.
Ibidem, cum expresso capite apri Calydonii.

ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ *ad Istrum.*

ΑΥΤ. ΤΡΑΙΑΝΟΣ. ΣΩΤΗΡ. ΤΗΣ. ΠΟΛΕΩΣ.
Imperator Trajanus Servator Urbis. Ex parte averfa,

ΝΕΙΚΟΠΟΛΕΩΣ. Ammianus, lib. xxx. pag. 445.

Nicopolim indicium victoriæ contra Dacos Trajanus condidit Imperator. Jornandes, lib. de rebus Geticis, pag.

99. *Nicopolim, inquit, accedit, quæ juxta Iatrum fluvium est constituta notissima: quoniam devictis Sarmatis*

Trajanus eam fabricavit, & appellavit Victoriæ civitatem. Ex his Jornandis verbis non uno loco Thefaurum suum Ortelius Iatro amne locupletat: cum legi

Istrum oportere, nemo inficiari possit, qui nummos veteres vel obiter viderit: cujusmodi ii sunt, qui se-

quuntur:

ΝΙΚΟΠΟΛ. ΠΡΟΣ. ΙΣΤ. Severi, in Cimelio Regio, cum Priapi effigie.

ΚΟΛΩΝΙΑ. ΝΙΚΟΠΟΛΙΤ. ΠΡΟΣ. ΙΣ. Caracallæ.

ΥΠ. ΝΟΒΙΟΥ. ΡΟΥΦΟΥ. ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΩΝ ΠΡΟΣ ΙΣΤΡΩ, in Corona. Caracallæ nummus in Cimelio Regio. *Sub Novio Rufo.* In vetere inscript. apud Gru-

terum, pag. 209. L. NOVIVS. RVFVS. LEG. AVG. Sub Pertinace Aug. Quem Severus deinde, ut

auctor est Spartianus, pag. 69. sine causæ dictione interfecit. Pater is fuisse videtur illius, cujus huic nummo nomen insculptum.

ΙΕΡΑΣ. ΝΕΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, in Caracallæ & Plautillæ nummis, apud Patinum, pag. 310.

ΝΙΚΟΠΟΛΙΤ. ΠΡΟΣ. Ι. & ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΠΡΟΣ. ΙΣΤΡΟΝ. Getæ.

ΕΠΙ. ΑΓΡΙΠΠΑ. ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ. ΠΡΟΣ. Ι. Macrini, e Cimelio Regio. *Sub Agrippa.* Tristanus tom. II. pag. 268. admodum infeliciter legit, ΝΙΚΟΜΗ-

ΔΕΩΝ ΠΡΟΣ. Ι. ...ΟΝΤΙΟΥ.

...ΟΝΤΙΟΥ. ΝΙΚΟΠΟΛΙΤ. ΠΡΟΣ. Π. Ἐπὶ Πον-
 τίου. Νικοπολιτῶν πρὸς Ἰερῶ. Μ. ΟΠΕΛ. ΑΝΤΩΝ.
 ΔΙΑΔΟΥΜ. Μ. *Opelius Antoninus Diadumenianus.*
 E Museo nostro.

ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΙΣΤΡΩ. Ejusdem
 Diadumeniani, Fuit urbs ea inter Dorostorum & Odes-
 sum, teste Ammiano, lib. xxvi i. pag. 340. Ex Noti-
 tia vetere Eccles. Hieroclis, pag. 21. in Provincia
 Rhodopes. Procopio, lib. iv. de Ædif. cap. xi. in-
 ter castella Istro apposita, *Νικόπολις.*

ΥΠ. ΣΑΒ. ΜΟΔΕΣΤΟΥ. ΝΙΚΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.
 ΠΡΟΣ. ΙΣΤΡΩΝ. Gordiani junioris, ex Cimelio
 Regio. *Sub Sabino Modesto.*

ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ *ad Mestum amnem, in Thracia.*

ΟΥΛΠ. ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ. ΠΡΟΣ. ΜΕΣΤΩ.
 Ούλπιος Νικοπόλεως πρὸς Μεστῶ. Commodi, Caracallæ,
 in Cimelio Regio, & Getæ nummi. Nomen ab Ulpio
 Trajano id oppidum habet: situm, ad Mestum, seu
 Nestum amnem: de quo vide quæ diximus, in Notis &
 Emendationibus ad librum Plinii quartum, num. Ltv.

NILVS. Trajani nummus, quo indicari expeditio ejus in
 Ægyptum videtur. Apud Occonem, pag. 205. Ha-
 driani quoque, pag. 231. in quo nummo fluvii typus
 cum crocodilo, & hippopotamo, de quibus Philostratus,
 lib. i. Iconum, in Nilo: *Κροκόδειλοι μὲ οὐδὲ χεῖ οἱ*
ἴσσοι τῆς ποταμῶν, οὐς τῶ Νείλῳ πνὲς πρὸς ἰσθμῶν,
 &c. Gestat & cornu copiæ Nilus, ob ubertatem qua
 fecundat Ægyptum. Sed juvat & illud facetum Pef-
 cennii Nigri dictum hic obiter aspergere, ac serus for-
 te nimium explanationibus admiscere, quod Spartia-
 nus refert in ejus vita, pag. 77. de Nili aquarum sua-
 vitate præcipua: *Hic erga milites tanta fuit censura,*
ut cum apud Ægyptum ab eo limitanei milites vinum
peterent, responderit: Nilum habetis, & vinum quærētis?
siquidem tanta illius fluminis dulcedo, ut accole vina non
quærant. Idem tumultuantibus us qui a Saracenis victi
fuerant, & dicentibus: Vinum non accepimus, pugnare
non possumus. Erubescite, inquit: illi qui vos vincunt,
aquam bibunt.

- ANTΩNINOC. CEB. M. Aurelii nummus apud Oconem, pag. 296. cum Nili fluvii effigie, & hippopotami: quibus Ægyptus ipsa indicatur. Capitolinus in Marco, pag. 33. *Fuit Alexandria, clementer cum iis agens. . . . Apud Ægyptios se egit & philosophum in omnibus stadiis, templis, locis. Et quum multa Alexandrini in Cassium dixissent fausta, tamen omnibus ignovit, &c.*
- NEIΛOΣ. L. Γ. Nilus, anno tertio Titi principatus, sub quo cusus hic nummus est, quem Tristanus affert, pag. 307. Ibi radiato capite Nilus adumbratur, cum loto, vel papyro, cujus feracem Nilum esse, tralaticium est.
- NIΣAIΩN. Apud Goltzium in Græcia vetere, Tab. XIII. Ad Nisæam spectat, navale Megaridis in Attica. Stephano: Νισαία, ἐπίγειον Μεγαρέδος. In eo nummo Cereris teda insculpta, cui insidet aquila, pede spicam tenens: ex parte averfa Juppiter laureatus. In altero nummi pretium expressum, ΟΒΟΛΟΣ, cum spicæ effigie: quod in Attica in qua Megaris & Nisæa fuerit, *Ceres frumenta molere & conficere invenit*, teste Plinio, lib. VII. sect. LVII. In parte averfa, cymbæ vir insiftit, quod navale Megarensium, ut diximus, Nisæa fuit.
- NISIBIS.
- CE... ΚΟΛΩ. NECIBI. Nummus Juliæ Cornelie Paulæ, Elagabali uxoris. Σεπτιμίας Κολωνίας Νέσις. Plinio, lib. VI. sect. XVI. *Antiochia, quam Nisibin vocant.* Stephano, Νισσις. Uranio, apud eundem, Νέσις. Hodie vetusto nomine servato *Nisibin & Nesbin* vocant, insignis olim oppidi tenue modo vestigium. Vide Taverner. lib. I I. Itiner. pag. 172.
- ΙΟΥ. CΕΠ. ΚΟΛΩ. NECIBI. MET. Philippi Patris. Ἰουλίας Σεπτιμίας Κολωνίας Νέσις μισθοπόλειος. In Cimelio Regio.
- NORBA.
- AVGVSTVS D. D. C. C. N. C. *Decuriones Colonia Concordiæ Norbensis Cæsarianæ.* Ex parte averfa. C. L. cum capitibus Caii & Lucii Cæsarum: in ambitu,

C. IVLIO. ANTONIO. II VIR. *Duum-viro*. Nummus Augusti e Cimelio Regio. Plinio, lib. IV. sect. xxxv. *Colonia Norbensis Caesariana cognomine*. Hodie *Alcantara*. Lusitaniæ quondam, nunc Castellæ veteris oppidum.

COL. NORBA. CAESAREA. Nummus Caii Cæsaris e Thesauro Goltzii, pag. 241.

NORICVM.

EXERCITVS NORICVS. Hadriani nummus, in Cimelio Regio. Plinio, lib. III. sect. xxvii. *Norici*. Bavariæ partem ab Æno amne, Austriamque fere universam, & Carinthiam Stiriamque Norici tenuere.

MET. NOR. In corona quercea: *Metallum Noricum*. Nummus Hadriani, e Cimelio Regio. Vide PAN-
NONIA. Patinus in Indice, pag. 11. lepide *Metropolim Noricum* interpretatur, *Nuremberg*.

ΝΟΥΚΕΡΙΝΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 223. & e Magna Græcia, Tab. XXI. Plinio, lib. III. sect. IX. *Nucerinus ager, & ipsa Nuceria*, in Campania. Stephano quoque, *Νουκείροι*. Hodie *Nocera*.

NVMANTIA.

GALBA IMPERATOR. Ex parte averfa, REST. NVM. Hoc est, *Restituta Numantia*. Affert hunc nummum Seguinus, pag. 123. qui nunc Regii Cimelii est: aitque nonnullos sic interpretari ausos, *Restituta Numidia*, quod ipse merito improbat, ut & alteram interpretationem, *restituto nummo*: affert deinde haud paulo deteriolem, *Restituto Numine*, Fortunæ videlicet, quam nummo eo signatam putat. Nostram eruditius potiolem visum iri confidimus, triplici nomine: Primum, quod in eo nummo muliebre sit caput expressum, plane par ei quod in plerisque Hispaniæ nummis occurrit, ac præsertim in Obulconis nummo, de quo mox dicemus. Deinde quod Galba in Hispania primum, cui cum imperio legatus populi Romani præerat, Imperator est salutatus. Qua de re fufe Tranquillus, cap. VII. & sequentibus. Denique quod bene meritum de Hispania tota, ac de oppidis quibusdam

privatim, nummi ejus multi significant, quibus inscriptio posita, HISPANIA, ASTIGI, BARCINO, CLVNIA, &c. Et ad conventum certe Cluniensem Numantini pertinere, teste Plinio, lib. 111. sect. iv. Nunc oppidi rudera visuntur haud procul ab eo loco unde Durius annis exoritur. Nomen iis *Puente Garay*, prope urbem *Soria*. De veteris Numantiæ excidio vide *Florum*, lib. 11. cap. xviii. Restitutam se a Galba hoc cuso numismate gloriatur: hoc est, ut ego interpretor, urbs ea quam *Soria* nunc incolæ vocant, e veteris Numantiæ ruinis ac juxta eam excitata.

ΝΥΣΑΕΩΝ, *Caria*.

ΝΥΣΑΕΩΝ. ΔΙΟΝΥΣΟΣ. *Nysæorum Bacchus*. Nummus Hadriani e Cimelio Regio, cum signo Libertatis. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Nysa*. Stephano: Νύσα, κτίτη ἐν Καρία. Τὸ ἔθνηκόν, Νυσεύς, Νυσαιῶν, Νυσαιίδος, ἢ Νυσαιεύς.

ΝΥΣΑΕΩΝ. Hadriani rursus, apud eundem *Tristanum*, pag. 500. cum Dei Luni effigie, qualis in *Ancyranorum* numismatibus, & *Juliopolitarum*, aliisque hujus tractus occurrit: ut frustra sint qui ad *Nysam Euboicam* hunc nummum referant, secuti licet virum eruditum, pag. 143. de usu numismi.

ΝΥΣΑΕΩΝ. ΚΑΜΑΡΕΙΤΗΣ. M. Aurelii nummus, apud *Patinum*, pag. 238. quo de nummo egimus, verbo ΚΑΜΑΡΑ.

ΝΥΣΑΕΩΝ. ΕΙΡΗΝΗ. ΕΠΙ. ΑΙΛ. ΠΑΙΑΝΙΟΥ. *Nysæorum Pax. Sub Ælio Pæanio*. Commodi nummus apud *Tristanum*, tom. 1. & *Caracallæ*, tom. 11. pag. 209. In eo porro nummo Apollinis effigies est, tripodis innixi, jacente ante pedes cithara: quem quidem non tam *Nysæorum Præsidentem Deum* fuisse, quam familiaris Prætoris Pæanii peculiare Numen arbitramur, ducti similitudine nominis, quod Apollinem quoque Πᾶνα Græci vocent: & *Claudianus*:

Implorat Pæana suum conterrita Delos.

Ut hæc symbola *Tristanus* expediat, frustra desudat.

ΝΥΣΑΕΩΝ. *Caracallæ*, e *Cimelio Regio*, cum signo

Libertatis. Alter item cum Bacchi & Satyrorum effigie, tum ibi, tum apud Tristanum, tom. II. pag. 236. Gerit & uvam Bacchus, vini in eo tractu bonitatis & copiae indicem.

ΝΥΣΑΕΩΝ. ΑΘΥΜΒΡΟΣ. Maximini nummus, in quo juvenis effigies ante aram stantis: dextra is patera libat, læva hastam gerit. Urbis conditorem esse hunc intelligimus, ex Stephano: "Αθυμβρα, πόλις Καρίας τῆς Μαιάνδρω, Ἀθυμβρον κτίσμα, ἥτις ἐστὶ ταῦτα Νύσα ἐκλήθη. Τὸ ἐθνικὸν Ἀθυμβρῶς, τῶ λόγῳ τῶ Καρικῶν. Haufit a Strabone, lib. XI V. pag. 650. Ἰσορροσὶ ἢ τρεῖς ἀδελφοὺς, Ἀθυμβρον τε καὶ Ἀθυμβραδὸν, καὶ Ὑδρηλον ἐλθόντας ἐκ Λακεδαίμωνος, τὰς ἐπωνύμοις ἑαυτῶν κτίσαι πόλεις. λειπανδρῆσαι δ' ὕπερον. ἐξ ἐκείνων ἢ συνκικλοῦσαι τὴ Νύσαν. Καὶ νῦν Ἀθυμβρον δὲ χηρότιν νομίζουσι Νυσαῖς. Memoria traditum est, venisse Lacedaemone tres fratres, Athymbrum, Athymbradum, atque Hydrelum, & urbes condidisse sibi cognomines: quas homines deinde defecerint, atque ex iis Nysa fuerit condita. Et quidem Nysai Athymbrum suae urbis auctorem perhibent.

ΕΠΙ. ΓΡ. ΤΥΧΙΚΟΥ ΝΥΣΑΕΩΝ. Ἐπὶ Γραμματικῶς Τυχικός, Νυσαίων. Sub Scriba Tychico, eo, opinor, cujus superius facta mentio in nummis Magnetum ad Maëandrum, sub Alexandro Severo. Maximi Cæsaris nummus hic est, in quo pueruli octo fere taurum ad sacrificium comitantur. Occo, pag. 425. ita legit: ΕΠΙΡΕΥΤΙΚΟΥ. ΝΥΣΑΕΩΝ. Patinus, in Thefauro, pag. 195. ΕΥΤΥΧΗ ΝΥΣΑΕΩΝ. Erizzo, 497. ΕΠΙΡΕΥΤΥΧΟΙ. Abhorret autem ab his vocibus Græci sermonis consuetudo: etsi Erizzo lepide comminiscitur, ΕΠΙΡΕΥΤΥΧΟΙ ab ἐπιπέρεζα forsan derivari, quæ vox Græce sacrifico sonat. Ex parte nummi altera legitur, Γ. ΙΟΥ. ΟΥΗ. ΜΑΞΙΜΟΣ. ΚΑΙΣ. Caius Iulius Verus Maximus Cæsar.

ΕΠ. Μ. ΑΥΡ. ΜΟΥΣΩΝΙΟΥ. ΙΕΡΕΩΣ. ΝΥΣΑΕΩΝ. Gordiani junioris, apud Erizzo, pag. 510. cum Herculis, Mercuriique effigie: illum clava, leoninaeque exuviae: hunc caduceus, & pera, & talaria produunt.

Utrique Numini sua fuisse in eo oppido sacra peculiana, M. Aurelio Musonio præfide sacrorum hic nummus docet. Cave Erizzum audias, qui sic legit: ΕΠ. Ν. ΑΥΡ. interpretaturque, ΕΠΙΣΤΑΤΟΥ. ΝΕΩΚΟΡΟΥ. ΑΥΡΗΛΙΟΥ.

ΑΥΤ. Κ. Π. Ο. ΔΙΚΙΝ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΣ. *Imp. Cæs. P. Licinius Valerianus.* ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ. Β. ΝΥΣΑΕΩΝ. *Sub Præatore Menandro iterum, Nysæorum.* E Cimelio Regio. In nummo eo Dei Luni effigies.

ΑΥΤ. Κ. Π. ΔΙΚ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΣ. ΣΕΒ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΪΣΑΡ ΠΟΥΠΛΙΟΥ ΔΙΚΙΝΙΟΥ ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Ex parte averfa, ΘΕΟΓΑΜΙΑ. ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΑ. ΝΥΣΑΕΩΝ. ΕΠΙ. ΓΡ. Μ. ΑΥΡ. ΛΑΙΑΝΟΥ. Θεογάμια Οίκουμνικὰ, Νυσαέων, ἐπὶ Γραμματέυοντος Μάρκου Ἀυρηλίου Λαϊανῶδ. *Theogamia Oecumenica, Nysæorum, sub Scriba Marco Aurelio Laiano.* Theogamia, certamina sunt in honorem Proserpinæ a Siculis edita. Julius Pollux, lib. I. cap. I. tit. xxxiii. ubi de Græcorum festis: Κόρης, ἡ δὲ Σικελιώταις, Θεογάμια. Nempe in honorem nuptiarum Plutonis ac Proserpinæ. Fuit inter Tralles ac Nysam, auctore Strabone, lib. xiv. pag. 649. templum Plutonis ac Junonis, νεῶν Πλούτωνός τε καὶ Ἥρας, vel, ut alii malunt, Πλούτωνός τε καὶ Κόρης, Plutonis ac Proserpinæ. De voce *Oecumenica*, diximus in nummis Heliopoleos Syriae.

ΣΕΠΤ. Τ. ΑΥΡ. ΔΙΟΔΟΤΟΥ. ΝΥΣΑΕΩΝ. Antonini Pii, apud Occonem, pag. 266. Forte, ΕΠΙ. Τ. ΑΥΡ. &c. *Sub T. Aurelio Diodoto*, Præatore scilicet *Nysæorum.* Et pag. 295. ΕΠΙΣΤΑΤΟΥ. ΑΥΡ. ΔΙΟΔΟΤΟΥ. ΝΥΣΑΕΩΝ. Forte pro ΕΠΙ. ΓΡ. ΤΙΤΟΥ. ΑΥΡ. ΔΙΟΔΟΤΟΥ, *sub Scriba Tito Aurelio Diodoto.*

ΝΥΣΑΕΩΝ, *in Decapolitana Syria.*

ΝΥΣΑΕΩΝ. Nummum Elagabali, e Museo nostro, referri huc verius forsân aliquis arbitretur, quam ad Nysam Cariae: quod Elagabalus Syrus fuit, nempe Emisenus, ut auctor est Julianus in Cæsaribus. Plinio, lib. v. sect. xvi. *Scythopolis, antea Nysa, &c.*

NΩΛΑΙΩΝ. E Thefauro Goltzii, pag. 223. & in Magna Græcia, tab. xx. cum Minotauri ac Minervæ effigie. In Magnæ Græciæ nummis Minotaurus passim occurrit. Plinius, lib. 111. sect. 1x. *Nola* colonia. Stephanus: Νόλα, πόλις Αἰσώνων... τὸ ἔθνηκόν, Νάλιϙ. Scribe, Νωλαῖος. Gruterus, pag. 1085. ex Sirmondo. COL. FEL. AVG. NOL. Frontinus, lib. de coloniis, pag. 87. *Nola colonia Augusta*.

Ξ

ΞΑΝΘΙΝΙΩΝ. Goltzius, in Thefauro, pag. 236. Sed in nummum forte mutilum incidit, in quo cum CANΘIN. legisset, CANΘΙΝΙΩΝ primo, mox ΞΑΝΘΙΝΙΩΝ legi putavit oportere. Cum similis veri sit ΧΡΥΚΑΝΘΙΝΑ certamina, de quibus in Sardonorum nummis agemus, eo nummo signata.

Ο

ΟΑΞΙΩΝ. Nummus e Thefauro Goltzii, pag. 224. Stephanus: "Οαξϙ, πόλις Κρήτης.. ὁ πολίτης 'Οάξιος.

ΟΒΥΛΚΟ. In Cimelio Regio. Plinio, lib. 111. sect. 111. *Obulco*, quod Pontificense appellatur. Hodie *Porcuña*, oppidum haud ignobile Cordubam inter & Giennam. Ita Mariana, lib. 111. hist. Hisp. cap. xx1. Reperta ibi vetus inscriptio, apud Gruterum, pag. 105. MV. NICIP. PONTIFICIS. Et pag. 458. ORDO. PONTIFICIENSIS. OBVLCONENSIS. Id pluribus firmat argumentis Mart. de Roa, in hist. Astigit. pag. 18.

ΟΔΗΚΕΙΤΩΝ. Caracallæ nummus, apud Patin. pag. 304. nunc Cimelii Regii. Plinio, lib. 1v. sect. xv111. in Thracia: *Odessus Milesiorum*. Stephano: 'Οδησός... ὁ πολίτης, 'Οδησίτης, κ' 'Οδησός. Procopio, lib. 1v. de Ædif. cap. xi. inter castella Istro apposita, 'Οδησός.

ΟΔΗΚΕΙΤΩΝ. Æsculapius, & Hygia. Ex parte nummi altera, ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ.

ΑΥΓ. *Imp. Caesar M. Ant. Gordianus Augustus*. Olim e Seren. Ducis Vernolii Cimelio, nunc e Regio.

ΟΔΗΣΕΙΤΩΝ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ. *Alexandrea* certamina, de quibus dicemus in nummis ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ Thraciæ. Gordiani nummus hic est, apud Patinum, pag. 372.

ΘΕΟΥ. ΜΕΓΑΛΟΥ. ΚΥΡΣΑ. ΟΔΗ. Nummus singularis, e Cimelio Regio, cum Jovis effigie: quem nummum distracta hac voce ΚΥΡΣΑ. in duas, hoc pacto, ΚΥΡ. ΣΑ. sic interpretamur: Θεὸς Μεγάλου Κυρίου Σεραπίδος. Ὁδοσιτῶν. *Dei Magni Domini Serapidis. Odessitarum*. Deus & Dominus Serapis, qui Juppiter, & Sol, multo potiori jure appelletur sane, quam Carus in nummis, ΘΕΩ. ΚΑΡΩ. ΣΕΒ. Item DEO. ET. DOMINO. CARO. INVIC. AVG. Vel Aurelianus, DEO. ET. DOMINO. NATO. AVRELIANO: Aut Domitianus denique a Martiale, lib. v. Epigr. VIII. *Deus & Dominus noster*. Apud Gruterum, pag. XXI. num. 10. & 11. ΔΙΙ. ΗΛΙΩ. ΜΕΓΑΛΩ. ΣΑΡΑΠΙΔΙ. *Iovi Soli Magni Serapidi*. Et ad vocem *κεί* quod attinet, aliis etiam Diis adscriptam reperimus, apud eundem Gruterum, pag. 68. num. 6. Albæ Juliæ reperta inscriptione, ΚΥΡΙΩ. ΑΣΚΛΗΠΙΩ. ΚΑΙ. ΥΓΙΗ. ΘΕΟΙΣ. ΕΠΙΚΟΥΡΙΟΙΣ. Si tamen alius a Jove, ac non idem cum eo potius, Æsculapius est. Denique Magnus Deus Odessitarum ΣΑΡΑΠΙΣ (sic enim in Nummis semper, lapidibusque scribitur) modo appellatur, ut in sacris paginis, Act. XIX. *Magna Diana Ephesiorum*.

ΟΕ Α.

C. A. O. A. F. Nummus Antonini Pii e Cimelio nostro: in quo turratum caput. *Colonia Ælia Oea Augusta Felix*. Plinio, lib. v. sect. 14. *Civitas Ocēnsis*, in Africa. Cognomen Felicis in hoc fere tractu etiam Carthagini attributum. Ab Ælio Hadriano prius Æliæ sibi nomen adscivit: ut in his regionibus aliæ, Zama exempli gratia, Thenæ, &c. Vide plura in Plinianis notis.

ΟΙΝΙΑΔΑΝ,

ΟΙΝΙΑΔΑΝ, Dorica dialecto, pro ΟΙΝΙΑΔΩΝ, in nummo quem vidimus. Οἰνιάδαι, oppidi nomen est, in ipso Acheloi amnis ore positi, qua mari immergitur. Meminere Thucydides, Polybius, Pausanias, Livius. Acheloi, Plinius lib. 1 v. sect. 11. Stephanus: Οἰνιάδαι, πόλις Ἀχαρνανίας, πρὸς τῷ Ἀχελῷ.

ΟΙΤΑΙΩΝ. Stephanus: Οἴτης, ὄρεσ ἀπὸ Τραχῖνα. ἔστι καὶ πόλις Μηλιέων. οἱ οἰκουῦτες, Οἴταιοι. Sunt in Thesfalia Oeta mons, a quo Hercules Oetæus cognominatus, Oetes oppidum, & Melienses populi. Plinio, lib. 1 v. sect. xiii. *Doridis a tergo mons est Oeta.*

ΟΛΕΑΣΤΡΟΝ. ΜΥΝ. Municipium Oleastrum. Plinio, lib. 111. sect. 111. inter oppida Gaditani conventus, *Oleastro.* Vide quæ eo loci diximus. Nummus hic Tiberii est, e Thesauro Goltziano, pag. 244.

ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΝΕΡΩΝ ΚΛΑΥΔ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. Νέρων Κλαύδιος Καῖσαρ Σεβαστός. Ex parte altera, ΔΙΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΥ. Plinius, lib. 1 v. sect. vi. *Delabrum Olympii Iovis*, in Elide. Stephanus: Ὀλυμπία, ἡ πρὸς τῷ Πίσσῳ λεγόμενη, ἐνθα Ὀλύμπιο Ζῶς ἱμαῖται. Pausanias, in Eliac. prior. sive lib. v. pag. 159. Ἐν ᾗ τῷ ἐν Ὀλυμπίᾳ νῶν, Νέρωνος ἀνάθηματα, τρίτος μὲν ἐς κοπίου φύλλα τέθειται, τέταρτος ἢ ἐς δρυὸς ἔστι μεμυμηδρος. *Sunt in Olympii fano coronæ, quas Nero donavit: earum quæ est ordine tertia, oleastri: quarta, quercus frondem imitatur.* Itaque vice Numinis ipsius gratum animum testaturi ob ea dona fano tributa, ejus fani accolæ, Neroni cudi nummum jussere.

ΟΛΥΜ. cum Jovis Olympii capite, in nummis Græciæ veteris, apud Goltzium. Tab. x. In parte aversa, juvenis in rupe sedet, ex qua amnis labitur, templumque Jovis Olympii præterfluit. Hunc Alpheum esse haud immerito suspicamur. Plinius, lib. 11. sect. cvi. *Quidam vero amnes odio maris subeunt vada, sicut Archusa fons Syracusanus, in quo redduntur jacta in Alpheum, qui per Olympiam fluens, Peloponnesiaco litori infunditur.* Pausanias, in Eliac. prior. pag. 161. Ο' Ἀλ-

Φειὸς νερόμισται τῶν Ὀλυμπίων Διὶ ποταμῶν μάλιστα ἐν φίλος.
Alpheus fluviorum omnium Iovi maxime amicus creditur.
 Causam ejus amicitiae ex eodem Pausania pete.

Ο ΛΥΜΠΙΑΣ. Noctua fulmini infidet, Palladis symbolum, quam etiam cum fulmine effictam olim esse, Livius, aliique veterum prodidere. Adjectae litterae ΣΩ, quibus Σωτείεσ. Pallas inscribitur, hoc est, *Servatrix.*

Ο ΛΥΜΠΙΑΣ. Sedet Olympius Juppiter, aquilam dextra, laeva hastam gerens. In parte averfa, noctua, cum simpulo, seu vase parvo, quo vinum in sacrificiis libabatur. Cultrum esse falso Nonnius putavit.

Ο ΛΥΝΘΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΡΩΝΑΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. In Graecia Goltzii, Tab. xxiv. Plinio, lib. iv. sect. xviii. in Thracia, *Olynthos*. Stephano: Ὀλυθες... ὁ πολίτης, Ὀλυθίος. Turratae mulieres duae in eo nummo, quibus utraque civitas adumbratur, temonem laeva tenent, quod maritima fuisse ea oppida argumento est: dextraeque jungunt, quasi foedus ineant, quod epigraphe ipsa declarat: *Olynthiorum Toronaeorumque concordia.*

Ο ΜΦΑΛΙΤΩΝ. Apud Goltzium, in Thesauro, pag. 224. ΟΜΨΑΛΙΤΩΝ, mendose. In ejusdem Graecia, Tab. iiii. recte ΟΜΦΑΛΙΤΩΝ, cum Herculis clavae innitentis, ac leoninas exuvias gerentis effigie. Stephano: Ὀμφάλιον, ... Θεσσαλίας. τὸ ἐθνικόν, Ὀμφαλίτης.

Ο ΞΥΡΥΝΧΙΤΩΝ. ΜΗΤΡΟΠ. Domitiani, in Thesauro Goltzii, pag. 224. In Notitia Eccles. pag. 55. Ἐπαρχία Ἀρχαδίας. Ὀξύρυγχος Μητροπολις. Arcadia Provincia in Aegypto appellata, ab Arcadio rege quodam, inquit Eustathius ad Dionysium, vers. 251. prius Heptapolis & Heptanomos vocata, quod septem urbibus constaret, totidemque praefecturis. Nos verius a situ quem in Aegypto ea regio obtinet, similem ei quem in Achaia sibi Arcadia vindicat, hoc est, mediterraneum, nomen quoque simile traxisse credimus.

Ο ΞΥΡΥΝΧΙΤ. L. H. Ὀξύρυγχιτῶν. Λυκάσαιτος ἢ Ἀππο

oſtavo. Nummus Antonini Pii e Gaza Regia. In eo nummo ſæpiusque in aliis, Palladis ſtantis effigies, ac victoriolam geſtantis. Arrian. in Epictet. lib. 11. cap. VIII. Καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἢ Φαιδίου ἀπ᾿ Ἐπινασοῦ ἢ Χίρα, καὶ ἢ Νίχην ἐπὶ ῥώτης δεξιᾶ ἄρῃ, &c. Quare nummum alterum ejuſdem Hadriani, in quo Pallas ſimiliter inſculpta, ex eadem Gaza cum notis L. IH. quanquam ſine oppidi nomine, iſdem Oxyrynchitis adſcribimus.

○ Π Ο Ν Τ Ι Ω Ν In Muſeo noſtro. Plinio, lib. 1 v. ſect. XII. *Opus, unde ſinus Opuntius*, in Locris Epicnemidiis, juxta Bæotos. Euthathius, ad Iliad. 11. verſ. 532. Ὀπός... καὶ τὸ ἐθνικὸν ἐξ αἰνῆς, Ὀπώπιον.

○ Π Ο Ν. Cantharus, ex quo edera & uva emergit. Libero Patri ſacrum fuiſſe agrum cum id argumento eſt, ac vini feracem. Apud Goltzium, in Græcia, Tab. xviii.

○ Π Ο Ν Τ Ι Ω Ν. Veneris effigies, & Ajacis Locrorum tyranni. Vide Strabonem, lib. 1 x. pag. 425.

○ Π Θ Ω Σ Ι Ε Ω Ν. Nummi Auguſti, in quibus expreſſa Plutonis Proſerpinam rapientis effigies, ut in nummo Cyzicenorū. Item Antonini Pii, & Caracallæ, quos vidimus, in Cimelio Regis Chriſtianiſſimi. Plinio, lib. v. ſect. xvii. in Syria, *Orthoſia*. Sed & altera eſt ejuſdem appellationis in Caria, ſect. xxix. cui potius nummos eos adſcribendos putamus. Apud Goltzium in Theſauro, pag. 219. Κ Ο Π Θ Ω Σ Ι Ε Ω Ν, haud dubie, pro Ο Π Θ Ω Σ Ι Ε Ω Ν. In Conc. Calched. act. 1. pag. 89. Ὀρθοſιῶν.

○ Ο Σ Α.

COL. V. T. T. Ex parte altera, OSCA. Caligulæ nummus, in Cimelio Regio. *Colonia Viſtrix Togata Tarraco*, & *Oſca*. Sic duæ diverſæ civitates, BILBILIS, & ITALICA, in uno eodemque nummo ſcribuntur, quem laudat Ant. Auguſt. Dial. 7. Antiq. pag. 109. Plinio, lib. 111. ſect. 1 v. *Oſcenſes, regionis Veſcitanie*, in Cæſarauguſtano conventu. Nunc *Haefca* in Aragonia.

VRB. VIC. OSCA. D. D. Auguſti, ac Tiberii nummi, quos vidimus. *Vrbs Viſtrix Oſca, Decreto Decurionum,*

- V. V. OSCA. *Vrbs Vitrix Osca*, Augusti, ac Tiberii.
 VRB. VIC. OSCA. SPARSO. ET. CELERE.
 II VIR. In Cimelio Regio.
- V. V. OSCA. C. TARRACINA. P. PRISCO
 II. VIR. *Vrbs Vitrix Osca. Caio Tarracina. Publico
 Prisco Duumviris.* Caii Caligulae nummus e Cimelio
 Regio, cum equitis decurrentis effigie.
- OSICERDA.
 MVN. OSICERDA. Tiberii nummus, e Cimelio
 Regio, & apud Patin. pag. 71. Plinio, lib. III. sect.
 IV. *Ossigerdenses.* A Ptolemaeo, lib. II. cap. VI. juxta
 Leonicam *᾽Οσίκερδα* statuitur, nunc in Aragonia. Bos
 ibi insculptus vel est deductae coloniae index, vel ea
 litatum hostia Augusto ab Osicerdensibus significat.
- OSSONABA. MVN. Tiberii, e Thesauro Goltziano,
 pag. 244. Plinio, lib. IV. sect. XXXV. *Ossonoba.* Ho-
 die *Estombar*, in Algarbica Lusitaniae ditione. Vide
 Notas in Plinium.
- OSTIA.
 AVGVSTI. S. PORT. OST. C. *Augusti Portus
 Ostiensis, Senatus Consulto.* Neronis, e Cimelio Regio.
 Plinio, lib. III. sect. IX. *Ostia colonia*, in ipsis Tibe-
 rini amnis ostiis.
- PORT. OST. Trajani. Scholiastes Juvenalis, ad Sa-
 tyr. XII. *Trajanus portum Augusti restauravit, & inte-
 rius tutiorem sui nominis fecit.* Sensit & Hadriani libe-
 ralitatem colonia Ostia, cujus beneficii monumentum
 exstat in vetusta inscriptione, apud Gruterum, pag.
 CCXLIX.
- IMP. CAESARI. DIVI. TRAIANI. PARTHICI. F.
 DIVI. NERVAE. NEPOTI. TRAIANO. HADRIANO. AVG.
 PONTIF. MAXIM. TRIB. POTEST. XVII. COS. III. P. P.
 COLONIA. OSTIA.
- CONSERVATA. ET. AVCTA. OMNI. INDVLGENTIA.
 ET. LIBERALITATE. EIVS.

II

ΠΑΓΑΣΑΙΩΝ. In ederacea corona, ex Graecia Golt-
 zii, tab. XXI. Plinius, lib. IV. sect. XV. *Oppidum Pa-*

gasa, idem postea *Demetrias dictum*, in Macedonia. Nummus averfa parte Bacchum exhibet, ederacea cinctum corona.

ΠΑΘΜΟΣ.

ΕΝ ΠΑΘΜΩ. Severi nummus, apud Patin. pag. 285. nunc Cimelii Regii. Plinio, lib. 1 v. sect. 23. *Pathmos*. Joannis Apostoli secessu clara. Hodie *Palmosa*, nautis: incolis, *Patinos*.

ΠΑΙΣΗΝΩΝ.

ΠΑΙΣ. Dimidius aper, cum duobus globulis. Ex parte averfa, caput muliebre. Straboni, lib. x i i i. pag. 589. Παισός urbs fuit inter Lampfacum, Pariumque, in Helleponto: incolæ Παισινοί appellati.

ΠΑΛΜΥΡΗΝΩΝ. Elagabali nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 224. Plinius, lib. v. sect. xx i. *Palmyra*, in Syria. Stephanus: Πάλμυρα... τὸ ἔθνικόν, Παλμυριώδς.

COL. PALMYRA. Caracallæ nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 241. Hæc sedes imperii Orientis Odenato, Zenobiæ, & filiis fuit: quorum nummi exstant in Cimeliis rarissimi, quos hic obiter afferemus, quod eorum aliqui difficilis sint in primis explicatus, dignique ut in iis tum nostra, tum eruditorum, se se exercent industria.

IMP. C. ODENATHVS. P. F. AVG. *Imp. Caesar Odenathus Pius Felix Augustus*.

ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΟΔΗΝΑΘΟΣ. ΣΕΒ. Λ. Δ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Ὀδῆναθος Σεβαστός, λυχαῖαντος δ'. anno imperii quarto. Affert hunc nummum utrumque Occo, ex Ursino, pag. 478. quo potitum Orientis imperio Odenatum liquet: de quo Trebellius Pollio, in xxx. tyrannis, cap. xiv. *Nisi Odenatus princeps Palmyrenorum, capto Valeriano, fessis Romanæ Reipub. viribus sumpisset imperium, in Oriente res perditæ essent. Quare assumpto nomine primum regali, cum uxore Zenobia, & filio majore, cui erat nomen Herodes, minoribus Herenniano & Timolao, collecto exercitu contra Persas profectus est... Composito igitur magna ex parte Orientis statu, a consobrino suo... interemptus est cum filio suo*

Herode, qui & ipse cum patre post reditum de Perside, Imperator est appellatus. Et in Gallieni vita: Odenatum participato imperio Augustum Gallienus vocavit: ejusque monetam, qui Persas captos traheret cudi jussit, &c. De Herode deinde idem: Herodes non Zenobia matre, sed priore uxore genitus, cum patre accepit imperium. . . . Et erat circa illum Zenobia novercali animo, &c. De Zenobia vero: Zenobia, quæ se de Cleopatrarum Ptolemæorumque gente jactaret, post Odenatum maritum . . . diademate etiam accepto, nomine filiorum Herenniani & Timolai . . . imperavit. De Vabalatho denique, in Aureliani vita Flavius Vopiscus aliquanto accuratius, quam Pollio: Hoc quoque ad rem pertinere arbitror, Balbati filii (lege, Vabalathi) nomine Zenobiam, non Timolai & Herenniani, imperium tenuisse quod tenuit. Ex quibus hoc familiæ Odenathi stemma efficias:

ODENATHVS. N. Uxor Odenati prior. ZENOBIA, uxor Odenati altera.
 |
 HERODES Odenati F. HERENNIANVS. TIMOLAVS.
 |
 VABALATHVS Herodis F.

Quod quidem stemma sic concinnari oportere, vidit ante nos Tristanus. Zenobiæ deinceps ac liberorum ejus nummos afferemus: tum Herodis & Vabalathi.

СЕРТ. ΖΗΝΟΒΙΑ СЕВ. L. E. Σεπτιμία Ζηνοβία Σεβαστή. λυαβ. ε. anno quinto. Alter, СЕРТИΜΙΑ ΖΗΝΟΒΙΑ. СЕВ. L. E. Uterque e Cimelio Regio.

ΑΥΤ. ΗΡΕΝΙΑΝΟС. СЕВ. L. B. Occo, ex Goltzio, pag. 485.

HERENNIANVS. ET. TIMOLAVS. AVGG. PRINC. IVVENT. Occo, ex Ursino, ibidem.

ΑΥΤ. Κ. ΤΙΜΟΛΑΟС. СЕВ. L. B. Αὐτοκράτωρ Καίσαρ Τιμόλαος Σεβαστός, λυαβ. β. anno secundo. Ex Occo pariter.

IMP. C. HERODES. P. F. AVG. PRINCEPS. IVVENTVTIS. Occo, ex Ursino, pag. 478.

ΑΥΤ. Κ. ΗΡΩΔΙΑΝΟС. СЕВ. L. Γ. Occo, ibidem.

IMP. C. HERODIANVS. AVG. In parte averfa, SALVS. AVGVSTI. Apud Tristanum, tom. III. p. 43.

ΑΥΤ. Κ. Α. Δ. ΑΥΡΗΛΙΑΝΟΣ. CEB. L. A. Αυτό-
 κράτωρ Καῖσαρ Λούκιϑ Δομέλιος Αύρηλιανός Σεβαστός, Λυ-
 χέβαιτος α. *Imp. Caesar L. Domitius Aurelianus Aug.*
anno primo. Ex parte altera, ΑΥΤ. ΕΡΜΙΑC. ΟΥ Α-
 ΒΑΛΛΑΘΟC. ΑΘΗΝΟΥ. L. Δ. *Imp. Hermias*
Vabalathus Athenæ F. anno quarto. Ex quo Herodis
 alterum nomen *Athenas* Ἀθλιώας vel Ἀθλιώνς fuisse vi-
 deri queat. Habet hunc nummum Trifstanus, tom. III.
 pag. 213. In nummo Patini, pag. 430. non ΑΘΗΝΟΥ,
 sed ΑΘΗ. modo legitur.

ΑΥΤ. Κ. ΔΟΜ. ΑΥΡΗΛΙΑΝΟΣ. CEB. L. B. Ex
 parte averſa: ΑΥΤ. ΕΡΜΙΑC. ΟΥ ΑΒΑΛΛΑΘΟC.
 ΑΘΗΝΟΥ. Trifstanus, ibidem. Occo, pag. 485. &
 pag. 497. pro ΑΥΤ. ΕΡΜΙΑC, legit incaute, ΑΡ-
 ΜΕΝΙΑC, ac Salmaſium in fraudem impulit, qui in
 Vopifcum pag. 380. ut Armenios Vabalatho deinde
 ſubdat, fruſtra laborat.

IMP. C. AVRELIANVS AVG. Ex ſuperficie al-
 tera: VABALATHVS VCRIMOR. Apud
 Mediobarbum, pag. 407. Trifstanus tom. IIII. pag.
 212. ſic notas haſce poſtremas exhibet, VCRIMDR,
 & ignotas ſibi fatetur. Patinus, in Indice Numiſma-
 tum, pag. 29. VERIMPR. Mediobarbus, pag. 386.
 V. K. P. I. M. DR. nec quidquam explanat. Ange-
 loni, prioribus litteris duabus omiſſis, ceteras RIMDR
 ſic interpretatur, REGNVM INVICTO MAGNO
 DOMITV RESTITVIT. Infulſe. Occo, pag.
 495. VCRIM. P. P. nec nodum expedit, nec ſin-
 cere repræſentat: nummum enim ipſi vidimus, in quo,
 ut Mediobarbus quoque vidit, ſcriptum perſpicue
 VCRIMOR. Quas quidem litteras ita diſtinguere &
 interpretari nunc lubet, V. C. R. IM. OR. *Vice Cæ-*
ſaris Reſtor Imperii Orientis. Nam barbaram vocem
 aliquam arbitrari ſub hiſce Notis Latinis latere, frigi-
 dum genus exceptionis eſt, ac deſperantium. IM. vero
 pro *Imperio* vel *Imperatore* in nummis inveniri, non
 infrequens eſt. Neronis nummus e Gaza Regia, IM.
 NER. CLAVD. CAES. AVG. Ex parte averſa,

S. C. in corona. *Vice* autem *Sacra*, seu vice Imperiali
geri aliquid a Principibus viris, nihil est obvium ma-
gis in formulis Cassiodori, in inscriptionibus apud Gru-
terum, in legum codicibus. Gruterus, pag. CCCLXXXI.
ELECTVS. AD COGNOSCENDAS. VICE.
CAESARIS. COGNITIONES. Tenuisse sane
Orientis Imperium Odenatum, cum liberis, ex supra-
dictis liquet, prodente id verbis conceptis Pollione,
testantibusque nummis. Quin etiam vocatum a Gallie-
no in partem imperii, & Augusti nomen, signatamque
ejus facie ac nomine Imperatoris jussu ac permissu mo-
netam; idem affirmat: quem honorem cum Vabalatho
quoque nepoti ejus ab Aureliano habitum videamus,
quid similius veri est, quam quem habere aut nomi-
nare Augustum ipse noluit, quem postea idem cum
Zenobia matre oppressit, interim dum pateretur ac
dissimularet, speciosaque appellatione prolectaret, *Re-*
ctorem Imperii Orientis vice Caesaris ab ipso in hoc nu-
mismate esse appellatum? Sic vetus inscriptio apud
Gruterum, pag. 168. 4. IVL. NEMESIVS VICE.
M. AVREL. IMP. SACRA. BAETICAM.
G VBERNANS, quod idem est ac *Vice Caesaris*
Bæticiæ Rector. Ut pag. 43. 6. FABIVS. MAXI-
MVS. RECTOR. PROVINCIAE. Sic adop-
tatus L. *Ælius Verus* ab Hadriano, inquit Spartianus,
eo tempore, quo parum vigeat, & de successore necessa-
rio cogitabat: statim Prætor factus, & *Pannoniæ Dux*
& *Rector* impositus. Sic Didius Julianus in nummo
Musei nostri, RECTOR ORBIS dicitur: ut &
Caracalla, & Elagabalus. Sic denique Postumus in
Galliis, teste Trebellio Pollione, commissum sibi a Gal-
lieno regebat imperium, ante quam eum Galli Impera-
torem appellarent. Quid porro mirum si vices suas al-
teri vel semel in Oriente concesserit, qui vicarias ipse
ducum & tribunorum plurimas habuit, & *Vlpii Criniti*
vicem sumpsit, exercitum duxit. Vopisco teste, pag. 212.
cum præsertim Vabalatho fortissimo viro, Rectore
Orientis scilicet vice Cæsaris constituto, secure se
Aurelianus

Aurelianus RESTITVTOREM ORIENTIS, in aliis nummis appellat, quos affert Mediobarbus, pag. 407.

ΠΑΜΦΥΛΙΩΝ. ΚΟΙΝΟΝ. Nummus Caii Cæsaris, apud Goltzium, pag. 224. Plinio, lib. v. sect. xxvi. *Pamphylia*. Stephano: Παμφυλία... χαποικευῶτες, Παμφύλιοι. Vide ΚΡΗΤΩΝ.

ADVENTVI. AVG. PAMPHYLIAE. Occo, in Hadriano, pag. 231.

ΠΑΝΔΟΣΙΕΩΝ. Nummi e Magna Græcia Goltzii, tab. xxiii. Plinio, lib. iv. sect. i. *Pandosia*, in Epiro. Stephano: Πανδοσία... πόλις Θεσσαρωτίας, τὸ ἔθνικόν, Πανδοσίης. A Pandosia Italiæ, gentile est Πανδοσινός. Quare ad Thesprotiæ oppidum transferri a Goltzio hos nummos oportuit. In his tripus Apollineus, atque ipsemet Apollo insculptus. Sunt & in quibus turritum caput, & Alexander ut videtur, Epirotes, qui, ut Livius narrat, *ab exsule Lucano interfectus, sortes Dodonæi Iovis eventu affirmavit. Accito ab Tarentinis in Italiam data dictio erat, caveret Acherusiam aquam, Pandosiamque urbem: ibi fatis ejus terminum dari: eoque ocyus transmissit in Italiam, ut quam maxime procal abesset urbe Pandosia in Epiro, & Acheronte amni... Ceterum, ut ferme fugiendo in media fata ruitur, ... haud procul Pandosia urbe imminentes Lucanis ac Brutiis finibus tres tumulos insedit... Pervenit ad amnem... quem cum in certo vado transfret agmen, fessus metu ac labore miles, increpans nomen abominandum fluminis: Iure Acheron vocaris, inquit, &c.*

ΠΑΝΕΜΟΤΕΙΧΕΙΤΩΝ. Juliæ Domnæ: e Cimelio R. P. De la Chaise, qui nunc est Christianissimo Regi LUDOVICO MAGNO a Confessionibus. Est Severi ex equo sedentis effigies in parte nummi antica. Fuit Πανεμούτειχος Pamphylia oppidum, a quo gentile nomen Πανεμοτειχίτης derivatur, ut ab Ἀβωνούτειχος fit Ἀβωνοτειχίτης. Meminit hujus oppidi Notitia Eccles. pag. 31. Ἐπαρχία Παμφυλίας ὑπὸ Κοισιλαίων... Πανεμούτειχος. *Provincia Pamphylia, sub Consulari... Pa-*

nemutichos. Est similis prope formæ nomen oppiduli Bithyniæ, Παντειχίον, ex quo fieri commode potest Παντειχίτης. Habet illud Antoninus inter Calchedonem, & Nicomediam, *Pantichium*. Nicephorus Callist. lib. xii. cap. xlix. ubi de invento Præcursoris capite, Theodosii principatu. Ὡς ἡ εἰς τὸ Παντειχίον ἡδὴ ἐγγύοντο, μικρὸν ἢ τοῦτο ἄρα οὐ πᾶν πορρωτέρω τῆ Χαλκηδόνος κείρου. *Vbi autem ab Pantichium oppidum parvum non longe a Calchedone situm, ventum est.* Habet eadem Eusebius, lib. vii. hist. Eccles. cap. xxi. Sed non est id hujus loci.

PANNONIA. Nummus Ælii Cæsaris, e Cimelio Regio, Museoque nostro. Est & apud Patinum, pag. 211. Pannonia ibi turrito capite labarum tenet: hoc est, signum militare, pensile, ex panno sericove confectum, ima sui parte fimbriatum, ex suprema conti parte, transverso in morem antennæ ligno, pendens: cujusmodi sunt vexilla nostra Ecclesiastica, vulgo *Bannieres*. Ex hoc vero nummo intelligimus, nec Constantini primum ævo labarum repertum, nec proprium fuisse Romanorum vexillum, sed Pannonici exercitus, Cappadocici, Judaïci, Syriaci, aliarumque gentium, quarum in nummis insculptum olim: auxiliariumque demum peregrinarumque copiarum: mox & a Romanis Imp. adscitum inter signa cetera militaria: uti ex Hadriani nummo liquet, cujus epigraphe est, FIDES EXERC. in quo Imp. ipse præit, læva Labarum tenens, subsequentibus militibus quatuor, cum tribus signis diversis. Hunc fere morem secutus Constantinus M. hoc unum signis ceteris haberi sanctius voluit, cum esset Christi monogrammate insignitum: ante Imperatorem deferri semper, & in præliis a fortioribus custodiri jussit: ut narrant auctores ejus vitæ. De Labari etymo, vide Nicol. Fullerum, lib. 11. Miscellan. Sacr. cap. 1. & lib. iv. cap. xii. De Ælio Vero, cujus nomine nummus inscriptus, Spartianus in ejus vita, pag. 14. *Adoptatus autem L. Ælius Verus ab Hadriano eo tempore, quo parum vigeat, & de successore necessario cogitabat:*

Antim Prætor factus, & Pannoniis Dux & Rector im-
positus. . . . Nec provinciæ quidem, cui præpositus erat,
defuit: Nam bene gestis rebus, vel potius feliciter, etsi
non summi, medii tamen obtinuit ducis famam.

PANNONIAE. Dux Pannoniæ, superior, & infe-
rior, in nummo Decii, quem Augustum dixere, dex-
tras jungunt, conjurantque contra Philippos. De Pan-
nonia magnifice Mamertinus, in Paneg. ad Maximia-
num: *Quis dubitat quin multis jam sæculis, ex quo vires*
illius ad Romanum nomen accesserint, Italia quidem sit
gentium domina gloriæ vetustate, sed Pannonia virtute.
Est hic e Museo nostro.

METALLI. VLPIANI. PANN. *Metalli Vlpiani*
Pannonici. Nummus singularis ex ære, Cimeli nostri,
Trajano Imp. cusus, cum effigie Dæ Monetæ. Ei me-
tallo a loco in quo fodinæ fuere, Pannonici: a Trajani
nomine, cujus ævo repertæ, Ulpiani appellatio est in-
dita. Sic in Hadriani nummis, **MET. NOR.** *Me-*
tallum Noricum, & **METAL. DELM.** *Metallum*
Dalmaticum legimus. Dalmatici etiam Papinius memi-
nit in Silvis. Sunt autem Dalmatia, Pannonia, Nori-
cum, confines inter se regiones, æque metallis divi-
tes. His metallis qui præerat, *Comes Metallorum per*
Illyricum appellatus in Notitia Imperii, sect. x. sub dis-
positione Comitum Sacrarum Largitionum. Ut vero me-
tallum istud de suo nomine, sic & basilicam Ulpianam ap-
pellavit: de qua nummus insignis apud Patinum in
Thesauro, pag. 157. **BASILICA. VLP. IA.**

PANORMITAN. Apud Parutam nummi complures va-
riis insculpti symbolis, Aquila, Jove, cruce triplici,
qui Siciliæ typus, &c. Plinio, lib. 111. sect. xiv. in
Sicilia, *Panhormum*. Stephano: Πάνορμος, πόλις Σικε-
λίας... ὁ πολίτης, Πανορμίτης. Itaque ΠΑΝΟΡΜΙ-
ΤΑΝ in nummo Dorice, pro ΠΑΝΟΡΜΙΤΩΝ.
Nobis *Palermæ*.

KART. PAN. *Carthago. Panormus.* Apud Parutam,
cum effigie Imperatoris hastam gerentis. Panormita-
nos olim Carthaginensibus paruisse hic nummus signi-

NUMMI ANTIQUI

ficat. Ex parte averſa, equi caput, Carthaginienſium ſymbolum vulgare. Maro huc reſpexit, lib. 1. Æneid.

Lucus in urbe fuit media, lætiſſimus umbra:

Quo primum jaſtati undis & turbine Pœni

Effodere loco ſignum, quod regia Iuno

Monſtrarat, caput acris equi: ſic nam fore bello

Egregiam, & facilem victu per ſacula gentem.

Quare ex eo tempore equum in nummis Pœni ſignave.

PANORMITANORVM. Victoriæ typus, apud Parutam, num. 103.

ΠΑΝΟΡΜΙΤΑΝ. Aquila, Jovis armigera. Ex parte altera Janus biceps, cum ove, quæ Jovi ſcilicet ſingulis Idibus immolari ſolita: quare & ovis Idulis lingua Etruſca eſt appellata. Feſtus; *Idulis ovis dicebatur, quæ omnibus Idibus maſt. abatur.* Naſo, lib. 1. Faſtor.

Idibus alba Iovi grandior agna cadit.

PAPIA.

COL. PAPIAE. M. Aurelii nummus, apud Triſtatum, tom. 1. pag. 631. a quo hic nummus ad Papiam Africæ revocatur, Ptolemæo, inquit, memoratam, lib. 1 v. cap. 111. Falſo: cum ibi Papiæ nulla, ſed Δα-
 ρεία ſit. Ac ſi uſpiam *Papia* occurrat ex Africa, vox ea in mendo cubat, eſtque in *Puppia* transformanda, quæ civitas fuit Proconſularis Africæ, unde *Reparatus Puppienſis*, in Notitia illius Africæ appellatur. Ad Papienos referri oportuit, cujus coloniæ vetus inſcriptio meminit, apud Gruterum, pag. 448. 4. ſitumque prope Sinueſſam, Latii oppidum, indicari. COLONIS. SINVESSANIS. ET. CEDIANIS. COLONIS. SINVESSANIS. ET. PAPIENIS. MONUMENTVM, &c.

ΠΑΡΑΙΤΩΝΙΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΣΥΛΟΥ.
Parætoniorum civitatis ſacræ & inviolatæ. Titi nummus e Theſauro Goltzii, pag. 224. Plinio, lib. v. ſect. v 1.
Parætonium. In inferiore Libya. Hodie *Raxa.*

ΠΑΡΕΜΦΙΤΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΣΥΛΟΥ.
Paremphtarum civitatis ſacræ & inviolatæ. Claudii

nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 224. Stephanus:
Παρέμφις, πόλις Αιγύπτου. ὁ πολίτης, Παρεμφίτης.

ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. Nervæ nummus e Thesauro
 Goltzii, pag. 224. Hæc Parthenopolis Plinii est, lib. v.
 sect. XLIII. in Bithynia, cujus meminit & Constan-
 tinus Porphyrog. lib. i. them. v. pag. 26. non altera
 Macedonia Parthenopolis, de qua Stephanus, *Παρ-
 θενόπολις, Μακεδονίας πόλις... ὁ πολίτης, Παρθενοπολίτης.*

ΠΑΡΙΑΝΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 224.
 Plinio, lib. v. sect. XL. *Parium colonia.* prope Lampsa-
 cum, in Hellesponto. Stephano: *Πάειον, πόλις ἐν Ἑλ-
 λησπόντῳ... ὁ πολίτης, Παιεανός.* His peculiare nu-
 men Cupido fuit, teste Pausania lib. ix. five in Bœo-
 ticis, pag. 302.

ΠΑΡΙ. & ΠΑΡΙΩΝ. Goltziani nummi, aliique, quos
 vidimus ex ære, Medusæ capite insignitos, & bove.
 Plinio, lib. iv. sect. xxii. *Paros insula cum oppido.*
 Stephano: *Πάρος νῆσος... ὁ πολίτης Πάειθ.* E Cycla-
 didibus insulis una. Hodie *Paris.*

PARLAIS COL. Nummus M. Aurelii, e Cimelio
 Card. Maximi, ut retulere ii nobis, qui nummum tra-
 ctarunt. Obtinet nummi aream figura muliebris, quæ
 dextra labarum, læva Copiæ cornu gerit. In Notitia
 antiqua Eccles. Hieroclis, pag. 19. inter Antistites
 Provinciæ Pisidiæ censetur ὁ Παρλαοῦ. Pag. 51. ὁ Πα-
 ρελλης, pro Παρλαῖς. Apud Leunclavium, pag. 96. ὁ
 Παρλαοῦ, pro Παρλαοῦ. A Ptolemæo, lib. v. cap. vi.
 Lycaoniæ Παρλαῖς cum Iconio adjudicatur. In Con-
 cilio Nicæno I. pag. 53. *Eusebius Paralaïs Lycaonia.*

PARTHIA.

DE PARTHEIS. Augusti nummus, in quo tiara,
 arcus, pharetra, apud Occonem, pag. 66. Horat. i.
 Epist. xii.

Ius imperiumque Phraates

Cæsaris accepit genibus minor.

SIGNIS. PARTHICIS. RECEPTIS. S. P. Q. R.
 Corona quærnea. Apud Occonem, Augusti nummus,
 pag. 57.

CIVIB. ET. SIGN. MILIT. A. PARTH.

RECV. Arcus triumphalis, ibidem. Alius, pag. 59.

A. PARTHIS. RESTIT. Tranquillus in Augusto, cap. XXI. *Parthi quoque & Armeniam vindicanti facile cesserunt: & signa militaria, quæ M. Crasso & M. Antonio ademerant, reposcenti reddiderunt: obsidesque insuper obtulerunt*, &c. Id a Phraate Parthorum rege factum, ab Augusto lætitia ingenti susceptum narrat prolixè Dio, lib. LIV.

ARCVS. OB. VICT. PARTH. Nummus Neronis, quem vidimus.

EXERCITVS. PARTH. &

EXPEDITIO AVG. PARTH. Apud Occonem, in Trajano, pag. 214.

PARTHIA. CAPTA. Eiusdem Trajani, & L. Veri, apud Occonem, pag. 305.

REX. PARTHIS. DATVS. Trajani nummus e Museo nostro.

REX. PARTHVS. Eiusdem Trajani, e Cimelio Regio. Hunc Regem Psamatossirim vocat Spartianus in Hadriano, pag. 3. Dio, lib. LIV. Parthamaspaten.

REX PARTHICVS. RESTITVTVS. Trajani rursus, apud Occonem, pag. 207.

TRIVMPHVS. PARTHICVS. Trajani, ex eodem Cimelio. Frequens præterea Parthici appellatio in Trajani nummis.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΠΑΡΘΙΚΗΣ. *Libertatis Parthicæ.* Trajani, apud Occonem, pag. 219. De expeditione Parthica sub Trajano, Spartianus in Hadriano, pag. 2.

RESTITVTORI. PARTHIAE. L. Veri apud Occonem, pag. 306.

VIC. PAR. M. Aurelii, & L. Veri, in Museo nostro. Victoriæ hanc Parthicam Cassius reportavit auspiciis Imp. M. Aurelii & L. Veri. *Profligato autem bello*, inquit Capitolinus, *uterque Parthicus appellatus est.* Huc spectat alter L. Veri nummus, e Gaza Regia, ΑΥΤ. Κ. Α. ΑΥΡ. ΟΥΗΡΟC. CΕΒ. *Imp. Cæsar L. Aurelius Verus Augustus.* Et parte altera, Pallas ga-

leata, dextra telum, clypeum læva gerit. ΥΠΕΡ ΝΙΚΗΣ ΚΥΡΙΩΝ. CE. *Pro victoria Dominorum Augustorum.* Cui similis apud Gruterum inscriptio, pag. MLXXVI. 13.

ΑΥΡΕΛΙΑΝΟΣ.

ΥΠΕΡ. ΝΕΙΚΗΝ.

ΤΩΝ. ΚΥΡΙΩΝ.

Similem Faustinae junioris Occo nummum affert, pag. 297. sed epigraphe mutila, ΠΕΡΝΙΚΗΣ ΤΩΝ Κ. VICTORIA PARTHICA MAXIMA. Severi, apud Anton. August. Tab. LIII. Spartianus in Severo, pag. 70. *Parthiam ingressus, Ctesiphontem pulso rege peruenit, & cepit, hiemali prope tempore . . . & Parthicum nomen meruit.* Et pag. 71. *Persarum regem Abgarum subegit.*

VICT. PART. MAX. Caracallæ, apud Occonem, pag. 371.

VICTORIA PARTHICA. Antonini Caracallæ, apud Occonem, pag. 38. Spartianus in ejus vita, pag. 87. *Tumultuarie cum Parthorum satrapis manum contulit, feris etiam bestiis in hostes immisis. Datis ad senatum quasi post victoriam litteris, Parthicus appellatus est.*

ΠΑΡΩΠΙΝΩΝ.

ΠΑΡ. in corona ederacea, apud Parutam. Plinio, lib. III. sect. XIV. *Paropini*, in Sicilia. Nunc *Colizano*, ut quidem Fazellus existimat. Est autem edera Baccho sacra, cujus Dei, ut Plinius ait, lib. XVI. sect. LXII. thyrsos adornat: & eadem vini ubertatis index in nummis.

ΠΑΤΑΡΕΩΝ. Gordiani tertii nummus, e Gaza Regia, & apud Tristanum, tom. II. pag. 512. ac Patinum, pag. 375. Præfert in eo nummo Apollo lauri ramum: retro posito tripode: coram adstante corvo, & vasi cuidam insistente, ex quo urbi nomen: auctore Alexandro Polyhistore, apud Stephanum: Ὀνομα τῆς ἰϋχάρεως ἀπὸ τοῦ ἀΐου τοῦ Πατάρεως, Πατάρεω. Μεθέρμυνο ἑσθου ἰϋχάρεως ἐλλωισί, κίτην. Corvus autem Apollini sacer, a Statio, lib. III. Thebaïdos, v. 506. *Comes*

obscurus tripodam, sive oraculorum, quæ ab Apolline-
 edi solent, appellatur. Plinio, lib. v. sect. xxviii. *Pa-*
tara, &c. Stephano: Πάταρα, πόλις Λυκίας . . . ὁ πο-
 λίτης, Παπαρβός. D. Nicolai natalibus clara. Hinc ab
 Horatio, lib. i i i. Carm. cognominatus Patareus
 Apollo, qui & ipse in eo nummo signatur. Mela, lib. i.
 cap. de Lycia: *Atque ut multa oppida*, inquit, *sic præ-*
ter Pataram non illustria. Illam nobilem facit delubrum
Apollinis, quondam opibus & oraculi fide Delphico simile.

P A T R Æ.

P A T E R. Augustus videlicet. Ex parte averfa, P A-
 T R I A E. C. A. A. P. *Colonia Augusta Aroë Patren-*
sis. Augusti nummus e Gaza Regia. Plinio, lib. i v.
 sect. v. *Patra colonia*. Stephano: Πάτρα, πόλις Ἀρχαίας . . .
 ὁ πολίτης, Πατρῶς. Hodie *Patras*. Vide quæ diximus
 in Plinianis Notis, in primis de vetusta Aroës appel-
 latione. Quibus beneficiis Augustus Cæsar Patrenses
 affecerit, libertate præcipue & coloniæ jure, disce ex
 Pausania, in Achaïcis, pag. 224.

I N D V L G E N T I A E. A V G. M O N E T A. I M P E-
 T R A T A. Ex parte averfa, Imperator curru quadri-
 jugo triumphat: epigraphe, C A E S A R I. A V G.
 C O L. A. A. P. *Colonia Augusta Aroë Patrensis*. E Ci-
 melio Regio, & apud Seguinum, pag. 102.

C O L. A. A. P A T R. x x i i. Claudii, apud Erizzo,
 pag. 88. & in Museo nostro. Sunt & Neronis similes,
 Galbæ, Domitiani, L. Veri, & Severi. In nummis
 Claudii, & Galbæ, signa militaria, legionis x x i i.

L I B E R I S. A V G. C O L. A. A. P. Apud Patinum,
 pag. 99. Claudii liberos tres hic nummus exhibet:
 Germanicum, Antoniam, Octaviam.

G E N. C O L. N E R. P A T R E N. *Genius Coloniae*
Neronianæ Patrensis. Nummus Neronis, quem vidi-
 mus.

N E R O. C L A V D. C A E S. A V G. *Nero Claudius*
Cæsar Augustus. Ex parte averfa, Juppiter stans, seu
 Nero potius Jovis habitu, cum epigraphe, J V P P I-
 T E R. L I B E R A T O R. C. P. *Colonia Patrensis*. E
 Cimelio

Cimelio Regio. Fuit Patrensis civitas Achaïæ caput, de qua Plinius, lib. 1 v. sect. x. *Vniversæ Achaïæ libertatem Domitius Nero dedit. Quod & Pausanias egregie confirmat in Achaïcis*, pag. 222.

NERO. CLAVD. CAES. AVG. Ex parte aver-
sa: HERCVLI AVGVSTO. C. P. *Colonia Patrensis.*

COL. A. A. PATRE. *Colonia Augusta Aroë Patrensis.* Nummus M. Aureli, apud Patinum, pag. 234. cum Dianæ effigie, quæ curru cervis juncto vehitur. De Dianæ Laphriæ cultu apud Patrenses superius egimus, ex Pausania in Achaïcis, pag. 224.

COL. A. A. PATR. Caracallæ nummus, in quo Mercurius monti infidet, cum caduceo, & arietem idem digito monstrat. Vide quæ diximus in nummis Corinthiorum, ubi quamobrem Mercurio sit aries appositus, ex Pausania docuimus.

ΜΙΝΔΙΟΣ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ. ΠΑΤΡΩΝ. Apud Spanhenum, lib. de usu Numism. pag. 564. Nos in nummo eo vidimus ΠΑΤΡΩΝ. *Mindius Proconsul Patrensum.*

ΚΛΑΥΔΙΟΥ. ΡΟΥΦΟΥ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. ΠΑΤΡΩΝ, ex Occone. *Claudio Rufo Proconsule, Patrarum.* Sed habet idem Occo, pag. 135. nummum alterum, ΝΕΡΩΝΙ ΠΑΤΡΩΝΙ inscriptum, ut quidem ait, cum nullus dubitem, quin legi ΠΑΤΡΩΝ oporteat, & ad Patrenses referri. Quanquam nec sum nescius occurrere hanc quoque vocem in vetustis lapidibus, uti apud Gruterum, pag. 1094. 5. ΤΟΝ. ΕΑΥΤΟΥ. ΠΑΤΡΩΝΑ.

ΠΑΤΡΩΝ, apud Goltzium in Græcia, Tab. 1 x.

ΚΙΜΩΝ. ΑΡΧΗ ΠΑΤΡΩΝ, mendose, apud eundem Goltzium, pro ΑΡΟΗ ΠΑΤΡΩΝ, *Aroë Patrensum*, uti nos Luteciam Parisiorum dicimus. Sic antea vidimus, ΚΙΒΩΤΟΣ. ΑΠΑΜΕΩΝ Vox prior ΚΙΜΩΝ, appellatio Prætoris est, vel Præfecti urbi. Est in hoc utroque Goltziano numismate insculpta Pallas, cum hasta & clypeo, appositaque noctua. Pau-

fanius, in Achaïcis, pag. 226. ubi de fanis Patrensiū:
 Καὶ Ἀθλωᾶς ναός, inquit, ἐπίκλησιν Παναχαιίδος· ἐλέφαν-
 τος τὸ ἀγάλμα ἔχουσα. *Minerva etiam aedes est cogno-*
menio Panachæidis: cujus signum ex ebore & auro. In
 superficie nummi altera heroem Patreum oppidi con-
 ditorem expressum, haud temere arbitramur: De quo
 Pausanias uberius, loco cit.

ΠΑΥΤΑΛΙΩΤΩΝ. Antonini Pii, M. Aurelii, ac L.
 Veri nummi, in Gaza Regio. Ptolemæo, lib. III:
 cap. XI. Παυταλία in Thracia est. Stephano quoque:
 Παυταλία, μῦθε Θεράκης. τὸ ἐθνικὸν, Παυταλιώτης. Scribe,
 Παυταλία, & Παυταλιώτης. In Notitia Eccles. Hiero-
 clis, pag. 25. Daciæ mediterranæ adscribitur, Ἐπαρ-
 χία Δακίας μεσογείου. . Παυταλία.

ΗΓΕ. ΓΑΡΓΙΛΙΟΥ. ΑΝΤΙΚΟΥ. ΠΑΥΤΑΛΙΩ-
 ΤΑΝ. Ἡγεμόνῳ Γαργιλίου Ἀντικοῦ. Παυταλιωτᾶν. *Præ-*
fecto Gargilio Antico. Pautaliotarum. Antonini Pii num-
 mus e Cimelio Regio. Occurrit porro ejus Præfecti
 nomen & in nummis ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ,
 ut suo loco dicemus, quod idem forte Præfectus Thra-
 ciæ tum & Daciæ foret.

ΠΑΥΤΑΛΙΑΣ ΟΥΛΠΙΑΣ. In nummis M. Aurelii,
 Faustinae conjugis, Commodi, Caracallæ. Ab Ulpio
 Trajano cognomen traxit. In his fere serpens pluribus
 spiris involuitur, Æsculapii typus, aut Bacchi, ut di-
 ximus, verbo ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. In Fau-
 stinae nummo, apud Tristanum, tom. I. pag. 670.
 Hygia ipsa, sive Salus, Æsculapii filia, serpentem pas-
 cit. In M. Aurelii, fluvius cum arundine, & oleæ ra-
 mo. In Severi, Aquila globo infidet: &c.

ΗΓΕ. Μ. ΤΟΥΛΛΙΟΥ. ΜΑΞΙΜΟΥ. ΠΑΥΤΑ-
 ΛΙΩΤΩΝ. *Præfecto M. Tullio Maximo.* Nummus
 L. Veri, in eodem Cimelio. Et hujus Præfecti nomen
 occurrit in nummis Trajanæ Augustæ, de qua nos in-
 ferius suo loco.

ΠΑΥΤΑΛΙΩΤΩΝ. ΗΓΕΜΟΝ. Ἡγεμονία. *Præfe-*
ctura Pautaliotarum. Severi nummus e Cimelio Regio.
 ΠΑΥΤΑΛΙΩΤΩΝ. Getæ nummus, e Gaza Regia:

quo in nummo Mercurius arieti insidet. Id cujus rei symbolum sit, superius docuimus. Est ejusdem Principis ibidem alter, in quo calathus frugum ac fructuum plenus insculptus: agri ejus ubertatis index. Tertius rursus, in quo uva.

PAX. IVLIA, in *Lusitania*.

COL. PAX. IVLIA. Galbæ nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 241. Plinio, lib. IV. sect. xxxv. *Colonia Pacensis*. Vetus inscriptio, apud Gruterum, pag. CCLXI. 9.

L. AELIO. AVRELIO. COMMODO.

IMP. CAES. AELII. HADRIANI.

ANTONINI. AVG. PII. P. P. FILIO.

COL. PAX. IVLIA.

Hodie *Beja*. Ulpianus, lib. I. Dig. tit. xv. de censibus: *In Lusitania Pacenses... juris Italici sunt*. Vide plura in Plinianis Notis.

ΠΑΦΙΩΝ. Nummi Goltziani, cum Veneris capite, & Cupidinis *πόζου* effigie, vel Paphiæ Veneris fano. Plinio, lib. v. sect. xxxv. *Nea Paphos, Palæpaphos*. Stephano: *Πάφος, πόλις Κύπρου. οἱ πολῖται, Πάφιοι*. De Paphiæ Veneris æde idem Plinius, lib. II. sect. xcvi. *Celebre fanum habet Veneris Paphos, in cujus quandam aram non impluit*. In libris ante nos editis *aream* legebatur, quam vocem & Regius uterque codex agnoscit. At Chiffletianus, *aram*: quod aridet magis, vel eo nomine, quod Tacitus lib. II. histor. pag. 34. templum Veneris Paphiæ describens, *Sanguinem aræ, inquit, effundere vetitum: precibus & igne puro altaria adolentur, nec ullis imbribus, quanquam in aperto, madescunt*. Vide **ΚΥΠΡΙΩΝ**.

ΠΑΦΗ. ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. Vide **ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ**, & **ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ**, & **ΣΑΑΜΙΝΙΩΝ**.

ΠΕΛΙΝΝΑΙΩΝ. E Museo nostro. Plinio, lib. IV. sect. xv. *Pelinna*. Stephano: *Πέλινα, πόλις Θεσσαλίας, &c.* Est & alter simili epigraphe, in Cimelio Regio, cum noctuæ effigie urnæ insidentis, & capite Palladis galecto, ex parte averfa.

PELLA.

COL. IVL. AVG. PELLA. Hadriani nummus, apud Patin. pag. 193. nunc Cimelii Regii.

COL. AVG. PELLA. Alexandri Severi, & Gordiani junioris nummi. Plinio, lib. I V. sect. XV II. *Pella colonia*, in Macedonia. Vetus Macedonum regia. Hodie τὰ Παλατσια, hoc est, *parva palatia*.

ΠΕΛ. ΠΕΛΛΗΣ, & ΑΥΓ. ΠΕΛΛΗΣ, in Græciæ nummis, apud Goltzium, Tab. XXI. & XXI I. In his Apollo, cum Pallade: aut bovis pascentis effigies.

ΠΕΠΑΡΗΘΙΩΝ. Nummus Augusti, quem vidimus. Sunt & apud Goltzium ita inscripti, Tab. XIII. insularum Græciæ. In his Juppiter insculptus, & Io in vaccam mutata, ceteraque qualia ab Hygino describuntur, fab. CXLV. *Ex Inacho & Argia, Io. Hanc Juppiter dilectam compressit, & in vaccæ figuram convertit, ne Iuno eam cognosceret &c.* Plinio, lib. I V. sect. XXI I. *Peparethos insula cum oppido, quondam Evænos dicta*, hoc est, vino fertilis. Heraclides, lib. de Politis: Πεπάρηθϑ . . . αὐτὴ ἡ νῆσος ἔυοινός ἐστι καὶ δένδρϑ. Stephano: Πεπάρηθϑ νῆσος . . . ὁ πολίτης, Πεπαρήθιος. Hodie *Piperi* in Ægæo mari. Vide plura in Plinianis notis.

PERGA *Pamphylia*.

ΠΕΡΓΑΙΑΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ. Claudii, Hadriani, & Antonini.

DIANA. PERG. S. C. COS. III. Nervæ nummus, quem Occo, pag. 190. *Diana Pergamenorum* male interpretatur, pro *Diana Pergensi*, cujus templum in eo nummo exhibetur. Est & Trajani alter apud Patinum in Thesauro, pag. 64. Vide Strabonem, lib. XIV. pag. 667. τὸ τ̄ Περγαίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν, ἐν ᾧ πανήγυρις κατ' ἔτος συντελεῖται. Tullius, I. in Verr. *Pergæ fanum antiquissimum & sanctissimum scimus esse*.

ΠΕΡΓΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. Hadriani, e Cimelio Regio. Mulier sedens trophæum gestat.

ΠΕΡΓΑΙΕΩΝ. ΕΠΙ. ΦΛΑΟΥΙΩ. ΤΟ. Β. Hadriani nummus, apud Sponium, libro inscripto Gallice, *Recherches d'Antiquité*, pag. 533. cum Telesphori effi-

gie. Sed legisse eum haud dubie in eo nummo oportuit, ΠΕΡΓΑΜΗΝ. vel ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΕΠΙ. ΦΛΑΟΥΙΟΥ. ΤΟ. Β. *Pergamenorum*, sub Flavio *iterum* urbis Prætoꝛe. Telephorum enim peculiarem Pergamenorum Deum fuisse, ex his quæ proxime didicimus, palam erit: in Pergensium nummis ejus Dei nunquam, quos quidem viderim, impressa effigies: in Pergamenorum nummis, frequens.

ΠΕΡΓΑΕΩΝ. Antonini Pii.

ΠΕΡΓΑΙΩΝ. Severi, Caracallæ, Getæ, Maximini, ac Philippi filii numismata. Plinio, lib. v. sect. xxvi. Stephano: Πέργη, πόλις Παμφυλίας. τὸ ἔθνικόν, Περγαῖος.

ΠΕΡΓΑΙΑΣ. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ. ΑΣΥΛΟΥ. *Pergensis Dianæ, inviolatæ*. Nummus Gordiani junioris, e Cimelio Regio.

ΠΕΡΓΑΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΑΣΥΛΟΝ ΙΕΡΟΝ. *Pergensium Neocororum inviolatum templum*. Apud Spanhemium, lib. de usu numism. pag. 782 Jus asyli templo concessum hi nummi admonent. De eo jure nos supra.

ΠΕΡΓΑΙΩΝ. ΣΙΔΗΤΩΝ. Vide ΣΙΔΗΤΩΝ.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ.

ΠΕΡΓΑΜΟΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΝ. Augusti nummus e Gaza Regia. In averſa parte, ΚΑΙΣΑΡΑ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΚΑΙ ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. Concordiam Pergamenorum cum Sardonianis hic nummus Augusti indicat, apud Patinum, pag. 53. In parte averſa ejus nummi templum exstat, cum epigraphæ, ΣΕΒΑΣΤΟΝ. ΚΕΦΑΛΙΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΩΝ. *Augustum. Cephalion Scriba*. Ex quo haud temere suspicamur & subsequentem nummum, quanquam alio Principe cūsum, non ad Pergenses, sed ad Pergamēnos spectare, quod ejusdem gentis ac nominis Prætoꝛem is exhibet. Ædem Augusto sitam apud Pergamēnos Tacitus commemorat, lib. i v. Annal.

ΤΡΑΙΑΝΟΣ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΦΙΛΙΟΣ. ΖΕΥΣ. *Trajanus. Pergamenorum Amicus Iuppiter*. Jovis Amici

sedentis in templo, & Trajani stantis effigies. Quo habitu æquus ac benevolus Juppiter indicatur. De Jove Philio Plato in Phædro, & alibi Lucianus, Apuleius, ceteri. E Gaza Regia. Stephano: Πέργαμος... ὁ πόλιτις, Περγαμνός. In Mysia. Nunc quoque *Pergamo*.

ΠΕΡΓΑ. ΣΤΡΑ. ΚΕΦΑΛΙΩΝ Θ. Β. Περγαμνῶν, Στρατηγῶς Κεφαλίων Θ. τὸ β. *Pergamenorum, Prætoræ Cephalione iterum*. Hadriani nummus ex eodem Cimeilio, cum Telesphori Dei effigie. Evamerionem quendam a Pergamenis Telesphorum appellatum esse, divinofque ei honores habitos, Pausanias auctor est, in Corinth. seu lib. 11. pag. 54. Ἐυαμελίαν ἢ ὡς θεῶν ἡΐσι... τὸν Ἐυαμελίαν τούτων Περγαμνῶν Τελεσφόρου εὐαμαντεύματος ὀνομάζουσιν. Tergemino huic Deo devotam in primis fuisse Pergamenorum civitatem, docet omnino vetus inscriptio, apud Gruterum, pag. MLXXIII. 5. ex Sirmondi nostri schedis:

ΑΣΚΛΗΠΙΩ
ΠΕΡΓΑΜΗΝΩ
ΥΓΕΙΑ
ΤΕΛΕΣΦΟΡΙΩΝΙ
ΘΕΟΙΣ
ΣΩΤΗΡΣΙ
ΠΟΛΙΣ.

Occurrunt & ii Dii tres in Apamensium Phrygiæ nummo, ut vidimus. Meminit Aristides, tom. 1. pag. 589. tripodis, cui imagines sacræ tres impositæ, singulis pedibus singulæ: prima Ἀσκληπιῶς, Ἠγίας altera, tertiæ Τελεσφόρου. Aram templumque cum effigie Telesphori Dei, Commodi nummus exhibet, apud Tristandum, tom. 1. pag. 735. Nummum Hadriani alterum, quem Sponius Pergensibus adscripsit, ut superius monuimus obiter, huc quoque referendum putamus.

ΚΟΡΩΝΙΣ. ΕΠΙ. ΣΤΡ ΠΟΛΛΙΩΝΘΟΣ. ΠΕΡΓΑ. Sabinæ nummus, quem sic interpretamur: Κορωνίς. Ἐπὶ Στρατηγῶς Πολλίων Θ. Περγαμνῶν. *Coronis. Sub Præiore Pollione. Pergamenorum*. Non Æsculapium solum, aut Hygiam Æsculapii filiam Pergameni coluere,

uti ex nummis supra commemoratis, aliisque, liquet: sed & Æsculapii matrem, quæ Κορωνίς est appellata, ut auctor est Lucianus in Pseudomanti, pag. 480. & Pausanias in Corinth. seu lib. 11. operis sui, pag. 68. Κορωνίδα κύριον Ἀσκληπιόν, &c. Arnobius item, lib. vii. & alii. Quare in nummo eo, in quo explanando nunc sumus, Æsculapii ipsius est insculpta effigies, cum baculo & serpente. Est autem Prætor is ipse, cui inferius Ælii prænomen fuisse ex Antonini Pii nummo videbimus. Affert hunc nummum Spanhemius, pag. 83. sed mutilum, atque ea voce diminutum ΚΟΡΩΝΙΣ.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΚΟΥΑΡΤΟΥ. ΠΕΡΓΑ. ΤΟ. Β. *Sub Prætoro Quarto Pergamenorum iterum.* Antonini Pii, ex eodem Cimelio, & Museo nostro. Æsculapius stans. Hujus Dei cultum ad Pergamēnos quis primum detulerit, discite ex Pausania, in Corinthiacis, pag. 69. Vide & Eliac. prior. pag. 160.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΙ. ΠΟΛΛΙ. ΑΣΙ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Ἐπὶ στρατηγῶν Αἰλίου Πολλίωνος Ἀσιάρχου, Περγαμηνῶν. *Sub Prætoro Ælio Pollione Asiarcha, Pergamenorum.* Antonini Pii, ex eadem Gaza. Stant in eo nummo Æsculapius & Hygia.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΙ. ΠΟΛΛ. ΠΕΡΓΑΜΗ. Faustinae junioris, e Cimelio Regio. Exhibet hic nummus serpentem aræ impositum, Æsculapii symbolum. Nullus dum fere incidit in manus nostras nummus Pergamenorum, quin hujus Dei, Hygiæve effigiem, vel symbolum præferret. Fuere nihilominus, ut aliarum civitatum, sic & Pergamenorum, Dii alii Præsides & Custodes: in primisque Apollo qui a puerorum elegante forma Callitecnus vocatur ab Aristide, Sacr. serm. 11. pag. 519. ὁ Καλλίτεχνος καλούμενος ἐν Περγάμῃ Ἀπόλλων sed Καλλίτεχνος verius forte legas.

ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΚΑΛΛΙΣΤΕΟ. ΣΕΛΕΙΝΟΣ. ΚΗΤΕΙΟΣ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Ἐπὶ στρατηγῶν Καλλιστέου, Σελεϊνός, Κήτειος. Περγαμηνῶν δις Νεωκόρων. *Sub Prætoro Callisteo, Selinus, Cetius. Pergamenorum bis Neocororum.* M. Aurelii nummus, apud

Spanhem. pag. 485. & apud Tristanum, sed mendose, pag. 641. Denique & apud Sponium in Itin. Athen. Plinius, lib. v. sect. xxxiii. *Pergamum intermeat Selinus, præfluit Cetus, &c.* In eo nummo stat Æsculapius, inter fluvios geminos, quos & nummus appellat, & Plinius. Sed miror Caicum prætermisum, amnem nobilem, qui Pergamum præterfluit, teste Strabone, lib. xv. pag. 634.

ΑΥ. Κ Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. Ἀυτοκράτωρ Καϊσαρ Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντώνεινος. Caracallæ nummus. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΟΛΥΜΠΙΑ. ΠΥΘΙΑ. ΕΠ. ΣΤ. ΙΟΥ. ΜΑΡΚΟΥ. Περγαμῶνων Ὀλύμπια, Πύθια. Ἐπὶ στρατηγῶν Ἰουλίω Μάρκω. *Sub Prætorè Julio Marco.*

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΔΙΣ. Λ. ΑΥΡΗ. ΑΡΧΕΛΑΟΣ. In ima nummi parte, ΝΕΩΚΟ. *Pergamenorum bis Neocororum. L. Aurelius Archelaus*, vel Prætor, vel sacrorum Præses. L. Veri nummus, in quo Æsculapius & Hygia, apud Patinum in Thesauro, pag. cxr.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΕΦΕΣΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. In Commodi nummo Juppiter curru vehitur juncto Centauris duobus, ac Dianæ Ephesæ simulacrum manu gestat. Apud Sponium, in Itiner. Athen.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Commodi nummus, qui Telesphorum stantem in ædicula exhibet, e Museo nostro.

ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΔΙΟΔΩΡΟΥ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Commodi nummus, e Gaza Regia, in quo stant Æsculapius, & Hygia.

ΕΠΙ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ. ΚΟΙΝΤΙΛΙΑΝΟΥ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΚΑΙ. ΕΦΕΣΙΩΝ. Ejusdem Commodi, e Gaza pariter Regia. *Sub Prætorè Quintiliano, Pergamenorum & Ephesiorum*, subintellige, concordia. Stant in eo nummo viri duo, quorum alter Æsculapii, Pergamenorum Dei: Dianæ alter Ephesæ simulacrum gerit. Legit hunc nummum infeliciter Josephus Monterchius, in Nummis selectis Emin. Card. Car. regnæ: ΕΠΙ. ΣΤΡ. Π. ΛΙΠΙΟΥ. ΚΟΙΝΟΝ. ΟΜΟ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΚΑΙ. ΕΦΕΣΙΩΝ. *Sub Prætorè P. Lipio. Communitas, Concordia Pergamenorum & Ephesiorum.*

Ephesiorum. Quis aliquando Lipiæ gentis nomen inaudivit? Quis ΚΟΙΝΟΝ & ΟΜΟ. in eodem conjunctum nummo vidit?

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΙΟΥΔ. ΑΝΘΙΜΟΥ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ vel ΤΡΙΣ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Sub Præ-tore Julio Anthimo, Pergamenorum qui primi omnium ter Neocori.* ΙΟΥΔΙΑ ΔΟΜΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ. E Cimelio Regio, Æsculapii, & Hygiæ stantis effigies. Apud Oeconem sic deformatus hic nummus exstat: ΕΠΙ-ΣΤΡ....ΚΑ ΛΙΣΙΜΟΥ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ.

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΠΕΡΓΑΜΗ. ΟΜΟΝΟΙΑ. ΕΠ. ΓΕΜΙΝΟΥ. *Smyræorum & Pergamenorum concordia, sub Gemino Præ-tore.* Caracallæ, ex eodem Cimelio. Acceptum a Pergamenis cultum Æsculapii Smyrnæos pariter tenuisse, & sacra communia, auctor est Pausan. in Corinth. pag. 69.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ. ΤΡΙΣ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Alii, ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ, quod idem est, *Pergamenorum qui primi tertio Neocori fuere*, hoc est, qui primi, a tota Provinciæ Communitate delecti, ludos & sacra fecere tertium in illo tractu, pro salute Principis. Caracallæ nummi, Herennii Etrusci, Valeriani, & Gallieni, cum Æsculapii effigie in templo: e Cimelio Regio. Vel fortassis istud ΠΡΩΤΩΝ, prærogativam ejus civitatis significat, quod totius circumjacentis tractus jurisdictionem obtineret. Plinius, lib. v. sect. xxxiii. *Pergamum.... Pergamena vocatur ejus tractus jurisdictio.* Vide quæ diximus in nummis ΑΜΑΣΕΙΑΣ. In Caracallæ nummo, apud Patinum in Thesaurο, pag. 118. additur Prætoris nomen ΑΤΤΑΛΟΥ. Et in fronte tergeminae ædis in eo nummo insculptæ, ΑΥΡ. ΑΝ. ΣΕΒ. Ἀυρήλιου Ἀντωνίου Σεβαστοῦ.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. Μ. ΚΑΠΙΤΩΝΟΣ. ΑΤΤΑΛΟΥ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Ἐπὶ ἀρχιερωδ Καπιτωνου Ἀτάλλου, Περγαμινῶν πρώτων τριῶν Νεωκόρων. *Sub Præ-tore Capitone Attali F. Pergamenoium qui primi ter Neocori fuerunt.* Caracallæ

nummus, in quo templa terna : medium ex iis Juppiter obtinet, apicemque templi litteræ duæ Δ N. quas Tristanus, tom. 11. pag. 211. haud feliciter, ut remur, explicat, Διὸς ναὸς, *Iovis templum* : cum, uti in superiore nummo diximus, Α N. legi ibi oportuerit : adjectisque voculis quæ sunt isti utrinque appositæ, legi in plenum necesse fit, Α Υ Ρ. Α Ν. C E Β.

Ε Π Ι. Κ Α Ι Ρ Ε Α. Α Τ Τ Α Λ Ο Υ. Π Ε Ρ Γ Α Μ Η Ν Ω Ν. *Sub Chærea Attali F. Pergamenorum.* Templa tria in Caracallæ nummo, apud Sponium, in Itiner. Athen. Tribus Augustis ea templa nimirum dicata a Pergamenis, Severo, ac liberis, Caracallæ & Getæ. Videtur idem esse qui a Patino in Thesauro affertur, pag. 118. ut diximus : ac Prætoris nomen illud integrum, *Chæreas Capito Attali F.* fuisse.

Ε Π Ι. Σ Τ Ρ. Γ Λ Υ Κ Ω Ν Ο C Θ Ε Ο Δ Ο Τ Ο Υ. Π Ε Ρ Γ Α Μ Η Ν Ω Ν Π Ρ Ω Τ Ω Ν Ν Ε Ω Κ Ο Ρ Ω Ν. *Sub Prætoře Glycone Theodoto.* (Tristanus perperam Θ Ε Ο Λ Ο Γ Ο Υ legit, tom. 11. pag. 652. quod mendum & alibi jam ante notauimus.) *Pergamenorum, qui primi ex Asia sub Decio Neocori fuere.* Decii hic nummus est : in quo Æsculapius Pergamenorum Deus, & Juno velata.

С Ε Β Α C T Η. Ι Ε Ρ. Α C Υ. Ν Α Υ Α Ρ Χ Ι. Scripta hæc de more in nummi ambitu : in medio deinde ista :

Π	Δ
Ε	Ε
Ρ	Τ

Æsculapius, cum baculo ac serpente, Deoque Telephoro, mediam nummi aream paginamve obtinet : litteris iis, quas modo attulimus, utrique Æsculapii lateri appositis. Monet autem haud dubie Numen illud utrumque, cujus sub tutela Pergameni fuere, horum hunc esse nummum, quem sic proinde legi jubemus. Πέργαμος Σεβαστή ἱερὰ δ' οὐλοῦ ναυαρχίς. Δημαρχικῆς Ἐξουσίας Τέτον, vel Τέταρτον. *Pergamus Augusta Sacra Inviolata Classica. Tribuniciæ Potestatis III. vel IV.* Quæ postremæ voces cum iis connectendæ sunt,

quæ in antica nummi pagina leguntur : ΑΥΤ. Κ. Π. ΛΙΚ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΣ. *Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Πούπλιος Λικίνιος Οὐαλεριανός. Imp. Cæsar P. Licinius Valerianus, Trib. Pot. &c.* Est in Cimelio Regio. Literis iis Δ. Ε. significari Tribuniciam potestatem, jam in nummis ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ vidimus. Sic in nummo Apamensium suo loco vidimus, ΚΑΙΣΑΡ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Δ. ΕΞΟΥΣΙΑΣ. De vocis *Classicæ* significatu, in nummis ΔΩΡΩΝ. De jure sacri & augusti soli, in nummis ΑΔΜΕΔΕΡΩΝ. Ex quibus haud pœnitenda, uti remur, conjectura efficitur, Crispinæ nummum, ex eadem Gaza, quanquam Ephesiorum nomen absit, cusum tamen Ephesi fuisse, quod Dianæ Ephesæ iconem præ se fert, cum ea epigraphe, СЕΒ ΙΕΡ. ΑΥ. ΑΥΤΟΝ. ΝΑΥ. ΕΛΕΥΘΕΡΑ. *Σεβαστὴ ἱερὰ ἀστυλιος αὐτονόμος Ναυαρχὴς ἐλευθέρη. Augusta Sacra Inviolata, suis utens legibus, Classica, libera.* Ex parte altera, ΚΡΙΣΠΕΙΝΑΝ СЕΒΑΣΤΑΝ, *Crispinam Augustam*, subintellige, *Ephesii coluere*, ut monuimus alias. Jam superius ex Goltzio vidimus Ephesum *ἱερὸν καὶ αὐτονόμον* appellari, in Vespasiani nummo.

ΠΕΡΓΑΜΟΣ. ΚΤΙΣΤΗΣ. *Pergamus conditor.* In Cimelio Regio.

ΗΡΩΣ ΕΥΡΥΠΥΛΟΣ. Ex parte altera : ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. Γ. ΠΟΛΛΙΩΝΟΣ. In medio ΠΑΦΙΑ, cum templo Veneris : quo, uti ad Sardianos, quibuscum iniere concordiam, sic etiam ad Pergamēnos transisse cultum Veneris Paphiæ indicatur. *Ἐπὶ στρατηγῶς Γάβρου Πολλίωνος.* Est apud Spanhemium, pag. 479. Similis huic est nummus Salaminiorum, de quo inferius. De Eurypylo multa Pausanias, in Achaïcis, pag. 225. Hujus regna vicina fuisse Caïco anni, juxta quem Pergamum fuit, auctor est Strabo, lib. xiiii. pag. 616.

ΠΕΡ. ΝΕΙΚΑΕΩΝ. ΚΙΑΒΙΑΝΩΝ. Vide ΝΙΚΑΕΩΝ. ΚΙΑΒΙΑΝΩΝ.

ΕΦΕ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Vide ΕΦΕCΙΩΝ.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. ΑΣΙΑΣ. Spanhem,
lib. de usu Numism. pag. 884.

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ.

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΔΙΟ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. In Museo
S. Genovesæ. Herculis clava. Ex parte altera: ΙΩ-
ΝΩΝ. ΤΟΝ. ΚΤΙΣΤΗΝ, caput Herculis. *Perin-
thiorum bis Neocororum, Ionum: Conditorem suum Her-
culem colunt. Ab Hercule conditam fuisse, auctor est
Ammianus, lib. XXI. unde & Heraclea Thraciæ di-
cta est: ut diximus, verbo HERACLEA Thraciæ: &
Ἡράκλεια Πέεινθος, apud Balsamonem. Unde & in num-
mo ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ apud Goltzium, in vetere Græ-
cia, tab. XXVI. Hercules depictus, clavæ innititur,
Tab. XXVI. Hodie Pantiro. Iones in Thracia fuisse
Stephanus, verbo Ἀπολλωνία: Perinthis, quæ urbs Thra-
ciæ est, nummus iste admonet: & alii mox appellandi.*

ΠΕ. Flos cum spicis Πεινηθίων. Ex parte altera, ΠΟΠ-
ΠΑΙΑ. ΣΕΒΑΣΤΗ. Apud Patinum, in Sueton.
pag. 316.

ΝΕΡΟΥΑΝ. ΘΕΟΝ. ΣΕΒΑΣΤΟΝ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ.
Trajani nummus. *Perinthiorum, qui Nervam Deum
Augustum colunt.*

ΣΕΥΗΡΕΙΑ. ΠΡΩΤΑ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. Urna men-
sæ imposita. *Severiana Prima Perinthiorum.* Certamina
videlicet in gratiam Severi primum edita. Ex parte al-
tera. ΑΥ. Κ. Α. ΣΕΠ. ΣΕΥΗΡΟΣ. Π. Αὐτοκρά-
τορ Καῖσαρ Λούκιος Σεπίμιος Σεύηρος Πίος.

ΑΚΤΙΑ. ΠΥΘΙΑ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ.
Severi nummus, e Cimelio Regio. Actia certamina in
honorem Actii Apollinis edi solita, ut Pythia Pythii,
illa quinquennialia, ista novennialia, notiora sunt quam
ut explicatu egeant. Ea a Perinthis exhibita in gra-
tiam Severi, nummus docet.

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Severi, Caracallæ,
ac Getæ nummi, in quibus insculpta navis cum velis,
Perinthiorum olim, & Tarsensium, insigne.

ΕΠΙΔΗΜΙΑ Β. ΣΕΥΗΡΟΥ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ.
ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Adventus secundus Severi. Perinthis*

Neocoris. Priscorum hac opinio fuit, certis diebus Deos commeari in civitates sibi acceptas, easque ἑπιδημίας θεῶν appellabant. Sic apud Delios & Milesios adventus Apollinis colebatur: apud Argivos, Dianæ: ut scribit Menander Rhetor, in cap. de hymnis Σποπεμνηχεῖς. Aristides in Panathenaïco: Πότερον τὰς θεῶν ἑπιδημίας εἴποι τις. Dio Chrysoſtomus, orat. quæ Tarfica i. inscribitur, pag. 408. φασὶ ὅτ' οἰκιστὰς ἡρώας ἢ θεοὺς πολλὰς ἐπιτρέφουσιν τὰς αὐτῶν πόλεις, τοῖς ἄλλοις ἔντοια ἀφαιεῖς, ἐν τε θυσίαις καὶ πῶν ἑορταῖς δημοτελέειν &c. *Aiunt conditores heroas vel Deos septennumero suas ipsorum adire civitates, non conspicuos aliis, ad sacrificia, & ad quosdam festos toti populo dies, &c.* De hujusmodi Deorum adventu passim Poëtæ loquuntur. Maro præsertim, lib. i v. *Æneid.*

*Qualis ubi hibernam Lyciam, Xanthique fluenta
Deserit, ac Delum maternam invisit Apollo.*

Id causæ est, cur & in nummis Imperatorum passim inscribatur **ADV ENTVS AVGVSTI**, sedente ex equo Principe, manumque dexteram protendente, ac spem pacis eo habitu ostentante: quod in Severi ipsius nummis sæpius a nobis inspectum, quibus hæc adjuncta epigraphæ, **ADV ENTVI. AVG. FELICISSIMO.** Sic & Paulum Apostolum Roma Tarsum invisere, sub diem ejus festum, dixit Basilii Seleucienſis, lib. i i. de Thecla, cap. x. Perinthios vero in Severi semper partibus stetiſſe, etiam dum Byzantii a Nigro starent, Spartianus in Severo innuit, pag. 67. Ad eos se contuliſſe invisendi causâ Severum semel iterumque, hic nummus docet.

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Caracallæ nummus, quo triumphali ipse curru vehitur, Apolline pone aurigante: quanquam aliter Tristanus explanare nititur, tom. i i. pag. 188.

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Ejusdem Caracallæ, cum Serapidis effigie, qualis a Macrobio depingitur, hoc est, cum calatho supra caput: nam & χάλαθον Artemidorus vocat, lib. v. Onirocr. E Cimelio Regio.

ΕΠΙ ΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. Caracallæ, apud Sponium, in Itiner. Athen. *Sub Menecele Prætoris: Smyræorum Perinthiorum, concordia.* Est alter huic plane similis, Gordiani principatu cusus, apud Erizzo, pag. 515. Amazone turrata cum bipenni, Smyrnam: turrata pariter muliere altera cum temone navis & prora, Perinthum signante. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. ΕΠΙ. ΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣ. Quas voces ille perperam legit, ΕΠΙ. ΜΕΝΕΚΑ... interpretaturque, ΕΠΙΣΤΑΤΟΥ. ΜΕΝΕΚΑΙΟΥ.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Getæ nummus, apud Patinum in Thesaurο, pag. 120. in quo Hercules Diomedis equos conficit. Declarat ejus nummi epigraphæ, ut ex iis palam est, quæ paulo mox dicemus, Philadelphenses ludos a Perinthiis editos in Getæ & Caracallæ gratiam.

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Getæ nummus, in quo vas insculptum, malis refertum, cum hac epigraphæ ΠΥΘΙΑ, ut ea præmia Pythii certaminis fuisse intelligas: quod & scriptores antiqui testantur, quos appellavimus in nummis ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Mensa, cui urna imposita. Urnæ inscripta vox ΠΥΘΙΑ. In altero Cæsares duo, Geta & Antoninus togati stant. Uterque e Cimelio Regio. A fratrum concordia, Caracallæ & Getæ, qui filii Severi Imp. nomen hæc certamina habuere, φιλαδέλφεια. Nec a Perinthiis modo, sed & a Nicænsibus, in eo nummo: ΣΕΟΥΤΗΡΕΙΑ.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Sic Constanti-nopoli locus fuit, quum Philadelphium dixere, a Constantii & Constantis fratrum se se invicem salutantium statuis ibidem erectis. Vide Codinum, in Orig. Non erit autem abs re, opinor, aperire obiter quid illud sit, quod in Conc. Ephesino, pag. 681. ubi subscriptiones exstant Quartodecimanorum, eæ sic leguntur: Εὐγένιος φιλαδέλφους, Φωστίνος λαϊκός φιλαδέλφους, Φλαυμυός Νυμφιδάφνης φιλαδέλφους Σχολαστικός, Πολυχρόνιος

φιλαδελφῶς βουλῶτης, Εὐστάθιος Μαρκέλλου Φιλαδελφῶς
 ἄγροχος. Latina versio Marii Mercatoris, in nova
 Collectione Conciliorum, per V. Cl. Baluzium edita,
 pag. 621. & 622. habet, *Eugenius Disphiladelphus*,
Faustinus laicus Disphiladelphius, *Nymphidianus Dis-*
philadelphius. Quin & Græca paulo post in editione
 Labbeana, Εὐτύχιος ἀφ' φιλαδέλφου, ubi idem Merca-
 tor, *Eutychius Disphiladelphius*: versio antiqua, per
Philadelphum, absone: versio Concilii Calched. act. 1.
 pag. 295. præfert ubique *Secundæ Philadelphie*, haud
 magis acute. Nos ea de re ab amico viro consulti, au-
 gurabamur legi haud dubie oportere, tum in Græco
 contextu, δις φιλαδελφῶς, tum in Latino, *bis Phila-*
delphus: nec oppidi nomen, sed certaminis, & qui-
 dem litterarii, ut opinor, hac voce signari: bis Phila-
 delphium autem appellari, qui hoc genere bis vicisset:
 hunc φιλαδελφέα a φιλαδελφῶς, ut a σαδῶς σαδέα
 nuncupari. Certamen poëticum certe Smyrnæ fuisse,
 testis est Aristides, tom. 1. sacr. serm. 1. pag. 495. ἐδύ-
 κει μοι Μητροδάρεος ὁ ποιητῆς ἀγωνίζεσθαι ἐν Σμύρῃ τὸν τῆς
 ποιητῶν ἀγῶνα. Et Pythicas quoque palmas de tibi-
 arum cantu, Pausanias lib. x. sive in Phocicis, pag. 322. Et
 ἀθλα Μουσικῆς idem, lib. 1 x. in Bœoticis, pag. 305.
 Denique ΑΣΚΛΗΠΙΕΙΑ ipsa certamina, de qui-
 bus alibi egimus; rhapsodorum fucere, ceterarumque
 humanitatis artium, teste Platone, in Ione. ΣΩ. Πό-
 θεν πανυῶ ὑμῖν ἐπιδεδήμηκας; ἢ οἰκόμεν, ἐξ Ἐφέσου; ΙΩΝ.
 Ὀυδαμῶς, ὦ Σάκρατες, ἀλλ' ἐξ Ἐπιδάουρου, ἐκ τῆς Ἀσκλη-
 πιείων. ΣΩ. Μῶν καὶ ῥαψωδῶν ἀγῶνα τιθέασι τῶν θεῶν οἱ Ἐπι-
 δάουριοι; ΙΩΝ. Πάνυ γε, καὶ τῆς ἄλλης γε Μουσικῆς. Quid sit
 Græcis μουσική, in Notis ad Themistium diximus. Niti-
 tur, ut apparet, nummorum eorum auctoritate, in quibus
 explanandis sumus, conjectura hæc haud pœnitenda.

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΙΩΝΩΝ. ΔΙC. ΝΕΩΚΟΡΩΝ.
 Alexandri Severi, e Gaza Regia: quo in nummo Ce-
 res sedet: iterumque, ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΔΙC. ΝΕΩ-
 ΚΟΡΩΝ, in quo Bacchus stat: eodem Augusto cu-
 sus, ex ea ipsa Gaza.

ΠΕΡΠΕΡΗΝΩΝ.

ΗΓΕΜΟΝΙΑ. ΠΕΡΠΕΡΗΝΩΝ. E Museo nostro nummus æreus, mole perexiguus, forma & arte non inelegans, signatus utraque ex parte, hinc Genii popularis capite, hinc uva prægrandi: qua designatur ubertas vini: cujuscumodi ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, ΚΝΙΔΙΩΝ, ΘΑΣΙΩΝ, nummos alios videmus, racemis pariter eandem ob causam, & Bacchi capite, vel tota figura insignes. Ηγεμονία Περπερωδῶν. Erat hæc ἡγεμονία δικαστηρίου, judicialis præfectura, de qua Suidas & Harporation: quo convenire proximi pagi juris dicundi causa solerent. Festus: *Præfectura eæ appellabatur in Italia, in quibus & jus dicebatur, & nundinæ agebantur, & erat quadam earum Respublica: &c.* Hinc *Præfectura Perperenorum.* Plinio, lib. v. sect. xxxii. *Perperene civitas, &c. in Æolide.* Apud Ptolemæum in Lydia ponitur, lib. v. cap. 11. Τερμέρη, pro Περπέρη, ut recte Sirmondus noster admonuit, in eo libello qui *Antitristanus II.* inscribitur, pag. 29. In Notitia Eccles. pag. 43. Θεοδοσιούπολις, ἥτοι Περπελίνη Provincie Asiæ adjudicatur, Ephesoque metropoli. Similis est & Commodi principis nummus perelegans à Sirmondo nostro in Antitristano delineatus, cum Cupidinis alati effigie, cantharum gestantis, insidentisque pantheræ, quæ sacra Baccho hostia.

ΠΕΡΠΕΡΗΝΩΝ. Bacchus insculptus, cum urceo & cane, in eo M. Aurelii nummo, cujus clypeum idem Sirmondus noster ex Ligorii Collectaneis in Antitristano II. vulgavit, pag. 27. Epigraphe in ambitu ejusmodi est, perturbata quidem, neque adhuc a quocquam tentata. ΓΛΑΥΚΩΝΟΣ ΕΤΟΥΣ ΠΕΡΠΕΡΗ ΑΝΕΘΗΚΕ ΙΕΡΟΣ ΔΙΑΒΙΟΥ. ΤΩ ΣΕΒ. nunc primum a nobis sic explanata: Ex inferiore nummi ora, hæc accipienda primum; ΓΛΑΥΚΩΝ. Ο. ΣΕΤΟΥΣ. ΠΕΡΠΕΡΗ. Ex superiore, ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΑΒΙΟΥ. E latere dextro deinde, ΑΝΕΘΗΚΕ. E sinistro demum, ΤΩ. ΣΕΒ. Quæ sunt deinde sic copulanda: Γλαύκων ὁ Σέτου (forte ὁ Γέτου) Περπερη-
νῶν.

ἰσὺν Ἱερῶς Δ' α' βίου ἀνέθιξε πρὸς Σεβαστῶν. *Glaucon Getæ F. Perperenorum Sacerdos Perpetuus Augusto Posuit.* Similis hinc est in Smyrnæorum nummo epigraphæ, ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ ΠΟΛΕΜΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕ. Et quam in nummis ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΝ attulimus ex Grutero, pag. CCXXXVIII. 7. ΔΕΥΚΙΟΥ. ΠΟΠΙΛΙΟΥ. ΑΥΛΟΥ. ΤΟΥ. ΑΠΟΔΛΟΔΩΡΟΥ. ΙΕΡΕΩΣ. ΤΩΝ. ΧΑΡΙΤΩΝ. ΔΙΑ. ΒΙΟΥ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ. ΚΑΙΣΑΡΙ. ΘΕΩ. ΣΕΒΑΣΤΩ. ΘΕΟΥ. ΥΙΩ. *L. Popili Auli F. Apollodori N. Sacerdotis Charitum Perpetui, Imp. Cesari Deo Augusto, Divi Filio. Διά βίου ἱερῶς Sacerdos Perpetuus* commode redditur, uti Paterculus *Archontas Perpetuos* interpretatus est, quos Athenienses vocabant Ἱερῶν Διά βίου, ad differentiam annuorum decennialiumque Magistratuum. Duo enim genera Sacerdotum ac Pontificum fuere: alii annui, ut mos apud Judæos sub principibus Romanis obtinuit, & apud Gentiles fere omnes: alii fuere perpetui, quos Διά βίου nuncupabant. Sic vetus inscriptio alia apud Gruterum, p. MLXXXIX. 5. ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΛΕΣΒΙΟΙΣ. Et pag. CCCXIII. 10. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΗΤΟΥΣ ΖΥΣΤΟΥ ΔΙΑ ΒΙΟΥ. Et Sacerdotes nostri dici commode ἱερωδοδοὶ Διά βίου possint, quod illorum sacerdotium non annuum, sed perpetuum sit, instar sacerdotii Christi, qui ut sacræ loquuntur paginæ, Sacerdos est in æternum. Sic Arvorum Sacerdotes Romæ fuere Perpetui: *honosque is*, inquit Plinius, lib. XVIII. sect. II. *nonnisi vita finitur, & exsules etiam captosque comitatur.* Sic Auguratus & Pontificale sacerdotium perpetua fuere munera, nec nisi cum vita eripi potuerunt. Vide Suetonium in Augusto, cap. XXXI. & Senecam, lib. I. de Clem. cap. X. Sic demum in Galliæ magistratibus summis, Cancellarii dignitatem, & alias quasdam, similis prærogativa comitatur.

PERSÆ.

IMP. C. M. IVL. PHILIPPVS. P. F. AVG. P. M.
Imp. Cesar M. Iulius Philippus Pius Felix Augustus,

E E c

Pontifex Maximus. Ex parte aversa, pacis typus, dextra ramum oleæ, hastam puram læva præfert, cum epigraphe: PAX FVNDA TA CVM PERSIS. Apud Patinum in Thesauro, pag. 87. & apud Occonem pag. 441.

ΠΕCCINOYΝΤΙΩΝ. M. Aurelii nummi e Gaza Regia. Plinio, lib. v. sect. XLII. *Pessinūs*. Stephano: Πεσσινός, πόλις Γαλατίας . . . τὸ ἔθνικόν, Πεσσινουόληθ. Galatiæ secundæ, quæ & Salutaris est appellata, metropolis hæc fuit.

ΕΠΙ. ΙΟΥΕΝΤΙΟΥ. ΚΕΛ. ΠΕCCINOY. *Sub Inventio Celere*, vel *Celso*, Prætoris *Pessinuntiorum*. L. Veri in eadem Gaza. Hercules spoliis innititur.

ΒΟΥΛΗ. ΠΕCCINOYΝΤΙΩΝ. Eiusdem Veri nummus pariter in Cimelio Regio, & M. Aurelii apud Occonem, pag. 296. cum turriti capitis icone. *Senatus Pessinuntiorum*.

ΠΕΤΗΛΙΝΩΝ. E Museo nostro. Plinio, lib. III. sect. xv. *Petilia*. Stephano tamen: Πετηλία πόλις Ἰταλική. τὸ ἔθνικόν, Πετηλινός. Nunc est oppidum *Belcastro*, ut Cluverius censuit, lib. I. Siciliæ antiq. cap. vj. non *Strongili*, ut ex monumentis ibi repertis colligit Gualterus, pag. 145. Hæc enim citra Crotonem est: Petilia in Calabria ulteriore fuit. Vide plura in Notis ad Plinium. Apud Gruterum, pag. 215. R. P. PETILINORVM. *Respublica Petilinorum*.

ΠΕΤΡΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. & ΑΔΡΙΑΝΗ. ΠΕΤΡΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. Hadriani nummi e Cimelio Regio. Plinio, lib. vi. sect. xxxii. *Petra*, &c. Tertiæ Palæstinæ metropolis fuit. Stephanus: Πέτρα, πόλις νυν δὲ τρίτης Παλαιστίνης. Notitia antiqua, pag. 63. Ἐπαρχία Παλαιστίνης γ'. Πέτρα μινερόπολις.

ΑΔΡΙΑΝΗ. ΠΕΤΡΑ. Severi nummus e Cimelio Regio.

PHARVS.

ISIS FARIA. Helena Juliani uxor, sub Isis Phariæ habitu. Est autem Isis Pharia, sive, ut illis temporibus scripsere, FARIA, (sic enim in nummis ubique &

FOCAS occurrit, non PHOCAS:) est, inquam, Pharia Isis appellata ab Ægypti colonia Pharo, de qua Plinius lib. v. sect. xxxiv. *Insularum ante Asiam prima est in Canopico ostio Nili, a Canopo Menelai gubernatore, ut ferunt, dicta. Altera juncta ponte Alexandria, colonia Cæsaris Dictatoris, Pharus: quondam diei navigatione distans ab Ægypto: nunc e turri nocturnis ignibus cursum navium regens. Namque fallacibus vadis Alexandria tribus omnino aditur abveis mari, Stegano, Posideo, Tauro.* De Pharia autem Iside Naso, lib. 11. Amor. vers. 7.

*Isi Parætonium, genitaliaque arva Canopi
Quæ colis, & Memphim, palmiferamque Pharon,
Quaque celer Nilus lato delapsus in abveo
Per septem portus in maris exit a quas.*

Fuisse Isis existimatur Inachi regis Argivorum filia, in vaccam a Jove mutata: quæ restituta deinde priori formæ Dea facta ab Ægyptiis colebatur: quare juvenca Pharia ab eodem vate vocatur, lib. 111. de arte, vers. 635. Et Papinius, lib. 111. Silvar. 11.

*Isi Phoroneis quondam stabulata sub antris,
Nunc regina Phari, numenque Orientis anbeli,
Excipe multifono puppem Mareotida sistro.*

Et sistrum enim manu tenet, in nummis, quod instrumentum esse musicum in sacris ejus Dæ solitum adhiberi, antea monuimus. Vetus inscriptio, apud Gruterum, pag. LXXXV. 1.

EICIAI ΦΑΡΙΑ
EICIN THN
EN MENOYΘI
ΥΠΕΡ CΩTHPIAC
TOY KYPIOY HMΩN
AYTOKPATOPOC
ANTΩNEINOY

.....

Deest & vocula hæc ἀνέθνε, posuit, & ejus nomen qui hoc Isidis Phariæ simulacrum in eo Ægypti oppido posuit.

fuit, quod Menuthin appellavere prope Canopum, teste Stephano: *Isidi Phariae Isin in Menuthi, pro salute D. N. Imp: Antonini, Posuit.....* In Calendario Colotiano, festum legimus geminum, quorum alterum Martio mensi, Aprili alterum adscribitur: illud, ISIDIS NAVIGIVM: istud, SACRVM PHARIAE, appellatur, propter Isidis nempe errores, dum maritum quæreret Osirim. Nec Ethnici vero solum, sed & Judæi festum in Pharo insula agitabant, Philone teste, libro secundo de vita Mosis: quanquam causa dispari, nempe ob redditam ibi Græco sermone Legem. Διὸ καὶ μέχρι νῦν ἀνά πᾶν ἔτος ἑορτὴ καὶ πανήγυρις ἀγεται καὶ πλὴν φάσεων ἡῶσον, εἰς ἡὸν ὄρα Ἰουδαῖοι μόνον &c.

ΠΗΔΑΚΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΚΑΙ. ΜΑΚΤΑΥΡΙΤΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Domitiani nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 225. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Pedasum*. Stephano: Πήδασσα, πόλις Καρίας. καὶ Πήδασσα, τὸ ἔθνικόν.

PHILIPPI.

COH. PRAE. PHIL. Tria signa militaria, in Augusti nummo, e Gaza Regia, Museoque nostro, & apud Patinum, pag. 29. *Cohors Prætoriana Philippensis*, ut habet vetus inscriptio in Thesauro Goltzii.

COL. AVG. IVL. PHILIP. DIVVS. AVGVSTVS. Claudii nummus apud Patin. pag. 99. Sunt & Tiberii, ac Domitiani in Gaza Regia. Plinius, lib. i v. sect. xviii. *Philippi colonia*, in Thracia. Hic campi Philippici, ubi Cassius & Brutus devicti. Dio, lib. xlvii. Celsus lib. l. Dig. tit. xv. de censibus: *Colonia Philippensis juris Italici est*.

PHRYGIA. Vide ΦΡΥΓΙΩΝ.

ΠΗΛΟΥ. L. ΙΑ. Πηλουσιωτῶν, λυχεύσματος ια. Nummus Hadriani, anno principatus ejus undecimo cusus. E Cimelio Regio. Ammianus, lib. xxii. pag. 233. *In Augustamnica oppidum Pelusium est nobile, quod Pelus Achillis pater dicitur condidisse*. Plinio, lib. v. sect. xiv. *Pelusium*. Stephano: Πηλούσιον, πόλις Αἰγύπτου.... το'

ἔθνικόν , Πηλουσιώτης. Spartianus in Hadriano , pag. 7. *Peragrata Arabia Pelusium venit, & Pompeii tumultum magnificentius exstruxit.* In Notitia Ecclesiast. pag. 55. Ἐπαρχία Αὐγουσταμνήκης. Πηλούσιον Μητρόπολις. *Provincia Augustamnica. Pelusium Metropolis.* Hanc Provinciam alii Augustonicam, Ἀυγουσινίκη vocant, ab Augusti victoria. Cave porro credas Pelusium oppidum esse, quod nunc Damiatam vocamus. Fuit enim illud ultimo Nili ostio impositum, qua parte Syriam Arabiamque spectat, extra Delta: Damiatam Tanitico, hoc est, interiori Nili ostio, intraque Delta, apposita.

ΠΙΚΕΝΤΙΕΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 226. Et e Magna Græcia, tab. xx. In his Juppiter spoliis infidet: aream alteram Palladis galeatæ caput obtinet. Plinio, lib. 111. in fine sect. 1x. *Picentia.* Stephanus: Πικεντία, πόλις Τυρρηνίας . . . οἱ ἑνοικήτορες Πικεντηνοί. *Quin* addidit & Πικενπιῆς? Juxta Salernum urbs ea fuit.

ΠΙΝΑ. L. IA. Πίναμυς πόλις Αἰγύπτου Stephano. Nummus hic Hadriani, e Gaza Regia, anno se undecimo ejus principatus cūsum prodit, ut de similibus alibi monuimus.

PINCVM.

AELIANA. PINCENSIA. In laurea. Nummus Hadriani e Cimelio Regio, quo ludi signantur, sive certamina, in gratiam Ælii Hadriani Imp. Pinci edita, quæ urbs Mœsiæ primæ adscribitur, in Notitia Imperii, sect. xxx. *Cuneus Equitum Constantiacorum, Pincō. Cuneus Equitum Dalmatarum, Pincō.* Πικλήνσιοι sunt Ptolemæo in Mœsia superiore, pro Πικλήνσιοι, lib. 111. cap. 1x. Ut ceteras imperii provincias, ita Mœsiam ab Hadriano lustratam, ejusdem nummi testantur, *ADVENTVI. AVG. MOESIAE.* In ea lustratione certamina Pinci sunt edita: quæ hoc nummo *PINCENSIA* appellari suboluit ante nos nemini.

ΠΙΟΝΙΤΩΝ. Nummus Julæ Domnæ. Plinio, lib. v. sect. xxx11. *Pionita.* Πιονία Straboni, lib. x111. pag. 610. in Æolide, inter Scepsin & Gargara. In Notitia Eccles. Provinciæ Helleponti adscribitur. Apud Occonem,

pag. 367. ΔΟΜΝΑ. ΙΟΥΛΙΑ. ΣΕΟΥΗΡΑ. Σ Ε Β.
 ΣΥΡΑΥΡΑΚΕΩΝ ΠΙΟΝΙΤΩΝ. pro ΣΤΡ. ΑΥΡ.
 ΑΚΚΕΩΝ. ΠΙΟΝΙΤΩΝ. *Sub Prætorè Aurelio,*
Affensum, & Pionitarum concordia. Sunt enim urbes
 finitimæ, Affos, & Pionixæ.

ΠΙΣΑΥΡΙΩΝ. E Magna Græcia Goltzii, tab. xxxiv.
 Plinio, lib. iiii. sect. xix. *Pisaurum cum amne.* In
 hisce nummis Neptunus, Bacchus, Cerberus, & equus
 alatus insculptus, in piscem desinens.

COL. ΠΙΣΑΥΡΩΝ. Titi nummus, e Thesaurò
 Goltzii, pag. 241. Apud Gruterum, pag. 433. vetus
 inscriptio: COLONIA RVM. ΠΙΣΑΥΡ. ΕΤ.
 ΦΑΝΕΣΤ. Deducta colonia ab Antonio est, ut Plu-
 tarchus prodidit in ejus vita, pag. 943. Nunc *Pesaro,*
 in Ducatu Urbinatè.

ΠΙΤΑΝΑΙΩΝ.

ΠΙΤΑΝΕΥΣ. Viri caput, ejus scilicet, qui conditor
 ejus oppidi fuit, de quo Plinius, lib. v. sect. xxxii. in
 Æolide, seu Mysia, *oppidum Pitane*, juxta Caicum
 amnem. Stephano: Πιτάνη, πόλις Ἀιολίδος, πολίτης Πι-
 τανῶν. Ex parte nummi altera, ΕΠ. C. ΑΠ. ΚΑ-
 CΑΝΔΡΟΥ. *Sub Prætorè Appio Cassandro*, ut qui-
 dem videtur. Est in Cimelio Regio. Alia vero Pitane
 fuit in Laconica quidem, teste Plinio, lib. iv. sect.
 viii. aliisque, quos ibi in Notis appellavimus: sed
 fuit illa, inquam, & multo jam ante Romanæ Reip.
 tempora desierat. *Fuere Cardamyle, Pitane, &c.* inquit
 Plinius: qui solenni illo suo *fuere*, intercidisse jamdu-
 dum oppidum illud monet. Quare ad nummum no-
 strum nihil ista Pitane spectat. Egit de ea Callimachus,
 hym. in Dianam, cum ibi coli Deam hanc in primis
 ait, vers. 172.

Ἡ Πιτάνης, ἢ ἢ Πιτάνη σέθεν, ἢ ἐνὶ Λίμναις.

Ubi scholiastes imperite, Πιτάνη ᾗ, πόλις Μακεδόνιας:
 cum utrumque oppidum, Pitanen dico, Limnainque,
 ubi Diana colebatur, in Laconica fuerit, teste Pausa-
 nia, lib. iiii. pag. 98.

ΠΑΙΝΘΙΝΕΙΤΩΝ. Othonis nummus, e Thesaurò

Goltzii, pag. 226. Stephanus : Πλωθίνη, πόλις Ἰ Αἰγυπίας . . . ὁ πολίτης, Πλωθινίτης.

ΠΑΩΤΕΙΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummus Antonini Pii, in quo Imperator in equo sedet, in Cimelio Regio: Faustinae junioris apud Patinum, pag. 253. & Caracallae. Est in Praefectura Aemimonti, Plotinopolis, apud Constant. Porphyrog. lib. 11. them. pag. 83. Notitia Eccles. antiqua pag. 53. eidem Provinciae Aemimonti primae adscribit, cujus metropolis ac primaria civitas Hadrianopolis fuit. Prior ex illis nummis haec adjecta habet, ΗΓΕ. ΠΟΜ. ΟΥΟΠΕΙΣΚΟΥ. Η γαμὼν Θ Πομπηίου Ουοπέισκου. *Præsides Pompeio Vorifco.* Fuit enim ea provincia sub Praeside. Notitia altera antiqua, pag. 21. Ἐπαρχία Αἰμιμόντου ὑπὸ Ἡ γαμὼνα. Ἀδριανού-πολις. Ἀρχάλος. Δεουέλτον. Πλωθινόπολις. Pompeii Vorifci sub Othone, meminit Tacitus, lib. xvii. ut nepos hic istius fuisse videatur. Vide quae diximus, verbo ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

ΠΟΔΑΛΕΩΤΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummus Trajani, e Thefauro Goltzii, pag. 226. Plinio, lib. v. sect. xxviii. *Podalia.* Stephano: Ποδάλεια, πόλις Λυδίας, πλησίον Αιμύρων. (Lege, πόλις Λυκίας, ut in Notis Plinianis monuimus: nam Plinio loc. cit. aliisque Geographis, & Limyra & Podalia in Lycia ex æquo sunt:) ὁ πολίτης, Ποδαλεώτης.

ΠΟΛΥΑΙΓΙΩΝ. E Thefauro Goltzii, pag. 226. Plinio, lib. 1 v. sect. 23. *Polyagos* insula. Nunc est *Polegasa*, in Aegæo mari. Vide notas in Plinium.

ΠΟΛΥΡΗΝΙΩΝ. Nummus ex argento, in Gaza Regia: in qua & alii, ΠΟΛΥ. & ΠΟΛΥΡΗΝΙ. inscripti, cum hasta, bove, noctua, &c. Plinio, lib. 1 v. sect. xx. *Polyrrhenium.* Stephano: Πολύρηνω, πόλις Κρήτης . . . ὁ πολίτης, Πολυρηνιώτης.

ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. M. Aurelii, Caracallæ, & Gordiani junioris nummi. Plinio, lib. v. sect. xxi. *Solæ Ciliciei, nunc Pompeiopolis.*

ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΠΗΓΗ ΣΥΝΙΑΣ. Commodi nummus. *Fons Palladis Syniadis.* Fuit & in

Attica fanum Minervæ Suniadis, *ναός Ἀθηνῶν Σουνιδ-*
δος, ad promontorium Sunium, unde ei nomen apud
Græcos frequens, teste Pausania in Attic. pag. 1.

ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Caput turrutum. Γ.
ΠΟΜΠΗΙΟΣ. Pompeii caput. *Gr. Pompeius*, urbis
conditor. Sic Gadarenfes, cujus oppidum idem ille
instauravit, in nummo sculpsere ΠΟΜΠ. ΓΑΔΑ-
ΡΕΩΝ.

ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummus e Museo no-
stro, in quo Arati & Chryssippi Solensium icones. In
aversa parte, litteræ ΘΚΣ. quæ annum instauratæ ur-
bis a Pompeio indicant, *CCXXIX.*

ΠΟΡΦΥΡΕΩΝΙΤΩΝ. Neronis nummus, e Thesauro
Goltzii, pag. 226. Stephanus: Πορφυρεών, πόλις Φοινί-
κης. τὸ ἔθνικόν, Πορφυρεώνιθ, ἢ Πορφυρεωνίτης. In Conc.
C P. sub Menna, pag. 93. *Χειρφόρος ἐπίσκοπος Πορ-*
φυρεώνιθ ἐπαρχίας Φοινίκης Παρχίας. Christophorus Epif-
scopus Porphyreonis Provinciae Phœniciae maritimæ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΕΑΤΑΝ. E Goltzii Thesauro, pag. 226.
& in Magna Græcia, Tab. XXI. Nomen habet ὑπὸ τοῦ
Ποσειδῶνος, a Neptuno, cujus in hisce nummis insculpta
effigies cum tridente, vel equus qui Neptuno sacer:
vel denique taurus, qui eidem Deo immolari solitus.
Maro, *III. Æneid. vers. 118.*

Sic fatus, meritos aris mastravit honores:

Taurum Neptuno: taurum tibi, pulcher Apollo.

Plinio, lib. *III. sect. x. Oppidum Paestum, Græcis Po-*
sidonia appellatum. Stephanus: Ποσειδωνία, πόλις Ἰτα-
λίας. τὸ ἔθνικόν, Ποσειδωνιάται, ἢ Ποσειδωνιοί. Nunc vicus
est haud procul Salerno, in ora, *Pesti.*

ΠΡΑΙΣΙΩΝ. In nummo quem vidimus. Stephano, *Πραϊ-*
σος, in Creta. Meminere Præstorum præterea Hero-
dotus, lib. *IX.* & Athenæus, lib. *IX. pag. 375.* ubi ex
Agathocle Babylonio aït, suem apud Cretenses ani-
mal sacrum haberi, quod Jovi adhuc infanti mamma
præbuisse credatur: atque idcirco veneratione summa
haberi: Præstios vero sues immolare, eaque præcida-
nea hostia ut utantur, lege statutum.

ΠΡΙΑΙΣΙΩΝ.

ΠΡΙΑΙΣΙΕΩΝ. Cum effigie Veneris, palma, delphino. E Cimelio Regio. Sunt qui ΠΡΙΑΣΣΙΕΩΝ legant. Stephanus: Πελασος, πόλις Κρήτης. Οἱ πολῖται Πελασσοί, ἔ Πελασιδῆς. Veneris cultum apud Cretenses solennem fuisse, vel ex eo intelligimus, quod peculiari appellatione apud Phæstios, ut suo loco dicturi sumus, ea frueretur. De palmis Creticis, Plinius consulendus, lib. xiiii. sect. viii. & ix. De Apollineo delphine, qui Cretes Delphos advexit, diximus in nummis ΔΕΛΦΩΝ.

ΠΡΙΑΠΕΩΝ. Palma cum delphino, & temone, uti ad nos retulere, qui vidisse se asseverabant. Plinio, lib. v. sect. xl. *Oppidum Priapos*, in Hellesponto. Stephano, Πελαπος, πόλις Ἐλλησποντίας, cujus gentile nomen Πελαπινὸς & Πελαπέυς. At nos veremur ne ΠΡΙΑΠΕΩΝ ii, pro ΠΡΙΑΙΣΙΕΩΝ, in nummo eo viderint: sitque is cum superiore idem, ac plane par.

ΠΡΗΝΕΩΝ Nummus Tiberii. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Priene*. Stephanus: Περίνη, πόλις Ἰωνίας. τὸ ἔθρικὸν Πεληνῆς, ἔ Πεληνίῳ, ἔ Πεληνίδης.

ΕΠ. ΑΡΧ. ΙΟΥΛ. ΣΑΤΟΡΝΕΙΝΟΥ. ΠΡΗΝΕΩΝ. Ἐπὶ Ἀρχιερέως (non, ut quidam, Ἀρχοντος) Ἰουλίῳ Σατορνείῳ, Πεληνέῳ. *Sub Pontifice Julio Saturnino, Priensium*. Valeriani, e Cimelio Regio. Mulier dextra spicas & papaver, ubertis symbola: tedam læva gerit, ad pedes ara posita cum igne.

ΠΡΗΝ. E Museo nostro. In ima parte nummi, ΚΑΛΑΙΚΛΕΙΔΗΣ, quod Prætoris nomen est. Noctuam hic nummus insculptam præfert, & Palladem.

ΠΡΙΑΝΕΙΩΝ. Chiffletianus nummus. Dorica dialecto, pro ΠΡΗΝΕΙΩΝ. Hos a Priene perperam divellit Ortelus in Thesouro Geographico.

ΠΡΗΝΕΩΝ. Tauri effigies. Ex parte altera, ΤΟΝ ΚΤΙΣΤΗΝ, cum Herculis capite, quem conditorem urbis suæ, ac gentis auctorem, Prieni nuncupant. Certe conditam a Bœotis ac Thebanis Prienen, auctor est Strabo, lib. xiv. pag. 633. & 636. Fuere autem *Bœotia Theba*, ut Plinius admonet, lib. iv. sect.

XII. *duorum numinum, Liberi atque Herculis, patriâ.* Eandem ob causam & Cadme vocitata Priene est, quod Bœotius Cadmus fuit. Sunt qui ΠΡΗΥΕΩΝ perperam in eo nummo legant.

ΠΡΟΖΕΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 228. Stephanus: Πεζξενούπολις, ἢ Νευρατία. ὁ πολίτης, Πεζξενοπολίτης, ὡς Ἐρμούπολίτης. Naucratis in Ægypto nomon, ut & Hermopoliten, Plinius agnoscit, lib. v. sect. 1 x.

ΠΡΟΣΩΠΙΤΩΝ. ΚΑΙ. ΦΘΕΝΟΤΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. *Prosopitarum & Phthenotarum concordia.* Tiberii nummus e Thesauro Goltzii, pag. 227. Plinio, lib. v. sect. 1 x. hæ duæ Ægypti nomi seu præfecturæ, Prosopites, & Ptenethu, appellantur. Vide quæ ibi diximus. Stephano: Πεσωπίς, πόλις Αἰγύπτου. τὸ ἔθνικόν, Πεσωπίτης.

ΠΡΟΣΩΠΙΑΣ. Hadriani nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 227. huc quoque spectat: non ad ignotam insulam, quæ Πεσωπὸν a Stephano appellatur.

ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Trajani nummus, e Museo nostro, in quo figura jacens cum arundine. Epigraphe ex parte altera, ΑΥ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟΣ Κ. Σ. Γ. Δ. Αὐτοκράτωρ Νερῶν Τραϊανὸς Καῖσαρ Σεβαστὸς Γερμανικὸς Δακικὸς. *Imp. Nerva Trajanus Cæsar Aug. Germanicus Dacicus.*

ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Nummi Commodi, Severi, Caracallæ, Getæ, Macrini, ac Diadumeniani, e Cimelio Regio. Plinius, lib. v. sect. XLIII. *Intus in Bithynia Prusæ, ab Hannibale sub Olympo condita. Hodie Bursa.* Vide nostras in Plinium notas. A Prusæ conditam scribit Tzetzes, ut diximus, & Strabo, lib. XII. pag. 653. Sed interpretem ejus Casaubonum carpere obiter hoc loco libet, qui Græci scriptoris locum, quo paulo post eo regreditur unde diverterat, hoc est, ad institutam de Prusæ civitate orationem, sic vertit: *Prusæ alia ad Olympum Mysiæ posita est urbs, quæ legibus bonis gubernatur.* Perinde quasi alia Prusæ sit quæ ad Olympum, ab ea quam vel Hannibal vel Prusæ ibi condidisse dicitur: cum absit vox ea *alia* a Græco scriptore, & abesse vero debeat. Περωσα ἢ ἐπὶ τῆς Ὀλύμπῳ ἴδρυται τῆς

Μυσία πόλις Ὀνομουμένη. Vetus inscriptio apud Reines.
pag. 608. ASCLEPIADES. PRVSA. AD.
OLYMPVM. MEDICVS, &c. In Conc. Ni-
cæno, pag. 54. *Georgius* Episcopus *Prusiadis*, *juxta*
Olympum montem. Stephano: Πρυσσα..... τὸ ἔθνικὸν
Πρυσσᾶς. In Notitia Eccles. Πρῦσι, ἡ τοῖ Θεούπολις.
Prusa, quæ & *Theopolis*.

ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Severi nummus, e Cimelio Regio, in
quo Fortunæ stantis effigies, cum temone & Copiæ
cornu. In parte nummi antica, Α. Κ. Α. СЕΠ. СЕΥΗ-
ΡΟС. ΠΕΡ. СЕΒΑ. Αὐτοκράτωρ Κεῖσαρ Λούκιος Σε-
πίμιϑ Σδνηεὺς Πέρπιναξ Σεβατός.

ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Julix Domnæ, apud Patinum, cum
Dianæ Ephesiæ icone, & cervis.

ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Caracallæ nummus, in quo Ajax ga-
leatus gladio se ipse confodit. E Cimelio Regio, &
apud Patinum, pag. 304.

ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Diana Ephesia. In parte averſa,
ΠΡΟΥСА. E Cimelio Regio.

ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ *ad Hypium montem, quæ & ad mare.*

ΜΗΤΡ. ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ. ΠΡΟС. ΥΠΙΩ. Macrini,
apud Tristanum, pag. 299. Plinio, lib. v. sect. XLIII.
Prusa item altera sub Hypio monte. Stephano: Πρυσ-
σιὰς, ἧς ὁ πολίτης Πρυσσιᾶς. Montem Plinius vocat:
amnem Ptolemæus, lib. v. cap. 1. Πρυσσα ὡς τὴ
Υπία ποτ. Sed ex eo monte amnis forte cognominis
fluit. In Actis certe Concilii Nicæni, pag. 54. sub-
scribit *Hesychius Prusensis, juxta Hypium fluvium*.
Hanc Memnon apud Photium in Bibl. cod. 224.
Πρυσσιᾶδα τὴν ἐπιθαλάσσιον vocat. In eo nummo quar-
tus Herculis labor expressus, ab Aufonio celebratus
hoc versu:

Æripedis quarto tulit aurea cornua cervi.

Quare ad hanc pertinent duo quoque nummi qui se-
quuntur.

ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ, apud Goltzium, in quo nummo clava
Herculis insculpta, cum arcu: ex parte averſa Prusiæ
caput, leonina indutum pelle: quod genus ille suum

ad Herculem referret , cujus peculiare sunt exuviae leoninae.

ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΘΑΛΑССΑΝ. *Prusensium ad mare.* Ibidem. Nonnum nihil moror , qui ad Prusam alteram pertinere existimat : cujus cives non ΠΡΟΥΣΙΕΙΣ , sed ΠΡΟΥΣΑΕΙΣ appellati. Nec virum eruditum , qui lib. de usu numism. pag. 77. hanc quae ad mare sita dicitur , ab altera immerito secernit , quae fuit sub Hypio monte. In eo nummo , ut fere in priore , Herculis clava insculpta cum pharetra.

ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ. ΠΡΟΣ. ΥΠ. ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟC. Crater , quem serpens circumplicat. Diadumeni nummus e Cimelio nostro. In Gallieni nummo legit Tristanus , tom. 111. pag. 90. ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ. ΠΡΟΒΕΙΝΩ. Sed eo nomine a Patino , pag. 413. recte coarguitur : legi enim ΠΡΟΣ. ΥΠΙΩ. oportuit. Sunt & similia M. Aurelii , Faustinae junioris , Caracallae , Anniae Faustinae Elagabali , Maximini , Gallienique numismata. Idem Tristanus in Hadriano , pag. 506. nummum affert , ΚΟΥΣΙΕΙΑ , quem num referri ad Prusenses oporteat , viderint ii qui nummum tractarint.

ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ ΠΡΟΣ ΥΠΙΩ. L. Veri nummus , e Gaza Regia , & apud Patinum , pag. 257. cum bovis effigie , qua hostia litatum Vero , ceu Deo , vel Jovi certe pro salute Principis , Prusenses declarant. Nunc est Cimelii Regii.

ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ ΠΡΟΣ ΥΠΙΩ. L. Veri nummus , e Cimelio Regio , & apud Tristanum , tom. 11. pag. 301. in quo Herculis cum hydra certamen insculptum : quod versiculo eo expressit Aufonius :

Proxima Lernæam ferro & face contudit Hydram.

ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ ΠΡΟΣ ΥΠΙΩ. L. Veri nummus , e Museo nostro , in quo Oriens radiato capite , singulis manibus singulas gestat Aquilas cum lauri ramis. Subactum Orientem utriusque Augusti auspiciis , Marci & Veri , declarat : id quod Tristanum fugit , explanare aliter conantem , tom. 11. pag. 305. Capitolinus in

Marco, pag. 26. *Et Verus quidem posteaquam in Syriam venit, in deliciis apud Antiochiam & Daphnen vixit, . . . cum per legatos bellum Parthicum gerens, Imperator appellatus esset, cum Marcus horis omnibus reipublicæ actibus incubaret, patienterque delicias fratris & prope invitus ac nolens ferret. Denique omnia quæ ad bellum erant necessaria, Romæ positus & disposuit Marcus, & ordinavit. Gestæ sunt res in Armenia prospere . . . delatumque Armeniacum nomen utrique principum: quod Marcus per verecundiam primo recusavit, postea tamen recepit. Profligato autem bello, uterque Parthicus appellatus est: sed hoc quoque Marcus delatum nomen repudiavit, quod postea recepit.* Idcirco sane in nummo singulari colonix Beryti, quem Patinus affert, pag. 241. ab altera parte Marcus, Verus ab altera insculptus, cum sua quisque Aquila, imperii pro indiviso communicati argumentum. Nam & Aquilam Diocletianus & Maximianus in eodem nummo insculpti, scipioni eburneo, quem quisque gerit, impositam ferunt: divisi pariter inter ambos imperii symbolum. Scribit Dionysius Halic. 111. pag. 195. inter regia dona ab Etruscis victori Tarquinio missa, fuisse *σκήπτρον ἐλεφάντινον αἰετὸν ἔχον ἐπὶ τῇ κεφαλῇς*, sceptrum eburneum in summitate habens aquilam, eoque Tarquinium usum, & exactis regibus Consules annuos. Hinc Juvenalis Satyra x. vers. 43. Consulem describens:

Da nunc & volucrem, sceptro quæ surgit eburno.

Ut porro imposita sceptro Aquila Consulatus insigne fuit, sic Imperatorix dignitatis ac potestatis, bacillum purum, hoc est, sine aquila, aliove adjectitio ornamento, (nam & sic hastam puram dicimus:) quale in nummo Aſcalonitarum apparet, quem suo loco laudavimus. In eo enim Impp. ambo insculpti, Castorum stellis amborum capiti impositis, ac suum quisque bacillum manu tenet, qualem in Francia Mareſcalli gerunt, & exercituum Imperatores: quare bacillum Imperatorium vulgus appellat, *Baton de Mareſchal, Baton de Commandement*. Parazonium minus apte grex

Antiquariorum vocat : cum ea vox pugionem potius quam bacillum hoc , quale exhibent nummi , sonet. Scipionem rectius Isidorus, lib. xviii. Orig. cap. xi. *Namque & purpuream , & palmatam togam , triumphantibus induebantur , & scorpionem cum sceptro in manu tenebant.* Ubi *scipionem* reponi oportere vidit acute Petavius noster , in suis ad Themistium notis.

ΠΡΥΜΝΗCCEΩΝ. Caracallæ e Gaza Regia , Getæ , & Elagabali nummi. Πρυμνησός Pausaniæ : Ptolemæo , lib. v. cap. 11. Πρυμνησία. In Notitia antiqua Eccles. pag. 49. inter Episcopos Prov. Phrygiæ Salutaris , δ Πεσμίσου. Leunclavius , pag. 94. δ Πεσμίσου. Utrobique mendum , ex altera Notitia emendandum , quæ pag. 29. Πρυμνησός aperte præfert. Stephano : Πρυμνησία , πόλις Καελας . . . τὸ ἔθνικόν , Πρυμνησιδός.

PTOLEMAIS *Africa.* Vide ΒΑΡΚΑΙΩΝ.

PTOLEMAIS *Phœnices.*

COL. CL. PTOL. Nummus Claudii , quem vidimus. *Colonia Claudii Ptolemaïs.* Plinio , lib. v. sect. xvii. *Colonia Claudii Cæsaris Ptolemaïs* , &c. Hodie , *S. Jean d' Acre.* Refert hunc nummum Patinus , pag. 100. Sed cum exesum viderit , imaque parte mutilum , qua vox postrema continebatur , hæc modo retulit , COL. CL. ac de Claudiopoli Isauriæ accepit. Sed frustra.

COL. CAESAREA. PTOLEMAIS. Eiusdem Claudii nummus , e Thesauro Goltzii , pag. 238.

COL. PTOL. M. Aurelii , Severi , ac Juliæ Domnæ. Item Caracallæ & Getæ , apud Patinum , pag. 299. & 317. Huc quoque spectare credimus Trajani nummum , apud Occonem , pag. 209. COL. ΠΤΟΛ. etsi ille alio refert.

COLONIA. PTOLEMAIS. Caracallæ , in Cimelio Regio. Sedet Imperator in equo.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ. ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. *Ptolemaidos. Sacer Senatus* , apud Goltzium in Augusto , Tab. LXXI.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΑΙ. *An-*

Antiochenſium, qui *Ptolemaïde* agunt. Nummus Antiochi IV. Regis Syriae, e Museo noſtro: quem ut explana- ret vir eruditus, Antiochiam in Ptolemaïdis agro fuiſſe aliquam auguratur, ſcriptoribus adhuc incompertam. Fruſtra: cum Antiochenſes ipſos e Syriae metropoli ad Orontem, qui Ptolemaïde negotiabantur, hic num- mus indicet. Fuere nempe olim, uti etiamnum hodie, in majoribus oppidis, emporiisque celebrioribus, di- verſarum gentium mercatores, ſuis quique fere discreti regionibus: ut in ipſa Ptolemaïde fuiſſe ſcimus tem- pore belli ſacri Genuenſium regionem, ac Venetorum: nunc in Orientis urbibus, Judæorum, Luſitanorum, &c. Sic Romæ quondam, CORPVS. NEGOTIANTIVM. MALACITANORVM, apud Gruterum, pag. 647. Et pag. 377. Q. CAICILIO. C. F. METELLO. IMPERATORI. ITALICI. QVEI. ARGEIS. NEGOTIANTVR. Et pag. 498. 6. CIVES. ROMANI. QVI. NEGOTIANTVR. BRACAR. AVGVST. So- lebant hi porro ordines, vel nummos cudere, vel ſimi- lia edere monumenta, in gratiam virorum principum, & Imperatorum, quos demereri vellent. Sic laudatæ a nobis ad lib. 111. Plinii, ſect. 111. Gruteri inſcriptioni, e pag. 257. præfixa hæc verba ſunt: M. AVR. VERO. IMP. DIVI. HADR. ANT. AVG. PII. P. P. F. SCAPHARII. QVI. IVLIAE. ROMVLEAE. NEGOTIANTES. Sic apud Sponium, in Itiner. Athen.

Q HERENNIO. ETRVSCO. MESSIO. DECIO. NOBILISSIMO CAES. PRINCIPI IVVENTVTIS COS. FILIO. IMP. CAES. C. MESSI. Q. TRAIANI. DECI. PII. FELICIS. INVICTI. AVG. ARGENTARII ET EXCEPTORES ITEMQ. NEGOTIANTES. VINI. SVPERNAT. ET. ARIMIN.

DEVOTI. NVMINI. MAIESTATI. Q. EIVS.

Denique qui Antiochiam in Ptolemaïdis agro quærit, idem etiam Athenas in inſula Delo inveſtiget, quo-

niam apud Gruterum in vetusta inscriptione legitur non semel, pag. ccccv. ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΔΗΛΩΙ, & ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ ΤΟΙΣ ΕΝ ΔΗΛΩΙ.

ΠΥΛΙΩΝ, in Severi nummo, e Gaza Regia: quo in nummo stat Pallas: Item in Caracallæ, cum effigie Æsculapii, apud Patinum, pag. 309. Hæc Pylos Eliaca, Nestoris patria: de qua Plinius lib. I v. sect. VI. in Peloponneso.

ΠΥΛΙΩΝ, in nummis veteris Græciæ, apud Goltzium, tab. x. quos ad hanc quoque Pylum referri oportet. In his Dianæ cornutæ, sive Hammonix simulacrum: vel Palladis forte Coryphasix, quæ sic cornuta pingereetur. Nam Pausanias in Messenicis, pag. 146. Pyli Minervæ templum fuisse ait, cognomento Coryphasix. Ἐνταύθα ἱερὸν ἔστιν Ἀθηνᾶς ἐπίκλησιν Κορυφασίας. Idemque in Eliac. prior. pag. 163. ait Eleos etiam Afrorum numen Ἡἰον Ἀμμωνίας Junonem Hammoniam coluisse. In iisdem nummis & bos depictus, quo Nestoris scilicet ac Nelei boves, quorum ibi stabulum fuit, indicantur. Vide Pausan. in Messen. pag. 146.

ΠΥΤΕΟΛΗΣ, & ΠΥΤΕΟΛΙΤΩΝ. Nummi e Thesauro Goltzii, pag. 229. & in Magna ejusdem Græcia, tab. xvI. In his Minotaurus & Diana, ut in nummis Neapolitanorum. Plinio, lib. III. sect. IX. *Puteoli* &c. In Campania *Pozzuolo*: nostris *Pouzol*. Vide Notas in Plinium.

Q

QVADI.

QVADIS DATVS. Antonini Pii nummus e Cimelio Regio, & apud Occonem pag. 253. Regnum illud Vannianum est, de quo Plinius, lib. IV. sect. xxv. Gens ipsa Quadorum dicta, ut ibidem ex Tacito indicavimus: ubi nunc Moravia est. His regem non Antoninus modo, sed & Marcus dedit: id quod Capitolinus in ejus vita prodit, pag. 28. *Quadi autem amisso rege suo, non prius se confirmaturos eum qui erat creatus dicebant, quam id nostris placuisset imperatoribus.*

R

RÆTIA.

COL. AVGVSTA. RAETORVM. E The-
sauro Goltzii, pag. 238. Tiberii nummus. Eade mex
Tiberii nummo, loc. cit. COL. AVGVSTA. VIN-
DELICORVM, appellata, si fides eruditiss. Augu-
stanarum rerum scriptoribus. Plinio, lib. 111. sect.
xxiv. *Vindelici*. Ubi nunc Ducatus Bavarix, & cir-
cumjectus ager.

RAVENNA.

FELIX. RAVENNA, in Museo nostro: turritum
caput: aquila ex parte averfa, & stellæ duæ. Plinio,
lib. 111. sect. xx. *Ravenna Sabinorum oppidum*. Nunc
quoque *Ravenne*.

RAVRACI.

COL. AVGVSTA. RAVRACOR. Tiberii num-
mus apud Goltzium, pag. 237. Vereor tamen ne cum
in nummo viderit, C. A. R. quod Astam Regiam, ut
suo loco monuimus, interpretari eum oportuit, de
Augusta Rauracorum acceperit, quæ Ptolemæo lib. 11.
cap. 1x. *Ῥαυρακῶν Ἀυγούστα* dicitur. Plinio, lib. 1v. sect.
xxx1. *Raurici*, & *Colonia Rauriata*. Nunc est vicus
ignobilis *Augst*, a Basilea VI. M. P. non ipsa Basilea,
ut quibusdam visum. Civitatem certe Basileensem a
Castro Rauracensi sejungit Libellus Provinciarum Gal-
liæ. Vetus inscriptio Gruteri, pag. 339. L. MVNA-
TIVS. L. F. PLANCVS. COS.... IN. GAL-
LIA. COLONIAS. DEDVXIT. LVGDV-
NVM. ET. RAVRICAM.

ΡΑΥΚΙΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 229. Stephano:
Ῥαυκος, πόλις ἐν μεσογίῳ τῆς Κρήτης. τὸ ἔθρικόν, Ῥαύκιον.
Sed veremur ne in nummo XION, quem suo afferemus
loco, hanc vocem legisse se Goltzius incaute putarit.

ΡΑΦΑΝΕΩΤΩΝ. Nummus Elagabali. Plinio, lib. v.
sect. xvi. *Rhaphana*. Stephano: *Ῥαφαεία, πολίχνη τῆς
Συρίας. ὁ πολίτης, Ῥαφαείτης*.

ΡΑΦΙΑ. ZAC. Dianæ effigies, in Commodi nummo e.

NUMMI ANTIQUI

Cimelio Regio: & annus cccxxxvii. post concessam, uti videtur, Raphiōtis libertatem a Crasso, dum in Syria imperium gereret. Quare Raphiotarum æra decennio integro posterius statuenda est, quam Gazensium, de qua suo loco diximus: cum ab anno Urbis dccc. quo a Crasso id beneficium consecutos Raphiōtas credimus, annus cccxxxvii. percommode cadat in annum Urbis dccccxxxvii. qui sextus Commodi Principis fuit. Est Commodi nummus similis apud Tristanum. Plinio, lib. v. sect. xiv. *Raphea*, in Palæstina, juxta Gazam. Sed vereor ne in hisce nummis legi fatius sit, ΠΑΦΙΑ, ac de Venere Paphia Cypriorum accipi.

ΠΑΦΙΑ. ΓΖC. Caracallæ nummus, ex eadem Gaza, cum Apollinis icone: Annus σξξ', hoc est, cclxvi. Urbis, qua diximus computatione, dccccclxvi. qui quartus omnino Caracallæ est.

REMI, in *Gallia*.

REMO. Musei nostri nummus antiquus, cum tergemino capite, trium Galliarum indice, ut in Galbæ nummo antea diximus, verbo GALLIA: non, uti Marlotus credidit, lib. i. hist. Rem. cap. v. pag. xviii. tergeminae potestatis, quæ tum esset in urbe Remensi, Principis, Senatus, Populi. Fuit cum Triumvirorum, Octavii, Antonii, Lepidi, signari ibi capita crederemus, ut in vetere nummo apud Patinum, pag. 19: & in Æmilia familia, pag. 32. Sed prior sententia de tergemina Gallia vel eo nomine magis arridet, quod Sirmundum nostrum auctorem habet. Plinio, lib. i v. sect. xxxi. *Remi fœderati* populi Romani, in Gallia Belgica. *Reims*.

PHΓΙΝΩΝ. In nummis Cimelii nostri, & in Magna Goltzii Græcia, Tab. xxv. & xxvi. In his Juppiter, Diana & Apollo cum tripode, lyra Apollinea, leo, aliaque similia insculpta symbola. Nullus dum occurrit, qui sit leporis effigie insignitus, quanquam id Julius Pollux refert, lib. ix. cap. vi. Ρῆγῖνοι μὲ λαγῶν πρὸ νομισματι ἐνεχάραττον. Sed est in Locrorum Zephyriō-

rumque nummis lepus passim obuius : qui fuere Reginis finitimi. Plinio, lib. 111. sect. x. *Rhegium*. Et sect. xiv. *Rheginum oppidum in margine Italiae situm*. Stephano: Ρῆγιον ὁ πολίτης, Ρῆγιον. Nunc quoque *Reggio*.

R H E N V S. Apud Tristanum, tom. 1. pag. 145. & Occonem, pag. 99. In altera superficie, NERO. CLAUDIVS. DRVSVS. GERMANICVS. IMP. Est & alter ita inscriptus, in quo Domitianus Rhenum calcat, ob victoriam Germanicam : de qua videnti Martialius, Silius, Suetonius, &c. Apud Gruterum, pag. c c x x x v i. 5. ex arcu triumphali, qui Druso Neroni dicatus, vetus hæc exstat inscriptio, sed maxima sui parte deminuta :

AD. DIVORTIA. RHENI.

PERVASI. HOSTILES. DEPOPVLATVS. AGROS.

DVM. TIBI. ROMA. DECVS. AETERNAQVE. SVDO. TROPHEA.

I S T E R. P A C A T I S. L E N I O R. I R E T. A Q V I S.

Vel, ut alius retulit :

DVM. TIBI. BELLA. FORIS. AETERNAQ. SVDO. TROPEA.

H I S T E R

P H N I Ω N. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. Alexandri Severi nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 229. Occone teste, pag. 421. Pallas in eo nummo dextra clypeum, hastam læva tenet. Plinio, lib. 1 v. sect. x x i i. *Rhene*. Stephano: Ρῆν, gentile, Ρῆναι, ἡ Ρῆναι, ἡ Ρῆναι. Insula Delo proxima.

P H N I Ω N. Maximi Cæsaris, in Cimelio Regio, & apud Tristanum, tom. 11. pag. 455. In eo nummo Dea stat, quæ dextra victoriolam gerit : hastam, seu tedam, ut alii malunt, inverfam, læva.

P H C A I N H C I Ω N.

CEΠ. ΚΟΛ. P H C A I N H C I Ω N. Σεπτιμίας κολωνίας Ῥησαινησιών. Decii nummi, apud Patinum, pag. 391. Etruscillæ, pag. 402. omnes nunc Cimelii Regii. Est & apud Goltzium, in Thesauro, pag. 231. sed mendose, ΓΗCΑΙΝΗCΙΩΝ. Apud Occonem, pag. 451. fœdius, CEΠΚΟΛΡΙCΑ ΩΝ. & CEΠ-

ΚΟΛΓΗΣ ΑΙΝΗΣΙΩΝ. In his aut Isis insculpta cum Aquila, aut cum Pallade dextras jungit: aut labarum, aut templum cum noctua, Palladis symbolo, aut boves cum colono, supervolitante Aquila, quæ sunt deductæ a Romanis coloniæ argumenta. A Severo Septimio id prænomen habet. Locus fuit in finibus Romani Persicique imperii, circa Euphratem, Gordiani sepulcro nobilis. Meminit hujus loci Ammianus, lib. XXI. pag. 246. ubi Rhesainam vocat. Videtur esse Ρ'ίσινα vel Ρ'ήσινα Ptolemæi, in Mesopotamia, lib. v. cap. XVI. In nummis Decii & Etruscillæ, adjunctæ sunt ex annorum notæ, L. HIP. (non, ut quidam voluerunt, L. ΙΠΡ) hoc est, *λυχλατος ειη. anno cxxviii.* ut cœpisse æra hæc videatur Hadriani principatu, anno Urbis Romæ fere DCCCLXXV. quo anno Syriam is lustravit; ex quo annis elapsis cxxviii. annus occurrit Decii primus: Urbis Romæ, MIII.

ΡΟΔΙΩΝ.

ΡΟΔΙΩΝ. ΕΛΕΥΘ. Ροδιων ἐλευθέρων, *libera civitatis.* Apud Spanhem, pag. 784. Plinius, lib. v. sect. xxxvi. *Pulcherrima & libera Rhodos.* Nunc quoque nomen & decus servat.

ΡΟ. & ΡΟΔΙΩΝ, in vetere Græcia Goltzii.

ΡΟΔΙΟΙ. ΥΠΕΡΙΟΝΙ. ΑΝ. Ρόδιοι Ὑπερίωνι ἀνέθηκαν. *Rhodium Hyperioni dedicarunt.* Apud Spanhem, pag. 791.

ΡΟ. cum insigni Rhodiorum rosæ, lyrae: & Solis capite radiato, vel Apollinis.

ΡΟΔΗΤΑΝ, in Museo nostro: & hi ad Rhodios quoque forte spectant.

ΚΛΑΥΔΙΟΥ. ΥΠΕΡΙΩΝ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ. E Cimelio Regio. Caput turratum. Ex parte aversa, colossus capite radiato coronam trophæo imponit: epigraphe, ΔΙΔΡΑΧΜΟΝ. Hunc nummum ad Rhodios pertinere quis non intelligit? capite turrato Rhodon signari, non Agrippinam, ut Seguinus sensit, pag. 52. Ὑπερίωνος nomine Solem Rhodiorum Deum, qui & ex parte nummi altera colossi effigie radiata delineatur: ubi & δίδραχμον monetae pondus & valor est. Le-

gendum itaque, ΚΛΑΥΔΙΟΥ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ. ΥΠΕΡΙΩΝ. *Claudii Augusti. Hyperion. Festus: Hyperionem alii patrem Solis, alii ipsum, quod eat super terras, appellatum putabant.*

ΡΟΔΙΩΝ. ΝΕΡΩΝ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Ex parte averſa, ΔΙΔ. Δίδραχμον. Sunt & M. Aurelii & Caracallæ numiſinata ſimilia.

ΕΠ. Π. ΡΟ. ΕΜΙΑ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ. ΝΑΣΩΝΟΣ. Domitiani nummus, in quo clypeus hafta tranſverſa: quem typum & in altero ejuſdem Domitiani nummo vidimus, cum epigraphe: ΕΠΙ. Μ. (forte ΕΠΙ. ΠΡ.) ΜΑΡΚΟΥ. ΡΟΥΦΟΥ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. Uterque e Cimelio Regio. Priorem ſic interpretor: Ἐπι Πρυτανέως Ῥοδίων Ἐμιλίου Ἀντωνίου Νάτων. In poſtiore ſunt qui ΕΠΙ. Μ. ΜΑΡΙΟΥ legant. Quæ cauſa ſit cur ſic interpretari priorem nummum oporteat, ex nummiſ ſequentibus plane liquebit. Interim ΕΜΙΛΙΥΜ per Ε, etiam in Latino Tiberii nummo ſcito ſcribi, apud Mediobarbum, pag. 70.

ΡΟΔΙΩΝ. ΔΙΔΡΑΧΜΟΝ. Nervæ nummus, in Cimelio Regio. Ex parte altera, epigraphe hæc eſt, ΑΥΤ. ΚΑΙΣΑΡ. ΝΕΡΟΥΑ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ.

ΑΥ. ΚΑΙ. Τ. ΑΙΛ. ΑΔΡΙΑΝΟΣ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. ΕΥ. Ἀὐτοκράτωρ Καῖσαρ Τῆν ἸἸαλιῶν Ἀδριανοῦ Ἀντωνεῖν Εὐσεβῆς. *Imp. Cæſar T. Aelius Hadrianus Antoninus Pius.* Ex parte averſa, Ceres tedifera, veſta curru juncto draconibus: epigraphe, ΚΟΙΝΟΝ. ΓΙ. ΠΟΛΕΩΝ. Π. ΡΟΔΙΟΝ. ΚΑ. ΦΡΟΝΤΩΝΟΣ. ΑΣΙΑΡΧΟΥ. ΚΑΙ. ΑΡΧΙΕ. ΓΙ. ΠΟΛΕΩΝ. Κοινὸν Τετρεκάδεκα Πόλεων, Πρυτανέως Ῥοδίων Κλαυδίου Φρόντων Ἀſιάρχου καὶ Ἀρχιερέως Τετρεκάδεκα Πόλεων. *Commune tredecim civitatum, Magistratu Rhodiorum Claudio Frontone, Aſiarcha & Pontifice tredecim civitatum.* Nummus eſt ſingularis, in Cimelio noſtro, maxima forma ex ære, quam Itali *Medaglione* vocant. Similem iſti viderat alicubi Spanhemius, ſed exeuſum, detritis plerique litteris ac voculis: itaque ediderat, lib. de uſu Numiſm. pag. 692. ΠΡΟ. ΦΡΟΝ-

ΤΩΝΟC. ΑCΙΑΡΧΟΥ. ΚΑΙ. ΑΡΧΙΕ ΠΙ. ΠΟ-
 ΛΕΩΝ. ΚΟΙΝ. Itaque reddiderat: *Frontone Afiar-*
cha & Sacerdote xiii. Civitatum. Brevius Occo, pag.
 270. ΚΟΙΝΟΝ ΓΙΠΟΛΕΩΝ ΠΡΟ... Ν ΚΔΦΟΝ-
 ΤΩ. pro ΚΔ. ΦΡΟΝΤΩ. Goltzius in Thesauro,
 pag. 226. aliquanto fœdus: ΠΟΛΕΩΝ ΚΟΙΝ.
 ΠΡΟΝ... ΟΝΤΩΝΟC. ΑCΙΑΡΧΟΥ. ΚΑΙ.
 ΑΡΧΙC. ΠΙ. Voces, quæ in orbem descriptæ in num-
 mi margine erant, non inde legere auspicatus, unde
 maxime oportuit. Sponius, ΠΡΟΔΙΚΟC ΚΑΙ
 ΦΡΟΝΤΩΝ, falso, cum sit perspicue ΠΡΟΔΙΟΝ.
 ΚΔ. Nos illud ΠΡΟ. quid esset, primi excogitavi-
 mus, cum in nostro dilucide ac plane pateret ΠΡΟ-
 ΔΙΟΝ. Divulsa enim ea voce in duas, Π. ΡΟΔΙΟΝ.
 ΠρυτάνεωC Ρ'οδίων certissima conjectura vidimus: Nam
 in nummis Ο pro Ω poni, tralatitium est, ipso in ea
 voce ΡΟΔΙΟΝ egregie id adnotante Ant. Augusti-
 no, Dialog. 11. pag. 12. & ex nummis aliis liquet,
 quos in hoc opere repræsentamus. In Græcis autem
 civitatibus, Rhodi, Mileti, Tenedi, Argis, Ephesi,
 Smyrnæ, Thasi, Mytilenis, fuisse Magistratus, qui
 ΠρυτάνειC appellarentur, ante nos eruditi viri sæpius
 monuere. Etiam Athenis, uti ex decreto Athenien-
 sium, quod affert Josephus, lib. xi v. Antiq. Jud. cap.
 xvi. in gratiam Judæorum, palam est: ΠρυτάνεωC χεὶ
 ἱερέωC Διονύσου. Apud Rhodios certe, quorum in hoc
 nummo mentio est, summum fuisse eo nomine Magi-
 stratam, præter hunc nummum, & subsequentem, ad-
 monet Appianus, lib. 1 v. bellor. Civil. pag. 627. Οἱ
 μὲν δὲ τὸν Ἀλέξανδρον ἐν τούτων εἰλοντο σφίσι Πρυτανίειν,
 ἢ ὡς ἔστιν ἀρχὴ παρ' αὐτοῖς μάλιστα ἀντοκράτωρ. Illi vero ea
 de causa Alexandrum elegerunt sibi Prytanim, quæ apud
 eos dignitas omnium maximam auctoritatem habet. Smyr-
 næorum nummus, infra: ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΠΡΥ-
 ΤΑΝΕΙC. Et hi sacra faciebant, teste Pausania in At-
 ticis, pag. 1 v. Θύουσιν οἱ πρυτάνειC. Altera vero appel-
 latio ΑΡΧΙΕΡΕΩC, pariter occurrit apud Grute-
 rum, pag. 415. ΑΡΧΙΕΡΕΑ. ΤΟΥ. ΚΟΙΝΟΥ. ΤΩΝ.

ΓΑΛΑΤΩΝ. Ad illam vero ΑΣΙΑΡΧΟΥ quod attinet, ex iis quæ jam antea delibavimus, in nummis ΒΙΘΥΝΙΩΝ, ΓΑΛΑΤΩΝ, ΚΡΗΤΩΝ, quid sit Ἀσιάρχης abunde liquet: præses nempe ludorum theatralium, certaminumque, quæ a tota communitate ejus provinciæ in uno aliquo oppido haberi in honorem Deorum, vel Augustorum solerent. Idem si sacris præesset, quod fere fiebat, simul Ἀρχιερεὺς, Pontifex vocabatur: & ut Prudentii verbo utar, in hymno S. Laurentii, *Mysteriarcha*: si Prætura aut Magistratu fungeretur aliquo, simul ille honos copulabatur, ut apud Gruterum, pag. 522. I. THΣ. ΑΣΙΑΣ. ΣΤΡΑΤΗΓΩΙ. ΑΣΙΑΡΧΗΙ. Nec diffiteri tamen velim apud scriptores vetustos, non pro certaminum sacrorum præside, sed pro Magistratu Præfectoque Provinciæ has voces interdum accipi, Ἀσιάρχης, Λυκιστάρχης &c. Apud Gruterum autem, pag. 489. ΕΛΛΑΔΑΡΧΗΣΑΝΤΑ eum esse arbitror, qui τοῦ Ἐλλάδος κοινῶς certaminibus præesset. Et in nummo eo, in quo versamur, Ἀσιάρχης, munerarius est & sacerdos communis Asiæ: quod sacerdotium in libris Juris Asiarchia dicitur. Eligebantur autem Asiarchæ hoc modo. Singulæ Asiæ civitates, sub anni cujusque initium, hoc est, sub æquinoctium autumnum, concionem habebant, in qua unum ex suis civibus Asiarcham nominabant: legatos deinde mittebant ad commune gentis concilium, qui nomen ejus qui domi electus fuerat, renunciarent. In eo deinde concilio a Proconsule Asiarcha unus eligebatur, vicariique substituebantur alii, ut si fato ille ante concederet, quam sacerdotii munus expleret, esset qui illius vice fungeretur. Hinc Aristides, in v. sacrarum orationum, tertium se quartumve ait a Synebris, hoc est, a communi Asiæ, designatum Asiarcham. Unicum fuisse primarium Asiarcham, tum ex hoc nummo liquet, tum ex epistola qua Polycarpi exitus describitur, ab Usserio edita: is enim martyrium fecisse dicitur sub Philippo Asiarcha, Proconsule autem Asiæ Statio Quadrato. Et cum plures in Apostolorum Actis

Asiarchas audis, sic habeto, appellari eos eo nomine, qui vel semel antea hoc sacerdotium administrarint, ut Pontifices apud Judæos. Erat autem id onus sacerdotii gravissimum: atque idcirco nonnisi opulentiores ad id gerendum eligebantur. Hinc Strabo animadvertit, Asiarchas fere ex Trallianis desumptos, quod ejus urbis cives totius Asiæ ditissimi haberentur. Quare omni ope laboravit Aristides, ut sacerdotio Asiæ liberaretur: quod esset illud cum munerum editione conjunctum. Sed de his satis. Non sunt porro in hoc præsentis nummi inversæ, vel transpositæ, ut quidam putant, numerales notæ Γ I, pro ΙΓ. cum priore loco numeri illius nota collocetur, qui priore pariter loco solet efferri, ρς: posteriore alter, qui δς. Denique (neque id enim omitti fas est) quæ causa fuerit cur hoc Rhodii & Asiatici pariter jusserint numisma cudi, Capitolinus in Antonino aperit, pag. 20. cum ait *terre motu Rhodiorum & Asiæ oppida concidisse, quæ omnia Antoninus mirifice instauravit.*

M. ΑΥΡΗΛΙΟΣ. ΟΥΗΡΟΣ. ΚΑΙCΑΡ. M. Aurelii caput, e Regia Gaza. In parte averfa, ΚΟΙΝΟΝ ΙΓ. ΠΟΛΕΩΝ. Π. ΡΟΔΙ. ΚΑ ΦΡΟΝΤΩΝ. ΑCΙΑΡΧ. ΚΑΙ. ΑΡΧΙ. ΙΓ. ΠΟΛΕΩΝ. Quæ notæ quid significant, ex antecedente nummo liquet. Proserpinam hic exhibet, in templo sex columnarum. Alter Fortunam cum temone & Copiæ cornu, in eodem Cimelio.

ROM. COL. Vide HISPALIS.

ROMA.

ΘΕΑ ΡΩΜΗ. apud Patinum sæpius, pag. 111. & iv. & in Sardoniorum nummis inferius. Romam pro Dea habitam, & Nummi suadent, & scriptorum consensus: Xiphilini ex Dione, Taciti libro xiv. Spartiani in Hadriano, Prudentii lib. i. in Symmach. Martialis, lib. xii. Epigr. viii.

Terrarum DE A Gentiumque ROMA,

Cui par est nihil, & nihil secundum.

Quare Flamines & sacerdotes, ceu Numer aliquod, habuit,

habuit, & aras. Hinc ille Tiberii nummus, cum templo vel ara, ROM. ET. AVG. *Romæ & Augusto.*
Et vetus Inscriptio apud Gruterum, pag. cccxx. 8.
Lugduni reperta:

SERVILIO MARCIANO ARVERNO
C. SERVILII DOMITI FILIO SACERDOTI
AD TEMPLVM ROMÆ ET AVGVSTO.
TRES PROVINCIÆ GALLIÆ.

☉EAN PΩMHN. KAAHN.

☉EAN PΩMHN. ☉EON CYNKAHTON. In Museo nostro, & apud Patinum, pag. 58. *Deam Romam. Deum Senatam.*

☉EA PΩMH. IEPA CYNKAHTOC. In Cimelio Regio, nummus Iliensium.

ROMA RESTITVTA. Effigies Romæ galeatæ. Ex parte altera, JVPPITER LIBERATOR. In altero numismate, JVPPITER CVSTOS. In utroque sedet ipse, dextra fulmen, hastam læva tenet. Apud Patinum, in Thesauro pag. 43.

VESTA P. R. QVIRITIVM. Vestæ cum teda effigies. E Cimelio Regio. Eginus de hoc nummo in Notis & Emendationibus ad librum Plinii xvi. num. xv.

ΔΗΜΟΣ. ΡΩΜΑΙΩΝ. Neronis, apud Patin. pag. 118. in Cimelio Regio. In altero quem vidimus, nummo Neronis, Roma signatur Amazonis effigie, exserta mamma, uti a Claudiano describitur, Carm. de Probi & Olyb. Consulatu.

ΡΩΜΑΙΩΝ ΗΡΑΚΛΕΩΝ. *Romanorum Herculeorum.* Commodi nummus, apud Patin. pag. 265. & in Cimelio Regio.

ROMÆ ÆTERNÆ. Severi, in Cimelio Regio. Carausii apud Patinum in Thesauro, pag. 93. &c. Ausonius:
Ignota Æternæ ne sint tibi tempora Romæ.

Est & Gordiani Africani similis nummus, in Museo nostro.

ROMA. BEATA. Constantii.

ROMA. FELIX. Hadriani, apud Occonem, pag. 226. Spartianus in Hadriano, pag. 9. *Romæ insauræ.*
H H h

vit Pantheum, Septa, Basilicam Neptuni, sacras ædes plurimas, &c.

ROMAE. FELICI. Caracallæ, & Macrini.

P. R. GENIVS. Ex parte altera, P. R. SIGNA. Vcl, S. P. Q. R. Veteres credidere, non unicuique homini modo, sed & unicuique genti & civitati Genium præesse. Symmachus: *Varios custodes urbibus mens divina distribuit. Vt animæ nascentibus, ita populis factales genii dividuntur.*

INVICTA. ROMA. D. N. ATHALARICVS. REX. Dominus noster Athalaricus Rex. In Cimelio nostro.

INVICTA. ROMA. AETERNA. Prisci Attali nummus aureus, apud Occonem, pag. 573.

ROMA RENASCENS. S. C. Galbæ, apud Occonem, pag. 137.

ROMA RESVRGES. S. C. Vespasiani, apud Occonem, pag. 152. & Severi, pag. 349.

VRBS. ROMA. Valentis, apud Occonem, pag. 463.

ROMA. NOVA. Attali Prisci. Occo, pag. 573.

SACRA ROMAN. RESTITVTA. Hadriani, apud Occonem, pag. 238. Imperator sacrificans, posteriorem nummi aream obtinet, Spartianus in Hadriano, pag. xi. *Sacra Romana diligentissime curavit: peregrina contempsit. Pontificis Maximi officium peregit. Sex. Aurel. Victor: Pace ad Orientem composita Romam regreditur: iib Græcorum more, seu Pompilii Nummæ, caerimonias, leges, gymnasia, doctoresque curare cepit, &c.*

EXSVLES. ROM. RED. Hoc est, Romæ reduces: in corona quærnea, sive civica, apud Trifanum, tom. i. pag. 360. Nervæ nummus. De corona quærnea, Plinius eleganter, lib. xvi. sect. IIII. *E glandifero genere civicae coronæ, militum virtutis insigne clarissimum, jampridem vero & clementiæ Imperatorum, postquam civilium bellorum profano, meritum cepit videri, civem non occidere, &c.*

RESTITVTOR VRBIS. Severi, apud Occonem,

pag. 358. Spartianus in Severo, pag. 73. *Sunt per plurimas civitates opera ejus insignia. Magnum vero illud in vita ejus, quod Romæ omnes aedes publicas, quæ vitio temporum labebantur, instauravit, nusquam prope suo nomine adscripto, &c. Arcum Severi vir eruditus singulari opere nuper illustravit.*

CONSERVATORI. VRBIS. SVAE. Constantini M. Occo, pag. 536. Alter Romuli Maxentii F. N. VRBIS. CONS. Et N. V. FIL. Hoc est, *Nostræ Urbis conservatori: Nostræ Urbis Filio.* Tristan. tom. 111. pag. 469.

COL. L. AN. COM. P. M. TR. P. XV. Commodi nummus, apud Occonem, pag. 326. & apud Patinum, pag. 261. nunc Gazæ Regiæ: itemque e Museo nostro. Est in eo nummo colonus cum bobus. Epigraphen vulgo sic interpretantur: *Colonia L. Antonini Commodi, Pontificis Max. Tribunicie Potestatis XV.* Favet Ælius Lampridius, in vita ejus Imperatoris, pag. 49. *Ad Senatum retulit, inquit, de Commodiana facienda Roma: non solum Senatus hoc libenter accepit, per irrisionem, (quantum intelligitur,) sed etiam seipsum Commodianum vocavit, Commodum Herculem & Deum appellans.* Id quod nummi sane testantur, apud Occonem, pag. 327. HERC. COMMODIANO. P. M. TR. P. XVI. COS. VI. Et pag. 330. HERCVL. ROMAN. AVG. & pag. 331. HERCVLI. ROMANO. AVG. in quibus nummis Commodus insculptus sub Herculis effigie, cum leonis exuviis, & clava. Causam vero hujus appellationis affert idem Lampridius, pag. 49. *Appellatus est etiam ROMANVS HERCVLES, quod feras Lanuvii in amphitheatro occidisset.* Unde & Romanos quoque Herculeos appellavit, allato superius nummo, ΡΩΜΑΙΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ. Vide supra ΙΟΥΛΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

MEMORIAE. GOTHIAE. Nummus Ataulphi Gothorum regis, apud Goltzium, pag. 28. Romam enim is appellari Gothiam voluit, & Ataulphi urbem.

NUMMI ANTIQUI

DIVVS AVGVSTVS. S. C. Ex parte altera: CONSENSV SENAT. ET. EQ. ORDIN. P. Q. R. *Consensu Senatus, & Equestris ordinis, Populique Romani.* Quo nummo tres illi ordines exhibentur, quibus Romana quondam politia constabat. Sed equestrem ordinem Augusti ævo invaluisse potissimum, cum secundo loco & ante populum hic appelletur, ex eo nummo liquet: justum enim alias ac legitimum fuit, uti post populum appellaretur, qui mos Vespasiani rursus temporibus est revocatus. Auctor Plinius, lib. xxxiii. sect. viii. *M. Cicero demum stabilivit equestre nomen in Consulatu suo, Catilinanis rebus, ex eo se ordine profectum esse celebrans, ejusque vires peculiari popularitate querens. Ab illo tempore plane hoc tertium corpus in Republica factum est, cœpitque adjici Senatui Populoque Romano & Equester ordo. Qua de causa & nunc post populum scribitur, quia novissime cœptus est adjici.* Sed fuit is tamen semper dignitate ac censu medius inter Senatum ac plebem. Plinius, lib. supra memorato, sect. vii. *Sed anuli plane medium ordinem, tertiumque, plebi & patribus inserüere.* Medium censu, tertium ordine.

PΥΤΙΕΩΝ.

PΥΤ. ΦΛ. ΔΗΜ. Caracallæ nummus, quem sic interpretamur: Ρῦπιέων Φλαβιέων Δῆμος. *Rhytensium Flaviansum Populus.* Vel, quod minus simile veri arbitramur, Φλαβιανῶν Δημάρχου. Plinio, lib. i v. sect. xx. *Rhytion.* Stephano: Ρῦπιον, πόλις Κρήτης, ὁ πολίτης, Ρῦπιός.

S

SABARIA.

COL. SABAR. CLAVDIANA. AVGVSTA. Claudii nummus, apud Goltzium, in Thesauro, pag. 241. Plinio, lib. i i i. sect. xxv i i. *Colonia Divi Claudii Sabaria.* Etiamnum retinet nomen, in Austriæ Hungariæque confinio. Ibi repertâ inscriptio, quam Gruterus affert, pag. 389. C. C. S. hoc est, *Colonia Claudia Sabaria.* Σαβαρία Ptolemæo, lib. i i. cap. xv. in Pannonia superiore.

SACILIS.

MVN. SACILIS. Goltzius in Thesauro, pag. 244.

Plinio, lib. 111. sect. 111. in conventu Cordubensi, *Sacili*. Nunc *Alcorucen* vocant.

ΣΑΔΑΛΙΤΩΝ. Galbæ nummus, e Thesauro Goltzii,

pag. 230. Stephanus: Σάδαλις, Αἰγυπτία πόλις. τὸ ἔθνικόν, Σαδαλίτης.

SÆTABIS, in nummis antiquis, teste Ant. Augustino,

Dial. VII. Antiq. pag. 115. Plinio, lib. 111. sect. 1V.

Sætabitani, qui Augustani, in Carthaginiensi Hispaniæ conventu. Nunc *Xativa*, in regno Valentiaë. Hinc sudaria Sætaba, nota Catullo, & Plinio in præfatione ad Titum, ubi Catullum laudat is: quo loco cum ante nos *permutata prioribus syllabis duriusculus* videri voluisse Catullus diceretur, nos *permutatis prioribus sætabis* legi oportere, planissime, ut remur, evicimus, ex gemino ejusdem Catulli, quem Plinius appellat, epigrammate, XII. videlicet, & XXV.

ΣΑΓΑΛΑΣΣΗΝΩΝ. Vespasiani nummus in Thesauro

Goltzii, pag. 230. Plinio, lib. V. sect. XXIIV. *Sagalafos*. Stephano, ΣαγάλασϠ, πόλις Πισιδίας. ... τὸ ἔθνικόν, ΣαγαλασϠός, ἢ ΣαγαλασϠωός.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΩΝ. CAΓΑΛΑCCOC. M. Aurelii,

apud Tristanum, tom. I. pag. 650. Qui nummus duarum inter se civitatum fœdus, sive *ὁμόνοια*, consensionemque significat: ut iste Antonini Pii, e Gaza Regia,

ΕΦΕCOC. ΚΥΖΙΚΟC, aliique. Tristanus loc. cit.

hunc nummum sic legit, ΛΑΚΕΔΑΙΗΩΝ. CAΓΑΛΑCCOC, & in Alcedæensibus deinde investigandis mire defudat.

CAΓΑΛΑCCΕΩΝ. M. Aurelii, Severi, Alexandri,

Claudii Gothici.

SAGVNT. E Cimelio Regio. Ex parte adversa, trirémis

&c. Triremim ideo insculptam volunt, quod ex Zacyntho insula deductam eo coloniam referunt, Polybius, Strabo, Silius. Plinius certe, lib. XVI. sect. LXXIX, a Zacyntho aït Saguntum advectum esse Dianæ simulacrum, una cum conditoribus templi oppidique, annis

ducentis ante excidium Trojæ: quo scilicet tempore a secunda servitute, Eglone sublato rege Moabitarum, liberati Israëlitæ sunt, Aodis Judicis virtute, Judic. 1. 34. annis fere octoginta post Mosis obitum. Eidem Plinio, lib. 111. sect. 1v. *Saguntum* dicitur *fide nobile*. Cur ita dicatur, id vero ex nostris in eum locum Notis intelliges.

L. SEMP. GEMINO. L. VAL. SVRA. IIVIR. SAG. L. *Sempronio Gemino, L. Valerio Sura Duumviris Saguntum*. Tiberii nummus, apud Patin. pag. 70. in quo triremis, ut supra.

ΣΑΙΤΩΝ; in *Ægypto*.

CAIT. cum Palladis stantis effigie, in nummo Trajani, e Gaza Regia. Origenes contra Celsum, lib. v. pag. 257. Οὐδὲ τοῖς θεοῖς συλχετα ἄξιον ἔσσι τὰ τοῖς Σαῖταις δοξαῖα, πλὴν Ἀθλωᾶν. *Non divinos honores, ut Saïtæ, Minervæ decernemus*. Tullius, lib. 111. de Nat. Deor. *Minerva prima, quam Apollinis matrem supra diximus: secunda, orta Nilo, quam Ægyptii Saïtæ colunt*. Strabo, lib. xvii. pag. 802. Ἡ Σαῖς μετρώπολις ἔστι καὶ πρὸ κατώτερης, ἐν ἣ πρῶσι πλὴν Ἀθλωᾶν. *Sais metropolis inferioris Ægypti regionis, in qua Minervam colunt*. Plinius, lib. v. sect. 1x. Saïten nomon, in Ægypto habet. Stephanus: Σαῖς, πόλις Αἰγύπτου... ὁ πολίτης, Σαῖτης. Et Σαῖς Minerva appellatur, Ægyptiorum lingua, teste Pausania in Bœot. pag. 291. qui & in Corinth. pag. 79. meminit fani Minervæ Saïtidis, ἱερὸν Ἀθλωᾶς Σαῖτιδος.

CAIT. L. IA. Posteriores notæ annum Hadriani undecimum notant, quo cusus ille nummus est, ut sæpius diximus: Sic alter, e Cimelio Regio,

CAIT. L. IF. annum decimum tertium.

ΣΑΙΤΤΗΝΩΝ in *Lydia*.

CAITΤΗΝΩΝ. EPMOC. Juliae Mamææ nummus, e Gaza Regia, qui Hermo amni appositum, id oppidum innuit: etsi apud scriptores antiquos nulla dum mentio ejus occurrit: diversum id tamen ab Ægyptiaco esse idcirco asseveramus, quod a Σαῖς deduci Σαῖτηνός nequit, & quod in subsequenteribus nummis Deus

Lunus, numen Asiæ familiare, & Pontificum nomina occurrunt, in Ægyptiorum nummis alibi nusquam animadversa, in Asiaticis passim obvia. Sed litem dirimunt antiquæ Notitiæ, in quibus inter Lydiæ Antistites, pag. 13. & 45. occurrunt, ὁ Θυατείρων, ὁ Σέτων, haud dubie, pro Σατηδῶν. Et pag. 29. Σίται, pro Σαῖται. Unde gentile nomen Σατηλώος, ut Θυατειρώος. Leunclavius habet, ὁ Σετῶν, & in margine ex vet. cod. ἦτοι Ἄετος. Sed genuinum est ὁ Σατηδῶν.

CAITTHNΩΝ.....ΟΥ. APX. A. TO. B. Juliæ Domnæ nummus, in quo Herculis impressa effigies..... & Ἀρχιερέως πρώτου τὸ β.... Pontifice primo iterum.

CAITTHNΩΝ. Luni Dei effigies, fluvii duobus apposita, Hermo scilicet, alterique qui in Hermum influat: quo situs urbis indicatur. Gordiani hic nummus est e Gaza Regia: Adjectum Pontificis nomen, sed barbarum: ΕΠ. Α. ΑΠΑΜΑΝΟΥ. ΝΟΗΠΑ-
COΥ. APX. A. TO. B.

ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ.

ΗΡΩC. ΕΥΡΥΠΥΛΟC. *Heros Eurypylus*, de quo Maro, 2. Æncid. & Pausanias in Achaicis, pag. 225. Ex parte averfa, ΕΠΙ. CΤΡΑ. ΠΟΛΛΙΩΝΟC. ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ. ΠΑΦΙΑ. Ἐπὶ στρατηγῶς Πολλίωνος, Σαλαμινίων Παφία. *Sub Prætorè Pollione, Salaminiorum Venus Paphia.* Plinio, lib. v. sect. xxxv. *Salamis*, in insula Cypro. Hæc postea Constantia Κουσαντία dicta est, S. Epiphaniî sede clara. Ex ejus deinde ruinis, haud procul a vetere oppido, excitata *Famagousta* est. Affertur hic nummus a Spanhemio, libro de usu Numism. pag. 480. sed ex alterius viri relatu, cujus labare hoc loco fidem vel eruditionem puto: cum ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ agrum tenuisse Eurypylum, apud auctores a me antea commemoratos reperiam: ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ, nusquam. Et Pollio Prætor in aliis Pergamenorum nummis appellatur: ut idem & in Salaminiorum nummis appelletur, vix simile veri est.

ΣΑΛΑΝΤΙΝΩΝ, in Magna Græcia Goltzii, tab. xxxi. Plinio, lib. 111. sect. xvi. *Soletum desertum.* Quæ &

Salentia : unde Salentini populi , & Salentinus ager , & promontorium Salentinum. Nunc quoque *Solito* , supra Hydruntum *Otranto*. In priore nummo Minerva galeata , cum delphinis , insculpta. Strabo , lib. vi. pag. 281. Τους ἢ Σαλειτίνους Κρητῶν Σποίκεις φασίν. Ἐπιπέσει δ' ἔστι ἔτι τὸ δ' Ἀθλιῶς ἱερὸν πλούσιόν ποτε Ἰσάδραξον. *Salentinos aiunt Cretensium colonos esse. Apud hos est fanum Minervæ , dives quondam.* In altero Neptunus cum tridente.

ΣΑΛΑΠΙΝΩΝ. Caput Apollinis : equus ex averfa nummi parte. E Cimelio Regio. Plinio , lib. 111. sect. xvi. *Apulia Dauniorum cognomine . . . in qua oppidum Salapia , Hannibalis meretricio amore cognitum.* Nunc rudera nomen servant , *Salpe*. Carthaginienſibus paruisse olim equus insculptus admonet. Vide nostras in Plinium notas.

SALDVBA. Nummus Cæii Cæſaris , e Theſauro Goltzii , pag. 230. Plinio , lib. 111. sect. 1v. *Cæſaraugusta colonia . . . ubi oppidum antea vocabatur Salduba.* Vetus inscriptio apud eundem Goltzium , pag. 238. COL. CAESAREA. AVG. SALDVBA. Nunc *Saragoſſe*.

CAΛΙΤΩΝ. Sic perperam Patinus , ac Trifſtanus legunt in nummis iis , quos ΕΛΑΙΤΩΝ eſſe ſuo loco monuimus. Cave enim aut illis credas , qui ad Hyrcaniæ populum , oppidumque Σάλη nummos eos ablegant : aut nupero ſcriptori Gilberto Cuppero , qui pag. 224. ad oppidum Pannoniæ inferioris refert , cui Σάλις nomen eſt apud Ptolemæum : cum neque Hyrcani unquam hunc Romanis honorem habuerint , ut nummos in eorum gratiam cuderent : nec Pannonia utraque Græcis characteribus uſa ſit , ſed ſemper Latinis. Nummus in quo in primis hallucinati viri eruditi , ille eſt , qui Dorylai Prætoris nomen præfert : ΕΠΙ. ΔΟΥΡΥΛΑΟΥ , quod quidem eſſe viri proprium , vel ex Strabone ſcimus , lib. x. pag. 477. & lib. x11. pag. 557.

SALMANTICA. Galbæ nummus , e Theſauro Goltzii , pag. 230. In Hiſpania , *Salamanque*.

SALONA.

SALONA.

COL. CLAVDIA. AVGVSTA. PIA. VETER.

SALONA. Hoc est, *Veteranorum*. Tiberii nummus apud Ligorium, attestante Spanhemio, pag. 769. Sit penes Ligorium ejus nummi fides. Plinio, lib. 111. sect. xxvi. *Salona colonia*. Ptolemæo quoque, Σαλονά κολωνία. Diocletiani patria: nunc excisa: ex ejus ruinis haud procul excitatum Spalatum.

COL. IVL. SALONA. Claudii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 240. Vetus inscriptio apud Gruterum, pag. 23. COL. MARTIA. IVLIA. SALONA.

ΣΑΜΑΡΕΙΩΝ. Nummus quem vidimus. Stephano: Σαμαρεία, πόλις Ἰουδαίας, ἢ μετονομαθεῖσα Νεάπολις. τὸ ἔθνικόν Σαμαρείως, καὶ Σαμαρείτης. De Neapoli Samariæ diximus superius suo loco.

ΣΑΜΙΩΝ. Nummi Trajani: item Commodi cum Junonis velatæ icone, apud Tristanum, tom. 1. pag. 737. aliorumque. Plinio, lib. v. sect. xxxvii. inter insulas quæ Ionix oræ adjacent: *Samos libera*. Vide nostras in Plinium notas.

ΠΥΘΑΓΟΡΗΣ. CAMIΩΝ. Commodi nummus, & alter Trajani Decii: uterque e Cimelio Regio. Pythagoras sedet, baculoque stellas in globo cælesti signat. Quo habitu viri indicari illud videtur, quod Plinius ait, lib. 11. sect. vi. ubi de stella Veneris agens: *Infra Solem*, inquit, *ambit ingens sidus, appellatum Veneris, ipsisque cognominibus æmulum Solis ac Lunæ: Præveniens quippe & ante matutinum exoriens, Luciferi nomen accipit, ut Sol alter, diem maturans: contra ab casu refulgens nuncupatur Vesper, ut prorogans lucem, vicemque Lunæ reddens. Quam naturam ejus Pythagoras Samius primus apprehendit, Olympiade circiter XLII. qui fuit Urbis Romæ annus CXLII.*

CAMIΩΝ. Commodi nummus, in Thesauro Patini, pag. 176. & apud Tristanum, tom. 1. pag. 736. Herculem cum athleta, quisquis est ille, jam jam congressurum exhibet. Alter e Cimelio Regio, cum Neptuno Jovem stantem.

M. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. ΠΕΙΟΣ. Caracallæ, apud Occonem, pag. 384. ΚΑΜΙΩΝ, pro CAMIΩΝ. ut pag. 425. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ pro ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. Junonis effigies, cum pavonibus. Junoni dicata Samos: ubi natam eam fama ferebat: teste Pausania, in Achaïc. pag. 209. Inde Maro, *Posthabita coluisse Samo*. Et Tullius, VI. in Verr. *Iuno Sami colebatur &c.* Est apud eundem Occonem, pag. cit. nummus alter Getæ & Caracallæ, quem juvat obiter emendare: ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. Π. ΣΕΠΤΙΜΙΟΣ. ΓΕΤΑΣ. ΝΕΟΓΗΛΕΟΣ. Amborum Cæsarum aduersæ facies. Lege, ΝΕΟΙ. ΗΛΙΟΙ. *Imp. Cæsar M. Aurelius Antoninus. Et P. Septimius Geta: Novi Soles.* Initio novi anni cusum hoc numisma credimus, quo Romani significant, ut Solis reditu post brumam recreatur orbis, ita Cæsarum conspectum sibi lætitiæ segetem esse maximam. Revivescit enim, riderque tellus, cum, ut Plinius ait, lib. XVII. sect. L. *Novos Soles admittit.* Sic in Antonini Pii nummo novi anni auspiciis, S. P. Q. R. A. N. F. F. OPTIMO. PRINCIPI. ΠΙΟ. (sic enim scriptum in corona est:) hoc est, *Senatus Populusque Romanus annum novum faustum felicem Optimo Principi pio* apprecatur, apud Occonem, pag. 258. quem nummum vulgavit haud ita pridem vir eruditus.

CAMIΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. ΙΩΝΙΑC. *Samiorum qui primi Ionæ.* Hoc est, qui primi inter Ionas ludos & sacra fecere, sub Gordiano, Deciove, quibus principibus sic inscripti nummi reperiuntur. Vide quæ diximus verbo ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ, dicemusque in ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. Hæc porro Ἰωνικὴ Σάμος a Strabone nuncupatur, lib. VIII. pag. 347. & lib. X. pag. LVII. tum quod sit in Ionæ Asiaticæ ora posita, tum quod Ionum, qui in Thracia fuere, caput olim exstiterit.

CAMIΩΝ. Gordiani tertii nummus, templum exhibet, in quo Juno velata. Ad sinistrum templi latus, hortus Adonidis. Tranquillinæ, quæ Gordiani conjux, in Cimelio Regio nummus est, CAMIΩΝ, in quo Me-

leager, vel Gordianus ipse potius, aprum confodit. Similis est & alter in eodem Cimelid, Decii. Virtutis id bellicæ in Augusto symbolum est: unde & Commodus in nummo Gazæ Regiæ ex equo leonem conficit, cum ea epigraphe, VIRTUS AVG. *Virtus Augusti.*

CA M I Ω N. Gallieni nummus, cum Junonis clypeo armatæ effigie. IVNO MARTIALIS vocatur in nummis Philippi, Galli, & Volusiani.

MHNH. ΣΑΜΙΩΝ. *Luna Samiorum*, apud Patinum, pag. 58. quo in nummo caput turratum, cum Lunæ falcatae effigie. Eadem vero Luna, quæ & Juno, creditur. Cicero, lib. 11. de Nat. Deor. *Dianam & Lunam eandem esse putant. Luna a lucendo nominata est: eadem cum Lucina. Itaque, ut apud Græcos Dianam, eamque Luciferam: sic apud nos Iunonem Lucinam in pariendo invocant. Diana dicta, quia noctu quasi diem efficeret.* Ex parte altera, ΙΕΡΟΝ ΣΥΝΚΛΗΤΟΝ. *Sacrum Senatium.*

ΣΑΜΙΩΝ. Pavo, cum sceptro Junonio: sub pedibus Mercurii caduceum habet: ibidem.

ΣΑΜΙΩΝ. Juno velata, cum sceptro. Apud Goltzium, in insulis Græciæ, Tab. xvii. Fulgentius, lib. 11. Mythol. cap. 111. *Iuno regnis præesse dicitur... ideo etiam cum sceptro pingitur... Velato etiam capite Iunonem ponunt, &c.* De Junone velata plura dicemus in nummis ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ.

▲ΗΜΟC CAMEΙΩΝ. *Populus Samiorum*, habitu virili, Genius civitatis ipse est, quod Nonnium, dum Goltzii Græciam illustrat, fugit. Ex parte altera, Mercurius cum petaso, dextra crumenam, læva caduceum gerit. Ἐρμῆν Χαριδοτίω Samii coluere. Plutarchus, in Quæst. Græcis, pag. 303. Διὰ τὴ τοῖς Σαμίοις ὅταν τῷ Ἐρμῆ τῷ Χαριδοτίῃ θύωσι, κλέπτειν ἐφεῖται τῷ βουλομένῳ ἔλωπεδῶν; *Cur Samiis, cum Mercurio Charidotæ, (hoc est, Munifico) sacrificant, licet furari ac vestes aliorum surripere, si quis id facere velit?* Adjectum præterea in eo nummo Sacerdotis nomen, ΕΠΙ. ΛΥCΑΝΔΡΟΥ. ΙΕΡΕ. Ἐπὶ Λυσάνδρου ἱερέως. *Sub Lysandro Sacerdote.*

ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΝ.

Φ Λ Α. CAMO. ΜΗΤΡΟ. ΚΟΜ. Nummus Hadriani, in Museo nostro : & apud Patinum, pag. 201. nunc Cimelii Regii. Sunt & similes Philippi Patris. Φλαβίας Σαμοσάτης Μητροπόλεως Κομμαγηνης. Plinio, lib. v. sect. xx. *Commagenes caput Samosatæ*. Stephano: Σαμόσσα-
τα, πόλις Κομμαγηνης, ἑστὶ τῆς Εὐφράτης. ὁ πολίτης, Σα-
μοσατεύς. Cognomen ei Flavix a Flavio Vespasiano Imp. datum. Hinc Paulus ille Samosatenus, impe-
rante in Oriente Zenobia.

Φ. CAMO. ΊΕΡ. ΑCΥ. ΑΥΤΟΝΟ. ΜΗΤ. ΚΟΜ.
Φλαβίας Σαμοσάτης ἱερέως ἀσύλου αὐτονόμου μητροπόλεως
Κομμαγηνης. Antonini Pii apud Patinum, pag. 227. &
M. Aurelii, pag. 244. In his turrita mulier cum ho-
mine ex aquis emergente, ut in Antiochensium num-
mis, aliisque tractus hujusce quamplurimis. Apposi-
tum anni alicui oppidum hic typus declarat.

ΙΕΡ. ΑCΥ. ΑΥΤΟ. Ἱερέως ἀσύλου αὐτονόμου. Et in ima
parte nummi, ΜΟΚ Α. hoc est, inversis nempe litte-
ris, Α. ΚΟΜ. Πρώτης Κομμαγηνης, ut in nummis ΕΦΕ-
CΙΩΝ monuimus. Vel forte, si detrita aliquæ sunt
in eo nummo ejus vocis litteræ priores, CAMOCA
legendum : est enim ille Samosatensium haud dubie
nummus Faustinx prioris, e Cimelio Regio, & apud
Patinum, pag. 230. Sunt qui legant, ΑCΥ. ΤΟ. Β.
hoc est, *secundum*, subintellige *Neocororum*.

ΜΗΤΡΟΠ. Φ. CAMOCAΤΗ. Severi in Cimelio Re-
gio, cum duobus turritis capitibus : quorum altero
forte civitatis, altero Provinciæ genius adumbratur :
vel Numen ipsum, cui addicta in primis civitas est.

ΜΗΤ. ΚΟΜ. CAMOCATEΩΝ. Caracallæ, apud
Patinum, pag. 310. ex eodem Cimelio.

Φ ΑCΑΜΟCΑΤΕΩΝ. ΜΗΤΡΟΠ. ΚΟΜ. Apud
Occonem, in Philippo patre, pag. 444. pro Φ Λ.
CAMOCATEΩΝ. Ut superius Φ ΑΝΕΑC ΠΟ-
ΛΕΩC legi a quibusdam animadvertimus, pro Φ Λ.
ΝΕΑC. ΠΟΛΕΩC.

ΣΑΜΦΑΙΩΝ. Titi nummus, e Thesauro Goltzii, pag.

230. Stephanus: Σάμφη, πόλις φοινίκης τὸ ἔθνικόν, Σαμ-
φῶν.

ΣΑΜΨΕΙΡΕΩΤΩΝ. Hadriani nummus e Thesauro
Goltzii, pag. 230. Stephano: Σάμψιρα, πόλις Αἰγυ-
πίου τὸ ἔθνικόν, Σαμψιρεώτης, ὡς Μαρεώτης.

ΣΑΝΔΑΛΙΕΩΝ. Nummus Goltzii in Thesauro, pag.
230. Oppidulum id est Pisidiæ, cujus Strabo, & Ste-
phanus meminere. Σανδάλιον, Πισιδίας χεῖρον. ὁ ποδτο
οἰκῶν, Σανδαλιῶς. Apud Occonem, pag. 112. ΣΑΝ-
ΔΑΛΙΕΩΝ ΠΡΩΤΩΝ. ΚΟΙΝΩΝΙΑ. Sanda-
liensium, qui primi Provinciæ, Concordia.

ΣΑΝΙΝΑΙΩΝ. Stephano: Σάνινα, πόλις ἔπι τῆ ἐρυθρᾶς
θαλάσσης. τὸ ἔθνικόν, Σανινῶς. Sanina, urbs ad mare Ru-
brum. Gentile, Saninæus. Ptolemæo quoque memora-
tur, lib. vi. cap. vii. post Rubri maris angustias. Sed
ΣΑΝΙΑΙΩΝ in nummo forsan legi satius, a Σάνις
oppido Phrygiæ magnæ, apud eundem Ptolemæum,
lib. v. cap. 11.

ΣΑΡΔΗΣΙΩΝ. Vespasiani nummus, e Thesauro Golt-
zii, pag. 230. Vide quæ diximus de Sardemiso monte,
ad lib. v. Plinii, sect. xxvi. Stephano: Σάρδισος, ἢ
πόλις Λυκίας. . . ὁ οἰκῆτωρ, Σαρδισιῶν.

ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ.

ΕΠΙ. ΑΔΕΞΑΝΔΡΟΥ. ΚΛΕΩΝΟΣ. ΣΑΡΔΙΑ-
ΝΩΝ. Drusi & Germanici nummus, ΔΡΟΥΣΟΣ.
ΚΑΙΣΑΡ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ. ΚΑΙΣΑΡ. ΑΔΕΛ-
ΦΟΙ, ambo enim Tiberii filii: E Cimelio Regio. *Sub*
Alexandro Cleone, Sardonorum. Deinde in laurea,
ΚΟΙΝΟΝ. ΑΣΙΑΣ. *Commune Asiae.* Plinius, lib. v.
sect. xxx. *Celebratur Lydia Sardibus,* &c. Stephano:
Σάρδεις, πόλις Λυκίας. ὁ πολίτης, Σαρδισιῶς.

ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΑΜΑΣΕΙΑΣ. Cum Amasenis con-
cordia. Claudii nummus, ex eodem Cimelio, & apud
Patinum, pag. 102. cum Palladis armatae effigie.

ΑΡΔΙΑΝΩΝ. Imp. Trajanus in equo. In superficie
nummi altera, ΠΛΩΤΕΙΝΑ ΣΕΒΑΚΤΗ, *Plotina*
Augusta, quæ Trajani conjux. E Cimelio Regio.

ΡΑΦΙΗ. ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. Nummus Hadriani e Mu-

feo nostro, cum templo Veneris Paphiæ, quam Sardiniani quoque coluere. Sic Ἄρτεμις Ἐφεσία culta a Corinthiis, teste Pausania in Corinth. sive lib. III. pag. 46.

ΕΠΙ. ΔΑΡΕΙΟΥ. ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. *Sardianorum. Sub Dario.* M. Aurelii, e Cimelio Regio, cum Copiæ cornu, quo agri ubertas indicatur. Strabo, lib. XIII. pag. 627. Sardinum campum inter optimos recenset, Σαρδανὸν πεδὶν ἢ τὸ Ἔρμου... πάντων ἀείρα πεδία. Vel ABUNDANTIA & VERTAS annonæ indicatur, quæ M. Aurelii principatu foret. Hæc in Antonini Pii nummo, e Gaza Regia, a Græcis ΕΥΘΗΝΙΑ dicitur. In Trajani, ΕΥΘΗΝΙΑ ΤΡΑΙΑΝΟΥ. Qui nummus, ex eadem Gaza, caduceum præfert inter bina Copiæ cornua.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ. ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. Palladis armatæ effigies, in M. Aurelii nummo, e Gaza Regia. Ἐπὶ Στρατηγῶδ Ἀριστοφάνους. *Sub Pratore Aristophane.*

ΕΠ. Γ. Ι. ΚΡΙΣΠΟΥ. ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Ἐπὶ Γάβου Ἰουλίου Κέλσπου. ΙΟΥΛΙΑ ΣΕΒΑΣΤΗ. *Julia Augusta Severi conjux.* E Cimelio Regio. Ubi & alter similis habet, ΕΠΙ. Γ. Ι. ΚΡΙΣΠΟΥ. ΑΡΧ. ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ ΔΙΣ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. cum templo gemino, altero nempe Augusti, Augustæ altero: quod in nummis frequenter usuvenit. Quidam perperam legunt, ΕΠΙ. Σ. ΠΕΡΙΣΤΙΟΥ.

ΧΡΥΣΑΝΘΙΝΑ. ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΤΡΙΣ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummus Caracallæ, e Cimelio Regio. *Chrysanthina certamina Sardianorum ter Neocororum.* Quod e floribus aureis coronæ fertave texerentur, ac præmii loco victoribus donarentur, id nomen ei certamini inditum. Erant diversi nempe generis coronæ in certaminibus etiam scientiarum & artium: tragædis Cyzici ex violis concinnari solita: comædis ibidem ex olea: Pergami ex edera, e quernis frondibus glande intermixta Nicomedæ, citharædis: in omni genere victori e rosis Pergami: quæ omnia ex vetusta inscriptione constant, apud Gruterum, pag. M X C. Meminit Chry-

santhini certaminis etiam Martianus I C. L. 24. Dig. de annuis legatis. Et in Oxon. marmore, pag. 71. Σάρδεις Χρυσούθριον. Denique apud Gruterum, in vetere inscriptione, pag. cccxiv. inter varia certaminum genera censentur, ΧΡΥCΑΝΘΙΝΑ. ΕΝ. CΑΡΔΕCΙΝ. Epigraphe reliqua hujus nummi: ΕΠΙ. ΑΥ. ΡΟΥΦΟΥ. ΑΡΧ. Α. Ἐπὶ Ἀυρηλίου Ρούφου Ἀρχιερέως δ. *Sub Aurelio Rufo Pontifice primo.*

CΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΠΙ. ΔΗ. ΡΟΥΦΟΥ. ΑΡΧ. Α. ΤΟ. Β. Ἐπὶ Δημητρίου Ρούφου Ἀρχιερέως πρώτου τὸ β'. *Sub Demetrio Rufo Pontifice Primo iterum.* Caracallæ nummus e Cimelio Regio, in quo urna cum palma, & epigraphe ΧΡΥCΑΝΘΙΝΑ. E summis sacerdotibus, qui sacris communibus totius Provinciae præessent, ex nummis intelligimus unum fuisse ceterorum veluti Principem. In altero ejusdem Caracallæ nummo idem Rufus tertium Pontifex primus appellatur, ΕΠ. ΑΥ. ΡΟΥΦΟΥ. ΑΡΧ. Α. ΤΟ Γ. Affert hunc nummum Sponius in Itiner. Athen. Sed pro ΕΠ. ΑΥ. legi ubique ΕΠ. ΔΗ. malim. Vide supra ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Sic in nummo ΣΑΙΤΤΗΝΩΝ alitque, ΑΡΧ. Α. ΤΟ. Β. similiter legimus. Hinc nummus ΚΗΒΗCΣΙΕΩΝ illustratur. ΕΠΙ. ΑΥΡ. ΜΑΡΚΟΥ. ΑΡΧΙ ΠΡΩ ΚΗΒΗCΣΙΕΩΝ. de quo dubitat Spanhemius, lib. de usu numism. pag. 695. an ad Cebesenses vox illa ΠΡΩ. spectet: cum omnino ad Pontificatum referri oporteat, legique, Ἐπὶ Αὐρηλίου Μάρκου, Ἀρχιερέως Πρώτου, Κηβησιέων.

ΕΠΙ. ΑΡΧ. Γ. ΑCΙΝ. ΝΕΙΚΟΜΑΧΟΥ. ΦΡ. CΑΡΔΙΑΝΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Mamææ, apud Oconem, pag. 408. *Sub Pontifice tertium, vel sub Pontifice Caio Asinio Nicomacho Frontonis F.*

ΕΠΙ. ΑΥΡ. ΖΗΝΩΝΟΣ. CΑΡ. ΠΡ. ΜΑΙΟΝΩΝ. Ἐπὶ Ἀυρηλίῳ Ζήνωνος Σάρδεις πρώτη Μαίωνων. Implexæ in eo nummo litteræ Π & Ρ. ut e duabus conflata unica videatur. *Sub Aurelio Zenone. Sardis Prima Maconum.* Juliae Mamææ nummus. Vide ΜΑΙΟΝΩΝ.

CΑΡΔΙΑΝΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΠΙ. CΤΡ. ΜΕ-

NECTPATIANOY. APX. *Sub Pratore Meneſtratio Pontifice.* Γ. ΙΟΥ. ΟΥΗ. ΜΑΞΙΜΟΣ. ΚΑΙ. ΓάιϞ ΙούλιϞ Ούνης Μάξιμος Καῖσαρ. E Cimelio Regio. Affertur hic nummus ab Occone, pag. 425. ſed inſigniter vitiatuſ : ΕΠΙ. СЕΠ. ΜΕΝΕСТΡΑΤΙΑΝΟΥ. ΑΡΑ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ.

ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡ. ΕΠΙ. ΡΟΥΦΕΙΝΟΥ. *Sub Ruſino.* Gordiani junioris nummuſ e Gaza Regia, in quo Serapidis ſtantis effigies.

ΚΑΡΔΙΣ. ΑΣΙΑΣ. ΛΥΔΙΑΣ. ΕΛΛΑΔΟΣ. Α. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. Σάρδις Ασίας, Λυδίας, Ελλάδος, ὡς ὅτι μιτρώπολις. Nummuſ e Cimelio Regio, in quo Pluto Proſerpinam rapit : Metropolitanici Sardium juris, & prærogativæ primatus index, apud Seguinum : nunc Gazæ Regiæ. Ex parte averſa, ΕΠ. Ι. COΥΛ. ΕΡΜΟΦΙΛΟΥ. ΑΣΙΑΡΧ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Hoc eſt, (quod Seguinum fugit,) *Sub Iulio Sulpicio Hermophilo Aſiarcha*, &c. Sic apud Occonem, pag. 137. in Gordiano juniore, ΕΠΙ. ΙΟΥ. COΥΛ. ΕΡΜΟΦΙΛΟΥ. *Sub Iulio Sulpicio Hermophilo.*

ΕΠΙ. ΙΟΥΛ. ΕΡΜΟΦΙΛΟΥ. ΑΡ. ΧΡΥΣΑΝΘΙΝΑ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Sub Iulio Hermophilo Pontifice.* Tranquillinæ, apud Sponium in Itiner. Athen.

ΚΑΛΩΝ. ΧΡΥΣΟΓΟΝΗ. СЕВ. *Salonina Chryſogone Auḡuſta.* ΕΠΙ. ΡΟΥΦΟΥ. ΑΣΙΑΡ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Sub Ruſo Aſiarcha* &c. E Cimelio Regio.

ΕΠ. ΔΗΜ. ΡΟΥΦΟΥ. ΑΣΙΑΡΧ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ ΝΕΩΚΟΡ. Juno velata, vel Proſerпина potiuſ, cum Cerere, quæ dextra ſpicas, facem læva tenet, in Valeriani Salonini nummo, e Gaza Regia. *Sub Demetrio Ruſo Aſiarcha.*

ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ, ΕΦΕΣΙΩΝ. Β. ΝΕΩΚ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Σαρδανῶν, Ἐφεſίων, δις Νεωκόρων, ὁμόνοια. Concordia cum Ephēſinis, ludorumque ſocietas atque communitas.

ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΚΑΙ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Vide ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΚΑΡΔΙΣ.

CAPΔIC. Turritum caput : & ex averſa parte, CAP-
 ΔΙΑΝΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. cum Proſerpinæ, ut
 Seguinus putat, effigie, pag. 23. Stat ea ornatu ſingu-
 lari decora, ceu noſtræ fere Moniales, inter frumenti
 ſpicam & papaver. Sunt qui Junonem eſſe velatam
 malint: minus recte. Proſerpinam certe in primis co-
 luiſſe Sardonios, vel ex vetuſta inſcriptione liquet,
 quam Gruterus aſſert, pag. LXXXVII. 3.

ΘΕΑΝ. ΚΟΡΗΝ.

ΚΑΡΔΙΑΝΟΙC.

Α. ΑΥΡ. ΣΑΤΥΡΟC.

ΑΠΕΛ. ΣΕΒΑC.

ΑΝΕΘΗΚΕΝ.

Hoc eſt, Θεαν Κόρην, Σαρδιανοῖς Ἀύλιον Ἀυρήλιον
 Σάτυρον Ἀπελάθηρον Σεβαστὸν ἀνέθηκεν. *Deam Proſerpi-
 nam Sardonianis L. Aurelius Satyrus Libertus Auguſti po-
 ſuit.* Divinitatis porro nota eſt, in Diis: in homini-
 bus, conſecrationis, pars poſterior capitis tecta: ut
 Proſerpinæ in hoc nummo, Cereris, in Panormitano-
 rum, apud Parutam: C. IVLIVS. CAESAR,
 Conſtantius Chlorus, Conſtantine Magnus, DIVA
 MARCIANA, DIVA FAVSTINA, DIVA
 PAVLINA, aliiſque paſſim Dii, Auguſti, Auguſtæ-
 ve. Cave enim Pontificatum credas in Julio Cæſare,
 aliſque, hoc ornatu ſignari: cuſo tantum nummo eo,
 poſtquam erat iſ in Deorum numerum relatus. Quin
 & Juppiter ipſe, Junoque, eodem habitu a Capella pin-
 guntur, lib. I. de Nupt. Philol. pag. 17. *Tunc Iuppiter
 publica, & quæ Senatam contracturus aſſumit indumenta
 percipiens, apponit primo vertici regalis ferti flamman-
 tem coronam, contegitque EX POSTICIS CAPVT
 QVODAM VELAMINE RVTILANTE,*
quod ei præſul operis Pallas ipſa texerat. Et mox de Ju-
 none: *Hujus ſuggeſtui Junonis ſubditus conſeſſus, haud
 indecenter ornatus, ipſa vero TECTO CAPITE,*
lacteo quodam calymmate prænitebat.

CAPΔΙΚΕΩΝ. Diadumeniani nummus e Theſauro Golt.
 zii, pag. 230. Σαρδικῶν Sardica a Ptolemæo, lib. III.

cap. XI. in oppidis Thraciæ mediterraneis censetur. Et vetus inscriptio apud Gruterum, pag. D XL. 2. DIOGENES. . . . NAT. THRAX. CIVITATE. SERDICA, per E. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 25. Metropolis est Daciæ Mediterraneæ: Ἐπαρχία Δακίας Μεσογαίου ὑποὶ Κοινοσάδειον, Σαρδική μιν πόλις. Ammiano quoque, lib. XXI. pag. 190: *Mediterraneorum Dacorum civitas ampla & nobilis Serdica dicitur*, per e, ut in vet. Inscript. Nempe Thraciæ pars fuit mediterranea Dacia. Ab hoc oppido nomen Concilio Sardicensi fuit, anno post Christum natum CCCXLVII.

SARMATIA DEVICTA. Nummus Domitiani, apud Oisfel. pag. 105. & Constantini M. apud Occonem, pag. 536.

SIGNIS. A. SARMATIS. RECEP. Domitiani, apud Oiselum, pag. 105.

EXERCITVS. SARM. Hadriani, apud Mediobarbum, pag. 178. E Sarmatis nempe, quos Trajani principatu devicerat, exercitum Imperator conflavit. Spartianus, in Hadriano, pag. 2. *Legatus in Pannoniam inferiorem missus, Sarmatas compressit, disciplinam militarem tenuit*, &c. Quæ posteriora verba nummum illum mihi in mentem revocant, eodem Imperatore csum, atque ita inscriptum, DISCIPLINA AVG. alterumque, DISCIPLINA AVG. præeunte Hadriano, subsequenter militibus quatuor.

DE SARM. & DE SARMATIS. M. Aurelii, apud Occonem, pag. 293. & Patinum in Thesauro, pag. 169. Itemque in Museo nostro, cum trophæo. Expressus hic loquendi mos a Marone, apud quem Æneas, lib. III.

Æneas hæc DE DANAIIS VICTORIBVS arma. Capitolinus in Marco, pag. 29. *Pannonias ergo Marcomannis, Sarmatis, Vandalis, simul etiam Quadis exstinctis, servitio liberavit.* Pausanias, in Arcad. de M. Aurelio: Ἐθνὸν τὸ Σαρματῶν πολέμου καὶ ἀδικίας ἀρξάτους πινυρομένον ἐπέζηλητ.

COMMODO. CAES. AVG. FIL. GERM. SARM.

Commodo Cæsari Augusti Filio Germanico Sarmatico. E Museo nostro. Lampridius in Commodo, pag. 46. Profectus est cum patre & ad Germanicum bellum. Et pag. 48. Eo tempore in Sarmatia res bene gestæ per alios duces &c.

DE SARM. Ejusdem Commodi, e Museo nostro.

CACTΩN. Nummus Hadriani, e Cimelio Regio. In Notitia Eccles. pag. 63. Provinciæ Arabia, cujus Bosra metropolis, sedes Episcopalis Σάλων adscribitur, pro Σάτων. Et in Conc. Ephesino, pag. 694. subscribitur *Cæsarius Episcopus Sarta*, pro *Sasta*, ut quidem haud temere suspicamur.

SCYTHIA. Antonini Pii, apud Occonem, pag. 250. Plinius, lib. iv. sect. xxiv. *A Danubio in plenam quidem omnes Scytharum sunt gentes, &c.*

SEBASTE *Palæstina.*

ΑΥΤ. ΚΑΙΣΑΡ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΑΡΧΙΕΡ. ΜΕΓ. ΟΥΠΑΤΟΣ. ΔΗ. ΕΞ. ΙΖ. *Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Σεβαστὸς Ἀρχιερεὺς μέγιστος, ὁ Ὑπάτος, Δημαρχικῆς Ἐξουσίας ἱζ'.* *Imp. Cæsar Augustus Pont. Max. Cos. Trib. Pot. xvii.* ΣΕΒΑΣΤΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. Apud Occonem, pag. 64.

CEBACTHΩN. CYP. Σεβαστηνῶν Σεύλας. Commodi nummus, quem Patinus, pag. 265. ad Cæsareæ portum perperam refert, secutus Ortelium, qui in errorem illius impedit, a quo libri Josephi de bello Judaïco in Latinum translati, (sunt qui Rufinum putent,) lib. i. cap. xx.

CEBACTHΩN. CYP. L. IE. hoc est, *λυκεύστος* ié. anno xv. Commodi pariter nummus, in Cimelio Regio, cum Gradivi Martis effigie.

COL. SEBASTE. Nummus Juliae Domnae, quæ Severi conjux. Plinio, lib. v. sect. xiv. *Sebaste in monte. Stephanus: Σεβαστή ἐν τῇ Σεμαρέπιδι πολίχνην.* Ulpianus, lib. l. Dig. tit. xv. de Censibus, lege i. *In Palæstina duæ fuerunt coloniæ, Cæsariensis, & Ælia Capitolina: sed neutri jus Italicum habet. Divas quoque*

Severus in Sebastenam civitatem coloniam deduxit. Ab Herode Ascalonita in gratiam Augusti, Sebaste appellata ipsa urbs Samaria est. Vide Benjaminum, in Itiner. pag. 38. Hodie Sebastia. In Conc. Nic. 1. & CP. I. subscribunt Episcopi Sebastenses, vel Sebasteni, ex Prov. Palæstinæ.

SEBASTENI *Tectosages.*

CEBACTHΝΩΝ. Nummus ex ære, quem vidimus, cum signo Victoriae. Inter Episcopos Phrygiæ Capatianaë, in Notitia Eccles. antiqua, pag. 17. & 49. censetur ὁ Σεβαστηνῶν. Altera Notitia, pag. 27. Σεβαστηνῶν. Leunclavius, pag. 94. ὁ Σεβαστηνῶν. Plinius, lib. v. sect. XLII. *Sebasteni*, in Galatia, in qua & *Tectosages*. Apud Gruterum, pag. ccccxxxvii. 8. vetus inscriptio: Η. ΒΟΥΛΗ. ΚΑΙ Ο. ΔΗΜΟΣ. CEBACTHΝΩΝ. ΤΕΚΤΟCΑΓΩΝ. *Senatus Populusque Sebastenorum Tectosagum.* Tamen hunc nummum si quis referri ad Sebastenos Palæstinæ malit, uti & subsequentem, dum id idoneis fuadeat argumentis, hæud ei sane ægre assentiemur.

ΚΑΙΣΑΡΕΙΩΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ. Augusti nummus, apud Patinum, in Sueton. pag. 111. Sedet Jupiter, & hastam læva, dextra gestat Aquilam. Vel Sebastenorum concordia cum Cæsariensibus Bithyniæ eo nummo indicatur, vel ludi certaminaque signantur Cæsarea nuncupata, quod in alicujus Cæsaris honorem ea fuere a Sebastenis edita.

CEBEN. L. ΙΑ. Σεβεννυτῶν, λυχέλατος ια. Hadriani nummus e Cimelio Regio, anno undecimo ejus Principatus. Plinio lib. v. sect. ix. *Sebennytes* nomos. Stephano: Σεβέννυτος, πόλις Αιγύπτου... Σεβεννύτης νομός ἢ πολιότης.

ΣΕΓΕΣΤΑΙΩΝ, & ΕΓΕΣΤΑΙΩΝ, apud Parutam. Plinius, lib. 111. sect. xiv. *Segestani*, in Sicilia, a Segesta dicti, vel Egesta, præposita ei littera S a Romanis scriptoribus, inquit Festus, ne obsceno nomine appellaretur.

ΕΓΗΣΤΑΙΩΝ. Augusti nummus, apud Patinum, pag. 47. nunc Cimelii Regii, cum Augusti capite: in averso

nummo Æneas tollit Anchisen cum penetibus Diis, sequente Iulo. Ovidius, lib. IV. Fastor.

Hinc satus Æneas, pietas spectata per ignes,

Sacra, patremque humeris, altera sacra, tulit.

Idem, lib. XIII. Metam.

Sacra, & sacra altera Patrem

Fert humeris, venerabile onus, Cythereius heros.

Segestam Æneas creditur condidisse, inquit Festus. Vide & Servium, lib. I. Æneid.

ΕΓΕΣΤΑΝΩΝ, apud Parutam, num. XVII. cum eadem Æneæ effigie, & ex averfa parte, turrato capite. Sunt ibidem alii, in quibus canis insculptus, Crimisus fortassis, quem Egesti, a quo hæc urbs nomen habet, parentem fuisse fabulæ ferunt. Vide Servium, in illud libri I. Æneid.

Sunt & Siculis regionibus urbes,

Armaque; Trojanoque a sanguine clarus Aestes.

Et in illud quinti libri:

Troia Crimiso conceptum flumine mater

Quem genuit.

Sunt alii denique, in quibus Dianæ caput insculptum: nullus tamen, quod mirati sumus, in quo simulacrum sit Dæ illius ejusmodi, quale a Tullio describitur, lib: IV. in Verrem, num. 72. *Segesta est oppidum per vetus in Sicilia, Iudices, quod ab Ænea fugiente a Troja; atque in hæc loca veniente, conditum esse demonstrant.....*

Fuit apud Segestanos ex ære simulacrum Dianæ, tum summa atque antiquissima præditum religione, tum singulari opere artificioque perfectum..... Erat admodum amplum, & excelsum signum cum stola: verumtamen inerat in illa magnitudine ætas atque habitus virginalis: sagittæ pendebant ab humero: sinistra manu retinebat arcum: dextra ardentem facem præferebat.

§ EGISAMA.

COL. IVL. SEGISAMA. Tiberii nummus, e Thefauro Goltzii, pag. 240. Plinio, lib. III. sect. IV. num. IV. *Segisamonenses.* Segisamæ Florus meminit; lib. IV. cap. XII. Nunc est *Veyzama*, in ea Cantabræ

- parte, quæ Guipuscoa nuncupatur, ut recte Mariana vidit, lib. 111. hist. Hisp. cap. xxv.
- SEGOBRIGA. Augusti, Tiberii, & Caii numismata, in Cimelio Regio: & apud Patinum, pag. 71. & 93. Plinio, lib. 111. sect. 1v. *Caput Celtiberiæ Segobrigenses*. Hos Numantiæ proximos facit in Celtiberia Ptolemæus, lib. 11. cap. vi. & Strabo, lib. 111. pag. 162.
- SEGOVIA. Et ex averfa parte, C. L. *Colonia Latina*, apud Ant. Augustinum, Dial. viii. Antiq. pag. 121. Plinio, lib. 111. sect. 1v. *Præterea Segovia*, &c. Pariter haud procul Numantia, in Celtiberis, teste Ptolemæo.
- ΣΕΘΡΟΕΙΤΩΝ.
- CEΘΡΟΕΙΤΗΣ. Hadriani nummus e Cimelio Regio. Plinius lib. v. sect. 1x. habet *Sethroïten* in Ægypto nomen. In Notitia Eccles. Provinciæ Ægypti Augustamnicæ adjudicatur, pag. 55. Σεθροΐτης. Stephano: Σέθρον, πόλις Αιγύπτου... ὁ πολίτης, Σεθροΐτης.
- ΣΕΛΓΕΩΝ. Vide ΛΑΚΕΔΑΙΜΩΝ. Stephano: Σέλγη, πόλις Πισιδίας, ἀποικος Λακεδαιμονίων. οἱ πολῖται, Σελγαῖς.
- CEΛΓΕΩΝ. Severi nummus, in quo fulmen & arcus, bellicæ virtutis insignia, e Cimelio Regio.
- ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ in *Cilicia*.
- ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΚΑΛΥΚΑΔΝΩ. ΑΘΗ. ΑΘΗ. E Museo nostro. Hoc est, Αθῶν Αθηναίων. *Minerva Atheniensium*. Ex parte altera, Minervæ caput, cum litteris Σ & Α, quibus Seleuciensium Atheniensiumque ὁμόμοια foedusque signatur. De hac Seleucia Ammianus, lib. xiv. pag. 19. *Superatis Tauri montis verticibus, qui ad Solis ortum sublimes attolluntur, Cilicia spatii porrigitur late distentis, dives bonis omnibus terra: ejusque lateri dextro annexa Isauria... quam mediam navigabile flumen Calycadnus interseindit. Et hanc quidem, præter oppida multa, duæ civitates exoriant: Seleucia opus Seleuci regis, & Claudiopolis, &c.* Plinius, lib. v. sect. xxii. *Seleucia supra amnem Ca-*

lycadnum, *Tracheotis cognomine*, &c.

CEΛEYKEΩN. Antonini Pii, apud Tristanum, pag. 609. In eo nummo turribus ac muris munitum credas oppidum intueri: e turribus vero assurgere quasi arbores duas, ramis decisis, ac nodis exstantibus: qua quidem effigie adumbrari putem hujus Seleuciæ cognomen, Tracheotidis, ut Plinius appellat, vel *Τερχείας*, ut alii, hoc est, asperæ: unde & ipsa Cilicia aspera cognominata est, ut diximus in Plinianis notis. Certe ad Seleuciam Syriæ spectare nummum eum, quanquam ita Tristanus statuit, argumenta nulla suadent. Multas civitates adornatas ab Antonino, auctasque egregiis operibus, & ex Nicephoro docuimus in nummis ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩN, & ex Capitolino disces, pag. 20. *Multas civitates adjuvit pecunia, ut opera vel nova facerent, vel vetera restituerent, &c.*

CEΛEYKEΩN. TΩN. ΠΡΟC. ΚΑΛΥΚΑΔΑΝΩ. Bacchus curru vectus binis tigridibus juncto. ΑΥΤ. ΚΑΙ. Α. CΕΠ. CΕΟΥΗΡΟC. ΙΟΥΛΙΑ. ΔΟΜΝΑ. CΕΒΑC. *Imp. Cæs. L. Septimius Severus. Iulia Domna Augusta.* E Cimelio Regio.

CEΛEYKEΩN. ΚΑΛ. Caracallæ, ex eodem Cimelio.

CEΛEYKEΩN. ΚΑΛΥ. Alexandri Severi, ibidem.

CEΛEYKEΩN. TΩN. ΠΡΟC. ΤΩ. ΚΑΛΥΚΑΔΑΝΩ. Gordiani junioris, e Gaza Regia.

CEΛEYKEΩN ΝΕΩΚΟΡΩN. ΠΡΩΤΩN. *Seleucensium qui primi Neocori fuere*, hoc est, qui primi sacra certaminaque solennia totius provinciæ fecere in gratiam Imperatoris. Gordiani ac Tranquillinæ nummus, apud Tristanum, tom. 11. pag. 524.

CEΛEYKEΩN. TΩN. ΠΡΟC. ΤΩ. ΚΑΛΥΚΑΔΑΝΩ. ΕΛΕΥΘΕΡΑC. Gordiani capite nummus insculptus; & alter Gordiani simul & Tranquillinæ, in Cimelio Regio. Similis & Philippi Patris apud Spanhemium, pag. 786. & in eadem Regia Gaza. *Seleucensium ad Calycadnum, liberæ civitatis.*

ΣΕΛΕΥΚΕΩN *in Syria.*

CEΛEYKEΩN ΠΙΕΡΙΑC. Trajani nummus, e Mu-

seo nostro, cum fulmine, Jovis symbolo. Severi, apud Patin. pag. 282. Caracallæ, pag. 304. **CEΛEYKIAΣ. ΠΙEPIAC.**

CEΛEYKEΩN. Π. CYPPIAC. ZEYC. KACIOC. *Σελωπέων Πιερείας Συρείας. Ζὸς Κάσιος.* Trajani nummus apud Patin. pag. 180. & Antonini, pag. 228. Caracallæ item, pag. 305. ubi perperam illud Π. Πρώτη interpretatur. In his fere nummis templum cernitur, cujus in medio mons insculptus, Casius videlicet urbi ei proximus, quem quidem accolæ Jovem Casium appellabant. Strabo, lib. xvi. pag. 760. Ἐπὶ ἡ Κάσιον . . . ὅπου Διὸς ἔστιν ἱερὸν Κασίου. Ut Paphia Venus, metæ: sic Juppiter Casius, montis effigie in nummis depingitur. Plinio, lib. v. sect. xviii. *Seleucia, Pieria appellata, super eam mons Casius, cujus excelsa altitudo, &c.* Fuit prope Antiochiam in Syria. Vide quæ diximus in Plinianis notis.

CEΛEYKEΩN. THC. IEPAC. KAI. AYTONOMOY. *Seleucensium sacra & libera civitatis.* Apud Spanhem. pag. 789. Plinio, *Seleucia libera*, ut dictum est. Ejecto e Syria Tigraue, Seleuciam Pompeius libertate donavit, teste Strabone, lib. xvi. pag. 751. Est & alter Caii Cæsaris, quo prærogativa eadem indicatur: **ΣEΛEYKIAΣ. ΠIEPIAΣ AYTONOMOY.**

CEΛEYKEΩN. ZEYC. KEPAYNIOC. *Seleucensium Iuppiter Ceraunius: a fulmine, qui Græcis κεραυνὸς est: cujus & in nummo eo Caracallæ insculpta effigies, e Cimelio Regio.*

ΣEΛINONTION, & ΣEΛINON, apud Parutam, cum apii folio, quod Græci σέλινον vocant. Plinius, lib. iii. sect. xiv. *Selinuntii.* Stephano: Σελινόδος, πόλις Σικελίας . . . ὁ πολίτης, Σελινουῶδιος, ἔ Σελινούσιος.

ΣEΛINΩNTIΩN. Ex parte averfa, ΥΨΑΣ. Quod fluvii nomen est, haud procul oppido eo decurrentis. Plinio, loc. cit. *Amnes: Achates, Mazara, Hypsa, Selinus oppidum. Lilybæum ab eo &c.* Hunc Plinii locum nos ita primi emendavimus, cum prius perperam legeretur, auctore Hermolao Barbaro, *Amnes: Acis,*

& *Hypsa*. Emendandi causas attulimus in Notis & Emendationibus ad librum Plinii tertium, num. LV. Appositum anni cognomini Selinūs oppidum fuit, cuius ostium Ptolemæus inter Mazaram & Lilybæum locat. Ex quibus duo intelligas: alterum, eum annum ipsum Hypsam esse, quod & situs, & nummus docet: alterum, id oppidum non ibi situm fuisse, ubi Fazellus statuit, hoc est, ubi nunc *Terra de li Pulci*, haud procul amne *Belice*, sed in ipsa vicinia promontorii Lilybæi. In nummis enim plerumque, Siculis præsertim, cum suo oppidum quodque amne copulatur, quo aluitur. Sic in Assorinorum numismate vidimus, A SORV. CRY SAS.

ΣΕΛΙΝΟΝΤΙΩΝ. Minotauri effigies. In parte averfa, Hygia seu Dea Salus serpentem pascit. Ante pedes crus triplex, Siciliae symbolum. Apud Parutam, num. IV. Sunt & in quibus Apollo, vel alius, ad aram patera libat, cum bove, & gallinaceo, qui Æsculapio facer.

ΣΕΛΛΑΣΙΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummus Neronis, e Thesauro Goltzii, pag. 231. Stephano: Σελλασία, πόλις Λακωνική. ὁ πολίτης, Σελλασιός.

ΣΕΠΦΟΡΗΝΩΝ. Domitiani ac Trajani nummi, e Cimetio Regio, quorum postremum laudat Patinus, pag. 183. cum palmæ effigie, qui Phœnices in primis, ac Judææ typus. Σεπφωρῆς Josepho, lib. III. bell. Jud. cap. I. pag. 832. id oppidum appellatur: idque in meditullio Galilææ fuit. Vespasiani partibus, qui parens Domitiani fuit, in primis addicti cives, ut idem prodit, loc. cit. Οὐεσπασιαὸς ᾗ . . . ἔπι Πτολεμαΐδες ἠπίεγο. Καὶ χεῖ τὰ αὐτῶν ἰσχυρῶσιν αὐτῶ ἢ πόλιν οἱ ἢ Γαλιλαίας Σέπφωρῆν νεμῶμενοι, τῶν τῆδε εἰρηνικῶ φερευοῦντες. Οἱ ἔχ τῆ εἰσπῆρας ἔχ τῆ Ρωμαίων ἰχύθ οὐκ ἀπορνήτοι, ὡρῖν ἀφικέσθαι Οὐεσπασιαὸν, Κετῶ Γάλλω πίσεις τε ἔδοσαν καὶ δεξιάς ἔλαβον, καὶ παρεδέξαντο φερευεάν. Τότε γε μὴν φιλοφροῦως ἐκδέξάμενοι τὸν ἠγεμόνα, ὡροῦμοις σφῶσ αὐτῶ ἰσχυροῦντο χεῖ τῶν ὁμοφύλων συμμάχαι. οἱσ ὁ στρατηγὸς ἀξίωσσαι τῶσ ὡρῶσ ἀσφάλεια ἰσχυρῶσ τε καὶ πεζοῦσ

ὡσαύτως, ὅσοις ἀνθέξειν ταῖς καταδρομαῖς, εἶπ' Ἰουδαῖος
 ὡσαύτως, ὑπελάμβανεν. Καὶ ἢ οὐδεμίαν ἐδίδκει τὸ κιν-
 δύνεμα πρὸς τὸν μέλλοντα πόλεμον, ἀφαιρηθῆναι τὴν Σάπ-
 φωειν, μεγίστην μὲν οὖσαν τῆς Γαλιλαίας πόλιν, ἐρυμνότητι δὲ
 ἐπισημομένην χεῖρα, καὶ φευσθῆναι ὅλου τοῦ ἔθνους ἐσομένην.
*Vespasianus vero . . . Ptolemaidem properabat. In hac
 porro civitate occurrerunt ei Sepphorita, qui Galilææ op-
 pidum incolunt, animis pacis studiosis. Sux enim salutem
 consulentes, nec virium Romanarum ignari, etiam prius-
 quam Vespasianus veniret, Cestio Gallo fidem dederant,
 dextras junxerant, præsidium militare susceperant: tunc
 quoque benigne duce suscepto, alacri animo etiam contra
 gentiles suos auxilia promiserunt. Quibus interim Vespas-
 ianus, cum id præsidii causa flagitarent, equitum pedi-
 tumque tantum numerum tradidit, quantum obstare posse
 arbitrabatur incursum, si quid moliri Iudæi tentassent.
 Non enim exiguum videbatur belli futuri periculum, si
 jactura fieret civitatis Sepphoris, quæ Galilææ maxima,
 & in tutissimo loco condita, totiusque gentis futura præsi-
 dio. More porro Hebræo Sefforin dicimus, quanquam
 in scribendo Græci æque atque Latini, Σάπφωειν &
 Sepphorin scribant. Consuetudo enim ea in scribendo
 obtinuit, ut quoties aspiratæ litteræ binæ concurre-
 rent, prior in tenuem verteretur. Sic Σάπφωειν, & sap-
 phirus. Ἀσφιαῖος, quod alii Ἀφφιαῖος, & scribi & ef-
 ferri volunt.*

ΣΕΡΔΙΚΗΣ.

ΟΥΛΠΙΑΣ. ΣΕΡΔΙΚΗΣ. Caracallæ, ac Getæ num-
 mi. In Caracallæ nummo, e Museo nostro, sedet Im-
 perator, dextra pateram, hastam læva tenens. Apud
 Patinum, pag. 311. vel Ceres curru trahitur juncto
 draconibus: vel stat Æsculapius. Ab Ulpio Trajano
 cognomen habet, eademque cum Sardica est, ut suo
 loco monuimus. Getæ nummus insculptam Triptolemi
 effigiem habet, qui curru draconibus binis juncto ve-
 hatur: quare Hadriani nummum, cui similis effigies
 inest, quanquam abest oppidi nomen, annusque mo-
 do principatus septimus decimus adnotatus cernitur

L. IZ. huc quoque revocari credimus oportere.

ΣΕΡΔΩΝ. M. Aurelii, ac Juliæ Domnæ nummi.

ΣΕΡΙΦΙΩΝ.

ΣΕ. & ΣΕΡΙΦΙΩΝ. Nummi Græciæ veteris, e Museo nostro. Plinio, lib. I V. sect. 22. *Seriphus*, in Cycladibus insulis. Nunc *Serfino*. Vide quæ diximus in Plinianis notis. Insculpta nummis Chimæra est, cum Aquila.

ΧΗΚΤΙΩΝ. Nummi Gordiani junioris, & Philippi patris, e Regia Gaza. Plinio, lib. I V. sect. XV I I I. *Sestos*. Stephano: Σητός . . . ὁ πόλιτις, Σήσιος. Ad Hellepontum, *le détroit de Gallipoli, où sont les Dardanelles*.

ΣΙΒΙΔΟΥΔΕΩΝ. Antonini Pii nummus, in quo Dei Luni effigies, quæ in Phrygiæ nummis, finitimique tractûs, passim occurrit. In Notitia Eccles. pag. 49. inter Episcopos Phrygiæ Salutaris censetur ὁ Σιβίδου. In Notitia altera, pag. 17. ὁ Σεβίδου. Apud Leunclavium, pag. 94. ὁ Σινβίδου. Sed hæc nomina ex nummo, ut quidem remur, sunt refingenda.

SICILIA.

SICIL. IMP. XII. Nummus Augusti, quo duodecies Imperator appellatur. Dianam exhibet cum arcu vel cane, habitu venatricis. De bello Siculo, quod ille confecit, Tranquillus in ejus vita, cap. XVI. *Bellum Siculum inchoavit in primis, sed diu traxit, intermissum sapius: modo reparandarum classium causa, quas tempestatibus duplici naufragio, & quidem per æstatem amisserat: modo pace facta, flagitante populo, ob interclusos commeatus, famemque ingravescentem: donec navibus ex integro fabricatis . . . Pompeium inter Mylas & Naulochum superavit, &c.*

SICILIA. Nummus Antonini, apud Patinum, pag. 217. nunc Cimelii Regii. In nummis plerumque triplici crure divaricato Sicilia repræsentatur: in quibusdam etiam in medio umbilico feminea apparet species, cum spicis. Inde Trinacria dicta est, & Triquetra, a triplici promontorio, Lilybæo, Pachyno, Peloro. De quibus Naso, lib. I I I. Factor.

*Terra tribus scopulis vastum procurrit in æquor
Trinacris: a positu nomen adepta loci.*

Vide Parutam in Panormitanorum nummis, num. 30.

ADVENTVI. AVG. SICILIAE. &

RESTITVTORI. SICILIAE. Hadriani, e Cimelio Regio. Spartianus in ejus vita, pag. 6. *Post in Siciliam navigavit, in qua Ætnam montem conscendit, ut Solis ortum videret arcus specie, ut dicitur, varium.*

ΣΙΔΗΤΩΝ. Neronis, Trajani, Antonini Pii, Commodi, Severi, Juliae Domnae, Getae, Alexandri Severi, Clodii Albini, & Gallieni numismata. Plinio, lib. v. sect. xxvi. *Side.* Stephano: Σίδη πόλις Παμφυλίας... ὁ πολίτης, Σιδήτης.

ΣΙΔΗΤΩΝ. ΠΡΩΤΑ. ΠΑΜΦΥΛΩΝ. Gallieni nummus, e Gaza Regia. *Sidetum, prima P' amphylorum certamina.* Vel primariam fuisse Pamphyliae civitatem hæ voces indicant. Certe in Conc. CP. VI. ut diximus in Plinianis Notis, Σιδητῶν μητρόπολις Παμφυλίων legas.

ΣΙΔΗΤΩΝ. ΠΕΡΓΑΙΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Gordiani junioris nummus, e Cimelio Regio, qui concordes Sidetes Pergæosque ejusdem Pamphyliae incolas significat. Πόλεις ἑπιφανῆς ambas appellat Anonymus a Gothofredo editus, in Ἐξηγήσει. In eo nummo Pallas Sidetum, & Pergæorum Præses Diana insculpta.

ΣΙΔΗΤΩΝ. ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΣ. ΕΝΔΟΞΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Sidetum splendidissimæ civitatis, illustrium Neocororum.* Gallieni iterum nummus. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΠΟΥ. ΛΙ. ΕΓ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ. ΣΕ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΪΣΑΡ ΠΟΥΠΛΙΟΥ ΔΙΚΙΝΙΟΥ ΕΨΝΑΠΟΥ ΓΑΛΛΙΩΔΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. In corona. Sic Λαμπροτάτη κολωνία Τύεγς vocatur in Synodo Calched. act. ix.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ. ΣΙΔΗΤΩΝ. Tranquillinae nummus, quæ Gordiani conux fuit. Subintellige, ἀγῶν οἰκουµενικὸς, ut in Tarsensi nummo sub Commodo, ΚΟΜΟΔΕΙΟΣ. ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ. Et in Valeriani altero, CERT. SACR. CAP. OEC. IS. *Certaminis sacri Capitolini Oecumenici Iselastici.* Elaga-

bali quoque gemino, ISEL. OECVM. De ea voce diximus, verbo HELIOPOLIS *Syriae*.

CIΔHTΩN. IEPOC. Σιδωνίων ἱερῶς, subintellige ἀγῶν, *sacrum certamen*. Nummus Philippi, e Thesauro Goltzii, pag. 233. ubi perperam CIPHTΩN legitur.

CIΔHTΩN. Caracallæ, & Philippi Filii, e Gaza Regia, in quibus Palladis stantis effigies, quæ & in altero Clodii Albini cum Albino ipso dextras jungit: nequicquam aliter sentiente Tristano, tom. II. pag. 47. Strabo, lib. XI V. pag. 667. Σίδω Κυμῶν ἀπικος ἔχει δ' Ἀθωᾶς ἱερῶν. *Side Cumæorum colonia, ubi Minerva est ædes*. In Caracallæ nummo Pallas oleæ ramum dextra, læva hastam gerit. Minerva apud Phædrum, lib. III. Fabular. *Oleua nobis propter fructum est gratior*.

ΣΙΔΩΝΙΩΝ.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput Augusti laureatum, cum lituo, apud Occonem, pag. 82. ΣΙΔΩΝΟΣ. L. ZIP. λυγῶ. εἰς. anno CXVII. Sidoniorum æra: qui annus incidit in supremum Augusti principatus annum, si æra Sidoniorum eodem anno, quo Ascalonitarum æra cœpit, de qua diximus superius suo loco. Est autem id simile veri.

ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. *Cæsar Augustus*. Ex parte altera, ΣΙΔΩΝΟΣ ΘΕΑΣ. Caput Liviæ sub effigie Deæ Sidoniorum: cui caput myrto redimitum. Apud Tristanum, tom. I. pag. 125.

ΣΙΔΩΝΟΣ. ΘΕΑΣ. Claudii, Neronis, apud Tristinum, pag. 226. & Trajani nummi apud Patin. pag. 182. Plinio, lib. V. sect. XVII. *Sidon &c*. Hodie *Sayd*, in Phœnice Syriae. Dea Sidonis Europa est, quam tauro, seu Jovi insidentem hi fere nummi exhibent, quos vidimus: ipso Luciano, qui nummos pariter vidit, ita prodente, lib. de Syria Dea. Sunt & Hadriani aliorumque nummi, cum ea epigraphe, in quibus Cybeles, vel Astartes currus insculptus. *Sidoniorum Deam Astarthen* sacer codex vocat, 3. Reg. XI. 5. quo nomine Venerem alii, alii Lunam, Cybelen alii intelligunt. *Astaroth* Hebræo more muliebria omnia numina appellantur, ut mascula *Baalim*. L L I iij

- CIAΩNOC. NAYAPXIDOC. *Sidonis Classicae.*
 Nummus Trajani in Cimelio Regio. De voce *ναυαρχίδος* egimus verbo ΔΩΡΩΝ. Præfert hic nummus mulierem proræ navis insistentem. Urbis quoque æram, L. ZKC. *λυχαβαντα σιζ'*. *annum c cx xvii.* qui plane incidit in annum Urbis Romæ DCCCLVI. Trajani septimum: quod peculiaris Sidoniorum æra congruere non immerito videatur cum epocha Tyrriorum, de qua suo loco dicturi sumus. Alter inscriptus, ΘΕΑC CIAΩNOC, sub eodem Principe, e Gaza Regia, habet ΗΚC, *annum c cx xviii.*
- COL. AVR. METR. SID. *Colonia Aurelia Metropolis Sidon.* Juliae Mæsæ nummus apud Patin. pag. 340. & Elagabali: quanquam Patinus, pag. 298. non Elagabalo, sed Caracallæ adjudicat, perperam. Nam Sidonianos omnes nummos ad Elagabalum attinere, norunt periti.
- COL. AVR. PIA. METR. SID. Alexandri Severi nummus, apud Patinum, pag. 349. in quo Bacchus occurrit, *cantharum potorium dextra pendentem* gerens, ut ait Arnobius: & idem, cultu vultuque muliebri: ob quem Διόνυσον ἀνδρογυρον appellatum ait Theodoretus, lib. 111. Eccl. Hist. cap. 111. Sed Patinus, & Patinum secutus Cuperus, pag. 228. COLONIA AVGVSTA pro AVRELIA falso legunt.
- ΜΗΤΡΟ. ΣΙΑΩΝ. ΚΟΛ. ΤΥΡΟ. *Μητρόπολις Σίδων. Κολωνία Τύρου.* Utriusque gentis concordiam nummus hic Otaciliæ indicat, apud Goltzium: sed is inverse legit, ΣΙΑΩΝ. ΚΟΛ. ΤΥΡΟ. ΜΗΤΡΟ. pag. 232.
- ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΣΙΑΩΝΙΩΝ. E Medicea Gaza.
- CIAΩNOC. ΘΕΑC. ΙΕΡΑC. ΚΑΙ. ΑCΥΛΟΥ. ΚΑΙ. NAYAPXIDOC. Triremis, prærogativæ illius symbolum, ob quam *Ναυαρχίς* dicitur. Ex parte altera, caput turrutum. E Cimelio Regio.
- CIKYΩNIΩN. Caracallæ, Plautillæ, Getæ nummi apud Patin. pag. 319. cum Hygiæ icone, nunc Cimelii Regii. Alii cum Jovis sedentis effigie: alii cum Apollinis,

facem inverſam dextra gerentis, lævã admoventis ori. Cultum a Sicyoniis Jovem, Apollinem, Æſculapium, cujus Hygia filia perhibetur, tradit Pauſanias in Corinth. pag. 53. Plinio, lib. 1 v. ſect. v i. in Achaïa, *Sicyon*. Stephano: Σικυών, . . . ὁ πολίτης, Σικυώνιϑ.

ΣΙΚΥΩΝΙΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΣΥΛΟΥ. Tiberii nummus apud Goltzium. Sed ſuſpecta mihi ejus nummi auctoritas eſt: vereorque maxime, ne ΣΙΚΥΩΝΙΩΝ pro ΣΙΔΩΝΙΩΝ legerit.

ΣΙΛΛΥΕΩΝ. Antonini Pii, & Saloninæ nummi. Stephano, Σίλλυϑ, πόλις Ιωνίας, πρὸς τῆ Σμύρνη τὸ ἔθνικόν, Σιλλυεῖς.

ΣΙΝΓΑΡΑ.

ΚΟΛ. ΣΙΝΓΑΡΑ. Nummus Gordiani junioris, in Cimelio Regio. Plinio, lib. v. ſect. xxi. *Arabes, qui Retavi vocantur: horum caput Singara*. Nunc vicus eſt, *Sanzjar*. Stephano: Σίνγαρα, πόλις Ἀραβίας πρὸς τῆ Ἐδέσσα. Ibi Singarensis pugna Constantii Imp. adverſus Chofroën Perfarum regem, de qua nos egimus in Notis ad Themiftium, orat. 1.

ΑΥΡ. ΣΕΠ. ΚΟΛ. ΣΙΝΓΑΡΑ. Nummus Tranquillinæ, ex eodem Cimelio. Αὐρηλία Σεπτιμία Κολωνία Σίνγαρα. Et apud Seguinum, pag. 173. ubi turrita mulier, & vir natans in aquis ante pedes, ſitum urbis ad amnem indicat.

ΣΙΝΩΠΗΣ. Apud Goltzium, in Aſia, Tab. 1 v. Aquila Jovis fulmini infidet, ipſeque ex parte averſa inſculptus Juppiter Sinopites: quem eundem eſſe cum Serapide, atque ex oppido Sinope advectum eſſe Alexandriam, ibique vel ſub ea appellatione Jovis Sinopitæ cultum, produnt auctores varii: Dionyſius Periegetes, ubi de Alexandria, Eufſtathiuſque in eum locum: Tacitus, lib. 1 v. hiſtor. aliique. Urbs eſt in Ponto Aſiatico, Mithridatis Eupatoris ortu, regno, ſepulcroque nobilis, Diogeniſque natalibus. Stephanus: Σινώπη, πόλις Ἀφανεράτη τοῦ Πόντου. . . ὁ πολίτης Σινωπός, ἢ Σινωπίτης.

ΣΙΝΩΠΕΩΝ. In Theſauro Goltzii, pag. 233. & in Cimelio Regio.

COL. IVL. SINOPE. Titi nummus, e Thefauro Goltzii, pag. 240.

C. I. A. V. SINOPE. *Colonia Iulia Augusta Sinope*. Caracallæ nummus, apud Patinum, pag. 299. nunc Cimelii Regii. Plinio, lib. VI. sect. 11. *Colonia Sinope*. Vide & Ulpianum, lib. L. Dig. tit. xv. de Censibus. Serapidis, seu Sinopitæ Jovis effigiem hic nummus præfert.

C. I. F. SINOPE. AN. *Colonia Iulia Felix Sinope* vel *Sinopensis*. Getæ, apud eundem Patinum, pag. 317. Nunc ejusdem Cimelii. Vocula deinde illa AN. annum deductæ coloniam, sed qui in eo nummo est injuria temporum erasus, significat, qui in nummo sequente conspicuus. Cave enim virum alias eruditum audias, qui lib. de usu numism. pag. 769. & Flaviam dictam esse hanc coloniam asseverat, & ex Antonini Caracallæ prænomine Antoninianam hoc nummo appellari putat.

C. R. I. F. S. AN. CCCVIII. *Colonia Romana Iulia Felix Sinope*. Anno CCCVIII. non ut Tristanus conjiciebat parum feliciter, G. R. I. F. S. *Gordianus Romanorum Imperator Filius Serapidis*. Est Gordiani junioris nummus apud eundem Tristanum, pag. 508. Sic in Amisenorum nummis, qui Sinopensibus finitimi sunt, anni concessæ libertatis signantur, ut superius vidimus. Itaque cœpit hæc æra Sinopensium, anno Urbis Romæ DCLXXXIV. Cn. Pompeio Magno, M. Licinio Crasso Coss. quo anno Mithridate pulso, Ponticæ urbes Lucullo cesserunt. Ab eo enim anno trecentessimus & octavus annus occurret ille quo primum Gordianus solus imperium iniit, Balbino & Pupieno interemptis, qui Urbis Romæ fuit DCCCCLXXXI. Expugnatam inter ceteras a Lucullo Sinopen, Strabo est auctor, lib. XII. pag. 546. & aliquanto post, nempe, ut ex nummo colligimus, sub Julio Cæsare, coloniam Romanam esse factam: Νῦν ἦ καὶ Ῥωμαίων Σποικίας δέδεκται, καὶ μέγας δὲ πόλεως καὶ δὲ χάρις ἐκείνων ἔστι. Nunc Romanorum recepit coloniam, quæ in partem urbis agrique venit.

ΣΙΝΤΕΣΣΑΝΩΝ.

ΣΙΝΥΕΣΣΑΝΩΝ. E Goltzii Thesauro, pag. 232. & e Magna Græcia, Tab. xvii. Plinio, lib. iiii. sect. ix. *Oppidum Sinuessæ extremum in adjecto Latio*. Nunc supersunt ingentis oppidi rudera, prope castellum *Rocca di Mondragone*, inter ostia Liris *Garigliano*, & *Savonis Saone*. In hisce nummis Cancer insculptus, Neptunusve cum tridente: quæ sunt oppidi in litore positi symbola. Stephano: Σινύεσσα... τὸ ἐθνικόν, Σινυεσσαίων, καὶ Σινυεσσίων.

SIRMIVM.

CRISPVS ET CONSTANTINVS CC. Hoc est, *Cæsares*. SIRM. *Sirmii* signata moneta. Apud *Occonem*, pag. 536. Plinio, lib. iiii. sect. xxviii. *Sirmium oppidum, & civitas Sirmiensium*, in Pannonia. Hodieque *Sirmich* in ea Sclavoniæ parte quæ Turcis paret, inter *Savum* amnem, & *Dravum*.

SARMATIA. DEVICTA. SIRM. Sunt & alii similes plurimi, quibus subscripta epigraphæ SIRM.

SISCIA.

SISCIA. PROBI. AVG. *Siscia Probi Augusti*. Singularis Musei nostri nummus, *Probo Imp. cufus*, quem & *Tristanus* laudat, tom. iiii. pag. 284. & *Patinus*, pag. 437. In averfa superficie *Siscia* pingitur, forma muliebri, inter amnes duos, virili, qua pingi solent amnes, effigie: id quod situm oppidi egregie declarat, qualem *Plinius* descripsit, lib. iiii. sect. xxviii. *Colapis in Saum influens juxta Sisciam, gemino abeo insulam ibi efficit, quæ Segestica appellatur*. Hodie *Sissech*, ad *Savum* amnem, in *Croatia*.

SISCIA AVG. *Siscia Augusti*. Gallieni nummus: cui cum similem epigraphen *Probi* nummus proxime allatus præ se ferat, non *Probi* magis patriam *Sisciam* fuisse, ex eo efficere *Tristanus* debuit, quam *Gallieni*: præsertim cum e *Pannonia* oriundum, civitate *Sirmiensis*, *Probum* *Vopiscus* asseveret. Neque vero etiam *Romanæ* stirpis fuisse idem *Probus* existimandus est, quod in altero ejus nummo, e *Gaza Regia*, pars averfa lupam cum *Romulo* Remoque exhibet, adjectaque

epigraphe, ORIGINI. AVG. *Origini Augusti*. Nihil enim aliud ea voce signatur, quam imperii & imperatoris dignitatem omnem repeti a Romulo urbis & imperii conditore: ipsum tanti decoris auctorem & originem esse. Sic Mamertinus in Panegyrica oratione ad Maximianum habita, qui se Herculium appellabat, Herculem ait, cum eum hospitio Evander excepit, futuræ majestatis dedisse primordia, factamque inde Cæsarium domum, quæ Herculis fuisset hospitium: atque hunc demum diem, qui Natalis Urbis fuit, eundem fuisse *originem populi Romani*.

SISC. *Siscia*, & SISP. vel SISCP. *Siscia percussa* moneta, in Constantini, Licinii, Constantii, Constantis, & Gratiani nummis. Fuit nimirum hæc una ex urbibus sex, in quibus cudi moneta inferiore ævo solita est: atque adeo in Notitia Imperii, sect. XLII. primum inter illas locum obtinet.

Procuratores Monetæ.

Procurator Monetæ Siscianæ.

Procurator Monetæ Aquileiensis.

Procurator Monetæ urbis Romæ.

Procurator Monetæ Lugdunensis.

Procurator Monetæ Arelatensis.

Procurator Monetæ Trevirensis.

Additæ his deinde Constantinopolis, quæ in veteris Romæ jura transit, ac forsan Antiochia, Carthago, Cyzicus, Ravenna: quanquam notæ, quibus harum urbium aliquæ signari dicuntur in nummis, obscuræ ac dubiæ sunt. Paucis certe civitatibus, post Aureliani fere tempora jus cudendæ monetæ concessum, cum prius ad omnes promiscue pertineret, quarum nummos tractamus, non tamen sine permisso Principis, aut certe Proconsulis: uti ex Patrensi nummo intelligimus, sub Augusto, INDVLGENTIAE. AVG. MONETA IMPETRATA. Et ex aliis, in quibus PERMISSV AVGVSTI, & PERMISSV DOLABELLAE, legimus.

ΣΙΤΑΛΙΑΙΩΝ. E Cimelio Ill. Harlæi. Forte pro Σα-

παλαιῶν, a Σάταλα vel Σαπαλία Lydiae, cujus oppidi mentio in Notitia Hieroclis, pag. 13. ὁ Σατάλων. In altera Notitia, pag. 29. Σαταλέων. Ab Armenia oppido cognomine gentile nomen est Σαταλώς, non Σαταλιάς, apud Stephanum.

ΣΙΦΝΟΥ, & ΣΙΦΝΙΩΝ. In Goltzii nummis, Tab. XIX. Plinio, lib. IV. sect. XXI. in Cycladibus insulis, *Siphnus, ante Meropia*, &c. Stephano: Σίφνις, ὅτι τῶν Κρήτων νῆσος. . . . τὸ ἐθνικὸν, Σίφνις. Hodie *Sifano*. Vide nostras in Plinium notas. In hisce nummis vel Juppiter laureatus, vel Diana venatrix insculpta.

ΣΙΦΩΝΙΑΤΩΝ. Titi nummus, apud Oconem, pag. 168. sed falso, ut arbitror, pro ΚΥΔΩΝΙΑΤΑΝ. Nam id oppidi nomen ignotum, & a Σιθωνία, quæ pars Thraciæ est, quæ vox affinior videri queat, non Σιθωνιάτης, sed Σιθώνις derivatur.

ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΣ. Vide ΙΑΙΕΩΝ.

ΣΚΑΜΒΩΝΙΑΔΩΝ.

ΚΟΙΝΟΝ. ΣΚΑΜΒΩΝΙΑΔΩΝ. Nummus Hadriani, e Thesauro Goltzii, pag. 218. Stephanus: Σκαμβωνιάδαι δῆμος Ἀθηκός, &c.

ΣΚΗΨΙΩΝ. M. Aurelii nummi. Plinio, lib. V. sect. XXXII. *Palæscopsis, & Regio Scepsis*. Stephano: Σκήψις. . . . τὸ ἐθνικὸν, Σκήψις, in Æolide Asiæ parte. Hinc Demetrius Scepsius, de quo egimus in indice Auctorum, qui in Pliniano opere appellantur.

ΣΚΗΨΙΩΝ. ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. *Scepsiorum sacer Senatus*. Caii Cæsaris nummus e Thesauro Goltzii, pag. 232.

ΣΚΙΑΘΟΥ. In Claudii nummo e Cimelio Regio, Patinus, pag. 102. ΚΙΑΘΟΥ legit. Num ΣΚΙΑΘΟΥ legi fatius sit, considerandum. Plinio, lib. IV. sect. XXIII. *Sciathos*, insula est ante montem Athon, in Ægæo mari.

ΣΚΙΡΦΑΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Claudii nummus e Thesauro Goltzii, pag. 232. Stephanus: Σκίρφα, πόλις Φωκική τὸ ἐθνικὸν Σκίρφιος, καὶ Σκίρφαϊος.

ΣΚΟΤΟΥΣΣΑΙΩΝ. In vetere Græcia Goltzii, Tab.

- xxi. Plinio, lib. iv. sect. xvii. *Scotuffæi liberi*. In Macedonia fuere, haud procul amne Strymone. Lyram hic nummus insculptam habet, cui noctua insidet: ex averfa superficie, Palladem.
- ΣΚΥΛΛΑΤΙΩΝ. E Magna Græcia Goltzii, tab. xxviii. cum proræ effigie, & Mercurio petafato. Plinio, lib. iiii. sect. xv. *Scylletium*. In orientali Calabriae ulterioris parte, in finu cognomine Scyllacio, qui Tarentino est proximus. Nunc *Squillace*. Vide notas in Plinium. In Conc. CP. V. pag. 376. Vigili Constituto fubfcribit *Zacchæus Epifcopus Ecclefie Scyllaconæ*.
- ΣΚΥΡΙΩΝ. Goltziani in Græcia vetere nummi. Plinio, lib. iv. sect. xxi. *Scyros*. Stephano: Σκῦρος, νῆσος ... οἱ νοιοῦται, Σκῦριοι. Hodie *S. Georgio di Scyro*, infula Ægæi maris. In his navis rostrum insculptum, Neptunusque cum tridente.
- ΣΜΙΝΘΑΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 232. Plinio, lib. v. sect. xxxii. in Æolide, *Smintheum templum durat*. Stephano: Σμίνθη, πόλις Τεσίας. τὸ ἔθνικόν, Σμινθηῶνος, & Σμινθεύς. Apollini Smintheo facer is locus fuit, cui nomen factum aïunt a fugatis inde muribus: sunt enim σμίνθη mures, Cretenfium lingua. Vide Eufthium in Homer. Iliad. d.
- ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ.
- ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΙΕΡΑ. ΚΑΙ. ΕΛΕΥΘΕΡΑ. ΣΥΝΚΑΗΤΟΣ. Augufti nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 232. & apud Occonem, pag. 183. *Smyrnæorum facer ac liber Senatus*.
- ΣΕΒΑΣΤΗ. ΣΥΝΚΑΗΤΟΣ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Capita duo averfa: alterum Livie Augufti conjugis, ac Tiberii matris: alterum, non Augufti, ut Patinus putat, pag. 55. nam is tum diem fuum obierat, cum hic nummus cufus est, fed Senatus: quod & epigraphe palam facit. *Augufta. Senatus. Smyrnæis Neocoris*. Ex parte averfa, templum quatuor columnarum, cujus in medio Tiberius ftat togatus, cum fceptro: ΣΕΒΑΣΤΩ. ΤΙΒΕΡΙΩ. ΕΠΙ. ΠΕΤΡΩΝΙΟΥ. *Augufto Tiberio. Sub Petronio Præto*. Juffu Livie ac

Senatus decreto concessum Smyrnæis ut Tiberio templum apud se dedicarent, hic nummus admonet. Jussu, inquam, Liviæ, quæ quasi imperium cum Tiberio ex æquo divideret, per se multa, non tamen sine Senatusconsulto, agebat. Dionem vide, lib. LVII. pag. 699. Tacitus, lib. IV. Annal. *Decrevere Asiæ Urbes templum Tiberio, matrique ejus, ac Senatui, & permissum statuere.* Et multis deinde interjectis: Tiberius Cæsar adesse frequens Senatui, legatosque Asiæ ambigentes quanam in civitate templum statueretur, plures per dies audit. Rogati sententiam Patres, Smyrnæos prætulere. Censuitque Vibius Marsus, ut M. Lepido, cui ea provincia obvenerat, super numerum legaretur, qui templi curam susciperet. Et quia Lepidus ipse deligi se per modestiam abnuebat, Valerius Naso e Prætoris sorte missus est. Non igitur præfectus operi Petronius, ut Patino visum, sed Prætor urbis fuit: ut provinciæ Proconsul Lepidus. Prætorum vero nomina nummis inscribi, tralatitium est. Legit Patinus, præterea, ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΗΕΡΟΝΥΜΟΥ, pro ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Quod quis aut ferat, aut intelligat? Cur autem in hisce nummis sit prora navis insculpta, ex Aristide intelliges, tom. I. orat. in Smyrnam, coram M. Antonino & Commodo F. habita, pag. 402. Καλοῦσι γάρ σε ἡεὺς ὄρεα πρῶτη Διονυσίαις, τριήρης ἰερὰ τῷ Διονύσῳ φέρεται κύκλῳ δι' ἀγορᾶς. Τὸ δ' ἔστι σύμβολον. Ὡς ποτὲ Χίοι πλώσαντες ἔπι τὴν πόλιν, ὡς ἐρήμην ἀρήσοντες, τῆς ἀνδρῶν σπόντων ἐν τῷ ὄρει, χεῖρα ἐκ τῆς νεῶν ὀφθέντες ὑπὸ αὐτῶν χαπόντων, οὐ μένον τ' πείρας ἀπέτυχον, ἀλλὰ καὶ τὰς ναῦς καταπάλεσαν, &c. Etenim primo vere, cum aguntur Dionysia, sacra Baccho triremis per forum circumfertur: quod quidem est hujus rei, quam dicam, signum. Cum aliquando Chii ad urbem navigassent, quasi vacuam invasuri, quandoquidem cives in monte aberant: postquam ab illis descenditibus ipsi sunt e navibus conspecti, non spe tantum frustrati sunt, sed & naves insuper amiserunt &c. Iterumque in Gratulatione Smyrnæa, præsentem Commodo habita, pag. 473. Καὶ τριήρης πρὸ

ὡς δεικνυμένη ἢ Διονυσίοις, ... σύμβολον νίκης παλαμᾶς ὡς
 ἐνίκην Σμυρναῖοι βαλχέουοντες, Χίους ὄπλοις καὶ ναυσὶ πε-
 φεαλίαις. *Et triremis quaedam Dionysis monstrabatur....*
veteris signum victoriæ, quam Smyrnæi Bacchum colentes
de Chiis, qui armis fuerant & navibus muniti, retule-
rant.

ΣΜΥΡΝΑΙΟΙ. ΣΕΒΑΣΤΟΙΣ. *Smyrnæi Augustis.*
 Augusto nempe, vel Tiberio potius, & Livix, quo-
 rum in eo nummo capita expressa, in Cimelio Regio:
 & apud Patinum, pag. 56. In parte averfa Astarte
 Dea a Victoria coronatur. Prætoris, ut videtur, no-
 men adjectum: ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ. ΚΟΛΛΥΒΑΣΙΟΣ.

...ΑΡΧΙΕΡ. ΑΣ... ΕΦΕ. ΠΑΡΑΛΕ. ΣΜΥΡ...Σ.
 Livix nummus, apud Patinum, pag. 57. quem sic ex-
 plere juvat ex conjectura. ΕΠ. ΑΡΧΙΕΡ. ΑΣΚΛΗΠ.
 ΕΦΕ. ΠΑΡΑΛΕ. ΣΜΥΡΝΗΣ. Ἐπὶ δεξιερῶς Ἀσ-
 κληπῆδου, Ἐφέσου, Παρραλίας vel (ut in nummis sæpe
 et pro ι, occurrit,) Παρραλείας, Σμύρνης. *Sub Pontifice Af-*
clepiade, Ephesi, oræ maritimæ, Smyrnæ. Quin ipsa Ephes-
 us a Dionysio Periegete, vers. 827. Παρραλία vocatur:

Παρραλίῳ Ἐφέσον, μεγάλῳ πόλιν Ἰοχαίρης.

Maritimam Ephesum, magnam urbem Dianæ.

Affinis huic ille est, quem Occo affert, pag. 84. in
 quo Augusti & Livix capita: epigraphe, quæ licet vi-
 tiata, stabiliat conjecturam nostram: ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ...

ΗΣΚΛΑΕ. ΕΦΕ. ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ΓΑΙΟΝ. ΚΑΙΣΑΡΑ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. Nummus
 Caii Augusti F. ex Museo nostro, cum Cancri effigie:
 quæ in nummis maritimarum urbium sæpe insculpta.

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΜΥΩΝΟΣ. Victoria cum palma &
 corona. *Smyrnæorum Myone* Prætoze. Ex parte altera,
 ΓΑΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ. ΕΠΙ. ΛΟΥ. ΘΑΛ. *Caium*
Cæsarem Augusti F. sub Lucio Thallo Proconsule. Apud
 Trifstanum, tom. i. pag. 141.

ZMY. pro ΣΜΥ. in nummo Claudii, apud Trifstanum,
 pag. 188. ut apud Gruterum, pag. 225. DIVO. IV-
 LIO. CIVIT. ZMYRNAEORVM. In am-
 bitu nummi legit idem Trifstanus, ΕΠΙ. ΧΡΕΣΧΙΟΥ.

ΨΙΛΩΠΑΤ. ac de Pfile insula uni Plinio memorata accipit, sic deinde interpretatus: ΨΙΛΩ. ΠΑΤΡΙΣ. *Pfīlo patriæ sub Creschio, Smyrnæis.* Nugæ. Nec Pfile memoratu digna, nec sic copulari civitates in nummis solent. Lege, meo periculo, ΕΠΙ. ΧΡΕΣΧΙΟΥ. ΦΙΛΟΠΑΤ. *Sub Chreschio Philopatore, Smyrnæorum scilicet tum Magistratu.* In vet. Inscript. apud Gruterum, pag. 261. L. CHRISCIUS. Cognomen ei Philopator fuit, ut Polemoni Laodicenorum in Caria Prætori, uti suo loco vidimus.

ΚΛΑΡΟΣ. ΣΜΥΡ. ΕΠΙ. ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ. *Sub Hermogene Præto. Neronis nummus, apud Tristano, tom. 1. pag. 228. & apud Patinum, pag. 199. cum Meletis annis effigie, quo Smyrne alluitur: quo nummo nihil aliud significatur, quam præcipuum apud Smyrnæos Apollinis Clarii cultum fuisse, quanquam præcipuum ejus Dei fanum a Smyrna abesset. Sic nummos alios singulares accipi oportet, ΝΙΚΑΕΩΝ ΣΑΓΑΡΙΣ, &c.*

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΕΠΙ. ΒΩΛΑΝΟΥ. *Vespasiani nummus, apud Tristan. pag. 291. cum Jovis effigie, victoriam dextra gestantis, hastam læva, cum epigraphæ ΑΚΡΑΙΟΣ, de qua supra.*

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΕΡΜΟΣ ΕΠΙ. ΒΟΛΑΝΟΥ. *Sub Bolano. Fluvii decumbentis effigies. Plinius, loc. cit. A Smyrna Hermus campos facit, &c.* In altera nummi parte, ΔΟΜΗΤΙΑΝΟΣ. ΚΑΙ. ΤΙΤΟΣ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ. *Domitiani & Titi capita adversa, in Cimelio Regio.*

ΔΟΜΗΤΙΑΝΟΣ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ. ΔΟΜΗΤΙΑ. ΣΕΒΑΣΤΗ. *In parte averſa, ΕΠΙ. ΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΥ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ. ΣΜΥΡ. Sub Demonstrato Præto Smyrnæorum.* Apud Patinum, pag. 167. nunc Cimelii Regii.

ΜΕΛΗΣ. ΣΜΥΡ. *Μέλης Σμυρῶων.* Nummus Sabinæ, apud Spanhemium, pag. 891. Plinius, lib. v. sect. xxxi. *Smyrna, amne Melete gaudens, non procul orto.* Pausanias, in Achaïcis, pag. 211. ad fontes ejus amnis ait

antrum exstare, in quo fama sit sua carmina scripsisse Homerum. Staius, lib. 111. Silvar. de Homero:

Smyrna tibi natale solum, potusque verendo

Fonte Meles.

Herodotus, lib. de vita Homeri, pag. 559. Melesigenem inde eum appellatum tradit. Ut Sabinæ porro cuso numismate, sic Hadriano, cujus uxor Sabina, inscriptione posita grati animi pignus dedere Smyrnæi: Hanc Sponius affert, in Itiner. Athen.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ

ΑΔΡΙΑΝΩΙ

ΟΛΥΜΠΙΩΙ ΣΩΤΗΡΙ

ΚΑΙ ΚΤΙΣΤΗΙ.

ΑΝΤΙΝΟΟΣ. ΗΡΩΣ. ΠΟΛΕΜΩΝ. ΑΝΕΘΗΚΕ.

ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ. *Antinous Heros. Polemon posuit Smyrnæis.* E Gaza Regia, & apud Patinum, pag. 209.

Polemon Sophista, de quo jam obiter diximus in nummis ΑΒΟΛΛΑΙΩΝ, Laodicens fuit, a Smyrnen-sibus deinde civitate donatus, Hadriano Imp. adeo acceptus, ut in ejus gratiam is ingentem pecuniæ vim Smyrnæis impenderit ad opera publica. Auctor Philostratus, lib. 1. de vitis Sophist. pag. 530. quem consule: neque enim hic vacat exscribere. Ejus orationes duas edidit non ita pridem P. Possinus e Societate nostra. Polemon ipse statuam ac nummum Antinoo posuit, quem sciret Hadriano Principi carum.

ΣΜΥΡ. ΠΕΡΓ. ΕΦΕΣΙΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ.

Nummus Antonini Pii. *Σμυρναίων, Περγαμηνών, Ἐφεσίων, ὁμόνοια.* Diana Ephesia inter Æsculapium Pergamenorum Deum, & Smyrnen Amazonem, a qua urbi nomen. In Cimelio Reginae Christinae.

ΣΜΥΡ. ΕΠΙ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. ΑΠΡΟΝΙΑΝΟΥ.

Smyrnenorum, sub Proconsule Aproniano. Nummus Antonini Pii, cum Cybeles sedentis effigie, e Cimelio Regio.

ΜΕΙΛΗΝΣΙΩΝ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ.

Nummus Antonini Pii, e Cimelio Regio, quo utriusque civitatis, Mileti Smyrnæque, concordia significatur: non, uti Tristanus putat,

putat, pag. 301. profectos Smyrnæos a Milefiis. Vide nummum ΚΩΩΝ, ΜΙΑΗΚΙΩΝ. In isto Apollo Milefiorum, Smyrnæorum Æsculapius Deus insculptus. Smyrnæ fanum Æsculapii fuisse, testis est Aristides, orat. de concordia ad civitates Asiaticas, tom. 11. pag. 307. Pagina nummi altera, ΑΥ. ΚΑΙ. Τ. ΑΙ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Τίτος Αἴλιος Ἀδριανὸς Ἀντωνεῖνος.

ΑΤΤΑΛΟΣ. ΣΟΦΙΣΤΑΙΣ. ΠΑΤΡΙΣΙ. ΣΜΥΡ. ΛΑΟ. Ἀττάλοῦ Σοφιστῆς ταῖς πατρίσι, Σμύρῃ, Λαοδικεία, subintellige ἀνέθηκεν. *Attalus Sophista patriis suis Smyrnæ & Laodiceæ dedicavit.* M. Aurelii nummus, e Cimelio Regio. Vide supra, ΚΑΛΚΑΔΟΝΙΩΝ. Viros qualibet arte insignes in civium numerum urbes sæpenumero plurimæ cooptabant: sic ut multarum civitatum civis vir unus diceretur. Ut ceteris argumentis superfedeam, testis inscriptio vetus apud Gruterum, pag. 314. qua Asclepiades quidam appellatur ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ, ΕΡΜΟΠΟΛΕΙΤΗΣ, ΠΟΤΙΟΔΑΝΟΣ, ΝΕΑΠΟΛΕΙΤΗΣ, ΚΑΙ. ΗΛΕΙΟΣ, ΚΑΙ. ΔΘΗΝΑΙΟΣ. ΒΟΥΔΕΥΤΗΣ. ΚΑΙ. ΑΛΛΩΝ. ΠΟΛΕΩΝ. ΠΟΛΛΩΝ. ΠΟΛΕΙΤΗΣ, ΚΑΙ. ΒΟΥΔΕΥΤΗΣ. In eo nummo Juppiter Laodiceam signat, a quo ea, ut diximus suo loco, Diospolis est appellata: Smyrnæ Cybele turrita sedens, læva innixa cantharo, leone ad pedes adsidente. Cybelen Smyrnæorum Deam Præsidem esse, alii quoque Nummi significant: Cantharus, vini in eo tractu ubertatem declarat. Utrumque Plinius egregie confirmat, lib. xvi. sect. l. *M. Varro auctor est, vitem fuisse Smyrnæ apud Matroum biferam.* Matroum Matris Deum Cybeles fanum est. In Plinianis libris hætenus editis, Varronisque ipsius, ex quo hæc emanarunt, legitur, *Smyrnæ apud mare.* Sed utrobique mendum existare haud leve, ex MSS. Plinii exemplaribus feliciter deprehendimus. Nam in Regiæ Bibliothecæ codicibus duobus, Colbertinæ tribus, & Thuanæo, quem Colbertina Bibliotheca servat, Chiffletiano, quem Dalecampius, &

Toletano, quem Pintianus vidit, *Smyrnæ apud Matrem* scribitur: cum legi haud dubie par sit, *apud Matroum*. Et *Μητῶν* certe *Smyrnæ* fuisse, *Matris Deûm* Cybeles fanum, Strabo lib. xiv. pag. 646. locupletissimus est auctor. Plinius ipse quoque lib. xiv. sect. vi. ubi de vino *Pramnio*: *Nascitur Smyrnæ regione, juxta delubrum Matris Deûm*. Hinc hymnos Cybeles *ματῶν* vocarunt, quos primus tibia cecinit *Sirites*, teste *Athenæo*, lib. xiv. pag. 618. & *Julio Polluce*, lib. iv. cap. x. *Συρίτης κατηύλησε τὰ Ματῶν ὄρωτος*: *Dalecampio τὰ Ματῶν* apud *Athenæum* *Cereales* hymnos nequicquam reddente. Fuit autem ipsa *Deûm Mater* & *Isis* ibi etiam, ut & alibi, appellata: unde *sacerdotem Isidis Smyrnæ* fuisse monet *Aristides*, tom. i. *Serm. sacr.* pag. 490.

CMYPNAIΩN. NEIKOM. OMONOIA. In *M. Aurelii* nummo, figuræ turritæ duæ dextras jungunt.

CTPA. M. CEAΛIIOY (forte CTIΔIIOY.) OMO. CMYP. NEIKOM. *Ceres* stat, sedente *Cybele*, in *M. Aurelii* nummo, e *Gaza Regia. Prætoris M. Suillio, Concordia Smyrnæorum, & Nicomediensium*.

CMYPNAIΩN. Γ. NEΩKOPΩN. EΠI ΔIOΓE-NOYC. *Julia Mæia*, e *Cimelio Regio, sub Diogene Prætoris*. *Amazon templum* sustinet.

CMYPNAIΩN. CTP. ΠO. AIΔ. APIZHΛOY. *Στρατηγὸς Πο... Αἰλίου Ἀειζήλου*. *Commodi* nummus, in quo *Cybele* curru leonum vehitur, e *Cimelio Regio*.

CMYPNAIΩN. ΠPΩTΩN. ACIAC. Ex parte altera, EΠ. M. AYP. TEP TI OY. ACIAPXOY. *Sub M. Aurelio Tertio Asiarcha*. Apud *Spanhem*. pag. 693. e *Cimelio Regiæ Christinæ*.

EΠI. CTPA. KΛ. P OYΦI N OY. COΦICTOY. CMYPN. *Commodi* nummus e *Cimelio Regio*. *Cybele* cum leone.

CMYPNAIΩN. Γ. NEΩKO. ΘEAC. PΩMHG. *Roma* sedens. *Smyrnæis tertium Neocoris Deæ Romæ*. *Julia Domnæ* nummus, e *Cimelio Regio*. *Tertium* jam

se esse Neocoros, ex quo nempe Severus, cujus Julia conjux fuit, principatum obtinebat, Smyrnæi gloriantur: quos historici referunt principes omnium existisse, qui templum urbi Romæ statuerent. Tacitus, lib. 1 v. *Annal. Smyrnæi dixerunt se primos templum urbis Romæ statuisse, M. Porcio Catone Consule, magnis quidem jam Romani populi rebus, nondum tamen ad summum elatis, stante adhuc Punica urbe, & validis per Asiam regibus.*

CMYRNAIΩN. Serapidis effigies. Ex parte averfa pro-
ra navis, iterumque CMYRNAIΩN.

CTPA. ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ. ΟΜΟ. CMYRN. ΑΑΚΕ-
ΔΑΙ. Commodi nummus, e Gaza Regia, in quo
Mars cum Cybele, illo Lacedæmoniorum Deo, ista
Smyrnæorum Dea Custode ac Præsidente. Στρατηγὸς Ἡρα-
κλῆδου. Ὁμόμοια Συμυρνῶν, Λακεδαιμονίων. *Prætoris He-
raclide. Concordia Smyrnæorum & Lacedæmoniorum.*

ΕΠΙ. CTPA. ΚΑ. CTPATONEIKΟΥ. CMYRNAIΩN.
Sub Prætoris Stratonico. Cybeles sedentis effigies in
Severi nummo, e Gaza Regia.

ΠΡΩΤΑ ΚΟΙΝΑ ΑΓΙΑΣ CMYRNAIΩN. ΕΠΙ.
CTPA. ΚΑ. ΡΟΥΦΙΝΟΥ. CΟΦΙ. Severi & hic
nummus est e Gaza Regia, apud Tristanum, tom. II.
pag. 96. *Prima Certamina Communia Asiæ apud Smyr-
næos, sub Prætoris Claudio Rufino Sophista.* Delectam a
Communi Asiæ urbem hanc nummus significat, quo
conventus totius Provinciæ fieret, ludique solennes,
& in templo ejus oppidi sacra communia, tum pri-
mum, Severi nempe principatu, celebrata. Sic enim
in Titi nummo legimus, CONGIAR. PRIM. P. R.
DAT. & CONGIAR. TER. non quod ante nul-
lum populo Rom. congiarium datum sit: datum enim
a Julio Cæsare & aliis scimus: sed quod antea a Tito
nullum. Est & Gallieni similis alter apud Tristanum,
tom. III. pag. 93. ΕΠΙ. CTP. Μ. ΑΥΡ. ΟΡΕΣ-
ΤΟΥ. CMYRNAIΩN. ΝΕΩΚΟΡΩN, in num-
mi ambitu: deinde in corona, mediam aream verba hæc
obtinent, ΠΡΩΤΑ ΚΟΙΝΑ ΑΓΙΑΣ. CMYRN.

C M Y P N A I Ω N . Π Ρ Ω Τ Ω N . A C I A C . B . N E Ω K O P Ω N . Nummi Julæ Domnæ , Caracallæ , Julæ Mæ-
 fæ , & Alexandri Severi , in Cimelio Regio : quibus
 nummis civitatis ejus prærogativa significatur , quod
 ceteræ eo conventum agerent , disceptarentque ibi fini-
 timæ civitates. Neque enim usitata illæ in nummis for-
 mulæ , C M Y P N A I Ω N Π Ρ Ω Τ Ω N A C I A C : &
 in Augusti numismatibus , Caracallæ , Getæ , Macrini ,
 Alexandri Severi , Gordiani , Tranquillinæ , & Vale-
 riani , Ε Φ Ε C I Ω N Π Ρ Ω Τ Ω N A C I A C . Caracal-
 læ , Herennii Etrusci , & Valeriani , Π Ε Ρ Γ Α Μ Η Ν Ω N
 Π Ρ Ω Τ Ω N . Non , inquam , hæ formulæ contentio-
 nes tantum inter se se urbium significant , de præroga-
 tivæ dignitate , ut visum alias eruditis viris : sed vel lu-
 dos primum a Communi Asiæ in ea urbe editos , sub
 eo Augusto , cujus effigies in nummo est , vel in finiti-
 mas civitates jurisdictionem , quod eo deferre causas hæ
 cogerentur , ut eo foro disceptarent , propterea que prin-
 cipatum inter ceteras sui quæque tractus obtinerent.
 Plinius , loc. cit. *Smyrnæum conventum magna pars Æo-
 lia frequentat* &c. Vide quæ diximus in nummis
 A M A C E I A C .

C M Y P N A I Ω N . Π Ρ Ω Τ Ω N . Γ . N E Ω K O P Ω N . Τ Ω N .
 C E B A C T Ω N . Neocori Augustorum dicuntur , nem-
 pe Getæ & Caracallæ : (est enim hujus Principis effi-
 gie cufus iste Regiæ Gazæ nummus :) quod in eorum
 gratiam ludos , certaminaque ederent , & sacra tum
 tertium facerent. Sunt & Julæ Domnæ inscripti , Ε Π .
 C T . Ρ Ο Υ Φ Ι Ν Ο Υ , Ἐπιγραφή τοῦ Ρουφίνου . Ε Π . C T .
 Κ Λ . Α Ρ Ι C T Ο Φ Α Ν Ο Υ C , Κλαυδίου Ἀειροφάνους .

Ε Π . C T P . Μ . Α Υ Ρ . Γ Ε Μ Ι Ν Ο Υ . C M Y P N A I Ω N .
 Π Ε Ρ Γ Α Μ Η Ν Ω N . Ο Μ Ο Ν Ο Ι Α . Caracallæ , e Ga-
 za Regia. Isis , Nemesis , Æsculapius , stantes .

Α Υ . Κ . Μ . Α Ν Τ Ω Ν Ε Ι Ν Ο C . Caracallæ , apud Oc-
 conem , pag. 383 . & in Cimelio Regio. In superficie
 averfa : C M Y P N . Π Ρ Ω Τ Ω N Τ Ω N C E B A C T Ω N
 Κ Α Λ Λ Ε Ι . Κ Α Ι . Μ Ε Γ Ε Θ Ε Ι . Ε Π Ι . C T Ρ Α Τ Η .
 Τ Ι Β . Κ Ρ Η Τ Α Ρ Ι Ο Υ . Legit Sponius , in Itin. Athen.

CΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. ΑCΙΑC. Γ. ΝΕΩ-
 ΚΟΡΩΝ. ΤΩΝ. CΕΒΑCΤΩΝ. ΚΑΛΛΕΙ. ΚΑΙ.
 ΜΕΓΕΘΕΙ. ΕΠΙ. CΤΡΑΤΗ. ΤΙΒΕΡΙΟΥ. ΚΑΙ.
 ΚΡΗΤΑΡΙΟΥ. *Smyrnæorum. Primorum certaminum*
Augustalium, pulcritudine & magnitudine. Sub Prætorè
Tiberio Cretario. Et Cretarii mentio apud Gruterum,
 pag. 1077. Horum Augustalium a Smyrnæis editorum
 mentio iterum in Marmore Oxoniensi, pag. 47. Ἀγαθὴ
 Τύχη. Καθὰ ἐπιφύσαστο ἡ κρατίστη Βουλὴ τῆς ΠΡΩΤΗΣ
 ΤΗΣ ΑCΙΑC ΚΑΛΛΕΙ ΚΑΙ ΜΕΓΕΘΕΙ, καὶ
 λαμπρότητις καὶ μεγαλοπόλεως τῆς Ἀσίας, καὶ ΤΡΙC ΝΕΩ-
 ΚΟΡΟΥ ΤΩΝ ΣΕΒΑCΤΩΝ, καὶ τὰ δόγματα τῆς ἱε-
 ρωτάτης ΣΥΝΚΛΗΤΟΥ καὶ κόσμου τῆς Ἰωνίας ΣΜΥΡ-
 ΝΑΙΩΝ πόλεως. *Cum Bona Fortuna. Ex decreto Incltyti*
Senatus PRIMÆ PER ASIAM PVLCRIT-
VDINE ET MAGNITVDINE, & splen-
didissima, & Metropoleos Asia, & TER ÆDITVÆ
AVGVSTALIVM, ex decreto sanctissimi Sena-
tus & ornamenti Ionia SMYRNÆORVM civi-
tatis. Cum Prima per Asiam civitas pulcritudine &
magnitudine Smyrna vocatur, palam est quam recte
 Plinius, loc. cit. Smyrnam, uti & Ephesum, *alterum*
Asia lumen appeller.

ΕΠΙ. C. ΙΠΠΟΛΕΙΤΟΥ. (pro ΙΠΠΟΛΥΤΟΥ.)
 CΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. ΑCΙΑC. Γ. ΤΩΝ.
 ΝΕΩΚΟΡ. ΤΩΝ. CΕΒ. *Sub Prætorè Hippolyto,*
Smyrnæorum qui primi ex Asia tertium Neocori Augusto-
rum fuere. Alexandri Severi scilicet, & Juliae Mamææ
 matris quorum ille sub Solis effigie, ista sub Lunæ
 icone adumbratur, in nummo Gaza Regiæ.

CΜΥΡΝΑΙΩΝ. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΠΙ. CΤΡ. ΑΝ-
 ΤΙΟΧΟΥ. *Sub Prætorè Antiocho. Juliae Mæxæ, apud*
 Trifanum, tom. 11. pag. 372. Pallas fedet, hastam
 læva, dextra victoriolam gerit.

ΕΠΙ. ΤΕΡΤΙΟΥ. ΑCΙΑΡΧΟΥ. CΜΥΡΝΑΙΩΝ.
 Γ. ΝΕΩΚ. Isis stat & Nemesis, in Gordiani junioris
 nummo, e Gaza Regia. *Sub Tertio Asiarcha, Smyr-*
næis tertium Neocoris.

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΡΟΥΦΙΝΟΥ.
 ΣΟΦΙ Σμυρναίων τῆς Νεωκόρων. Ρουφίνου Σοφιστοῦ. *Smyr-
 naeorum ter Neocororum. Rufino Sophista* Prætoze. Ama-
 zon Smyrne dextra ædiculam, læva bipennim gerit.
 Tranquillinæ nummus, apud Sponium in Itiner. Athen.
 Quod ad Prætozem spectat, qui superius in nummo
 Severi, appellatus est ΚΛ. ΡΟΥΦΙΝΟΣ. ΣΟΦΙΣΤΗΣ,
 exstat inscriptio perhonorifica de eo, allata a Sponio,
 in Itiner. Athen.

ΟΙ ΘΕΙΟΤΑΤΟΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ ΣΕΟΥΗΡΟΣ ΚΑΙ
 ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ ΚΑΙ ΣΑΡΕΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ. ΕΙ
 ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΡΟΥΦΙΝΟΣ Ο ΠΟΛΕΙΤΗΣ ΥΜΩΝ Ο ΔΙΑ
 ΤΗΝ ΠΡΟΑΙΡΕΣΙΝ Η ΣΥΝΕΣΤΙΝ ΕΠΙ ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ
 ΤΟΝ ΕΝ ΛΟΓΟΙΣ ΣΥΝΕΧΗ ΒΙΟΝ, ΤΗΝ
 ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑΝ ΤΟΙΣ ΣΟΦΙΣΤΑΙΣ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΘΕΙΑΣ
 ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΗΜΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΤΕΛΕΙΑΝ
 ΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΚΑΡΠΟΥΜΕΝΟΣ ΥΜΩΝ ΑΥΤΟΝ
 ΕΚΟΥΣΙΩ ΑΝΑΓΚΗ ΠΡΟΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ ΥΦΕΣΤΗ
 ΤΗΝ ΣΤΡΑΤΗΓΙΑΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ
 ΦΙΛΑΤΡΟΝ ΤΗΝ ΓΟΥΝ ΕΙΣ ΤΑ ΑΛΛΑ ΜΕΝΕΙΝ
 ΑΠΡΑΓΜΟΣΥΝΗΝ ΑΚΕΙΝΗΤΟΝ ΑΥΤΩ
 ΔΙΚΑΙΟΤΑΤΟΝ ΕΣΤΙΝ ΟΥ ΓΑΡ ΑΞΙΟΝ ΤΩ ΑΝΔΡΙ
 ΤΗΝ ΕΙΣ ΥΜΑΣ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΖΗΜΙΑΝ
 ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΤΑΥΤΗΝ ΥΜΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ ΥΠΕΡ
 ΑΥΤΟΥ ΤΗΝ ΧΑΡΙΝ. ΕΥΤΥΧΕΙΤΕ. ΕΠΡΕΣΒΕΥΕΝ ΑΥΡ.
 ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ ΚΑΙ ΑΙΔΙΟΣ ΣΠΗΡΑΤΟΣ.

*Divinissimi Imp. Severus & Antoninus Cæsares, Smyr-
 naeis. Si Claudius Rufinus civis vester, qui ob professio-
 nem studiorum, & assiduam in eloquentia vitam, propo-
 sitam Sophistis secundum divina majorum nostrorum edi-
 cta, vacationem munerum meretur, vobis ipsum ex ne-
 cessitate postulantibus, Præturam inecat ex caritate pa-
 triæ, eum idcirco ab aliis muneribus vacationem habere
 integram æquum est. Nefas est enim illius erga vos bene-
 volentiam sibi damno esse: ubi vos ipsi præsertim hoc ei
 dari beneficium rogastis. Bene valete. Legati fuere Au-
 relius Antoninus, & Ælius Speratus.*

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ.

ΟΜΟΝΟΙΑ. Otaciliæ Severæ nummus, in quo urnæ binæ cum palmis. Apud Sponium, in Itiner. Athen.

ΕΠ. C. ΦΙΛΗΤΟΥ. ΙΠΠΙΚΟΥ. CΜΥΡΝΑΙΩΝ Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Tria templa in Valeriani nummo, e Gaza Regia: Valeriano nempe Augusto, & liberis, dicata a Smyrnæis, qui se ter Neocoros Augustorum vocant. *Sub Prætorē Philota Hippico.* Ionice, ut alibi monuimus, Φιλώτης, pro Φιλώτας dicitur. Vide supra, CÆSARE A *Bithyniæ.*

CΜΥΡΝΑΙΩΝ Γ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΠ. CΕΞΤΟΥ. *Sub Sexto* Prætorē. Gallieni nummus, e Cimelio Regio.

CΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΠΡΥΤΑΝΕΙC. Apud Seguinum, pag. 27. nunc Cimeli Regii: qua voce Smyrnensium Magistratus indicatur: ut ii essent apud Smyrnæos Πρυτάνεις, qui Consules apud Romanos, apud Pœnos Suffetes: ut uberius explicuimus, verbo ΡΟΔΙΩΝ.

CΜΥΡ. Γ. ΝΕ. ΕΠ. ΠΟΛΛΙ. ΑΝΘΥ. Σμυρναίων τῆς νεωκόρων ἕπι Πολλίων Ἄνθυπάρχου. *Sub Pollione Proconsule.* E Cimelio Regio. Patinus pag. 5 *Præfatum Pollianum* insulse reddit, quod ΕΠΙ ΠΟΛΛΙΑΝΟΥ legit, pro ΕΠ. ΠΟΛΛ. ΑΝΘΥ. Ex parte averſa, ΙΕΡΑ CΥΝΚΛΗΤΟC, *sacer Senatus.* Isis & Nemesis, in eo nummo ſtant. Isis Sacerdotem Smyrnæ fuisse auctor est Aristides, tom. 1. serm. sacr. 1. pag. 483. Πολλίων ἄρχοντας Ἀσίας meminit idem, serm. 4. pag. 611. Nemesis in Smyrnæorum nummo altero, sub Commodō.

CΜΥΡΝΑΙΩΝ. Ex parte altera, ΖΕΥC. ΑΚΡΑΙΟC. Juppiter *Acræus*, quæ vox Jovem plerumque sonat, qui præest arcibus: ut apud Pausaniam, in Atticis, pag. 1. Ἀκραία Ἀφροδίτη. In Corinth. pag. 66. Ἡ Ἐξ Ἀκραία. Nunc vero qui a Smyrnæis colitur Ζῶς Ἀκραῖος, is est, cujus in promontorio Smyrnæorum fanum fuit: quod promontorium hodieque nautis & mercatoribus, Italico idiomate, a S. Joannis æde, S. *Giovanni d'Acri* vocatur.

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΖΕΝΩΝΔΗΣ. E Museo nostro. Ionice scilicet, pro Ζενώνας. Ut a Charon fit Charon-

das, ab Ἐπαμεινῶν Ἐπαμεινῶνδας, per syllabæ unius, epenthesin, sic a Ζένων fit Ζενῶνδας. Et est id summi Magistratus in eo nummo nomen.

ΖΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΠΕΡΓΑΜΗ. Vide ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ.

ΣΜΥΡΝΑ. Apud Seguinum, pag. 25. Smyrne Amazon, quæ urbem condidit, bipennem gestat humero. Plinius lib. v. sect. xxxi. *Ab Amazone condita, restituta ab Alexandro Smyrne.* In parte altera, leo: epigraphe ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ.

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΟΜΟ... ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. Vide ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ.

ΣΟΛΟΝΤΙΝΩΝ, apud Parutam. Plinio, lib. III. sect. xiv. in Sicilia, *Solus.* Nunc *Solunto.* Nummi alii Neptunum cum tridente exhibent, Jovem alii: alii denique Herculem, quod is Soluntem interemit, a quo Solentini nomen cepere. Auctor Stephanus: Σολοῦς, πόλις Κιλικίας, (lege Σικελίας) ὡς Ἐκαταῖος ἐν Εὐρώπῃ. Ἐκλήθησαν ἢ ἀπὸ Σολουῶτος χακοῦξένου, ὃν ἀνῆκεν Ἡρακλῆς. ὁ πολίτης Σολουῶπιθ, ἢ Σολουῶνός. *Solus, urbs Sicilia, ut auctor est Hecataeus in Europa. Sic autem sunt appellati a Solunte, quem, cum esset in hospites acerbior, Hercules interemit. Gentile nomen, Soluntius, & Soluntinus.* Sunt quibus & papilio insculptus, & Punicus characteres: quod Phœnices & Carthaginienes cum Siciliam omnem olim, tum Soluntem in primis tenuere, auctore Thucydide libro sexto.

ΣΠΑΛΕΘΡΑΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Caii Cæsaris nummus e Thesauro Goltzii, pag. 233. Plinio, lib. iv. sect. xvi. *Spalathra.* Stephano: Σπαλέθρη, πόλις Θεσσαλίας... τὸ ἔθνικόν, Σπαλεθραῖος.

ΣΠΑΡΤΩΛΙΩΝ. ΣΩΤΗΡΟΣ. *Servatoris Spartoliorum.* Æsculapii, ut opinor. Stephanus: Σπαρτωλός, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἔθνικόν, Σπαρτώλιθ.

ST A. In suprema parte nummi. In media bos. In ima, epigraphe BOV. Getæ ex Cimelio Regio nummus, quo geminum Campaniæ oppidum signari credimus, Stabias, & Bovillas. De priore Plinius, lib. III. sect. ix. *In Campano autem agro Stabiæ oppidum fuere, usque*
ad

ad Cn. Pompeium, & L. Catonem. Nunc loco etiam inter ostia Sarni amnis, & Surrentum, nomen est *Castel a mar di Stabia*. De Stabiano lacte, Galenus lib. v. Meth. med. Symmachus, lib. vi. ep. xvii. *Stabias ire desiderant, ut reliquias longæ ægritudinis armentali lacte depellant*. De posteriore, in mediterraneis Campaniæ oppidis, *Bovillæ*. Affertur hic nummus a Patino, pag. 317. nec in explanando eo satisfacit.

ΣΤΑΣΙΩΝ. Vidisse se nummum hunc, cum Solis effigie, & mali Punici flore, vulgatis Rhodiorum insignibus, Spanhemius asseverat, lib. de usu Numism. pag. 286. nec quo spectet ille, expedire se posse fatetur. Nos, dum melius aliquid succurrat, legi ΣΤΑΔΙΩΝ posse auguramur, Rhodique vicum aliquem intelligi, quod & eam Stadiam esse appellatam olim, ex Strabone didicimus, lib. xiv. pag. 653.

ΔΗΜΟΣ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΣΤΑΣΙΟΣ. Elagabali nummus, allatus ab eodem Spanhemio, loc. cit. ex Ligorii collectaneis: quo quidem in nummo ille oppidi adhuc ignoti, nos viri, Magistratus scilicet, qui Στάσιος vel Στάσιος Latino more nuncupatus sit, latere nomen suspicamur: id quod in plurimis Græciæ nummis usu venire nemo in hoc genere non omnino rudis ignorat. Hæc vero tantum conjecturæ sunt: non *κελευθὸς δὲ ξυ*. Sed & ΣΓΑΣΕΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ex vetusta inscriptione Sponius meminit, cui forte hic locus debet.

ΣΤΕΚΤΟΡΗΝΩΝ. ΕΠΙ. ΠΑΥΛΟΥ. *Sub Paulo*. Nummus Faustinae Aurelii in Cimelio Regio, qui cervum insculptum præfert. In Notitia Eccles. pag. 39. Provinciæ Phrygiæ Salutaris Σεκτόριον quarto loco censetur: pag. 4. Σεκτόριον septimo decimo. Et apud Leunclavium, pag. 94. ὁ Σεκτωρίου. Et in Conc. CP. V. pag. 5. Πάυλος τοῦ Σεκτορίου ἐπίσκοπος. Sed ex nummo certissima ejus loci appellatio repetenda, Σεκτόριον. Unde in hoc Pausaniæ loco, e Phocicis, pag. 344. vers. 4. Ἐν ὄρεσι πεποιήται Φρυγῶν ἐς Τεκτορήνων, addita ex præcedente vocabulo litterula, leges, ἐς Σεκτοριῶνας.

Et apud Ptolemæum, lib. v. cap. 11. in majoris Phrygiæ oppidis, ubi Ἰφθείων vel Ἐφθείων perperam scribitur, Στεκτόειων tu repone.

STOBENSIVM.

MVNICIPII. STOBENSIVM. Severi nummus apud Patinum in Indice, pag. 18. & alter Caracallæ, apud Tristanum, tom. 11. pag. 175. itemque Getæ, apud Mediobarbum, pag. 305. & Elagabali ibidem, pag. 314. victoriam cum palma & corona exhibet. Vespasiani, & Titi, templum quatuor columnarum, apud Mediobarbum, pag. 118. & 127. Juliæ Domnæ, apud Patinum in Indice, pag. 19. & Mediobarbum, pag. 283. victoriam, aliudve Numen, quod dextra hastam, læva Copiæ cornu gerit, pedibus dracone implicitis. Plinio, lib. 1 v. sect. xv 11. in Macedonia, *Oppidum Stobi civium Romanorum*. Ulpianus, libro L. Dig. tit. xv. de Censibus: *Stobenses juris Italici sunt*. Apud Occonem, pag. 194. Trajani nummus, SIDOBENSIVM, aut SIOBENSIVM, inquit: cum utrovis modo legas, error sit minime obscurus, pro STOBENSIVM. In eo nummo templum, in quo hastata Pallas.

CTPATONIKEQN. Getæ nummus in Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 319. Ceres ibi cum gemina face, biga draconum vehitur. Alter quem vidimus, alatum Victoriæ exhibet: ex antica parte, Numinis ignoti, Dei forte Luni effigiem. Plinio, lib. v. sect. xxix. in Caria, *Stratonicea libera*. Decreto, ut quidem videtur, Cæsaris Dictatoris, cujus Tacitus libro 111. Annal. meminit. Strabo, lib. x1 v. pag. 660. in agro Stratonicensi fana fuisse duo admonet, Jovis, & Hecatæ: de Cerere silet. Stephano: Στρατονικεία Καελαις... ὁ πολίτης, Στρατονικεύς. Hos nummos Tristanus, tom. 11. pag. 272. & alii, alio frustra ablegant.

ΣΤΥΜΦΑΛΙΩΝ. Græciæ veteris nummi, apud Goltzium, Tab. x1. In his Hercules cum leonis exuviis clavam attollit: addita vocula ΣΩ. qua Σωτήρ *Servator* Hercules appellatur. Tamen ille volucres, quibus

ab eo oppido nomen fuit, non clava, sed sagittis interfecit. Hyginus, fab. xxx. *Aves Stymphalides quæ emissis pennis suis jaculabantur, sagittis Hercules interfecit.* Lucretius libro v.

Vncisque timendæ

Vnguibus Arcadiæ volucres Stymphali colentes.

Strabo, lib. viii. Αίμνη Στυμφαλὶς, ἐν ἣ τὰς ὄρνις μωμελογοῦσι τὰς ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους τοξόμασι καὶ τυμπάνοις ἐξέλαθίσαι, καὶ αὐτὰς καλοῦσι Στυμφαλίδας. *Stymphalides volucres, quas Hercules sagittis & tympanis exprulerit.* Ex parte altera Junonis caput: quam educatam Stymphali Deam, triaque ibi fana habere Pausanias admonet, in Arcadicis, pag. 253. Plinio, lib. iv. sect. x. *Stymphalum.* Stephano: Στυμφαλιθ, πόλις Ἀρκαδίας... τὸ ἐθνικόν, Στυμφαλιθ.

SVESSANO. Nummus e Museo nostro, in quo gallinacei effigies, ut in Caleni Teanique nummis: & Palladis caput. Plinio, lib. iii. sect. ix. *Coloniæ: Sueffa, Venafrum,* &c. Apud Gruterum, pag. 1093. COLONIA. IVLIA. FELIX. CLASSICA. SVESSA. Nunc *Sessa* dicitur, in Latio.

SVESANO. Herculis leonem suffocantis, Mercurii-que petasati effigiem hi nummi præbent. Apollinem alii, & Minotaurum, qualis in Neapolitanorum nummis occurrit. Apud Goltzium, in Magna Græcia, Tab. xviii.

ΣΥΒΑΡΙΤΩΝ.

ΣΥΒΑ. Nummus e Magna Græcia Goltzii, tab. xxxv. Plinio, lib. iii. sect. xv. *Sybaris.* Stephano: Συβαρις, πόλις Ἰταλίας. . . . ὁ πολίτης Συβαρίτης. Nunc jacet: in Tabulis signatur ruderibus nomen, *Sibari roïinata.*

ΣΥΕΔΡΕΩΝ. M. Aurelii, & Maximi nummi, in Cime-lio Regio, cum Jovis effigie. Urbs est Isauriæ, neglecta Plinio, Stephano memorata: *Συέδρα πόλις Ἰσαυρίας. . . . ὁ πολίτης, Συεδράς.* In Notitia Eccles. pag. xv. inter Episcopos Prov. Pamphylia, ὁ Συεδρών. Et pag. 31. *Συέδρα.* Apud Goltzium in Thesauro, pag. 231.

ΣΕΥΔΡΕΩΝ, litteris præpostere permutatis, pro

ΣΥΕΔΡΕΩΝ. Errorem Goltzii & Occo hausit, pag. 273.

ΣΥΜΑΙΩΝ. Nummi e vetere Græcia Goltzii, Tab. xxiii. Plinio, lib. v. sect. xxxvi. *Inter Rhodum Gnidumque Syme*. Stephano: Σύμμη, νῆσος Καρχηδ... τὸ ἔθνην, Συμμάτος. In hisce nummis insculpta Ceres cum spicis frumenti in eo agro ubertatem innunt.

ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ.

ΖΕΥΣ. ΠΑΝΔΗΜΟΣ. ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ. Domitiani nummus, apud Patin. pag. 166. quo Synnadensis conventus præses Juppiter appellatur. Plinius, lib. v. sect. xxi. *Alter conventus a Synnada accipit nomen*. Stephanus: Σύναδα, πόλις Φρυγίας... ὁ πολίτης, Συναδέως. Similis alter Nervæ apud eundem, pag. 172. & in Cimelio Regio, ΔΙΑ ΠΑΝΔΗΜΩΝ, ΣΥΝΝΑΔΕΙΣ, cum Jovis sedentis effigie, *Iovem totius conventus præsidem* vocat. Sic Ἀφροδίτῃ Πάνδημων Venerem totius populi Præsidem ab Atheniensibus coli Theseus voluit, cum in unam civitatem ex agris Atheniensem populum compulisset. Auctor Pausanias in Atticis, pag. 20. Ἀφροδίτῃ ἢ τῇ Πάνδημων, ἐπεὶ τε Ἀθιναίους Θεοὺς ἐς μίαν ἡγάγη ὑπὸ τῆς δῆμων πόλιν, αὐτῇ σέβει κατέστησε.

ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ. Caput Herculis, in nummo vetere Cimelii Regii: cujus ex parte aversa templi effigies est, cum oleæ ramis utrique posti affixis, & epigraphæ ΔΩΡΙΕΩΝ. ΙΩΝΩΝ. Quibus verbis significatur communia utriusque gentis sacra, Doridis scilicet & Ioniæ, in eo Synnadensi fano, communiaque certamina, in ea civitate edita. Trifstanum hæc aliter accipientem, tom. 11. pag. 202. nihil moramur, adstipulante nobis Herodoto, ut dicturi sumus in nummis ΦΡΥΓΙΩΝ.

ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ. Ex parte altera, ΘΕΑ. ΡΩΜΗ. Apud Patinum, pag. 3.

ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ. ΜΕΛΙΤΩ. ΑΘΗΝΑΙΟΥ. Malum granatum, spica, pileique Castorum. *Synnadensum, sub Melitone Athenæi F.* Ex parte altera, Jovis caput: e Cimelio Regio.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ, & ΣΥΡΑ. In nummis Musei nostri

passim, & apud Parutam: cum effigie Jovis & epigraphe, ΖΕΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ *Jupiter Liberator*.
Notum Sicilæ oppidum Syracusæ, *Syracuses*.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ, cum Dianæ venatricis effigie & epitheto ΣΩ, hoc est, Σωπίστρα, *Servatrix*, apud Parutam, num. 28. &c. Cicero in Verrem, orat. i v. ubi de urbe Syracusis. *In ea sunt ædes sacræ complures: sed duæ, quæ longe ceteris antecellunt: Dianæ una: & altera, quæ fuit ante istius (Verris) adventum ornatissima, Minervæ*. Accedit huc fabula quam Pindari Schol. refert, in Nem. ode i. captum amore Dianæ Alpheum, ipsam in Siciliam secutum: ibique fontem Arethusam existisse: dictumque hinc Dianam Alpheam. Vide & Diodorum Sicul. lib. v. Bibl. Captæ sunt a Marcello Syracusæ, cum festum Dianæ agerent, teste Plutarcho in Marcello.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ, cum Apollinis pharetrati icone: quem Apollinem esse Temeniten puto, qui Syracusis colebatur, teste Tullio, in Verrem orat. i v. *Urbem Syracusas maximam esse Græcarum urbium, pulcherrimamque omnium, sæpe audistis..... Et tanta est urbs, ut ex quatuor urbibus maximis constare dicatur..... Præterea duo templa sunt egregia: Cereris alterum, alterum Liberæ: signumque Apollinis, qui Temenites vocatur, pulcherrimum & maximum*. Vide & Thucydidem lib. vi. Est autem Τέμενις Græcis, quod fanum seu templum Latinis. De aliis Syracusanorum fanis, Æsculapio sacris, aut Libero, aliisque, Tullius, loc. cit.

ΣΥΡΑΚ. Cum Palladis galeatæ effigie, apud Parutam, num. 21. cujus Dææ ædem ex Tullio ibi fuisse proxime vidimus. Sunt & quibus insculpta noctua, Palladis symbolum, num. 54.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Nummi plurimi, cum quadrigis, bigisve, certaminum ac victoriarum indicibus. Pindarus, in Pyth. Ode i i. Μεγαλοπόλις ὃ Συρακούσαι, Εὐδάρματος Ἴέρων ἐν ᾧ κρατῶν &c. *Magna urbs, ὃ Syracusæ, in qua Hieron curru felix, victoria potitus, &c.* Olim autem quadrigæ, ut id obiter animadverta-

mus, junctos ἐν Ἑλλάδι equos habebant quatuor, uti ex hisce nummis quadrigatisque denariis liquet: non ut in nostris duo præeunt, totidem sequuntur. ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Pallas armata, belli Dea præses: & ex parte averfa Pegasus, apud Parutam num. 67. 68. 69. &c. Cusi fortassis ii nummi a Carthaginensibus, dum rerum in Sicilia potirentur, quod Medusa, cujus ex sanguine Pegasus natus fingitur, Afra fuit, Phorcynos Cyrenæi filia, ut ait Palæphatus in fabulis. Silius certe lib. xiv. inter signa navium Punicarum Sicularumque Pegasus enumerat:

*At vinculis trahitur cognata in litora Anapus,
Gorgoneasque ferens ad sidera Pegasus alas.*

At Pegasus nos idcirco potius insculptum hic remur, ut in Corinthiorum nummis, quod *Corinthus*, teste Velleio, lib. 11. *Syracusarum genitale solum* fuit, sive *μπαρόπλις*, quo sensu accipi hanc vocem oportere ex Themistio diximus, verbo ΑΜΑΣΕΙΑΣ.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ, cum Cereris effigie, cujus in capite spicæ, qui & illius Deæ ornatus solennis est, quare *Spicifera Ceres* a Manilio dicitur: & idem ubertatis Siculæ argumentum. Apud Parutam, num. 95. De Cereris æde, quæ Syracusis fuit, ex Tullio diximus. Sunt & in eo nummo faces accensæ, quibus usa Ceres fertur in fabulis, cum Proserpinam quæreret.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Caput Jovis Olympii, cum fulmine: ex parte altera Pegasus: apud Parutam, in nummis Syracusiorum, num. 1. Fuit juxta Syracusanum portum oppidulum Ὀλυμπέιον appellatum, cum Jovis Olympii templo: uti prodidere Thucydides lib. vi. Diodorus lib. xiii. & xx. Plutarchus in Nicia. Quibus omissis, Livii unius verba afferemus, e libro xxiii. *Hæc nunciata cum essent Romanis, ex Leontinis mota sunt extemplo castra ad Syracusas Et jam non modo pacis, sed ne belli quidem jura relicta erant, cum Romanus exercitus ad Olympium (Jovis id templum est) mille quingentis passibus ab urbe castra Appius posuit.*

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Hercules leonem suffocat, apud

Parutam, num. 26. Clava Herculis alibi solum insculpta, num. cxi. De fano Herculis prope Syracusas, vide Plutarchum in Nicia. Ejus fani ruderebus superstructam aiunt ædem Magdalenæ sacram.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. In corona e spicis. Paruta, num. 97.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Leo, apud Parutam, num. 99. & 100. Fuisse vicum, locumve, prope Syracusas, cui Λέοντος nomen foret, Thucydides auctor est libro vi. & Livius lib. xxiiii.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Caput Apollinis laureatum. Ex altera nummi parte, Diana, soror Apollinis, cujus iterum ibi quoque cithara insculpta. Epigraphe, ΣΩΤΕΙΡΑ, *Servatrix*. Apud Parutam, num. 3.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Tripus. Ex parte antica, caput Apollinis laureatum: pone, equi caput, Carthaginensium typus. Apud Parutam, num. 8.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Aquila fulmini insidet. Ex parte altera, Jovis caput forma & habitu juvenili, cum laurea corona, simul & spicea. Apud Parutam, num. 8. Epigraphe, ΔΙΟΣ ΕΛΛΑΝΙΟΥ, Dorice pro Ἑλληνίου, *Jovis Græci*, sive *Græcanici*. Sic Ἑλλώϊον τέμενος, fanum Græcum in Ægypto, teste Herodoto in Euterpe, fuit.

SYRIA.

ΚΟΙΝΟΝ ΣΥΡΙΑΣ. *Commune Syriæ*. Trajani nummus apud Tristandum, tom. i. pag. 417. & in Museo nostro, in quo Cybeles turrîtæ effigies. Vide ΚΡΗΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ, &c. Est & Juliæ Domnæ, apud eundem tom. ii. pag. 138. qui nummus ipsius Augustæ in templo effigiem præfert. Quantum Severo Principi, cujus Julia conjux fuit, totique domui Augustæ Syria debuerit, declarat inscriptio vetus, allata a Sponio, libro inscripto Gallice, *Recherches d'Antiquité*, pag. 193. reperta altero a Sidone Phœnices lapide, via quæ Tyrum ducit:

IMPERATORES CAESARES

L. SEPTIMIUS SEVERUS. PIUS. PERTINAX.

AVG. ARABICVS. ADIABENIC. PARTHICVS. MAXIMVS.

TRIBVNICIA POTEST. VI. IMP. XI. COS. II. PROCOS. P. P.

ET. M. AVREL. ANTONINVS. AVG. FILIVS. EIVS.

VIAS. ET. MILIARIA. PER. Q. VENIDIVM. RVFVM.
 LEG. AVG. PR. PR. PRAESIDEM. PROVINC. SYRIAE.
 PHOENIC. RENOVAVERVNT.

Iterumque alterius fragmentum, pag. 194.

ET VIAS. ET. IMPERIUM
 PROVINCIAE SYRIAE-
 RENOVAVIT.

ADVENTVI. AVG. SYRIAE. Hadriani, apud
 Occonem, pag. 230.

EXERCITVS. SYRIACVS. Hadriani, e Cime-
 lio Regio. Sedet in equo Imperator, & ante eum stant
 signiferi quatuor, cum scutis, Labaro, & signis mili-
 taribus. Spartianus, in Hadriano, pag. 2. *Quinto Iduum
 Augusti die, legatus Syriae litteras adoptionis a Trajano
 accepit: quando & natalem adoptionis celebrari iussit.
 Tertio Iduum earumdem, quando & natalem imperii
 instituit celebrandum, excessus ei Trajani nunciatus est.*
 Hoc ei scilicet exercitus Syriacus, cui tum præerat,
 gratulatur. Quamobrem ipse vicissim, ut ait idem Spar-
 tianus, pag. 3. *Militibus ob auspicia imperii duplicem
 largitionem dedit.* Erat autem exercitus Syriacus olim
 vel ipsis Cæsaribus metuendus: Quare, ut narrat Ælius
 Spartianus in Didio Juliano, pag. 62. *Iulianus quidem
 neque Britannicos exercitus, neque Illyricos timebat:
 Nigrum vero, Pescennium scilicet, qui a Juliano des-
 civerat, occidi præceperat, timens præcipue Syriacos exer-
 citus.* Et in Severo, pag. 66. *Pescennius Niger impe-
 rium contra Didium Iulianum suscepit, auctoribus Sy-
 riacis exercitibus.* Eiusdem porro Hadriani nummi sunt
 alii, quos supra retulimus, EXERC. DACICVS.
 EXERC. RAETICVS. EXERC. BRITAN-
 NICVS. EXERC. MAVRETANICVS &c.
 Habuit enim plures in prociñctu exercitus, in iisque
 legiones plurimas: quo loco succurrit illud animo Fa-
 vorini dictum sane lepidum, quod Spartianus refert in
 Hadriano, pag. 7. *Favorinus quidem, cum verbum ejus
 quoddam ab Hadriano reprehensum esset, atque ille ces-
 sisset, arguentibus amicis quod male cederet Hadriano,*
 de

de verbo quod idonei auctores usurpassent, risum jucundissimum movit. Ait enim: Non recte suadetis, familiares, qui non patimini me illum doctiorem omnibus credere, qui habet triginta legiones.

SYRIA. Nummus Antonini Pii, e Thesauro Goltzii, pag. 233. & apud Mediobarbum, pag. 193.

ΣΥΡΙΩΝ. M. Aurelii nummus, cum palmæ icone. Plinio, lib. 1 v. sect. XXI. Syros insula, in Cycladibus insulis. Suidas verbo φερεκύδης. Ἡ Σύρα, νῆσος μία τῆς Κυκλάδων, πλησίον Δήλου. Fuit enim Syrius Pherecydes. Stephanus: Σύρα, νῆσος Ἰωνική... τὸ ἔθνικόν, Σύριος. A Syria autem regione, Σύρι Græcis dicuntur. Nunc Sira ea insula appellatur.

ΣΦΗΚΕΙΩΝ. Nervæ nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 233. Stephano: Σφήκεια, πόλις Εὐβοίας. τὸ ἔθνικόν, Σφήκες. Addi oportuit, & Σφήκειον.

T

TALABRIGAMVN. Galbæ, e Thesauro Goltzii, pag. 244. Plinio, lib. 1 v. sect. XXXV. *Oppidum Talabrica*, in Lusitania. E Talabricæ rudibus Alveirum oppidum est excitatum, *Aveiro*.

TAMASITΩΝ. Nummi duo apud Goltzium in Græcia vetere, Tab. XXVI. Plinio, lib. v. sect. XXXV. *Tamaseus*. Stephano: Ταμάσειον, πόλις Κύπρου... τὸ ἔθνικόν, Ταμασίτης. ἢ Ταμάσιον. In eo nummo turritum caput, templumque Veneris Paphiæ, cum ejus Deæ simulacro, metæ effigie. Vide ΚΥΠΡΙΩΝ.

TΑΝΑΓΡΑΙΩΝ.

TA. In Græcia Goltzii, Tab. XVI. cum effigie dimidiati equi, cujus collo corona ex olea circumdata, relata in euruli certamine victoriæ symbolum: ex parte altera clypeus est, commune, ut diximus, Bœotorum insigne. Plinio, lib. 1 v. sect. XII. *Tanagra*, liber *populus*. Stephano: Τάναγρα, πόλις Βοιωτίας... ὁ πολίτης, Ταναγραῖον.

TANA. Nummus Germanici, e Gaza Regia. Puer nu-

dus , arcum læva , dextra ramum tenet.

TANITΩN.

TANI. L. IA. Τανιτῶν. Λυχέβαιτος. id. hoc est, anno undecimo Hadriani Imp. cujus principatu nummus ille cufus est, quem in Regia Gaza vidimus. Patinus, pag. 197. KANI. perperam legit, quæ vox nihili est. Stephano: Τάνις, πόλις μεγάλη Αιγύπτου· ὁ πολίτης, Τανίτης. Plinio, lib. v. sect. ix. *Tanites* nomos, & sect. xi. *Taniticum* ostium Nili. In Notitia Eccles. pag. 55. Τάνις Provinciae Ægypti Augustamnicae adscribitur. Dissitam a Damiatia unius fere diei itinere Tanin aiunt scriptores belli sacri, Vincentius, Antoninus, & alii. Nec Damiatia Tanis itaque est, nec Pelusium, ut suo loco monuimus: sed oppidum utroque recentius, ab Ælio Hadriano, vel ab Ælio Cæsare conditum, & cognominatum: nam *Æliopoleos* nomen olim habuit, ut Spondanus animadvertit, ad annum Christi MCCXVIII. num. 1. Fallitur porro Holstenius, in Annot. ad Geograph. sacram, pag. 176. & qui ei præiit, Carolus a S. Paulo, cum Ταμῶαθιν Stephani, cui præfuere Elpidius & Bassus Episcopi, Damiatam esse arbitrantur. Damiatam enim esse constat intra Delta, in Provincia Augustamnica, cujus metropolis Pelusium fuit: Ταμῶαθιν vero, sive Ταμῶαθις procul inde, plurium dierum intervallo, ultra Memphim, ipsumque Delta, in Arcadia Ægypti Provincia locum habuit, cujus metropolis Oxyrynchus fuit, Hierocle teste, seu quisquis ille est, cujus opera ac studio concinnata exstat antiqua Notitia, pag. 55. Arcadia vero dicta ea provincia est, vel ab Arcade rege, ut vult Eustathius: vel, uti verius arbitror, quod ut Achaiae umbilicus Arcadia est, mediterraneaue tota regio, sic tractus ille medium obtinet in Ægypto situm, ceteris undique cinctus nomis, sive præfecturis.

TAOYIANΩN. Severi nummus.

CE. ΤΡΟ. ΤΑΟΥΙΑΝΩΝ. Nummus Juliae Domnae ex Gaza Regia: quem interpretari liceat, Σεπτιμίας Τετρακων Τασιάνων. Ut id ei nomen a Septimio Severo

inditum intelligas, cui conjux Julia Domna fuit. Figura muliebris in rupe sedet, amne pro pedibus emergente, quo typo oppidi situs indicatur.

ΜΕΤΡΟ. ΤΑΟΥΙΑΝΩΝ. Caracallæ. *Metropolis Tavianorum*. Vel divisim, ΜΕ. ΤΡΟ. ΤΑΟΥΙΑΝΩΝ. *Metropolis Trocmorum Tavianorum*. Plinius, lib. v. sect. XLII. *Oppidum Trocmorum Tavium*, in Galatia. In Conc. CP. V. collat. I. pag. 416. subscribit *Anastasius Episcopus Tabiæ*, vicem agens *Dorothei Episcopi Ancyra*. In Notitia Hieroclis, pag. XI. Ἐπαρχία Γαλατίας. ὁ Ἀγκύρων. ὁ Ταβίας, &c. Et pag. 33. Ταβία. Vide notas in Plinium.

ΤΑΡΑΝΤΙΝΩΝ.

ΤΑΡΑΣ, Tarenti conditor. Nummus ex argento, quo Taras ipse delphino vehitur, in Museo nostro. Plinius, lib. I. I. I. sect. XVI. *Tarentum, oppidum Laconum* &c. Stephanus: Τάρας, πόλις Ἰταλίας, καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος... ὁ πολίτης Ταρασίης. Nunc quoque *Tarente*. Julius Polux, lib. IX. cap. VI. Ἀριστέλης ἐν τῇ Ταραντίνων πολιτείᾳ φησὶ, καλεῖσθαι νόμισμα παρ' αὐτοῖς νοδμίον, ἐφ' οὗ ἐπιτυπώσεται Τάραντα τον Πησιδῶν Θεοῦ, δελφίνι ἐποχουόμενον. *Aristoteles in Tarentinorum Republica ait, numisma ab ipsis nummum vocari, eique insculptum esse Tarantem Neptuni F. delphino vectum*. Apud Goltzium in Magna Græcia Tab. XXXII. alteram nummi aream obtinent victores e ludo aut certamine, in equis sedentes, coronamque dextra præferentes, adscriptis nominibus,

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ, ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ, &c. Sunt & in quibus eques insculptus, quem Phalantum esse arbitramur, quo duce coloniam Lacones Tarentum duxere, teste Pausania in Phocicis, seu lib. X. pag. 326.

Huic enim divinos honores decretos a popularibus suis auctor est Justinus, lib. I. I. I. cap. IV. Gerit is læva clypeum, cui delphin insculptus: quo vectum ad litus ipsum ferunt, navi in Crissæo mari fracta, ut idem Pausanias refert, pag. 329.

ΤΑΡΑΣ. Apud Goltzium, in Magna Græcia, Tab. XXXI. Hercules leonem clava conficit. Tarentini cum Jove

NUMMI ANTIQUI

Herculem coluere, cujus simulacrum Romam Fabius Tarento transtulit. Plinius, lib. xxxiv. sect. xviii. *Fabius Verrucosus, cum Herculem, qui est in Capitolio, inde transferret, &c.*

TARRACO.

C. V. T. In Museo nostro, Tiberii nummus. *Colonia Vitrix Tarraco*. Similes sunt & Augusti nummi, tum in Cimelio Regio, tum in Museo nostro, & apud Patin. pag. 61.

C. L. CAES. AVG. F. C. V. T. *Caius, Lucius, Caesares, Augusti Filii. Colonia Vitrix Tarraco*. In Cimelio Regio, & apud Patinum, in Indice, pag. 4.

C. V. T. T. In Cimelio Regio. Has singulares litteras Ant. Augustinus, Dialog. 11. de antiq. veterum numism. sic interpretatur: *Colonia Vetus Togata Tarraco*. Nos *Vitrix*, quam *Vetus* malimus: nam *colonia vetus*, aut *colonia nova*, nusquam quidem, quod sciam, in nummis exstat. Inscriptiones Gruteri duæ, pag. 429.

COL. I. V. T. TARRAC. *Colonia Iulia Vitrix Togata Tarraconensis*. De Togatæ cognomine, quod magis arridet, quam *Tyrrhenica*, vide Anton. August. Dialog. vii. Antiquitatum in nummis veterum, pag. 105. Sic Lampridius certe in Commodi vita, Carthaginem coloniam auctor est ab eo cognominatam, Alexandriam Commodianam Togatam. Plinius, lib. 111. sect. 1v. *Colonia Tarraco, Scipionum opus*, quo quidem loco non coloniam aït Tarraconem a Scipionibus esse deductam: sed oppidum ædificiis instauratum. Nam prima colonia deducta Carthaginem est, Velleio teste, post Scipiones. Hodie *Tarragona*, in ora Catalauniæ. Inscriptio apud Gruter. pag. 382. COL. TARRAC. In eo porro Augusti nummo, quem hic repræsentamus, nummi aream ara obtinet, ex qua palma enascitur: quo symbolo quid indicetur, M. Fabius Quintilianus docet, ut ante nos vidit Ant. August. Dial. 11. Antiq. pag. 13. Is enim auctor est, in dictis Cæsaribus Augusti, lib. vi. cap. 1v. Inst. Orat. enata palma in ara ipsi consecrata, misisse Tarraconenses legatos, gra-

tulatum Romam, quod victoriæ omen, atque æternitatis symbolum palma in ejus ara exstitisset. *Apparet*, respondit ille, *quam sæpe accendatis*. Intellexit nimirum Augustus nasci herbam aut arboris ramos in ara sacrificiis atque ignibus minime frequentata.

ΤΑΡΣΟΥ.

ΑΔΡΙΑΝ ΤΑΡΣΟΥ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΟΣ. ΝΕΩΚΟΡΟΥ. ΚΥΔΝΟΣ. Nummus Hadriani, cum figura fluvii decumbentis. Et alter Sabinæ, apud Medio-barbum, pag. 187. Plinio, lib. v. sect. xxii. *Cydnus amnis Tarsum liberam urbem procul a mari secans*. In altero viri nummo e Gaza Regia additur, ΟΜΟΝΟΙΑ ΣΕΒΑΣΤΩΝ. *Concordia Augustorum*, stantque Imp. duo in ea nummi superficie.

ΑΔΡΙΑΝΗΣ. ΤΑΡΣΟΥ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Antinoi in Cimelio Regio, cum epigraphæ altera, ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΗΡΩΣ. Item L. Veri, Commodi, & Crispinæ. Ex quibus Hadriani nummum pæne exesum, quem Patinus affert, pag. 203. ΑΔΡΙΑΝ... ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, refertque ad nescio quam Hadriano-polim, vel Hadrianeam, sic explendum, sarcierendumque intelligas: ΑΔΡΙΑΝΗ. ΤΑΡΣΟΣ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ.

ΚΟΜΟΔΕΙΟΣ. ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ. ΤΑΡΣΟΥ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΔΙΣ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Commodianus ἄγων Œcumenicus, Tarsi metropoleos, bis Neocororum*. Commodi nummus e Gaza Regia. Sic supra ΙΕΡΟΣ ΑΓΩΝ ΝΙΚΑΙΕΩΝ.

ΑΔΡ. ΣΕΥΗΡΙΑΝΗΣ. ΤΑΡΣΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΟΣ. Severi, ex Gaza Regia.

ΤΑΡΣΕΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΚΙΛΙΚΙΑΣ. Antonini Pii e Gaza Regia. Mulier turrata spicas porrigit: annumque Cydnum pede proterit.

ΚΟΛ...ΙΟΝ. ΕΛΕΥΘ. ΤΑΡΣ. Caracallæ nummus, cum signo Libertatis, apud Patinum, pag. 310. Sed legendum haud dubie, ΚΟΛ. ΑΝΤΟΝ. vel ΑΝΤΩΝ ΕΛΕΥΘ. ΤΑΡΣ. *Κολωνίας Αντωνειανῆς ἐλευθερίας Τάρσου. Colonia Antoniniana liberae Tarsi*. Plinio,

lib. v. sect. xxii. in Cilicia, *Tarso*. Stephano: Τάρσος... ὁ πολίτης, Ταρσεύς.

ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΗΣ. ΣΕΥΗΡΑΣ. ΤΑΡΣΟΥ. ΜΗΤΡΟΠ. Γ. Β. Hoc est, *Λυκῶτατος β'*. anno secundo: est enim Latina forma, ut solet, inversa littera L. Caracallæ nummus, in quo Prætoria navis insculpta, Tarsensium, uti hodie Parisiensium, insigne. Ex parte nummi altera, ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΣΕΥΗΡΟΣ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. Π. Π. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Ἀυρήλιος Σεύηρος Ἀντωνεῖνος, Πιπ Πάρθικος, ut quidem Tristanus interpretatur, tom. ii. pag. 215. Nos simplicius veriusque, Πατὴρ Πατριῶς, *Pater Patriæ*.

ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΗΣ. ΣΕΒΗ. ΑΔΡ. ΤΑΡΣΟΥ. Caracallæ nummus e Cimelio Regio. Ἀντωνεϊαῖος Σεβηραῖος Ἀδριαῖος Τάρσου.

ΤΑΡΣΟΥ. ΜΑΚΡΙΝΙΑΝΗΣ. ΜΗΤΡ. Macrini nummus e Cimelio Regio: ut & alter qui sequitur:

ΣΕΥ. ΜΑΚΡΕΙΝΙΑΝΗΣ. ΤΑΡΣ. Cum signo Libertatis.

ΑΔΡ. ΣΕΟΥΗ. ΑΛΕΞΑΝ. ΜΗΤΡ. ΤΑΡΣ. Alexandri Severi, ex eadem Gaza. Ἀδριαῖος Σεουηραῖος Ἀλεξάνδρειος Μητροπόλεως Τάρσου.

ΤΑΡΣΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΑΜΚ. ς. Γ. Pupieni nummus, in quo inversæ postremæ litteræ duæ, præ L. B. hoc est, *λυκῶτατος β'*, anno secundo, principatus scilicet Pupieni. Tristanus tom. ii. pag. 497. hic suam iterum Amanædicam Ciliciam, quam nemo novit, inculcat & obrudit. Vide nummos ANAZARBEΩΝ. In eo nummo Triton insculptus, qui concham inspirat: supra delphinus volitat.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΝ. ΤΑΡΣΟΥ. Gordiani junioris, ex eodem Cimelio Regio.

ΤΑΡΣΕΩΝ. Apud Ill. Harlaum. Ex parte averfa, ΜΗΤΡΟ.

ΤΥΧΗ. ΤΑΡΣΟΥ. *Fortuna Tarfi*. Vide ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ.

Η. ΤΑ. ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΩΝ, cum nota Præfecti monetæ in parte ima nummi. Ex parte altera, Jovis

caput. Quem nummum sic interpreto: *Ἡρακλείας, Τάρσου, Ἀδελφῶν Δημῶν. Heraclea, Tarsi, Fratrum populorum.* Fraternitatis, ac necessitudinis, ut inter fratres, sic inter civitates, vincula intercessisse, nec magis ex cognatione, quam ex amicitia, tum hic nummus docet, tum Aristides etiam, his verbis: *Νῦν γὰρ πάσας τὰς πόλεις ἀδελφὰς ἀλλήλων ὑπολαμβάνειν.* Et Dio Prusæus, orat. xxxviii. pag. 481. vocat, *ἐν τῇ πόλει ἀδελφότητα.* Iterumque, pag. 482. *Ὁρελον ἐξῆλθ' καὶ τὸν Ἐφεσίων ΔΗΜΟΝ ποιήσασθαι ἈΔΕΛΦΟΝ ὑμῶν.* Quæ sit autem ea Heraclea, haud proclive est augurari: Thracicane, an Pontica, an Carica, Æolicave: de quibus nos suis locis egimus, tum in hoc opusculo, tum in Commentariis Plinianis. In ejus porro nummi parte suprema litteræ eæ adjectæ ΔΞΡ, annum designant CLXIV. ex quo vel civitatis vel libertatis jus oppido ei concessum, vel metropoleos prærogativa: vel denique, quod verius arbitror, a civitatis statu in meliorem formam revocato per Athenodorum, Augusti principatu, ut Strabo refert, lib. xv. pag. 674.

ΤΑΡΣΟΥ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Caput turratum. Ex parte aversâ, ΚΟΙΝΟΝ ΚΙΔΙΚΙΑΣ. *Commune Ciliciae*, e Cimelio Regio, & apud Iristanum, tom. 11. pag. 217. Templi effigies, cum aquila: quo sacra communia totius Provinciæ Tarsi habita pro salute Romani Principis, cujus insigne Aquila, significatur.

TAVRINVM.

COL. IVL. AVG. TAVRINOR. *Colonia Iulia Augusta Taurinorum.* Nummus Neronis in Thesaurο Goltzii, pag. 240. Plinius, lib. 111. sect. XXI. *Colonia Augusta Taurinorum*, &c. Hodie *Turin*.

ΤΑΥΡΟΜΕΝΙΤΑΝ. E Museo nostro Parisiensi. In parte antica, caput Apollinis, cum epigraphe, ΑΡΧΑΓΕΤΑ. Appianus, lib. v. bell. Civil. p. 734. *Ὁ δ' Ἀρχηγέτης Ἀπόλλωνος ἀγαλλμαλὸν ἔστιν, ὃ ὤφειλον ἐθήσαντο Ναξίων οἱ εἰς Σικελίας ἀπακισμένοι.* *Archegetes est Apollinis parva statua, quam primus dedicarunt Naxii coloni missi in Siciliam, Tauromenitani deinde appellati.* Thucydides sub ini-

tium libri sexti, pag. 412. ubi de prisca Sicilia incolis: *Νάξον ἔκτισαν*, inquit, ἕ' Ἀπόλλωνος Ἀρχαγέτου βωμὸν, ὅστις νῦν ἔξω τῆ πόλεως ἔστιν, ἰδρῦσαντο. *Naxum condiderunt, & aram Apollinis Ductoris, quæ nunc extra urbem visitur, exstruxerunt.* Dorica dialecto Ἀρχαγέτας dicitur. Pindarus, Pyth. Ode v.

Ὁ δ' Ἀρχαγέτας δῶκεν Ἀπόλλων, &c.

Ubi Scholiastes: ὁ τῆ δ' Σποικίας ἀρχαγέτης Ἀπόλλων, *colonia ductor Apollo.*

COL. AVG. TAVROMEN. Tiberii nummus in Thef. Goltzii, pag. 238. Plinius, lib. 111. sect. xiv. *Colonia Tauromenium, quæ antea Naxos.* Stephano: *Ταυρομήριον... ὁ πολίτης, Ταυρομήριτης, ἕ' Ταυρομήριος.* Quare in nummo sequenti ΤΑΥΡΟΜΕΝΙΤΑΝ. Dorice, pro ΤΑΥΡΟΜΕΝΙΤΩΝ. Nunc *Taormina.* Plura vide in Plinianis notis.

ΤΑΥΡΟΜΕΝΙΤΑΝ. Caput Apollinis, apud Parutam. In parte averfa, uva vini feracitatis in eo tractu ac bonitatis index. Plinius, lib. xiv. sect. viii. *Est in eadem Sicilia & Tauromenitanis vinis honos, lagenis pro Marmertino plerumque subditis.*

ΤΑΥΡ. Caput Apollinis. Ex parte altera, ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ. Tripus. Apud Parutam, num. 10. Sunt & cum tauri, sunt & cum Minotauri effigie, num. 12. 13. &c.

ΤΑΥΡΥΝΥΜ. Miles Romanus inter equum & taurum. Busbequius visos a se hos nummos ait, epist. i. Plinio, lib. 111. sect. xxviii. *Taurunum, ubi Danubio miscetur Saus.* Hodie *Belgrade*, in Hungaria.

ΤΕΑΝΥΜ *Italiae oppidum.*

ΤΙΑΝΟ. Nummi Musei nostri, in quibus gallinacei sculpta effigies, ut in Sueffæ, & Caleni nummis: ex parte averfa, Palladis caput, ut in Sueffanis. Plinio, lib. 111. sect. ix. *Colonia Teanum Sidicinum cognomine*, in prima Italiae regione, in qua Latium & Campania continetur. Nunc *Tiano*, ad fontes fluvii Savonis.

ΤΙΑΝΩ. In magna Græcia Goltzii, tab. xxi. cum Lunæ falcatae effigie ex superficie una: ex altera, radiati Apollinis.

ΤΕΓΕΑΤΑΝ.

ΤΕΓΕΑΤΑΝ. Dorico more, pro Τεγεατῶν. Nummus Cimmeli Regii, Jovis capite ex parte altera insignitus: Palladis, ac Martis, ex priore. Cur Mars in eo nummo & Alea Minerva sint insculpti, ex Pausania discas, in Arcadicis, seu lib. v i i i. pag. 274. Plinio, lib. i v. sect. x. in Arcadia, Τεγεα. Stephano: Τέγεα, πόλις Ἀρχαδίας... ὁ πολίτης, Τεγεάτης.

ΤΕΝΕΑΤΩΝ. In agro Corinthiaco Tenea pagus, seu oppidum fuit, ibique Apollinis Teneatæ fanum, teste Strabone, lib. v i i i. pag. 380. Καὶ ἡ Τενέα δ' ἔστι κάμυξ ἢ Κορινθίας, ἐν ἣ τοῦ Τενεάτου Ἀπόλλωνος ἱερὸν λέγεται. Vide & Pausaniam, in Corinth. seu lib. i i. pag. 84. Huc pertinere credimus nummum eum, quem superius **KENEATΩΝ** mendose inscriptum monuimus.

ΤΕΝΕΔΙΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 233. & ex Tab. x i v. insularum Græciæ. In hisce nummis bipennis insculpta cum muribus, ex parte averfa vultus, seu Jini, biceps. Stephanus. Τενέδος, νῆσος τῆς Σποραδῶν... ὁ πολίτης, Τενέδιος..... Ἐστὶ καὶ ἕτερον παρσιμία, Τενέδιος πέλεκυς, ὅτι τῆς ἦτοι πικρᾶς, ἢ καὶ μάλλον συντόμως ἀποκοπόντων τὰ ζητήματα, καὶ τὰ ἄλλα σφάγματα. Καὶ φησὶ Ἀριστίδης καὶ ἄλλοι τὴν ἐν Τενέδῳ, Ἀπόλλωνα πέλεκυν κρατῆν ἔχει τὰ συμβάντα τοῖς περὶ Τένιδω. Ἡ μάλλον, ὡς φησὶ Ἀριστέλης ἐν τῇ Τενεδίων πολιτείᾳ, ὅτι βασιλεύς τις ἐν Τενέδῳ νόμον ἔθηκε, τὸν καταλαμβάνοντα μοιχρὸς, ἀναρρεῖν πέλεκει ἀμφοτέρω. Ἐπειδὴ ἦ συνέβη τὸν υἱὸν αὐτοῦ καταληφθῆναι μοιχρὸν, ἐκύρωσε ἔπειτα τοῦ ἰδίου παιδὸς τηρηθῆναι τὸν νόμον. Καὶ ἀναρρεθέντος, εἰς παρσιμίᾳ ἐλθεῖν τὸ σφάγμα, ὅτι τῆς ὁμοῦς σφραγισθῆναι. Διὰ τοῦτο φησὶ καὶ ὅτι τοῦ νομίσματος τῆς Τενεδίων κεραραῖον, ἐν μὲν τῷ ἑτέρῳ μέρει πέλεκυν, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου δύο κεραλαὶς, εἰς ὑπόμνησιν τοῦ περὶ τὸν παῖδα παθήματος. *Tenedus, insula Sporadum... Civis, Tenedius... Est et aliter paromia, Tenedia securis: de iis, qui vel acerbius, vel etiam nimis concisive quaestiones, aut alias res praecidunt. Atuntque Aristides et Tenedii alii, datam Apollini securam (Smurtheo scilicet, de quo mox dicemus) propter ea quae Teneae acciderant. Vel potius, ut ait Aristoteles, in Tenediorum*

republica, quod rex quidam in Tenedo legem tulit, ut deprehensi adulteri securi ambo ferirentur. Quoniam vero accidit, ut ipsius filius eo crimine teneretur, iussit etiam a filio pœnas exigi. Eoque occiso res in paræmiam vertit, de iis quæ crudeliter aguntur. Quamobrem, inquit, & in nummis Tenediorum ab una parte securis insculpta, ab altera capita duo, ad ejus rei memoriam quæ filio contigit. Mures autem ad Apollinem Smintheum spectant, cujus ibi fanum fuit, Strabone teste, lib. xiiii. pag. 604. Τένεδος... πόλιν ἔχει Αἰολίδα, καὶ ἱερὸν τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος, καὶ ἄλλοι καὶ ὁ ποιητὴς μαρτυρεῖ.

Τένεδός τε ἱρι ἀνάσσει Σμινθεῖ.

Smintheu, qui Tenedum regis.

Nomen autem ei Deo factum a muribus ex eo loco fugatis: sunt enim *σμίθηα* Cretensium lingua mures. Plinio, lib. v. sect. xxxix. *Tenedus*. Nunc quoque *Tenedo*, notissima fama insula, ut Maro cecinit, 2. *Æneid*.

TENE Δ Ο Σ Securis, seu bipennis. Ex parte altera, Apollo cum mure: quo habitu a Strabone, loc. cit. describitur. *Τὸ τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνός ἐστι ἱερὸν, καὶ τὸ σύμβολον τὸ πῦρ ἐντυμώτητα τοῦ ὀνόματος σώζον, ὁ μῶς ὑποκείται τῷ ποδὶ τοῦ ἑξήνου. Templum Apollinis Sminthei, ac symbolum nominis veritatem rationemque conservans, mus sub pede simulacri est.*

TEPEBINTINΩΝ. Vel **TEPEBINΘINΩΝ** potius fortassis. Vide **ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ**. Adde & ea quæ diximus postrema nota in librum quintum Geographicum Plinii, pag. 630.

TEPINAΙΩΝ. Victoriæ sedentis effigies, in Cimelio Regio, & in Magna Græcia Goltzii, Tab. xxiii. Plinio, lib. iii. sect. x. *Crotoniensium Terina, sinusque ingens Terinæus*. Stephano: *Τέρνα, πόλις Ἰταλίας..... ὁ πολίτης, Τερναῖος*. In Calabria, hodie *Nocera*. Sinui Terinæo nomen, *Golfo di S. Eufemia*.

TEPMΗΣΣΕΩΝ. In Cimelio Regio, & apud Spanhem. lib. de usu numism. pag. 477. Urbs est Pisidica memorata Straboni, lib. xiiii. pag. 631. *Ἡ δὲ Τέρμιοςός*

ἔστι Πισιδικὴ πόλις... Ἰσφρκειμδὸν δὲ Κιβύρας, *supra Cibyrum posita*. Ex parte altera, vir feminudus cum clava sedens, addita epigraphē ΣΟΛΥΜΟΣ, quem illum heroem esse credimus, a quo Solymi appellati Pisidæ, ut Plinius ait, lib. v. sect. xxiv.

ΤΕΡΜΙΧΕΙΩΝ. E Cimelio Regio nummus, in quo Martis caput galeatum: quidam ΕΡΜΙΧΕΙΩΝ perperam legere. Ex parte averſa, ut in priore nummo, ΣΟΛΥΜΟΣ. Stephanus: Τερμισσὸς πόλις Πισιδίας... τὸ ἔθνηκόν, Τερμισσός. Strabo, lib. xiii. pag. 630. Τῆς γαυῖ Τερμισσεως ἀκρας ὁ Ἰσφρκειμδρος λόφος καλεῖται Σόλυμος: ἔ αυτοὶ ἧ οἱ Τερμισσεῖς Σόλυμοι καλοῦνται.

ΤΗΙΩΝ. Augusti nummus, e Cimelio Regio. In parte averſa, Augusti effigies, & epigraphē, ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΚΤΙΣΤΗΣ. *Augustus conditor*. Plinius, lib. v. sect. xxxviii. *Teos cum oppido*. Stephano: Τέως, πόλις Ἰωνίας... τὸ ἔθνηκόν, Τήσιος, &c.

ΤΗΙΩΝ. Neronis, Domitiani, cum Bacchi stantis effigie, Domitiæ, Sabinæ, Faustinae Aurelii. Et Severi etiam cum Prætoris nomine; sed obscuro, tunc in Gaza Regia, tum apud Patinum in Theſauro, pag. 116. ΕΠΙ. ΣΤ. ... ΓΕΡΣΑΛΑ. ΛΕΟΝΗΤΟΣ. ΤΗΙΩΝ. Forte, ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΣΕΡ. ΣΑΛΑ. ΛΕΟΝΤΟΣ. Ἐπὶ Στρατηγῶς Σεεσσίου Σαλλουστίου Λέοντος. Τήτων. *Sub Prætoris Servio Sallustio Leone. Teiorum*. Bacchus ibi insculptus cum tigride.

ΣΤΡΑ. ΛΟΥ... ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ. ΤΗΙΩΝ. Commodi nummus e Gaza Regia, cum Æsculapii effigie. *Prætoris Lucio... Antonino*.

ΕΠ. ΣΤΡ. ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ. ΤΗΙΩΝ. *Sub Prætoris Epicrate. Teiorum*: Valeriani nummus e Gaza Regia, Bacchi stantis effigiem exhibet, cantharum dextra, læva thyrsum gerentis: jacente ante pedes panthera. Hæc agri sunt vini feracis symbola.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΗΙΩΝ. Lyra, & Gryphus. E Cimelio Regio.

ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΥΣΙ. Valeriani, ac Salonini nummi, ex Cimelio Regio. In hoc postremo Prætoris signatur

- nomen, Herculisque stantis effigies: ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ. ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΥCΙΝ. Τημενίου θύραι *Temeni Portæ*, quarum Pausanias ineminit, in Atticis, pag. 34. *Αυδίας ἡ ἀνω πόλις ἔστιν οὐ μεγάλη Τημενίου θύραι. In Lydia superiore oppidum haud magnum Temeni portæ.* In Notitia Eccles. pag. 20. Τημενίου θύραι Phrygiæ Capatianæ adscribuntur. Et pag. 49. ὁ Τημενίου θύραι, pro Τημενίου θύραι. Apud Ptolemæum, lib. v. cap. 11. ΤΡΙΜΕΝΟΘΥΡΙΤΑΙ, pro ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΙΤΑΙ.
- ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΥCΙ. ΛΟΛ. ΞΕΝΟΦΙΛΟΣ. ΑΡΧ. Α. ΤΟ Β. Pallas sedet, in nummo Gordiani junioris, e Gaza Regia. Λόλλιος Ξενοφίλος Ἀρχιερέως ὠρωτός τὸ β. *Lollius Xenophilus Pontifex primus iterum.*
- ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ. ΑΡΧ. ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΥCΙΝ. Ceres cum facibus, curru equorum quadrijuco vehitur, in nummo Gallieni ex eadem Gaza. In altero, cui eadem epigraphe est, Valerianus & Gallienus sacra peragunt ad aram: stans in medio Victōria utrumque coronat.
- ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΩΝ. Diana multimammia. Ex parte averſa, ΕΠΙ. Μ. ΤΥΛΛΙ. *Sub M. Tullio.* Prætoris urbis scilicet. Cereris caput cum spicis. Est Cimelii Regii.
- ΘΕΑ. ΡΩΜΗ. Ex parte averſa, ΝΕΙΚΟΜΑΧΟΣ. ΑΡΧΙΕΡ. Α. ΤΟ Β. ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΥCΙΝ. *Nicomachus Pontifex primus iterum Temenothyrenſibus.* E Cimelio Regio.
- ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ. ΑΡΧΙΕΡ. Α. ΤΟ Β. ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΥCΙ. Ex parte altera, ΚΤΙCΤΗC. *Conditor.* Herculis caput, quem conditorem urbis suæ ii appellant. Herculem certe in eo tractu aliquando fuisse, auctor est Pausanias, loc. cit.
- ΤΗΜΝΟC. Caput turratum. Ex parte averſa, ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. Fortuna, cum temone & Copiæ cornu. Apud Sponium, in Itiner. Athen.
- ΕΠΙ. CΤΡ. ΦΛ. ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. *Sub Prætoris Flavio.* Julæ Domnæ, apud Tritanum, pag. 137. cum Herculis in rupe jacentis effigie, ut mox dicemus.

ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. Nummi Philippi Patris, apud Patinum, pag. 386. cum Hermi fluvii jacentis effigie. Nunc Cimeli Regii : in quo sunt & Alexandri Severi, & Gordiani junioris cum signo Libertatis, & cum Herculis stantis effigie nummi. Juliae Domnae nummus Herculem exhibet in rupe sedentem, id quod oppidi fortassis in colle situm significat. Plinio, lib. v. sect. xxxii. *Temnos*. Stephano : Τῆμων, πόλις τῆς Αἰολίδος . . . ὁ πολίτης, Τημνίτης.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. Ι. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ. ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. Nummus Otaciliae e Cimelio Regio, cum Æsculapii effigie. *Sub Prætorè Julio Antonino*.

ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. ΕΡΜΟΣ. Otaciliae Severæ, e Cimelio Regio : quo nummo cultum a Temnitis Hermum annem patet, qui & in eo insculptus cernitur, & agrum Smyrnensem alluit : atque adeo utriusque populi societas indicatur. Vide ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ *Phrygiæ*. Quin & illud oppidum annem eum alluisse conjicimus ex Pausania in Eliac. prior. pag. 160.

ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΕΡΜΕΙΟΥ. ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. Juliae Maxæ, e Cimelio eodem, & apud Tristanum, tom. ii. pag. 400. Στρατηγὸς Αὐρηλίου &c. *Prætorè Aurelio Hermia Temnitarum*. Idem Prætor supra in nummo ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ occurrit. In isto Pallas stat, dextra victoriolam, læva hastam gerit.

ΕΠ. ΣΤΡΑ. ΗΡΩΔΟΥ. ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ Juliae Maxæ, ex eodem Cimelio, cum Palladis simili icone. *Sub Prætorè Herode*. Cave hic Herodem Atticum intelligas, de quo Philostr. lib. 2. de vitis Soph. cum is Hadriano principe vixerit.

ΣΤ. ΑΥ. ΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ Β. ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. Gordiani, ex eodem Cimelio. *Prætorè Aurelio Nicostrato iterum*. Pallas stans victoriolam tenet. In altero ejusdem Gordiani, stat Æsculapius.

ΕΠ. ΣΤ. ΑΥ. ΣΤΡΑΤΟΝΕΙΚΙΑΝΟΥ. ΤΟ Β. ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. *Sub Prætorè Aurelio Stratoniciano iterum. Temnitarum*. Gordiani, cum Æsculapii stantis effigie. Tristanus, tom. i i. pag. 523. pro ΤΗΜΝΕΙ-

- ΤΩΝ, ΒΑΗΝΝΕΙΤΑΝ legit, insigni errore.
- E. CT. CTPATONEIKIANOY. ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ.
 Ἐπὶ στρατηγῶν Στρατονεικίανος, Τημνεϊτῶν. Patinus pag. 5.
 ΤΗΜΕΙΤΩΝ, perperam legit. Ex parte averfa,
 ΙΕΡΑ CYNKΛΗΤΟC. In Apamensium Phrygiæ
 nummo hic rursum Stratonicianus Prætor occurrit.
- ΤΗΝΙΩΝ. Alexandri Severi nummus in Cimelio Regio,
 & apud Trifanum, tom. 11. pag. 411. Nummi aream
 Neptuni tridens obtinet, quod eum imprimis Tenii co-
 lerent, uti ex Philochoro Clemens Alex. refert: in
 Photrept. pag. 18. φιλόχορος ἢ ἐν Τίῳ Ποσειδῶνά φησι πι-
 μάσθαι ἱερόν. *Philochorus in Tenio coli Neptunum Me-
 dicum ait.* Et Strabo, lib. x. pag. 487. Τίῳ ἢ πόλιν
 μὲν οὐ μὲν ἔχει. Τοῦ ἢ ἱερόν τοῦ Ποσειδῶνός μὲν ἐν
 ἄλλοι, ἢ πόλεως ἔξω, θεῶν ἀξίον, &c. *Tenos urbem habet
 non magnam: sed extra urbem in luco est fanum Neptu-
 ni, dignum quod spectetur: ubi & Neptunia celebrantur.*
 Serpente tridens involvitur, quod serpentibus angui-
 busque insula ea scater: unde & alterum ei nomen
 Ὀριόσσα, teste Plinio, loco cit. & Stephano: Aristo-
 teles etiam Hydruffam vocavit: non tam idcirco for-
 rassis quod irrigetur aquis, ἄλλ' τὸ χαλάρυτον εἶναι, uti
 Stephanus interpretatur, quam quod hydris abundet.
 Aristoph. Scholiastes in Pluto: Ἐν τῇ Τίῳ μία τῶν Κυ-
 κλάδων νήσω ὄφεις καὶ σκορπίοι δεινὰ εἰσίνοντο. Quin & vox
 ipsa Τίῳ Hefychio ἑχιδνα est, hoc est, vipera: ut
 eodem spectare nomina hæc omnia videantur. Vel for-
 te Neptuno vim medicam serpens ille inesse significat,
 quam Æsculapio symbolum idem alias in nummis as-
 signat. Sunt & in Græcia Goltzii. Plinio, lib. 1 v. sect.
 xxii. *Tenos insula cum oppido.* Stephano: Τίῳος, νῆ-
 σος Κυκλάδων... ὁ πολίτης Τίῳιος Nunc Tenio.
- ΤΗΝΙΩΝ. Neptuni tridens, cum delphinis. Ex parte
 altera, Neptuni caput. Apud Goltzium, in insulis Græ-
 ciæ, Tab. xvii.
- TH cum uva, vini copię in agro eo indice. Ex parte
 averfa, Jovis Hammonis caput.
- THRACIA.

ADVENTVI. AVG. THRACIAE. Hadriani,
e Cimelio Regio.

KOINON. ΘΡΑΚΩΝ. *Commune Thracum*, Caracallæ
nummi.

ΤΙΑΝΩΝ. Antinoi, Antonini Pii, L. Veri, & Gordiani
junioris, ex Cimelio Regio nummi. Plinio, lib. v i.
sect. i. *Oppidum Tium*, in Bithyniæ, Paphlagoniæque
confinio. Stephano: Τίος, πόλις Παφλαγονίας τῶς Πόν-
του, ὑπὸ Τίου ἱερέως, τὸ γένος Μιλήσιου, ὡς Φίλων. Δημο-
θένης δ' ἐν Βιθυνιακοῖς φησι, κλιθὴν δὲ πόλιν γένεσθαι Πά-
ταρον, ἐλθόντα Παφλαγονίαν καὶ ἐκ τῶς πρυμνῶν τὸν Δία, Τίον
παρασηροῦσαι. . . . τὸ ἔθνηκόν, ὑπὸ τῷ Τίῳ Τιανός, ὡς ὑπὸ
τῷ Κίῳ Κιανός. *Tios, urbs Paphlagoniæ Ponti, a Tio sa-
cerdote, genere Milefio, ut Philon prodidit. Demosthe-
nes vero in Bithyniacis ait, conditorum oppidi fuisse Pa-
tarum, capta Paphlagonia: Et a cultu Iovis, ἐκ τῶς
πρυμνῶν τὸν Δία, Tium appellasse. . . . Gentile nomen a Tio
Tianos, ut a Cio Cianos.* A Phlegonte, lib. de longæ-
vis, inter eos quos centum annos vixisse Censuum
Commentarii prodidere, hi recensentur: Ἀλέξανδρος
Δημητρίου, Τιανός ὑπὸ Πόντου καὶ Βιθυνίας. Γάζα Τιμῶνος,
Τιανή, ὑπὸ Πόντου καὶ Βιθυνίας. Χρηστὴ Ἀντιπάτρου, Τιανή.
Χρυσὸν Θεοφίλου, Τιανή. Ἰέρων Ἰέρανος, Τιανός. E Bi-
thynia fuisse Antinum constat, cujus in nummo e
Gaza Regia, ΤΙΑΝΟΙ pariter legimus. In Notitia
Eccles. pag. 33. Provinciæ Honoriadis, quæ pars Bi-
thyniæ fuit, adscribitur Τίος. Et in Conc. Constanti-
nop. V. pag. 168. subscribit Ἀνδρέας ἐπίσκοπος τῷ Τιανῶν,
τῷ Ὀνωρεατῶν ἐπαρχίας In nummo Antonini Pii primum
allato, (nam id tere exciderat) fax erecta cernitur,
quæ nempe in sacris Jovis Tiani accendi solet. Ne-
que enim hic quisquam existimet certamen hic signari
Lampadum, quo in certamine victor discedebat, λαμ-
παδιφόρος dictus, qui cursum perfecisset inextincta fac-
ce. Nam & id certaminis genus Athenis modo in Cera-
mico edi solebat, & tergemino tantum festo solenni,
Quinquatribus, Vulcanalibus, Prometheis. Scholiastes
Aristophanis in Ranis, pag. 263. Ἐν Ἀθλίῳις ἕξι γυμ-

νδρασιον, ἐν ᾧ ἐλαμπαδηφόρου οἱ γυμνάζοντες. Οὗ δὲ λαμπά-
δος ἢ ἀγῶν τρίτον Ἀθλιώσιν ἤγειτο. Περμύθεια, ἩΨάσεια,
Παναθλιώμα. Promethea quidem in memoriam ignis in-
venti: Vulcano & Minervæ artium magistris, quæ sine
igne nullæ sunt. Vide & Pausaniam in Atticis, pag. 30.
Sed non sunt, inquam, hæc eo loci certamina intelli-
genda, quæ fuere Atheniensium propria. De faculis
itaque in cultu Deorum accendi solitis hanc in num-
mis facem accipimus. Sic in nummo Antonix, ejus
quæ Drusi fuit & Caligulæ avia, duæ faces erectæ
stant, symbolum sacerdotii Augusti, quod Antonia
gessit. Laëtantius, lib. vi. cap. i. *Mactant opimas &
pingues hostias Deo esurienti. . . . accendunt lumina tan-
quam in tenebris agenti.* Conc. Arelat. ii. can. xxii.
*Si in alicujus presbyterio infideles aut fœculam accende-
rint, &c.* Æsculapio in primis, cujus Nummini in pri-
mis devotos fuisse Tianos nummi subsequentes do-
cent, faces accendi solitas, ex Aristide discimus, orat.
de concordia ad civitates Asiaticas, tom. ii. pag. 304.
Hallucinati sunt omnes ad hunc diem antiquarii, qui
a Tyanensibus Cappadociæ cusos hos nummos pu-
tarunt, vel in Italiæ oppido Tiano, sive Apulo, sive
Sidicino, ut Patinus, pag. 226. Sunt & aliæ quidem
in Asia Proconsulari Τianaί, in Notitia Eccles. pag. 27.
sed quæ huc minime spectent, cum ex ipsis fingi
TIANAIQN ars plane poscat.

ZEYC EPΓACTHC. TIA. Antonini Pii, & ZEYC.
EPΓACTHC TIANQN, M. Aurelii nummi e Ci-
melio Regio, cum Jovis togati ac stantis effigie, bra-
chio dextro nudo exertoque: lævo, hastam gerit. *Iup-
piter Opifex, Tianorum.* De cultu Jovis apud Tianos,
dictum est proxime ex Demosthene. Sic in nummis
Laodicensium ZEYC ΦΙΛΑΛΗΘHC, in aliis
ZEYC MEIAIXIOΣ, ZEYC AΓOPAIOC, &c.
In vetusta inscriptione, apud Sponium, OI OΣ ΔIOΣ
MHΛΩΣIOY, *mons Jovis pecoralis.* Et a, ut rei p-
tores Græcos, Ζῶς Στρατιος, *Iuppiter Militaris:* Ζῶς
Ἀράτριος, *Iuppiter Aratrius*, ab invento aratro, no-

men invenit. Sic sane Ἐργάτης, quod sit operum Præfes, nunc is appelletur. Exstat ea vox in inscriptione vetusta, apud Sponium, Itiner. Athen. pag. 151.

Φ Λ Α Ο Υ Ι Ο Σ . Ζ Ε Υ Ζ Ι Σ . Ε Ρ Γ Α Σ Τ Η Σ .

Π Λ Ε Υ Σ Α Σ Υ Π Ε Ρ Μ Α Λ Ε Α Ν . Ε Ι Σ .

Ι Τ Α Λ Ι Α Ν . Π Λ Ο Α Σ . Ε Β Δ Ο Μ Η Κ Ο Ν Τ Α . Δ Υ Ο .

Hoc est, *Flavius Zeuxis Opifex, Maleam prætervectus bis & septuagies versus Italiam*. Quanquam hæc Sponius aliter, sed perperam, accipit. Sunt qui legant, Ζ Ε Υ Σ Σ Υ Ρ Ι Α Σ Τ Η Σ Τ Ι Α Ν Ω Ν : iidemque in Bithynia Syriam quærunt. Alii Σ Υ Ρ Γ Α Κ Τ Η Σ, nullo sensu. Similitudo litterarum C & E in nummis, utroque in fraudem impulit.

Τ Ι Α Ν Ω Ν. Ex eodem Cimelio, cum face erecta: alter, cum serpente Æsculapii aræ imposito: uterque Antonini Pii: cum effigie stantis Æquitatis, & Mercurii cum crumena, M. Aurelii. Quid quod serpentem illum Glyconem esse haud temere suspicari licet, quo de serpente egimus prolixius, verbo Ι Ω Ν Ο Π Ο Λ Ε Ι Τ Ω Ν? Suadent id sane Luciani verba e Pseudomanti, pag. 191. Ἐθέλω δέ σοι καὶ διάλογον διηγήσασθαι τοῦ Γλύκωνος, καὶ τοῦ Σακέρδατος, Τίανος πνεῦστος ἀνδρώπου... Ἀνέγνων ἡ αὐτὸν χερσὶς γραμμασι γραμμίμενον ἐν Τίω, ἐν τῇ τοῦ Σακέρδατος οἰκίᾳ. Εἶπέ γάρ μοι, ἔφη, ὦ δέσποτα Γλύκων, πῶς εἶ; ἐγὼ, ἦ δ' ὅς, Ἀσκληπιὸς νέος. Ἄλλος παρ' ἐμῶν τὸν ὄψιν; πῶς λέγεις; Οὐδέ μιν ἀκοῦσαί σε τοδοῦ γέ. &c. *Lubet etiam dialogum tibi referre Glyconis & Sacerdotis, qui Trianus vir fuit. . . . Hunc equidem legi pridem aureis descriptum litteris Tii, in ipsis Sacerdotis ædibus. Dic, inquit, mihi, Domine Glycon, quisnam es? Sum ille, inquit, minor Æsculapius. Num alius ab illo priore? quid ais? Haud fas est ut istud audias, &c.*

Κ Ε Ρ Α Ο Υ Ν . Τ Ι Α Ν Ε Ω Ν . Κερασσωπιών, Τιανέων. M. Aurelii nummus apud Spanhemium, in Juliani Cæsares, pag. 50. cum Satyri effigie, facem dexa gerentis. Sed cave credas ad Tyana Cappadociae hunc nummum spectare, quod vir eruditus credidit: neque enim permutari litteras in nummis, atque I pro T huc

irrepfisse, facile mihi perſuaferim : cum & Ceraſuntio-
rum æque cum Tianis, de quibus nunc agimus, atque
cum Tyanenſibus Cappadociæ incolis, concordia iniri
potuerit : atque ejus oppidi Tii, in quo ſumus, cives
non Tianos modo, ſed & Tianenſes appellari Stepha-
nus admoneat : *Καὶ τὸ ἔθνικόν, ἀπὸ τῆς Τίου Τιανός, ὡς ἀπὸ
τῆς Κίου Κιανός. Λέγεται ἔτι Τιανός.*

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ ΤΙΑΝΩΝ, & NEMECIC ΤΙΑΝΩΝ.

Æſculapius & Nemefis Tianorum Dii. Eorundem Cæ-
ſarum nummi ex Gaza Regia. Et ad Tianos quoque
referendus fortaffis Antonini Πii nummus, e Gaza ea-
dem, in quo ſine ulla epigraphe *Æſculapius & Ne-
meſis* ſtant.

ΤΙΑΝΩΝ. Ex parte altera, Μ. ΑΥΡΗΛΙ. ΚΑΙΣΑΡ.

E Cimelio Regio. *Æ*quitatem hic nummus ſtantem
exhibet, qua pingi forma ſolet : bilancem dextra, læva
virgam vel ſcipionem gerit : quod æqua omnibus &
peticâ metiri loca ſolet. Hinc & Latini *Æquare* dixe-
runt. Et in Codice Legum, & apud Gruterum, P E R-
Æ Q V A T O R E S ; de quibus egimus verbo ΚΙΑ-
ΒΙΑΝΩΝ.

CΤΡΑ ΔΟΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ. ΤΙΩΝ. Commodi

nummus, cum *Æſculapii* icone, ut ſupra in nummo
ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ ΤΙΑΝΩΝ. Sed malim hic ΤΗΙΩΝ
legi, de quibus ſupra.

ΤΙΒΕΡΙΑΣ. Tiberii nummus, quem ad Tiberiadem Pa-

læſtinæ referre placet. Nam Stephanus : *Τιβεριάς,*
inquit, *πόλις τῆς Ἰουδαίας . . . ὁ πολίτης, Τιβεριάς.* Pli-
nius lib. v. ſect. xv. *Lacus, quem plures Genefaram vo-
cant, amœnis circumſeptus oppidis . . . ab occidente, Ti-
berii. idē, aquis calidis ſalubri.* In gratiam Tiberii Imp.
ab Herode tetrarcha id nomen accepit. Hieronym. in
Chronico, Olymp. cci. anno tertio, qui Urbis fuit
DCCCLXXIX. Tiberii xiv. *Herodes Tiberiadem con-
didit.* Quare annus πδ. hoc eſt, LXXXI. qui in Tra-
jani nummo ſignatur, ejus principatus annum undeci-
mum indicat, Urbis DCCCLX.

ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ. ΕΠΙ. ΚΛΑΥΔΙΟΥ. ΕΤ. ΑΠ. Sub

Claudio Prætoris Trajani nummus apud Patinum, pag. 185. & similis fere Hadriani, si annum æræ exceperis, pag. 205. Nunc Cimelii Regii.

TIBERIOΠΟΛΕΙΤΩΝ. Caracallæ nummus. Meminit hujus oppidi Ptolemæus. Notitia Eccles. Phrygiæ Capatiana, pag. 29. & 49. *Τιβεριούπολις.*

TIBERIS. Antonini Pii, apud Occonem, pag. 254. & apud Anton. August. tab. XLI. Septem montibus infidet, quibus nempe Roma imposita. In nummo M. Aurelii cum scapha, urna, & arundine, amnis idem signatur, non appellato tamen nomine. Signandi causa hæc, quam Capitolinus affert: *Interpellavit felicitatem securitatemque Imperatoris, Tiberis inundatio, quæ sub illo gravissima fuit: quæ res & multa Urbis ædificia vexavit, & plurimum animalium interemit, & famem gravissimam peperit. Quæ omnia mala Marcus & Verus sua cura & præsentia temperarunt.*

TIGRIS. Trajani nummus, apud Occonem, pag. 205. Lustravit vicique Assyriam, quam Tigris alluit, Trajanus. De Tigriamne prolixè Plinius, lib. VI. sect. XXXI.

VIRTUS. AVGVSTI. TIGRIS. S. C. Ibidem.

ΤΙΦΟΥΛΕΩΝ. Nummus antiquus, quem post Goltzium, & Occonem, Tristanus retulit, pag. 95. At cum expedire minime posset quo referri eum oporteret, legi **ΤΡΙΦΟΥΛΕΩΝ** iussit, ablegavitque in Daciam, ubi Ptolemæo auctore *Τεφουλα* oppidum fuit: hoc est, adulterinum finxit nummum pro genuino. Tristanum Patinus sequitur in Indice, pag. 4. Nos ad urbem Sardinia pertinet arbitramur, Ptolemæo memoratam, lib. III. cap. III. *Τιβούλα πόλις.* Antonino item, **A TIBVLIS CARALIM.** *Τιβούλα* enim & *Τίφουλα* idem esse, ex usitata litterarum earum permutatione, minime obscurum est: sic enim *Βρύγες* & *φρύγες*, *Βερενίκη* & *φερενίκη*, dici promiscue tralatitium est.

ΤΜΩΛΕΙΤΩΝ. Ex parte averfa, **ΤΜΩΛΟC**, cum senili capite ac barbato, ejus nempe viri, quem conditorem urbis suæ, & auctorem nominis, Tmolitæ agnos-

NUMMI ANTIQUI

cerent. In Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxx. Tmolus in Lydia mons est, quem qui medium incole-
rent, Tmolitæ, vel, ut ipse appellat, Mesotmolitæ
vocarentur. Quin & ipsum quoque oppidum Tacitus
Tmolium vocat, lib. 11. Annal. pag. 55. In Notitia
Eccles. Hieroclis pag. 13. inter Antistites Lydiæ, δ
Μεσοτμόλου, pro Μεσοπμόλου, vel Μεσοπμώλου. Nam
& Tmolium pro Tmolo dixisse veteres Plinius loc. cit.
admonet. Et vetus inscriptio, apud Sponium, in Itin.
Athen. pag. 148. ΦΙΛΗΤΙΜΩΛΙΣ, hoc est,
ΤΜΩΛΙΣ, e *Tmolo*. Apud Leunclavium, pag. 91.
δ Μεσοπμώλου. Hinc emendare obiter Appiani locum
in Mithridaticis, operæ pretium fuerit: sic enim libri
editi a Carolo Steph. typis Regiis habent, pag. 131. Ων
πυθάνομοροι Τραλλιανοί & Υπαίπιοι, & Μεσοπολίται. Ubi
Tristanus tom. 11. pag. 541. legi putat oportere,
Μητροπολίται. Falso. Sunt enim Metropolitæ in Ionia:
Tralles & Hyræpæ in Lydia, in qua & Μεσοτμωλίται,
quos hic reponendos esse arbitramur. Est & flumen
Tmolus, apud Plinium, lib. xxxiiii. sect. xliiii.

ΤΜΩΛΙΤΩΝ. Faustinae, cum Dianæ venatricis effi-
gie. Apud Sponium, in Itin. Athen.

TOLETVM.

P. CARISIVS. LEG. PRO. PR. COL. TOLET.

P. Carisius Legatus Proprætor. Colonia Toletana,
non, ut Oiselius reddit, Tab. xxxi. 8. *Colonia Toletana.*
Sic in altero Emeritæ in eadem Hispania nummo,
P. CARISIVS. LEG. PRO. PR. EMERITA.
Nempe Hispaniæ Tarraconensi, in qua Toletum fuit,
& Lusitaniæ, in qua Emerita, Cæsaris vice qui præ-
esset, Proprætor Legatus Augusti dicebatur. Divisis
enim, ut in nummis DACIÆ monuimus, orbis Ro-
mani provinciis, quarum pars altera Senatui populo-
que permissa, Augusto altera attributa: qui Populi ac
Senatus vice præessent provinciis, Proconsules appel-
lati: qui Augusti, Proprætores & Præfecti. Plinio,
lib. 111. sect. iv. *Toletani*, in Carpetania Hispaniæ
parte. Nunc quoque *Toledo*.

TOLOSA. COL. Galbæ nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 241. Plinio, lib. IV. sect. v. *Tolosani*, in Gallia Narbonensi, *Toulouse*.

TOMEΩC, & TOMITΩN.

TOMEITΩN. Ex parte averfa, ΚΤΙΣΤΗΣ ΤΟΜΟΣ. *Tomus conditor*, capite diademato. In Museo S. Genovefæ. Plinio, lib. IV. sect. XVIII. *Tomi*, in Pontico litore Thraciæ. Stephano: Τομεύς, πόλις πρὸς τῆ' Ὀδισσῶν. . . . ὁ πολίτης Τομίτης, καὶ Τομείτης ἀπὸ διφθόρου. Urbs Ovidii exilio nobilis.

TOMITΩN. In Græcia Goltzii, Tab. XXVIII. Equites duo galeati cum hastis decurrunt. Ex parte averfa laureatus Apollo cum lyra.

TOMITΩN. Trajani nummus, e Cimelio Regio. Serpens ibi pluribus spiris involvitur. Vide ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩN.

ΜΗΤΡΟΠ. ΠΟΝΤΟΥ. ΤΟΜΕΩC. Fluvii duo decumbentes, in nummo Pertinacis, e Cimelio Regio.

ΑΥΤ. Κ Π ΕΛΒ. ΠΕΡΤΙΝΑΞ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Πούπλιος Ἐλβίος Πέρβιναξ. *Imp. Casar P. Helvius Pertinax*.

ΜΗΤΡΟΠ. ΠΟΝΤΟΥ. ΤΟΜΕΩC. Μητροπόλεως Πόντου Τόμεως. Caracallæ e Cimelio Regio. Hercules in eo nummo taurum domat. Oram Euxini Ponti quæ circa Danubii ostia est, Pontum Latini scriptores vocant, Nasoque in primis: Plutarchus, Scythiam Ponticam. Hujus regionis metropolis Tomi fuere. Est & alter Commodi nummus apud Occonem, pag. 332. fœde vitiat: sic enim legit: ΑΥΤ. Κ. Λ. ΑΙΑ. ΑΥΡ. ΚΟΜΟΔΟΣ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Λούκιος Αἴλιος Αὐρήλιος Κόμοδος. Ex superficie altera, ΜΗΤΡΟΠΠΟΝΤ. ΝΕΩ. ΟΥΤ. ΘΗΕΩC. Quis Oedipus hæc solvat? Atqui vocolam istam ΝΕΩ, (hoc est, ΝΕΩΚΟΡΩΝ) quæ in ima parte nummi fuit, non una cum ceteris, quæ sunt in orbem scriptæ, legi oportuit, sed ab iis divelli, ac separatim loco postremo appellari, ad hunc modum: ΜΗΤΡΟΠ. ΠΟΝΤΟΥ. ΤΩΜΕΩC. ΝΕΩ. In Severi nummo e Gaza Regia, Juppiter sedet.

ΤΟΠΙΡΟΥ.

ΟΥΔΠΙΑΣ. ΤΟΠΙΡΟΥ. Juliae Domnae in Cimelio Regio numismata, Caracallae quoque, & Getae. Plinio, lib. IV. sect. XVIII. *Topiris*, in Thracia.

ΟΥΔΠΙΑΣ. ΤΟΠΕΙΡΟΥ. Getae nummus, ibidem. Ab Ulpio Trajano indita haec ei appellatio est.

ΤΟΡΩΝΑΙΩΝ, in nummis veteris Graeciae apud Goltzium, Tab. XXIIV. Plinio, lib. IV. sect. XVII. *Torone*. Vide supra, ΟΛΥΝΘΙΩΝ. Stephano: *Τορώνη, πόλις Θρακίας... ὁ πολίτης, Τορωνῶν*. Praefert hic nummus navim cum Pharo, quo portus Toronici opportunitas designatur.

ΤΡΑΔΥΣΤΑ. Vide IVLIA ΤΡΑΔΥΣΤΑ.

ΤΡΑΙΑΝΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΗΣ. Vide VLPΙΑ ΤΡΑΙΑΝΑ.

ΤΡΑΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. M. Aurelii nummus, e Gaza Regia. Est haec, uti remur, Thraciae Trajanopolis, de qua Ptolemaeus, lib. III. cap. XI. In Notitia Hieroclis, pag. 7. Provinciae Rhodopes Metropolis appellatur: *Ἐπαρχία Ῥοδόπης, ὑπὸ Ἡγεμόνα, ὁ Τραιανουπόλεως. Provincia Rhodopes, sub Praefide, Trajanopoleos Antistes*. In eo nummo mulieres tergeminae stant; in altero, Fortuna ipsa.

ΤΡΑΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Cupido alatus tedae inversae innititur, in nummo Caracallae, e Gaza Regia. Alter ejusdem Principis Harpocratem exhibet: digitum is ori admovet, laeva Copiae cornu gerit.

ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ.

ΠΥΘΙΟΣ. ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. Domitiani nummus, apud Patinum, pag. 164. cum Apollinis Pythii effigie, citharam laeva, laurum dextra gerentis. Certamina fuere solennia Trallibus in honorem Pythii Apollinis, uti ex marmore Arundelliano liquet, in quo haec inter cetera certaminum genera recensentur: *Ἐπίδαυρον Ἀσκήπεια, Ἀθλεύας Ἀδριάνεια, Σάρδεις Χρυσάνθινον, Τελλίαι Πύθια*, &c. Vidimus in Cimelio Regio. Plinio, lib. V. l. c. XXIIX. *Trallis*, &c. Stephano: *Τελλίαι, πόλις Λυδίας πρὸς τῷ Μαιάνδρῳ ποταμῷ... τὸ ἔθνηκον, Τελλιαίος*. Cariae Plinius & Ptolemaeus adjudicant. Vide in eum Plin-

nii locum animadversiones. Admonitione autem Cariæ, juvat obiter & alterum illustrare nummum e Gaza Regia, inscriptum Ι Δ Ρ Ι Ε Ω Σ , cum figura viri togati barbatique, humeris bipennem gestantis : Cerere, ex parte averfa. Fuit Ἰσριδὸς Cariæ rex, Mausoli frater, & regni heres, de quo multa Strabo, lib. xiv. pag. 656.

ΕΠΙ. ΑΠΕΛΛΟΥ ΓΡΑΜ ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. Ἐπὶ Ἀπέλλου Γραμματέοντος Τραλλιαῶν *Sub Apella Scriba Trallianorum.* Hadriani nummus ex eodem Cimelio, cum Jovis ac Dianæ effigie : quo gemino Numine concordia duarum civitatum signatur, Ephesi, Tralliumque.

ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. Antonini Pii, apud Occonem, pag. 271. cum Jovis sedentis effigie, dextra fulmen, hastam læva tenentis. Demereri sibi Antoninum hæc civitas studuit, eidemque suavissimam excitare recordationem de accepto apud se olim omine imperii : Quippe, ut refert Capitolinus, pag. 18. *in Proconsul. tu imperii omen accepit : Nam cum sacerdos femina Trallis ex more Proconsules semper hoc nomine salutaret, non dixit, Ave Proconsul, sed Ave Imperator.*

ΕΠΙ. ΕΥΑΡΕΚΤΟΥ. ΓΡΑΜ. ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. M. Aurelii.

ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΤΩΝ ΣΕΒΑΚΤΩΝ. Caracallæ nummus, maximi moduli, e Cimelio Regio. *Trallianorum Neocororum Augustorum*, Getæ scilicet, & Caracallæ, fratrum Augustorum : vel potius ludorum in Augusti Caracallæ gratiam editorum. Sic enim in Byzantiorum nummo, qui fuit Alexandro Severo principe cufus, e Gaza Regia, legimus : Μ. ΑΥΡ. ΣΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. ΑΥΓ. Μάρκος Ἀυρήλιος Σέβηρος Ἀλέξανδρος. ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ. ΣΕΒΑΚΤΑ. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. *Antoniniana Augusta Byzantiorum.* Augusta sive Augustea certamina dicta fuere, in honorem Principis edita, quorum & Byzantii & Tralliani, Neocoros se, hoc est, auctores curatoresque nummo cuso profiterentur. Antoniniana, ab Elagabalo Antonino, qui Alexandrum Severum patruelem suum

adoptarat, simulque Cæsarem appellaverat. Quare nunc iidem in gratiam Alexandri instaurantur.

ΕΠΙ. ΕΡΜΟΚΛ. ΠΑΓΚΡΑΤΙΔΟΥ. ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΤΩΝ. ΣΕΒΑΣΤΩΝ. Caracallæ nummus, e Gaza Regia: in quo templa duo insculpta, in quibus Caracalla & Geta Augusti, quorum se Neocoros Tralliani profitentur, *Sub Hermocle Pancratide F. Pratore, vel Pontifice.*

ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. ΕΦΕΣΙΩΝ. Vide ΕΦΕΣΙΩΝ. ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. ΕΠ. ΓΡ. ΓΕΝ. ΖΟΣΙΜΟΥ. ΤΗΛ: Ἐπι Γεραματίας Γενταροῦ Ζωσίμου..... *Trallianorum, sub Scr. ba Gentiano Zosimo.* Valeriani nummus e Cimelio Regio, in quo Victoriæ gradientis effigies.

ΤΡΑΠΕΖΟΝΤΙΩΝ. Nummi ex Asia vetere apud Goltzium, Tab. I. Plinio, lib. VI. sect. I V. *Trapezús liberum.* Stephano: Τραπέζος.... ὁ πολίτης, Τραπέζουβ-ηθ. Nunc *Trebizonde*, in Cappadocia. Præterunt hi nummi Apollinem capite radiato.

ΤΡΑΠΕΖΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Commodi nummus, e Cimelio Regio. Ptolemæo, lib. V. cap. 11. in oppidis Carix, haud procul Antiochia ad Mæandrum, & Laodicea, Τραπέζοπολις collocatur. Plinio, lib. V. sect. XXIX. *Trapezopolita.* In Notitia Episcopatum, Τραπέζοπολις Phrygiæ Pacatianæ adscribitur. Et in Conc. Quinisexto, pag. 1200. Εὐθύθ ἐπίσκοπος πόλεως Τραπέζων Παρχαυῆς.

ΔΗΜΟΣ ΤΡΑΠΕΖΟΠΟΛΙΤΩΝ Caput invenile; Ex parte averfa, ΔΙΑ. ΤΙ. ΦΛΑ. ΜΑΥΛΥΣΙΟΥ. Διὰ Τιβελίου Φλαβίου Μαυλυσίου, nisi mendum sit. E Cimelio Regio.

ΤΡΕΜΙΘΟΠΟΛΙΤΩΝ. Nummus antiquus e Græcia vetere Goltzii. Stephano, Τρεμιθοῦς κόμη Κύρωου. Cives, Τρεμιθοπολίται. Ptolemæo, Τεμμηθεδς. In eo nummo Neptuni tridens, cui delphin implicitus: atque ipsemet ex averfa parte Neptunus.

TREVIRI.

COL. AVG. PAT. TREVIROR. In Thesauro Goltzii, pag. 237. Vespasiani nummus. *Colonia Augusta Paterna*

Paterna Trevirorum. Similes apud Gruterum inscriptiones, pag. cxi. & ccxxv. Plinio, lib. iv. sect. xxxi. *Treveri*, & lib. xviii. sect. xlix. *Trevericus ager*, in Gallia Belgica, *Treves*.

MOSTR. In ima parte nummorum Constantini, Constantis, aliorumque: *Moneta Signata Treviris*. Sic P. TR. & P. T. & S. T. *Percussa Treviris, Signata Treviris*. Apud Gruterum, pag. ccccxciii. 3. legas, IIIIVIR. MONETAÆ. TRIVERICAE.

ΤΡΙΑΚΑΛΑ, in Parutæ nummis. Plinio, lib. iiii. sect. xiv. *Triocalini*, in Sicilia. Stephano: Τεχελον, πόλις Σικελίας. τὸ ἔθνικόν, Τεχελίνου. Nunc *Troccoli*.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ *ad Mæandrum*.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ ΜΑΙΑΝΔΡ. Apud Spanhemium, pag. 888. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Tripolitani Mæandro alluuntur*. In Notitia Eccles. Provinciæ Lydiæ hæc Tripolis adjudicatur: a Ptolemæo, Stephanoque, Cariæ.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ. Juliæ Mamææ, & Q. Herennii Etrusci nummi, in Gaza Regia, cum fluvii decumbentis effigie.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Philippi F. nummus, ex eodem Cimelio Regio, cum simili fluvii effigie.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΔΗΤΩΕΙΑ. ΠΥΘΙΑ. In corona. Ex parte averfa, ΔΗΜΟΣ. In Cenchrio amne hujus fere tractus abluisse se Latonam a partu poetæ fabulantur: inde *Latoniam* certamina, eademque *Pythia* ibi instituta. Est in Cimelio Regio.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΔΗΤΩ. ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. *Tripolitarum Latona. Sacer Senatus*. Est apud Tristatum, pag. 226. Patinum in Indice, pag. 7. & in Cimelio Regio.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ *Syriæ, seu Phœnicia*.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΚΛΕΩΠΑΤΡΗΣ. ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ. Αντωνίου Αυτοκράτορος, καὶ Κλεωπάτης Βασίλισσης. *Antonii Imp. & Cleopatra Regina*. Ex parte averfa, ΚΟΙΝΟΝ. ΠΡΩΤΗΣ. ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Prora navis cum victoria: e Cimelio Regio. *Commune primæ Tripolitarum regionis*. Cum Tripolim ex æquo

Tyrii, Sidonique, & Aradii obtinerent, ab iis cufus hic nummus est, quibus obtigit prærogativa primatus. Antonium porro in Syria summo cum imperio fuisse notius est, quam ut moneri debeat Lector eruditus. Plinio, lib. v. sect. xvii. *Tripolis, quam Tyrii, & Sidonii, & Aradii obtinent.*

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummus Augusti, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 44. cum Apollinis ac citharæ effigie.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummus Neronis: & alter M. Aurelii, apud Patin. pag. 244. in quibus Castor & Pollux insculpti, ut in Alcalonitarum nummis.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Trajani nummus apud Patinum, pag. 187. cum eadem Castorum effigie. Ex parte aversa, ΑΡΑΔΙΩΝ. Quo nummo fœdus utriusque gentis intelligitur.

ΤΡΑΙΑΝΟΣ ΑΥ. ΚΑΙΣ. Apud eundem, pag. cit. *Τραϊανὸς Ἀυτοκράτωρ Καῖσαρ.* Ex parte aversa, ΤΡΙΠΟΛ. cum galeato capite, ut in nummis ΓΑΔΑΡΕΩΝ, pag. 229. eodem tractu.

ΤΥΧΗ. ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Hadriani nummus, e Gaza Regia, in quo bina Castoris & Pollucis capita: alter in quo mulier turrata stat. Sic in nummo tractus ejusdem, ΤΥΧΗ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ *Κόλης Σουλίας* legimus, & ΤΥΧΗ ΑΔΡΑΜΑΙΩΝ.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Severi nummus, apud Trifan. tom. 11. pag. 100. cum palmæ icone, quod Phœnices symbolum.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Elagabali nummus, tum e Cimelio Regio, tum e Museo nostro: Cujus in ima parte, litteræ ternæ insculptæ ΑΔΦ. quas quidem litteras inversas putat vir pereruditus, lib. de usu numism. pag. 69. pro ΦΑΑ. hoc est, *Φλασιέων*: unde huic civitati Flavix prænomen adjunctum intelligi vult, quemadmodum & aliis hujusce tractus oppidis, Cæsareæ Palæstinæ, Neapoli Samariæ, Samofatis, Chalcidi. Sed frustra: annum enim eæ litteræ æræ Seleucidarum indicant, DXXXI. Elagabali tertium, ut in nummis Ara-

diorum diximus. Alioqui enim quid fiet nummo alteri ejusdem Elagabali, e Cimelio Regio, quem sic inscriptum vidimus, ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ ΖΚΦ, nisi annum hæ litteræ DXXVI. significant? Quid alteri rursus Juliae Soæmiadis, Elagabali matris, fiet, ex eodem Cimelio, in quo ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. ΒΛΦ. apertissime legimus, hoc est, annum DXXXII. Quid tertio Hadriani Augusti, e Museo nostro, & apud Patinum in Indice, pag. 12. ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΗΚΥ. hoc est, anno ccccxxviii. æræ Seleucidarum, Urbis Romæ DCCCLXX. Hadriani secundo? Quid & quinto, apud eundem Patinum in Indice, pag. 15. ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΘΝΥ. hoc est, cccclix. Urbis Romæ DCCCCI. Antonini Pii undecimo? Sed & Patini errorem obiter intelliges, qui M. Aurelio Pii successori postremum hunc nummum adjudicet, cum sit ipsius Pii.

ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. ΒΛΦ. Juliae Soæmiadis nummus e Gaza Regia: in quo nummo terna templa insculpta: primum Elagabalo, Soæmiadi ejusdem Augusti matri alterum, tertium Aquiliae Severæ uxori dicatum.

ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. ΤΗC. ΙΕΡΑC. ΚΑΙ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. Castoris & Pollucis capita, in nummo Regiæ Gazæ, sed recens cuso, ut apparet.

ΤΡΙΧΩΝΙΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. In Thesauro Goltzii, pag. 234. Stephano: Τειχώνιον, πόλις Αίτωλίας. ὁ πολίτης Τειχωνίδης, &c.

TROAS.

COL. TROAS. ANTIGONIA. ALEXANDR. LEG. XXI. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 241.

COL. ALEX. AVG. Antonini Pii. Plinio, lib. v. sect. xxxiii. *Troas, Antigoniam dicta, nunc Alexandria, colonia Romana.* Ἀλεξάνδρεια Τρωάς Ptolemæo, lib. v. cap. 11. & aliis. Ab Antigono Asiæ rege, Ἀντιγόρεια, Ἀλεξάνδρεια appellata est ab Alexandro Magno. Deinde & Romanos eo colonos deductos esse jam ævo suo Strabo testatur, lib. xiii. pag. 593. Augusto nimirum Principe, ut nummi declarant.

- COL. AVG TROAD. Antonini, apud Patinum, pag. 221. & Commodi, pag. 262.
- TPOA ΔΕΩΝ. CΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. M. Aurelii nummus.
- COL. ALEX. AVG. TRO. Juliae Domnae apud Patinum, pag. 289. Elagabali: & Alexandri Severi, pag. 349. nunc Cimelii Regii.
- COL. AVG. TROAS. *Colonia Augusta Troas*. Caracallae, & Valeriani nummi, e Museo nostro. In nummo M. Aurelii e Cimelio Regio, rusticus humeris sacculum gestat, ut in Neapoleos Samariae nummo.
- COL. ALEX. TROAS. Caracallae nummi duo apud Tristhanum, alter tom. 11. pag. 179. in quo templi effigies, cum tripode & dracone, quod Æsculapii est, ut diximus sæpius, in nummis vulgare symbolum: alter, pag. 180. in quo pascentis equi imago cernitur: esse autem curam equorum ipsi quoque Æsculapio jam ante monuimus, ex Hierocle, in præf. ἰσπιατρικῆς. Quod Tristhanus non vidit. Huic posteriori plane similis est alter Alexandri Severi, apud eundem Tristhanum, pag. 398.
- COL. AVR. ANTONINIANA. ALEX. *Colonia Aurelia Antoniniana Alexandrina*. Nummus alatus a Spanhemio, pag. 776. Traxit hæc cognomina colonia Troas, vel a Caracalla, vel ab Elagabalo: quibus M. Aurelii Antonini prænomen ex æquo fuit.
- COL. ALEXAND. AVG. Aquiliae Severae, apud Tristhanum, tom. 11. pag. 360. & Patinum, pag. 339. Nunc est Cimelii Regii.
- TPOΙΖΗΝ. ΣΔΕΥΣ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ. *Iuppiter Liberator*. In vetere Græcia Goltzii, Tab. x. Plinio, lib. 1 v. sect. 1 x. *Træzen*. Stephano: Τριζών, πόλις Πελοποννήσου . . . τὸ ἔθνηκον, Τριζώνι. In superficie nummi altera, Neptuni tridens, cui Deo sacra civitas ea fuit. Strabo, lib. viii. pag. 373. Τριζών ἢ ἱερά ἔστι Ποσειδῶνι, ἀφ' οὗ καὶ Ποσειδωνία ποτὶ ἐλέγετο. *Træzen Neptuno sacra est: unde & Posidonia, hoc est, Neptunia, olim dicta fuit. Διὸς Ἐλευθερίου βωμὸς, Iovis Liberatoris ara,*

etiam Delphis fuit, teste Aristide, tom. 2. pag. 320.
ΤΡΟΙΖΗΝΙΩΝ. Et ex averſa parte **ΠΟΛΙΑΣ**, hoc
 est, *Urbana Minerva*, ſeu Urbis Præſes, & cuſtos.
 Ibidem. Pausanias in Corinth. pag. 73. de Træzeniis:
 Τῆς ἧ Ἐπιδαυρίας ἔχεται Τροϊζίνιοι. . . . Καὶ ἀπὸ τοῦτο
 Ἄθλιω ἄν τε σέβουσι Πολιάδα, &c. Vetus inſcriptio, Athe-
 nis reperta, apud Gruterum, pag. cv. 9 **ΕΠΙ ΙΕΡΕΙΑΣ**
ΑΘΗΝΑΣ ΠΟΛΙΑΔΟΣ ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΑΣΚΛΗ-
ΠΙΑΔΟΥ ΑΔΑΙΕΩΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ. *Sub Sa-*
cerdote Minervæ Poliadis Megiste, Asclepiadæ Alecten-
ſis filia. Alia, pag. dv. **ΑΘΑΝΑΙΑΝ ΠΟΛΙΑΔΑ.**
 Rurſumque:

ΑΘΑΝΑΙΑΙ. ΠΟΛΙΑΔΙ.

ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ.

ΥΠΕΡ. ΤΗΣ. ΤΟΥ. ΠΑΤΡΩΝΟΣ.

ΣΩΤΗΡΙΑΣ.

Minervæ Poliadi, pro ſalute Patronis, grati animi mo-
numentum. Apud eundem Gruterum, pag. MLXVII. 7.
 Sic Juppiter ipſe Ζῷς Πολιδῷς appellatur ab eodem
 Pausania in Atticis, pag. 27. ab Ariſtotele, lib. de
 mundo, aliisſque: quod ſit cuſtos & Præſes urbium.
 Fuit & in foro Træzeniorum Dianæ Siſpita templum,
 eodem teſte, ναὸς Ἀρτέμιδος Σωτρίεως. Porro Æoles in
 multis vocibus loco ζ litteræ, σδ ponebant: ut pro
 μελιζέιν, μελισδείν. Et hic pro Ζῷς, ΣΔΕΥΣ, quod &
 alibi legimus.

TVCCI.

COL. AVGVSTA. GEMELLA. LEG. XXV.

Claudii nummus, e Theſauro Goltzii, pag. 237. Pli-
 nius, lib. III. ſect. III. *Colonia immunis Tucci, quæ*
cognominatur Auguſta Gemella. Gruteri inſcriptio, pag.
 332. **COLONIAE. AVG. GEMELLAE. TVC-**
CITANAE. Τοδου Ptolemæus, lib. II. cap. IV. Γε-
 μελλαι vocat Appianus, in Iber. pag. 293. Gemellæ no-
 men ea colonia habuit, a colonis eo deductis militibus
 ex aliqua earum legionum, quibus Geminæ aut Ge-
 mellæ cognomen fuit: quales erant VII. X. XIII. &
 XI V. quod ex duabus factæ ſingulæ erant, quæ juſtum

legionum numerum non explerent. Hodie *Martos* in Bætica, inter Cordubam & Giennum.

TVRIASO.

MV. TVR. & MVN. TVR. Augusti ac Tiberii nummi, apud Patinum, pag. 66. Nunc in Cimelio Regio. *Municipium Turiaso*. Plinio, lib. 111. sect. 1v. *Turiasonenses*. Nunc *Tarraçona* trans Iberum, in Aragoniæ confinio.

MVN. TVRIASO. In Thesauro Goltzii.

TYANA *Cappadocia*.

TYANEΩΝ... ΠΡ. Τ. ΙΕΡ. ΑCΥ. ΑΥ. ΕΤ. ΚΑ.
Τυανέων Κατω. Πρ. (hoc est, *Κατωπαδόκων πρώτης*,) & *ιεράς, άσπλου, άυτονόμου, έπει χε.* *Tyanensium* civitatis, *Cappadocum prima, inviolata, suis utentis legibus: anno xxi.* five postremo Hadriani Imp. cujus effigiem nummus hic præfert, e Cimelio Regio. Plinio, libro v1. sect. 111. *Tyana*. Stephano: *Τύανα, πόλις μέση Κιλικίας & Κατωπαδοκίας..... οί πολίται, Τυανείς.* Eadem *Christopolis* postea appellata. In *Notitia Ecclesiast.* pag. 47. *Έπαρχία Κατωπαδοκίας: ό Τυάνων, ήτοι Χειρουπόλεως.* Ut nempe *Antiochiam* post terræ motum auspicato nomine *Theopolim, Θεούπολιμ*, *Justinianus* appellavit, sic *Tyana Christopolim* *Valens*, cum prærogativa metropolitici juris Urbem eam donavit. Haud procul portis *Ciliciis* fuit, unde in *Syriam* transitus, juxta montem *Taurum*: quare & ea regio, *Ευσεβεια ή προς τω Τάυρω* dicta *Straboni*, lib. x11. pag. 537. In eo porro nummo turrata mulier monti insidet, emergente ante pedes ex aquis homine, qua effigie situs oppidi in monte, cujus radices amnis alluat, indicatur: spicis, & papavere, quæ dextra tenet, circumjacentis agri fertilitas. *Strabo*, loc. cit. *Η μ' Τυανίτις υσσωπειτωκίη τω Τάυρω τω κατά τας Κιλικίας πύλας..... καλείται ή Ευσεβεια ή προς τω Τάυρω αγαθή ή χη πεδιάς ή πλείση. Τα ή Τύανα έπίκειται χώμασι Σεμεράμιδος πετειχισμένω χαλως.* *Tyanitis substrata Tauro est ad portas Cilicias.... Vocatur autem Eusebia ad Taurum: fertilis, & maxima sui parte plana. Tyana imposita sunt*

Semiramidis probe muris substructo. Hæc de oppidi situ, & ubertate agri: de anne præterlabente, idem Strabo, lib. xiiii. pag. 587. ubi amnem eum ait, qui Solos Ciliciæ rigat, ex Tyanensi agro venire: $\delta \epsilon \kappa \tau \upsilon \alpha \nu \omega \nu \epsilon \iota \varsigma \Sigma \acute{o} \lambda \omega \iota \varsigma \delta \iota \alpha \tau \omicron \upsilon \delta \tau \alpha \acute{\iota} \epsilon \upsilon$. Id porro quod in nummo vel vetustate vel injuria hominum excidit, cum sint cetera plana ac perspicua, haud temere restitutum a nobis intelliget, qui & primam secundæ Cappadociæ civitatem T yana fuisse meminerit: & hanc loquendi formam non esse in nummis infrequentem. Sic enim superius, $\text{CAPADIC ΠΡΩΤΗ ΜΑΙΟΝΩΝ}$, aliaque similia vidimus. Notitia vero Eccles. pag. 33. & 35. geminam Cappadociam agnoscit: alteram sub Consulari, sub Præside alteram: primæ caput Cæsarea fuit: T yana, secundæ. Ἐπαρχία Καππαδοκίας, ὑπὸ Κομισιλάειον, Καισάρεια Ἐπαρχία Καππαδοκίας β', ὑπὸ Ἡγεμόνα, Τύανα At quoniam Valentis Ariani principatu primum divisam in duas provincias regiminis Ecclesiastici provincias Cappadociam legimus, apud Greg. Nazianz. & apud Baron. ad an. Christi cccclxxi. ex odio scilicet Basilii Cæsareæ Episcopi: non multum a vero forsan abludet, qui in hoc nummo dixerit primatum modo ac prærogativam fori urbi Tyanensi adscribi, supra oppida vicosque ejus præfecturæ, cujus ipsa caput exstitit: Straboni, lib. xii. pag. 534. $\tau \upsilon \alpha \nu \acute{\iota} \tau \iota \varsigma \epsilon \rho \alpha \tau \eta \tau \eta \lambda \iota \alpha$.

TYANΩΝ. Caput apri. E Museo nostro.

TYNDARITAN, apud Parutam. Plinius, lib. iiii. sect. xiv. *Tyndaris colonia*, in Sicilia. Rudera supersunt, nomenque *Tendaro*. In nummo priore apud Parutam Juno insculpta, quæ pavone uestita fertur: In aliis Ceres, cum spicis, ubertatis symbola: pilei Castoris ac Pollucis, qui Tyndarei filii, iidemque hujus oppidi conditores fuere: quanquam a Messeniis conditum scribit Diodorus Sicul. lib. xiv. Bibl. Sed fuit nimirum quondam Laconici juris & ipsa Messenia, auctore Strabone, lib. vi. pag. 279. Hinc illud Silii, lib. xiv. de Tyndaritanis:

Geminoque Lacone

Tyndaris attollens se se.

Castorem & Pollucem intelligit, Tyndari Laconum regis filios.

ΤΥΝΔΑΡΙΕΩΝ. E Goltzii Thesauro, pag. 235. & apud Parutam.

ΤΥΝΔΑΡΙΤΑΝ Caduceus, Mercurii symbolum: laurus, Apollinis: spica, ubertatis. Apud Parutam, num. 6. Tullius sub finem Verrinæ quintæ: *Tèque, Mercuri, quem Verres in villa & in privata palastra posuit, P. Africanus in urbe sociorum, & in gymnasio Tyndaritanorum, juventutis illorum custodem & præsidem voluit esse, imploro atque obtestor.* Et actione quarta: *Audistis nuper dicere legatos Tyndaritanos, homines honestissimos, ac principes civitatis, Mercurium, qui sacris anniversariis apud eos, ac summa religione coleretur, quem P. Africanus, Carthagine capta, Tyndaritanis non solum suæ victoriæ, sed etiam illorum fidei societatisque monumentum atque indicium dedisset, hujus vi, scelere, imperioque esse sublatum.* Hujus Mercurii mentio, quem Tyndaritanorum Præsidem Deum Tullius appellat, alterius nummi recordationem excitat, Severo Imp. cusi, cujus in averfa parte legimus, I OVI. PRAE. ORBIS, hoc est, *Iovi Præsidi Orbis*: non uti vir eruditus, in Juliani Cæsares censuit, *Iovi Præsfecto Orbis*. Deos enim, quorum sub tutela forent oppida, regna, civitates, loca quævis, Præsides eorum locorum vocavit antiquitas. Tullius, pro domo sua. Ovidius, lib. x. Metam.

Caruerunt præside Delphi.

Seneca, in Hippolyto:

Præses terræ Dea.

Vetus inscriptio apud Reinesium, pag. XVI I.

DIS DEABVSQVE. PRAESIDIBVS. PROVINCIARVM. &c. Jovem Præstitem in vetustis lapidibus legere me memini, apud Gruterum, pag. XXI I. Præsides Deos, passim: Jovem Præsfectum, nusquam. Quin & PRAESIDEM MVNDI Domitianum per assentationem Martialis appellat, lib. v. Epigr. III. quem Jovem vocat, Epigr. VI.

ΤΥΠΑΝΩΝ.

ΤΥΡΑΝΩΝ. Nummus Antonini Pii. Item Severi ac Juliae Domnae, quos Patinus affert, pag. 286. & 290. Nunc Cimelii Regii. Plinius, lib. IV. sect. XXVI. *Amnis Τύρα, oppido nomen imponens*, &c Stephanus: *Τύρας, πόλις καὶ ποταμὸς ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ. . . . ὅντι πολιτας, Τυράνοις.* Goltzius in Thesauro, pag. 236. ΤΥΡΑΝΩΝ perperam legit in Severi nummo, pro ΤΥΡΑΝΩΝ. Quo in nummo e Gaza Regia Hercules stat: in altero Juliae, mulier turrita, Cybele, ut opinor, sedet.

ΤΥΡΥΣ.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΤΥΡΙΩΝ. L. ΗΝΡ. Anno CLVIII. Demetrii Soteris nummus quem vidimus. Est ejusdem Principis alter, L. ΘΝΡ. hoc est, *Λυχάρβατος ῥήθ.* Anno CLIX. in Museo nostro. Tertius itidem Demetrii Nicatoris, ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΤΥΡΙΩΝ. L. ΗΞΡ. anno CLXVIII. aera nempe Seleucidarum, de qua diximus in nummis ΑΡΑΔΙΩΝ. Sed fuit alia praeterea Tyriorum aera peculiaris, cujus Eusebius meminit, in Chronico, anno Probi secundo: coepitque ea ab anno Urbis Romae DCXXIX. ante Christum natum circiter cxxv. Plinius, lib. v. sect. xvii. *Tyrus, quondam insula &c.*

ΤΥΡ. (litteris invicem implexis vox ea scribitur in nummo) ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΙΕΡΑΣ. ΑΣ. cum palmae icone: turrito, ex parte altera, capite. In Museo nostro. *Τύρῳ Μητροπόλεως ἱερῆς ἀσύλου. Tyri Metropoleos sacra, inviolatae.*

ΤΥΡΟΥ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Capite saureato: ex averfa parte, ΚΟΙΝΟΝ. ΦΟΙΝΙΚΗΣ. ΑΚΤΙ. *Actia certamina. Commune Phoenices.* Phoeniciae Maritimae Metropolis ea fuit. Notitia antiqua, pag. 61. *Ἐπαρχία Φοινίκης Παργαλίας. Τύρῳ Μητρόπολις.*

ΤΥΡΟΥ. ΜΗΤΡΟΠ. ΙΕΡΑΣ. *Tyri Metropoleos sacra.* Commodi nummus.

SEP. TYRVS, vel SEPT. TYRO. METROP. COLONIA. LEG. XII. In nummis Juliae Domnae & Macrini: quos nummos inepte quidam legunt, SEPHYRVS & SEPHYRO, secuti Patinum.

SEPT. TYRVS. MET. COLONIA. *Septimia Tyrus Metropolis colonia*, a Septimio Severo Augusto. Nummus est Getæ & Caracallæ, filiorum Severi.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Ι. C. ΤΥΡ. Hæc vox postrema implexis mutuo literis per notarum compendia in nummo scribitur. Μητροπόλεως ἱερῆς Σεπτιμίας Τύρου.

TYRVS. METRO. COLON I. Diadumeniani nummus, in quo insculptus Hercules. Strabo, lib. xvi. pag. 757. de Tyriis: Τιμᾶται ὃ καθ' ἑαυτοῦ Ἡρακλῆς ἰσὺ ἀνθρώπων. Colitur apud eos Hercules maiorem in modum. Vide & Curtium, lib. iv. ceterosque scriptores rerum Alexandri. Spoliatum donariis Tyrium Herculem a Cæsare, ob receptam ab iis uxorem Pompeii, Dio refert lib. xlii.

TYRO. COLO. Elagabali, apud Patinum, pag. 331. Vir e palma arbore, qui Syriæ typus est, fructus legit: apposita deinde concha Tyria, ex qua succus purpureus tingendis vestibus eliciebatur olim, qui *Tyri precipuus Asia*, ut Plinius ait, lib. ix. sect. lx. Strabo, lib. xvi. pag. 757. Πολὺ γὰρ ἐξήταται πασῶν ἡ Τυρία χαλκίστη πορφύρα, &c.

TYRIORVM. Nummus Elagabali, in Cimelio Regio. ΗΡΑΚΛΙΑ. Ο ΛΥΜΠΙΑ, certamina subintellige. Hunc nummum Patinus, pag. 334. quo spectaret, non intellexit.

MVNIC. SEP. TYR. Gordiani junioris.

COL. TYR. METR. AMBROSIE. PETRE. De Petris Ambrosiis, luculenter Tristanus, tom. i. pag. 492. Est ejusdem Gordiani nummus.

COL. TYRO. METRO. Treboniani Galli, apud Patinum, pag. 397. Taurus deductæ coloniae symbolum, Tyriæ conchæ inhiat. In labaro deinde epigraphe, LEG. III. GAL. quod ex tertia legione Gallica deducti eo milites. In vetustis inscriptionibus apud Gruterum, LEG. III. GAL. passim occurrit.

V

VALENTIA in Calabria.
VALENTIA. Nummus Cæsaris Dictatoris, apud

Occonem , pag. 15. cum gemino Copiæ cornu , ac fulmine. Hunc nummum Patinus & Mediobarbus nequicquam urbi Romæ adscribunt, in nummis Julii Cæsaris: alii frustra quoque Valentiae Hispanicæ: nos Italicæ, nempe Viboni Valentiae, de qua Plinius lib. III. sect. x. *Hippo, quod nunc Vibonem Valentiam vocant*: cum Goltzio, in Magna Græcia, tab. xxxv. Calabriae civitas ea est, olim Hipponium appellata. Vide ΠΠΩΝΙΕΩΝ. Duris apud Athen. lib. xii. pag. 542. a Gelone ait, prope Hipponium oppidum, locum esse exædificatum, quem Cornu copiae appellarit: Πλησίον Ἰωπωνίου πόλεως... τόπον τινά ἐξ ἡμετέρων Ἀμαλθείας κέρας, ὄντων Γέλωνα κατασιδάσαι. Id vero in præsentī nummo expressum. Alias Copiæ cornu in nummis felicitatem temporum designat. Dio Chrysoft. Τὸ δ' Ἀμαλθείας κέρας μνηθεὶς ἀγαθῶν ὁσον ἔχει ὕδασιμονίαν. *Cornu copiae felicitatem: & bonorum largitionem indicat.*

VALENTIA *Citerioris Hispaniae.*

COL. IVL. VALENTIA. Nummus Augusti, quem vidimus: & alter ei par, M. Aurelii, apud Patin. pag. 234. nunc Cimelii Regii. Plinio, lib. III. sect. IV. *Valentia colonia*, nunc quoque in Hispania regni cognominis caput.

C. VIBIO. MARSO. PR. COS. III. M. M. I. V. Nummus M. Aurelii apud Patinum, pag. 234. cujus ille notas expedire se minime posse profiteretur: nos sic interpretamur: *Caio Vibio Marso Proconsule tertium, Municipem Iuliae Valentiae.* Ut illas ejusdem paginae notas in simili fere nummo, C. VIBIO. MARSO. DD. PP. *Decuriones posuere.*

C. I. V. Navis Prætoria. *Colonia Julia Valentia.* Augusti nummus e Museo nostro. CAESAR. DIVI. F. IMP. DIVI. IVLI.

VIENNA *Provinciae Narbonensis.*

COL. VIENNA. LEG. VII. CLAUDIANA. PIA. Neronis nummus, in Thesaurō Goltzii, pag. 242. Plinius, lib. III. sect. v. *Colonia Vienna Allo-*

brogam. Nunc quoque, *Vienne en Dauphiné.*

VIMINACIVM.

P. M. S. COL. AN. IIII. In altero, AN. V. *Provincia Mœsiae Superioris, Colonia Viminacium.* Gordiani junioris nummus, e Cimeho Regio, Museoque nostro, ad Viminacium pertinet, quæ colonia est in Mœsiam deducta denuo Gordiano hoc ipso Principe. Denuo, inquam, nam & ante Gordiani tempora, Alexandri & Juliae Mæse nummi exstant, inscripti, COL. VIM. AN. I. & AN. II. Renovatas autem esse interdum colonias sciunt qui vetustos scriptores rerum Romanarum terunt. Vide supra, CARTHAGO, & CASILINVM. Οὐμινάκιον Ptolemæo, lib. III. cap. IX. in superiore Mœsia. Βιμινάκη μητρόπολις Μυσίας, in Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 25. Notitia Imperii, sect. xxx. *Præfectura Legionis septimæ Claudie, Viminacio. Præfectura Classis Histrie Viminacio.* Unde fuit olim cum suspicaremur legi in iis nummis posse, *Præfectura Militum Superventorum Colonia Viminacii: cujusmodi milites superventores Axiupoli in Scythia fuisse eadem Notitia testatur, sect. xxviii.* Sed prior interpretatio, quæ magis recepta, magis arridet. Occo, pag. 432. in Gordiano tertio, P. M. S. COL. VIM. AN. I. De Gordiano juniore Capitolinus, pag. 162. *Fecit iter in Mœsiam, atque in ipso prociñctu quidquid hostium in Thraciis fuit, delevit, fugavit, expulit, atque summovit.* Tuncque deducta simul ab eo Viminacium colonia est.

P. M. S. COL. VIM. AN. X. Otaciliæ Severæ.

P. M. S. COL. VIM. AN. XI. Decii, e Museo nostro.

P. M. S. COL. VIM. AN. XII. Herennii Etrusci, & Valentis Hostiliani, qui Decii filii.

P. M. S. COL. VIM. AN. XIII. Treboniani Galli, apud Patinum, pag. 397. qui quid ex notæ valerent, non intellexit.

P. M. S. COL. VIM. AN. XIII. Etruscillæ: quæ Volusiani uxor, Decii filia.

ILLUSTRATI.

517

P. M. S. COL. VIM. AN. XVI. Valeriani , apud Mediobarbum , pag. 368.

P. M. S. COL. VIM. AN. III. AN. III. AN. V. Nummi quatuor , Philippo Arabe Imp. cusi , apud Mediobarbum , pag. 347. quibus Colonia Viminacium , non jam æræ suæ , hoc est , a deducta apud se colonia militum Romanorum , sed Philippi Augusti annos , suis nummis inscupsit : quod Mœsiæ ille scilicet in primis faveret , cui provinciæ Severianum generum suum , Zosimo teste , præfecit. Hæc adulandi Principi ratio & causa fuit , quoad imperium tenuit : cœpto enim anno sexto obiit In nummis Otaciliæ , quæ Philippi conjux , servata coloniæ æra est , deincepsque subsequutis Imperatoribus recta annorum series per sexennium custodita , ut superius vidimus. Quod exstare aiunt Philippi quoque ipsius nummum inscriptum , AN. VII. errorem esse legentium putamus : aut ad æram Coloniæ , annumque Philippi tertium , revocari oportere.

VINDELICI. Vide RAETIA , & AVGVSTA VINDELICORVM.

VISONTIVM. MVN. Galbæ , e Thesauro Goltzii , pag. 244.

MVN. VISONTIVM , in laurea. Augusti nummus , e Cimelio Regio. Ptolemæo , lib. 11. cap. vi. Hispaniæ Tarraconensis oppidum est in Pelendonibus , Ὀνισόντιον. Huc potius referri hos nummos remur oportere , quam ad Sequanorum , Pannonumve , Visontium.

VLPIA TRAIANA.

COL. AVG. VLPIA TRAIANA. Trajani nummus , e Thesauro Goltzii , pag. 238. Fuit ea civitas in Dacia antiqua trans Danubium , Ζαρμιγέθουσα βασιλειον , Regia Zarmigethusa , dicta Ptolemæo , lib. 111. cap. viii. Deinde Colonia Ulpia Trajana Augusta Dacica Sarmizegetusa , a Trajano conditore. Vetus inscriptio , apud Gruterum , pag. vi. 3.

I. O. M.

ROMVLO. PARENTI.
MARTI AVXILIATORI.

TTt iij

NUMMI ANTIQUI

FELICIBVS. AVSPICIIS.

CAESARIS. DIVI. NERVAE.

TRAIANI. AVGVSTI.

CONDITA. COLONIA. DACICA. SARMIZ.

PER. M. SCAVRIANVM. EIVS. PROPR.

Pag. cclxxii. COLONIA. VLPIA. TRAI.
 AVG. DACIC. SARMIZ. METROP. Pag.
 ccliv. 5. COL. SARM. Pag. cccxxix. 6. PRO-
 VINCIAE. DACIAE. COL. VLP. TRAIANA.
 DACIC. SARMIZEG. Pag. ccccxvii. 1. CO-
 LON. VLPIA. TRAIANA. AVG. DAC. SAR-
 MIZGETVSA. Denique pag. cclvii.

IMP. CAES. ANTONINO. PIO. AVG.

COLONIA. SARMIZAEGETVSA.

Nunc *Varhel* dicitur, in Transylvania.

HΓE. TOY A. MAZIMOY. THC. TPAINHC.

M. Aurelii, ac L. Veri nummus, e Cimelio Regio: cui
 castellum insculptum. Η γειμνος Τουλλίου Μαξίμου, *Præ-*
sede Tullio Maximo, cujus & in Pautaliatarum num-
 mis, ejusdem fere tractus, nomen occurrit.

TPAINHC. AYFOYCTHC. Faustinae junioris

nummi, cui & inscriptiones eæ dicatae, quas in ruinis
Varhel oppidi repertas Gruterus affert, pag. cclx. 12.

FAVSTINAE. AVG. DIVI. PII. FILIAE.

COL. SARMIZ.

Et num. 13. FAVSTINAE. AVG. M. AVRELII.

ANTONINI. FILIAE.

COL. SARMIZ.

TPAINHC. AYFOYCTHC. Severi nummi, in

quibus & Dianæ venatricis, & Cybeles stantis effi-
 gies. Ad hanc Ulpiam Trajanam revocari hunc num-
 mum oportere, testatur inscriptio vetus eidem dicata
 Principi, apud Gruterum, pag. cclxvi. 2.

DIVO. SEVERO. PIO.

COLONIA. VLPIA. TRAIANA.

AVG. DACIC. SARMIZ.

Cave itaque Trifstanum, tom. 11. pag. 99. Patinum-
 que, pag. 282. audias, qui hanc Trajanam esse ean-

dem cum Trajanopoli Phrygiæ volunt.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΝΝΙΟΥ. ΜΑΡΚΟΥ. ΑΥΓ. ΤΡΑΙΑ-
ΝΗC. *Sub Pratore, vel Duumviro, Annio Marco.*
Augustæ Trajanæ Elagibali, apud Patinum, pag. 333:
cum Cybeles stantis effigie. In vetusta inscriptione
apud Gruterum, pag. CCCLXXXVII. 4. II VIR.
COL. DACI. Duumvir Coloniae Dacicae, quæ Tra-
jana Augusta. Iterumque, pag. CCCXLVIII. II VIRO.
POP. PLEPSQ. VLP IAE. TRAIA. SAR.
Duumviro, Populus Plebsque Vlpia Trajanæ Sarmi-
zetibus.

ΤΡΑΙΑΝΗΝ ΑΥΓΟΥCΤΑΝ. Valeriani, e Cimelio
Regio.

VOLCAE. In parte averfa, AREC. *Volca Arecomici.*
Nummus singularis e Museo nostro, ex ære, minimi
moduli. Plinio, lib. III. sect. v. *Nemaufum Arecomi-*
corum: Ptolemæo, lib. II. cap. x. Οὐόλχα Ἀεικόμοι;
ὡν πόλεις μεσσηνίαι, Νέμαυτος κολωνία, &c. Hodie Nis-
mes, in Languedocio, ut vocant, Gallia provincia
olim Narbonensi dicta.

VRSO.

COL. GEMINA. VRBANOR. Neronis num-
mus e Thesauro Goltzii, pag. 239. Plinius, lib. III.
sect. III. *Colonia Vrso, quæ Genua Urbanorum: ubi vel*
libris invitis, Gemina monuimus legi oportere. Hodie
Offuna, Ducatus titulo insignis. Mariana, lib. III. hist.
Hisp. cap. 22.

VTICA.

MVN. IVL. VTICEN. DD. P. Tiberii nummi e
Gaza Regia. *Municipii Iulii Vticensis Decuriones po-*
suere. Plinius, lib. v. sect. III. Vtica Catonis morte no-
bilis. Nunc Biserte dicitur. Datum Uticensibus jus ci-
vitatis ab Octaviano Cæsare, anno V. C DCCXVIII.
L. Gellio, Cocceio Nerva Coss. auctor est Dio, lib.
XLIX. pag. 401.

IMMVNIS. VTICEN. D. D. *Immunis Vticensis*
civitas. Decreto Decurionum. Tiberii pariter numifima,
quod vidimus.

Υ

ΥΒΛΑΣ. ΜΕΓΑΛΑΣ, apud Parutam. Plinio, lib. III. sect. XIV. in Sicilia. *Hyblenses*. Stephano, Ὑβλα μείζων, *Hybla major*. Nunc *Paderno*. In eo nummo Deæ Hyblææ signum exstat, urceolum dextra, læva hastam puram tenentis, blandiente ad pedes cane: quo ex argumento Dianam esse venatricem auguramur. Ex parte antica ejusdem Deæ caput, cum api, ob mellis in eo tractu copiam. De melle Hyblæo Plinius, lib. XI. sect. XIII. aliique. De Hyblæa Dea Pausanias, in Eliac. prior. seu lib. V. pag. 172. ubi de Hybla majore: Καὶ ἱερὸν σφισιν Ὑβλαίας ἔστι θεοῦ, ὡς δὲ Σικελιωτῶν ἔχον τιμὰς. *Ibi fanum est Siculorum celebritate religiosum, Deæ, quam Hyblæam vocant, dicatum.*

ΥΔΙΝΑΙΩΝ. Ad Majorem Græciam spectare hic Nummus e Museo nostro videtur, cui similis est in Cimelio Regio: quod in eo Minotauri effigies, & Palladis caput exstat, quæ notæ in nummis illius tractus frequentes occurrunt.

ΥΔΡΩΝΤΙΝΩΝ. E Magna Græcia Goltzii, tab. XXXIII. In eo nummo Neptunus, cum tridente ac delphinis. Plinio, lib. III. sect. XVI. *Hydruntum*. Stephano: Ὑδρουδς . . . τὸ ἔθνηκόν, ὙδρουώπιϹ, & Ὑδρουσαῖος, & ex nummo ὙδρωντίνϹ. Nunc *Otranto*, in Italia.

ΥΕΑΗΤΩΝ, ex argento & ære, in Museo nostro.

ΥΕΛΗ. cum noctua Palladis symbolo, ibidem. Plinio, lib. III. sect. X. *Oppidum Helia, quæ nunc Velia*. Nunc vicus est, *Castel a mare della Brucca*, in Principatu citeriore. Sunt apud Goltzium in Magna Græcia, Tab. XXII. & XXIII. in quibus leo insculptus, noctuaque Palladis, tridens delphinusve Neptuni, spica fertilitatis symbolum.

ΥΚΚΑΡΕΩΝ.

ΙΚΑΡ. apud Parutam. Stephano: Ὑκκαρον, πόλις Σικελίας . . . τὸ ἔθνηκόν, Ὑκκαρέις. Antonino *Hiccaro*, a Panhormo, XVI. M. P. Nunc quoque *Carini*, & *Muro d'Iccarini*,

d'Issarini, teste Fazello, decad. 1. lib. v 11. cap. v 1.

ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. Juliae Domnae nummus e Museo nostro, cum templo, in quo Juno pronuba. Adjectum Praetoris nomen, ΕΠΙ. ΣΤΡ. Μ. ΑΠΠΙΩΝΟΣ. *Sub Praetore M. Apione. ΙΟΥΛΙΑ ΣΕΒΑΣΤΗ. Julia Augusta.* Legitur hoc nomen Ἀππίων per geminum π π, & in Bibl. Photii, cap. cx 11. Et apud Clementem lib. x. Recogn. ubi ait Appionem cum Anubione venisse ab Antiochia. In Lexico Suidæ, Ἀππίων ὁ Πλευρονίου. Sed ex litterarum serie scribi Ἀππίων ibi oportere palam est. Videtur sane Ἀππίων nomen Romanum esse, & in Græcam speciem detortum, ab recto *Appius*, ut *Μαρκίων* a *Marcus*. Tamen Apion familiare Ægyptiis nomen fuit, deductum ab Api, quem colebant: ut a Serapi Serapion, Anubion ab Anubi. Quare Apion saltem ille Grammaticus, qui mundi cymbalum est appellatus, auctore Plinio in præfatione ad Titum, Apion dicendus potius videtur, quam Apion. Sunt Hypæpenorum porro nummi alii in Cimelio Regio, Faustinae Aurelii, Severi, Getæ, Decii, Etruscillæ, & Valeriani. Et Getæ quidem cum Æsculapii stantis effigie. Plinio, lib. v. in fine sect. xxx 1. *Hypæpeni.* Stephano: Ὑπαιπια, πόλις Αὐδίας... τὸ ἔθνη... Ὑπαιπινός. Plura vide in nostris ad Plinium notis.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΠΑΠ...ΟΥ. ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. Juliae Domnae, cum Diaræ icone. Ἐπὶ γρατηγὸς Παπιέλου. Ὑπαιπινός. Cum Æsculapio, alter Getæ, sine Praetoris nomine. Uterque e Gaza Regia.

ΕΠΙ. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ. ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. *Sub Apollodoro.* Pharetra & clava, in Caracallæ nummo, e Cimelio Regio.

ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. ΣΤ. ΑΙΑ. ΑΝΤ. ΤΑ. ΕΤ. Α. *Hypæpenorum, Praetore Ælio Antonino Tatiano, anno primo*, Gordiani videlicet junioris, non Gordiani Patris, ut Patino visum, pag. 360. a quo & perperam sic nummus legitur, ΣΤ. ΑΙΑ. ΑΝΤ. ΤΑ. ΕΤ. Α. Ejus nummi aream obtinet ædes sacra, in qua Dianæ Ephesiae simulacrum.

ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. CT. AIA. ANT. TA. ET. Δ. Gordiani tertii, apud eundem Patinum, pag. 375. quo ex nummo errorem suum in explanando priore deprehendi ab ipso, atque emendari oportuit.

EPEN. ETPOYCKIΛΛA. CEV. *Herennia Etruscilla Augusta*. ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. EΠI. CTP. ΦA. EPMOΔA OY. NEIKΩ. 'Eπί φρατηροῦ Φλαβίου Εῤρμοῦ λάου ΝείκωνΘ. E Cimelio Regio.

ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. EΠI. CTP. KYNTIANOY. *Sub Præatore Quintiano*. Malim KYNTIΛIOY legi, *Quintilio*, vel *Quintillo*. E Cimelio Regio, nummus Valeriani.

ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. KAYCTPOC, Nummus quem vidimus, cum fluvii decumbentis effigie. Ex parte averfa, IEPA CYNKΛHTOC. *Sacer Senatus*. Vel haud procul amne Caystro, qui & Ephesum alluit, positos fuisse Hypærenos, vel certe Caystrum Ephesiorum ab Hypærenis, quod ab aliis similiter factitatum animadvertimus, Numinis vice cultum, nummus iste indicat: vel solam denique cum Ephesinis ὁμόνοιαι & societatem.

ΥΠΑΤΕΩΝ. Stephano urbs ejus nominis gemina est, altera in Ænianibus & Ætolis: prope Sangarium amnem altera in Asia: Υπάτη, πόλις Αἰνιδάων. Δέχεται ἢ καὶ Υπάτα. Εἴτι καὶ χάρει πλησίον Σαγαρίου ποταμοῦ τὸ ἐθνικὸν, ΥπάταῖΘ, καὶ Υπάτης. Meminit prioris, quæ in Ætolis est, etiam Livius, lib. xxxvi. In nummo Cimelii Regii, lyra est, & Apollinis caput: epigraphe, ΥΠΑΤΙΩΝ, vel potius ΥΠΑΤΕΩΝ.

ΥΠΕΡΗΣΙΕΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. *Hyperefsiensium civitatis sacra ac liberae*. Vespasiani nummus e Goltzii Thesauro, pag. 236. Stephano: Υῤησιᾶ, πόλις τῆς Ἀχαΐας . . . τὸ ἐθνικὸν, Υῤησιᾶς.

ΥΡΚΑΝΩΝ. Nummi Philipporum, in quibus Bacchi stantis effigies, apud Patinum, pag. 383. & 388. quos ille ad Hyrcanos Caspii maris accolos refert: perinde quasi aut illi unquam Græce didicerint, aut stipendiarii fuerint, fœderative populi Romani. Patino Tristanus præiit, ac propinavit errorem: quem & Carolus a S. Pau-

lo, in Geographia sacra hausit, pag. 320. cum Joannem Hyrcanorum civitatis Episcopum, cujus in Conc. Calchedonenſi mentio, ad Hyrcaniam Caſpii maris ablegat, ac metropolim totius regionis fuiſſe eo ibi nomine comminiſcitur. At fuere Hyrcani iſti in Lydia, teſte Tacito, cujus verba retulimus, in nummo CIVITATIBVS ASIAE RESTITVTIS: & Plinio, lib. v. ſect. xxxi. *Macedones Hyrcani cognominati*. In Notitia Eccleſ. Hierocliſ, pag. 44. inter Episcopos Provinciae Lydiæ recententur, ὁ Μουſίνης, & ὁ Ὀρχανίδος. Lege, ὁ Μοſίνης, & ὁ Ὀρχανίδος. Certe Leunclavius, in Novella Leonis Imp. pag. 90. habet, ὁ Ὀρχανίδος. Strabo, lib. xiii. pag. 629. & Stephanus, Hyrcanii campi ab eo oppido appellati, in Lydia, meminere. Εἶτα τὸ Ὀρχανίον πεδῖον, inquit Strabo, Περσῶν ἐπονομαſάντων, καὶ ἐποίους ἀγαρόντων ἐκείθεν. *Sequitur Hyrcanius campus, quem ſic Perſæ nominaverunt, a colonis ex Hyrcania eo adductis*. Stephanus: Ἐστὶ καὶ Ὀρχανίον πεδῖον ἐν Λυδίᾳ, ὡς Ἐρατοſθένης ἐν πέμπτῳ Γαλατικῶν. Livius quoque in Latinis ſcriptoribus, libro xxxvii. *Conſul circa Thyatira regem eſſe ratus, continuis itineribus, quinto die ad Hyrcanum campum descendit*. Iidem poſtea ob admixtos Macedonas, Hyrcani Macedones, uti ex Plinio, Tacitoque, vidimus, appellati.

ΥΡΚΑΝΙΙ. Caput turritum, apud Sponium, in Itiner. Athen. Lege ΥΡΚΑΝΗ, vel ΥΡΚΑΝΙC potius. Ex parte averſa, ΥΡΚΑΝΩΝ, cum Fortunæ vulgari eſſigie, dextra remonem, læva Copiæ cornu gerentis.

ΥΨΗΛΙΤΩΝ. Antonini Pii, e Theſauro Goltzii, pag. 236. Stephano: Ὑψηλῖς, κώμη Αἰγύπτου. Οἱ κωμηῖται, Ὑψηλῖται. Horum enim potius nummum eum eſſe arbitramur, quam Hypſaltarum Thraciæ, de quibus Plinius, lib. iv. ſect. xviii. quanquam & ipſi Græcis Ὑψηλῖται dicti.

Φ

ΦΑΙΣ. & ΦΑΙΣΤΙΩΝ. Nummi Goltziani, in inſulis Græciæ, Tab. vii. Plinio, lib. iv. ſect. xx. *Phæ-*

stum. Stephano: Φαιρός, πόλις Κρήτης.... ὁ πολίτης, φαίριϑ. In his fere nummis Hercules hydram clava conficit: quod Herculem gentis suæ Phæstii auctorem putarent: condita enim civitas a Phæsto, Rhopali filio, Herculis nepote. Ἐπίδη, inquit idem Stephanus, Ἐπὶ φαίρου τοῦ Ρόπαλου, Ἡρακλέους παίδος. Bos quoque adjectus, soli ubertatis index. Venerem quoque ii coluere, quam Σκοπίω appellabant. Etymologici auctor, verbo Κυθήρεια. Τινὲς ἢ Κυθήρεια νοοῦσιν ὡς κυθήρηον διὸ καὶ Σιωπίας Ἀφροδίτης ἐν Φαιρῶ ἱερὸν εἶναι φασι. *Cytheream quidem diætam putant, quod amorem celet. Quare Tenebrosa Veneris Phæsti fanum esse aiunt.* Latonæ denique Phytia summa ibi religio fuit, teste Antonino Liberali, *Metam.* xviii.

Φ. in corona ederacea, apud Goltzium, loc. cit. Phæstios indicat.

Φ Α Λ Α Ι Σ Ι Ε Ω Ν. Β. Ν Ε Ω Κ Ο Ρ Ω Ν. Φλασιέων δις Νεωχόρων. Titi nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 225. Stephanus: Φαλασίω, πόλις Ἀρχαδίας.... τὸ ἔθνικόν, Φαλασιώης.

Φ Α Λ Α Ν Ν Α Ι Ω Ν. In Cimelio Regio. Plinio, lib. iv. sect. xvi. *Phalanna*, in Magnesia. Stephano: Φάλασσα πόλις Περγαμῆας.... ὁ πολίτης, φαλανναῖϑ.

Φ Α Λ Ω Ρ Ι Τ Ω Ν. Ν Ε Ω Κ Ο Ρ Ω Ν. Neronis, e Thesauro Goltzii, pag. 225. Stephanus: Φαλώρη, πόλις Θεσσαλίας: τὸ ἔθνικόν, Φαλωρῶς, καὶ Φαλωρίτης.

Φ Α Ρ Α Θ Ο Ν Ε Ι Τ Ω Ν. Claudii nummus e Thesauro Goltzii, pag. 225. Stephanus: Φάραθος, πόλις τῆς Γαλιλαίας... τὸ ἔθνικόν, Φαραθονίτης.

Φ Α Ρ Β Α Ι Θ Ι Τ Ω Ν Ι Ε Ρ Α. Σ Υ Ν Κ Λ Η Τ Ο Σ. Domitiani nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 225. ubi mendose, ut remur, Φ Α Ρ Β Α Ι Ε Τ Ω Ν scribitur. Plinio, lib. v. sect. ix. *Pharbatites* nomos. Stephano: Φάρβαθος, πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης, Φαρβαθίτης.

Φ Α Ρ Σ Α. Nummus argenteus e Museo nostro: in altera parte Palladis caput, equi in altera. Plinius, lib. iv. sect. xv. *Pharsalici campi, cum civitate libera.*

Φ Α Σ Η Λ Ι Τ Ω Ν. Tiberii nummus e Thesauro Goltzii,

pag. 225. Plinio, lib. v. sect. xxv. *Phaselis*. Stephano: *Φασιλίς, πόλις Παμφυλίας... ὁ πολίτης, Φασιλίτης.*

ΦΕΡΑΙΩΝ. M. Aurelii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 225. Plinio, lib. i v. sect. xv. *Phera*. Stephano: *Φέραι, πόλις Θιωμαλίας... ὁ πολίτης Φεραίος.*

ΦΘΕΝΟΤΩΝ Vide ΠΡΟΣΩΠΙΤΩΝ.

ΦΘΙΩΤΩΝ Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 226. In Græcia ejusdem, ΦΘΙΩΤΙΔΩΝ, cum Herculis stantis effigie, Tab. xxxi. aut ejusdem clava, arcu, pharetra. Stephano: *Φθία, πόλις ἔμμιον Θιωμαλίας ὁ πολίτης, Φθιάτης.* Et Plinio, lib. i v. sect. xiv. *Phthia*, oppidum: incolæ, *Phthiotæ.*

ΦΘΙΑΣ. Caput muliebre velatum, quo urbs a Stephano, Plinioque, proxime appellata, novo more, signatur: cum turrato capite indicari mos sit. Ex parte averfa ΠΥΡΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, cum fulmine. E Cimelio Regio, & apud Seguinum, pag. 51.

ΦΙΑΛΕΩΝ. Severi ac Getæ nummi, cum Æsculapii icone, e Gaza Regia. *Φιάλεια* urbs Arcadiæ est, Ptolemaeo memorata, lib. i i i. cap. xvi. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 23. Provinciæ Helladis Achaïæ adscribitur, *Φιάλαια* pro *Φιάλεια*. Stephanum vide, verbo *Φιγαλέα*, πόλις Ἀρχαδίας. Et Pausaniam in Arcadicis, seu lib. v i i i. pag. 269.

ΦΙΓΑΛΕΩΝ. Caii Cæsaris nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 225. Stephanus: *Φιγαλέα, πόλις Ἀρχαδίας... τὸ ἑθνικόν, Φιγαλέος, ἔμμιον Φιγαλείτης.* Vide Pausaniam in Eliac. prior. pag. 151.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ *Lydia.*

ΖΕΥΣ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Nummus Augusti e Cimelio Regio, quo Philadelphorum cum Laodicensibus concordia indicatur. Supra in Laodicensibus Caria, ΖΕΥΣ ΦΙΛΑΛΗΘΗΣ ΛΑΟΔ. Plinio, lib. v. sect. xxx. *Philadelpheni.*

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. Hadriani e Cimelio Regio, cum effigie Dianæ Ephesiæ.

ΕΠΙ. ΕΥΓΕΝΕΤΟΥ. Α. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. Ἐπὶ Εὐγένετου, πρώτου Φιλαδελφίαν. *Sub Eugenete, prima Phi-*

ladelphenorum certamina. Vel forsan, ὅτι Εὐγενέτου ἀφαστον, *Sub Eugenete primam*, Prætoris scilicet. Vel ὅτι Εὐθυρείου denique, quod magis arridet. Commodi nummus ex eodem Cimelio, cum Dianæ venatricis icone. Est & M. Aurelii similis, cum templi effigie, cujus in medio Apollo stat.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ certamina quæ fuerint olim appellata, cum ab hac civitate nomen haud illa traxerint, non est hujus loci disputare. Præstitum id a nobis abunde, verbo ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ.

ΦΛ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. E Cimelio nostro, cum Dianæ venatricis effigie. Ex parte altera ΔΗΜΟΣ, habitu virili. Sunt qui hunc nummum Philadelphæ Syriæ adjudicent, ob Flaviæ utique cognomen. Nos aliis ducti argumentis Lydiæ adscribimus. Vide ΙΟΥΛΙΕΩΝ.

ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΚΑΙ ΦΛ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. Vide ΙΟΥΛΙΕΩΝ

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ *Syriæ.*

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ ΚΟΙΛΗΣ. CTP. Φιλαδελφείων Κοίλης Συρίας. *Philadelphensium Cæles Syriæ.* Hadriani nummus, apud Patinum; pag. 200. nunc Cimelii Regii. Plinio in Decapolitana Syriæ regione, lib. v. sect. XVI. *Philadelpia.*

ΤΥΧΗ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. Κ. C. Τύχη Φιλαδελφείων Κοίλης Συρίας. *Fortuna Philadelphensium Cæles Syriæ.* Hadriani, ex eadem Gaza, cum turrato capite: alter cum Bacchi capite, quod & alteri nummo insculptum, quem M. Aurelii principatu usum, in Cimelio Regio vidimus.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. Κ. CTP. M. Aurelii.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. L. ΓMP. Λυχαβαντος ρμγ'. Anno CXLIII. ex quo nimirum Syria a Pompeio redacta in Provinciam est, anno Urbis Romæ DC LXXX. quo Cicero gessit Consulatum, ut diximus in nummis Gazensium. Quare hunc Domitiani nummum e Cimelio Regio, ex annorum nota, ad Philadelphiam Syriæ referri liquet oportere: signarique eo annum Domi-

tiani primum, Urbis Romæ DCCCXXXIII.

ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ *in Arabia.*

ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΚΟΛΩΝΙΑΣ. In Gaza Regia, nummus Philippi Patris. Hujus Philippopolis mentio in Conc. Calched. Conditam a Philippo Arabe Imp. Aurelius Victor testatur. Non eadem hæc porro est cum ea, quæ *Colonia Bostra* appellata est, ut suo loco monuimus, verbo ΒΟΣΤΡΑ: aliter frustra sentiente Mediobarbo, pag. 327. Caruit autem hæc Arabica Philippopolis Metropoleos prærogativa, qua insignita Thracica est, tum in nummis, tum in Notitijs antiquis.

ΘΕΩ. ΜΑΡΙΝΩ. Fuit is ab exercitu Illyriciano, viventibus Philippis, Imperator salutatus: mox ab iisdem militibus interemptus: a Philippo deinde Arabe relatus in Divos, ut cædis ejus a se invidiam amoliretur. Quos Latini *Divos & Divas*, hos Græci ΘΕΟΥΣ & ΘΕΑΣ vocant. Sic Augustus, apud Erizzo, ΘΕΟΣ ΘΕΟΥ ΥΙΟΣ, *Divus Divi F.* inscribitur. ΘΕΑ ΔΡΟΥΣΙΛΛΑ, ΘΕΑ ΣΕΒΑΣΤΗ, &c. Ex parte altera: ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΚΟΛΩΝΙΑΣ. Errant qui ad Thraciæ Philippopolim pertinere hunc nummum putant: quem Philippi Imp. populares, ejus demerendi causa, in Arabia cudi jusserunt.

ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, *in Thracia.*

ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Augusti nummus apud Occonem, pag. 71. quo in Cæsaris honorem edita a Philippopolitis certamina indicantur.

ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Antonini Pii, & Commodi nummi, e Museo nostro. Omnia Imperatorum numismata, usque ad Philippum Arabem, quibus inscriptum est ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, ad hanc Philippopolim ea spectant.

ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. ΣΕΒ. Ἀντωνεῖνος Σεβαστός. Nummus Antonini Pii, apud Seguinum, pag. 150. nunc Cime-
lii Regii. Ex parte aversa, mulier monti insidet: quo situs urbis indicatur: in medio nummo, ΡΟΔΟΠΗ.

In ambitu, ΗΓΕΜ. Μ. ΠΟΝΤ. ΣΑΒΕΙΝΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟ Η'γεμόνθ Μάριου Ποντίου Σαβείνου, φιλιπποπόλεως. Vel Ποντιασός, ut in Mæcrini nummo, e Cimelio Regio, ΥΠ. ΠΟΝΤΙΑΝΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummus hic sub Rhodope monte fuisse id oppidum docet, quod & Plinius quoque admonuit, lib. IV. sect. XVIIII. *Oppidum sub Rhodope, Poncropolis antea, mox a conditore Philippopolis.*

ΗΓΕ. ΠΟΜ. ΟΥΟΠΕΙΣΚΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ *Præsides Pompeio Vorifco.* Et,

ΗΓΕ. ΓΑΡΓΙΑΙ. ΑΝΤΙΚΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Præsides Gargilio Antico:* uterque nummus e Regia Gaza, Antonino Pio Imp. cusus, cum vulgari fluvii icone: unde & amni appositum intelligas oppidum fuisse. Hic postremus ab Occone sic fœde exprimitur, pag. 267. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙΤΩΝ. ΗΓΙΑΓΓΙΛΙΑΝΤΙΚΟΥ. Pag. 269. ΗΓΓΕΙΑΡΙΤΔΙΑΝΤΙΚΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙΤΩΝ. Et pag. 270. ΗΓΓΕΙΑΡΓΙΛΙΑΝΤΙΚΟΥ &c. Gargilius Anticus & in nummis Pautaliotarum occurrit, hoc ipso terrarum tractu.

ΗΓΕΜ. ΑΙ. ΣΕΡΟΥ. ΡΥΔΔΙΑΝΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Commodi nummus in Cimelio Regio, in quo Victoria bijugo curru vehitur. Η'γεμόνθ Αιλίου Σεργιλίου Ρυλλιανου. φιλιπποπολειτών. *Præsides Ælio Servilio Rulliano. Philippopolitarum.* Nisi forte legi fatius, ΣΕΡΟΥΕΙΔΙΑΝΟΥ, *Serviliano.* Fuit enim vir clarissimus Servilianus Gellii temporibus, ut ipse prodit lib. I. cap. II. Gellius ipse, Trajani Hadriani que principatu. In nummis Η'γεμόνθ etiam appellatur vir Consularis, qui provinciæ præerat. Notitia antiqua, pag. 21. Ἐπαρχία Θράκῆς ὑπὸ Κομισιλίου. φιλιππούπολις &c. *Provincia Thracia sub Consulari: Philippopolis, &c.* Et in Syria Præses, teste Luca, ἡγεμόνθ vocabatur: Η'γεμόνευσιτος δὲ Συρίας Κυρλίω, quod vulgatus interpres reddidit, *Præsides Syriae Cyrino.* Legatos Cæsaris qui in provincias mittebantur, civilia simul & militaria reaturi, Græci fere ἡγεμόνας vocant, inquit Strabo, sub finem

finem libri xvii. pag. 840. hoc est, Rectores, seu
Præsides. Vide & Dionem Chrysoft. aliosque.

ΜΗΤΡ ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΩΣ, & ΜΗΤΡΟΠ.
ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Severi nummi, e Cime-
lio Regio. In altero uva depicta, quæ vini in eo tractu
ubertatis symbolum: in altero vir cum hasta & patera
stat.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΩΣ. ΝΕΩ-
ΚΟΡΩΝ Et, ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΝΕΩ-
ΚΟΡΩΝ. In Caracallæ & Elagabali nummis, ex eo-
dem Cimelio.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ. ΠΥΘΙΑ. ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙ.
Et, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. ΦΙ (hoc est, φλιωποπό-
λι) ΚΟΙΝΟΝ ΘΡΑΚΩΝ. Rursum: ΚΟΙΝΟΝ.
ΘΡΑΚΩΝ. ΑΛΕΞΑΝΔ. ΠΥΘΙΑ. ΕΝ. ΦΙΛΙΠ-
ΠΟΠΟΛΙ. qui nummi ludos ibi in gratiam Cara-
callæ, (nam is alter haberi Alexander voluit, dum Thra-
ciam Macedoniamque lustraret, ut historici referunt,)
a Communi Thraciæ exhibitos indicant: non urbem
in Thracia, quæ fuerit Alexandria dicta, ut visum Or-
telio. Ad similitudinem fortassis ejus certaminis, quod
a communi Ionum prope Clazomenas, in honorem
Alexandri M. edebatur, dicebaturque Ἀλεξάνδρεια, ita
referente Strabone, lib xiv. pag. 644.

ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙΤΩΝ. Spica cum paravere. Apud
Goltzium in Græcia, Tab. xxv. In priorè parte, ca-
pit Philippi Macedonum Regis.

ΦΙΛΟΜΗΛΕΩΝ Nummus Alexandri Severi. Plinio,
lib. v lect. xxv. *Philomelienses*. In Notitia antiqua
Eccles. inter Episcopos Provinciæ Pisidiæ, pag. 19.
censetur ὁ φιλομηλίου. Et pag. 29. φιλομήλιον. Et in Actis
Concilij Cæched. *Paulus Philomeliensis* nominatur in-
ter Episcopos Pisidiæ. Stephano: φιλομήλιον, πόλις ἡ
μεγάλῃς φρυγίας... τὸ ἔθνικόν, φιλομηλίως. Vide ΜΑΝ-
ΔΡΟΠΟΛΙΤΩΝ.

ΦΙΛΟΜΗ. Ejusdem Alexandri, in Cimelio Lamoniano.

ΦΙΛΟΜΗΛ. Getæ.

ΦΙΛΩΤΕΡΙΩΝ. Nummus Hadriani, e Thefauro Goltz.

zii, pag. 226. Stephanus duas ejusce nominis urbes agnoscit: alteram Ægyptiam, cujus meminit pariter Plinius, lib. VI. sect. XXXIII. alteram in Cœle Syria, cujus gentile nomen $\Phi\iota\lambda\omega\pi\epsilon\iota\theta$ fuerit, cum Ægyptiacæ $\Phi\iota\lambda\omega\pi\epsilon\iota\theta\eta\varsigma$ foret. $\Phi\iota\lambda\omega\pi\epsilon\tau\epsilon\alpha \dots \kappa\alpha\iota\lambda\eta\varsigma \Sigma\upsilon\epsilon\iota\alpha\varsigma \cdot \tau\omicron\ \epsilon\theta\nu\iota\kappa\omicron\nu\ \Phi\iota\lambda\omega\pi\epsilon\iota\theta$. $\tau\eta\varsigma \delta\prime \text{Αἰγυπτίας}, \Phi\iota\lambda\omega\pi\epsilon\iota\theta\eta\varsigma$.

$\Phi\iota\text{ΝΕΙΕΩΝ}$. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 226. Stephanus: $\Phi\iota\text{νείον}, \tau\omicron\ \pi\omicron\varsigma \tau\omicron\delta \text{Πόντου}, \kappa\tau\iota\sigma\mu\alpha \text{Φινείας} \cdot \tau\omicron\ \epsilon\theta\nu\iota\kappa\omicron\nu\ \Phi\iota\text{νεΐδης}, \omicron\varsigma \text{Σίγαιον Σιγαΐδης}$. Unde suspicamur in Asia fuisse hunc locum ad Bosphori fauces, contra Phinopolim, quæ in Europa, juxta Bosphorum, ut Plinius ait, lib. IV. sect. XVIIII.

$\Phi\iota\text{ΝΤΙΑ}$, in nummis Parutæ. Quanquam id esse regis nomen Paruta censet, quoniam in nummis ΒΑΣΙΛΕΟΣ , in eadem nummi facie cum $\Phi\iota\text{ΝΤΙΑ}$ legitur: vix assentimur tamen: eum in Sicilia $\Phi\iota\text{νπιάδα}$ oppidum Diodorus agnoscat, in Eclog. pag. 880.

$\Phi\iota\text{ΛΑΟΥΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ}$. M. Aurelii, apud Patin. pag. 246. Commodi, & Pescenniæ Plautianæ nummi. In hoc postremo Herculis effigies est, apud Tristanum, tom. I I. pag. 52.

ΚΡΗΤΙΕΩΝ . $\Phi\iota\text{ΛΑΟΥΙ}$. Severi nummus e Museo nostro, in quo Ceres insculpta, bigis draconum injecta. $\text{Α. Κ. Α. СΕΠ. СΕΥΗΡΟС}$. *Imp. Caesar Lucius Septimius Severus.*

ΚΡΗΤΙΕΩΝ . $\Phi\iota\text{ΛΑΟΥΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ}$. Juliae Domnæ nummi, Getæque. Flaviopolis Bithyniæ oppidum, & Κερατεια Dorica dialecto, Ptolemæo teste, nuncupata est: ut in eodem tractu Καλχαδόνιοι , pro Χαλχαδόνιοι . Notitia Eccles. antiqua, inter Episcopos Provinciæ Honoriadis appellatæ, pag. 15. $\delta \text{Κερατίας}$. Et in quibusdam nummis, ΚΡΑΤΙΕΩΝ vidimus. In Conc. Calched. act. I. pag. 85. $\text{Γενέθλιος ἐπίσκοπος Κερατίας}$. Et in Sardicensi, pag. 7II. *Philotas Episcopus a Cratia*. In Severi nummo, apud Tristanum, tom. I I. pag. 93. Ceres accensas faces gestat utraque manu, & draconum biga vehitur. Sed nummum ille ad Cretenfes refert. In Caracallæ, e Gaza Regia Pallas armata stat.

ΚΡΗΤΙΑ. ΦΛΑΟΥΙΟΠΟΛΙΣ. Nummus Juliae
Domnae.

PHOENICE. Antonini Pii nummus e Gaza Regia, &
Caracallæ, cum palmæ iconē. De Phœnice Syriæ
parte, Plinius, lib. v. sect. xvii.

ΦΟΙΝΙΚΑΙΩΝ. Nummus Trajani, allatus a Patino,
pag. 187. quem spectare nos arbitramur ad Epiri oppi-
dum Φοινίκην, de quo Polybius, Ptolemæus, Livius, &
Notitia Eccles. pag. 25. Hanc Justinianus Augustus in-
stauravit, teste Procopio, lib. iv. de ædif. cap. i.

ΦΡΙΞΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Vespasiani nummus, e
Thesauro Goltzii, pag. 226. Stephanus: Φέξος, πόλις
Λυκίας... τὸ ἔθνικόν, Φέξιϑ. Sunt & Phrixæ juxta Al-
pheum amnem in Pisæorum finibus: sed non hujus loci.

ΦΡΥΓΙΩΝ ΚΟΙΝΟΝ. Phrygiarum Commune. Caii Cæ-
saris nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 226. Plinio,
lib. v. sect. xli. Phrygia. Stephano: Φρυγία... τὸ ἔθ-
νικόν, Φρύξ, ἢ Φρύγιϑ. Communia sacra totius Provin-
ciæ, communisque ludos a Phrygiæ communi editos,
hic nummus declarat: & sacra quidem in communi
totius gentis fano. Commune autem fanum appello,
quod vel communi sumptu ob id exstructum, vel gen-
tis totius consensu delectum. Sic enim in Synnadensi
civitate, cujus superius nummum vidimus, cum epi-
graphie, ΔΩΡΙΕΩΝ, ΙΩΝΩΝ, hæc utraque gens
fanum commune habuit: In Ægypto Græcæ civitates
gentis tergeminae, Ionum, Dorum, Æolumque, fa-
num habuere commune. Testis Herodotus, in Euter-
pe, seu lib. ii. pag. 159. Τὸ μὲν ἴδν μέγιστον αἰτῶν τέμε-
νϑ, ἢ οὐνοματότατον ἐὼν καὶ χρῆσιμώτατον, καλούμενον ἢ
Ἑλλώϊον, αἱ δὲ πόλιές εἰσι αἱ ἰδρυμένα κοινῇ, Ἰάνων μὲν, Χίος,
ἢ Τέως, ἢ Φάραξα, ἢ Κλαζόμενα· Δαελείων ἢ, Ῥόδος, καὶ
Κνίδος, ἢ Ἀλικαρνησός, ἢ Φάσιλις· Ἀιολείων ἢ, ἢ Μυπι-
λιωαίων μοῦσῃ. Τουτέων μὲν ὅτι τὸ τέμενϑ ποδῶ. *Et maxi-
mum quidem eorum fanum ac celeberrimum Græcum voca-
tur: civitates autem quæ COMMVNITER illud
exstruxerunt, sunt, Ionum quidem, Chius, Teos, Pho-
cæa, Clazomenæ: Dorum autem, Rhodus, Cnidus, Ha-*

licarnassus, Phaselis: Æolum vero, una Mytilene. Harum civitatum hoc fanum est. Ævo porro posteriore (ut id obiter dicamus) Phrygia bifariam dispartita: alia Capatiana dicta est, alia Salutaris, utraque sub Consulari: alterius Synnada, Laodicea alterius caput, in Notitia Eccles. pag. 17. 27. & 29. Ἐπαρχία Φρυγίας Καπατωῆς, Ἐπὶ Κομισιλαίου. Sunt qui Πακωπειῆς legi malint. Ἐπαρχία Φρυγίας Σαλουταείας, Ἐπὶ Κομισιλαίου. Et hoc quidem postremum nomen, cum Christianorum Principum ætate usurpari cœptum sit, haud assentiar ei sane, si quis exstiterit, qui id ei regioni nomen factum a cultu Cybeles Matris Deum velit, cujus Numen in eo tractu summa religione habitum fuisse olim tralatitium est: quod ea in nummo Faustinae e Regia Gaza inscribitur, MATRI DEVM SALVTARI, sedente ipsa Cybele inter geminos leones. Et apud Gruterum, pag. LXXXIII. 15. ISIDIS. SALVTARIS: alibique, IOVI SALVTARI. Sed nobis istud, inquam, commentum cum eo nomine haud placet, tum quod in Notitia Imperii id aliis quoque Provinciis nomen vidimus attributum, Macedoniae Salutari, Galatiæ Salutari, Syriae Salutari, Palæstinæ Salutari.

ΚΟΙΝΟΝ ΦΡΥΓΙΑΣ. ΕΠΙ. ΜΑΡΙΟΥ. ΚΟΡΔΟΥ. ΑΠΑΜΕΙΣ. Aquila. *Commune Phrygiae. Sub Mario Cordo, sacrorum Ludorumque Præside. Apamenses.* E Phrygiæ videlicet oppido, quo de suo loco egimus. Neronis & Agrippinae nummus, e Patino in Sueton. pag. 292. ΝΕΡΩΝ ΚΑΙ ΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ.

ADVENTVI. AVG. PHRYGIAE. & RESTITVTORI. PHRYGIAE. Hadriani, e Cimelio Regio. Phrygiam pileatam, ac Phrygio more vestitam, & ramum læva gerentem, supplicis ritu, Cæsar dextra subleuat.

ΦΩΚΑΕΩΝ. Sabinæ, & M. Aurelii nummi. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Finis Ionia Phocæa.* Stephano: Φώκαια, πόλις Ἰωνίας... ὁ πολίτης, Φωκαῖος, καὶ Φωκαῖος, ἢ Φωκαῖτης. Nunc *Foggia vecchia.*

CTPA. ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ. ΑΣΚΛΗ. ΤΟ. Β. ΦΩΚΑΙ.

Commodi nummus, apud Patinum, pag. 263. nunc Cimelii Regii. *Prætoræ Heraclide Asclepiadis F. iterum, Phocænsium*. Ex quo alterum, quem Patinus vitiatum affert, pag. 5. CTPA. ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ. ΑΣΚ Κ. Φ Ω. nunc pariter regię Gazæ, ubi conspectus a nobis est, sic emendabis, CTPA. ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ. ΑΣΚΛΗ. Φ Ω. In eo nummo Cybele cum leonibus insculpta, & turrita mulierē altera, quæ urbem ipsam designat.

Φ Ω Κ Α Ι Ε Ω Ν Juliae Domnæ.

Ε Π Ι. C. M. ΑΥΡ. ΘΕΟΔΟΣΙΑΝΟΥ. ΤΟ. Β. ΦΩΚΑΙΕΩΝ. Ἐπὶ στρατηγῶς Μάρκου Ἀυρηλίου Θεοδοσιανοῦ τὸ δις, Φωκαίων. *Sub Prætoræ M. Aurelio Theodosiano iterum, Phocænsium*. Nummus Alexandri Severi e Gaza Regia: in quo lupus piscem vorat.

Ε Π Ι. CTP. ΑΥΡ. ΕΥΤΥΧΟΥΣ. ΤΟ. Β. ΦΩΚΑΙΕΩΝ. *Sub Prætoræ Aurelio Eutyche iterum*. Flavii Hermi decumbentis effigies. Apud Sponium, loc. cit. Occurrit jam supra Aurelius Eutyches in nummis ΑΙΓΑΕΩΝ Æolidis, sub Alexandro Severo. Fuit autem Phocæa, ut dictum est, in Ionιæ Æolidisque confinio.

Ε Π. CTPA. ΑΥΡ. ΑΦΦΙΑΝΟΥ. Φ Ω Κ Α Ι Ε Ω Ν. *Sub Prætoræ Aurelio Apphiano. Phocænsium*. Maximini Thracis, apud Tristanum, tom. 11. pag. 446. Vidimus & Mamææ alterum, eodem Prætoræ. Meminit Eusebius, lib. de Martyribus Palæstinæ, cap. 1 v. pag. 322. meminit Ἀσφιανοῦ Μάρτυρος, sub Maximino Galerio Cæsare. Et in sacris codicibus, ad Philem. 11. Ἀσφία τῆ ἀγαπῆτῆ, ubi vulgatus interpres, *Appia sorori carissimæ* reddidit. Vide ΣΕΠ Φ Ω Ρ Η Ν Ω Ν.

Φ Ω Κ Α. Ε Π. CTP. ΣΚΡΕΙΒΟΝΙΑΝΟΥ. *Sub Prætoræ Scriboniano*. Philippi Patris, apud Patinum, pag. 383. Caput turritum, cum Cybele Deam Matre.

Ε Π. C T. Κ Λ. ΣΚΡΕΙΒΩΝΙΑΝΟΥ. ΦΩΚΑΙΕΩΝ. *Sub Prætoræ Claudio Scriboniano*. Lupus piscem vorat, in nummo Philippi patris. Quæ quidem pictura, ut videtur, uberem in ora Ionιæ, ubi Phocæa fuit, capturam piscium fuisse significat, quam cum lupis, cani-

busve, piscantes communicarent. Affine illud est quod Plinius affert, lib. x. sect. x. *Simile quiddam lupi ad Mæotin paludem faciunt. Nam nisi partem a piscantibus suam accipere, expansa eorum retia lacerant.* Quod ille quidem hausit ab Aristotele, lib. ix. hist. anim. pag. 1081. aliique pariter prodidere: Ælianus, lib. vi. hist. anim. cap. lxxv. Stephanus, verbo Κονώπι, &c. Sponius in Itin. Athen. discerpi vitulum marinum, quem Græci φώκην vocant, a cane putat: indeque nomen effectum urbi. Sed tam est piscis in eo nummo insculptus vitulo marino, quam est ovis ovo, similis.

Φ Ω Κ Ε Α. Caput turritum. Ex superficie nummi altera, Φ Ω Κ Α Ι Ε Ω Ν, cum navicula, ac pileolis duobus stellisque Castorum indicibus: qualis est Sabinæ nummus, in Gaza Regia: quibus argumentis deductæ mari a Phocæensibus coloniæ forte indicantur, ut *Massilia Græcorum Phocæensium*, apud Plinium, lib. iiii. sect. v. Vidit priorem ex his nummum Sponius, in Itin. Athen.

Φ Ω Κ. & Φ Ω Κ Ι Δ. apud Goltzium. Plinio, lib. iv. sect. iv. *Phocis*. In eo nummo tripus Apollinis, & laurus Phœbo sacra, & Jovi Aquila. Fuit nempe in Phocide oraculum Apollinis Delphicum.

X

X Α Δ Ι Σ Ι Ω Ν. Τ Η Σ. Ι Ε Ρ Α Σ. Κ Α Ι. Α Υ Τ Ο Ν Ο Μ Ο Υ. *Chadisorum civitatis sacræ & liberæ.* Titi nummus e Thesauro Goltzii. Plinio, lib. vi. sect. iiii. *Chadisia*, in Cappadocia. Stephano: Χαδισία, πόλις Λευκοσύρων... οἱ πολῖται, Χαδισιοί. Sunt autem Leucosyri Cappadoces. Plinius, loc. cit. *Cappadox amnis, a quo nomen traxere, antea Leucosyri dicti.*

Κ Α Λ Κ Ι Δ Ε Ω Ν.

Φ Λ. Χ Α Λ Κ Ι Δ Ε Ω Ν, in laurea corona. Nummi Trajani apud Patinum, pag. 184. & Hadriani, pag. 202. nunc Cimelii Regii uterque: ut & alius Faustinae junioris. φλαουίεων Χαλκιδέων. Plinius, lib. iv. sect. xxi.

Chalcis. Stephanus: Χαλκίς, πόλις Εὐβοίας . . . ὁ πολίτης Χαλκιδεύς. Fallit nos Stephanus, nisi ad Euboicam Chalcidem hi nummi spectant: monet is enim hoc ipso loco a Chalchide Syriæ gentile nomen derivari Χαλκιδεύς. Unde & regio Chalcidene Plinio, lib. v. sect. xix. Sed errorem Stephani subodorati jam antea sumus in nummis ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ: augetque suspicionem vehementer cognomen Flaviæ huic Chalcidensium civitati inditum, ut & aliis hoc terrarum situ, Samosatis, aliisque Asiæ Africæque oppidis: idemque, ut in Samosatenorum nummo, aliisque hujusce tractus, laurea corona circumdatum.

ΕΠΙΩΤΕΙΡΟΥ. ΦΛ. ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ. Trajani, e Cimelio Regio. Radiata figura stans palmam tenet. *Sub Sotiro*, vel *Sotere* Prætor.

ΧΑΛΚΙΣ. Apud Lazium, lib. ii. Rerum Græcar. pag. 101. ad Euboicam haud dubie Chalcidem spectat.

ΧΑΟΝΙΑΣ, &

ΧΑΟΝΙΤΩΝ, Goltziani in Græcia nummi, Tabula 111. Plinio, lib. iv. sect. i. *Chaones*, in Epiro primi, a quibus *Chaonia*. Stephano: Χαονία . . . Χάονες, & Χαονίται. In hisce nummis aut clava Herculis insculpta, aut Hercules ipse ebrius, vinum ex urceo fundens, leoninis insidens exuviis, jacente humi edera. Macrobius, lib. v. Saturn. cap. xxi. *Herculem vero fectores veteres non sine causa cum poculo fecerunt, & interdum quassabundum & ebrium: non solum quod is heros bibax fuisse perhibetur: sed etiam quod antiqua historia est, Herculem poculo, tanquam navigio, ventis immensa maria transmisisse.*

ΧΕΛΙΔΟΝΕΑΙΩΝ. Goltzianus e vetere Græcia nummus, Tab. xxiv. in quo trophæum, & prora navis, victoriæ alicujus navalis argumentum. Plinio, lib. v. sect. xxxv. *Chelidonia* insulæ, in Lycio mari.

ΧΕΛΩΝΗ. Nummus e Gaza Regia, in quo testudo sculpta, quæ Græcis Χελώνη. Oppidi nomen id fuit, juxta promontorium, quod *Chelonates* a Plinio appellatur, lib. iv. sect. vi. nunc *Capo di Chiarenza*, in Peloponneso.

ΧΕΡΡΟ. & **ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΩΝ**, in Goltzii nummis, Tab. xxvi. Plinio, lib. iv. sect. xviii. *Cherronesus*, Thraciæ videlicet. Stephano: *Χερρόντος*.... cives *Χερρόνσιοι*. In iis nummis insculptæ leonis exuvix, vel caput exserta lingua, ingentique rictu ore hiante: ut is, credo, leo intelligatur, quem *Lysimachus*, cui *Cherronesus* Thracica paruit, interemit. Plinius, lib. viii. sect. xxi. de leonibus: *Videlicet omnis vis constat in oculis: quo minus mirum sit, a Lysimacho Alexandri jussu simul incluso strangulatum leonem.* Vide *Plutarchum* in *Demetrio*, *Pausaniam* in *Atticis*, pag. 15. *Senecam*, lib. iiii. de ira, cap. xvii. & lib. i. de Clem. cap. xxv. *Justinum*, lib. xv. cap. iiii. aliosque.

ΧΙΩΝ. E Museo nostro nummus, cujus in parte averfa *Homerus* sedens, librumque lectitans, cum epigraphæ **ΟΜΗΡΟΣ**. *Julius Pollux*, lib. ix. cap. vi. *Χίος Ὁμήρου τῶν νομισμάτων ἐνεχέλεσθον.* *Chii Homerum monetæ suæ insculperunt.* Plinio, lib. v. sect. xxxviii. *Chios libera* &c. Notum illud *Tullii*, orat. pro *Archia*: *Homerum Colophonii esse dicunt suum: Chii suum vendicant, &c.* Nunc quoque *l'Isle de Scio*.

ΧΙΩΝ. ΑΣΚΑΡΙΑ. ΤΡΙΑ. ΕΠΙ. ΑΡΧ. ΠΡΑΣΙΝΟΥ. ΔΙΣ. *Ἐπὶ δεξιέρως Πρασίνου Δίς.* Sic enim legi malim, quam *ἀρχεντος*. Sic in nummo *Antonini Pii*, **ΑΡΧΙΕ. ΓΙ. ΠΟΛΕΩΝ**, verbo **ΡΟΔΙΩΝ**. Fuere enim civitates tredecim, quibus *Ionum* commune constabat, allatæ a *Strabone*, sub initium libri xiv. pag. 633. *Ephesus*, *Miletus*, *Mytis*, *Lebedos*, *Colophon*, *Priene*, *Teos*, *Erythræ*, *Phocæa*, *Clazomenæ*, *Samos*, *Smyrna*, & *Chios* denique, cujus hic nummus est, in quo explanando sumus.

ΧΙΩΝ. ΗΜΙΣΥ. ΑΣΚΑΡΙΟΝ. *Chiorum dimidiam assarium.* Quid porro *Assarion* sit, discite ex *Du-Cangio*, in dissert. de posterioris ævi *Numism.* pag. 61.

ΧΙΩΝ. ΕΠΙ. ΑΡΧ. ΑΥΡ. ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΥ. ΟΔΕΙΤΟΥ. ΧΙΩΝ. *Sub Pontifice Aurelio Chrysogono Viatore Chiorum.* *Hercules* stans, in Museo nostro. *Viatorum* officium quodnam fuerit, aut quæ dignitas, ex inscriptionibus

inſcriptionibus Gruteri intelliges, quas conſule.

XIΩN. Sphinx amphoram diotam tenet: vel ipſa per ſe ſtat amphora: vel uva ante Sphingem pendet: apud Goltzium, in inſulis Græciæ, Tab. xv. & xvi. quæ ſunt vini feracitatis ac bonitatis in eo agro ſymbola: cui vino hodieque ſumma commendatio eſt. Plinius, lib. xi v. ſect. ix. *In ſumma gloria fuere Thafium Chiumque vinum: ex Chio quod Arviſum vocant.* Maro, Eclog. v.

Vina novum fundam calathis Arviſia nectar.

Athenæus, lib. i. pag. 32. Χαρίεργος δ' ἔστιν ὁ Χίος οἶνος καὶ τοῦ Χίου ὁ καλούμενος Ἀειούσιος. Sphingem autem idcirco putamus inſculptam, ut ejus ænigmatis perplexitas deſignetur, quod Homero, quem Chii ſuum eſſe volebant, ſub vitæ exceſſum a pueris piſcatoribus propoſitum narrat Herodotus, libro de vita Homeri, pag. 572. Vide ΓΕΡΓΙΘΕΩΝ.

XIΩN. Apollo radiatus, & Juppiter, Herculeſve, aut Neptunus, vel Æſculapius potius cum baculo: ara inter utrumque Deum poſita: id quod Deos eſſe illos præſides cuſtodesque inſulæ argumento eſt. Apud Goltzium, loc. cit. Fuiffe certe ibi Ποσειδίων, locum Neptuno ſacrum, fanumque Apollinis, & aquas calidas, ἰερόν Ἀπόλλωνος καὶ θερμαὶ ὕδατα, auctor eſt Strabo, lib. xiii. pag. 645.

XIΩN. ΠΑΥ...ΟC. ANEΘΗΚΕ. Fauſtinæ junioris nummus e Cimelio Regio: *Chiorum*. R..... (forte *Præſinus*, ut ſupra) *poſuit*. Vulgo hunc nummum legunt imperite ΠΑΥΧΙΩΝΟC. ANEΘΗΚΕ, cum ſit pars ejus vocabuli media, XIΩN, a ceteris divellenda. In hoc porro nummo Gryphus rotam tenet. Gryphes autem, ut alibi diximus, Apollini dantur. Eſſe ſunt Hadriani, aliorumque Principum, nummi pluriſimi, in quibus Sphinges ſimili habitu inſculpti: quos, quantumvis nullam ii loci notam præ ſe ferant, ad Chios referri oportere, haud temere vel hinc ſuſpicamur.

ΕΠΙ. ΑΡΧ. ΚΟΘΥΑΠΡΕΙΜΟΤ. ΧΙΩΝ. *Sub Pon-*
Y Y y

tifice Kothyaprimo, (nisi error est) *Chiorum*. Ex parte altera, Sphinx. E Gaza Regia.

ΧΡΥΣΑΟΡΕΩΝ. ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. Tiberii nummus e Thesauro Goltzii, pag. 212. & apud Occonem, pag. 95. Stephano: Ἰδριάς, πόλις τῆς Καρίας, ἢ ὡς ἔπειν Χρυσαιοίς.

ΧΡΥΣΟΡΟΑΣ. Vide ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ *Phrygiae*.

ΧΥΛΙΝΑΙΩΝ. Apud Goltzium in Asia. Situs adhuc ignoti oppidum. Quid si ΑΛΙΝΔΕΩΝ legi ibi oporteat? Viderint ii quorum in manus nummus ille venerit.

ΧΩΛΟΤΕΙΧΙΤΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 212. Stephanus: Χωλὸν τεῖχος, πόλις Καρίας. τὸ ἔθνικόν Χωλοτειχίτης. Malim legi Χωλῶν τεῖχος. *Claudorum Maenia*.

Ψ

ΨΑΜΜΑΘΟΝΤΙΩΝ. Tiberii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 228. Plinio, lib. 1 v. sect. viii. *Oppidum Psammathūs*. Stephano: Ψαμμαθοῦς, πόλις Λακωνική. . . τὸ ἔθνικόν, Ψαμμαθοῦσι, ἢ Ψαμμαθοῦσι.

ΨΩΦΙΤΩΝ. Antonini Pii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 228 Non a Psophide Arcadiae, de qua Plinius, lib. 1 v. sect. x. Est enim hujus gentile nomen, Ψωφιδί: sed ab altera Libyae. Stephano: Ἐστὶ καὶ ἐτέρη Ψωφίς, πόλις Λιβύης· ὁ πολίτης, Ψωφίτης.

Ω

ΩΛΕΝΙΩΝ. Nummus Hadriani, e Thesauro Goltzii, pag. 224. Plinio, lib. 1 v. sect. vi. in Achaia, *Olenum oppidum*. Stephano: Ὠλενος, gentile Ὠλένιος.

ΩΡΕΙΤΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nervae nummus e Thesauro Goltzii, pag. 224. Plinio, lib. 1 v. sect. xxi. *Oreos*. Stephano: Ὠρεὸς, πόλις Ἐυβοίας. . . τὸ ἔθνικόν, Ὠρείτης.

ΩΡΙΚΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 224. Plinio, lib. 111. sect. xxvi. *Oricum a Colchis conditum*. Stephano: Ὠρικὸς, πόλις ἐν τῷ Ἰωνίῳ κόλπῳ. . . ὁ πολίτης, Ὠρίκι.

ΩΦΘΙΤΩΝ. Tiberii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 224. Stephano: Ὠφθίς, πόλις Λιβύης, Αἰγύπτῳ ὠφθαλμῶν· ὁ πολίτης, Ὠφθίτης.



DE RE MONETARIA

VETERUM ROMANORUM.

E X

PLINII SECUNDI SENTENTIA.

QUONNEXA sic est cum tractatione nummorum, rei monetariæ ratio, ut hæc pars si desit, orbâ lumine altero nostræ hæc lucubratio jure credatur: sin ad ea quæ exorsi sumus, ejus quoque partis fiat accessio, quod nunc quidem aggredimur, tum vero impossuisse operi fastigium merito videamur. Afferre porro lucem in re adeo obscura unus scriptorum pæne omnium PLINIVS SECVNDVS potest: quod non fusius modo is, & enucleatius quam reliqui: sed quod unus omnium dedita opera, ceteri obiter atque in transcurso sunt in eo argumento versati. Tot tamen ejus oratio visâ est hæctenus involuta ambagibus, ut quot verba, tot fuerint ferme scopuli, ad quæ summa ingenia cum haud mediocri famæ & eruditionis dispendio offenderint. Num feliciore simus usi Minerva, quam priores, legentium arbitrii judicii-que esto: qui & hoc utique studiorum genere capiuntur, & excutiendæ huic nostrorum in Plinium Commentariorum particulæ suppeditare satis otii queunt. Præmitti id autem hoc loco operæ pretium est, arbitrari nos, cum sint nummi alii miniuni moduli, alii mediocris, majoris alii, alii denique maximi, quos *Medaglioni* Itali vocant, ex tam multiplici forma ac mole, monetæ præbuisse pecuniæque usum, ex auro quidem argentoque quotquot in Cimeliis asservantur: sic ut pretii modum ex singulorum pondere, Pliniana-que fere argentei sestertii vel scrupuli aurei taxatione, æstimari oporteat: æreorum autem numismatum, ut est multi-

Y Y y ij

formis moles, variumque pondus, æque adhuc esse pretium eorundem vel intelligentissimis quibusque monetariis incompertum. Neque vero necesse est eorum a me retractari sententias, qui sunt nuper in hoc argumento versati, quique certi aliquid de pretio monetæ veterum æræ statuere ausi fuerunt. Quam sint ii aliena a vero locuti, unanimis est eruditorum, quorum manibus scripta ea teruntur, conspiransque consensus. Poni nihilominus unum id extra controversiam jure, ut credimus, postulamus, quod & summorum virorum auctoritas & ratio suadet, quantumvis sit de pretio æræ monetæ haud proclive statuere, aut nullam utique apud veteres Romanos monetam fuisse, aut certe fuisse æneam hanc vel maxime, quæ Senatus consulto in gratiam Principum cusa stante imperio est: multoque eam magis, quæ Senatus auctoritate veluti capite deminuta, a Principibus deinde ipsis circa Diocletiani vel Constantini tempora cusa est, & in prioris illius vicem substituta: quæ & locum præfert Palatinæ monetæ, ubi signata est, Aquileiam, Treviros, aliasque civitates, in quibus Procuratores Monetæ suæ Principes statuissent. Plinius certe lib. xx xiv. sect. 11. Marianum æs eo nomine commendat, quod *aurichalci bonitatem imitaretur in festeriis, dupondiarisque: Cyprio suo assibus contentis.* En asses ex ære Cyprio, dupondii festeriique ex Mariano, Plinianis utique temporibus. At etiam & Augusti ævo, quo vixisse Petronium Arbitrum Satyrici auctorem, certo argumento evicimus, in Notis & Emendationibus ad librum Plinii xiv. num. x. *Præter unum dupondium, inquit, sicilicumque, quibus lupinos destinaveramus mercari, nihil ad manum erat.* Adde his Auctorem Anonymum libri de rebus bellicis, in Notitia Imperii, pag. 168. *Rectores superioris vitæ non otiosis opibus, sed condendis potius mænibus lætabantur, in quorum decorem universam auri argentique materiam conferebant. Æris quoque copiam in simulacris propriis ad virtutis suæ testimonia figurabant. Ut vero emendi & vendendi utilitas, & ut facultas regie largitati suppeteret, in æris usum excultam politius terram & igne solidatam certis quoque expressionibus figuratam, auro argentoque reposito, usui habuerunt: sed posteriores fastidientes priscae utilitatis*

inventum, formatos e coriis orbes auro modico signaverunt, quibus regum munificentia, & commutationum necessitas intactis collatoribus vivebatur. Sequentior vero ætas æris redundante materia, diuturna ut prior monumenta meditata, æs validum ipso pondere pretiosius figuravit. Et mox: Æris autem materia, quæ jam præ copia vilior erat, ad dona militaria & varia populorum commercia signabatur.

Jam si contemplerur, quod in hisce nummis eudendis sive Senatus sive Principum consilium fuerit, quid similius veri, quam ad quotidianum pecuniæ usum destinatos in primis? quod ea expeditissima ratio foret, ad famam rerum suarum longe lateque dissipandam: cum illatus per commercia nummus, vel ad eos populos, qui Romanæ Urbis ornamenta, statuas, arcus, columnas coram intueri non possent, facta Principum egregia domi forisque, non hos modo, sed & posteros, exiguo suo orbe edoceret. Quin & prægrande genus illud nummorum, quod *Medaglione* vocant, ut diximus, sive congiarii vice populo distribueretur, sive militibus ducibusque pro donativo, sive in theatro, circove, ac triumphalibus pompis spargeretur, expendi postea publice pro ratione ponderis solitum putamus, vel ob id solum, ut omittamus cetera, quod apud intentam unice rei atque utilitati suæ multitudinem venisset demum haud dubie in contemptum Principis effigies, ni distrahi eam in commercia fas fuisset. Sed de his plura nos alias: ad Plinium veniamus.

PLINIVS, lib. xxxiii. scct. xiii.

Proximum scelus fecit, qui primus ex auro denarium signavit: quod & ipsum latet auctore incerto. Populus Romanus ne argento quidem signato ante Pyrrhum regem devictum usus est. Librales (unde nunc etiam libella dicitur, & dupondius) appendebantur asses. Quare æris gravis pœna dicta. Et adhuc expensa in rationibus dicuntur: item impendia, & dependere. Quin & militum stipendia, hoc est, stipis pondera, dispensatores, libripendes dicuntur: qua consuetudine in his emptionibus, quæ mancipii sunt, etiam nunc libra interponitur. Servius rex primus signavit æs. Antea rudi usus Romæ Timæus credidit.

Signatum est nota pecudum, unde & pecunia appellata. Maximus census C X. M. assium fuit illo rege: & ideo hæc prima classis.

Argentum signatum est anno Urbis CCCCLXXXV. Q. Ogulnio, C. Fabio Coss. quinque annis ante primum bellum Punicum. Et placuit denarium pro decem libris æris, quinarium pro quinque, sestertium pro dupondio ac semisse. Librale autem pondus æris imminutum bello Punico primo, cum impensis Respublica non sufficeret: constitutumque ut asses sextantario pondere ferirentur. Ita quinque partes factæ lucri, dissolutumque æs alienum. Nota æris fuit ex altera parte Janus geminus, ex altera rostrum navis: in triente vero & quadrante, rates. Quadrans antea teruncius vocatus a tribus unciis. Postea Hannibale urgente Marcum, Q. Fabio Maximo Dictatore, asses unciales facti: placuitque denarium sedecim assibus permutari, quinarium octonis, sestertium quaternis. Ita Respublica dimidium lucrata est. In militari tamen stipendio semper denarius pro decem assibus datus. Nota argenti fuere bigæ atque quadrigæ: & inde bigati quadrigatique dicti. Mox lege Papiria semanciales asses facti. Livius Drusus in Tribunatu plebis octavam partem æris argento miscuit. Qui nunc Victoriatus appellatur, lege Clodia percussus est. Antea enim hic nummus ex Illyrico advectus, mercis loco habebatur. Est autem signatus Victoriâ, & inde nomen.

Aureus nummus post annum LXII. percussus est, quam argenteus, ita ut scrapulum valeret sestertiis vicenis: quod effecit in libras, ratione sestertiorum qui tunc erant, sestertios DCCCC. Post hæc placuit X. XL. signari ex auri libris, paulatimque Principes imminuere pondus: minutissime Nero ad XLV.

NOTÆ.

Proximum scelus fecit, qui primus ex auro denarium signavit.

Pessimum vitæ scelus fecit, ut Plinius ipse admonuit sect. xv. libri hujus, qui aurum primus induit digitis. Proximum ab eo scelus nunc fecisse arguitur, qui primus denarium ex auro signavit. Nummi enim ex auro denarii quoque appellati. Petronius, Satyr. pag. 106. Pro calcalis albis ac nigris

aureos argenteosque habebat denarios. Et pag. 160. Non habemus Ædilem trium cauncarum... Plus in die nummorum accipit, quam alter patrimonium habet. Iam scio acceperit denarios mille aureos. Didymus: Τα ἢ χίλια σιτέρπια ποιῆ Ἀγκόσια πεντήκοντα δινάεια δέγμεθ' ἄλλα ἢ χευσᾶ, ἀπὸρ μίλλε ἰδμοις φασί. Mille sestertii efficiunt CCL. denarios argenteos, sive decem denarios aureos, quod mille nummos vocant. Plinius ipse denique lib. xxxiv. xvii. Lysippum ait solitum pro manipretio cujusque signi, quod ipse conflagabat, seponere singulos denarios aureos. Et lib. xxxvii. sect. 111. sex denariis aureis. De nummi aurei pretio, dicemus ad calcem hujus concertationis.

Quod & ipsum latet auctore incerto.

Viri nomen latet, gentis tamen non omnino latet: nam aureum argenteumque nummum Lydos primum conflagasse, auctor est Herodotus, lib. i. Clio, num. xciv.

Populus Romanus ne argento quidem signato ante Pyrrhum regem devictum usus est.

Est autem devictus anno Urbis cccclxxix. ut diximus ad librum Plinii octavum, sect. vi.

Librales (unde nunc etiam libella dicitur, & dupondius) appendebantur asses.

Usque ad Pyrrhum devictum, inquit, imo & post illud tempus aliquanto, as fuit ex ære, librali pondere, sive duodecim unciarum: atque adeo semissis, sex unciarum: quatuor, triens: quadrans, trium: sextans denique, cujus mentio hoc eodem Plinii libro, sect. xlvi. omnino duarum: & erat pars assis sexta. Asses libriles appellat Volusius Maxcianus, pag. 881.

Unde nunc etiam libella dicitur.

A librali assis pondere, inquit, hodieque ipse as, seu res integra quæcumque, quam assen nuncupamus, libella quoque ex eo tempore appellatur. Sic Tullius ad Atticum, lib. vii. epist. 11. Fecit palam te ex libella, me ex teruncio, he-

redem scilicet : Hoc est , te omnium bonorum scripsit herede-
dem, (nam libræ nomine significatur omnis hereditas: terun-
cii, pars quarta libræ, & bonorum:) me ex quarta parte,
quam tu mihi deinde dares. Quin & nummulus quoque ar-
genteus libellæ postea appellatione venit: non quod libram
penderet, sed quod libræ æræ pretio atque æstimatione
responderet. Varro, lib. IV. de ling. Lat. pag. 41. *Nummi
denarii decuma libella, quod libram pondo as valebat, & erat
ex argento parva.* Libellam argenti Plautus appellat, in Cap-
tiv. act. V. sc. I. v. 27. Meminit & sembaliæ Varro, loc. cit.
quæ libellæ dimidium foret: & teruncii pariter ex argento,
quæ dimidiata sembaliæ: sed non fuere ea diuturni usus. Nec
de libella argentea Plinius hoc loco agit.

Et dupondius.

Ita MSS. non *dupondius*. Varro, loco cit. pag. 40. *Du-
pondius a duobus ponderibus, quod unum pondus assipondium
dicebatur: id ideo quod as erat libræ pondus.* Sestertii ex ære
Plinius hoc loco non meminit, quod non habeat is nomen
a pondere, ut as libralis, & dupondius: sed a pretio. De
dupondio, lib. XXXIV. sect. 11. Ante nos legebatur, &
dupondius appendebatur assis. Cornutus, in Satyram Persii
11. *Fuit autem assis libralis, & dupondius duarum librarum,
quod hodie (circa Neronis ætatem, aut Domitiani) in usu
rem insit: & solebat pensari potius, quam numerari: unde &
dispensatores dicti.*

Quare æris gravis pœna dicta.

Livius, lib. V. *Denis millibus æris gravis nos condemnat.*
Festus: *Pondere pœnas, solvere significat: eo quod ære gravi
cum uterentur Romani, penso eo, non numerato, debitum sol-
vebant: unde etiam pensiones dictæ.* Significat autem Plinius
æris gravis pœnam esse dictam, usque ad signatum ex ar-
gento nummum, atque adeo usque ad illud tempus, quo
imminutum primo pondus æris: ut intelligas non rude mo-
do, quale Numæ temporibus fuit: sed & signatum a Ser-
vio ceterisque deinceps, grave æs fuisse a pondere nuncu-
patum. Festus: *Grave æs dictum est a pondere: quia deni asses,
singuli*

singuli pondo libræ, efficiebant denarium ab hoc ipso numero dictum. Et alibi: Stipem (quam ad æs grave pertinere Plinius hoc loco admonet) esse nummum signatum testimonio est, &c.

Et adhuc expensa in rationibus dicuntur: item impendia, & dependere.

Hoc est, etiamnum durant moris hujusce vestigia. Ita libri omnes, etiam MSS. Mutuatus hæc Plinius a Varrone, loc. cit. pag. 42. *Ab eodem ære impendendo, Dispensator: & in tabulis scribimus Expensum . . . Usura, quod in sortem accedebat, Impendium appellatum.* Vide & Cassiodorum, lib. VII. Var. epist. XXXII. cujus lemma est: *Formula, qua moneta committitur.*

Quin & militum stipendia, hoc est, stipis pondera, dispensatores, libripendes dicuntur.

Stipendia innuit, quasi stipis pondera, esse appellata. Varro, lib. IV. de ling. Lat. pag. 42. *Stipendium a stipe dictum est, quod æs quoque stipem dicebant. Nam quod asses libræ pondo erant, qui acceperant majorem numerum, non in arca ponebant, sed in aliqua cella stipabant, id est, componebant, quo minus loci occuparet: a stipando stipem dicere ceperunt.* E Regiis codicibus, quibus utimur, alterum secuti sumus: cum prius hic insulse legeretur: *Quin & militum stipendiorum, hoc est, stipis ponderandæ pensatores: &c.* Nam cui aliquando pensatores auditi? At de dispensatoribus Festus: *Dispensatores dicti sunt, qui æs pensantes expendebant, non annumerabant. Hinc deducuntur expensa, sive dispensata, vel compensata: item compendium, dispendium, asspondium, dupondium.* Inscriptio vetus apud Reinesium, pag. 586. AVG. DISPENSATOR. AD. CENSUS. PROVINCIÆ. LVGDVNENSIS. *Augusti Dispensator, &c.* Et a Varrone Plinius, ut diximus, *dispensatores* accipit. Thesaurarios nostra ætas vocat. *Libripendes* autem Græcis *ὑποδάται* sunt, ut in Glossis vox ea exponitur, quia *ὑποδάται*, hoc est, libra pendunt. Priscianus extremo libro sexto, ex Caii primo Institutionum: *Qui libram æneam tenent, qui appellatur libripens.*

Qua consuetudine in his emptionibus , quæ mancipii sunt , etiam nunc libra interponitur.

In omni solutione pecuniæ , quæ quidem ritu Quiritium fieret , ac præsertim in mancipatione , adhibebatur libri-pens , qui æra penderet , cum quinque testibus : eaque formula retenta est , etiam re mutata , hoc est , etiam tum cum non appenderetur , sed numeraretur pecunia. Quam consuetudinem Boëtius in Topica Ciceronis , ex lib. I. Instit. Caii , de nexu faciendi , his verbis exposuit : *Is qui mancipio accipit , æs tenens ita dicit : Hunc ego hominem ex jure Quiritium meum esse aio : isque mihi emptus est hoc ære æneaque libra. Deinde ære percutit libram , indeque æs dat ei a quo mancipit , quasi pretii loco.* Hinc illud Horatii , epist. ad Julium Florum :

*Si proprium est quod quis libra mercatur , & ære ,
Quædam , si credis consultis , mancipat usus.*

Apud Scholiasten Horatii est , *Libra & ære comparare.*

Servius Rex primus signavit æs.

Cassiodorus , lib. VII. Var. form. XXXII. *Servius rex monetam in ære primum impressisse perhibetur.* At Cornutus in Persium , Satyra I I. & Isidorus , lib. XVI. Orig. cap. XVII. a Saturno in Italia regnante fuisse signatum æs tradiderunt , nave , Janique capite : a Jano ipso Macrobius , lib. I. Saturn. cap. 7. Verum id posterius multo factum , nempe bello Punico primo , ex Plinio mox visuri sumus.

Antea rudi usos Romæ Timæus tradit.

Appellare auctorem solet , cum fidem obstringere propriam veretur. Est autem is *Timæus* , qui de metallica disciplina scripsit , ut Plinius ait ipse in Indice libri hujus XXXIII. Hoc loco Regius codex alter , *Temeos* habet. Chiffletianus , & Parmensis editio , *Timæus* , recte. Editi vero deinceps libri , *Remeus* inepte.

Signatum est nota pecudum : unde & pecunia appellata.

Signatum est bove , vel ove , vel sue. Βοῦν , ἢ ὄψῳρατον ,

ἢ σὺν ἐπεχόμενον τῆς νομισμάτων τοῖς παλαιότητοισι, inquit Plu-
tarchus in Poplicola, pag. 103. & in Quæst. Rom. pag. 274.
Varro, lib. 11. de re rust. cap. 1. *Et quod æs antiquissimum,*
quod est statum, pecore est notatum. Et lib. 1. de vita populi
Rom. *Aut bovem, aut ovem, aut vervecem, habet signum.*
Spectat huc quadantenus, quod ait Columella, in præf. li-
bri VII. *Nomina pecunia & peculii tracta videntur a pecore;*
quod non solum veteres possederunt, sed apud quasdam gentes
unum usurpatur divitiarum genus. Pecuniam idcirco fortassis
pro æreo nummo veteres dixere. Lampridius in Alexandro
Severo: *Scenicis nunquam aurum, nunquam argentum, vix*
pecuniam donavit. His adde ea quæ diximus, ad lib. XVIII.
Plinii, sect. 111.

Maximus census C X. M. assium fuit illo rege:
& ideo hæc prima classis.

Ut classes centuriasque ex censu descripserit Servius Tul-
lius rex Romanorum, disce ex Livio, lib. 1. Is primæ clas-
sis censum ait fuisse centum millium æris. Festus, CXX. *In-*
fra classem significatur, inquit, qui minore summa, quam
centum & viginti millium æris censi sunt. Gellius, lib. VII.
cap. XIIII. ait fuisse centum & XXV. millium æris. Sunt au-
tem æris sive assium centum ac decem millia, quadraginta
quatuor sestertia: monetæ nostræ Gallicæ, libræ (ut vo-
cant) 4400.

Argentum signatum est aano Urbis CCCCLXXXV.
Q. Ogulnio, C. Fabio Coss.

Geminum hoc loco mendum sanavimus: alterum, quem
libri vulgari: alterum, quem conditivi quoque præferrent.
Nam in editis, *Q. Fabio Cos.* legebatur, sine collegæ no-
mine: cum neque id ei prænomen fuerit, & in Rēgio co-
dice altero ex iis quibus usi sumus, legatur, *Q. O. C. Fabio,*
hoc est, uti edidimus, *Q. Ogulnio, C. Fabio.* Hujus certe
Consulis hodieque nummus exstat, in Museo nostro, cujus
ectypum Patinus exhibet, in gente Fabia, pag. 107. cum
hac epigraphæ ex averfa parte, EX. A. PV. hoc est, *Ex*
Argento Puro, seu potius *Publico*: ex adverfa sunt bigæ,

cum ciconia, quod Fabiæ gentis insigne: subscriptumque nomen habet, C. FABI. C. F. Sed & annum refinximus, quo Consulatum ambo gessisse dicuntur, nempe CCCCLXXXV. cum centenario integro codices tum MSS. tum editi discrepent, in quibus legitur CCCCLXXXV. centenarii nota videlicet abundante. Eo certe anno quem edidimus, Consules fuisse Q. Ogulnium Gallum, & C. Fabium Pictorem, Fasti accuratiores tradunt: nec quintus ante Punicum bellum primum annus alius esse potest ab eo quem diximus. Denique in Chiffli. cod. si credimus Cl. Chiffletio, lib. de antiq. num. cap. VII. pag. 55. diserte legitur, CCCCLXXXV.

Quinque annis ante bellum primum Punicum.

Sive, quod eodem ferme recidit, ut Livius ait in Epitome libri xv. *Victis Tarentinis . . . tunc primum populus Romanus argento uti cœpit.* Varro tamen apud Charif. lib. I. Annal. sic scripsit: *Nummum argenteum conflatum primum a Ser. Tullio dicunt.* Sed hac loquendi forma obscuros esse famæ illius auctores significat. Scio T. Minucii Augurini nummum proferri: sed ejus esse nego qui Consul fuit ante annos fere XL. quam cœptum fuit Punicum bellum. Cujus sit autem nummus ille, obscurum.

Et placuit denarium pro decem libris æris.

Subintellige, esse, vel permutari, ut infra. Sic enim MSS. Reg. 2. & alii: non *denarius*, vel *quinarius*, ut editi: quorum vel ex eo error detegitur, quod statim *sestertium* vel ipsi quoque legant. Porro denarius Romanus argenteus, Fabii primum, deinde & Augusti ævo, si cum moneta nostra probatissima ex argento componatur, legitima æstimatione valere dicendus est asses æreos omnino octonos: quinarius, quaternos: sestertius, binos. Scio ab erudito viro, in Mastig. II. pag. 31. & Gassendo, in appendice ad tom. III. Philos. Epic. minoris æstimari: taxarique assibus tantum septenis, vix cum semisse: A Gronovio, lib. III. de sestertio, pag. 384. sex assibus Hollandicis, hoc est, e nostris, assibus septem, & asse dimidio integro: sed ad pondera monetarum & pretia haud attendisse satis ii videntur.

Quinarium, pro quinque.

Quinarii notam geminam in nummis vidimus, Q, & V. Pondus, granorum, ut vocant, quadragenum. Denarii nota X. Pondus autem, ut pretium, duplum.

Sestertium, pro dupondio ac semisse.

Hoc est, pro assibus binis cum dimidio asse. Varro, lib. IV. de ling. Lat. pag. 41. *In argento nummi . . . Denarii, quod denos æris valebant: Quinarii, quod quinos: Sestertius, quod semis tertius. Dupondius enim & semis, antiquus sestertius est.* Sestertium porro hoc Plinii loco intellige, qui sit in quarto casu, ut vocant, a recto *sestertius*: non a neutro, *sestertium*. Cum enim sestertia audis neutro genere efferri, singula scito mille nummis, sive (quod idem est) mille sestertiis æstimari: hoc est, monetæ Gallicæ, libris centum: ut ex Plutarcho intelligimus, in Fabio Maximo, pag. 176. & ex Plinio ipso hujus libri sect. VIII. equitum censum taxante sestertiis cccc. Et ut semel omnia dicamus, cum decies, vicies, quadragies, centiesve, audis, centena millia sestertium masculini generis subintelligi scito oportere: hic enim Romanis loquendi mos, Sestertium unum argenteum, cum nota sestertii IIS, Cimelium nostrum asservat.

Librale autem pondus æris imminutum.

Ita Pintianus vidit in suo codice: nos in Regio, *librare*: editi, *libræ*. Hoc est, assis, qui libralis pondo erat, pondus est imminutum: non ipsius libræ pondus, ut visum quibusdam alias eruditis. Priscianus ita locutus: *Denarius*, inquit, *decem librarum nummus*, hoc est, decem assium.

Bello Punico primo, cum impensis Respublica non sufficeret: constitutumque, ut asses sextantario pondere ferirentur.

Egregie Festus hallucinatur, qui verbo *Sextantarii*, id accidisse bello secundo Punico asseverat. *Sextantarii*, inquit, *asses in usu esse cœperunt, ex eo tempore, quod propter bellum Punicum secundum decreverunt Patres, ut asses, qui tum erant librarii, fierent sextantarii, &c.* Cœptum porro bellum

Punicum primum, anno Urbis CCCCLXXX.

Constitutumque, ut asses sextantario pondere ferirentur.

Hoc est, ut singuli essent sextantium pondere, hoc est, duarum unciarum: sic enim e libra una seni asses conflabantur, quorum singuli sexta pars prioris assis, seu libræ, foret. Festus, verbo *Grave æs*: *Bello Punico populus Rom. pressus ære alieno ex singulis assibus librariis senos fecit, qui tantumdem valerent.* Alciati commentum Plinii verba sic immutantis, ut *dextantario pondere*, & mox, *quinta parte, facta lucri* legat, non codicum modo conspirans consensus, sed & allatum modo testimonium refellit.

Ita quinque partes factæ sunt lucri, dissolutumque æs alienum.

Interdicta vetere pecunia, ex ærario publico, quod in æde Saturni fuit, ut dicemus lib. XXXIV. sect. I. asses cusi de novo, ita ut in singulas æris libras seni conflarentur: cum prius singuli integræ libræ pondo forent. Sic quinque asses in libras, sive quinque partes libræ Respublica lucri fecit. Nihil planius.

*Nota æris fuit ex altera parte Ianus geminus,
ex altera rostrum navis.*

In asse nimirum recens cuso, mutata priore nota illa, quam æri rex Servius imprefferat: mutato æris pondere, & notæ mutata. Vide Plutarch. in *Quæst. Rom.* pag. 274. Id jam inde a Saturni temporibus factum Cornutus in Persii locum cit. aliique perperam arbitrati sunt. *Saturno*, inquit, *in Italia regnante æs in usu fuit: Illud æs una parte capite Iani notatum erat: altera, nave, qua Saturnus fugiens ad Italiam veclus est. Bene autem in illo nummo geminum erat signum, & hospitalitatis Iani, & adventus Saturni, &c.* Huc vates respexit, lib. I. *Fastor.* vers. 229.

*Multa quidem didici: sed cur navalis in ære
Altera signata est, altera forma biceps, &c.*

*At bona posteritas puppim formavit in ære,
Hospitis adventum testificata Dei.*

Venit hic in mentem mihi cujusdam puerilis consuetudi-

nis, cujus Macrobius meminit, lib. I. Saturn. cap. VII. *Æs ita fuisse signatum*, inquit, *hodieque intelligitur in alicuius lusu, cum pueri denarios in sublime jactantes, capita aut navim, lusu teste vetustatis, exclamant. Quod fere ludi genus a nostris quoque pueris frequentatum cernimus. In eo vero Macrobii loco, cave denarios pro argenteis nummis accipias: sed pro asse ex ære. Quin & moneta minor ex ære, ut quæ apud Marcum, cap. XII. λεπτά δὲ dicuntur: duo denarii, δὲ διυδέρα* Lucæ X. Ambrosio *duo æra* appellantur: apud nos, *deux deniers*.

In triente vero, & quadrante, rates.

Festus: *Ratitum quadrantem dictum putant, quod in eo, & triente, ratis fuerit effigies: ut navis, in asse.* Triens est assis pars tertia, ut quadrans quarta. Varro, lib. IV. de ling. Lat.

Quadrans antea teruncius vocatus a tribus unciis.

Prius *triuncis*, quæ vox nihili est, pro *teruncius* legebatur: quam vocem & MSS. codices exhibent, & Varro, loc. cit. a quo Plinius, ut dixi, hausit. *Teruncius*, inquit, *a tribus unciis: sembellæ quod valet dimidium: & est quarta quars, sicut quadrans, assis.*

Postea Hannibale urgente Marcum, Q. Fabio Maximo Dictatore, asses unciales facti.

In Regio codice antea laudato, legitur, *Hannibale urgente marcumque Fabio*: cujus admonitu hanc vocem *Marcum* addidimus, quæ a libris omnibus impressis abest: etiam *Minucium*, si eruditi faveant, libentius admissuri: gnari Marcum Minucium intelligi, Magistrum Equitum, quem Hannibal sane vehementer urgebat, dum Q. Fabius Maximus Dictator, qui & Cunctator dictus, Romæ ageret: anno Urbis fere DXXXVII. ut Livius prolixè narrat, lib. XXII. cap. XVIII. & XXIV. Et hic alter interim Festi lapsus notandus, qui septennio tantum sextantarios asses in communi usu fuisse scribit: cum Punicum bellum alterum, quo conflare unciales cœpti sunt, post annos amplius vicenos a

prioris sine fit subsecutum. Unciales autem asses dicti a pondere uncia: & sic duodecim in singulas libras percussi.

Placuitque denarium sedecim assibus permutari, quinarium octonis, sestertium quaternis.

Sic & Vitruvius habet, lib. III. cap. I. Volusius Mæcianus, pag. 877. *Denarius primo asses decem valebat, unde & nomen traxit: Quinarius, dimidium ejus, id est, quinque asses: unde & ipse vocatur. Sestertius, duos asses & semissem, quasi semis tertius. Nunc denarius sedecim, Victoriatus, & Quinarius, octo: Sestertius, quatuor asses valet.* Vixit is sub Antonino Pio. Exhibet Patinus in gente Titinia nummum, & in Valeria alterum, in quibus nota XVI. pretium denarii, eo quo sunt cusi illi tempore, indicat, nempe asses sedecim: uti priores nota X. decem signabant. Vidisse se quoque quinarium ait Anton. Augustinus, Dialogo I. insignitum hac nota VIII. in sestertiis vero IIII. nunquam: Quin nec illam notarum varietatem diu in usu fuisse: sed veteres notas statim revocatas, aut nullas omnino appositas.

Ita Respublica dimidium lucrata est.

Hæc lucri ejus ratio gemina fuit. Antiquata enim veteri pecunia ex ære argentoque, assibusque sextantariis interdictis, unciales cusi sunt, hoc est, in singulas libras duodeni, cum prius tantum seni ferirentur. Confluente deinde ad ærarium publicum plebe, ut pro sextantibus novos asses acciperet, nihil damni plebs capiebat, cum ejusdem valoris ac pretii, quanquam ponderis diversi asses referret: Respublica, sive ærarium, dimidium lucrabatur. Rursum concurrente eadem, ut æream monetam acciperet pro argentea veteri, quæ tum erat edicto antiquata, pro denariis singulis asses sedecim domum referebat: nullo ipsius damno, imo sex assium factio, ut apparet, lucro: nam decem tantum assibus denarius olim taxabatur: tunc vero sedecim. Minoris hi quidem asses, ut diximus, qui recens conflati, fuere ponderis: at pretii omnino cum prioribus illis æqualis. Verum Reipublicæ & ærarii majus lucrum fuit. Nam e sextantariis assibus decem, qui denario argenteo prius permutabantur
uno,

uno, cum videnos conflavit asses unciales, deditque pro argenteo denario vetere, qui ad ærarium deferrebat, duntaxat sedecim, quaternos interim lucri fecit: deinde aucto novi argentei nummi pretio ad sedecim asses, iterum senos: igitur denos omnino: hoc est, quod Plinius ait, in singulos denarios dimidium lucrata est, sive denarium unum. Tantumdem porro & eadem ratione fuit in quinariorum sestertiosque lucri. Expedire hunc nodum nequivere Anton. Augustinus, lib. 11. Emend. cap. VII. pag. 118. Budæus, lib. v. de asse, pag. 173. minimeque omnium Alciatus, lib. de pond. & mensuris, tom. 6. Operum, fol. 279. ubi despondens animum, luxata hæc omnia, suisque mota sedibus esse, exclamat.

In militari tamen stipendio semper denarius pro decem assibus datus.

Militibus tamen, inquit, ut libentius in exercitu mererent, spe mercedis allecti, denarius argenteus, non sedecim; sed, ut olim, decem tantum assibus æstimatus est: atque hoc diurnum cuique stipendium datum, asses deni scilicet: neque illi ære, sed argenteo nummo in dies singulos persoluti. Hinc illa Pannonii militis apud Tacitum expositio, lib. 1. Annal. pag. 17. quod decem æreos asses acciperet, non denarium, ut olim, argenteum, quem sedecim deinde assibus æreis permutaret, ut sic nempe senos asses lucri faceret. Vide Budæum lib. v. de asse, & Hotoman. pag. 63.

Nota argenti fuere bigæ, atque quadrigæ: & inde bigati quadrigatique dicti.

Nota nempe, quæ tum jussu Senatus est impressa recentis pecuniæ. Festus: *Nummi quadrigati, & bigati, a figuræ cælaturæ dicti.* Recte: neque enim ponderis fuere a prioribus, sed cælaturæ tantum ac pretii disparis. De bigatis & quadrigatis crebra apud Livium mentio, lib. XXI. XXXIV. &c. Ita *ferrati nummi*, quorum idem Livius meminit, quales Museum nostrum asservat, in familia Aurelia, Clodia, Cornelia, in nummo cujus epigraphe, L. SCIPIO ASIAG. in Maria, Memmia, Nævia, Pomponia, Procilia, Sulpicia:

non diversi generis, aut pretii, ponderisve nummi: sed ab incisus in ferræ modum nummi marginibus, *ferrati denarii* appellati. Sed & postea præter bigas quadrigasque, impressæ sunt & Castorum in nummis imagines, mox & familiarum insignia, aliaque.

Mox lege Papiria semunciales assēs facti.

Dupondii igitur fuere unciales: nec leviores ii, assēsve fuere, usque ad Plinii tempora. Quis porro iste Papirius fuerit, Tribunus plebis, qui legem tulerit, incertum. Ad Papirium Turdum, qui Tribunatum gessit anno Urbis DLXXVI. referre Pighius videtur, in Annal. ad annum DLXXV.

Livius Drusus in Tribunatu plebis octavam partem æris argento miscuit.

Anno post Urbem conditam DCLXIII. L. Marcio Philippo, Sex. Julio Coss. Tribunatum plebis gessit Drusus: medio ferme temporis intervallo quod intercessit sextum inter & septimum Marii Consulatum, a quo æs optimum, quod argento Drusus immiscuit, Mariani æris nomen accepit, ut dicturi sumus ad librum Plinii xxxiv. sect. 11. *Mixto argento facti nummi* hi dicebantur, quod puro putoque opponitur. Vide Gothofred. in Cod. Theod. lib. IX. tit. XXI. de falsa moneta, pag. 177. Sic monetæ argentæ minimæ, quæ nunc teruntur apud nos, æstimanturque assibus æreis tribus cum semisse, octavam habent æris partem admixtam. Acta porro Drusi uno Senatusconsulto abrogata esse Tullius docet, lib. 11. de Legibus.

Qui nunc Victoriatus appellatur, lege Clodia percussus est.

Is est Clodius Pulcher, qui a patriciis translatus ad plebeios, factusque Tribunus plebis, Ciceronem multavit exilio, anno Urbis conditæ DCXCVI. De Victoriato, Volusius Mæcianus, pag. 877. *Victoriatus nunc tantumdem valet, quantum quinarius olim: ac peregrinus nummus loco mercis, ut nunc tetradrachmum, & drachma, habebatur.*

*Antea enim hic nummus ex Illyrico advectus,
mercis loco habebatur.*

De rara felicitate telluris Dalmaticæ ad fodinas auri argentique, Plinius hoc libro xxxiii. sect. xxi. Hanc & nummi indicant a nobis antea laudati, MET. DELM.

Est autem signatus Victoriâ, & inde nomen.

Est in nostro Cimelio nummus C. EGNATVLEI. C. F. cum signo Victoriæ, unde Victoriati nomen, & littera Q quinarium designante: epigraphe ROMA. Sed & denarios habemus eadem Victoriæ nota, in primis vero M. Catonis Proprætoris, ejus qui Censorii nepos fuit: quo in denario Victoriæ sedentis effigies, cum subscriptione VICTRIX. Ectypum Patinus exhibet in familia Porcia, pag. 228.

Aureus nummus post annum LXII. percussus est quam argenteus.

Nempe anno Urbis D XLVII. qui tertius decimus fuit belli Punici secundi, cum impensas fieri maximas ei bello gerendo oporteret. Consules tum fuere M. Livius Salinator secundum, C. Claudius Nero.

Ita ut scrupulum valeret sestertiis vicenis.

Sive, ut MSS. habent, *scripulum*, quod perinde est. Libra porro scripula continet CCLXXXVIII. Aurei igitur cujusvis nummi scripulum æstimabatur vicenis argenti sestertiis, sive, quod idem est, denariis quinque. Luculentum hujus rei testimonium præbent nummi aurei duo, quos vidimus, tum in Cimelio Regio, tum in Museo S. Genovefæ. Alter nummulus est, unius scripuli pondere, hoc est, granorum, ut loquimur, unius & vicenûm: epigraphe, ROMA. Pretium geminata littera XX. planissime signatum: quid enim eæ notæ indicant, quam vicenis sestertius nummum eum, ut ait Plinius, æstimatum? Alter majusculus, pondere omnino triplo majore, hoc est, trium scripulorum, seu granorum ternûm ac sexagenûm. Igitur sexagenos sestertios valere necesse est, sive, quod idem est, dena-

rios quindecim : & tantumdem valere sane clamant litteræ XV. in iis nummis insculptæ. Postea tamen Augustorum ævo denariis argenteis vicenis quinis permutabatur aureus nummus unus , ut ex Dione constat & Zonara. Hujus hæc verba sunt : Πὰρὰ Ρωμαίοις αἱ ἀξιοὶ καὶ πέντε δραχμαὶ χρυσοῦ ὀβολοῦμα ἔν. Vide Snellium , lib. de re num. pag. 29. Et Didymum adde laudatum a nobis paulo antea. Sed erat tum aureus nummus ponderis majoris , nempe granorum fere 131. aut 132. nec pretii jam tanti scripulum , quanti prius. Nam grana 131. sena sunt scripula , cum quarta scripuli parte. Quod si scripulum auri 21. granorum , sestertius sedecim æstimeretur , sive denariis quaternis , omnino nummus aureus granorum 131. æquabit denarios vicenos quinos , sive sestertios centum. Quare cum Plinius lib. xix. sect. iv. byssini lini scripula , ut auri , permutata quondam ait denariis quaternis , qui sestertios sedecim efficiunt , tum priorum Cæsarum tempora respicit , cum jam imminutum auri pretium fuit , quod erat major auri copia , nec angustum , ut olim , ærarium. Cum sestertios porro in summa aliqua designanda , aut indicando pretio , denariosve audis , cave alios intelligas , apud Latinos scriptores , quam quos antiqua taxatio , & nominis originatio ipsa declarat , nisi ipsi auctores accipiendas aliter voces eas admoneant , ut paulo post Plinius , quod est admodum infrequens. Itaque sestertium pro binis assibus ac semisse , denarium pro assibus denis accipe : quæ antiqua est earum vocum acceptio , & eadem retenta semper a Romanis scriptoribus , in pretio aliquo , summave signanda. Vide Anton. August. Dialogo i. Veter. Numism.

*Quod effecit in libras , ratione sestertiorum qui tunc erant ,
sestertios DCCCC.*

Effecit , inquit , hæc major auri æstimatio , ut in libras auri singulas Respublica lucri faceret sestertios nongentos , eorum scilicet *sestertiorum qui tunc erant* , hoc est , anno DCLVII. quique jam ab anno , ut diximus , DXXXVII. quaternis assibus permutabantur. Quod si nongentos sestertios ejuscemodi , *qui tunc erant* , lucrata respublica est , igitur sestertios MCCCCXL. lucratam esse necesse est eorum

sestertiorum qui prius erant, hoc est, qui duobus assibus & semisse æstimabantur. Continentur enim hi M C C C C X L. in nongentis illis, ita ut ne unus quidem aut desit, aut superet. Quare quod nunc vicenis sestertiis vulgaribus, assium scilicet duorum cum semisse, quorum sestertiorum haberi ratio solet in quovis pretio indicando, ut diximus: quod, inquam, vicenis illis sestertiis permutatum dicitur auri scripulum, quindenis antea necesse est fuisse taxatum: ut in singula scripula lucrata respublica sit quinque sestertios: in libras, quæ scripula 288. continent, sestertios M C C C C X L. In libras, inquam, auri infecti, quod in ærario servabatur, quodque interdum distrahebat ad vasa, operaque publica ac privata. Nulli dum enim tum nummi aurei, nisi fortassis peregrini & externi. Quare apud Livium, anno D X L I I I. iussere Patres deferri ad Triumviros mensarios aurum, argentum, & æs omne, sed cælatum scilicet, signatumve apud exteros: nempe ut illud in belli sumptus impenderent.

Totus hic locus, si quisquam alius in universo Pliniano opere, torsit mirifice summorum virorum ingenia, eorum præsertim, qui de asse ac de re nummaria volumina isto & anteriore sæculo ediderunt. In eo sese exercuere omnes, irrito ad hunc diem conatu. Nulla est propemodum in tota hac sententia syllaba, quam labis expertem putarint, quam non varie corruperint, ut corrigerent. Nos ea intacta plane, (præterquam quod ex Regio codice, quem appellavimus, alteroque Marcelli Cervini, qui Romæ servatur, quod efficit scripsimus, cum prius quod efficit legeretur, quod tamen ferme perinde est, ac per se leve,) sed ceteris integris, legitimam, uti remur, neque omnino invendibilem ejus loci interpretationem damus. Ac primum quidem nec Glareano, lib. de asse, cap. x v I I. nec Hotomano, pag. 332. legi placet, *Post annum L X I I. ac Post x I I. multo mallent.* Budæus, lib. I I I. fol. 71. non *sestertiis vicenis* legit, sed *bissentis*. Pancirolus, *vicenis quinis*. Mox Villalpandus, *quod efficit in senos*, non *in libras*. Post Agricola, lib. I V. pag. 98. & 276. non *sestertios D C C C C.* sed *sestertios V D C C L X.* hoc est, 5760. legi jubet. Sed pareant ii quibus ille iusserit, ut Snellius paruit, lib. de re num. pag. 30. Leonardus Portius, lib.

de festerio, fol. 13. & Budæus, loc. cit. *denarios* DCCCC. Hotomanus, pag. 330. *sestertios* MMMMCCCCXLIV. Josephus Scaliger, lib. de re nummaria, pag. 50. *denarios* MCCCCXL. vel certe, inquit, MCCCC. neglectis ad rotundum solidumque numerum, denariis XL. Atqui his omnibus, ut diximus, & codices MSS. omnes, & libri editi, & aurei nummi, quos modo laudavimus, adversantur. Sed haud paulo lepidius est, quod Savotus existimat, cap. VII. pag. 155. his verbis, *sestertiorum qui tunc erant*, signari sestertios septuplo graviores, quam fuerint vulgares: quod commentum merito Gronovio risum movit, lib. III. de festerio, pag. 393. & reliquæ eruditorum turbæ. Præiverat Savoto Agricola, qui ut hunc nodum solveret, triplex denariorum genus commentus est, lib. II. de Monetis, pag. 279. Dalecampius in notis Plinianis, Salmasius in vegrandi mole Exercitationum ad Solinum, Lipsius in libro postumo de re nummaria, Gronovius opere mox laudato, quod *de festerio* inscripsit, ceterique, locum eum intactum, tanquam foveam, prætergressi sunt. Omnes ad hæc verba, tanquam ad scopulum, adhæserunt, *Quod effecit in libras*, &c. rati nimirum nunc a Plinio colligi, si scripulum auri unicum sestertiis vicenis valeret, quot sestertiis libra integra æstima-
 manda foret: perinde quasi non id cuius numerandi artem callenti vel mediocriter, in promptu esset efficere. Aliud fane reconditius voluit indicare: quanta scilicet, ut diximus, lucri accessio foret, quantum proficeret ærarium publicum, cum major esset auri æstimatio, taxareturque vicenis sestertiis, quod minoris antea multo æstimaretur, nempe, ut colligere cuius proclive est, subducta, ut fecimus, ratione lucri, sestertiis tantum quindenis. Nam præter planam perspicuamque sententiam, quæ sua se luce tuetur, id maxime persuadet, quod in ceteris pecuniæ generibus, ære videlicet, argentoque, pari diligentia quantum lucri Respublica fecisset, ipse aperuit. *Ita quinque partes factæ lucri*, inquit, *dissolutumque æs alicnum*. Et mox, in æstimatione argenti majore, *Ita Respublica dimidium lucrata est*. Quid similis veri, quam simile Reipublicæ lucrum in auro signare Plinium voluisse his verbis: *Quod effecit in libras . . . sestertios*
 DCCCC?

Post hæc placuit x. XL. signari ex auri libris.

Hoc est, denarios XL. Nam & denarios ex auro dici, initio hujus concertationis monuimus. *Post hæc* autem interpretor, confecto bello Punico secundo, atque adeo, si placet ita, & tertio: post redditam Reipublicæ pacem, devicta Carthagine. In Regio codice, & altero Marcelli Cervini, itemque Pintiani, uti edidimus, totidem apicibus legitur, *Post hæc placuit x. XL. signari.* In ceteris quos vidimus, & in Vaticanis codd. 1952. 1953. & 1954. quorum ad nos apographa missa sunt, hæc tantum: *Post hæc placuit XL. signari*, nempe aureos. Sed terruit librarios, aliosque imperitos gemina littera xx. præfixa huic L. ignarique eam quæ priore loco est, esse denarii notam, quæ sexcentis in Plinio locis occurrit, eam penitus extriverè. Et abesse vero, ea sine ulla sententiæ labe potest. Bouterovæus, libro Gallico de Monetis Rom. pag. 95. appendisse se ait aureos numeros tres, primum quarti Cæsaris Consulatus, alterum quinti, tertium Syllæ Dictatoris: quorum quadragenari auri libram omnino æquarent. Agnoscit legitimam hæc scripturam, XL. *signari*, & Petrus Gassendus, tom. III. Philos. Epic. Itaque Snelium nihil moror, Agricola mve, qui XLII. ex conjectura rescribunt: nec Budæum, qui L. nec Scaligerum, qui XL. *minus* lepide sane comminiscitur. Sed & risu dignum, quod in quibusdam MSS. & in omnibus ad hunc diem editis libris legitur, XL. *millia*, & mox XLV. M. vel XLV. *millia*. In vetustissimis scilicet Plinii exemplaribus id animadvertum a nobis sæpenumero est, ut cum librarii millia passuum signarent, in intervallis locorum indicandis, solam numeri notam apponerent: exempli gratia, XL. neglectis vocibus iis, quæ non sine fastidio repeti toties possent, *millia passuum*: atque hoc eis ubique solenne est. Recentiores vero amanuenses, qui substituere voces eas operæ pretium putaverunt, etiam eas sæpenumero obtrusere, ubi minime omnium oportuit. Sic lib. v. sect. I. cum vetustiore manu scriptum viderent, a CL. *Cæsare*, neoterici transcriptores, has litteras CL. numerorum notas esse arbitrati, *millia* addiderunt, teste Vossio in Melam, pag. 198. a centum quin-

quaginta millia Cesare. Simile exemplum & nos attulimus, in Notis & Emendationibus ad librum VI. num. CXIX. Et in hunc locum quoque is error irrepfit, qui editores deinde in fraudem impulit, ut XL. *millia*, & XLV. *millia* nobis exhiberent.

Paulatimque Principes imminuere pondus.

Imperatores, quos Principes ea appellabat ætas: hi enim penes se modo esse voluere jus cudendæ monetæ ex auro. Imminuere vero pondus, non libræ, ut Scaliger existimat, nam id semper æquale fuit: sed nummorum, qui leviores.

Minutissime Nero, ad XLV.

Principum postremus, qui pecuniam auream ante Plinii excessum mutarit, Nero fuit. Stante Republica nihil detractum de legitimo nummorum pondere: imminuere Principes: omnium maxime Nero. Libri editi omnes, ante nos, ut monuimus, *ad XLV. M.* exhibent: & *minutissimus vero*, quod sensu caret. Ciaconius & Alciatus, pro littera M, triplicem numeri singularis notam reponunt, leguntque *ad XLVIII.* Nos extereudam penitus paulo antea indicavimus: quanquam, si fides Joanni Grævio, in opere Anglico *de Denario*, pag. 98. in Vaticano & Florentinæ Bibl. codd. legitur, *minutissime Nero ad XLVIII.* In Regio codice, *imminuisse Nero*: nos cum Grævio, Budæoque, lib. I. R. I. de asse, fol. 70. *minutissime Nero*: vel *novissime Nero*.

Ut porro in auro, sic & in argento denarii pondus fequiore ævo imminutum, Plinii quoque expostulatio est, sect. XLVI. libri hujus. *Miscentur æra*, inquit, *falsæ monetæ. Alii e pondere subtrahunt: cum sit justum LXXXIV. e libris signari*: id quod & Celfus docet ad Natalem, & Scribonius Largus ad Callistum, laudati a nobis Pliniani operis libro XXI. sect. CIX. Multo vero amplius detractum e pondere Theodosii M. ætate, ex Cod. Theod. intelliges, lib. xv. tit. ix. lib. I. *de expensis ludorum.*

Hæc sunt omnino quæ Plinius de nummiis habet, ab eruditis sæpe tentata, a nemine ante hunc diem intellecta.

ΑΛΑΒΑΝΔΙΚΟΣ ΖΕΥΣ. Nummus Ligorii, in Collectaneis.

ΑΛΑΒΟΥΡΙΩΝ. Elagabali nummus, apud Ligorium. Expressæ in eo figuræ tres: Solis, Lunæ, Cybeles, vel Ifidis. Stephanus: Ἀλαβούριον, πόλις Συρίας. Χάραξ, ὁ Γδὸν Χερσικῶν. τὸ ἔθνικόν, Ἀλαβούριον.

ΑΛΙΑΡΤΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. In Collectaneis Pyrrhi Ligorii. In superficie una ejus nummi, Jovis caput: ejusdem Numinis templum in altera. Plinio, lib. i v. sect. xii. in Bœotia, *Haliartus*. Stephano: Ἀλιάρτος, πόλις Βοιωτίας... τὸ ἔθνικόν, Ἀλιάρτιον.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. Caput turratum. L. A. Anno primo. Ex parte altera, ΑΥΓ. Κ. Μ. ΦΟΥΛ. ΜΑΚΡΙΑΝΟΣ. ΑΥΓ. *Imp. Caesar M. Fulvius Macrianus Augustus*. Hunc Ægyptus Imperatorem cum Oriente toto susceperat: postquam ejus prodicione Valerianus in potestatem Persarum venit. Vide Trebellium Pollionem, in Macriano. Est hic nummus apud Tristanum, tom. i i i. pag. 32.

ΑΛΙΚΥΑΙΩΝ. Pyrrhi Ligorii in Collectaneis nummus, qui Dianæ ex parte altera, Apollinis ex altera caput exhibet. Plinio, lib. i i i. sect. xiv. in Sicilia, *Halicynses*. Ἀλικυᾶοι, Thucydidi appellantur, lib. vii. pag. 5ii. Inter Entellam & Lilybæum Ἀλικύα a Stephano collocantur. Nunc *Saleme*, oppidum haud ignobile. Vide plura in Plinianis notis.

ΑΛΥΜΝΙΩΝ. Lyra insculpta, in nummo vetere, e Cimelio Regio. Fuit Alimne quidem in majore Phrygia, teste Livio, lib. xxxv i i i. sed & per i scribitur, & ΑΛΙΜΝΑΙΩΝ effingi ex ea voce gentile nomen necesse est. Itaque verius ΕΛΥΜΝΙΩΝ in nummo eo legi censuerim, ab oppido juxta Eubœam posito, de quo Stephanus: Ἐλύμνιον, νῆσος Εὐβοίας, πόλιν ἔχουσα. τὸ ἔθνικόν, Ἐλύμνιον, ἢ Ἐλυμνίδες.

ΑΜΒΛΑΔΙΕΩΝ. Alexandri Severi, apud Pyrrhum Ligorium, nummus, in quo Bacchus cum lynce, dextra cantharum tenet, læva thyrso innititur. Stephano: Ἀμβλαδα, πόλις Πισιδίας... ὁ πολίτης, Ἀμβλαδέης. Pisidiæ quoque Ptolemæus lib. v. cap. i v. adjudicat: Lycaoniæ,

Notitiæ veteres Eccles. pag. 29. Ἐπαρχία Λυκαονίας, ἔσθ' Ἐκονσιλάειον. Ἰκόνιον μητροπόλις, ... Ἀμβλάδα. Et pag. 51. ὁ Ἀμδάδων, pro ὁ Ἀμβλάδων.

AMICOY ΕΛΕΥΘΕΡ. C Ξ Η. AMICHNΩΝ. ΜΙΛΗCΙΩΝ. Apollo Milesius sedet, stante Amisenorum Dea velata. Utriusque oppidi concordia hoc Maximini nummo signatur, e Cimelio Regio. Annus quoque CCLXVII. ab impetrata libertate: qui plane incidit in annum ab Urbe Roma condita DCCCCLXXXIX. Maximini alterum, vel ut aliis placet, tertium.

ΑΜΟΡΙΑΙΩΝ. Claudii nummus, apud Pyrrhum Ligorium, cum Cybeles turritæ effigie.

ΑΜΦΙΔΟΧ. ΑΡΓΟΣ. ΜΗΤΡ. Cornu copix in nummo Ligorii, quod quamobrem in eo insculptum sit, ex Hygini loco, quem attulimus, liquet.

ΑΜΦΙΔΟΧ. ΑΡΓ. ΜΗΤΡΟΠ. Neptunus cum delphino & tridente: apud Pyrrhum Ligorium.

ΑΝΑΚΑΙΟΣ ΖΕΥΣ. Nummus e Ligorii collectionibus, cum effigie Jovis: atque, ex averso, fulmine. Stephano: Ἀνάκη, πόλις Ἀχαΐας. . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀνακῆθ.

ΑΝΔΕΙΡΗΝΩΝ. Gordiani junioris nummus, apud Ligorium, cum effigie Cybeles, seu Matris Deum. Plinio, lib. v. sect. xxxiii. in Teuthrania, quæ Mysiæ, seu Æolidis, pars: *Andera, Cale*. Stephano: Ἀνδείρα, πόλις. . . τὸ ἔθνικόν, Ἀνδειρῶς. Strabo, lib. xiii. pag. 614. Ὑπὸ ἧ τοῖς Ἀνδείσις ἱερὸν ὄβρι μητρὸς θεῶν Ἀνδειρῶς ἀγιον, καὶ ἀντρον ὑπόνομον μέγρι Παλαῆς ἔστι δ' ἡ Παλαῆ κατοικία τις οὕτω καλουμένη, διέχουσα τῆς Ἀνδείρων ἑκατὸν καὶ τριάκοντα σταδίοις. *Sub Anderis delubrum est Matris Deorum Anderenæ sacrum, & antrum cuniculi in morem sub terra, usque ad Palæam pertinens. Palæa vicus quidam est, ab Anderis cxxx. stadiis distans.* Unde fortassis apud Plinium opportunius legas, *Andera, Palæa*: est enim Cale ignota.

ΑΝΕΤΥCΣΑ. Augusti nummus, in quo Apollo cum Jove, signisque militaribus, apud Ligorium. Epigraphe, COLONIA. ANETΥCΣΑ. ΑΥΓΥCΤΑ. ΛΑΤΙΝΑ. Stephano urbs Africae est Ἀνήτουςα.

ΑΝΘΕΙΕΩΝ. Getæ apud Ligorium nummus, in quo

Cybeles & Attæ effigies. De utroque eo numine vide Pausaniam, in Achaïcis, pag. 223. De oppido Stephanus: "Ανθεια, πόλις Πελοποννήσου, πλησίον Ἄργους.

ΑΝΘΕΜΟΥΣΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Elagabali nummus, cum Deæ Syriae icone, apud Ligorium. Est urbs Mesopotamiae Plinio, lib. v. sect. xxi. *Anthemusia*. Vide Plinianas notas.

ΓΕΝΙΟ. ΑΝΤΙΟΧΕΝΣΙ. Mulier rupi insidet, ad pedes fluvio enatante, quo situs urbis monti impositæ amne præfluente ad radices ejus intelligitur. In parte nummi averfa, stat Apollo cum lyra: epigraphe, ΑΡΟΛΛΟΝΙ. ΣΑΝΚΤΟ. Est Antiochiaë Pisidiaë, e Cime-lio Regio.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. ΚΑΙΣΑΡ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ Caput Augusti. Ex parte altera, Liviae caput, cum epigraphe, ΑΤΤΑΛΟΥ ΣΥΝΑΡΧΙΑ. *Attalus in Magistratu collega*. Vide ΑΡΟΧΕΩΝ. Attali nomen, quod in Pergamenorum, Erythraeorum, Smyrnaeorum, Apamensiumque nummis ejusdem ferme tractus occurrit, ut Antiochenfisbus Cariae hunc nummum adjudicem, monet.

ΑΓΧΙΑΔΕΩΝ, Thraciae scilicet. Domitiani nummus, apud Leonardum Augustinum, cum triremi velis expansis. Reliqua epigraphe: ΗΓΕΜ. ΑΠ. ΚΛ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ. Ηγεμόνος Ἀππίου Κλαυδίου Μαρκεῖανος. *Præsides Appio Claudio Marciano*.

ΑΞΙΑ. In Collectaneis Pyrrhi Ligorii nummus Junonis caput exhibet, cum epigraphe: ΗΡΑ. ΑΞΙΑΣ. *Iuno Axias*. Nomen ei ab oppido Axia in Locris, qui cognominantur Ozolæ, de quibus Plinius, lib. iv. sect. iv. Meminit ejus oppidi Stephanus.

ΑΡΟΣ. Antonini Pii nummus apud Ligorium, cum epigraphe: COL. ΑΡΟΣ. ΤΙΤΙΑ. ΑΕΛΙΑ. ΗΔΡΙΑΝΑ. ΑΝΤΟΝΙΝΑ. ΑΥΓΥΣΤΑ. Jam tum Vespasiani ævo colonia fuit, teste Plinio, lib. iii. sect. xviii. in Thracia, *Apros colonia, quæ a Philippis abest*, CLXXXVIII. M. *pass.* Ptolemæo quoque, qui Antonini principatu vixit, "Ἀπρος κολωνία, inter urbes Thraciae mediterraneas.

ΑΡΑΔΙΩΝ ΑΠΥ. Ἀραδίαν ὑπὸ, hoc est, anno CCCCLXXXI. æræ Seleucidarum : qui annus incidit in annum Urbis Romæ DCCCCXXII. qui fere M. Aurelii nonus fuit, cujus caput una cum L. Vero fratre in eo nummo Regiæ Gazæ expressum. Ex parte averſa, bos currens.

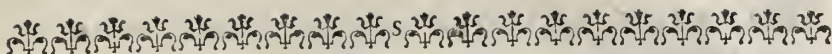
ARMENIAC. Victoria cum corona. Ex parte altera, NERO CAESAR AVGVSTVS. Cujus victoriam Armeniacam hic nummus declarat : quam nempe Domitius Corbulo retulit, a Nerone eo missus cum imperio. Vide Dionem, lib. LXXII. Plinium, lib. II. sect. LXXII. & Tacitum, lib. XIV. Annal.

ΑΚΚΑΛΩ. ΑΤ. Anno πδ, hoc est, cccci. qui incidit in annum Urbis Romæ DCCCCLII. Severi septimum, cujus principatu cufus est nummus ille, quem in Regia Gaza vidimus. Palladem is præfert cum noctua, & Aſcalonitarum Deam.

ΑCΚΙΩΝ. ΕΠΙ. CΤΡ. ΑΥΡ. ΜΗΤΡΩΝΙCΤΟΥ. Alexandri Severi, e Gaza Regia. *Sub Prætoꝛe Aurelio Metrōnistā*, ut quidem conjicere nobis licuit. Vas læva tenet figura quædam ei nummo insculpta : quod ex Assio forte lapide factum. Plinius, lib. XXVII. *In Assio Troadis sarcophagus lapis fissili vena scinditur. Corpora defunctorum condita in eo absumi constat intra quadragesimum diem, exceptis dentibus.* Et sect. XXVIII. *Assius lapis gustu salſus, podagras lenit, pedibus in vase ex eo cavato inditis :* &c.

ΑΤΑΡΝΑΙΩΝ. M. Aurelii nummus, cum Dianæ venatricis effigie : & alter Gordiani junioris, ΑΤΑΡΝΕΩΝ inscriptus, cum Apolline. Uterque e Collectionibus Pyrrhi Ligorii. Plinio, in Æolide, lib. v. sect. XXXII. & lib. XXXVII. sect. LVI. *Atarne.* Stephano : Ἀτάρνα, πόλις μετὰ τὴν Μυσίαν ἔξ Ἀρδίας . . . ὁ πολίτης, Ἀταρνείος. Straboni, lib. XIII. pag. 61. Ἀταρνείται.

ΑΥΛΙΔΕΩΝ. Β. ΝΕΩΚ. Commodi nummus, cum Dianæ effigie, quæ cervam cornibus tenet : apud Ligorium. Aulis urbs Bœotix est, prope Eubœam, ubi Dianæ ædes : cujus ad aram cum ex Calchantis vaticinio Græci Iphigeniam immolaturi essent, pro puella cervam mactandam submisisse



NUMMI ADDENDI,

Ac suo quique loco inferendi.

In infinita propemodum copia nummorum, qui in Cimeliis Museisque delitescunt, exhaurire omnes si quis præ se ferat, idem $\mu\alpha\lambda\alpha\sigma\alpha\alpha\ \alpha\nu\tau\lambda\epsilon\iota\nu$, ut est in communi proverbio, jure credatur. Superesse certe post messem hanc quamvis sat uberem & spicilegio haud utique pœnitendo locum intelleximus, cum affecto jam opere & ad umbilicum perducto, venere in manus nostras & alii perelegantes tum e Regia Gaza, tum ex Museis amicorum nummi, & Holstenii notæ in Stephanum circa Septembres Calendas novissime in hanc urbem advectæ, in quibus Pyrrhi Ligorii & Franc. Gotifredi qualescumque alii plurimi appellantur. Hæ nos in primis impulere causæ, ut necdum manum de tabula, nec de manu calamum tolleremus: quod eos omnes adjici ad superiores, obiterque si quid Holstenius in nummis offendisset, indicari, viris eruditissimos quos id studiorum genus delectat, operæ pretium aliquod visum est futurum.

A

A Β Δ Η Ρ Α Σ. Κ Ο Ρ Α Σ. *Abderæ virginis. Ejus nimirum, quæ Abderæ Thraciæ civitati nomen dedit. Dorica dialecto, pro Κόρης. Ea ipsa in eo nummo Græciæ veteris apud Goltzium signatur, Tab. xxv. in quo Nonnius falso Proserpinam pingi putat. Mela Pomponius, lib. II. cap. I I. in Thracia: Regio ulterior Diomedem tulit, immantibus equis mandendos solitum objectare advenas, & iisdem ab Hercule objectum. Turris, quam Diomedis vocant, signum fabulæ remanet: & urbs, quam soror ejus suo nomine nominavit, Abdera: sed ea magis id memorandum habet, quod Democritum physicum tulit, quam quod ita condita est.*

A Β Δ Η Ρ Ι Τ Ε Ω Ν. Gryphus Apollini sacer. In parte nummi altera, caput laureatum. Adjectum Prætoris nomen,

B B b b

ΕΠΙΔΙΟΣ ΛΑΙΟΥ. *Epidius Laui F.* In Græcia Goltzii, tab. xxv.

ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΕΙΤΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ. ΑΡΧ. Α. *Philippi nummus e Gaza Regia, in quo ipse equo infidet. Sub Prætoře Socrate, Pontifice primo.*

ΑΕΛΙΑ ΣΑΡΙΤΟΛΙΑ.

ΚΑΠΙΤΩ. ΙΕΡ. ΑΣ. ΑΥ. *Καπιτωλίας ἱερᾶς ἀσύλου ἀντονόμου. Capitoliæ sacræ, inviolatæ, suis uientis legibus.* Severi nummus cum templo Jovis, apud Franc. Götifredum.

COL. AEL. ΚΑΡΙ. *Colonia Ælia Kapitolia.* Hadriani, in schedis Æneæ Vici. Colonus cum bobus & labaro.

COL. ΑΕ. ΣΑΡ. Antonini Pii, e Cimelio Mediceo, cum Serapidis Jovis effigie.

COL. AEL. ΣΑΡ. Commodi, apud Erizzum, cum turrato capite muliebri. Holstenium miror nummos istos quatuor ad ignobile Syriæ Cœles oppidulum revocare, cui Æliæ prænomen fuisse nulla monumenta testantur, & a Ptolemæo *Καπιτωλίας* appellatur, lib. v. cap. xv. cum ad Hierosolyma spectare palam sit, quam civitatem appellari de suo Capitolique nomine, *Æliam Capitoliam*, Ælius Hadrianus Imp. voluit, ut antea ex Ptolemæo aliisque docuimus, qui & libro v. cap. xv. i. planissime id admonet, *Ἱεροσόλυμα*, inquit, ἡ νῦν καλουμένη Αἰλία Καπιτωλία. Et huc referendi *Capitolienfes*, de quibus Ulpianus lib. l. Digest. tit. xv. de Censibus.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Bovis vittatum caput. Ex parte altera, Minerva galeata: cui nempe bove femina litari solitum, ex Homero, & Eustathio scimus. Legit hunc nummum præpostere Nonnius in Goltzii Græciam, *ΙΩΝ ΑΘΗΝΑ*, pro *ΑΘΗΝΑΙΩΝ*, & ad Ionem Xuthi filium refert.

ΑΘΩΙΤΩΝ. In Græcia Goltzii, Tab. xxiv. Sedet in monte Juppiter cognomento Athous. Eustathius, in Iliad. v. pag. 953. *Ἄθως Ζῶς, ὃ ἐν Ἄθῳ τῶ ὄρει πινώμενος. Athous Juppiter, qui in Atho monte colebatur.* Helychius: *Ἄθως, ὃ ἐπὶ τῶ Ἄθῳ τῶ ὄρει ἰδρυμένῳ ἀνδριᾶς ὃ Ζῶς.*

ΑΙΓΑΕΩΝ. ΠΙΤΝΑΙΟΣ. ΕΠ. ΣΤΡ. Μ. ΑΥΡ. ΠΑΥΛΟΥ.

Fluvii decumbentis effigies, cum urna & Corniæ cornu.
Ægensium Pitneus. Sub Prætoro M. Aurelio Paulo. No-
 men id amnis est. Eadem forma videas alibi, ΣΜΥΡ-
 ΝΑΙΩΝ ΕΡΜΟΣ, ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ,
 &c. Est hic Decii nummus e Gaza Regia: ΑΥΤ. Κ. Γ.
 ΜΕΣ. ΚΥΙΝ. ΤΡΑΙΑΝΟΣ. ΔΕΚΙΟΣ. ΣΕΒ. *Imp.*
Cæsar C. Messius Quintus Trajanus Decius Aug. Pertinere
 hunc porro nummum ad Ægensēs Æolidis, eumque am-
 nem ipsum esse qui & Myrinen quoque alluit, haud pœ-
 nitenda, uti remur, conjectura auguramur, quod vicina
 sit Ægis Myrine, Plinio teste, lib. v. sect. xxxii. Ste-
 phano, ceterisque Geographis: & Galeno quoque, lib.
 de cibis boni malignique succi: Τοιοῦτος δὲ ἔστιν ὄινος παρ'
 ἡμῖν ὁ ἐν Αἰγαῖς καὶ Περσῶν τῆ μὲν ὀμίση Μυελίνη τῆ δὲ Περ-
 γάμω. Atqui Myrinen amnem alluit is, qui Πυθικός, vitio,
 ut credimus, librariorum, pro Πιτιᾶος vocatur apud Aga-
 thiam, in proœmio historiæ suæ, pag. 5. Μύενα δὲ πα-
 τρίς, inquit, ἢ ἐν τῇ Ἀσίᾳ πάλαι ὑπὸ Αἰολέων ἀπω-
 κισμένη, ἀμφὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πυθικοῦ ποταμοῦ, ὃς δὴ ῥέων
 ἐν Λυδίᾳ τὴν χεῖρα, εἰς τὸν ἕχατον αὐλάνα τοῦ κόλπου τοῦ
 Ἐλαΐτου ἐμβάλλει. *Myrina mihi patria . . . quæ est in Asia,*
veterum Æolensium colonia, ad ostia Pythici fluvii sita: qui
quidem ex Lydia regione fluens in extremum Elaitidis sinus
alveum fertur. Simile sane veri est, eodem amne Ægas
 allui, quæ sunt Myrinæ proximæ, & a mari paulum re-
 cedunt, cujus ad amnis ostia Myrine fuit.

ΑΙΓΕΑΙΩΝ. Homeri caput, in nummo Severi, apud
 Franc. Gotifredum. Et hic ad Ægensēs Æolidis spectat.
 Sunt enim hi Smyrnæ Cumisque vicini, quibus in locis
 Homerus plerumque versatus.

ΑΙΓΙΕΩΝ. Apud Goltzium, in Græcia, Tab. I x. cum
 Lucinæ effigie, qualis a Pausania describitur, in Achaïc,
 pag. 230. Αἰγεῖσι δὲ Εἰλειθίας ἱερὸν ἔστιν ἀρχαῖον, καὶ ἡ Εἰλειθία
 εἰς ἀκροῖς ἐν κεφαλῇς τοῦ ποταμοῦ ὑφάρματι κεφάλυπται λεπτῶ,
 Ἰοάννου πλωτοῦ παρὰ τὸν ποταμὸν τῆ χειρὸν ἀκρων καὶ ποδῶν. Ταῦτα δὲ
 τοῦ Περπελησίου λίθου πεποιήται. Καὶ ταῖς χερσὶ τῆ μὲν εἰς ὄψιν
 ἐκτίταται, τῆ δὲ ἀνέχει δάδα. Εἰλειθία δὲ εἰκασίαι πρὸς ἀνὴρ
 BBbb ij

δαδας, ὅτι γυναικῶν ἐν ἴσῳ καὶ πῦρ εἶσιν αἱ ἀδῆρες. &c. *Habent Ægienses vetustum Lucinæ fanum. Deæ simulacrum a vertice ad calcem tenui carbaso velatum, ligneum est, præter os, summas manus, & pedes: sunt enim hæ partes e Pentelico marmore. Alteram manum porrigit, altera facem præfert. Attributas ei faces ex eo suspicari possis, quod parturientes dolor haud secus atque ignis urere videatur, &c. Ex parte nummi altera Juno sceptrifera est, quæ eadem ac Lucina. Unde & in Romanorum nummis, IVNONI LVCINAE. Esse apud Ægienses & Junonis lucum, & Æsculapii, Liberi, ac Minervæ fana, auctor est idem Pausanias, loc. cit. Est igitur hic nummus Ægiensium in Achaïa.*

ΑΙΖΑΝΕΙΤΩΝ. ΕΠΙ. ΡΟΥΦΟΥ. ΦΛΑΚΚΟΥ. Jupiter stans, aquilam dextra, læva hastam gerit, in nummo Caligulæ, e Regia Gaza.

ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. Ut in allato a nobis Sabinæ nummo Hygia serpentem pascit, sic in isto Antonini Pii, insculptus ipse Æsculapius est, cum baculo, quem serpens circumplicat. Digna præterea animadversione est Metropoleos honoraria prærogativa, qua donata ea civitas est. E Museo nostro.

ΑΙΣΟΛΕΩΝ. Racemus, vini feracis agri symbolum. Ex parte averfa, Palladis caput. E Cimelio Regio, nummus antiquus, cum id oppidum Plinii jam ævo interierit, cujus cives nummum hunc cudi jussere. Lib. III. sect. IX. in prima Italiæ regione, *Æsolani*. Ab Æsola, sive Æsula, de qua Horatius, lib. III. Ode XXIIX.

Ne semper udum Tibur, & Æsulæ

Declive contempleris arvom.

ΑΙΤΩΛΩΝ. Apud Goltzium, in Græcia, Tab. VII. Hercules Centaurum clava conficit. Vide Hygin. fab. XXXI. XXXIII. & XXXIV. Sunt & in quibus aper Calydonius, quem Meleager, ut fabulæ ferunt, confecit.

ΑΚΡΑCΙΩΤΩΝ. ΕΠΙ. ΤΡΑ. ΔΑΜΑ. ΑΤΤΑΛΟΥ. Β. *Sub Prætoze Damasia Attalo, vel Attali F. iterum. Diana Ephesia, cum alia muliebri icone, quæ pateram dextra, læva Copiæ cornu gerit, in Severi nummo, e Gaza Regia.*

submisisse Deam perhibent. Vide Pausaniam, lib. IX. in Bœot. pag. 296. Stephanus : Ἀυλὶς, πόλις Βοιωτίας καὶ Χαλκίδα... τὸ ἔθνικόν, Ἀυλίδεὺς, &c.

B

B A P Γ A C H N Ω N. Diana Ephesia. Ex parte altera, Herculis caput. E Cimelio Regio.

B Λ A Y N Δ E Ω N Δ Η Μ Ο C. Caput juvenile. Ex parte averfa, fluvii decumbentis effigies. E Cimelio Regio.

B Ο Υ Ρ Α Ι. Hoc est, Β Ο Υ Ρ Α Ι Ω Ν. Nummi duo, apud Ligorium. Herculem alter, clavamque : Bacchum urceumque alter exhibet.

B V T H R. *Buthrotus*. A V G V S T V S. Augusti caput. Ex parte averfa, pons : ille videlicet, de quo Plinius loc. cit. ubi de Buthroto colonia, & Ambracio sinu : *In eum defertur*, inquit, *amnis Acheron, mille pedum ponte mirabilis omnia sua mirantibus Græcis.*

B Y Z A N T I Ω N. Nummus antiquus Cimelii Regii, in quo Liberæ Deæ caput expressum : de qua nos alibi egimus.

B Y Z A N T I Ω N. E Π Ι . Τ Ι Τ . Α Ι Λ . Κ Α Π Ι Τ Ω Λ Ε Ι Ν Ο Υ . *Sub Tito Ælio Capitolino*. Caracallæ nummus, majoris moduli, e Cimelio Regio : cujus in averfa pagina Caracalla ipse & Geta dextras jungunt. Nummum hunc sic deformatum Occo exhibet, pag. 384. E Π Τ Ι Τ Α Ι Λ Κ Α Π Ι Τ Ω Λ . C Ι Ν Ο Υ Τ Ι Ω Ν. Ex parte nummi altera legas, Α Υ Τ . Κ Α Ι C . Μ . Α Υ Ρ Η Λ . Α Ν Τ Ω Ν Ε Ι Ν Ο C . Α Υ Γ .

Δ

Δ A Λ Δ Ι A N Ω N. Diana cornu cervum apprehendit. In superficie nummi postica, Ι Ε Ρ Α C Y N Κ Λ Η Τ Ο C, *Sacer Senatus*, cujus caput ibi expressum. E Gaza Regia.

D O B E R O S. Claudii nummus apud Ligorium, in quo Duumviri fulcum ducunt, adjecta epigraphe, C O L O N I A . C L A V D I A . D O B E R O S. Plinio, lib. IV. sect. XVII. inter Præonias Macedoniae gentes censentur *Doberi*, *Æstræenses*, &c. ab oppidis scilicet, quæ Δόβηρες, & Ἄστραμον Græcis dicuntur : ubi *Doberienses*, *Trienses*, ante nos perperam legebatur. Vide nostras in Plinium Emendationes, ad eum librum, num. X L I X. Δ ο β ῆ ρ ε s

Herodoto non semel appellantur, lib. v. Terpsich. num. xvi. & lib. vii. Polymn. num. cxiii. Horum oppidum in Pæonia Thucydides collocat, lib. i i. pag. 167. Δόβνης ἢ Παιονικὴν. Apud Ptolemæum, lib. i i i. cap. x i i i. in Pæonia pariter Δόβνης. In Notitia Eccles. Prov. Macedoniæ primæ, pag. 21. Διδόβνης. Utrobique nomen in mendo jacet, pro Δόβνης.

ΔΟΚΙΜΕΩΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. M. Aurelii nummus, cum Cybeles effigie. E Cimelio Seren. Ducis Etruriæ. A Docimo Macedone Docimeum, ut diximus, oppidum nomen traxit. Hinc utriusque populi societas hoc nummo indicatur.

ΔΟΚΙΜΕΩΝ. ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑ. Hadriani, apud Pyrrhum Ligorium. *Docimensium Felicitas*. Stat Dea cum caduceo, & copiæ cornu, ac temone.

ΔΩΡΤΛΑΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. M. Aurelii nummus, apud Ligorium: cum Cybele ac leonibus.

ΔΟΥΡΗΝΩΝ. Trajani, apud Ligorium. Victoria in eo nummo expressa. Stephano: Δοῦρα, πόλις Μεσοποταμίας... τὸ ἔθνικόν, Δουρλώδς. Ab Isidoro Characeno, in Σταθμ. pag. 186. *Dura Nicanoris*, a Græcis *Europus* appellata dicitur: Εἴθεν Δοῦρα Νικάνορος πόλις, κτίσμα Μακεδόνων ὑπὸ τῷ Ἑλλώων Εὐρώπος καλεῖται. Europum ad Euphratem Plinius collocat, lib. v. sect. xxi. & Ptolemæus lib. v. cap. xv.

E

ΕΛΑΙΤ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΒΑΡΒΥΛΑΟΥ. Dea Velata, dextra hastam, spicam læva gerit: ante pedes papaver, canistrumque papaverum & spicarum. Ex parte altera, ΘΕΑ ΡΩΜΗ, capite galeato. E Gaza Regia. *Sub Prætoze Aurelio Barbula*.

ΕΜΙΣΩΝ ΚΟΛΩΝΙΑΣ. ΕΚΦ. Hoc est, anno dxxxvii. qui in annum incidit Urbis Romæ, dccccclxviii. Caracallæ, cujus hic nummus est, e Gaza Regia, fere quintum.

ΕΡΜΟΚΑΠΗΛΙΤ. ΘΕΑ. ΡΩ. Ερμοκαπιλιτῶν, Θεά Ῥώμης. E Gaza Regia nummus ex ære, in quo muliebre caput insculptum. Plinio, lib. v. sect. xxxiii. *Hermocapelita*, quasi Mercurii caupones. Quam quidem vocem

nos ibi primi auctori suo restitimus, admonitu Regionum codicum & nostrorum: quodque certius est, adstipulante Notitia vetere Episcopatum Provinciae Lydiae, in qua δ Ἐρμοκαπιλίας legitur, pag. 45. & δ Ἐρμοκαπιλείας, pag. 13. Parmensis editio, quæ vetustissima, *Hermacopolitæ*: Hermolaus deinde Barbarus, ceterique post eum Plinii editores, *Harmatopolitæ* exhibent: cum si ex Ἀρματοδς ea vox efficta esset, ut visum Ortelio, *Harmatuntopolitas* dici oporteret. Quanquam porro Lydiae Notitia Hermocapelitas accenset, Pergamenæ tamen illi, ut & Thyatireni, jurisdictioni paruerunt. Simili errore Madaurense Numidia oppidum idem Hermolaus, pro Materensi, quod Byzacenæ provinciae fuit, obtrusit: aliaque σφάλματα sexcenta admisit, quæ in Plinianis Notis censoria animadversione castigamus.

ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ. ΕΠ. ΣΤΡ. ΑΙ. ΑΤΤΑΛΟΥ. Β. *Sub Prætoræ Aelio Attalo iterum.* Alexandri Severi nummus geminus e Gaza Regia. Cererem alter in biga draconum, in templo Herculem alter exhibet.

ΕΥΘΗΝΑΙΩΝ. Pyrrhi Ligorii nummus, in quo Ceres cum facibus. Ad Euthenen spectat, de qua proxime diximus.

ΕΦΕΣΙΩΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΑΡΙΣΤΩΝ. ΜΗΝΟΦΑΝΗΣ. *Scriba Aristo Menophanes. Vel Scriba Aristo, Prætor Menophanes.* Augusti & Liviæ capita præfert hic nummus e Gaza Regia.

ΕΦΕΣΙΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ. *Sub Prætoræ Iuliano.* M. Aurelii nummus e Gaza Regia, in quo Caystrus amnis decumbens Dianæ Ephesiæ simulacrum dextra gerit.

Γ

ΓΑΒΑΛΕΩΝ. Juno cum Pallade, in nummo Diadumeniani, e Museo S. Genovesæ. ΚΑΙΣΑΡ. Μ. ΟΠ. ΑΝΤ. ΔΙΑΔΥΜΕΝΙΑΝΟΣ. *Cæsar M. Opelius Antoninus Diadumenianus.*

ΓΑΔΑΡΕΩΝ. ΓΜC. Commodi nummus, e Museo S. Genovesæ, in quo pictus ipse sub Herculis imberbis effigie: rursusque ex parte altera idem laureato capite cernitur,

cum epigraphe, ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤ. ΚΟΜΟΔΟC. *Imp. Cæsar M. Aurel. Antoninus Commodus.* Annus Gadarenfium *σμγ'*, hoc est, CCXLIII. in annum Urbis Romæ incurrit DCCCCXXXII. qui plane Commodi Imp. primus fuit.

ΓΑΖΑ. ΜΑΡΝΑ. ΕΠΙ. ΑΓΡ. *Sub Agrippa.* Apollo & Diana in templo. Hadriani nummus e Cimelio Regio.

ΓΟΡΤΥΝ. ΕΠΙ. ΑΥΓΟΥΡΕΙΝΟΥ. *Sub Augurino.* Caput Germanici, e Cimelio Regio. Fuit Romæ viris Minutiæ gentis peculiare cognomen Augurini.

ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Cum tauro cornupeta, apud Anton. Augustinum, pag. 85. in Dialogis Italice conscriptis, Dial. 3. In pagina nummi altera, Europa platano insidet, sub qua nimirum, uti ex Plinio diximus, cum Jove concubuit. Haufit Plinius a Theophrasto, lib. 1. hist. plantar. cap. xv. Ἐν Κρήτῃ ἢ πλάτανόν πνα εἴη ἐν τῇ Γορτυναίᾳ παρὰ πηγῆ τι, ἢ οὐ φυλλοβολαῖ μυθολογοῦσι ἢ ὡς ἐπὶ ταύτῃ ἐμίγη τῇ Εὐρώπῃ ὁ Ζεὺς. Græcus scriptor, ut in nostris ad Plinium notis observavimus, ἐπὶ ταύτῃ cum dixit, ἐπὶ ἀντὶ τοῦ ἔπος' accepit: etsi favere ei nummus videtur, qui insidentem arbori Europam, ut diximus, exhibet.

ΓΥΡΤΩΝΙΩΝ. Pyrrhi Ligorii nummus. Stephano: Γύρτων, πόλις Θεσσαλίας καὶ Περραιβίας... ὁ πολίτης, Γυρτώνιος.

Η

ΗΙΟΝΕΩΝ. Pyrrhi Ligorii nummus, cum uva & urceo, quæ sunt vini feracitatis in Eïonensium agro symbola. Urbs est Ἡϊών in Thracia, ad Strymonem amnem, apud Thucyd. lib. 1 v. Ex Stephano gentile nomen est Ἡϊονεύς.

Θ

ΘΑΣΙΩΝ, ΕΠΙ. ΑΓΑΘΩΝΟC. Etsi nomen oppidi ab hoc nummo abest, tamen ad Thasios referri putem oportere, quod & sub Domitiano Principe cufus æque est, pariterque templum sex columnarum exhibet, atque alter ille, ΕΠΙ. ΝΕΟΚΥΔΟΥ. ΘΑ. Alterumque similiter, ejusdem Domitiani principatu percussum, in quo sedet Juppiter, aristasque dextra, læva hastam tenet: epigraphe, ΕΠΙ. ΑΓΑΘΩΝΟC.

- ⊙ Υ Α Τ Ε Ι Ρ Η Ν Ω Ν . Ε Π Ι . Σ Τ Ρ . Α Υ Ρ . Γ Λ Υ Κ Ω Ν Ο Σ .
Λ Ο Υ Κ Ι Ο Υ . Juliae Domnae nummus e Gaza Regia , in
quo ex parte averfa Severus ex equo hoftem lancea con-
fodit. *Sub Praetore Aurelio Glycone Lucii F.*
- ⊙ Υ Α Τ Ε Ι Ρ Η Ν Ω Ν . Aquila. Ex parte altera , Δ Ο Ρ Ε Ι -
C Η Ν Η . Holftenius , Β Ο Ρ Ε Ι Τ Η Ν Η legit. Dianae ca-
put: cujus id cognomentum a loco peculiari fuiſſe vide-
tur , ut in eodem fere tractu , (quod in nummis Μ Α Γ -
Ν Η Τ Ω Ν animadvertimus ,) Δ Ε Υ Κ Ο Φ Ρ Υ Η Ν Η . Eſt
e Cimelio Regio.
- ⊙ Υ Α Τ Ε Ι Ρ Η Ν Ω Ν . Ε Π Ι . Σ Τ Ρ . Μ Α Ρ Κ Ο Υ . Α Υ Ρ Η .
Β Α Ρ Β Α Ρ . *Sub Praetore Marco Aurelio Barbaro.* Ι Ε Ρ Α
C Υ Ν Κ Α Η Τ Ο Σ , ex parte averfa. *Sacer Senatus.*

I

Ι Η Τ Ω Ν . E Cimelio Regio , cum effigie Palladis , & pal-
ma : in ſuperficie nummi altera , Jovis caput . Speſcat
hic ad eam e Sporadibus infulis , quæ Ios dicebatur , *Ho-
meri ſepulcro veneranda* , ut ait Plinius , lib. iv. ſect. xxiii.
& Scylax , pag. 21. Ι Ω , ἐν ταύτῃ Ὁμηροῦ τεταπται , & Stra-
bo , lib. x. pag. 484. Stephanus Cycladibus hanc accen-
ſet : Ι Ω , inquit , νῆσος τῆ Κυκλάδων . . . Ὁ πολίτης Ἰήτης ,
ἔῃ Ἰέτης . Nunc Nio dicitur , conflata voce una e duabus ,
ἐν Ἰω . De ea Gellius , lib. i i i . cap. x i . *De patria quo-
que Homeri multo maxime diſſenſum eſt . Alii Colophonium ,
alii Smyrnæum , ſunt qui Athenienſem , ſunt qui Ægyptium
dicant fuiſſe . Ariſtoteles tradit ex inſula Io natum . M. Var-
ro , in libro de Imaginibus primo , Homeri imagini hoc epi-
gramma appoſuit :*

*Capella Homeri candida hæc tumulum indicat ,
Quod ara Ictæ mortuo faciunt ſacra .*

Candida , inquit , capella ſacrum Homero fecere : nem-
pe ut Apollinari viro : nam Apollini ſolere capros albos
ſacrificari , etiam Livius indicat , lib. x x v . Addit Gellius
deinde diſtichon , quo urbes eæ appellantur , quæ de Ho-
meri natalibus inter ſe contendunt :

Ἐπὶ πόλεις διερίζουσι πρὸς ἰρίαν Ὀμήρου ,
Σμύρνα , Ρόδος , Κολοφών , Σαλαμῖν , Ἴος , Ἀργος , Ἀθλιῶν .
Præfert hic nummus palmam , ut diximus , quod palmi-

fera insula ea sit, unde & alterum ei nomen olim, teste Plinio, loc. cit. *Ios a Naxo, xxiv. mill. pass. Homerì sepulcro veneranda, longitudinis xxv. mill. ante Phœnice appellata.* Quod & Stephanus adnotavit: Ἐχελαιο ἢ Ἰοσι Φοινίχη ἢ Ἴος. Et ad hanc Ion pertinere quoque nunc verius arbitramur Lucillæ nummum, qui ΙΗΤΩΝ inscribitur, quam ad Siciliam, Illyricumve, ut ante augurati sumus.

K

K A Δ. Hoc est, ut nunc quidem interpretari lubet, Καδωδωδω, vel Καδωνωδω. Civitatis hujus Phrygiacæ genius adstanti Aureliano coronam porrigit, adjecta epigraphe, RESTITVT. ORBIS, Romani scilicet. Et is sane apud Gruterum, pag. cclxxvi. 4. & 5. RESTITVTOR ORBIS, & CONSERVATOR ORBIS vocatur. Vopiscus: *Nos bene scimus, & posteri frequentabunt Divum Aurelianum clarissimum Principem, serenissimum Imperatorem, per quem Romano nomini ORBIS EST RESTITVTVS.* In altera nummi area, caput Aureliani radiatum: epigraphe, DEO ET DOMINO NATO AVRELIANO AVG. Qui honorum tituli ad omina spectant imperii, quæ ille vel ante cunas, & postquam natus est, in cunis accepit. Refert ea Vopiscus, pag. 210. *Matrem quidem ejus Callicrates Tyrius, Græcorum longe doctissimus scriptor, sacerdotem templi Solis, in eo vico, in quo habitabant parentes, fuisse dicit. Habuisse quin etiam nonnihilum divinationis, adeo ut aliquando marito suo jurgans ingesserit, quum ejus & stultitiam increparet & vilitatem, En Imperatoris patrem. Ex quo constat illam mulierem scisse fatalia. Idem dicit auspicia imperii Aureliano hæc fuisse: Primum, pueri ejus peluem serpentem plerumque cinxisse, neque unquam occidi potuisse. Postremo ipsam matrem, quæ hoc viderat, serpentem quasi familiarem occidere noluisse. His accedit, quod ex palliolo purpurco, quod Soli sui temporis imperator tulerat, sacerdos mulier crepundia filio fecisse perhibetur. Addit etiam illud, quod vinctum fasciolarum Aurelianum aquila innoxie de cunis levaverit, & in aram posuerit, quæ juxta Sacellum forte*

sine ignibus erat. Idem auctor est, vitulum matri ejus natum miræ magnitudinis, candidum, sed purpurantibus maculis, ita ut haberet in latere uno avem, in alio coronam. Multa superflua in eodem legisse memini: quippe qui asseverat etiam rosas in ejusdem mulieris corte, NATO AVRELIANO, exisse purpureas, odoris rosei, floris aurei. Fuerunt & postea multa omina jam militanti, futuri, ut res monstravit, imperii &c. Vel ex hoc uno Vopisci loco plura Aureliani numismata explanabis, in quibus epigraphe est, SOL DOMINVS IMPERII ROMANI, vel SOLI INVICTO, insculptave Aquila, quæ rostro coronam gerat, ut apud Tristanum, tom. 111. pag. 254.

ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ Τ. Π. ΑΡΓΑΙΩ. ΤΟ. Β. Antonini Pii nummus, e Museo S. Genovesæ, in quo mons Argæus insculptus, cui apposita, ut diximus, Cappadociæ Cæsarea. Καισαρέων τ' ἄρ᾽; Ἀργαίω, τὸ β' subintellige Νεωκόρων. *Cæsariensium qui sub Argæo, iterum Neocororum.* In pagina nummi antica, ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. Τ. ΑΙΛ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. Ἀυτοκράτωρ Καῖσαρ Τίτος Ἄλιος Ἀδριανοῦ; Ἀντωνεῖνος.

ΚΑΠΥΑC. Nummus e Cimelio Mediceo: cujus in aversa parte caput virile diadematum, forte Capyis conditoris. Stephanus: Κάπυα, πόλις Ἰταλίας, . . . ὑπὸ Κάπυος ἔ Τρωϊκοῦ. *Carua, urbs Italiae . . . a Cary Trojano.*

ΚΑΡΝΗ. In schedis Pyrrhi Ligorii nummus est, cujus in parte una caput Apollinis: in aversa superficie sagitta, arcus, pharetra. Est urbs hujus nominis gemina, apud Stephanum: Phœnices altera, altera Æolidis.

ΚΕΛΑΔΩΝΑΙΩΝ. Hadriani, in Ligorii Collectaneis, cum Jovis ac Dianæ venatricis effigie.

ΚΕΛΑΙΘΡΑΙΩΝ. Severi, apud Ligorium, cum armata Pallade. Stephanus: Κελαίθρα, πόλις Βοιωτίας, Ἄρην πλησίον, ὑπὸ Κελαίθρου.

ΚΛΑΖΟΜΕΝΗ ΘΕΑ. Valeriani e Cimelio Regio. Muliebri figura sedet, dextra Dianam Ephesiam gerit. Genius ipse civitatis est, cum divinitatis prærogativa, ut in similibus nummis, ΘΕΑ ΡΩΜΗ.

ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Hadriani nummus, in quo uva insculpta. E Cimelio Regio.

- ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ. Getæ nummus, e Gaza Regia, in quo canis insculptus, non ut quibusdam visum est, lupus. Plinius, lib. VIII. sect. LXI. *Propter bella Colophonii cohortes canum habuere: hæ primæ dimicabant in acie nunquam detrectantes: hæc erant fidiissima auxilia, nec stipendiorum indiga.*
- ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ. Pegasus is nummus insculptum præfert, ut Corinthiorum, a quibus profecti olim Corcyræi: atque hæc causa est cur & Syracusani Pegasus pariter adsciverint, ut in ipsorum nummis dicemus. Ex parte hujusce nummi altera, Plautillæ caput, quæ Caracallæ uxor, cum epigraphe, ΠΛΑΥΤΙΛΛΑ ΣΕΒΑΣΤΗ. E Museo S. Genovesæ.
- ΚΟΤΙΑΕΩΝ. M. Aurelii, cum Æsculapii icone, e Cimelio Regio, majore forma ex ære nummus.
- ΚΟΤΙΑΕΩΝ. ΕΠΙ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΟΥ. ΚΕΛΕΡΟΣ. ΑΡΧ. *Sub Demetriano Celere Pontifice.* Macrini, cum Fortunæ vel Abundantiæ icone, in Cimelio Mediceo.
- ΚΡΟΤΩΝ. Herculis cum clava caput insculptum. In parte nummi averfa, ΚΡΙΜΙΣΣΑ, cum Nymphæ effigie, quæ urbi in Italia Crotoni vicinæ nomen dedit. Stephanus: *Κερίμσα, πόλις Ἰταλίας, πλησίον Κρότωνος ἢ Θουλείου. Λυκόφρων. ὁπὸ Κερίμσος νύμφης.*
- ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΕΠ. ΛΟΥ..... *Sub Lucio.....* Capita duo averfa, Jovis Hammonis, & Jovis Capitolini, in nummo Macrini e Gaza Regia. Α. Κ. Μ. ΟΠΕΛ. ΣΕΟΥΗΡ. ΜΑΚΡΕΙΝΟΣ. ΣΕ. *Ἀυτοκράτωρ Κεῖσαρ Μάρκος Ὀπέλιος Σεσηρὸς Μακρεῖνος Σεβαστός.*
- ΚΥΜΑΙΟΙΣ. ΑΙΔ. ΕΡΜΕΙΑΣ. ΠΡΥΤ. Αἴλιος Ἐρμείας Πρύτανις Κυμαίοις, subintellige ἀνέθηκεν, ut in Smyrnæorum nummo, ΠΟΛΕΜΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕ ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ, aliisque. Stat in hoc nummo inter cervos binos Diana Ephesia. Gallieni ævo cusus existimatur.
- ΚΥΜΑΙΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. Φ. Λ. ΠΑΥΣ. ΕΡΩΤΟΣ. Æsculapii stantis effigies, in nummo Maximi Cæsaris, e Gaza Regia: *Sub Praetore Flavio Pausania Erotote, vel Erotis F. Γ. ΙΟΥ. ΟΥΗ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Κ. C. Iulius Verus Maximus Cæsar.*

ΚΥΜΑΙΩΝ. ΕΡΜΟΣ. *Cumæorum Hermus*. Ut infra, ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ, ΕΡΜΟΣ. Smyrnensium scilicet Cumæorumque agros Hermus, in vectu limi, non modo fecundat: sed, ut Ægyptiacum Delta Nilus, facit. Plinius, lib. v. sect. xxxi. *A Smyrna Hermus campos facit, & nomini suo adoptat*. Stephanus: *Ἐρμου πεδῖον, τόπος πλησίον Κύμης*. Vide & Eustath. ad Dionys. v. 779. pag. 103.

ΚΥΝΟΥΡΑΙΩΝ. Juvenile caput, Cynuri utique, qui oppidi conditor fuit. Stephanus: *Κύνουρα, πόλις Ἄργους, ὑπὸ Κυνοῦρα, παιδὸς Περσέως*. A Cinuro Persei F. nomen habet. Vide & Pausaniam libro tertio. In superficie nummi averſa, Palladis caput: utrimque litteræ, Ο Φ. Est in Collectaneis Pyrrhi Ligorii.

Λ

ΛΑΒΡΑΝΔΑΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. & ΟΜΟΝΟΙΑ ΛΑΒΡΑΝΔΑΙΩΝ. Hadriani nummi duo apud Ligorium: in altero sedet Juppiter cum hasta: sunt in altero capita Junonis ac Jovis. Stephanus: *Λαβρανδα, κώμη Καρίας. Τὸ ἔθνικόν, Λαβρανδινός, ἢ Λαβρανδιός, ἢ Λαβρανδέης*. Adde ex nummi fide, *καὶ Λαβρανδαῖος*. Strabo, lib. xiv. pag. 659. ibi *ἱερὸν Διὸς Λαβρανδινός, καὶ ξόανον Διὸς Στραπίου*, fanum Jovis Labrandi, & simulacrum Jovis Militaris fuisse commemorat.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΓΡΑ. ΑΓΡΙΠΠΙΝΟΣ. *Laodiceorum Scriba Agrippinus*. Cybeles cum leonibus effigies. Ex parte nummi altera, ΣΑΒΕΙΝΑ. ΣΕΒΑΣΤΗ. ΑΔΡΙΑΝΟΥ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ. *Sabina Augusta Hadriani Augusti*. Et hunc esse Laodiceorum Cariæ nummum ex altero illo Hadriani liquet, qui Scribæ ejusdem nomen præfert.

ΛΕΠΤΙΣ Turritum caput. Ex parte altera, ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ, quæ Germanici conjux fuit. E Museo S. Genovesæ.

ΛΗΝΑΙΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΓΑΜΟΥ. ΕΠΙΜΑΧΟΥ. Ita legit Holstenius in nummo Caracallæ, e Medicea Gaza. Sed haud dubie non *Λιναίων*, quorum Stephanus meminit, hic nummus est, ut vir eruditus putat: nam *Λιδοῦ* regionis nomen est, non oppidi: sunt autem op-

pidis, non regionibus, præfecti Στρατηγοί, hoc est, Duumviri, seu Prætores. Sed est Μυπλιωαίων potius, quorum Prætoris nomen, ut apparet, viciatum, emendari nisi nummo inspecto nequit.

ΑΙΛΥΒΑΙΙΤΑΝ. Pompeii velatum caput. In parte aversa, tripus serpente obvolutus: epigraphæ, ΑΤΡΑΤΙΝΟΥ. ΠΥΘΙΑ. *Ludi Pythii, edente Atratino.* E Gaza Medicea. Fortassis est is L. Sempronius Atratinus, qui Consulatum gessit anno Urbis DCXX. postquam Antonius eo se Magistratu abdicavit. Vide Dionem lib. XLIX.

M

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΑΠΟ. ΣΙΠΥΛΟΥ. Ex parte altera, ΜΑΡΚΟΣ. ΤΥΛΛΙΟΣ. ΚΙΚΕΡΩΝ. *Marcus Tullius Cicero.* Nummus est e Museo nostro: sed quem adulterinum credimus.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΕΠΙ. ΓΡ. ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ. ΜΟΣΧΙΩΝΟΣ. *Sub Scriba Amaranto Moschionis F.* Diana Ephesia, & Fortuna cum temone & Copiæ cornu, partæ ei oppido Abundantiæ, ac tutelæ Numinis, argumenta. Gordiani junioris nummus, e Cimelio Regio, Magnesiæ Mæandri.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΕΠΙ. ΓΡΑΜΜΑ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ. Vulcanus sedens galeam cippo imponit, adstante Pallade. *Magnetum Mæandri, sub Scriba Marciano.* Nummus Maximini e Gaza Regia.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΕΠΙ. ΓΡ. ΦΛ. ΒΑΚΚΟΥ. Ἐπὶ Γεωμετρίας φλαγίου Βάου. Caracallæ nummus, e Cimelio Regio. *Magnetum ad Mæandrum.*

ΜΑΙΟΝΙΑ. Caput turritum. Ex parte nummi postica, ΜΑΙΟΝΩΝ, cum mulieris sedentis effigie. E Cimelio Regio.

ΜΑΙΟΝΩΝ. Mercurii effigies. Ex superficie nummi altera, Herculis caput expressum. Apud Gotifredum.

ΜΑΙΟΝΩΝ. Caput Palladis. Ex altera parte, ΕΠΙ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. *Sub Demetrio Prætor.* Ceres cum spicis. Ex Cimelio Regio.

ΜΑΙΟΝΩΝ. Caput Jovis. Ex parte altera, ΕΠΙ. ΑΡΧΙΚΩΝΟΣ. ΣΤΡΑ. Sic enim retulere ii qui num-

num viderunt : Forte ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΑΙΟΧΡΙΩΝΟΣ.
Sub Prætoræ Æschrione.

ΜΑΙΟΝΩΝ. ΕΠΙ. ΑΥΡ. ΑΠΦΙΑΝΟΥ. ΑΡΧ. Α.
Juno velata : e Cimelio Regio. *Sub Aurelio Apphiano*
Pontifice primo. Ex parte averfa, ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ.

ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. ΤΑΜΙΟΥ. ΓΑΙΟΥ. ΠΟΠΛΙΔΙΟΥ.
In laurea corona, e Cimelio Regio. *Quæstore Caio Pu-*
blilio. In parte altera caput galeatum. Et Quæstorum no-
men nummis appositum ex isto intelligis: neque ex isto
modo: sed & fortassis ex altero ΚΡΗΤΩΝ, in quo
ΚΟΡ. ΑΥΠΟΥ Quæstoris nomen insculptum superius
vidimus.

ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. ΤΑΜΙΟΥ. ΔΕΥΚΙΟΥ. ΠΑΚΙΝ-
ΝΙΟΥ. In laurea. Pars averfa, superiori similis. *Quæstore*
Lucio Pacinnio, vel forte *Paconio.* Ex eadem Gaza Regia.

ΜΑΡΑΘΩΝ. Caput Minervæ galeatum : Mercurii, ex
parte altera, cum epigraphe, ΔΗΜΟΣ. Stephano: Μα-
ραθῶν, δῆμος ἔ Λεοντίδος φυλῆς. Vicus fuit haud procul
Athenis, qui Marathonix pugnx nomen dedit, qua in-
genti clade Persæ ab Atheniensibus, Miltiade duce, de-
victi.

ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΥΠ. ΑΥΡ. ΑΜΙΑΝΟΥ.
Julix Domnæ nummus e Gaza Regia, *Sub Aurelio Am-*
miano. Forte, *Damiano.* Aquila rostro coronam gerit.
Alter Fortunam cum remone exhibet.

ΜΕΙΑΗΤΟΠΟΛΙΤΩΝ. ΕΥΤΥΧΟΥΣ. ΑΛΕΞΑΝ-
ΔΡΟΥ. M. Aurelii nummus, cum Herculis simul &
Martis effigie: Commodi alter similis, cum Mercurio.

ΜΕΜΦΕΙΤΗΣ. Nummus est Antonini Pii, quo Numinis
patrii, hoc est, Apis vice fore sibi Imperatorem Mem-
phitæ significant. Vide ΚΑΜΑΡΕΙΤΗΣ, & ΣΕΘΡΟΕΙ-
ΤΗΣ. In hoc Fr. Gotifredi nummo stat Isis stolata, cum
hasta, Api juxta apposito.

ΜΗΘΥΜΝΑΙΩΝ. L. Veri, apud Ligorium. Arion del-
phino insidet. Fuit Methymna Arionis citharædi patria,
quem *interficere nautis in mari parantibus, ad intercipientes*
ejus quæstus, eblanditum ut prius caneret cithara, con-
gregatis cantu delphinis, cum se jecisset in mare, exceptum

ab uno Tanagerium in litus pervectum Plinius prodidit, lib. IX. sect. VIII. alique plurimi, quos ibi appellavimus. Strabo præterea, lib. XII. pag. 618. Ἐπειτα Μήθυμνα· ἐν τεύθει δ' ὡς Ἀελίων ὁ ἔστι τῶν δελφῶν &c. Est & alter Commodi nummus cum trophæo.

ΜΗΘΥΜΝΑΙΩΝ. ΕΠΙ. ΛΟΛΛΙΑΝΟΥ. *Sub Lolliano. Alexandri Severi, e Medicea Gaza.*

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΕΝ ΙΩΝΙΑ. E Museo S. Genovefæ: Mulier turrita stat, cum hasta, nempe Genius civitatis, una cum Jove, qui hastam puram læva, dextra aquilam gerit. In parte altera, ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝ. ΑΡΙΣΤ. ΣΕΒ. ΓΕΡ. ΔΑΚ. Iterumque in media area. ΔΑΚΙΚΟΣ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Νερούας Τεχιάως Ἄελτος Σεβατός, Γερμανικός, Δακικός. *Imp. Caesar Nerva Trajanus Optimus Augustus, Germanicus, Dacicus.*

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΕΤ. Γ. Tranquillinæ nummus a Metropolitibus Phrygiæ cusus, uti remur, ἔπει γ', hoc est, anno tertio principatus Gordiani junioris, cui Tranquillina nupserat. E Museo S. Genovefæ. Spicas, ubertatis symbola, nummus hic præfert.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΣΕΞΤΟΥ. *Sub Prætoře Aurelio Sexto. Mars in templo. Nummus Alexandri Severi e Gaza Regia. Metropolitanarum Phrygiæ, uti remur.*

ΜΙΔΑΕΩΝ. Caracallæ nummus geminus, alter cum Mercurii effigie: alter cum Serapide Jove, Cerberoque ante pedes.

ΜΥΛΑΣΕΩΝ. Augusti nummus, e Cimelio S. Genovefæ, cum tridente & delphinis, quæ Neptuni symbola.

ΜΥΡΕΩΝ. Gordiani junioris nummus: in quo femina (sunt qui esse Dianam Ephesiam velint) arbori insidet: sub qua homines duó nudí angues securibus cædunt.

ΜΥΡΙΝΑ. E Cimelio Regio. In eo nummo Amazonis effigies est, quæ nomen urbi dedit, uti ex Strabone didicimus, lib. XII. pag. 572. Καὶ πόλεις τὸ πάλαμ ὁμολογοῦνται ἐπώνυμοι Ἀμαζόνων. Ἐν ᾗ τῶν Ἰλιακῶν πεδῶν κολώνη τίς ἔστιν

Ἦν ἢ τοὶ ἄνδρες Βαπίειαι κικλήσκουσιν,
Ἄθανάτοι δέ τε σῆμα πολυσκάρημοιο Μυρίνης,

A D D E N D I.

ἡ δὲ ἱερὸς δὲ μίαι εἰς τῆς Ἀμαζόνων, &c. *Urbes etiam num-*⁵⁸¹
rantur antiquitus Amazonum cognomines. Iam in Iliaco
campo tumulus fuit, quem sane mortales Baticam vocant:
Superi vero monumentum pernicis Myrinae, quam unam fuisse
Amazonum ferunt, &c. De Myrina Amazone, vide Dio-
dorum Sic. lib. 111. Tzetzem, in Lycophr. p. 49. &
Hesychium. Ab Amazonibus certe traxisse nomina &
alias urbes idem asseverat, lib. xi. pag. 505. in primisque
Ephesum, Smyrnam, Cumam, Myrinam, Paphum:
 Κτίσεις γαυ πόλεων ἔ ἐπανυμίαι λέγονται, καὶ ἄλλαι Ἐφέσου, καὶ
 Σμύρνης, καὶ Κύμης, καὶ Μυρίνης, καὶ Πάφου, καὶ ἄλλα ἑπομι-
 νήματα. Myrleam quoque, lib. xii. pag. 550. Sisyrbam
 denique, a qua Ephesii quidam Sisyrbitæ dicti, lib. xiv.
 pag. 633. Ex harum numero Smyrnen, Cymen, Myri-
 namque in nummis vidimus. Sunt & qui Μαγνησίας ac-
 censeant, de qua superius egimus suo loco: his vero ne
 assentiamur, deterrent argumenta duo: & quod de Ma-
 gnesia Amazone scriptores silent, & quod in nummis
 effigies ea quæ muliebri habitu pingitur, cum ea appella-
 tione, præ se fert Amazonum insigne omnino nullum:
 non bipennem, pharetramve, aut quid aliud simile: de-
 nique, quod nihilo magis Μαγνησία Amazonis in eo num-
 mo nomen videtur esse, quam vel in altero Μαγνόνια, quem
 suo pariter loco attulimus, etsi is caput similiter turratum
 exhibet, ex parte postica Μαγνόνων: vel in tertio denique
 Φωκίαν, cujus in superficie altera est Φωκία, cum turrato
 capite. Quid quod Magnetes Asiæ, sive qui ad Mæan-
 drum anem appositi, sive qui ad Sipylum montem, tra-
 xere nomen a Magnetibus Thessaliæ, qui ad Peneum flu-
 vium, montemque Pelium, habitarunt, ductuque & aus-
 picibus Prothoi contra Trajanos militaverunt? Id certe
 conceptis verbis Conon asseverat, apud Photium, in
 Bibl. cod. CLXXXVI. cap. xxix. Magnesium vero
 Thessaliæ a Magnete Argi filio nomen esse sortitam, au-
 ctor est Antoninus Liberalis, in Metam. cap. xxiii.
 Quis ergo hic Amazoni Magnesiæ locus?

ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. Μ. ΑΥΡΗ. ΠΡΩ-
 ΤΕΟΥ. *Sub Prætoro M. Aurelio Protea. M. Aurelius, &*

Commodus, in eo Regiæ Gazæ nummo quadrijugo curru vehuntur. Ex parte altera, ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ. Κ. Λ. ΑΥ. ΚΟΜΟΔΟΝ. Commodi caput. *Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λούκιον Αὐρήλιον Κόμοδον*, subintellige, *ἐπίμισαν*. Hæc enim forma loquendi in nummis *Μυτιλιναίων* obvia.

ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. Dianæ venatricis effigies. Ex superficie altera, ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΣΕΒΑΣ. Ἐπὶ Στρατηγῶς Σεβαστοῦ. *Sub Pratore Augusto*. Hadriani caput laureatum. Ut Athenis Archon Hadrianus fuit, (ita prodente Spartiano, quem suo loco appellavimus,) sic Mytilenis Στρατηγῶς, qui magistratus idem plane cum Archonte est. Est hic nummus e Cimelio Regio.

ΜΥΤΙΛ. ΑΛΚΑΙΟΣ. Ex parte altera, ΠΙΤΤΑΚΟΣ. Alcæum proëtam, & Pittacum e septem sapientibus unum, populares utique suos, Mytilenæi nummis suis insculpsere, ut Aratum Chrysippumque Pompeïopolitæ. Strabo, lib. xiii. pag. 617. ubi de Mytilene: "Ἄνδρας δ' ἔχει ἐνδέξοις τοπαλαγὸν μὲ Πίττακον ἕνα τ' ἐπὶ σοφῶν, καὶ τ' ποιητικῶν Ἀλκίωνα, &c. Est hic nummus e Museo Franc. Gotifredi.

ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΜΕΝΕΜΑΧΟΥ. *Sub Pratore Menemacho*. In eo Regiæ Gazæ nummo, Caracalla curru quadrijugo vehitur.

N

ΝΑΑΡΔΑΝΩΝ. Trajani nummus apud Ligorium, cum trophæo. Stephanus: *Νάαρδα, πόλις Συρίας, πρὸς τὴν Εὐφράτην... τὸ ἐθνικὸν, Νααρδανός. Naarda, urbs Syriæ ad Euphratem... Gentile nomen Naardanus*. Ptolemæo pariter juxta Euphratem in Mesopotamia, lib. v. cap. xviii. *Νάαρδα*. Josepho, lib. xviii. Antiq. cap. xii. *Νεαρδὰ τῆ Βαβυλωνίας ἑστὶ πόλις, ἄλλως τε πολυανδροῦσα, καὶ χεῖραν ἀγαθὴν καὶ πολλὰ ἔχουσα, ἔσθ' ἄλλοις ἀγαθοῖς καὶ ἀνδράπων ἀνάπλευς*. Ἐστὶ δὲ καὶ πολέμους οὐκ ἀέμβολοι, περὶ δὲ τὴν Εὐφράτην πᾶσαν ἐπιπλεῖ ἀπὸ τῆς ἑσπέρου μεσοποταμίας, καὶ κατασχευαῖς τειχῶν. *Nearda Babyloniæ urbs est, quibus frequens, & regionem bonam & amplam obtinens, & inter cetera bona hominibus plena. Nec patet assultibus hostium, cincta fluentis Euphratis, ac firmissimis mœnibus*. Nota ex nummis præcipue Trajani in Mesopotamia & circa Euphratem expeditio est.

- ΝΑΚΟΛΕΩΝ. ΕΠΙ. ΑΚΥΛΛΙΟΥ. ΠΡΟΚΛΟΥ.
 Trajani nummus e Gaza Medicea. *Sub Aquilio Proclo.*
 Legit Holstenius, ΕΠΙ. ΑΚΥΛΛΑΥΟΥ. ΠΡΟΚΛΟΥ.
- ΝΑΡΜΑΛΕΩΣ. Apollinis Narmalei effigies in nummo
 Claudii Imp. apud Ligorium. Urbs est Pisidiæ Narmalis,
 Ephoro ita prodente apud Stephanum: Νάρμαλις, πόλις
 Πισιδίας . . . οἱ πολῖται, Ναρμαλεῖς.
- ΝΕΑΝΔΡΕΙΑΙΩΝ. Valeriani, apud Pyrrhum Ligorium,
 cum Dianæ capite & pharetra. Neandros est in Æolide
 oppidum Plinio, lib. v. sect. xxxii. Νεανδρία Straboni,
 lib. xiii. pag. 604. cui & gentile nomen Νεανδρῆς. Ste-
 phano, Νεάνδρεια, & Νεάνδριον.
- ΝΕΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΕΠΙ. ΠΟΠΛΙΟΥ. ΟΥΙΤΕΛ-
 ΛΙΟΥ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. Germanici nummus, e Gaza
 Regia, ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ. ΚΑΙΣΑΡ. *Sub Publico Vi-
 tellio Proconsule. Germanicus Cæsar.*
- ΝΙΚΑΙΕΙΣ. ΘΗΣΕΑ. Commodi nummi duo, in qui-
 bus Hercules insculptus, e Gaza Medicea, & Gotifredi
 Museo. *Nicaenses Thesæa* venerantur. Inter heroas Ni-
 cææ Præsides atque Custodes, ut Hercules, sic & The-
 seus, locum habuit.
- ΝΙΚΑΣΙΩΝ. In Sirmondi nummis, teste Holstenio. Pli-
 nius, lib. iv. sect. xxiii. *Et hæctenus quidem Cyclidas
 servant: ceteras, quæ sequuntur, Sporadas. Sunt autem
 Helene, Phacussa, Nicasia, &c.* Prius legebatur in li-
 bris ante nos editis, *Helene, Phocassa: Phæcessia.* In MSS.
 postrema vox *Hecassa* scribitur: Nos vocem utramque
 ex Suida Stephanoque sanavimus. Hic enim, φακοσσα
 νῆσοι habet: & a lente, φακός, nomen eæ traxerunt. Ite-
 rumque alibi: Νικασία, νησίδιον μικρὸν πηλοσίον Νάξου. Τὸ
 ἔθνηκόν, Νικέσιον, quæ Suidas quoque habet. Nunc Ni-
 cassia apud incolas *Rachia* nomen obtinet.
- ΝΙΚΑΤΟΡΕΙΤΩΝ. ΣΕΛΕΥΚΟΥ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ.
 Qui oppidi nempe conditor, ut diximus. Apud Ligorium.
- ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΑΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑ... ΤΕΡΤΥΛΛΟΥ.
Sub Prætoře Tertullo. Juliæ Domnæ nummus, in quo vir
 rupi seu morti insidet, quem Hæmum esse epigraphe
 admonet, ΑΙΜΟΣ. Spectat hic nummus igitur ad Ni-

copolim Thracicam, quæ *ad Mestum* cognominatur. Est e Museo. Franc. Gotifredi.

NISIBIS.

ΚΟΛ. ΝΕCΙΒΗΝΩΝ. Alexandri Severi nummus, in quo caput turratum, cum stellis duabus, Castorum, ut videtur, insigni. Stephano, ut diximus, Νίσιβις, & Νίσιβις est: Gentile nomen, Νεσιβιῶς, & Νισιβιῶς. Deductæ eo coloniæ Dio quoque meminit, lib. xxxv. ubi & oppidi situm describit:

ΒΑΣΙΑΔΕΩΣ. ΣΕΛΕΥΚΟΥ. ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. ΝΕΙΣΙ. Seleuci Nicatoris nummus, a Trifano allatus, in calce Tomi secundi, ubi quo spectet illud ΝΕΙΣΙ. hæret, cum Nisibin oppidum indicet. Est autem hic Seleucus Syriæ rex, ejus nominis sextus, Antiochi Epiphanis, qui & viii. nominis illius, F.

ΝΟΜΒΑΙΩΝ. ΚΟΙΝΟΝ. Claudii nummus, apud Ligorium. Stephanus: Νόμβα, πόλις τῆς Ἰουδαίας... τὸ ἔθνικόν, Νομβᾶϑ. Ex Josepho, lib. vi. Antiq. Jud.

ΝΟΡΑ. Domitiani nummus, apud Ligorium, habere hanc epigraphen dicitur: COLONIA. FLAVIA. ΝΟΡΑ. ΑΥΓΥΣΤΑ. Est urbs Sardiniae insulae, Ptolemæo lib. iii. cap. iii. Νῶρα πόλις. Incolæ Plinio dicti *Norenses*, lib. iii. sect. xiii. Hodie *Nori*.

Ο

ΟΛΟΝΤΙΩΝ. Nummi Ligoriani. Stephanus: Ὀλοῦς, πόλις Κρήτης. Ξεῖαν ἐν τοῖς Κρητικῶς. Ὁ πολίτης, Ὀλουῦπιϑ. Meminit ejus oppidi & Scylax in Κρήτη.

ΟΛΥΚΡΑΙΩΝ. Gordiani nummis, cum effigie navis, apud Ligorium. Stephanus: Ὀλυκραι, πόλις παρὰ Νάπακτον· τὸ ἔθνικόν, Ὀλυκραιϑ.

ΟΛΥΜΠΑΙΩΝ. Ligorii nummus, in quo serpens multis implicatus spiris. Stephano: Ὀλύμπη, πόλις Ἰλυθείας... τὸ ἔθνικόν, Ὀλυμπαϑ, ἢ Ὀλυμπεύς.

ΟΝΘΥΡΙΑΙΩΝ. Pyrrhi Ligorii nummus argenteus, cuius pars una Palladis, altera bovis caput, vel Thessali, præfert. Stephanus: Ὀνθύριον, πόλις Θεσσαλική, παρὰ τὴν Ἄρην. τὸ ἔθνικόν, Ὀνθύριδής.

ΟΞΥΡΥΓΧΙΤΩΝ. Antonini Pii, apud Ligorium: in quo

Osiridis,

Ofiridis, Isis, Harpocratisque, insculptæ imagines.

ORICVM.

COL. CLAVDIA. ORICOS. APOLLINAR.

AVG. Apollinis lyra, quod hunc Deum civitas ea Præsidentem & Custodem haberet: unde & ei cognomen.

Ex parte altera, TI. CLAVDIVS. AVGVSTVS.

E Ligorii Collectaneis. Plinio, lib. 111. sect. xxvi.

in confinio Albanæ & Epiri, *Oricum a Colchis conditum.*

Ἐξ Ἰσίδος Stephano, & Appiano, lib. 11. Bell. Civ.

vil. pag. 462. Nunc *Orso*. Apud Gruterum, pag. mcv. 7.

ORICO. VICO. APOLLIN.

OPΘΩCIEΩN. Caracallæ nummus e Gaza Regia, in templo quatuor columnarum Astarten exhibet.

OPΘΩCIEΩN. Vespasiani nummus, e Gaza Regia: in quo Castor & Pollux in equis: qui cum & in Tripolitarum Syriæ, Ascalonitarumque nummis occurrant, ad Orthosiam ejusdem quoque tractus pertinere hunc nummum admonent.

OPΘΩCIEΩN. Cupido alatus. In parte nummi altera, IEPABOYΔH, cum velato capite: quale in nummis Pessinuntiorum aliisque Asiæ minoris occurrit. Quare hunc nummum Orthosiaë Caricæ adscribimus. Fecit nobis hujusce nummi copiam pro singulari humanitate amicitiaque P. Ludovicus Iobert, e Societate nostra, veteris rei Nummariaë, præter dotes ceteras, in primis peritus.

Π

ΠΑΤΡΕΩΝ. ΑΡΙCΤΑΡΧΟC. ΔΑΜΗΝΟC. *Patrensum* Prætor *Aristarchus Damonis F.* Δάμων, ut alibi monuimus, pro Δάμων, Ionice. Apollo τοξότης

in eo nummo pingitur. Est e Cimelio Regio. Sunt & apud Angelonium duo: ΜΗΤΡΟΔΩΡΟC. ΜΕΝΕΚΛΕΟΥC.

ΠΑΤΡΕΩΝ. *Metrodorus Meneclis F.* Prætor *Patrensum*. Et ΝΙΚΟCΤΡΑΤΟC. ΚΑΛΛΙCΤΡΑΤΟΥ.

ΠΑΤΡΕΩΝ. *Nicostratus Callistrati F.* In Gaza Regia,

ΑΙCΧΡΙΩΝ. ΛΥCΙΑ. ΠΑΤΡΕΩΝ. *Æschrion Lysia F.*

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ Γ. ΝΕΩΚ. ΕΠΙ. CΤ.

ΑΥΡ. ΔΑΜ. ΑCΙΑΡ. *Æsculapius*, & *Fortuna cum*

semone, in Valeriani nummo, e Gaza Regia. *Pergame-*

norum, qui primi tertium Neocori fuere, sub Prætoze Aurelio Damascæ F. Asiarcha.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΔΙΣ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΤΥΛ ΚΡΑΓΙΠΠΟΥ. Nummi duo e Gaza Regia: alter M. Aurelii, cum Jovis effigie, dextra Palladem, hastam læva tenentis: L. Veri alter, in quo Bacchus cum panthera. *Sub Prætoze Tullio Cratippo. Pergamenorum bis Neocororum.*

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. Γ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Ε Π. C. ΚΟΜ Φ ΓΛΥΚΩΝΟC. ΘΕΟΔΟΤΟΥ. Hercules stat, clavæ innixus: sedet Juppiter, cui dextram fulmen armat, in nummo Q. Herennii, e Gaza Regia. *Pergamenorum qui primi ter Neocori fuere, sub Prætoze Cominio Flavio Glycone Theodoti F.*

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. Serapis & Isis in parte priorè, in postica Harpocrates. E Cimelio Regio.

ΠΕCΣΙΝΟΥΝΤΙΩΝ. Faustinae junioris nummus, e Museo S. Genovesæ, cum Harpocratis icone, digitum admoventis ori, læva Copiæ cornu gestantis, qua forma & in icuncula ænea expressum vidimus. Colebatur is silentii Deus ab Ægyptiis in primis, cum Iside ac Serapide, ut refert August. lib. xviii. de Civit. Dei, cap. v. Hujus Naso meminit, tacito nomine, cum Ægyptia numina recenset, lib. ix. Metam. v. 692.

*Sanctaque Babastis, variisque coloribus Apis,
Quique premit vocem, digitoque silentia suadet, &c.*

Est autem is & in Pessinuntiorum nummis, quod Græcum aïunt Philosophum hunc fuisse, qui silentium & suis præciperet, & rebus omnibus antecferret. Sunt & L. Veri nummi, cum eadem epigraphe, effigieque Cybeles, in Cimelio Mediceo: sunt & Caracallæ alibi, cum Cerere.

ΠΡΟΓΑΣΕΙΑ. Ligorii nummus, cujus in parte altera Neptunus, tridens in altera. Stephanus: Περγάσια, πόλις Λυδίας, ὑπὸ Περγάσου ἔχου Μελάμπου. Τὸ ἔθνικον, Περγασεύς.

Σ

Σ ΑΜΙΩΝ. Mulier cum clypeo quem læva gerit, in silire in scapham e litore videtur, jamque pedem in eam unum inferre. Admeta Eurysthei filia esse ea vide-

tur , quæ Tyrrhenos fures insequitur , repetitura vi ab iisdem Junonis simulacrum quod illi abstulerant : aut Dea ipsa eo picta habitu. Narrat hanc historiam Athenæus, lib. x v. pag. 672. ex Menodoti Samii commentariis.

ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΔΙΟ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΠΙ. ΕΠΙΓΕ-
ΝΟΥΣ. *Sub Epigene Prætoris, vel ludorum Agonotheta.*
In infima nummi parte, ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ. Stat con-
cordia, in hoc Severi nummo, Caracallam inter ac Ge-
tam: a quibus nomen accepere ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ cer-
tamina, ut diximus in nummis ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. Est e
Cimelio Franc. Gotifredi.

ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ. ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. ΙΟΤΑΠΗ. *Seba-*
stenorum. Regina Iotape. Fuit hæc Iotape Antiochi tertii
Commagenorum reguli filia, conjux Alexandri, qui He-
rodis Magni pronepos, in Cilicia regulus Sebastenorum a
Vespasiano est constitutus: ut refert Josephus, lib. xviii.
Antiq. cap. vii. Ea marito mortuo in societatem ejus
regni, ut credimus, fratrem adscivit, jam Commageno-
rum mortuo patre regulum, Antiochum ejus nominis
quartum, cujus in parte nummi hujus averfa depicta ef-
figies est, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛ. ΜΕΓ. ΑΝΤΙΟ-
ΧΟΣ. ΕΠΙ. Βασιλεὺς Μέγας Ἀντίοχος Ἐπιφανής. *Rex Ma-*
gnus Antiochus Epiphanes, in Gaza Regia. De voce ea
Ἐπιφανής, in nummis ΕΔΕΣΣΗΝΩΝ diximus. Ob
communicatum certe imperium cum fratre, ΦΙΛΑΔΕΛ-
ΦΟΣ ΙΟΤΑΠΗ vocatur, ut vidimus, in nummis ΚΟΜ-
ΜΑΓΗΝΩΝ. Quare & in nummo ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ
altero, epigraphe adjecta ΠΙΣΤΙΣ. *Fides*, junctæque
manus inter se, ut in nummis Pupieni atque Balbini, qui
sic inscribuntur, AMOR MVTVVS. CARITAS
MVTVA. CONCORDIA. AVGG. Dedit ea
nomen oppido in Cilicia, de quo Plinius, lib. v. sect. xxii.
Arsinoë, Iotape, &c. quem locum nos primi sanavimus,
ubi prius perperam legebatur, *Arsinoë, Tabæ*, cum sint
Tabæ in Lydia procul ab hoc tractu terrarum positæ: sit
autem Ἰοτάπη in Cilicia, cum Arsinoë, Ptolemæo, lib. v.
cap. viii. aliisque, quos ibi appellavimus. Sed ut ad
nummum redeamus, sunt hi Sebasteni ejus urbis cives,

quæ Ptolemæo Σεβαστή in Cilicia vocatur, loco cit. Stephano quoque, quem mox appellaturi sumus. Sed operæ pretium sane fuerit hoc loco obiter Josephi locum emendare, in quo de Alexandro proxime laudato agens, Γαμει δ' οὗτος, inquit, Ἀντόχου τοῦ Κομμαγενῶν βασιλέως θυγατέρα Ἰοτάπην, ἡσίοδος τε τῆς ἐν Κιλικίᾳ Οὐεσπασιανὸς αὐτὸν ἵσταται βασιλέα. Ubi Latinus interpres: *Hic Antiochi Commagenorum regis filiam duxit Iotapen, & Lesidis in Cilicia rex a Vesp. sibi constitutus est.* Ac nuper Arnaldus Gallice: *Il luy donna le Royaume d'Esis en Cilicie.* Atqui nec Lesis nec Esis nota prisca scriptoribus, & sunt eæ voces figmenta hominum τῆς ἀγωγῆς φήτων. Lege, ἡσίοδος τε τῆς ἐν Κιλικίᾳ, *insulæ in Cilicia regulus est constitutus*: assumpta priore vocis ejus ἡσίοδος littera ex antecedente vocabulo Ἰοτάπην, quo absorpta hæc fuerat: cum geminari ibi eam oportuisset: familiari amanuensis in MSS. exemplaribus vitio. Quæ porro ἡσίοδος a Josepho appellatur, ea a Stephano χερρόνησος dicitur: Σεβαστή τὸ ἔθνικόν, Σεβαστηνός. Δέγεται ἕν ἢ πρὸς τῆς Κόρυκι χερρόνησος οὕτω. *Vocatur etiam Sebaste Cherronesus quæ juxta Corycum est.* Legendum enim πρὸς τῆς Κόρυκω Nam Ptolemæus loco cit. Τῆς ἰδίας Κιλικίας, Κόρυκος, Σεβαστή. Simili modo urbes maritimæ complures, forte quod in æstu circumfluantur mari, a Stephano aliisque νῆσοι appellatur, quæ sunt æstu abscedente χερρόνησοι, hoc est, terræ in insulæ modum mari circumdata, unoque tantum & eo quidem angusto spatio, quod Isthmus appellatur, continenti adjunctæ. Denique regulum insulæ ejus ac finitimi agri cum audis, eodem jure hæc tenuisse scito, quo ditiones suas ii qui reguli Chalcidis, Emesenorum, &c. apud Josephum pariter appellantur. Nostram igitur emendationem quatuor omnino argumenta stabiliunt: Primum, quod Jotape conjux sit Alexandri Cilicum regis: Alterum, quod eadem sit βασίλισσα Σεβαστηνῶν. Tertium, quod Σεβαστή in Cilicia sit, auctore Ptolemæo, juxta Corycum. Quartum, quod eadem sit Χερρόνησος Stephano, hoc est, pæninsula: pæninsulas autem & νησῶν quoque seu insularum appellatione venire interdum, tralatitium est. Sic Pelopis insu-

Iam dixere Peloponnesum, quam esse pæninfulam constat, & per Isthmum continenti adnecti. Miscent omnia, qui vel Antiochum tertium signari in hoc nummo putant: vel Augustam Euphratesiam, quæ Commagene ipsa est, Augustophratenfis dicta Victori, in Vespasiano: *Αὐγούστα Εὐφρατισία* Græcis, non *Σεβαστή*: nec in nummis aliter exprimi solita, quam voce *ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ*: cum sit *Αὐγούστα* non oppidi nomen, sed merum regionis totius cognomen.

CEΘΡΟΕΙΤΗC. L. IE. Antonini Pii nummus e Cimelio Regio, anno principatus ejus *ic.* hoc est, xv. cusus. Stat Imperator paludatus, Apollinis Sethroïtæ habitu, hastam dextra tenens, avem læva gestirans, lotum in capite, hoc est, Ægyptiam herbam, quæ similis fere papaveri est, capitibusque Ægyptiorum Numinum imponi sæpenumero solet. De loto Plinium vide, lib. xiiii. sect. xxxii. Apollinem vero hic adumbrari, qui coleretur a Sethroïtis, ex ave conjicimus, nec temere, uti remur: ita prodente Hygino, in Astron. Poët. cap. xxviii. de Capricorno: *Ægyptii sacerdotes, inquit, & nonnulli poëtæ dicunt, cum complures dii in Ægyptum convenissent, repente venisse eodem Typhona acerrimum giganta, & maxime Deorum hostem: quo timore permotos in alias figuras se convertisse, Mercurium fictum esse Ibin, Apollinem autem quæ Threïcia avis vocatur, Dianam cato* (legunt *æluro* alii, quod idem est,) *simulatam* Quæ sit avis Threïcia, docet Antoninus Liberalis, Metamorph. cap. xxviii. *Ἀπόλλων μὲ ἐχέετο ἰέεαξ, Ἑρμῆς ἢ Ἴβις. Ἄρης ἢ λεπιδωπὸς ἰχθύς, Ἄρτεμις ἢ αἰλουεὺς. τεύλω δ' εἰχάζεται Διόνυσος, βοῖ δ' Ἡφαιστος, &c.* Sed pro *ἰέεαξ*, legerem *κόεαξ*. ut non accipitrem, sed corvum esse intelligeres: uti ex Nasone scimus, lib. v. Metamorph. v. 329. ubi hanc ipsam Deorum mutationem refert:

*Delius in corvo, proles Semeleia capro,
Fele soror Phæbi, nivea Saturnia vacca,
Pisce Venus latuit, Cyllenius Ibidis als.*

Et sane corvus propter auguria Apollini sacer est, ac *Phœbeius ales* ab eodem vate, lib. ii. v. 545: idcirco

vocatur. Sed avis in nummo depicta magis est affinis accipitri, quam corvo: & accipitrem tota Ægypto coli auctor est Strabo, lib. xvii. & Threïcia denique avis de accipitre commodius potest, quam de corvo, intelligi: quod Plinius refert, lib. x. sect. x. *In Thracia parte super Amphipolim homines atque accipitres societate quadam aucupari, &c.* Ubi nostras vide in eum scriptorem Notas. Itaque Antoninum vice Apollinis Sethroïten Deum esse hoc nummo ejus oppidi cives significant: ut M. Aurelium Nysæi sibi Dei Luni vice fore supra testati sunt, eo nummo quem ΚΑΜΑΡΕΙΤΗC inscripserunt, quod in eo Cretæ oppido coleretur: ut ipsum Antoninum Apis vice Memphitæ, in nummo supra allato, ΜΕΜΦΕΙΤΗC.

CEΛΕΥΚΕΩΝ. ΤΩ. Π. ΚΑΛΥΚΑΔ. Balbinus in equo, arula juxta posita. In pagina nummi antica, Balbinus iterum capite laureato: ΑΥΤ. Κ. ΔΕΚ. ΚΑΙ. ΒΑΛΒΕΙΝΟC. CEB. *Imp. Cæsar Decimus Cælius Balbinus Aug.* E Museo S. Genovesæ.

ΣΚΟΤΟΥΣΣΑΙΩΝ. Medusæ caput. Ex parte nummi altera, uva. E Museo Franc. Gotifredi.

CΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΕΡΜΟΚΛΗC. Turrata mulier dextra victoriolam gerit.

ΑCΙΑ. CΜΥΡΝΑ. Asiam turrata mulier exhibet, læva hastam vibrat, generositatis insigne, cujus gratia & Damae olim vocitata est, auctore Eratosthene, ut diximus in nummo ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ. Smyrne Amazon bipennem gerit, vulgare fere Amazonum symbolum. In summa nummi parte, ΟΜΟΝΟΙΑ, Concordia scilicet, foedusque initum Smyrnæos inter ac reliquas Asiæ civitates, quod quidem foco ibi posito ante pedes, pateraque, qua libare videtur Asia, planissime significatur. In parte ima, ΕΠ. C. ΠΩΛΛΙΑΝΟΥ. Nos legi ΠΩΛΛΙ. ΑΝΘΥ. jubemus, hoc est, ἐπι Στρατηγῶ Πολλίων Ἐν Ἀθυσπᾶτου, *Sub Prætoře Pollione Proconsule*, & quod apud Aristidem, ut diximus, Πολλίων occurrit, ἀρχων τ᾽ Ἀσίας, quod idem atque ἀνθύπατος videtur: & quod ἀνθύπατος inscribi nummis sæpe vidimus, ΕΦΕCΙΩΝ in primis: & quod deni-

que eundem esse Smyrnæorum Prætozem, Asiæque Proconsulem, qui ob utramque illam sibi impositam a Comuni Asiæ Smyrnæorumque Senatu provinciam, insculpi nummo Asiam Smyrnæamque jusserit, quibus unus præerat, simillimum veri est. In pagina nummi altera, ΑΥ. ΚΑΙ Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ. *Imp. Cæsar M. Ant. Gordianus.* Fecit nobis hujusce nummi copiam pro sua singulari humanitate P. Ludovicus Iobert, e Societate nostra.

CMYP. CT. ΠΡΟΚΛΟΥ. COΦICTOY. Nummus M. Aurelii, e Gaza Regia, in quo muliebri habitu sedet Genius civitatis, hastam puram læva, dextra templum gestitans. Est & alter Faustinae conjugis, cum Fortunæ vulgari effigie, atque insignibus, temone scilicet, & Copiæ cornu, cum epigraphæ, ΕΠΙ. CΤΡ. ΚΛ. ΠΡΟΚΛΟΥ. COΦICTOY. Ἐπὶ Στρατηγῶ Κλαυδίου Προύκλου Σοφιστῶ. Is est Claudius Aurelius Proclus, de quo diximus in nummis ΜΥΤΙΑΗΝΑΙΩΝ. Et patria & ætate diversus a Proclo Sophista Naucræite, eodemque Atheniensi, impetrato ibi jure civitatis, de quo Philostratus, lib. 11. de vitis Sophist. pag. 598.

T

TAMΒΡΑΚΗΝΩΝ. Severi, apud Ligorium, cum effigie Apollinis ac Dianæ, Meminere ejus oppidi Polybius, in Excerptis, lib. x. & Stephanus: Τάμβραξ, πόλις Παρθυσίων τὸ ἔθνικόν, Ταμβραχίσιος, Ἄδμ. ἢ τὴν χιόαν, Ταμβραχηνός. De victoria Severi Parthica diximus, verbo PARTHIA.

TAMYNAIΩΝ. Severi nummus, apud Ligorium, cum Apollinis capite laureato radiatoque. Urbs fuit in Eretriacæ Eubœæ insulæ tractu. Strabo, lib. x. pag. 447. Ἐν ἧ τῇ Ἐρετριάκῃ πόλις ἡ Τάμυνα ἰεραὶ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἀδμήτου ἢ ἱδρυμα λέγεται τὸ ἱερόν, &c. *Ceterum in Eretriaca ditione urbs fuit Tamynæ nomine: & fanum Apollinis, conditum, ut perhibetur, ab Admeto, &c.* Et Tamynæi Jovis ibi templum fuisse, auctor est Stephanus.

ΤΑΟΥΙΑΝΩΝ Caracallæ, in Cimelio Seren. Ducis Etruriæ, cum ara & serpente, quod Æsculapii symbolum.

CE. ΤΡΟ. ΤΑΟΥΙΑΝΩΝ. Severi nummus in eodem

Cimelio, in quo Apollo insculptus cum lyra, sub λατρος
Σεπτιμίας, vel Σεβηλαιανῆς Τετραμῶν Ταξιανῶν.

Treviri. DIVO. MAXIMIANO. SENI. OPTIMO.

Caput Maximiani velatum, ejus qui Diocletiani in imperio collega. In superficie nummi altera. REQUIES OPTIMOR. MERIT. P. T. *Requies optimorum Meritorum. Percussa Treviris.* Sed et idem Imperator in sella curuli, baculumque Imperatorium laeva gerit.

TYRVS. Nummum Caracallæ, in quo mensa posita, urnæque ludorum, cum epigraphe, SEPT. TYRVS. METRO. COLONIA. Et in parte ima, HERACLIA. Holstenius in Stephanum, verbo Ἡεράκλεια, sic perperam legit, SEPT. URBS &c. & ad Heracleam Thraciæ refert: cum ad Tyrum spectet haud dubie, cui Septimiæ prænomen fuit, juraque Colonix ac Metropoleos attributa, quibus omnino Heraclea caruit: donatam Tyrum nummi alii, quos appellavimus, edocent. Sunt autem Ἡεράκλεια ibi certamina, quæ in honorem Herculis Tyrii edi in ea civitate solerent: eademque ΗΡΑΚΛΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ in alio pariter a nobis alato numismate appellata. X

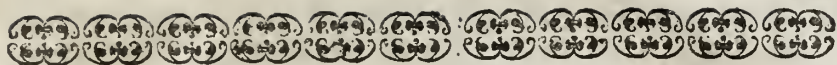
XAIΡΩΝΕΩΝ. Triplex apud Pyrrhum Ligorium nummus: primus Jovem Πανέλλιωα, Junonemque Σώπειραν: Apollinem alter, cum tripode: Minervam tertius, cum noctua exhibet. Χαϊρώνεια oppidum fuit in confinio Bœotix Phocidisque positum, teste Ptolemæo, lib. I I I. cap. xv. Plinio, lib. IV. sect. XII. aliisque. Gentile nomen Stephano, Χαϊρωνίδης. Hæc Plutarchi patria.

ΧΑΛΑΣΤΡΑΙΩΝ. Hadriani nummus, apud Ligorium, cura Bacchi effigie. Plinio, lib. IV. sect. XVII. in Macedonix Thraciæque confinio, *In ora sinus Macedonici, oppidum Chalastra.* Stephano: Χαλάστρα, πόλις Θράκης, πρὸς τὸν Θερμαῖον κόλπον.... ὁ πολίτης, Χαλαστράϊος. Vide Plinianas notas.

Ω

ΩΚΑΛΕΙΑ. E Collectaneis Ligorii nummus, in quo Apollinis caput expressum: lyra, ex parte altera, intra coronam lauream. Oppidum est Bœotix *Ocalee* Plinio, lib. IV. sect. XII. Stephano, Ὠκαλία, πόλις Βοιωτίας. Ὠκαλία Didymo, in Iliad. β. Catal. v. 8. & Apollodoro apud Stephanum.

ERRATA



ERRATA OPERARUM ET CURÆ SECUNDÆ.

- P**ag. 6. v. *antepenult.* reponendum. *Adde:* ut in Caracallæ nummo, e Cimelio Sereniff. Ducis Etruriæ legerunt alii.
- Pag. 27. v. 6. Ex altera superficie, Μ. ΛΕΠΙΔΟΣ. *Lege,* Ex altera superficie, ALEXANDREA. Caput turritum. Apud Oconem, pag. 21. *Deinde, nummus alius a priore diversus, Μ. ΛΕΠΙΔΟΣ; &c.*
- Pag. 28. v. 35. Urbis annus DCCCCLXXI.... Elagabali secundus. *Lege,* Urbis annus DCCCCLXX.... Elagabali primus.
- Pag. 31. v. 6. Cretenses. *Adde:* Est hic nummus e Cimelio Regio.
- Pag. 35. v. 27. *Prætores.* *Adde:* Præfert autem hic nummus, quod pæne exciderat, ingens quoddam ædificium, cui Aquila insidet: quo symbolo urbem indicant sub Imperatoris Romani tutela esse. Supra curru quadrijugo vehitur Imperator ipse, Solis effigie. Annus insuper adjectus, ET. CKH. *Annus* CCXXXVIII. qui Urbis Romæ fuit, ex superiore computo, DCCCCLXXVII. Alexandri Severi, cujus hic nummus est, quartus. Sed sunt præterea notæ annorum adjectæ in eo nummo in quo sumus, ET. CKH. ἔτει σκί. *anno* CCXXXVIII. qui anno Urbis Romæ DCCCCLXXVI. plane respondet, Alexandri Severi fere tertio. Ingens ædificium hic pariter nummus exhibet, Aquilamque, & Solis habitu Imperatorem, vectum quadrigis.
- Pag. 38. in AMICOY. v. 25. *Adde:* Sunt & alii sub eodem Principe cusi nummi, AMICOY. ΕΛΕΥΘΕΡΑC. ΕΤΟΥC. ΡΞΔ. *Anno* CLXV. cum Capricorno & Cornu coptæ: Alter, ΕΤΟΥC. ΡΕC. *Anno* CLXVI. cum Mercurii
F F f f

- effigie: uterque e Cimelio Regio. Is vero qui annum indicat P Z Γ, CLXIII. Palladem exhibet, galeato capite: dextraque victoriolam, læva clypeum gerit.
- Ibidem.* v. 33. e Cimelio Regio. *Adde:* Victoria hijugo curru vehitur. Annorum notæ adjunctæ, CME. hoc est, ccxxxv. qui annus incidit in annum Caracallæ tertium fere, Urbis Romæ DCCCCLXVI.
- Pag. 43. v. 7. navis premit. *Adde:* Astarten eam esse Syriæ peculiarem Deam haud levia suadent argumenta.
- Pag. 46. v. 13. *quæ ad Euphratem vocatur* *Adde:* Cave porro Holstenio credas hanc Antiochiam, cum altera miscenti, quæ Nisibis quoque appellatur: hæc enim in Arbelitide, quæ pars est Assyriæ, ubi Darium Alexander debellavit, sive Mygdonia, posita est: ultra Mesopotamiam, Euphratemque, ac Tigrim: illa, in Commagene, ad Euphratem, in Mesopotamiæ Syriæque confinio. De posteriore Plinius, ut diximus, lib. v. sect. XXI. De priore, quæ Nisibis, lib. VI. sect. XVI.
- Pag. 48. v. 27. Elagabali supremus. *Lege*, Elagabali tertius.
- Pag. 51 v. 28. DCCCLIX. *Lege*, DCCCLX.
- Pag. 56. v. 36. de qua lib. v. *Lege*, de qua Plinius lib. v.
- Pag. 57. v. 4. nondum occurrit. *Adde.* Priores tamen nummos, a quibus id cognomen abest, si quis in Ciliciam malit ablegare, haud ægre sane, si quo id idoneo comprobet argumento, assentiar.
- Pag. 57. v. 4. nondum occurrit. *Adde:* Nec movere quemquam debet, quod Gordiani nummus Cybelen insculptam Attenque præfert, uti ab Albrico depingitur, lib. de Deorum Imagin. cap. 12. *Currus autem Cybeles a leonibus trahitur, coronamque turritam in capite gestare dicitur. Pingitur juxta eam in curru Ates puer nudus &c.* Sed & braccatus alibi & cum pileo Phrygio pingitur, ut apud Spanhem. pag. 625. August lib. VI de Civit. cap. 7. *Ates pulcher adolescens ab ea dilectus, & muliebri zelo abscissus.* Hæc, inquam, numina, ctsi Phrygiæ propria, & apud alias tamen gentes ac civitates cultum invenere.
- Pag. 58. v. 6. annum CLXIII. indicant. *Adde:* Vel forsân Apamensium æræ, quæ biennio post Seleucidarum epo-

cham cœpit, anno Urbis Romæ CCCCXLIV. Rullo & Rutilio Coss. si Chronico fides, quod Alexandrinum vocant, ad annum tertium Olympiadis CXVII. Ἀπὸ τούτων τῆς ἰσάδων ἡμίζονται τὰ ἔτη τῆς Συρμακεδόνων ἡρωῦ καὶ Ἀπομέων. *Ab hoc anno incipit Chronologia Syromacedonum, sive Apamensium.*

Pag. 60. v. 7. Apamensium. *Adde:* vel potius, uti remur, ΕΠΙ. ΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥ. ΑΡΤΕΜΑ. Γ. ΑΠΑΜΕΩΝ ΝΕΩΚ. Nam istud ΝΕΙΚΟΜΗΔ. Occonis sigmentum videtur: & nos hac postrema epigraphe insignitum ejusdem Severi nummum alterum in Cimelio Regio vidimus, in quo Deucalion cum Pyrrha insculptus: *Sub Agonotheta Artema tertium, Apamensium Neocororum.* Ἀγωνοθέτης præfes est ludorum atque certaminum, qui alibi de gentis nomine Ἀσιάρχης, Βιθυνιάρχης, &c. appellatur.

Pag. 61. v. 20. ex Gaza Medicea. *Adde:* Legit in suo nummo Falconerius, ΕΠΙ. Μ. ΑΥΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. ΒΕΛ. ΑΡΧΙ. ΑΠΑΜΕΩΝ. Interpretaturque, Βελτίπτω Ἀρχιερέως, *Præstantissimo Pontifice.* Nos Βελίου malimus, quod viri cognomen id esse videtur, quale apud Gruterum sæpius occurrit. Est hic Philippi Filii nummus, ΑΥΤ. Κ. Μ. ΙΟΥΔ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ. ΑΥΤ.

Pag. 62. v. 16. Carallæ. *Lege,* Caracallæ.

Pag. 63. v. 25. *edoceri.* *Adde:* Fuit hæc autem urbs olim studiorum celebritate nobilis, ibique litteras discebat Octavius Cæsar, idemque mox Augustus appellatus, cum Cæsar Dictator Romæ est interfectus. Vide Dionem lib. XLV. pag. 271.

Pag. 69 v. 34. Ἀργίλοι. *Adde:* Est hic Antonini Pii nummus, in collectaneis Pyrrhi Ligorii: cujus in parte averfa Fama alata, pedibus etiam alaris, tubam inflat.

Pag. 73. v. 26. Myon quidem, Arocheorum: Apamensium potius, quam Atheniensium, ut videtur, Attalus: nam & id obscurum est: & supra ΑΠΑΜΕΩΝ &c. *Lege:* Myon quidem, Arocheorum: Erythræorum, vel Antiochenium Cariæ Attalus: nam & in eodem ferme tractu ΑΠΑΜΕΩΝ.

Pag. 91. v. 24. demum soluta. *Adde:* Et hi Græce quoque interdum in nummis insculpti: cujusmodi est ille Gallieni,

qui verba hæc in corona præfert. ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΟ ΚΥΡΙΟΥ. *Decennales Domini Noſtri.*

Pag. 92. in ΒΗΤΗΡΡΑΤΩΝ *Adde*: Videndum etiam num spectet hic nummus ad urbem Palæstinae, de qua Eusebius, lib. 1 v. hist. Eccl. cap. vi. Ἀκμαῖσαντος ἧ τοῦ πολέμου ἔτους ὀκτωκαιδέκτου ἡ ἡγεμονίας Ἀδριανοῦ ΧΥ Βήθηρα πόλιν, ἥ τις τῶ ὀχρωτάτη, ἧς Ἰεροσολυμῶν οὐ σφόδρα πόρρω διεσῶσα. *Anno demum octavo decimo imperii Hadriani, cum totius belli vis circa Beththera urbem munitissimam, nec procul Hierosolymis distitam exarsisset, &c. Scripti codices Rufini, teste Valesio, habent, apud Bethara oppidum. Idem forte cum Bethhar, quæ in Itinerario Burdegalensi Mutatio dicitur, LII. pass. millibus ab urbe Hierosolymitana.*

Pag. 93. v. 3. *Adde*: Sed est & familiae Tiniae proprium: unde Tinius Rufus occurrit, qui ipsius Hadriani principatu vixit, Magister exercitus, adversus Judæos, idemque Legatus Cæsaris Proprætor in Palæstina. Eusebius, in Chronico: Anno sextodecimo imperii Hadriani: *Judæi in arma versi Palæstinam depopulantur, tenente provinciam Tinius Rufus, cui ad opprimendos rebelles Hadrianus misit exercitum.* Hieronymus in Daniele, cap. 1 x. *Eo mortuo, transfactis septem hebdomadis, id est, annis xli x. Aelius Hadrianus (a quo postea de ruinis Hierusalem urbs Ælia condita est) rebellantes Judæos, Tinius Rufus Magistro exercitus pugnante superavit.* Sic enim M S S. codices, cum in editis perperam *Timo Rufus* legatur. A Georgio Syncello in Chron. Τίνιος Ῥούφος appellatur. Ab Eusebio, lib. 1 v. hist. Eccl. cap. vi. Ρούφος ἐπαρχὸν ἡ Ἰουδαίας, *Legatus Judææ.* Quare in nummo nihil mutandum.

Pag. 97. v. 24. *Stephanas primum victor*: *Adde*: Vel simplicius, Στεφάνου νίκη, *Stephanas vincit*: qua deinde forma Christiani Principes in nummis cudunt, CHRISTVS VINCIT. Et Græci, IC. XC. NIKA. hoc est, Ἰησοῦς Χριστὸς νικᾷ.

Pag. 102. v. 7. nemini debet. *Adde*: Sunt & M. Aurelii, & Commodi, & Severi numismata, pariter inscripta, ΒΡΟΥΖΗΝΩΝ, cum Apolline, Hercule, Geniove civitatis.

Pag. 103. v. 21. & Elagabali. *Adde*: Prior Astarten exhibet, seu Venerem, in templo sex columnarum.

Pag. 104. v. 3. E Museo nostro. *Adde*: Cur porro in nummis Βυζαντίων Luna cum stella φωσφόρω sit insculpta, ex Stephano discas, verbo Βόσπορος: ubi & quamobrem lampades duæ sint in aliis eorundem nummis expressæ, (Pharos Antiquariorum vulgus lampades eas hæctenus appellavit, & nos etiamnum vulgus secuti,) idem expedit.

Λέγεται ἔ Βοσπέριον τοῦ Βυζαντίου λιμῆν. Οἱ ἤ ἐγχέροι φωσφόριον αὐτὸ καλοῦσι, ὡς λαμπραμίαντες. Ἡ ὅτι Φιλίππου τοῦ Μακεδόνου διορύξαντος καὶ τὴν πολιορκίαν εἰσόδον κρυπτεῖν, ἔθεν ἀφαιρῶς οἱ ὀρύξαντες ἐμελλον τοῦ ὀρύγματος ἐξααδύαι, καὶ ἔχρητη φωσφόρος οὔσα, δαδάς ἐποίησε νύκτωρ τοῖς πολίταις φανῆσαι, καὶ τὴν πολιορκίαν φυγόντες, φωσφόριον τὸν τόπον ἠνόμασαν. *Dicitur etiam Bosporium Byzantii portus, quem incolæ Phosphorium vocant, perperam invertentes litteras: vel quod Philippo Macedone in obsidione urbis, fodiente meatum occultum, unde fodientes clam ex fossa erumperent, Hecate quæ Lucina seu Lucifera est, lampades civibus obtulit, qui hoc pacto ab obsidione liberati: idcirco locum a facibus Phosphorium appellarunt.* Refert hoc ipsum Constantinus Porphyrog. lib. 2. Them. 12. Eustathius ad Dionys. v. 140. Hesychius, lib. de Orig. C P. p. 27. qui & Byzantinos addit simulacrum idcirco statuisse *Diana lampadiferæ, λαμπαδιφορῶν Ἐχρητῆς ἀγαλμα*: quale nempe in Severi & Juliae Domnae nummis occurrit, inter geminas faces. Ex Eustathio apud Stephanum pro ἀναδουῖαι, ἀναδύαι vel ἐξααδύαι legi oportere, Morellus in Notis ad Const. Porphy. admonuit.

Pag. 112. in CÆSAREÆ Philippi, v. 31. *Adde*: Vide Niceph. Callistum, lib. x. hist. Eccles. cap. xxx. ubi & a cultu Panis Πανέαδα dictam esse civitatem eam affirmat.

Pag. 113. v. ult. Carteiæ nomine. *Adde*: Holstenio cave credas, qui nummum hunc ad Græcum Bithyniæ oppidum refert, de quo Stephanus: Κάλπαι, πόλις Βιθυνῶν. Est Philippi F.

Pag. 118. v. 28. *Commodianam appellasset.* *Adde*: sic & Panormus in ejusdem Principis nummo, Ligorio teste, COL.

COMMODIANA. AVG. PANORM. appellatur. Pag. 120. in CLVNIA. v. 19. *Adde*: In eo oppido Sulpi-
cius Galba futuri accepit omen imperii, Tranquillo te-
ste, in ejus vita, cap. 1x. *Confirmabatur cum secundissimis*
auspiciis, & omnibus, tum virginis honestæ vaticinatione:
tanto magis, quod eadem illa carmina sacerdos Iovis Clu-
niæ ex penetrali somnio monitus eruerat, ante ducentos annos
similiter a fatidica puella pronunciata. Quorum carminum
sententia erat, Oriturum quandoque in Hispania principem,
dominumque rerum.

Pag. 127. CONSTANTINIANA DAFNE. *Et*
hic nummus operarum vitio præpostere positus alieno loco est,
cum pag. 121. dari ei locum oportuerit: & est nostra ibi quo-
que interpretatio nummi illius parte sui optima diminuta,
quæ fato nescio quo excidit. Hanc tu, optime Lector, suo
attexere loco ne graveris. Nobis nihilominus multo simi-
lius veri videtur, esse Constantinianam Daphnen, ca-
strum a Constantino M. ad Danubii ripam exstructum in
Mœsia, cujus Procopius meminit, lib. 1 v. de Ædificiis,
cap. VII. pag. 83. Μεθ' ὃ δὴ τὸ Τραμακαρίσκας ὀχύρωμα
ἔστιν ὁδῶν κατανικρὺ ἐν τῇ ἀντιπέρας ἠπείρῳ Κωνσταντίνος ποτῆ
Ῥωμαίων βασιλέως φερούειον σὺν ἀπημελημένως ἀκαδομήσατο,
Δάφνῳ ὄνομα, σὺν ἀξίμοφρον νενομικῶς ἐῖς φυλάσσει τούτη
τὸν ποταμὸν ἐκατέρωθεν. Sequitur arch Tramacarisca, cui in
opposita continente respondet Daphne, castellum olim a Con-
stantino Romanorum Imperatore haud negligenter exstructum:
cum e re publica esse existimaret, ut ibi utraque fluminis Da-
nubii ripa præsidio teneretur. Et cap. XI, inter castella Istro
apposita, Κωνσταντιανὰ habet, pro Κωνσταντινιανὰ, uti remur.
In Notitia Imperii, sect. VII. Sub dispositione viri Illu-
stris Magistri Militum per Thracias, cui & Mœsia secun-
da suberat, Constantini Daphnenses, Balistarii Daphnen-
ses. Et pictum id quidem in altero Constantini nummo
castrum videtur, cui adjuncta epigraphe, PROVIDEN-
TIA AVG. Quam nempe Procopius commendat, ob
caute custoditos Imperii limites.

Pag. 127. v. 13. Velleiō teste, lib. 1. *Adde*, si Cluverio quidem
credimus, lib. 11. Ital. antiq. pag. 480. Sigonioque,

quem ille sequitur. At uterque Cossam cum oppido Compsa confudit, de quo locutum Velleium esse nulli dubitamus. *Cossam*, inquit, & *Pæstum missi coloni*, *Fabio Dorfone* & *Claudio Canina Coss.* Hoc est, anno Urbis quem diximus, CCCCLXXXI. Atqui Pæstum in Lucania fuit, cui Hirpini confines. Quare & junguntur a Livio, lib. xxvii. pag. 303. *Pontiani*, & *Pæstani*, & *Cossani*. Livii epitomator, lib. xiv. idem quod Velleius refert: *Curius Dentatus Pyrrhum iterum ex Sicilia in Italiam reversum vicit, & Italia expulit Coloniae deducte sunt, Posidonia, & Cossa.* Quæ Græcis Posidonia, Pæstum eadem Latinis fuit, teste Plinio, lib. iii. sect. x. Quo anno Pyrrhus devictus est, Dorso & Canina gessere Consulatum. In vulgatis exemplaribus, *Consa* scribitur: (nam & hic mos eam vocem scribendi, pro *Compsa*, olim obtinuit: ut apud Gallos, *Compter*, & *Conter*.) Sigonius in Cossam Etruriæ commutavit, perperam: in fraudemque impulit eos qui Velleium deinde & Livium ediderunt. Apud Livium rursus legas, lib. xxxiii. p. 398. *Cossanis eo die postulantibus, ut sibi colonorum numerus augetur, mille adscripti iussi: dum ne quis in eorum numero esset, qui post M. Cornelium, & Ti. Sempronium hostis fuisset*, bello nempe Punico secundo, quo Carthaginenses Magnam Græciam, in qua Compsa fuit, Compsamque ipsam, occuparunt. Quare & ibi *Consanis* scribe. Denique hæc Compsa est, ubi Milo interiit: quam in Hirpinis recte Velleius lib. ii. cap. xvi. & lxxviii. Cæsar, lib. iii. de bello Civ. & Hieron. in Chron. in agro seu ditione Thurinorum: Dio in Apulia collocat. Hinc Gavius ille Consanus municeps, apud Tullium lib. v. in Verr. quod ejus ævo municipium solum foret, coloniarum jure excidisset. Quare *Compsani* in Hirpinis a Plinio simpliciter appellantur, lib. iii. sect. xvi. sine ulla coloniarum prærogativa. Cluverius ad Cossam Etruriæ incaute Gavius ortum refert. Compsam quoque in Hirpinis habet Livius, statim initio lib. xxiii. Nunc servat nomen in Principatu Ulteriore, ut appellant, quæ pars est regni Neapolitani, *Conza*. Ad eam hunc Nervæ nummum Or-

telius in Lexico perperam ablegat : cum vetusta monumenta omnia , non Cossam hanc , sed COMPSAM , vel CONSAM inscribant. Unum excipimus Stephanum : sed qui is auctor est , ut ejus diligentiam sæpe desideres. Κόσσα , inquit , πόλις Οινώπεων. Quem locum nuperus commentator de Cosis Etruriæ falso accepit : cum sint procul Etruria positi Ocnotri.

Pag. 127. v. 19. *Cosas*. Adde : Ubi Servius : *Cosas* , civitas Tusciæ , quæ numero dicitur singulari apud Sallustium. Est hic portus Cossanus , apud Livium , lib. XXI. cap. XI. Et Κώνσαν Plutarchus in Flaminio , pag. 369. male pro Κώνσαν vocat.

Pag. 132. v. 2. in Cimelio Regio. Adde : cum Dianæ venatricis effigie , cervos duos insequentis. Conjunctum fere utriusque numinis cultum fuisse , Apollinis & Dianæ , alibi docuimus. Epigraphe est , C. M. ΑΥΡ. ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟC. ΑΡΧ. Α. ΔΑΛΔΙΑΝΩΝ. Στρατηγὸς Μάρκος Ἀυρηλίου Ἡφαίστιωνος Ἀρχιερέως ὠρεῶτον , Δαλδανῶν.

Pag. 133. v. 13. ἀντόπη. *Lege* , αὐτόπη.

Pag. 143. v. 29. ΔΩΡΑ ΙΕΡΑ. Trajani nummus , e Gaza Regia. Adde. Navim is insculptam exhibet , ob quam Ναυαρχίς ea civitas superius est appellata. Annum præterea ΡΟΕ , hoc est , CLXXV. quem & superior Trajani nummus præfert , cum Jovis capite laureato. Incidit hic annus in annum Urbis Romæ DCCCXLIV. Trajani fere xv. sumpto videlicet ejus æræ initio a Ciceronis Consulatu , quo Syriam Pompeius in provinciæ formam redegit , ut dicemus in nummis Gazensium. Josephus , lib. XIV. Antiq. cap. VII. de Pompeïo : Γάζα τε ὠρεῶς τῆς Παλάσιης καὶ Ἰώππην , καὶ Δάρα . . . πάσαις ὁ Πομπηῖος ἀφῆκεν ἐλωθέρας , &c.

Pag. 149. v. 26. Ex parte aversa , apis. Adde : E Cimelio Regio.

Pag. 152. v. 2. Apud Spanhem. pag. 906. Adde : Et in Cimelio Regio , cum triumphalibus quadrigis. Ex parte altera , M. CESTIVS.

Pag. 162. v. 23. *consecravit*. Adde : Quasi in Deorum cælestium & majorum numerum jam relatus esset , quem honorem Æneas Gazæus in Theophrasto , ab Atheniensibus Alexandrum

xandrum M. ait esse consecutum, tom. 12. Bibl. Patr. pag. 639. Ο ἢ Ἀλέξανδρος τρισκαιδέκατος θεός παρ' Ἀθλωαίσις ἀνηγορεύετο. *Alexander ab Atheniensibus tertius decimus Deus renunciatus est.* Est enim res valde protrita, duodecim apud Romanos, sed & apud Græcos, fuisse primarios Deos: de quibus Ennianum est hoc vulgare distichum:

*Iuno, Vesta, Minerva, Ceres, Diana, Venus, Mars:
Mercurius, Iovis, Neptunus, Volcanus, Apollo.*

Hi sunt δωδεκάθεοι, nempe sex Deæ, totidemque Dii, ut Suetonius refert in Augusto, cap. LXX. cum de cœna illius agit δωδεκάθεω. Atque hi sunt, quos Ὀλυμπίους θεούς nominabant, hoc est, *Cælestes*. Hæc enim est vocis Ὀλυμπίου notio. Hesychius: Ὀλύμπιϑ, οὐράνιϑ.

Pag. 167. v. 5. Dianæ, credo, venatricis symbolum aper fuit, &c. *Sunt hæc delenda, quæ de Diana ibi & apro Calydonio retulimus, substituendaque in eorum vicem ea quæ sequuntur:* Tristanum mirari subit, qui studium venationis in Geta fuisse maximum hic ariolatur, idque apro in nummis insculpto ab Ephesius significari: cum hic aper aliud nihil indicet, quam primam Ephesiorum originem, quæ affertur ab Athenæo, lib. VI II. pag. 361. Κρεάφυλλϑ ἐν τοῖς Ἐφεσίων ὄεσις, οἱ τῶν Ἐφεσίων, φησι, κήζοντες, καὶ πολλὰ παραπληθέντες σπορεῖα τόπου, τὸ τελευταῖον πέμφαντες εἰς θεοῦ, ἡρώτων ὅπου τὸ πόλισμα θάσσεται· ὁ ἢ αὐτοῖς ἐρχήσεν ἐνταῦθα οἰκίζεν πόλιν, ἡὲ πῶς ἰσθμὸς δέξῃ, καὶ ὅς ἀγρίϑ ὑψηλίστηται. Λέγεται οὖν ὅπου νῦν ἡ κρήνη ἔστιν Ὑπέλαμϑ χαλυμμένη, καὶ ὁ ἱερεὺς λιμνὴν ἀλιέας ἀεισποποιεῖσθαι, καὶ τῷ ἰσθμῶν πῶς σπορεῖντα σὺν ἀνδρακῶν εἰσπεσεῖν εἰς φορυτὸν, καὶ ἀρῆλαι ἴσθ' αὐτῶν λόχμῳ, ἐν ἧ ἔτυχε σὺς ἀγρίϑ ὦν, ὅς ἔπειτ' ἐπὶ πρὸς θροσσηεῖς, ἐπέδραμε τὸ ὄρεος ὄπιπλου, ὃ δὴ καλεῖται Τρηχεῖα, καὶ πῆπει ἀκοινοθεῖς ὅπου καὶ νῦν ἔστιν ὁ τ' Ἀθλωῶς ναός. Καὶ ἀφ' ἑσάντες οἱ Ἐφέσιοι ἐκ τ' νήσου ἔτα τ' οἰκήσαντες, τὰ εἰκοστῶ δευτέρῳ κήζουσι Τρηχεῖα, καὶ τὰ ἐπὶ Κόελασον, καὶ ἱερεῖν Ἀρτέμιδος ἐπὶ τῇ ἀγρῶν ἰδρύσαντο, Ἀπόλλωνός τε τὸ Πυθίου ἐπὶ τῶν λιμνῶν. Quæ Dalecampius sic reddidit: *Creophylus in opere De finibus Ephesiorum tradit, Ephesi conditores dubitantes quo in loco civitas esset ædificanda, multum perplexos, ad Deum misisse tandem sciscitaturos, ubinam oppi-*

dulum ponerent, Deumque respondisse, eo loco exstruendam, piscis quem ostendisset, agrestisque sus hortaretur. Iam inde fama percrebruit, ubi nunc fons Hypelæos dictus scaturit, & sacer portus est, piscatoribus opsonium ad prandium parantibus, exsiliens cum pruna piscem quendam in congestam e stramentis & virgultis materiam decidisse: accensaque illa congerie, sub ea latitantem agrestem suum igne perterritum, magnam partem montis, quem Asperum vocant, cursu peragrasse irruentem: jaculo vero transfixum procubuisse ubi nunc est delubrum Minervæ: ac ex insula Ephesos, in qua annos unum & viginti commorati fuerant, anno vicesimo secundo in continentem trajecisse: & in illo aspero monte ac locis quæ ad Corissum spectant, urbana ædificia inchoasse: Dianæque templum in foro erexisse: & in portu Apollinis Pythii. Ubi Τριχέϊα quid esset, Dalecampius non intellexit, cum sit ipsa Ephesus, antiquo nomine, a situ certe, Τετραχέϊα nuncupata, teste Plinio, lib. v. sect. xxxi. Ephesus, Amazonum opus, multis antea expetita nominibus.... Vocata est & Smyrna cognomine Trachea, &c. Vide nostras ad Plinium notas. Ut porro Ephesii aprum, sic Romani lupam cum infantibus, in nummo Probi, originis suæ argumentum sculpsere, cum epigraphe ORIGINI AVG. ut alibi diximus. Huc refer & alterum Gallieni nummum inscriptum, ΕΦΕCΙΩΝ ΓΝΕΩΚΟΡΩΝ, cum Diana venatrice, quæ spiculum humeris gerit, cum apri spoliis: e Cimelio Regio.

Pag. 176. v. 16. Utrumque hunc nummum. *Lege*, Postremum hunc nummum. *Ac superiores nummos, Neronis, Antonini Pii, & M. Aurelii, inscriptos ea voce ΓΑΔΑΡΑ, ad Syriæ oppidum, de quo proxime antea dictum est, scito pertinere.*

Pag. 179. in ΓΑΛΑΤΩΝ. v. 19. e Cimelio Regio: *Adde*: Fuisse huic Pomponio Basso prænomen Ælium, ipsumque Cæsaris legatum extitisse, nummus alter Domitiani Principis admonet, ex eodem Cimelio: ΕΠΙ. ΑΙ. ΠΟΜ. ΒΑCCOΥ. ΠΡΕCΒΕΥΤΟΥ, cum effigie Jovis in monte stantis, quo situs regionis ejus indicatur.

Pag. 184. v. 8. adscribitur. *Adde*: In posteriore Getæ nummo,

- ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΙ. ΕΤ. ΣΛΕ. hoc est, ἔπος σλέ.
annus CCXXXV. signatur: ut & ejus urbis æram ab anno
 Urbis Romæ DCCXXXI. cœpisse necesse sit, quod Geta
 obierit post annos CCXXXV. hoc est, urbis Romæ DCCCCLXV.
 & a Germanico, qui Tiberii fuit ex fratre nepos, nomen
 accepisse haud potuerit, qui cum veneno extinctus sit,
 M. Junio Silano, L. Norbano Coss. cum annum ageret
 XXXIV. nasci ante annum Urbis DCCXXXVI. aut sub-
 sequentem, haud potuit. Præfert hic nummus gallum
 gallinaceum: prior Severi, Dianam venatricem.
- Pag. 184. v. 20. E Cimelio pariter Regio. *Adde*: Similis alter
 ejusdem Principis, ejusdemque Prætoris, in quo leonem
 Hercules præfocat, ΕΠΙ. ΑΙΑ. ΑΡΙΣΤΟΝΕΙΚΟΥ.
 ΓΕΡΜΗΝΩΝ.
- Pag. 191. v. 4. *Manfoua*. *Adde*: Si quis nihilominus hunc
 quoque nummum ad Heliopolim Syriæ, de qua statim
 dicemus, referre malit, id si quo idoneo probet argu-
 mento, haud ægre sane assentiemur.
- Pag. 193. v. 23. Chalciæci, *lege*, Chalciœcæ.
- Pag. 201. v. 5. In eo nummo mulier, *lege*, In simili num-
 mo Regiæ Gazæ mulier.
- Pag. 211. v. 4. Ἱεραπολίτης. *Adde*: Hæc *Hierapolis ad Mæan-*
drum dicta, in vetusta inscriptione, quam Holstenius
 attulit, ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΗΣ ΠΡΟΣ
 ΜΑΙΑΝΔΡΟΝ. ΠΟΤΑΜΟΝ.
- Pag. 220. v. 20. *Proconsule*. *Adde*: Prætoris adjectum nomen,
 sed vitiatum: ΒΑΣΙΛΙΔΟΥ. ΛΙΤΗΑΜΕΝΟΥ.
- Pag. 249. v. 14. nec vestigium est. *Adde*: Pontificis nomen
 in hoc nummo, quem explanamus, adjectum: ΕΠΙ. ΑΡΧ.
 ΑΥΡΗ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ. *Sub Pontifice Aurelio Dionysio*.
- Pag. 256. v. 1. Γολγία. *Adde*: Mirum tamen, in altero Catulli
 carmine, quod *In Annales Volusi* inscribitur, hosque præ-
 ter ceteros versus habet:

Quæ sanctum Idalium.....

Colis, quæque Amathunta, quæque Golgos:

Mirum, inquam, libros omnes manu exaratos, Vossio
 teste, *Colchos* exhibere, non *Golgos*: quanquam de Gol-
 gis Theocritus, Sapphoque, quos Catullus exscribit hoc

loco, consentiunt. Plane ut utramque appellationem ei oppido fuisse communem haud temere forsân existimare possis.

Ibid. v. 35. ex averfa parte, ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ. *Adde:* Sed in priore ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ potius legi putem oportere, quod in integriore nummo nuper animadvertimus: ut sit nomen illud mutæ cum fratre caritatis argumentum. Vide ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ *Cilicia.*

Pag. 260. v. 9. *Sub Cornelio Lupo.* *Adde:* Ut in nummo ΚΥΜΑΙΩΝ inferius legimus, ΕΠΙ. ΚΟΡ. ΛΟΛΛΙΑΝΟΥ. *Sub Cornelio Lolliano.*

Pag. 271. v. 32. Vide ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ. *Adde:* Nummum tamen alterum deinde vidimus integriorem, in quo non ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ, sed ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ, quod Prætoris nomen, apertissime scriptum erat: ex quo prior ille nummus forte refingendus, quem in ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ Æolidis nummis attulimus.

Pag. 278. v. 13. ΒΙΟΦΑΝΤΟΣ, *lege*, ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ.

Pag. 282. v. 9. Σεβαστὸς καὶ παῖτα. *Adde:* Atque insigne quidem hujus beneficii monumentum nummus est, e Museo S. Genovesæ, in quo nudum Augusti caput, ex parte una, cum epigraphe, ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥ: Polemonis diadematum ex superficie altera, adjecta pariter epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ. Et hujus uxor in nummo Tiberii, ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΠΥΘΟΔΩΡΙΣ vocatur, de qua Strabo perhonorifice lib. cit. pag. 555. ubi hanc ævo suo, hoc est, Tiberii principatu, regnum administrasse, cum filio, prodit.

Pag. 286. v. 22. *Dacicus.* *Adde:* E Cimelio Regio nummi duo æram Urbis ejus adjectam habent: alter, ΒΞΡ. hoc est, annum CLXII. alter, ΓΞΡ, hoc est, CLXIII. quibus anni Urbis Romæ respondent DCCCLI. & DCCCLII. Trajani fere primus & secundus.

Pag. 287. v. 8. *Hist. Regum Syriae*, pag. 262. *Adde:* Est & e Cimelio Regio.

Pag. 291. v. 33. in nummo quem vidimus, *Adde*, in Cimelio Regio.

Pag. 293. v. 25. in Lacon. pag. 107. *Adde.* At sunt qui

ΛΙΜΥΡΕΩΝ in eo Gordiani nummo legant, forte sincerius: ut spectet is ad oppidum Lyciæ, de quo Stephanus: Λίμυρα, πόλις Λυκίας, ἐπὶ Λιμύρου ποταμοῦ· ὁ πολίτης Λιμυρῶς. Plinius, lib. v. sect. xxviii. in Lycia: *Limyra cum amne, in quem Arycandus influit.* Vide Plinianas notas. Pagina nummi altera Fortunæ vel Abundantiæ iconem exhibet.

Pag. 294. v. i. ΔΟΓΓΟCTA ΔΗΤΩΝ. *Adde:* Caput Apollinis hic nummus ex parte una præfert: ex altera, tripodem.

Pag. 308. v. 4. aliique. *Adde:* Firmat egregie conjecturam nostram idem Hyginus in Astron. Poët. cap. xxxvii. *Argo. Hanc navim factam Pindarus ait in Magnesia, oppido, cui Demetrias est nomen. Callimachus autem in iisdem finibus ad Apollinis Aëtii templum, quod Argonautæ proficiscentes statuisse existimantur in eo loco qui Pagasæ vocatur, ideo quod navis Argo ibi primum compacta dicitur, quod est Græce παγαῖσαι. Homerus hunc eundem locum in Thessaliæ finibus esse demonstrat. Quod tamen Hyginus in Magnesia putat esse Pagasas oppidum, egregie sane hallucinatur, cum ceteri ab eo Geographi dissideant. Est in Thessalia oppidum Pagasæ, idem postea Demetrias dictum: distita inde millium sane plurium intervallo Magnesia, quæ est annexa Thessaliæ.*

Pag. 314. v. 24. & apud Seguinum, pag. 128. *Adde.* Sed Neronis verius, quam Othonis, nummus ille artis hujus peritis videtur, & quod radiato capite nusquam visus in nummis Otho, nec sine Μάρκου fere prænomine.

Pag. 318. v. penult. Μεδίων. *Adde:* Ex parte altera, caput Apollinis. E Cimelio Regio.

Pag. 330. v. 28. apud Spanhem. pag. 305. *Adde:* In aversa nummi ærea, intra coronam querneam, ΘΛΑΣΤΟΣ. ANEΘΗΚΕΝ. *Thlastus posuit.*

Pag. 332. v. 33. OMNIVM GENTIVM, *Adde,* & DEBELLATORIS GENTT. BARBARR. quo in nummo Constantinus ex equo barbarum hasta confodit.

Pag. 334. v. 13. tom. 111. pag. 11. *Adde:* Et in Cimelio
G G g iij

Regio Julix Domnæ tertius, cum Dianæ venatricis effigie, eodemque Prætore.

Ibid. v. 20. E Cimelio Regio. *Adde*: Circumfertur & alter huic fere similis, in quo figuræ tres stant, seu tria Numina, quibus arcis illius tutela commissa, cum epigraphæ, ΘΕΟΙ ΑΚΡΑΙΟΙ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ, *Dii Arcis Præsides, vel Custodes, Juppiter, Pluto, Neptunus, ut quidem arbitramur: vel Juppiter, Vesta, Pallas, ut videre nobis olim videbamur. Θεοὶ ἀκραῖοι qui sint, ex Pol- luce accipe, lib. ix. cap. v. Τὰ ἃ δημόσια, ἀκρόπολις: ἡ δὲ ἀκρον ἀνείποις καὶ πόλιν καὶ ἄνδρ' ἐν αὐτῇ θεοῦς, ΑΚΡΑΙΟΥΣ ἘΠΟΛΙΕΙΣ. Publica autem sunt, acropolis, quam & arcem dixeris & urbem: Deosque qui in ea sunt Arcis Urbisque Custodes.*

Pag. 338. in Νακρασέων, v. ult. de qua suo loco diximus. *Adde*: Hæc ipsa Nacrasus est, quam Cariæ Stephanus adjudicat, quod fuere nempe olim, ut ex Strabone monuimus in Plinianis notis, Lydiæ Cariæque fines incerti permixtique. Νάκρασος, inquit Stephanus, δῆμος καὶ πόλις Καρίας. . . ὁ πολίτης Νακρασεύς. Ubi vel ex serie litterarum legi constat oportere, Νάκρασος, & Νακρασεύς. Antecedit enim Νάϊωθ, subsequitur proxime Ναχολία.

Pag. 341 v. 3. Σεβασή. *Adde*: In simili nummo legunt alii infeliciter, NE. ΓΑ. ΚΑ. CE. pro NE. ΠΑ. ΚΑΙ. CE. Νεάπολις Παλαστίνης καὶ Σεβασή. Serapis stat in eo nummo cum Ifide.

Pag. 346. v. 15. Antonini Pii alter. *Adde*. Tradit Memnon apud Photium in Bibl. cod. ccxxiv. cap. xliii. nomen traxisse hoc oppidum a Naïde nymp̄ha, cui Nicæa nomen, Sangarii & Cybeles filia, ex qua Bacchus Satyrum aliosque liberos creavit. Αὐτῇ ἢ ἡ πόλις ἢ Νίκαμα, πλὴν μὲν κληθῆσιν ἄλλοι ἀπὸ Ναιίδος νύμφης ὄνομα λαχούσης τῆ Νίκαμα, . . . Διόνουσος αὐτῇ ὅτι μίμνυται, καὶ παῖδας ἐξ αὐτῆς φύει Σάτυρον τε καὶ ἑτέρας. Sed ab uxore Lysimachi Nicæa nomen traxisse Strabo mavult, ut dicemus inferius.

Pag. 354. v. 29. *Antipatri filia fuit* &c. *Adde*: Sed frustra conjecturæ indulgemus, ubi rem plane decidit Memnon historiarum scriptor, apud Photium in Bibl. cod. ccxxiv.

cap. XLIII. ubi conditam Nicæam ait a Nicæensibus, qui in Alexandri exercitu fuerunt, & post ejus interitum, cum patriam receperunt, hac urbe a se condita & frequentata, in civitatem coaluerunt. Εἴργον ᾧ (Νίκαμα) γερονὸς Νικαμέων, τῶς μὲν Ἀλεξάνδρου μὲν συστρατευσάντων, μὲν ᾧ τὸ ἐκείνου θάνατον, καὶ ζήτησιν πατρίδος ταύτης τε κτισάντων καὶ συνοικισαμένων.

Pag. 356. v. 6. apud Gruterum. *Adde*: Inter Orthodoxos Præsules, qui Paulum Samosatenum e sede depulerunt, Βωλαῖος epistolæ ad eum scriptæ præfigitur.

Pag. 366. v. 7. ΕΠΙ. CTP. *lege*, ΕΠΙ. ΓΡ. Et mox, *Sub Pratore*, *lege*, *Sub Scriba*.

Pag. 371. v. 20. Antonini Pii & Caracallæ, quos vidimus. *Lege*, Antonini Pii, quem vidimus.

Pag. 377. v. 3. Mediobarbus, pag. 407. *Adde*: Quod si cui magis RECEPTOR ORIENTIS, quam RECTOR arriserit, assentiar sane lubens, vel eo nomine, quod Aurelianus ipse hunc sibi ad Zenobiam scribens titulum arrogat, apud Vopiscum, pag. 218. *Aurelianus Imperator Romani Orbis, & Receptor Orientis, Zenobia, ceterisque, quos societas tenet bellica.*

Pag. 395. v. 8. Δ. ΕΞΟΥΣΙΑΣ. *Adde*: Prioribus istis ΠΕΡ, urbem signari Pergamenorum, vel ex simili nummo Sabinæ liquet, in quo inscriptio hæc ambitum nummi cingit, ΚΟΡΩΝΙΚ. ΕΠΙ. CTP. ΠΟΛΛΙΩΝΟΣ. Mulier stolata mediam obtinet arcam: litteris hisce ad latus adjectis simili modo:

Π

Ε

Ρ.

Pag. 397. v. 17. *invisit Apollo*. *Adde*: Hinc & ipsum Incarnationismysterium, quo apparuit in carne Deus, Athanasius, lib. de Salvat. adventu, & Basilius epist. LXV. & in Psalm. XLVIII. τὸ ἐν σαρκὶ ἐπιδημίας vocant: Gregorius Nazianzenus, orat. xxxviii. ἐπιδημίας Θεοῦ πρὸς ἀνθρώποις appellat.

Pag. 400. v. 16. in Æolide: *Adde*: Vicinam Pergamo Perperenen fuisse Galenus ait, lib. de cibis boni malique succi.

Pag. 405. v. 20. alibi monuimus. *Adde*: Est enim istud L. I A. pro *λυκέωντος* id, sive *ἑδεχέτου*. Fuit utique hic mos civitatibus in nummis anni signandi, seu Augusti principatus, sive æræ suæ, præfixa voce ΕΤΟΥΣ, vel ΕΤΕΙ, vel syllaba ΕΤ. quæ ἔτος valet: vel denique adscita in eum usum priore littera ejus vocis *λυκέωντος*, cujus vis est eadem ac potestas. Sed Romanam potius litteram adscivere, quam Græcam, tum forte ut iis adularentur, quorum induere mores ex parte aliqua videri vellent: tum idcirco, (id quod est vero propius) quod litteræ Græcæ Λ vel Ε, si singulares forent, minus ad hos usus aptæ atque idoneæ futuræ fuissent, cum pro numeralibus notis accipi sæpenumero, non sine rei Chronologica dispendio, possent. Singularibus autem litteris vocem eam, quæ annum sonat, in exigua nummi area exprimi, ex usu fuit. In hoc præterea nummo Serapidis caput insculptum, cum ibide, Ægyptii cæli peculiari alite, de qua Plinius lib. x. sect. xl. *Invocant & Ægyptii ibes suas contra serpentium adventum, &c.* Vide quæ ibi diximus.

Pag. 422. v. 11. cum sit perspicue ΠΡΟΔΙΟΝ. ΚΛ. *Adde*: nec mos sit in nummis usquam appellari simul viros duos, qui pariter Ἀρχιερεῖς forent.

Pag. 430. v. ult. Σαΐτιλως nequit, *Adde*, sed Σαΐτηνός tantum, per unicum T: ac ne istud quidem gentile, sed possessivum. -

Pag. 434. v. 4. cum pavonibus. *Adde*: Athenæus, lib. xiv. pag. 655. Καὶ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῶν Σαμίων τὰς ἑστίν. *Sami pavone monctam signant.*

Ibid. v. 25. vir eruditus. *Adde*: Sed & simpliciore sententia NOVI SOLES dici videntur, ut Novus Bacchus, Caracalla, Nova Ceres Sabina, Nova Juno Livia, Nova Venus Julia, a Mytilenæis appellantur, aliique ab aliis, ut suo loco diximus.

Pag. 439. v. 28. Κηθησιέων. *Adde*: Nummus iste elegantior cum Æsculapio & Hygia, in Cimelio Mediceo servatur, epigraphæ integra, ΚΗΒΗCCEΩΝ. ΕΠΙ. ΑΥΡ. ΜΑΡΚΟΥ. ΑΡΧ. ΠΡΩ. ΤΟ. Β. Hoc est, Ἐπὶ Αὐρηλίου Μάρκου

Μάρκου Ἀρχιερέως πρώτου τὸ β. *Sub Aurelio Marco Pontifice primo iterum.*

Pag. 455. v. 25. ad annum indicat. *Adde* : Habet autem Aureliæ cognomen a L. Vero, dum Parthis bellum inferret : (nam is a T. Aurelio Antonino adoptatus, in gentem Aureliam transierat :) Septimiæ, a Severo.

Pag. 470. v. 3. bipennem. *Lege*, bipennem. *Qui error & in pag. 160. irrepfit.*

Pag. 472. v. 16. Solentini. *Lege*, Soluntini : *quanquam & Solentinos libri quidam præferunt.*

Pag. 473. v. 16. lib. xiv. pag. 653. *Adde* : Ad Στάσιον certe, quæ Stephano Persica civitas appellatur, cujus gentile nomen Στάσιος est, non Στάσιος, minime putem posse commode ablegari.

Pag. 481. v. 13. appellatur. *Adde* : Palmifera autem ea est, ut pleræque e Cycladibus insulæ : quare & in nummo palmæ iconem insculptam præfert. De Io insula, quæ pariter palmam in nummis exhibet, suo loco diximus. De Delo autem, cui vicina Syros est, Plinius lib. xvii. sect. lxxxix. *Nec non palma Deli ab ejusdem Dei (Apol-
linis) ætate conspicitur.* Nihilominus ut originem suam potius Syrii declararent, a Phœnicibus scilicet, quorum insigne φοῖνιξ palma est, idcirco hanc nummis insculpsisse arbitror. Apud Homerum certe Phœnices in hac insula anno integro commorati, Ctesii regis inde pellicem abduxerunt, quæ & ipsa Phœnissa fuit, Sidone nata, ex Arybante : Odyss. 6. v. 402.

Νῆσός τις Συείη κυκλάσκειται, εἴπου ἀκούεις,

Ὀρτυγῆς κατ' ἄρ' ἔστιν, ὅθι προπαί' Ἡελίοιο.

Ἐνθα δὴ δύο πόλεις, δίχα δ' ἐσφισι πάντα δίδασται.

Τῆσι δ' ἀμφοτέρησι πατέρ' ἐμὸς ἐμβασίλωε

Κτήσιος Ὀρμυρίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.

Ἐνθα ἢ φοίνικες ναυσίκλυτοι ἤλυθον ἄνδρες

Τρωέται, μὲν' ἀζόντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ.

Ἔσκε ἢ παρὸς ἐμοῖο γυνὴ φοίνιας ἐνὶ οἴκῳ &c.

Et ibi forte fuerunt Phœnicum libri, ex quibus Syrius Pherecydes doctrinam compilasse suam perhibetur. Suidas, loco cit. *nullo eum ait præceptore usum, ἀλλ' ἑαυτὸν*

ἀσκήσαι, κτησαίμενον τὰ Φοινίκων Σπύκρυφα βιβλία, *sed suo Marte profecisse, postquam reconditos Phœnicum libros comparasset.*

Pag. 490. v. 7. *qua filio contigit.* Adde: Rem narrat aliter Conon, apud Photium, in Bibl. cod. CLXXXVI. cap. XXVIII.

Pag. 503. v. 23. M. Aurelii. Adde: Herculem hic nummus sedentem exhibet.

Pag. 504. v. 2. iidem. *Lege, eadem.*

Pag. 507. v. 36. ab Alexandro Magno. Adde: Inter oppida ab eo Principe condita, censetur istud in Chronico Alexandrino, ut vocant, ad annum alterum Olympiadis CXIII. Ἀλεξάνδρεια ἢ ἐπὶ Τρωάδος.

Pag. 513. v. 9. ut opinor, sedet. Adde: Sed & referri forte sat commode hi nummi possunt ad urbem Pisidiæ Τύρριον, cujus mentio in Notitiis Eccles. pag. 19. 29. & 51.

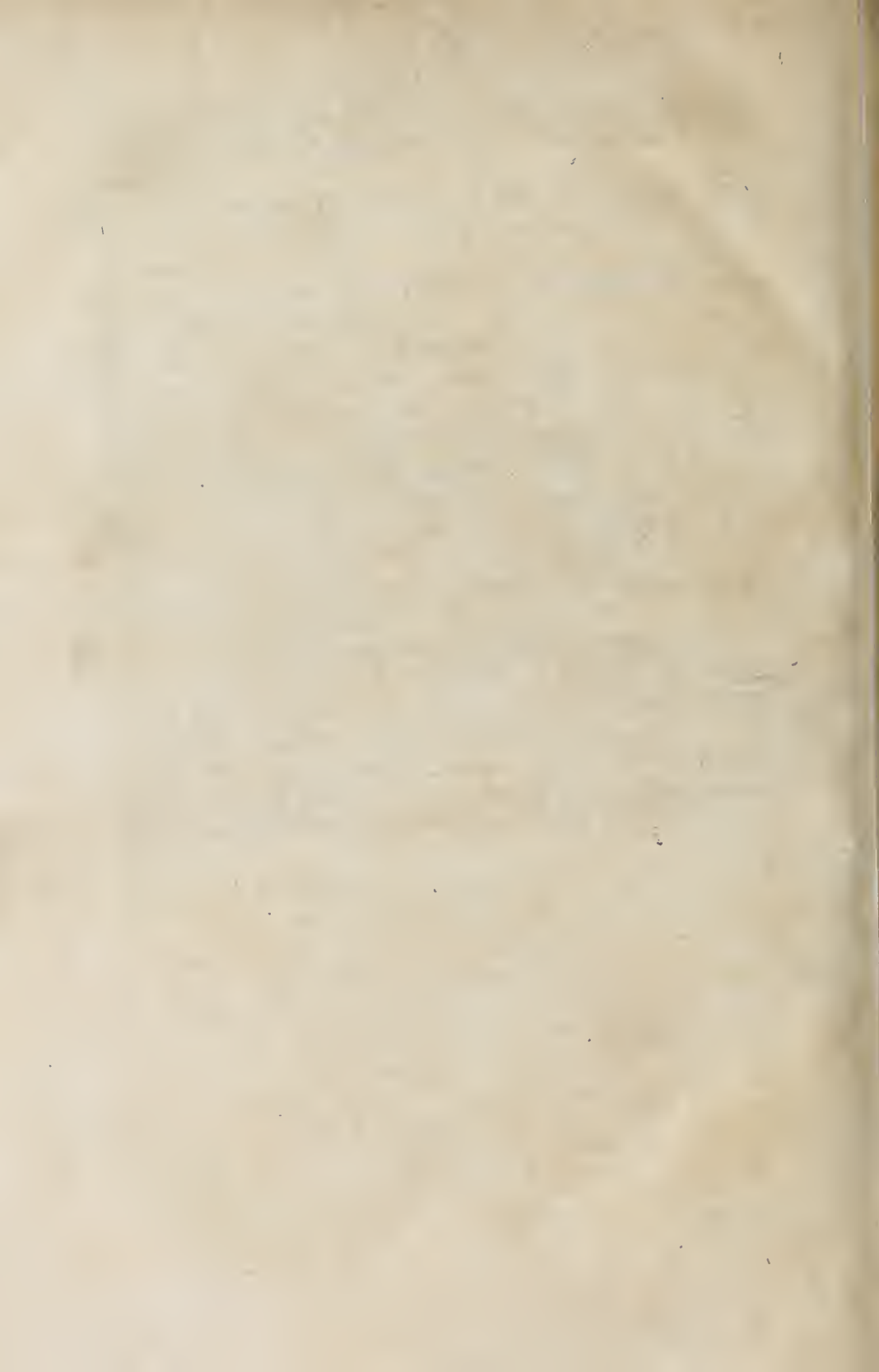
Pag. 519. v. 1. Phrygiæ volunt. Adde: Holsteniumve, qui cum Augusta Ciliciæ.

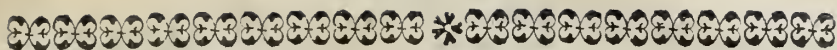
Pag. 521. v. 3. Juno pronuba. *Lege, Juno velata.*

Pag. 527. v. 29. certamina indicantur. Adde: Hallucinantur ii graviter, qui nummum hunc ad Cæsaream Philippi, Holstenium secuti, referri putant oportere.

Pag. 539. v. 12. circumdatum. Adde: Quid quod & in usum venit ex Syriæ Chalcide oriundos Χαλκιδίς nuncupare? Sic enim Iamblichus Philosophus Χαλκιδίς dicitur, alique.

Pag. 539. v. 3. nostræ. *lege, nostræ.*





I N D E X

CÆSARUM, ET AUGUSTARUM,

Quorum in hoc volumine nummi explanantur.

CAIVS IVLIVS
CÆSAR Dictator.

Ægyptus.
Alexandria.
Cæsarea *Mauretania*.
Casilinum.
Ilium.
Valentia *in Calabria*.

LEPIDVS Triumvir.

Alexandria.
Cabellio.
Κάρον.

M. ANTONIVS
Triumvir.

Alexandria.
Cæsarea *Cappadocia*.
Τειροπολιῶν *Syria*.

AUGVSTVS CAESAR.

Accis.
Aciium.
Ἀλαξανδέων.
Alexandria.
Ἀλιθέων.
Ἀμφιπολιῶν.
Antiochia *Syria*.
Aramia *Phrygia*.
Apollonia *Epiri*.
Armenia.
Asia.
Ἀσκληπιῶν.
Aurica.
Ἀππάλειων.
Babba.
Berytus.
Bilbilis.
Bonna.
Βυβλίων.
Βυζαντιῶν.

Cæsarea *Mauretania*.
Cæsarea *Philippi*.
Calaguris.
Carthago nova.
Celsa.
Corduba.
Corinthus.
Δαμοσικινῶν.
Διοσευριῶν.

Ebora.
Emerita.
Ergavica.
Forum Julii.
Gabii.
Gades.
Γορτυνῶν, *νεῖρο Κρητῶν*.
Hispalis.
Hispania.
Hercavonia.
Ilerda.
Ilipense Mun.
Italica.
Julia Traducta, *in Baetica*.

Κλαζομενῶν.
Κισσῶν.
Κρητῶν.
Κυδοιαιῶν.
Κυρλίην.
Κώων.
Λαοδικέων *Caria*.
Lugdunum.
Μαρωσιῶν.
Μεσσαῶν.
Μιλισῶν.
Μυλασῶν.
Nemausus.
Νιόπολις *in Epiro*.
Ἄρθωσιῶν.
Osca.
Parthia.
Patrae.
Πεταριδιῶν.
Περγαμηνῶν.

Philippi.
Ptolemaïs *Phoenices*.
Sebaste *Palestinae*.
Sebasteni *Tectosages*.
Σεργεσιῶν.
Segobriga.
Sicilia.
Σιδωνῶν.
Σμυρναίων.
Tairaco.
Τηνῶν.
Toletum.
Τειροπολιῶν *Syria*.
Turiaso.
Valentia *in Hispania*.
Visontium *in Hispania*.
Φιλαδελφείων *Lydia*.
Φιλιπποπολιῶν *Thracia*.

IVLIA Augusti conjux.

Ἀλαξανδέων.
Hispalis.
Θεσσαλονικέων.
Κλαζομενῶν.
Μυπλωναίων.
Σιδωνῶν.
Σμυρναίων.

IVLIA Augusti filia.

Μυπλωναίων.

CAIVS Augusti F.

Ἀλασκικισιῶν.
Arabriga.
Arelate.
Βαλαντιῶν.
Βυζαντιῶν.
Carthago nova.
Dactonium.
Δαφνουσίαν.
Γλιωσικῶν.
Hispalis.

INDEX

Θεσιβίων,
 Juliobriga.
 Κεφαλοισιδίων.
 Lugdunum.
 Μεδουρείων.
 Norba.
 Παμφυλίων.
 Salduba.
 Σικυθίων.
 Σμυρναίων.
 Φαλαίων.
 Φρυγίων.

CAIVS & LVCIVS *Cæsares.*

Bracara.
 Julia Traducta, *in Batica.*
 Norba.

TIBERIVS CÆSAR.

Abdera Hispaniæ.
 Ἀμφιπολιῶν.
 Antiochia Syria.
 Apamea Phrygia.
 Ἀρχαίων.
 Asia propria.
 Aſta.
 Ἀπυλίων.
 Augusta Prætoria.
 Augusta Tiberiana.
 Augusta Vindelicorum.
 Burdova.
 Cæsaraugusta.
 Calaguris.
 Cæſcantum.
 Celsa.
 Clunia.
 Corduba.
 Dertona.
 Dertosa.
 Ἐδεσσα.
 Emerita.
 Ergavica.
 Fidentia.
 Gades.
 Γορτυνίων, *νεβο Κερπῶν.*
 Graccuris.
 Ἰεραπολιτῶν Phrygia.
 Hercavonia.
 Illici.
 Italica.
 Κρητῶν.
 Κυδωνιαῶν.

Κῶων.
 Λαμπυριέων.
 Leptis
 Lobetum.
 Μερμερσιέων.
 Narbo Martius.
 Olcastrum.
 Olca.
 Oficerda.
 Olſonaba.
 Philippi.
 Πελυβίων.
 Πρεσπιτῶν.
 Ratic.
 Rauraci.
 Roma.
 Saguntum.
 Salona.
 Segisama.
 Segobriga.
 Σικυθίων.
 Σμυρναίων.
 Tarraco.
 Turuomenium.
 Τιβουριέων.
 Turiaſo.
 Utica
 Φασηλιτῶν.
 Χυσαορείων.
 Ψαμμάθωντων.
 Ὠφιδιῶν.

DRVSVS Tiberii *ex Agrippina F.*

Hispalis.

NERO CLAVDIVS

DRVSVS, Tiberii *Imp. frater.*

Rhenus.
 Σαρδηνίων.

GERMANICVS, *Neronis Claudii Drusi F.*

Biſcargis.
 Germania.
 Γορτυνίων.
 Hispalis.
 Italica.
 Σαρδηνῶν.
 Ταυραγίων.

CAIVS CALIGVLA, CÆSAR.

Accis.
 Αἰζαντιῶν.
 Ἀσπληθνῶν.
 Βαρυλιτιῶν.
 Cæsaraugusta.
 Ἰεραπολιτῶν.
 Μιλισίαν.
 Olca.
 Segobriga.
 Σελευκίων *in Syria.*

DRVSILLA, Germanici *Filia, Caligula soror.*

Μιλισίαν.

IVLIA Germanici filia, *Caligula & Drusilla soror.*

Μυτιληναίων.

CLAVDIVS CÆSAR.

Αἰγείων.
 Αἰζαντιῶν.
 Ἀλικουσιῶν.
 Ἀμασειας.
 Ἀμβασπιῶν.
 Antiochia Syria.
 Ἀρχαίων.
 Ἀρχαίων.
 Archelaïs.
 Ἀσκαλωνιῶν.
 Babba.
 Bedunia.
 Britannia.
 Βυβλίαν.
 Cæsarea Mauretania.
 Camalodunum.
 Corduba.
 Corinthus.
 Γαβαλιῶν.
 Ἰεραπολιτῶν Phrygia.
 Julia Traducta *in Mauretania.*
 Καδουσιῶν.
 Κλαζομενίων.
 Κοπιδίων.
 Κυδωνιαῶν.
 Κυρρίων.
 Laus Julia Nova.
 Μιλισίαν.
 Mirobriga.

C Æ S A R U M, &c.

Nebriffa.
 Νικομηδείων.
 Παρεμφοπῶν.
 Ραττα.
 Perga.
 Philippi.
 Ptolemæis Phœnicæ.
 Ῥοδίων.
 Sabaria.
 Salona.
 Σαρδηνῶν.
 Σιδωνίων.
 Σικαδίου.
 Σικεφάγων.
 Σμυρναίων.
 Tucci.
 Φαεθωσιπῶν.

AGRIPPINA Claudii conjux.

Ἀκρωσιῶν.
 Ἴεραπολιτῶν Phrygia.
 Κοπιναίων.
 Μιλυσίων.
 Φρυγίων.

BRITANNICVS, Claudii ex Messalina F.

Ἀλαβανδίων.
 Νικομηδείων.

NEROCÆSAR.

Actium.
 Africa.
 Agrippina Colonia.
 Antiochia Syria.
 Antium.
 Ἀπομωνιρεπιτῶν.
 Ἀραβίων.
 Araufio.
 Ἀρεθουσιῶν.
 Ἀργείων.
 Afta.
 Attubi.
 Babba.
 Βορσθέρης, id equi nomen.
 Cafarea Cappadociæ.
 Corinthus.
 Δικμοσκηνῶν.
 Ἐφεσίων.
 Forum Julii.
 Γαδουριῶν.
 Γαδούρων.

Γαλαπῶν.
 Ἰουλιέων Αἰκουεραῶν.
 Καρχηδονίων.
 Κισσινδρέων.
 Κεσσαίων.
 Κουαπιτῶν.
 Λαοδικίων Caria.
 Μεσσηνίων.
 Μαρωσιπῶν.
 Μητροπολῶν Phrygia.
 Μυρναίων.
 Νικέων Bithynia.
 Ὀλυμπίας.
 Ostia.
 Parthia.
 Ραττα.
 Ρορφορειπῶν.
 Ῥοδίων.
 Roma.
 Σελασιέων.
 Σιδωνίων.
 Σιδωνίων.
 Σμυρναίων.
 Taurinum.
 Τητῶν.
 Τεμπολιτῶν Syria.
 Vienna in Gallia.
 Vifo.
 Φαλωριπῶν.
 Φρυγιῶν.

POPPEA Neronis uxor.

Antiochia Syria.
 Περονίων.

GALBA.

Alexandria.
 Aftigi.
 Avenio.
 Barbefula.
 Barcino.
 Bargiacis.
 Clunia.
 Δοσκυλιπῶν.
 Deobriga.
 Gallia.
 Κλυπιέων.
 Κυρρίων.
 Laccobriga.
 Numantia.
 Patrae.
 Pax Julia.
 Roma.

Σαλμαλιτῶν.
 Salmanrica.
 Talabriga.
 Tolofa.
 Visontium.

OTHO.

Alexandria.
 Carrenna.
 Μαρωσιπῶν.
 Πλιθουσιπῶν.

VITELLIVS.

Μακεδονίων.

VESPASIANVS.

Ἀθήναιων.
 Ἀβουλαίων.
 Αἰγάριων.
 Alexandria.
 Ἀλίσσαριαίων.
 Amanobrica.
 Aquæ Sextiæ.
 Aquileia.
 Babba.
 Δαμυλιέων.
 Εὐπατειδίων.
 Ἐφεσίων.
 Ζελετιπῶν.
 Heraclea Pieria.
 Judæa.
 Ἰωταπιπτιῶν.
 Κασσανορειπῶν.
 Κυρρίων.
 Κοπιναίων.
 Λυπμαχιῶν.
 Νικέων Bithynia.
 Νικασειπῶν.
 Roma.
 Σαυλασινῶν.
 Σαρδηνάτων.
 Σμυρναίων.
 Stobensium.
 Treviri.
 Τυρρυσίων.
 Φελζίων.

DOMITILLA, Vespasiani conjux.

Ἀμφρουσιῶν.
 Μοριτιέων.

INDEX

TITVS, *Vespasiani F.*

Ἄβδηρῶν.
Ἄζωτων.
Alexandria.
Ἀντιοχείων.
Antiochia *Pisidia.*
Antium.
Archelaïs
Ἀσχαλωνιτῶν.
Βασσιρέων.
Bet-ugum.
Βουσειτῶν.
Caesarea *Philippi.*
Διοπολιτῶν.
Flaviopolis.
Γαδισίων.
Γάζα, ubi & Κρηπιαγῆς
Ζεύς.
Ζαρμέων.
Θαψία.
Θυρασιέων.
Ἰοπιτῶν.
Judaea.
Κελαδωνιάων.
Κησιφωπιῶν.
Κυανισίων.
Κυρήνη.
Λυκοθειέων.
Lyla.
Μαυρογοπιτῶν.
Μασσιωρασιέων.
Μεδιωνίων.
Munda.
Narona.
Neapolis *Samaritae.*
Nilus.
Παραπονίων.
Pitaurum.
Προξενοπολιτῶν.
Σαμφαίων.
Sinope.
Σιφωναίων.
Stobensium.
Troas.
Φαλασιέων.
Χαδισίων.
Ἦρειών.

DOMITIANVS,
Titi frater.

Ἀδμεθίων.
Ἀχεσιφειέων.
Alexandria,

Ἄραδιων.
Διδίων.
Ἐφείων.
Forum Julii.
Gades.
Germania.
Γεφυρασιανῶν.
Θασίων.
Jadera.
Ἰδαίου Διός.
Κιανῶν.
Κλάργος.
Κλαυδιουπολιτῶν.
Κρητῶν.
Λαοδικεῶν, *Caes Syria.*
Neapolis *Samaritae.*
Νικησιῶν Κιλικιανῶν.
Νικησιῶν Βιθυνικῶν.
Νικομηδείων.
Ὀξυρυχιτῶν.
Patria.
Πιδυσιέων.
Philippi.
Rhenus.
Ῥοδίων.
Sarmatia.
Σεπφοριανῶν.
Σμυρναίων.
Συντασιέων.
Τητῶν.
Τεξιασπολιτῶν.
Φαρισηιτῶν.
Φιλαδελφείων *Syria.*

LONGINA DOMI-
TIA, *Domitiani conjux.*

Ἐφεσίων.
Καδδωνίων.
Μαγνήτων & *Sipyle.*
Σμυρναίων.
Τητῶν.

IVLIA SABINA
Titi filia.

Θυαπειριώνων.

NERVA,

Ἀντικυρῶν.
Αύλιαντων.
Cossa.
Italia.
Judaea.
Λυπίων.

Μαγνήτων & *Sipyle.*
Παρθενοπολιτῶν.
Perga.
Παριθίων.
Ῥοδίων.
Roma.
Συντασιέων.
Σφικεῶν.
Ἦρειτῶν.

TRAIANVS,

Ἀδριανουπολιτῶν.
Adiabene.
Ægyptus.
Ἀγιοσιίων.
Arabia.
Ἀεισιθέων.
Armenia.
Ἀσχαλωνιτῶν.
Assyria.
Ἀπυαίων.
Babylonia.
Βαυαμυλωνίων.
Βεργιαίων.
Beytus.
Bithynia.
Βορυσθηνίης, *id equi nomen est.*
Βυζαντιίων.
Chaldaei.
Dacia.
Danuvius.
Deultion.
Δίχπυια Κρητ.
Δάσιων.
Euphrates.
Ἐφεσίων.
Γαλατῶν.
Ἠερακλιτῶν *Acarnania.*
Heraclaea *Ponti.*
Θαλακκηίων.
Ἰεραπολιτῶν *Phrygia.*
Ἰεραπολιτῶν *Syria.*
Italia.
Καλαχιδίων.
Καρυσιίων.
Κλασιίων.
Κοπλιτῶν.
Κρητῶν.
Κυζινητῶν.
Κυπριίων.
Κυρήνητων.
Λαοδικεῶν *Caes Syria.*
Μακρυδίων.
Μαγνησιωνίων.

CÆSARUM, &c.

Μιλυσίαι.
 Νεπολίαι.
 Νιχρηπώται.
 Νικοιυδέαι
 Νικόπολις *ad Istrum*.
 Nilus.
 Ostia.
 Pannonia.
 Parthia.
 Perga.
 Περγαυλιῶν.
 Περεισίαι.
 Ποδολεατῶν.
 Πρωσαίαι.
 Ptolemaïs *Phœnicæ*.
 Σαίτων.
 Σαμίαι.
 Σελευκίαι *in Syria*.
 Σεπφουλιῶν.
 Σιδητῶν.
 Σιδωσίαι.
 Sytia.
 Τιβερίαιαι.
 Tigris.
 Τειπολιτῶν *Syria*.
 Ulpia Trajana.
 Φοινησίαι.
 Χαλκιδίαι.

PLOTINA, Trajani
coniux.

* Αμασειανῶν.
 Μητροπολιτῶν *Phrygia*.
 Σαρδισιῶν.

HADRIANVS.

* Αβασ.
 Achaia.
 Ἀδριανουκρητῶν.
 Ἀδριανοπολιτῶν.
 Ægyptus.
 Ælia Capitolina.
 Africa.
 Ἀθινάαι.
 Ἀλαίαι.
 Alexandria.
 Ἀμασειανῶν.
 Antiochia *Syria*.
 Aramea *Phrygia*.
 Arabia.
 Ἀρσινόων.
 Asia.
 Ἀσχαλωντῶν.

Berytus.
 Βιζυλιῶν.
 Bithynia.
 Βιρυθιένης, *id equi nomen est*.
 Βεισιραιῶν.
 Britannia.
 Cæsarea *Palastina*.
 Cappadocia.
 Cella.
 Cilicia.
 Corinthus.
 Dacia.
 Dalmatia.
 Διοισσοπολιτῶν.
 Διοπολιτῶν.
 Δάροι.
 Ἐδουσίαι.
 Ἐλαίτων.
 Ἐορδία.
 Ἐρεμπολιτῶν.
 Eubœa.
 Ἐφεσίαι.
 Gades.
 Γάζα.
 Gallia.
 Germania.
 Γόργυς.
 Ζεφυριωτῶν.
 Ἡλείαι.
 Hispania.
 Θεσσαλία.
 Italia.
 Judæa.
 Καβασιτῶν.
 Κανθαίαι.
 Κιλικιοί.
 Κλαυδοπολιτῶν.
 Κοπλιτῶν.
 Κοροκλισιατῶν.
 Κρητῶν.
 Κυζικηνῶν.
 Λακεδυμονιοί.
 Λαοδικεῶν *Caria*.
 Libya.
 Lycia.
 Λυκοπολιτῶν.
 Μαβίται *ad Maandrum*.
 Μακεδόνων.
 Μαρωσιετῶν.
 Mauretania.
 Μεμφίτων.
 Μεγαλίτων.
 Mæsia.
 Μυλασίαι.

Μύλαιαι.
 Neapolis *Samaria*.
 Νεοχημαρέαι.
 Nicephorium.
 Νικαίαι.
 Νικομηδείαι.
 Nilus.
 Nonicum.
 Νυσαίαι *Caria*.
 Pamphylia.
 Pella.
 Perga.
 Περγαυλιῶν.
 Petra.
 Πηλυσιατῶν.
 Πίνδαμοι.
 Pincum.
 Πρωσπίαι.
 Roma.
 Σαίτων.
 Σαμοσαπέαι.
 Σαμφιρεωτῶν.
 Σαρδισιῶν.
 Sarmatia.
 Σάφαι.
 Σεβεινυτῶν.
 Σεθρζιτῶν.
 Sicilia.
 Σικυωνισιῶν.
 Syria.
 Τάβρου.
 Ταυριτῶν.
 Thracia.
 Τιβερίαιαι.
 Τραλλιανῶν.
 Τειπολιτῶν *Syria*.
 Τυανῶν.
 Φιλαδελφείαι *Lydia*.
 Φιλαδελφείαι *Syria*.
 Φιλαπτερίαι.
 Phrygia.
 Χαλκιδίαι.
 Ὀλυσίαι.

SABINA Hadriani
coniux.

* Αιζανιτῶν.
 Ἀμισσοι.
 Corinthus.
 Ἐλαίτων.
 Κυπρίαιαι.
 Μύλαιαι.
 Περγαυλιῶν.
 Σμυρναίαι.

INDEX

Τάροσιν.
Τήνων.
Φοινικίων.

ANTINOVΣ.

Ἀδριανέων.
Ἀδριανουπόλεως.
Ælia Capitolina.
Ancyra Galatia.
Ἀρχαίων Εὐμβριών.
Βιθυνίων.
Θυατεικῶν.
Ἰουλιέων.
Μητροπολιτῶν Phrygia.
Νικομηδείων.
Σμυρναίων.
Τάροσιν.
Τιανῶν.

L. ÆLIVS VERVS, Caſar.

Ἀμίσην.
Ἐφεσίων.
Κιβερητῶν.
Pannonia.

ANTONINVS PIVS.

Ἀλαοπεικῶν.
Ἀδριανουπόλεως.
Ælia Capitolina.
Αἰλικουπόλεως.
Alexandria.
Ἀμασειανῶν.
Ἀντιοχείων.
Antiochia Caria.
Antiochia Pisidia.
Ἀρχέων.
Armenia.
Aſido.
Ἀσκαλωνιτῶν.
Ἀσυλιέων.
Βεργιῶν.
Britannia.
Caſarangaſta.
Dacia.
Dienſis colonia.
Ἐμμησῶν.
Ἐφείων.
Γαβλιῶν.
Γαδμεριῶν.
Γάζα.
Ζευγματίων.
Ἰεραπολιτῶν Syria.

Ἰουλιέων Ἰβηρίας καὶ Λαοδικέων.
Italia.
Κερεταικῶν.
Κλαυδίουπολιτῶν.
Κυζικηνῶν.
Κυρρήσιων.
Κώων.
Λαοδικέων Caria.
Λαοδικέων Syria Caſes.
Λεοντοπολιτῶν.
Μαγδαλιτῶν.
Μακεδωνιατῶν.
Μαρεσσιῶν.
Μεγαρέων in Attica.
Μιριάων.
Μορφυεſtia.
Μυριανδραειῶν.
Μυριανῶν.
Neapolis Samaria.
Νηφλοπολιτῶν.
Νικησιῶν Bithynia.
Νικομηδείων.
Νυσαίων Caria.
Oea.
Ὄζυριγχιτῶν.
Παυταλιῶν.
Perga.
Περραιβῶν.
Πλατειουπόλεως.
Quadri.
Ῥοδίων.
Σαμίων.
Σωμοσιτίων.
Scythia.
Σελευκέων in Cilicia.
Σελευκέων in Syria.
Σιβιδουδίων.
Sicilia.
Σιδωνῶν.
Σιλλυέων.
Σμυρναίων.
Syria.
Τάροσιν.
Τιανῶν.
Tiberis.
Τραλλιανῶν.
Τειπολιτῶν Syria.
Troas.
Τυρέων.
Υψιλιτῶν.
Φιλιππουπόλεως Thracia.
Phœnice.
Ψοφιδῶν.

FAVSTINA Antonini Pii conjux.

Κυζικηνῶν.
Σωμοσιτίων.
Puella Faustinianæ, ver-
bo Italia.

M AVRELIVS AN- TONINVS Phi- loſophus.

Ælia Capitolina.
Αἰγείων.
Ἀμασεια.
Ἀμασειανῶν.
Ἀμφιπολιτῶν.
Antiochia ad Hippum.
Antiochia Pisidia.
Ἀψινθιῶν.
Apollonia ad Rhyndacum.
Ἀραβίων.
Ἀφροδιτιῶν.
Berytus.
Βιθυνῶν.
Bithynia.
Βυζαντιῶν.
Caſarangaſta.
Caſarea Palaſtina.
Caſarea Philippi.
Corinthus.
Δολιχειῶν.
Εὐμβριέων.
Ἐφείων.
Γαβλιῶν.
Γαδμεριῶν.
Germania.
Ζακυνθίων.
Ζευγματίων.
Θεσσαλονικέων.
Θηρέων.
Ἰεραπολιτῶν Phrygia.
Ἰεραπολιτῶν Syria.
Ilium.
Ἰουλιέων.
Italia.
Καδμῶν.
Καρχαδονίων.
Καμαρστίνης.
Καρρῶν.
Κερατῶν.
Κιανῶν.
Κιλικίων.
Κυζικηνῶν.

INDEX

PESCENNIVS NIGER.

Antiochia Syria.
Κασιάρειας Γερμανικῆς.

CLODIVS ALBINVS.

Γαδειριτῶν.
Lugdunum.
Σιδητῶν.

PESCENNIA PLAV- TIANA Albini conjux.

Φλαυῖοπολιτῶν.

SEVERVS.

Ἄβυθῶν.
Adiabene.
Ἄδειανέων.
Ἄδειανοπολιτῶν.
Ælia Capitolina.
Africa.
Ἄζωπῶν.
Ἀχερασῶν.
Ἀλικερασέων.
Ἀμασείας.
Ἀντιχείων *ad Euphraten.*
Antiochia Pisidia.
Ἀγχαλάων.
Aramea Phrygia.
Apollonia Epiri.
Arabia.
Ἀργείων.
Ἀσναίων.
Βιζυλῶν.
Bostra.
Britannia.
Βυβλίων.
Carthago.
Corinthus.
Δαμεισκηνῶν.
Διόχμιαςέων.
Eboracum.
Ἐλαίτων.
Ἐρμυρέων.
Ἐφεσίων.
Γερμανικῶν πόλεως.
Γερμῶν.
Hadrumetum.
Ἡλιοπολιτῶν *Ægypti.*
Heliopolis Syria.
Θεσσαλονικέων.
Θεσσαλῶν.

Ἱεραπολιτῶν Syria.

Ἱεργαμιαςέων.

Ilum.

Κασιάρειας Γερμανικῆς.

Καλαδιδίων.

Κομαίων Pisidia.

Κοκκυραίων.

Κῶων.

Λαοδικέων Syria *Coeles.*

Μαρκιανοπολιτῶν.

Μεσσαμβραίων.

Μηθυμναίων.

Μυθῶν.

Μυπλινῶν.

Νικόπολις *ad Istrum.*

Πάθμος.

Παυρωστειχῶν.

Parthia.

Patra.

Παυταλίας.

Perga.

Περγαμῶν.

Περινθίων.

Petra.

Περγυπαίων.

Ptolemaïs Phœnicis.

Ρυλίων.

Roma.

Σαλαλασινῶν.

Σαμοσατείων.

Σελγέων.

Σελυκέων *in Cilicia.*

Σιδητῶν.

Σμυρναίων.

Stobensium.

Τάρσου.

Ταυριανῶν.

Τητῶν.

Τύμωος.

Τειροπολιτῶν Syria.

Τυρόνων.

Ulpia Trajana.

Υπατινῶν.

Φιαλέων.

Φιλιπποπολιτῶν *Thraciæ.*

Φλαυῖοπολιτῶν.

IVLIA DOMNA, Severi conjux.

Ἄδυνέων.

Ἄδειανοθηρειτῶν.

Ἄδειανοπολιτῶν.

Ἄζωπῶν.

Antiochia

Κερεταίων.
Κυζικηνῶν.
Κομαίων.
Κυρρῆσιων.
Λαμψακηνῶν.
Λαοδικέων *Caria.*
Λεσβίων.

Μαυρονήσιων.

Mauretania.

Μελιτιπολιτῶν.

Μυπληναίων.

Νικαίων *Bithynia.*

Νικομηδέων.

Νικόπολις *in Epiro.*

Νικόπολις *ad Mesitum.*

Νυσαίων *Caria.*

Παυταλιῶν.

Περαθινῶν.

Πομπηίοπολιτῶν.

Περγυσέων.

Ῥαφία.

Roma.

Σαμίων.

Sarmatia.

Sebaste *Palaestina.*

Σιδητῶν.

Σμυρναίων.

Τάρσου.

Τητῶν.

Τύμωος.

Τραπυζοπολιτῶν.

Troas.

Tytus.

Φιλαδεφείων *Lydia.*

Φιλιπποπολιτῶν *Thraciæ.*

Φλαυῖοπολιτῶν.

Φακκέων.

CRISPINA *Commodi conjux.*

ἌΦροδισίων.

Βυζαντιῶν.

Γερεσῶν.

Γερμῶν.

Ἱεραπολιτῶν *Syria.*

Μαβίτιαν *a Selyo.*

Μεσσαυρειτῶν.

Μελιτιπολιτῶν.

PERTINAX.

Heliopolis Syria.

Τύμωος.

CÆSARUM, &c.

Antiochia *Pisidia*.
 Apollonia *Epiri*.
 Ἀρρεῖων.
 Ἀσιανῶν.
 Ἀσείων.
 Ἀφροδισείων.
 Berytus.
 Βοιατῶν.
 Βουβηλίων.
Cæsarea Cappadocia.
 Δαλδανῶν.
 Δαρδανῶν.
 Διοιοσπολιτῶν.
 Διόσπολις.
 Ἐλαϊτῶν.
 Ἐμισῶν.
 Ἐρμιονείων.
 Ἐυχερείων.
 Ἐφεσίων.
Heraclæa Ponti.
 Θεσσαλονικέων.
 Ἰεραπολιτῶν *Syria*.
Ilium.
 Ἰουλιοπολιτῶν.
 Καππαδοκίας Γερμανικῆς.
 Καρχηδονίων.
 Κιλικιανῶν.
 Κλαζομβίων.
 Κυπαριστιέων.
 Κυπρίων.
 Κώων.
 Λεονοπολιτῶν.
 Μαρμακοπολιτῶν.
 Μιλησίων.
 Μυωσίων.
 Μυριανῶν.
 Νικηέων Κιλικιανῶν.
 Νικηέων *Bithynia*.
 Παιονοπειριχτιῶν.
 Πιονιπῶν.
 Περγασέων.
Ptolemæi's Phœnices.
 Σαυθίλων.
 Σαρδανῶν.
Sebastæ Palæstina.
 Σελευκείων *in Cilicia*.
 Σερδῶν.
 Σιδητῶν.
 Σμυρναίων.
Stobensium.
Syria.
 Ταύριανῶν.
 Τημιετῶν.
 Τοπίρου.

Troas.
 Τρυφίων.
 Tygus.
 Τυαπιλων.
 Φλαυιοπολιτῶν.
 Φωκείων.

ANTONINVS CARACALLVS.

Ἀβελινῶν.
 Ἀδραμυτῶν.
 Ἀδριανοπολιτῶν.
Ælia Capitolina.
 Αἰγαλέων.
 Ἀλαβανδίων.
 Ἀλαβῶν.
 Ἀμασσίας.
 Ἀμισου.
 Ἀμυσειανῶν.
 Ἀμφιπολιτῶν.
 Ἀνθιδότος.
Ancyra Galatia.
Antiochia Pisidia.
Antiochia Syria.
 Ἀγχαλέων.
Aramea Bithynia.
Aramea Phrygia.
 Apollonia *Epiri*.
 Βαρυλιτῶν.
 Berytus.
 Bostra.
 Britannia.
 Βυζαντιῶν.
Cæsarangusta.
Cæsarea Bithynia.
Cæsarea Cappadocia.
 Carthago.
 Cœlium.
Comana Cappadocia.
 Corinthus.
 Δαμοσκιανῶν.
 Δειλιῶν.
 Deulton.
 Dienfis colonia.
 Διοσερετῶν.
 Δολιχειῶν.
 Ἐδεσσα.
 Ἐλαϊτῶν.
 Ἐμισῶν.
 Ἐφεσίων.
 Γαδαρέων.
Germania.
 Γερμλωνῶν.

Γυθεατῶν.
 Ζακυνθίων.
 Ζευματιῶν.
 Hadrumetum.
 Ἡλιουπολιτῶν *Ægypti*.
Heliopolis Syria.
Heraclæa Ponti.
 Θεσσαλονικέων.
 Θεσσαλων.
 Θυαπειριωνῶν.
 Ἰεραπολιτῶν *Syria*.
Ilium.
 Ἰουλιοπολιτῶν.
 Καρχηδονίων.
 Καρχηδωνῶν.
 Κιαιρῶν.
 Κιλίκης.
 Κλαυδοπολιτῶν.
 Κηφίων.
 Κορυνησίων.
 Κοπάτων.
 Κυζικιωνῶν.
 Κυπαριστιέων.
 Κυπρίων.
 Κυρήνηςων.
 Κωρυμωτῶν.
 Κώων.
 Λαοδικέων *Cælia*.
 Λαοδικέων *Cæles Syria*.
Laodicea Syria propria.
 Λεβεδίων.
 Μαβήτων *ad Maandrum*.
 Μαβήτων *a Sipylo*.
 Μακεδόνων.
 Μαρμακοπολιτῶν.
 Μαρωνιτῶν.
 Μασσαρητωνῶν.
 Μεθωνίων.
 Μητροπολιτῶν Ἰβηρίας.
 Μιδασέων.
 Μυλασίων.
 Μυπλωνίων.
 Νεοχμοσσερέων.
 Νικηέων Κιλικιανῶν.
 Νικομηδίων.
 Νικόπολις *ad Istrum*.
 Νικόπολις *ad Mesurum*.
 Νυσσέων *Cælia*.
 Ὀδηοσιτωνῶν.
 Παλμυρωνῶν.
 Parthia.
 Patra.
 Παυαλιωνῶν.
 Perga.

INDEX

Περραιμῶν.
Περσῶν.
Περσικοπολιτῶν.
Πλωσιπολιτῶν.
Πομπηιοπολιτῶν.
Προσαίων.
Προσίων.
Πρυμνησίων.
Ptolemais Phœnices.
Πυλίων.
Ραθία.
Ῥοθίων.
Roma.
Ῥυπέων.
Σαμίων.
Σαυσατιών.
Σαρδιανῶν.
Σελευκῶν in Cilicia.
Σελευκῶν in Syria.
Σερδικῆς.
Σιδητῶν.
Σικυωίων.
Sinope.
Σμυρναίων.
Stobensium.
Τάρσου.
Thracia.
Τιβεραιοπολιτῶν.
Τόμης.
Τοπίρου.
Τραϊανοπολιτῶν.
Τραλλιανῶν.
Troas.
Tyrus.
Υπατινῶν.
Φιλιπποπολιτῶν Thracia.
Φλαυίοπολιτῶν.

PLAVTILLA, conjux
Caracalla.

Αἰγυπτῶν.
Ἀχμισίων.
Ἑρμοιῶν.
Γάζα.
Ἱερικοπολιτῶν Phrygia.
Νικόπολις ad Istrum.
Σικυωίων.

GETA, Severi F. frater
Caracalla.

Ἀδριανοπολιτῶν.
Ancyra Galatia.
Ἀπῳτῶν.

Βυζαντίων.
Cæsaraugusta.
Corinthus.
Δαρδανίων.
Διουσειτῶν.
Ἐλαίτῶν.
Ἐφείων.
Γερμανικοπόλεως.
Ἱλίουπολιτῶν Ægypti.
Heliopolis Syria.
Hetaclæa Ponti.
Θελπουσίας.
Θυαπειρωτῶν.
Ilium.
Ἰουλιοπολιτῶν.
Καλαχιδίων.
Κλαζοιδρίων.
Κλειναιῶν.
Κυπαρισσιῶν.
Κυφρίων.
Laodicea Syria Cœles.
Λεβείων.
Μηθυμναίων.
Μυλασσην.
Ναζίων in Gracia.
Νεοχωστρέων.
Νιχημίων Bithynia.
Νικόπολις ad Istrum.
Νικόπολις ad Mesum.
Παυταλιωτῶν.
Perga.
Περραιμῶν.
Περσίων.
Προσαίων.
Πρυμνησίων.
Ptolemais Phœnices.
Σαμίων.
Σερδικῆς.
Σιδητῶν.
Σικυωίων.
Sinope.
Σμυρναίων.
Stobensium.
Στραβονικῶν.
Τοπίρου.
Τραλλιανῶν.
Tyrus.
Υπατινῶν.
Φιαλέων.
Φιλομηλέων.
Φλαυίοπολιτῶν.

MACRINVS.

Ælia Capitolina.

Ἀμφιπολιτῶν.
Βυζαντίων.
Cæsarea Cappadocia.
Cælium.
Deulton.
Ἔδουα.
Γαβαλέων.
Heliopolis Syria.
Hispella.
Κοπαιέων.
Μαρκιανοπολιτῶν.
Μητροπολιτῶν Phrygia.
Nepolis Samaria.
Νιχημίων Bithynia.
Νικόπολις ad Istrum.
Προσαίων.
Προσιέων.
Roma.
Τάρσου.
Tyrus.

NONIA CELSA,
Macrini conjux.

Αἰγυπτῶν.

DIADVMENIANVS,
Macrini F.

Ælia Capitolina.
Αἰγυπτῶν.
Antiochia Syria.
Cæsarea Cappadocia.
Κατθαβαλέων.
Κιανῶν.
Κολοφονίων.
Κυζικηνῶν.
Nepolis Samaria.
Νικόπολις ad Istrum.
Προσαίων.
Προσιέων.
Σαρδικῶν.
Tyrus.

ANTONINVS
ELAGABALVS.

Ælia Capitolina.
Αἰγυπτῶν.
Ἀλεξασατῶν.
Alexandria.
Ἀναζαρβέων.
Antiochia Pisidia.
Antiochia Syria.
Ἀσχαλωνῶν.
Berytus.

CÆSARUM, &c.

Βυβλίω.
 Βυζαντίω.
 Έδουα.
 Έμοσώ.
 Έουδαίω.
 Έφ.σαι.
 Γαβαλιτώ.
 Γαδαρείω.
 Ζωγματώ.
 Θουαπειλώ.
 Κυζικηνώ.
 Κόω.
 Laodicea Syria.
 Μαρκανοπολιτώ.
 Νεαρολι Σαμαρια.
 Νικαίω Bithynia.
 Νυταίω in Decapolitana.
 Παλμυρηνώ.
 Πρυμνησιώ.
 Ραφαειωτώ.
 Σιδωνίω.
 Stobensium.
 Τειπολιτώ Syria.
 Τροας.
 Tyrus.
 Ulpia Trajana.
 Φιλιπποπολιτώ Thracia.

IVLIA CORNELIA
 PAVLA *Elagabali*
conjux.
 Άναζαρβέω.
 Βηωνιέω.
 Νίσιεις.

IVLIA AQUALIA
 SEVERA, altera
Elagabali conjux.
 Βοστρα.
 Γαβαλέω.
 Τροας.

ANNIA FAVSTINA,
Elagabali conjux secunda.
 Ατυμιαχίω.
 Περωσιέω.

IVLIA MESA,
Elagabali aviæ, Julia
Domna soror.
 Βοστρα.
 Sidon.
 Συμμενάω.

Τημεταώ.
IVLIA SOÆMIAS,
Elagabali mater.
 Βυζαντίω.
 Νικαίω Bithynia.
 Τειπολιτώ Syria.

ALEXANDER
SEVERVS.
 Άβυδηνώ.
 Άδραμυτίνω.
 Άδριαω.
 Άλια Capitolina.
 Αίχαιω.
 Άμοσείας.
 Amida.
 Άναζαρβέω.
 Άντιοχειέω.
 Antiochia Pisidia.
 Antiochia Syria.
 Άπμωνιέω.
 Άσπείω.
 Βατραπηνώ.
 Βοστρα.
 Βυζαντίω.
 Καταίκα Cappadocia.
 Deulton.
 Έδουα.
 Έφ.σαι.
 Γερβηνώ.
 Ζακυνθίω.
 Θεμισπιέω.
 Τειπολιτώ Syria.
 Ίουλιωπολιτώ.
 Καρχηδοσίω.
 Καραλιατώ.
 Κυρήνω.
 Κοπαιέω.
 Κορνησιωτώ.
 Μαδηνίω ad Maandrum.
 Μαδηνίω a Sipylo.
 Μωφίω.
 Μαρκανοπολιτώ.
 Μητροπολιτώ Phrygia.
 Νικαίω Bithynia.
 Νυταίω in Thracia.
 Πέλλα.
 Πιτσινίω.
 Ρίω.
 Σαμαλασιωτώ.
 Σελευκιέω in Cilicia.
 Σιδωνίω.
 Σιδωνίω.

Συμμενάω.
 Ταρσου.
 Τημεταώ.
 Τίω.
 Τελλιασώ.
 Τροας.
 Φιλομηλιέω.
 Φακείω.

IVLIA MAMEA,
Alexandri Severi mater,
Julia Mæsa filia

Αίχαιω.
 Αίχίω.
 Βοστρα.
 Βυζαντίω.
 Deulton.
 Ίώω.
 Καυσιονίω Γερμανικίς.
 Καρυσιώ.
 Μαδηνίω ad Maandrum.
 Μαδηνίω a Sipylo.
 Μωφίω.
 Μητροπολιτώ Phrygia.
 Σαμηνίω.
 Σαρδηνίω.
 Συμμενάω.
 Τημεταώ.
 Τειπολιτώ ad Maandrum.
 Φακείω.

MAXIMINVS Thrac.

Άμίου.
 Άιχμάλω.
 Βερυλινώ.
 Δουλαβέω.
 Έφ.σαι.
 Γερμανία.
 Καραλιατώ.
 Μασαυσιωτώ.
 Μητροπολιτώ Ίδου.
 Νικαίω Bithynia.
 Νυταίω in Thracia.
 Perga.
 Περωσιέω.
 Φακείω.

MAXIMVS Casar,
Maximini F.

Διμεταώ, in Δαλιω.
 Deulton.
 Κυμαίω.

INDEX

Μαλῆται *ad Meandrum*.
Μητροπολιτῶν ἔθ' ἐν Ἰαρίῳ.
Νυσαεῖαι *Caria*.
Ρῶτων.
Σαρδισιῶν.
Συεδρέων.

GORDIANVS
Africanus.

Roma.

BALBINVS.

Μιλῆσιων.

PVPIENVS.

Τάρσου.

GORDIANVS *Pius,*
seni junior, ejus nominis
tertius.

Ἀδριανοπολιτῶν.
Ἀλκιδῶν.
Alexandria.
Ἀμίσου.
Antiochia *Pisidia*.
Ἀγκυραίων.
Aramea *Phrygia*.
Ἀσβασίων.
Berytus.
Caesarea *Cappadocia*.
Carthago.
Δαλδιανῶν.
Deulton.
Διοουσοπολιτῶν.
Ἐφασίων.
Εἰρηνουπολιτῶν.
Ἐφασίων.
Γαδυρέων.
Gades.
Γερμικῶν.
Ζευματιῶν.
Hadrumetum.
Heraclea *Pontii*.
Θεσσαλονικέων.
Ἰουλιουπολιτῶν.
Καδλωῶν.
Καλλισπασῶν.
Καρίων.
Κιβυραίων.
Κολοφονίων.
Κυζικλωνῶν.
Κυμίων.
Λιμυρέων.

Λυρβητῶν.
Μαλῆται *ad Meandrum*.
Μαλῆται *a Sipylo*.
Μαριανοπολιτῶν.
Μητροπολιτῶν.
Μητροπολιτῶν ἔθ' ἐν Ἰαρίῳ.
Μοκκλίων.
Μυρέων.
Μυριαίων.
Νικημέων *Bithynia*.
Νικομηδέων.
Νικόπολις *ad Istrum*.
Νυσαεῖαι *Caria*.
Ὀμοσετιῶν.
Παταρέων.
Pella.
Perga.
Περινθίων.
Πομπηιοπολιτῶν.
Σαπριωνῶν.
Σαμίων.
Σαρδισιῶν.
Σελευκῶν *in Cilicia*.
Σησιῶν.
Σιδωνῶν.
Σίχαρα.
Sinope.
Σμυραίων.
Τάρσου.
Τιμωροθηρεῶν.
Τημετιῶν.
Τιανῶν.
Tyrus.
Viminacium.
Ἵππιωνῶν.

TRANQVILLINA
Gordiani conjux.

Ἀμίσου.
Deulton.
Ἐφασίων.
Καδλωῶν.
Καλαχιδιῶν.
Καρίων.
Κιανῶν.
Κυμίων.
Μυρέων.
Σαμίων.
Σαρδισιῶν.
Σελευκῶν *in Cilicia*.
Σιδωνῶν.
Σίχαρα.
Σμυραίων.

PHILIPPVS Pater,

Antiochia *Syria*.
Βιζυλωνῶν.
Bostra.
Carpi.
Fanum *Fortunæ*.
Ζευματιῶν.
Hadrumetum.
Heliopolis *Syria*.
Θεσσαλονικέων.
Ἰεραπολιτῶν *Syria*.
Κιβισσιῶν.
Κυρρησιῶν.
Laodicea *Syria Coeles*.
Μαλῆται *a Sipylo*.
Μαριανοπολιτῶν.
Μεσαμβριανῶν.
Neapolis *Samarita*.
Nisibis.
Perfæ.
Σαμωσατιῶν.
Σελευκῶν *in Cilicia*.
Σησιῶν.
Σιδωνῶν.
Τημετιῶν.
Viminacium.
Ἵεριωνῶν.
Φιλιπποπολιτῶν *Arabia*.
Φαγκῶν.

MARCIA OTACILIA
SEVERA, *Philippi*
Imp. conjux.

Antiochia *Syria*.
Berytus.
Dacia.
Δαμοσχιωνῶν.
Εὔμβριων.
Ἐφασίων.
Heliopolis *Syria*.
Ἰεραπολιτῶν *Phrygia*.
Ἰουλιῶν.
Μαλῆται *ad Meandrum*.
Μεσαμβριανῶν.
Σιδωνῶν.
Σμυραίων.
Τημετιῶν.
Viminacium.

PHILIPPVS Filius,

Calpe.
Dacia.

C Æ S A R V M , &c.

Ἐφεσίων.
Ἱεροπολιτῶν *Phrygia*.
Κυζικηνῶν.
Κυβήρων.
Μαγνήτων *a Sipylo*.
Μεσσαμειανῶν.
Μητροπολιτῶν ἢ ὡς Ἰωνία.
Perga.
Σιδητῶν.
Τειροπολιτῶν *ad Maandrum*.
Τρικήων.

MARINVS.

Φιλιπποπολιτῶν *Arabia*.

DECIVS TRAIANVS.

Antiochia Caria.
Antiochia Pisidia.
Antiochia Syria.
Apamea Phrygia.
Carpri.
Carthago.
Dacia.
Illyricum.
Λακεδαιμονίων.
Λαοδικεῶν *Syria Cæles*.
Μαγνήτων *a Sipylo*.
Pannonia.
Ρῆσαικῶν.
Σαμίων.
Viminacium.
Υπατιπλητῶν.

HERENNIA ETRVSCILLA, Decii conjux.

Κασσῶν.
Κελεδονίων.
Μαγνήτων *a Sipylo*.
Ρῆσαικῶν.
Υπατιπλητῶν.

HERENNIVS ETRVSCVS, Decii filius.

Ἐλαϊτῶν.
Περγαμηνῶν.
Τειροπολιτῶν *ad Maandrum*.
Viminacium.

VOLVSIANVS.

Βλαυδίων.
Δαμοσκηνῶν.

Κολοφώνων.
Neapolis *Samaria*.

HERENNIA ETRVSCILLA Volvsiiani uxor, Decii filia.

Viminacium.

VALENS HOSTILIANVS, Decii F.

Ἐλαϊτῶν.
Viminacium.

TREBONIANVS GALLVS.

Ἀκρωτιῶν.
Ἀσπιδίων.
Cælium.
Δαμοσκηνῶν.
Ἐυχερῶν.
Hadrumetum.
Κολοφώνων.
Laodicea *Syria Cæles*.
Neapolis *Samaria*.
Νικημέων *Bithynia*.
Tygus.
Viminacium.

VALERIANVS.

Ἀδριέων.
Ἀμιασειανῶν.
Ἀμφιπολιτῶν.
Ἀναζαρβέων.
Ἀρεμουρείων.
Ἀφροδισιέων.
Berytus.
Ἐφεσίων.
Hadrumetum.
Hispalis.
Ilium.
Ἰουλιέων.
Κοπαέων.
Κυμαίων.

Μαγνήτων *a Sipylo*.
Μητροπολιτῶν ἢ ὡς Ἰωνία.
Μυτιληνάων.
Νυσαίων *Caria*.
Περγαμηνῶν.
Πελικέων.
Σαυτιδέων.
Τητῶν.
Τηρόδοιρον.

Τραμιανῶν.
Troas.
Viminacium.
Ulpia Trajana.
Υπατιπλητῶν.

GALLIENVS.

Ἀναζαρβέων.
Ancyra *Galatia*.
Antiochia Pisidia.
Apamea Bithynia.
Berytus.
Cæsarea *Bithynia*.
Ἐφεσίων.
Gallia.
Germania.
Hadrumetum.
Heliopolis Syria.
Κολοφώνων.
Κοπαέων.
Κυζικηνῶν.
Μαγνήτων *a Sipylo*.
Μαγνήτων *in Thessalia*.
Μητροπολιτῶν *in Ionia*.
Μοσλῶν.
Νικομηδέων.
Περγαμηνῶν.
Ρωυσιέων.
Σαμίων.
Σιδητῶν.
Σιμερῶν.
Τηρόδοιρον.

CORNELIA SALONINA Chrysofone, Gallieni conjux.

Ancyra *Galatia*.
Ἀφροδισιέων.
Θεσσαλονικέων.
Θυαπειρηνῶν.
Κυζικηνῶν.
Σαρδηνιῶν.
Σιλλυέων.

LICINIUS VALERIANVS SALONINVS, Gallieni F.

Λυβερτιῶν.
Σαρδηνιῶν.
Τηρόδοιρον.

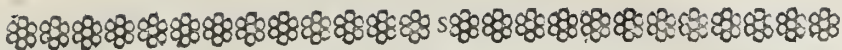
ZENO BIA.

Παλμυρηνῶν.

INDEX CÆSARUM, &c.

<p>VABALATHVS.</p> <p>Παλαμψλωῶν.</p>	<p>MAXIMIANVS.</p> <p>Carthago. Illyricum.</p>	<p>Sirmium.</p> <p>CONSTANS <i>Constantini M. F.</i></p>
<p>POSTVMVS.</p> <p>Deufon. Erymanthus. Gallia. Germania.</p>	<p>GALER. VALER. MAXIMINVS, <i>Armentarius.</i></p> <p>Alexandria.</p>	<p>Bononia. Gallia. Sifcia.</p>
<p>SERVILIUS LOLLIANVS.</p>	<p>ROMVLVS <i>Maxentii F.</i></p> <p>Roma.</p>	<p>CONSTANTIVS, <i>Constantini M. F.</i></p>
<p>Gallia.</p>	<p>CONSTANTINVS M.</p> <p>Africa. Amida. Arelate. Constantinopolis. Constantiniana Daphne. Francia. Gallia. Heraclea <i>Thracia.</i> Roma. Sarmatia. Sifcia.</p>	<p>Carthago. Roma. Sifcia.</p>
<p>AVRELIANVS.</p> <p>Παλαμψλωῶν.</p>	<p>IVLIANVS.</p> <p>Lugdunum.</p>	<p>HELENA <i>Iuliani uxor.</i></p> <p>Pharus, seu Isis Faria.</p>
<p>CLAVDIVS <i>Gothicus.</i></p> <p>Ἰμασειας. Σαλαλασέων.</p>	<p>CRISPVS <i>Constantini M. F.</i></p> <p>Alemannia. Sirmium.</p>	<p>VALENS.</p> <p>Roma.</p>
<p>PROBVS.</p> <p>Sifcia.</p>	<p>CONSTANTINVS</p> <p><i>Junior, Constantini M. F.</i></p> <p>Alemannia.</p>	<p>VALENTINIANVS.</p> <p>Lugdunum.</p>
<p>DIOCLETIANVS.</p> <p>Carthago.</p>	<p>CARAVSIVS.</p> <p>Camalodunum. Roma.</p>	<p>HONORIVS.</p> <p><i>Βοσθηδώνος, sed id equi no- men est.</i></p>

*Adde his quosdam ex Pyrrhi Ligorii Collectaneis nummos, appella-
tos a nobis in postrema operis huiusce parte, cui titulum fecimus,
NUMMI ADDENDI.*



N O M I N A M A G I S T R A T U U M,

PRÆTORUM, PONTIFICUM, &c.

Qui in hujusce voluminis nummis occurrunt.

A

<p>Æ Butius Sex. <i>Cæsar-augusta.</i> Ἀγρίππαι. Θασίων. Agrippa. Ἀγρίππαιων. Agrippa Caninius. <i>Corinthus</i> Ἀγρίππαιος. Γαζία. Ἀγρίππαιος. Νικόπολις <i>ad Istrin.</i> Ἀγρίππαιος. <i>Laodicea Caria.</i> Ἀθωαῖος. Σευρασίων. Ἀθωαῖος Ἀυγ. Κολοφονίων. Ἀθωαῖος. Μασίηται <i>ad Maimanum.</i> Ἀθωβος. Νυσάειων. Ἄιλ. Ἀ.Ι. Ταπεινός. Ὑπαιπιῶν Ἄιλ. Ἀείζηλος. Σμυρναίων. Ἄιλ. Ἀεσιόφιμος. Γερμιλιῶν. Ἄιλ. Δουμπεταῖος Ἰππίαις, <i>vel Ἰππιου Κοπαέων.</i> Ἄιλιος Δουρῖνος. <i>Laodicea Caria.</i> Ἄιλ. Εἰρμίας. Κυμαίων. Ἄιλ. Μυτιλήνιος Αἰζανιῶν. Ἄιλ. Παζάνιος Νυσάειων. Ἄιλ. Ρομίων. Περραιμῶν. Ἄιλ. Ρομ. Βάσιος. Γαλαπῶν. Ἄιλ. Ρόνπιος Βυζαντίων. Ἄιλιος Σπύρατος. Σμυρναίων. Ἄιλ. Φησιός. Βυζαντίων. Αἰμίλ. Σενος. Βυζαντίων. Αἰχελίω. Μυρσίων. Αἰυόδιος. Μασίηται <i>in Syro.</i> Αἰχμυκλῆς Ἀνύοια. Ἐφεσίαι. Ἀλέξανδρος. Νικαῖαι <i>Bithynia.</i></p>	<p>Ἀλέξανδρος Ἀυγ. <i>Aramia Phrygia.</i> Ἀλέξανδρος Βέλ. <i>Aramia Phrygia.</i> Ἀλέξανδρος Κλέων. Σαρδιανῶν. Ἀμείριος Μοχίανος. Μασίηται <i>ad Maimanum.</i> Ἀμασειος Βασίλισα. Ἀμασειανῶν Ἀμασῖος. Μαριανπολιῶν. Ἀνθίμος Περραιμῶν Ἄπιος Μάριος. <i>Vliria Trajana.</i> Ἄππιος Γαρχίλιος. Πανταλιῶν. Φιλιπποπολεῖν <i>Thracia.</i> Ἄππύχος. Αἰζανιῶν. Ἄππύχος Σμυρναίων. Ἄππαιτρος. Ἰεραπολιῶν. <i>Phrygia.</i> Antistius Vetus <i>Gabini.</i> Ἀπταῖνος. Τηῖων Ἀπταῖνος. Τημενῶν. Ἀπταῖνος. Τισιῶν. Antonius Julius. <i>Norba.</i> Ἀπτόνος Νάσαι. Ροσίαι. Ἀξίμοχος. Μασίηται <i>in Syro.</i> Ἀνύοια Αἰχμυκλῆς. Ἐφεσίαι Ἀπταῖνος Νοῦπαισος. Σαγτιλιῶν. Ἀπέλλας Τραλλιανῶν. Ἀπέλλας Φαίου. <i>Aramea Phrygia.</i> Ἀπολιθέριος Θυαπεινῶν. Ἀπολλόδωρος Ὑπαιπιῶν. Ἀπολωνίδης. Γερμιλιῶν. Ἀπολωνίος. Μυτιληνῶν. Ἀπολωνίος. Διμοχερίσιος</p>	<p>Σώπιος. <i>Laodicea Caria.</i> Appius Pulcher. <i>Laodicea Caria.</i> Ἀππίων. Ὑπαιπιῶν. Ἀσπυριανός. Σμυρναίων. Ἀπφονίος. Μασίηται Ἀπφονίος. Μασίηται <i>in Syria.</i> Ἀείζηλος. Σμυρναίων. Ἀεσιόφιος Σάμ. Βυζαντίων Ἀεξάνδρος Δυρραχινῶν. Ἀεξαρχο. Ρατῖαι. Ἀεσιόφιος Κάων. Ἀεσιέου Ἐρεσιππος. Μασίηται <i>in Syria.</i> Ἀεσιόκράτης. Τραχητίων. Ἀεσιόμαχος Μυτιληνῶν. Ἀεσιόφιμος. Γερμιλιῶν. Ἀεσιόφιος. Σαρδιανῶν. Ἀεσιόφιος. Σμυρναίων. Ἀεσιῶν Μυσοφάνης. Ἐφεσίαι. Ἀστυαῖος <i>Aramea Phrygia.</i> Ἀρτεῖος. Ἰσίων. Ἀρτεμίδωρος Αἰγαίων. Ἀρτεμίδωρος. Ὀκτ. Θυαπεινῶν. Ἀρχάιος. Περραιμῶν. Ἀσν. Νικόμαχος Σαρδιστιῶν. Ἀσκληπιάδης. Κλαζιενῶν. Ἀσκληπιάδης. Σμυρναίων. Ἀσκληπιάδου Μελίτων. Καδουῶν. Ἀπάλιος. Ἀντιχίων <i>Caria.</i> Ἀπάλιος. Ἀρσίων. Ἀπάλιος. Ἐρυθρίων. Ἀπάλιος Βιανῶν. <i>Aramea Phrygia.</i></p>
--	--	--

N O M I N A

*Απίλος Καπίτων. Περγαμηνῶν.
 *Απίλος Σοφιστής. Σμυρναίων.
 *Απίλος Λάχων Νικηρέων Βιθυνία.
 Αύτουβιος Γερσηών.
 Αύρηλιος Διονυσιοπολιτῶν.
 Αύγ. Αθήνας. Κολοφωνίαι.
 *Αυρ. *Αλέξανδρος. Αραμεα Phrygia.
 Αύρ. *Αλέξανδρος. Βίλ. Αραμία Phrygia.
 *Αυγ. Αρμανίς Μαριμανοπολιτῶν.
 Αύρ. Απφονίος. Μαγνῶν.
 *Αυρή. *Αρχάλαος. Περγαμηνῶν.
 Αύγ. Αφφονίος. Φακείων.
 Αύζ. Βάχμος. Αραμεα Phrygia.
 Αύρ. Βέρβυλλος. *Ελαίτῶν.
 Αύγ. Γάιος. Μαγνήτων a Sipylo.
 *Αυγ. Γεμίος. Σμυρναίων.
 Αύρ. Γλύχων. Θυατειρητῶν.
 Αύρ. Δαμ. Περγαμηνῶν.
 *Αυρ. Διόδωτος. Νυσαέων.
 Αύρ. Διόδωτος. Κιλβιατῶν.
 Αύρ. Ερμείας. Μητροπολιτῶν.
 Αύρ. Ερμείας. Τημειτῶν.
 Αύρ. Εὐτυχίς. Φακείων.
 Αύρηλιος Εὐτυχίς Σενηρός. Διραέων.
 Αύγ. Ζεύξις. Μοσητῶν.
 Αύγ. Ζιῶν. Μαγίον.
 *Αυγ. Ζιῶν. Σαρδανῶν.
 Αύγ. ΗΨαμίτιαν. Δαλδισιανῶν.
 Αύρ. Θεοδοπανός. Φακείων.
 Αύγ. Θεόδωρος. Μαγνήτων a Sipylo.
 Αίλ. Ἰκπύλαβος (pro Ἰκπόλυος) Μιλισίαν.
 Αύρ. Κλεοπάτωρ. Καδινῶν.
 Αύγ. Λαμιάς. Νυσαέων.
 Αύρ. Μάξιμος. *Αλιεαρτασέων.
 *Αυρ. Μάξιμος. Ἰουλιέων.
 *Αυγ. Μάχμος. Κηδονισέων.
 Αύρ. Μητροβίσις. Αασιῶν.
 Αύρ. Μυστιός. Νυσαέων.

Αύρ. Νηρόσεως. Τημειτῶν.
 Αύρ. Νίχων. *Εγυθραίων.
 *Αυρ. *Ορέτις. Σμυρναίων.
 *Αυρ. Παπίας. Βλαυδέων.
 Αύρ. Παῦλος. Αἰγυρίων.
 Αύρ. Πρωτέας. Μυπλιναίων.
 Αύρ. Ρύφος. Σαρδανῶν.
 Αύγ. Σέξζος. Μητροπολιτῶν Phrygia.
 *Αυρ. Στρατικιανός. Αραμεα Phrygia.
 *Αυγ. Στραβενικιανός. Τημειτῶν.
 Αύρ. Στρατόνικος. Γέροχμισαρέων.
 *Αυρήλιος Σάσεα. Κυζικηνῶν.
 Αύρ. Σωπιεῖχος. Βυζαντιῶν.
 Αύγ. Ταπιανός. Μαγνήτων a Sipylo.
 Αύγ. Τέρπος. Σμυρναίων.
 Αύρ. Τέρτυμος. Αρρολιονία.
 *Αυρήλιος Τίτος. Θυατειρητῶν.
 Αύγ. Τυχός. Μαγνήτων ad Meandrum.
 Αύρ. Υΐλος. Μαγνήτων ad Meandrum.
 Αύρ. Φρόντων. Βυζαντιῶν.
 Αύγ. Φρόντων. Μαγνήτων a Sipylo.
 Αύγ. Χρυσοτόπος. Χίαν.
 Αύγ. Πιοπῶν.
 *Αφφονίος. Φακείων.

B

B Accius. Celsa.
 Βάχμος Αύρηλιος. Αραμεα Phrygia.
 Βάβλος. Ανθύπ. *Αλκυοσίαν.
 Βαλ. *Αεισόμεαχος. Μυπλιναίων.
 Βέρβυλλος. *Ελαίτῶν.
 Βαρσιμύς. Μαρηπῶν.
 Βασιλίδης. Ἰουλιέων.
 Βάντος. Γαλατῶν.
 Βάστος. Πομπήσιος Κυφρίων.
 Βέλλιος. Αραμία Phrygia.
 Bellius Proculus. Corinthia.
 Βιδίωρ. *Απίλος. Αραμεα Phrygia.
 Βίος Κλαύδιος Κλαυῶν.

Βολανός. Σμυρναίων.
 Βόλανος Μήδιος. Νικομηδέων.

C

C Aldus Corn. Bilbilis.
 Caninius Agrippa Corinthus.
 Carifius. Emerita.
 Carifius. Toletum.
 Cassius Corinthus.
 Cato. Casaraugusta.
 Celer. Calaguris.
 Celer. Osea.
 Cestius. Eppa.
 Cicero M. Tullius. Laodicea Caria.
 Clodius Macer. Africa.
 Corn. Caldus. Bilbilis.
 Corn. Refectus. Bilbilis.

Δ

Δ Αμασίας. *Ερετειέων.
 Δαμασίας Κλαζομενίων.
 Δαμασίας forte. Περγαμηνῶν.
 Δαμασίας *Απίλου. *Αχερασωτῶν.
 Δαμοκράτης. *Απολλώνιος. Laodicea Caria.
 Δάμωρ. Δυρραχηνῶν.
 Δάμωρ. Ραιτα.
 Δάρεος. Σαρδανῶν.
 Δημητριανός Αἰλ Κοπαιέων.
 Δημητριανός Κέλερ. Κοπαιέων.
 Δημητρίος. Βυζαντιῶν.
 Δημητρίος βασιλεύς. Δημητριάων.
 Δημήτριος βασιλεύς. Σιδωνίων.
 Δημήτριος Ὀλοσος. *Ελαίτῶν.
 Δημ. Ρύφος. Σαρδανῶν.
 Δημοθένης. Βυζαντιῶν.
 Δημόσεος. Σμυρναίων.
 Διατόσεας. Μαγνήτων a Sipylo.
 Διογένης. Σμυρναίων.
 Διογένης Διοπίτου. Κοπαιέων.
 Διόδωρος Αύρ. Νυσαέων.
 Διοτύσιος *Αίλιος. Laodicea Caria.
 Διονύσιος Κολλυβάσις. Σμυρναίων.

MAGISTRATUUM, &c.

Διούστου Διογένους. Κοπαίου.
 Διοφάντης. Κιλικιανῶν.
 Διοφάντης. Κώων
 Δίων ὁ Διοφάντου. Κώων,
 Δορύλαος. Βλαβιῶν.
 Δορύλαος. Σαλιπῶν.

E

Eλπιδοφόρος. Κυμαίων.
 Ἐλπίδος Λαβύ. Ἀβδηρῶν.
 Ἐμίλ. Ἀντώνιος Νάσων. Ῥοδῶν.
 Ἐπίρνης. Σαρδηνῶν.
 Ἐσώριος Μάρκελλος. Κυψώων.
 Ἐπικρέτης. Αἰζαλέων.
 Ἐπιχρίτης. Τητῶν.
 Ἐρχάσιππος Ἀρείστου. Μαβηῶν ἢ *Syria*.
 Ἐρμίαι. Κυμαίων.
 Ἐρμίαι. Μιλησιῶν.
 Ἐρμίαιος Τηουρῶν.
 Ἐρωστῆς. Σμυρναίων.
 Ἐρωκλής. Σμυρναίων.
 Ἐρωκλής. Πασκεπιδίου. Τεχλιασῶν.
 Ἐρώλαος. Κυζικηνῶν.
 Ἐρώλαος Νείχων, vel Νείχωνος. Ἐπαιτιῶν.
 Ἐρώφιλος. Σαρδηνῶν.
 Ἐυάρετος. Τεχλιασῶν.
 Εὐγενέτης. Φιλαδελφείῳ *Lydia*.

F

Fabius M. *Casaraugustiv.*
 Festus Manius. *Cel.*
 Flaccus Julius. *Corinthus*.
 Fronto Helvius. *Bibulis*.

Γ

Γάιος Παπίριος Κάβων. Νικαίῳ *Bithynia*. Νικομηδείῳ.

Γάιος Ποππίλιος. Μακιδόνων.
 Γαργίλιος Ἄνπιος. Πανταλιωτῶν.
 Γαργίλιος Ἄνπιος. Φλιπποπολιτῶν *Thracia*.
 Γέμνιος. Περραιμῶν.
 Γεμίος. Σμυρναίων.
 Geminus Semp. *Saguntim*.
 Γεν. Ζώσιμος. Τεχλιασῶν.
 Γεπανός. Μαριαννοπολιτῶν.
 Germanus. *Casaraugusta*.
 Γλαύκιος. Κυζικηνῶν.
 Γλαύχος. Περσφιδῶν.
 Γλύχος. Θυαπειρεσιῶν.
 Γλύχος. Περραιμῶν.
 Γλύχος Θεόδωρος, vel Θεόδωρου. Περραιμῶν.
 Γορριφόντης. Μιραρέων *in Attica*.
 Graccus Sempronius. *Calagurris*.

Z

Zεύς. Μοσινῶν.
 Ζήσθια. Παλμυρῶν.
 Ζήων. Κυψώων.
 Ζήων. Μυθῶων.
 Ζήων. Σαρδηνῶν.
 Ζήων Ἀρπίμι. Ἰώνων.
 Ζόπυρος. Δυρραχινῶν.
 Ζώσιμος. Τεχλιασῶν.

H

Helvius Fronto. *Bibulis*.
 Ἡρακλείδης. Κυμαίων. Σμυρναίων.
 Ἡρακλείδης Ἀσκληπιάδου. Φωκείων.
 Herodianus. Παλμυρῶν.
 Herodes. Παλμυρῶν.
 Ἡρόδης. Τημεριῶν.
 Herodianus. Παλμυρῶν.
 ἩΨοσίαν. Δαλδερῶν.
 ἩΨοσίαν. Ἄου. Δαλδερῶν.

Θ

Θάλλος. Σμυρναίων.
 Θεμισκλής. Μιλησιῶν.
 Θεοδοσιανός. Φωκείων.
 Θεόδωρος Αὐρ. Μαβηῶν ἢ *Syria*.

Θεοφάνης. Μητροπολιτῶν *Thessalia*.
 Θάσιος. Νικομηδείων.

I

IἘραξ. Αἰζανιῶν.
 Ἰεροκλής. Μυπλασιαῶν.
 Ἰνδικεύσιος βασιλεύς. Θράκης.
 Ἰππίος Κοπαίου.
 Ἰππίος Φιλίππος. Σμυρναίων.
 Ἰππόλαφος, pro Ἰσπόλυτος. Μιλησιῶν.
 Ἰππόλειος, pro Ἰππόλυτος. Σμυρναίων.
 Ἰππών. Καλαζονίων.
 Juba rex. *Casarea Mauritania*.
 Ἰουάντιος. Πεσσινουσιῶν.
 Ἰουλιανός. Ἐφείσιον.
 Julius Antonius. *Norba*.
 Julius Flaccus. *Corinthus*.
 Julius Polyxenus. *Corinthus*.

Ἰούλιος. . . Κοπαίων.
 Ἰού. Ἀνδρέως. Περραιμῶν.
 Ἰούλιος Ἀΐ. Σέλευκος. Μαριαννοπολιτῶν.
 Ἰ. Ἄντωνίους. Τημεριῶν.
 Ἰούλ. Ἐρμιόφιλος. Σαρδηνῶν.
 Ἰούλιος Κάστος. Ἀδριανοπολιτῶν.
 Ἰούλ. Μάξιμος. Βαρυλιτιῶν.

Ἰούλιος Μαριανός. Ἀδριανοπολιτῶν.
 Ἰούλ. Νίκανδρος. Μιλησιῶν.
 Ἰούλ. Πομπ. Σεουρήσιος. Κολοφονίων.
 Ἰούλ. Σαφροῦνος. *Ancyra Galatia*.
 Ἰούλ. Σαφροῦσιος. Περινέων.
 Ἰούλ. Σουλ. Ἐρμιόφιλος. Σαρδηνῶν.
 Ἰούλ. Φιπτός. Μαριαννοπολιτῶν.
 Ἰουλ. Πρῶλλη. Μυπλασιαῶν.
 Ἰουλ. Σεύθηα. Ἀκμονίων.
 Ἰουλία Σεύθηα. Βυζαντιῶν.

K

Kαίσιον. Σεργίουλιος. Ἀκμονίων.
 Καλλικλῆδης. Περινέων.

C

N O M I N A

Καλλίπικος. Κολοφώνιος.
 Καμισεύς. Περγαμινῶν.
 Κάλλιστος Κλ. Κολοφώνιος.
 Καππιπόλιος Βυζαντιῶν.
 Καπίτων Ἀπάλος. Περγαμινῶν.
 Κάρβαρ Παπίεος. Νικαίων Βιθυνία. Νικομηδέων.
 Κασανδρέος. Πιπιταίων.
 Κάστος Ἰούλιος. Ἀδριανοπολιτῶν.
 Κέσιος. *Antiochia Syria*. Κεφαλαίων. Περγαμηνοῦ.
 Κίμων. *Patra*.
 Κλάσκιος Λόμιος. Αἰζανιτῶν.
 Κλαύδιος. Τιβερείων.
 Κλ. Ἀερισφάνης. Σμυρναίων.
 Κλαύδιος Βίας. Κιανῶν.
 Κλ. Κάλλιστος. Κολοφώνιος.
 Κλ. Ρούφιος Σοφιστής. Σμυρναίων.
 Κλαύδιος Ρούφος. *Patra*.
 Κλ Στρατήγιος. Σμυρναίων.
 Κλ. Φρόπων. Ροδίων.
 Κλείταρχος. Εριγύς.
 Κλεόβουλος. Τηρωδοθηρῶν.
 Κλεόπαιτος Ἀνρ. Καδύων.
 Κλέων. Ἐφεσίων.
 Κλέων Ἀλέξανδρος. Σαρδισιῶν.
 Κουβαφειεύς. Χίων.
 Κολλυβάριος. Σμυρναίων.
 Κομίνος Πρόχλος Κυφάρων.
 Κόρδος Μάριος. Φρυγίων.
 Κορ. Λομιανός. Κυμαίων.
 Κορ. Λύπος. Κρήτων.
 Κόπης βασιλεύς. Θέρρασι.
 Κουάρης. Περγαμινῶν.
 Κουίτιλιανός. Περγαμινῶν.
 Κεάπσιος. Περγαμινῶν.
 Κρηταίος. Κρήτων.
 Κρηταίος. Σμυρναίων.
 Κρηταίος. Ἀσπίων.
 Κεόπης. Σαρδισιῶν.
 Κουίτιλιανός. Ἰταλιπινῶν.
 Κουίτιλιανός. Μαρκιανοπολιτῶν.

Λ

Λ Αβας Πύρρου. *Laodicea Caria*.
 Λαγανὸς Ἀνρ. Νυσαίων.
 Λάκιος. Ἀδθηρῶν.

Λάχρος Ἀπῆος Νικαίων Βιθυνία.
 Λάχρος. Κυδωνεατῶν.
 Lentulus. *Artema Phrygia*.
 Λεύκιος Παχίνιος. Μακεδόνων.
 Λέων Τηῶν.
 Λοφίῶνος Μογγήτων *a Sipylo*.
 Λολλανός Κορ. Κυμαίων.
 Λομιανός Μυθυμναίων.
 Λόλ. Ζεῦφιλος. Τηρωδοθηρῶν.
 Λόλλιος Κλάσκιος. Αἰζανιτῶν.
 Λού. Ἀγραιῶνος Τιανῶν.
 Λούκ. Ἀγραιῶνος. Τηῶν.
 Λού. Θάλλος Σμυρναίων.
 Λούκιος Κλάσσιος (*mendose*) Ἀρτεμίδωρος. Αἰζαίων.
 Λούριος. Ἐλαίτων.
 Lucretius *Cesaraugusta*.
 Lutatius *Q. Cesaraugusta*.
 Λύπος Κορ. Κρήτων.
 Λύσανδρος Σαμίων.
 Λυσανίας Μιανδρέων. Αἰζανιτῶν.
 Λυσίμαχος βασιλεύς. Λυσιμαχίων.

Μ

Μ Acet Clodius. *Africa*.
 Manius Festus. *Celsa*.
 Manlius. *Carthago noua*.
 Μάξιμος Ἀνρ. Ἀλικαρνασσειῶν.
 Μάξιμος Ἀνρ. Ἰουλιέων.
 Μάξιμος Ἰούλ. Βαρβυλικῶν.
 Μάξιμος Τούλιος. Πανταλιωτῶν.
 Μάξιμος Τούλ. *Vlria Trajana*.
 Μάριος Κόρδος Φρυγίων.
 Μάρκελλος Ἐσφίος. Κυφάρων.
 Μάρκελλος Οὔσιλιος. Ἀχαιῶν Ἐυθνήων.
 Μαρκιανός. Μαγγήτων.
 Μαρκιανός Ἰούλιος. Ἀδριανοπολιτῶν.
 Μάρκος Ἄγιος. *Vlria Trajana*.
 Μάριος Ρούφος. Ροδίων.
 Marfius Vibius. *Valentia Hispania*.

Μαυλόπιος. Τεραπεζοπολιτῶν.
 Μελίτων Ἀθωναίου, Σιωταδίων.
 Μελίτων Ἀσκληπιάδου. Καδύων.
 Μείανδρος. Νυσαίων.
 Μιανδρέων Λυσανίας. Αἰζανιτῶν.
 Μεικλῆς Πεειθίων.
 Μενεχράτης. Κώων.
 Μετέμαχος. Μυτιλλυαίων.
 Μενεφραπιανός Σαρδισιῶν.
 Μεσάλας. Μαρκιανοπολιτῶν.
 Μιλωφάνης. Ἐφεσίων.
 Μιλωφίλος. Μαρκιανοπολιτῶν.
 Μιτροδότος. Μυρναίων.
 Μιτροδότος. Πατρέων.
 Μιθεραδότης. Βυζαντιῶν.
 Μίνδος. *Patra*.
 Μίνδος Βολανός. Νικομηδέων.
 Μίδριος Σαβ. Νικόπολις *ad Istrum*.
 Montanus. *Cesaraugusta*.
 Μαχίων. Μαγγήτων *ad Meandrum*.
 Μουσάσιος. Νυσαίων.
 Μύσιος. *Artema Phrygia*.
 Μυπέτης Αἰλ. Αἰζανιτῶν.
 Μύων Ἀρρῶν.
 Μύων. Σμυρναίων.

Ν

Ν Ασπὸν Ἀγραιῶνος. Ροδίων.
 Νήκομαχος. Τηρωδοθηρῶν.
 Νείχρον Ἰταλιπινῶν.
 Νεοκίδης. Θεσσιῶν.
 Νικηγόρας. Κώων.
 Νικηδός. Μιλησίων.
 Νικίας. Μιτροπολιτῶν *in Ionia*.
 Νικόμαχος. Θεσσαλῶν.
 Νικόμαχος. Σαρδισιῶν.
 Νικομήτης Ἐπιφανής. Νικομηδέων.
 Νικόφραξ. Ἐφεσίων.
 Νικόφραξ. Πατρέων.
 Νικόφραξ. Σμυρναίων.
 Νίχρον Ἀνρ Ἐρυθραίων.
 Νόβιος Ρούφος. Νικόπολις *ad Istrum*.
 Νοήπατος. Σαμπήλων.

M A G I S T R A T U M, &c.

Ε Ειδόφιλος. Τηρόθυ-
ρεύσι.
Ζενόδης. Σμυρναίων.

Ο Σταβίος. Corinthus.
Οδενάθος. Παλμυ-
ρλώων.
'Οκτ. 'Αρτεμίδωρος. Θυα-
πειρλώων.
'Ολοσος Δημήτριος. 'Ελαϊ-
τών.

Ο'μκρος. Μυαίαων.
'Οπισφώρος. Κυζικηνῶν.
'Ορέτης. Σμυρναίων.
Ο'σίλιος Μάρκελλος. 'Αχαιοί
Εύμόρων.
Ουάλ. Νικίας. Μητροπολι-
τῶν in Ionia.
'Ουαρ'ς Παάκιος. Κλαυ-
δοπολιτῶν.
Ουαρός Παάκιος. Νιχάων
Bithynia.
Ουίπέλλιος. Νικομηδείων.
'Ουολοσπίνας 'Ανύπ. 'Ιου-
λιέων.
Ουόπεισκος. Πλωτεισπολι-
τῶν.
Ουόπεισκος. Φιλιπποπι-
τῶν Thracia.

Π Αλεξάρτης. Τεραμια-
ῶν.
Πάκιος Α'λ. Νυσταίων.
Ραΐτος Γεαμ. 'Εφεσίων.
Παΐτος Σεπ' 'Εφεσίων.
Πακίσιος. Μακεδῶν.
Παλαμίδης Πρωδίκος. Κα-
λυδωνίων.
Ραπίνα 'Αυρ. Βλαυδίων.
Παπίσιος 'Υπειπιπῶν
Ραπίσιος Κάρβων. Νιχάων
Bithynia. Νικομηδείων.
Παυλέτιος. Μητροπολιτῶν
in Ionia.

Ραῦλος. Αἰχάων.
Παῦλος. Στεκερλώων
Petronius. Carthago nova.
Πετρώσιος. Antiochia Syria.
Πετρώσιος. Σμυρναίων.
Παάκιος 'Ουαρός. Κλαυ-
δοπολιτῶν
Παάκιος Ουαρος. Νιχάων
Bithynia.

Ποικλειπτεύς. Μυπλίωων.
Πολέμωι. Μαγνήτων a Si-
rylo.
Πολέμωι. Σμυρναίων.
Πολέμωι Φιλοχεράτωρ. Λαο-
δίσεια Caria.
Πολίωι. Περγαμηνῶν.
Πολίωι. Σαλαμινίαν.
Πολίωι 'Ανθύπατος. Σμυρ-
ναίων.
Polyxenus Julius. Corin-
thius.

Πομπήσιος. Πομπηίοπολιτῶν.
Πομ. Ουόπεισκος. Πλωτει-
σοπολιτῶν.
Πομ. Ουόπεισιος. Φιλιππο-
πολιτῶν Thracia.
Πομπήσιος Βάστος Κυαφίων.
Πομπή. 'Ιούλ. Σεουερίσιος.
Κολοφονίων.
Ρετπαιός. Μαρκιασοπολιτῶν.
Ρόπκιος Α'λ. Βυζαντίων.
Πόπτιος. Νικόπολις ad
Istrum.
Πόπτ. Σεβείσιος. Φιλιππο-
πολιτῶν Thracia.
Ποπλίσιος. Μακεδῶν.
Πόπτιος Ουίπέλλιος. Νικο-
μηδείων.
Πρόπκιος. Χ'ων.
Priscus. Osea.
Proculus Bellius. Corin-
thius.

Πρωδίκος Παλαμίδης. Κα-
λυδωνίων.
Πρόχλα. Μυπλίωων.
Πρόχλος Κομίσιος. Κυαφίων.
Πρόχλος Σοφιστής. Σμυρ-
ναίων.
Πυθόνικος. Κάων.
Πύρριος βασιλεύς. Θεσφα-
τών.
Πύρριου Λάβας. Laodicea
Caria.

R Ectus. Calaguris.
Refectus Cornelius.
Bibbilis.
'Ρεσκύπριος βασιλεύς. Θρά-
κων
'Ρούφιτος Σοφιστής. Σμυρ-
ναίων.
'Ρούφος Δημ. Σαρδηνῶν.
'Ρούφος Κλαύδιος. Ραπια.

'Ρούφος Μάριος. 'Ροθῶν.
'Ρούφος Νόβιος. Νικόπολις
ad Istrum.
'Ρούφος Τίσιος. Βιζύντων.
'Ρούφος Φλάκκιος. Αἰζασι-
τῶν.
Rullus Sempronius. Bil-
bilis.
Ρ'υλλιανός. Φιλιπποπολιτῶν
Thracia.

Σ
Σ Α. Εύτυχίς. Laodicea
Caria.
Σαβ. Μόδετος. Νικόπολις
ad Istrum.
Σεβείσιος. Φιλιπποπολιτῶν
Thracia.
Σάλλ. 'Αεισαίνετος. Βυζαν-
τίων.
Σάλλ. Λέων. Τηῶν.
Σαλώσιος. 'Ελαϊτῶν.
Σαβερεινός. Πελλιδέων.
Σατρῆσιος 'Ιούλιος. Ancyra
Galatia.

Σέλευκος. Μαρκιασοπολιτῶν.
Semp. Geminus. Sargan-
ium.
Sempr. Graccus. Casti-
lium.
Sempron. Rullus. Bilbilis.
Σεξπλίσιος. 'Εφεσίων.
Σεξπλίσιος. Κυζικηνῶν.
Σεξπ. Μητροπολιτῶν Phry-
gia.
Σέξπς. Σμυρναίων.
Σεπ'ηρα 'Ιουλία. 'Ακμισίων.
Σεουήρα 'Ιουλία. Βυζαντίων.
Σεουερίσιος Πομπ. Κολοφον-
νίων.
Σεουερός Αἰμίλιος. Βυζαν-
τίων.
Σεουερός Αὐρήλιος Εύτυχίς.
Αἰχάων.

Σεπ'ήσιμος. Θυαπειρλώων.
Σεπ' Παΐσιος. 'Εφεσίων.
Σερ. Ταπαιός. Μαρκιασοπο-
λιτῶν.
Σερωίλιος Καπίων. 'Ακ-
μισίων.
Σερω. Ρ'υλλιανός. Φιλιππο-
πολιτῶν Thracia.
Σιλανός. Antiochia Syria.
Σκελεσιανός. Φαγκέων.

NOMINA MAGISTRATUUM, &c.

Συγγίλιος. Ἱεραπολιτῶν *Phrygia*.

Σουλ. Ἐρμόφιλος. Σαρδηνῶν.

Spartus. *Osea*.

Σπέρκος. Σμυρναίων.

Σπασίος. Σπασίων.

Στρατακῆς. Ἀλικαρνασσέων.

Στρατικιανός. Ἄυγ. *Artemea Phrygia*.

Στρακριακιανός. Τημεριτῶν.

Στραφῆνιος. *Epirus*.

Στρατίειος. Σμυρναίων.

Στρατηνικός. Ἄυρ. Ἱεροχριστάειος.

Στρατωί. Δυρραχινῶν.

Sura Val. *Saguntum*.

Συλλίος. Σμυρναίων.

Σωκερτής. Ἀδριανοθηριτῶν.

Σώπιος. *Laodicea Caria*.

Σώσεως. Ἀυγῆλιος. Κυζικηνῶν.

Σώπειρος. Χαλκιδέων.

Σαπηῆχος Ἄυρ. Βυζαντιῶν.

T

T Αρχυπίος. Νικομηδέων.

Tarracina. *Osea*.

Ταριανός Ἄυρ. Μαγνήτων *ad Sipylo*.

Ταριανός. Μαρκιανοπολιτῶν.

Ταριανός. Ἰπαιπινῶν.

Τέρτυλλος Ἄυγ. *Apollonia Ionia*.

Τέρτυλλος. Νιυόπολις *ad Mestum*.

Τιβ. Ἰούλ. Φιτρός. Μαρκιανοπολιτῶν.

Τιβ. Κοκταίριος. Σμυρναίων

Τίνιος Ρούφος. Βιζυλιῶν.

Τιτ. Αἰλ. Καπιτωλίτος. Βυζαντιῶν.

Τίτος Ἀυρήλιος. Θυατειριῶν.

Τύλλιος Μάξιμος. Παιταλιῶν.

Τύλλ. Μάξιμος. *Vlbia Trajana*.

Tullius Cicero. *Laodicea Caria*. Μαγνήτων *ad Sipylo*.

Τύλλιος. Τραμυδοθηριῶν.

Τύλ. Κεράππος. Περαγαμηνῶν.

Τυχικός. Νυσαέων.

Τυχικός Ἄυρ. Μαγνήτων *ad Maandrium*.

V

V Abalathus. Παλμυριῶν.

Val Sura. *Saguntum*.

Vettiacus L. *Casaraugusta*.

Vetus Antistius. *Gabini*.

Vibius Maius. *Valentia Hispania*.

Τίβριος. Μυλασεων.

Τίλλος Ἄυγ. Μαγνήτων *ad Maandrium*.

Φ

Φ Αἰίας. Ἐρετριέων.

Φανίου Ἀπέλλας. *Artemea Phrygia*.

Φαυστιανός. Μαρκιανοπολιτῶν.

Φιτρός. Μαρκιανοπολιτῶν.

Φιτρός Αἰλ. Βυζαντιῶν.

Φιλῆτας Ἰππιος. Σμυρναίων.

Φίλιππος Φλ. Εὐμόντων.

Φιλοκρότος. *Artemea Phrygia*.

Φιλοκρότος. Πολέμων. *Laodicea Caria*.

Φιλομήτωρ. Μιλησίων.

Φιλοπάτωρ. Σμυρναίων.

Φίλων Δαμῖος. Κλαζομενίων.

Φιλωπῆς. Δυρραχινῶν.

Φλάκιος. Αἰζανειῶν.

Φλάκιος. *Antiochia Syria*.

Φλ. Εἰσμήλαος. Νείχων.

Ἰπαιπινῶν.

Φλ Μάξιμος Ἄυρ. Ἀλικαρνασσέων.

Φλα. Μωλύσιος. Τεραπιζοπολιτῶν.

Φλ Σουλπιανός. Ἱεραπιτιῶν.

Φλ. Φίλιππος. Εὐμόντων.

Φλαυῖος. *Perga*.

Φρογίτιος. Μαγνήτων *ad Maandrium*.

Φρογίτων. Ροδίων.

Φρογίτων Ἄυρ. Βυζαντιῶν.

Φρογίτων Αἰγ. Μαγνήτων *ad Sipylo*.

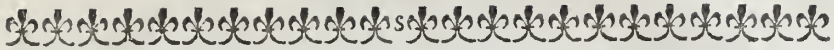
X

X Αἰρέας Ἀπάλου. Περαγαμηνῶν.

Χρέχιος. Σμυρναίων.

Χεῦσανθός. Μητροπολιτῶν *Thessalia*.

Χρυσόβιος. Χίος.



I N D E X

R E R U M M E M O R A B I L I U M .

A

A Bundantia. Σαρδισ-
τιῶν.
Achelous amnis. Ἀμφιλο-
χίαν. Οἰνάδην.
Achilleus, equi nomen.
Βορυσθένης.
Acrius Juppiter. Σμυρ-
ναίων.
Ἄκραιο Θεοί. Μυπλκωαίων.
Actia certamina. Πιερω-
θίων.
Ἄδελφῶν δῆμον. Τάροου.
Ἄδριέλιος. Ἰερουσαλιμῶν
Phrygia.
Admeta. Σαμίων.
Adonidis horti. Σαμίων.
Ἄδριάνη. Νικαίων Bithy-
nia.
Advetus Cæsarum. Πε-
ρωθίων.
Æas Avius. Ἀπμοματιῶν
in Ep̄ro.
Ædiles. Ἀβομαίων.
Æliana Pincensia. Ρινκίον.
Æliopolis, Damiata. Τα-
μιτιῶν.
Æneas Anchifen gestat.
Ἰλιον.
Σερεσιῶν.
Æolus. Λιβαθίων.
Æquare. Τιανῶν.
Æquitas. Τιανῶν.
Æτᾶ diverse.
ΑΙΓΑΙΩΝ.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
in Ægypto.
ΑΜΑΣΕΙΑΣ.
ΑΜΙΣΕΟΥ.
ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ.
ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ad
Hippum.
ΑΝΤΙΟΧΙΑΪ Ρι-
σιδία.
ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ Syria.

ΑΡΑΜΕΩΝ.
ΑΡΑΔΙΩΝ.
ΑΣΚΑΛΩΝΙΤΩΝ.
ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ
ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ.
ΕΔΕΣΣΗΝΩΝ.
ΕΜΙΣΗΝΩΝ.
ΕΦΕΣΙΩΝ.
ΓΑΒΑΛΕΩΝ.
ΓΑΒΗΝΩΝ.
ΓΑΔΑΡΕΩΝ.
ΓΑΖΑΙΩΝ.
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟ-
ΛΕΩΣ.
ΘΡΑΚΩΝ.
ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ.
ΚΑΝΩΒΙΤΩΝ.
ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ Cæ-
les Syria.
ΝΕΑΡΟΛΙΤΩΝ Sa-
maria.
ΡΟΜΠΗΙΟΥΡΟ-
ΛΕΙΤΩΝ.
ΡΑΦΙΑΣ.
ΡΗΣΑΙΝΗΣΙΩΝ.
ΣΙΔΩΝΙΩΝ.
ΣΙΝΩΠΗΣ.
ΤΑΡΣΟΥ.
ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ.
ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ Syria.
ΤΥΡΙΩΝ.
VIMINACII.
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ Syria.
Æra Sclucidarum.
ΑΡΑΜΕΩΝ.
ΑΡΑΔΙΩΝ.
ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ.
ΕΜΙΣΗΝΩΝ.
ΣΙΔΩΝΙΩΝ.
ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ Syria.
ΤΥΡΙΩΝ.
Æsculapius. Vide, Serpens
Æsculapii.
Æsculapius, qui Juppiter.
Νικαίων Bithynia.

Æsculapius. Ἀδερμυτιῶν.
Ἄδριανου θρησκῶν.
Αἰζᾶν τῶν.
Ἄντων.
Ἄκχεραντίων.
Ἀκχεσπῶν.
Ἄμασειανῶν.
Ἄσσιαίων.
Ἀπῆαίτων.
Διοπεριτῶν.
Δομιμίων.
Εἰρωπολιετῶν.
Ελάμῶν.
Γερμλιῶν.
Γορπιῶν.
Γυθεατῶν.
Θελπυσίων.
Ἰεραπυτιῶν.
Καδιλιῶν.
Κασιταρείας Γερμανικῆς.
Κλαυδοπολιετῶν.
Κοπαίων.
Κυμαίων.
Κῶν.
Λαοδικέων Caria.
Μετασίων.
Μεσσηνίων.
Μιδιέων.
Νεαπόλις Samaria.
Νικαίων Κιλικιασῶν.
Νικουμδίων.
Ὀδησσειῶν.
Παυταλιετῶν.
Περραιμυῶν.
Ρυλίων.
Σερεδικῆς.
Σικυωνίων.
Σμυραίων.
Τητῶν.
Τημεριτῶν.
Τλιῶν.
Τιανῶν.
Υπαιτυπιῶν.
Χίων.
Æterna Roma. Roma.

INDEX

- Æternitati Augustæ. *Αστῆ*.
 Ætnæ crater. *Ενθα*.
 Africæ typus. *Africa*.
 Ἀρετῆ πικρ. *Βοστῆ*.
 Καλχεδονίαν.
 Ἀρετῆς, bonus, propitius. Ἀρετιανοθηριῶν.
 Ἀρίων. *Λευκεδίας*.
 Agonotheta. Ἀπαμέων.
 Ἀγοραίου Διός. *Νικεῶν Βιθυνία*.
 Ἀργεῖος Apollo. *Μεγαρέων in Attica*.
 Agrippina, Drusilla, Julia. *Μυθλιωαίων*.
 Ἀδρυμειρος *Νυσαέων Caria*.
 Ajax Oileus. *Αιχρῶν*.
 Ὀποτιῶν.
 Περγασαέων.
 Alexander Macedo. *Apolonia Caria*.
 Μακεδόνων.
 Alexander Syriæ rex. *Αραμία Cæles Syria*.
 Ἀλεξάνδρῳ. *Νικεῶν Βιθυνία*.
 Alexandria certamina. Ὀδυσσεῶν.
 Φιλιστοπολιτῶν Thracia.
 Alimenta subministrata. *Italia*.
 Alpheus amnis. Ὀλυμπίας.
 Amazon Cyme. *Κυμαίων*.
 Amazon Hippolyta. *Heraclea Ponti*.
 Amazon Smyrne. Ἐυπειρωτῶν.
 Σμυρναίων.
 Amazones. *Μυθραίων*.
 Amastris regina. Ἀμαστριαῶν.
 Ambrosiæ Petræ. *Τυρῶν*.
 Amphora diota. *Χῶν*.
 Anadyomene Venus. *Αιτῆν*.
 Ἀνάστασις. *Iudæa*.
 Ancora. *Κομμαγητῶν*.
 Anguis. *Ἰαπῶ*.
 Anguis e cista prodians. *Κρήτων*.
 Anrus Novus. *Σαμίων*.
 Ἀνθίστατος, Duumvir, Proconsul. Ἀλκυονίδων.
 Καλαγυρίων.
- Antigonus Gonata. Ἀντιγονεῶν.
 Heraclea Thracia.
 Antinoi sacerdos Hostilius. Ἀχαιοὶ *Εὐμβρόων*.
 Ἀντιόχεια. *Νικεῶν Bithynia*.
 Antiochus III. Commagenorum rex. *Κομμαγητῶν*.
 Antiochus I V. Commagenorum rex. *Σελευκεῶν*.
 Antiochus I V. Rex Syriae. Ἐδισσα.
 Antiochus I V. Rex Syriae. *Ptolemæis Phœnices*.
 Antipater, Caracallæ & Getæ præceptor. Ἰεραπολιτῶν *Phrygia*.
 Ἀντιοχεια. *Τεσσαλιανῶν*.
 Antoniniana certamina. *Βυζαντιῶν*,
 Κυζικηνῶν.
 Aper. *Λυκτιῶν*.
 Πιθηνῶν.
 Aper Calydonius. *Αἰτωλῶν*.
 Ἀρκαδῶν.
 Ναυπακτιῶν.
 Apri Calydonii caput. *Νικόπολις in Epiro*.
 Aper sagitta transfixus. *Italia*.
 Ἐφείων.
 Apex, insigne Pontificatus. *Iulia Traducta*.
 Ἀπῆν. Ἐφείων.
 Apion ab Api. Ἰπαιπῶν.
 Apis. Ἀπῆραίων.
 Ἐλυρῶν.
 Μεγαρῶν in Sicilia.
 Aprium. *Σελισαυτιῶν*.
 Apollo. Ἀκαρῶν.
 Ἀμπεροκηνῶν.
 Ἀμισιῶν, vel Ἐμισιῶν.
 Ἀπυργεῶν Μεσσηνία.
 Ἀπυλωνιατῶν in Epiro.
 Βλαυδιῶν.
 Βοιωτῶν.
 Βεργυλιῶν.
 Δενιτον.
 Δηλῶν.
 Γερμυλιῶν.
 Γυθιατῶν.
 Καπαναίων.
 Κλαρῶν.
 Κολοφονίων.
- Κεραίων.
 Κυπριῶν.
 Λοξοσταλιπῶν.
 Μαγνήτων *a Sipylis*.
 Μαμερτιῶν.
 Μαρκίανωπολιτῶν.
 Μασαλιπῶν.
 Μεγαρέων *in Attica*.
 Μεσσαμειριανῶν.
 Μεθραίων.
 Μυθραίων.
 Μυθλιωαίων.
 Νυσαέων *Caria*.
 Παπαρέων.
 Ρελλα.
 Ραφία.
 Ρηγίτων.
 Σαλαπίνων.
 Σελισοτιῶν.
 Σικυωνίων.
 Συρακοσίων.
 Ταυροκηνῶν.
 Τεανῆν.
 Τεμπολιτῶν *Syria*.
 Τιωδιεῖτων.
 Ἰπαιτων.
 Φιλαδελφεῶν *Lydia*.
 Χαρωρέων.
- Apollo & Diana. *Γάζα*.
 Apollo capite radiato. *Τεραπολιτῶν*.
 Χῶν.
 Apollo cum arcu. Ἐυμείων.
 Apollo, cum lauro. Ἰεραπολιτῶν *Phrygia*.
 Ταβιανῶν.
 Apollo cum lyra. *Κισιῶν*.
 Ταβιανῶν.
 Τορμητῶν.
 Apollinis lyra. *Βαρυδοσίων*.
 Κῶων.
 Λεπιδῶν.
 Λακπαιῶν.
 Apollinis tripus. Ἐυπειρωτῶν.
 Καλχεδονίων.
 Κενταπριῶν.
 Φωχεῶν.
 Apollo Actiacus. *Αἴτιον*.
 Apollo Callitecnus. *Περγαμιῶν*.
 Apollo Citharædus. *Κῶων*.
 Apollo Cocas. Ἀπυλωνιατῶν *in Epiro*.

R E R U M.

'Apollo Cygno vectus. Καλχεδονία.
 Apollo Didymeus. Κάων, Μιλήσιαι.
 Apollo Λαφεαῖος. Καλυδονία.
 Apollo Leucadius. Λευκαδίαι.
 Apollo Lycæus. 'Αρχειαί.
 Apollo Narmaleus Ναρμαλέως.
 Apollo Pythius. Τεαλλιατώ.
 Apolloni Sancto. Antiochia Ριβία.
 Apollo Sethroites. Σεθροίτης.
 Apollo Smintheus. Σμιθαίαι.
 Τερεθίων.
 Apollo Temenites Συρακοσίαι.
 Apollo Teneates. Τεναίων.
 Apollo Τερότης. Ραίρα.
 'Απφιαός. Σεπφολωά.
 Aquila 'Αντοχία Syria.
 'Απαμείω Ρηγία.
 'Ηλείαι.
 Θυαπειρωά.
 'Ιδαίου Διός.
 'Ιεραπιτωά.
 Κεθεπίαι.
 Laodicea Cæles Syria.
 Λυκτίαι.
 Lyla.
 Μεσολύαι.
 Neapolis Samaria.
 Πανορμητώ.
 Ραυεπηα.
 Σινορ.
 Συρακοσίαι.
 Τάροσου
 Aquila fulmini insidens. Μασοτίαι.
 Μαρκιανοπολιτώ.
 Aquila globo imposita. 'Εμισίω.
 Aquila leporem discernens. Ζ Φυεμέω.
 Λοκρά.
 Aquila, Imperii symbolum. 'Αιασσίας.
 Aquila & draco. Νικομηδία,

Aquila dua. Χαδτυμετω.
 Aquila Consulum & Imp. insignia. Περωπέαι.
 Aratus. Πουππίοπολιτώ.
 Arcadia Ægypti Provincia, unde dicta. 'Οζυρλιτωί.
 Τασιτώ.
 Archontes Athenis, Hadrianus & alii Augusti. Αίζαντωί.
 'Αερχάω.
 Arcus. Parthia.
 Arcus & pharetra 'Αλυδία.
 Armenia.
 Arcus triumphalis. Parthia.
 Arcthusa. 'Εμπεριτώ.
 Argæus mons Cappadocia.
 Argeus rex. 'Αρχειαί.
 Argonauæ. Κυζικηνά.
 Μαγνητωί 'Hessalia.
 Aries. Κλαζομβία.
 Aries cum Mercurio. Corinthus.
 Aries cum ovc. Neapolis Samaria.
 Arion. Brundisium.
 Arfinoë 'Αρσινόω.
 'Αρχηγής 'Απόλλω.
 'Ιεραπολιτωί Ρηγία.
 'Αρχηγής 'Απόλλω. Ταυρομβιωί.
 'Αρχερέως. 'Ροδίαι.
 'Αρχεραπύοι. 'Αντοχία Syria.
 'Αρχοντες in plurimis oppidis. 'Εφείαι.
 Asclepia Soteria. Ankyra Galatia.
 Asclepiades. Περωσιέαι.
 Asia x i i i. civitates. Κολοφωίαι.
 Λαοδικέαι Caria.
 'Ασάρεχης 'Ροδίαι.
 'Ασπαδάειος 'Εφείαι.
 Asarium Χία.
 Assius lapis. 'Ασσίαι.
 Astaroth. Σιδωνία.
 Astarte. Βυβλίαι.
 'Ορθωσιέαι.
 'Ιεραπολιτωί Syria.
 Σιδωνία.

Σμωγείαι.
 Atyli jus. 'Αδμεδέω.
 Εφείαι.
 Atacini. Ναβο.
 Ataulphus Roma.
 Athalaricus. Roma.
 Attalus Priscus. Roma.
 Ates puer. 'Αγχαλέαι.
 Αύγυρεια. Νικχέαι Bithynia.
 Augustus 'Ελευθέριος. Κρητωί.
 Avis Threicia. Σεθροίτης.
 Axon fluvius. Καλυδών.

B

Baalim. Σιδωνία.
 Bacchus. 'Αδειαπολιτωί.
 Berytus.
 Βοιωτά.
 Corinthus.
 Διοιστολιτωί.
 Γυθεατώ.
 Ζακωθίαι.
 Θασίαι.
 Θηβαίαι.
 Κερατώ.
 Κηιδία.
 Κορκοραίαι.
 Κοπαίαι.
 Κονδριατωί.
 Κυπαρισίαι.
 Κάων.
 Λαμείαι.
 Λεθεΐαι.
 Λεθίαι.
 Μαφαιτωί.
 Μιχέαι.
 Ναζία in Gracia.
 Νικχέαι Bithynia.
 Νυσταίαι Caria.
 Πανταλιτωί.
 Περωβλωίαι.
 Πισαυγία.
 Σιδωνία.
 Τείαι.
 Φιλαδελφείαι Syria.
 Χαλαςραίαι.
 Bacchus curru tigribus juncto vectus. Μαγνητωί a Sipylo.
 Σελευκείαι in Cilicia.
 Bacchus cum panthera. Περραμλωίαι.

INDEX

- Bacchus cum Satyro, & vite. *Gades.*
 Bacchus, cum vite & tigride, vel panthera. *Μαρόϊων.*
Μαριακοπολιτῶν.
 Bacillus Imperatorius. *Προσιέων.*
 Basilea. *Rauraci.*
 Basilea Ulpia. *Pannonia.*
 Baston de commandement. *Προσιέων.*
 Beata Roma. *Roma.*
 Bellerophon. *Ἀλαίων.*
Corinthus.
 Berenice. *Ἀρσινόϊτῶν.*
 Bigæ Leonum. *Ἄθλια Capitolina.*
 Βιθωιδένης. *Bithynia.*
 Blandenonæ. *Lanis Julia.*
 Βορυδένης. *Βορυδένης.*
 Bos. *Ἀθελυαίων.*
Ἄραδιών.
Ἰσκιέων.
Καρυσιών.
Μαγνήτων a Sipylo.
Νικομηδέων.
Πολυβύλιων.
Προσιέων.
 Bos aræ impositus. *Gabini.*
 Bos cornupeta. *Bracaria.*
Γορτυνίων.
Θουρίων.
Ματαλιωτῶν.
 Bos Marti immolatus. *Graccuriis.*
 Bos pascens. *Ἀμφιπολιτῶν.*
Ἀπομανατῶν in Epiro.
Pella.
 Bos cum lactente vitulo. *Κορυθαίων.*
 Bos nigra Proserpinæ matata. *Κυζικηνῶν.*
 Bos, cur in nummis Hispanorum. *Celsa.*
 Bos vittatus, major Deorum victima. *Graccuriis.*
Boves Nicerhorium.
 Βοτίφι. *urbis Phrygiæ.*
Ἀπιάτῶν.
 Βουλοπίς. *Λογδοσαλιτῶν.*
 Βουλαγὸς Ζεύς. *Νικομηδέων.*
 Βουλή. *Ἀπαιμέων Phrygiæ.*
Βαζιλῶν.
- Βουλή & Βουλευταί. *Νικομηδέων.*
 Βουλή Ἰσραήλ. *Ὀρθόσέων.*
 Βουλή Κρατίστη. *Σμυρναίων.*
 Bria oppidum sonat. *Μεσσαυβειωτῶν.*
Mirobriga.
 Briga, in oppidis Hispaniæ. *Mirobriga.*
 Βροτόποδα ἵππων. *Νικαίων Bithynia.*
 Byzas. *Βυζαντιών.*
- ## C
- Pro Σ quando cepit in nummis & lapidibus sculpi. *Ἀγκυρίων.*
Κυζικηνῶν.
 Cabiri, & Cabiria. *Θεσσαλονικέων.*
 Caduceus, Mercurii symbolum. *Νικαίων Bithynia.*
Τιωδαριτῶν.
 Cæsarea certamina. *Μητροπολιτῶν ἔθ' ἐν Ἰωνίᾳ.*
 Cæsaris Dictatoris equus. *Νικαίων in Bithynia.*
 Calathus frugum plenus. *Παυαλιωτῶν.*
 Callitecnus Apollo. *Περγαυλιωτῶν.*
 Camelus. *Arabia.*
 Camelus, Arabiæ symbolum. *Βοστρα.*
 Cancer. *Αἰδηψίων.*
Ἀρεχαγατινῶν.
Ἀμβρακιοτῶν.
Βρεθίων.
Κάων.
Σινουσασιῶν.
Σμυρναίων.
 Canis. *Κολοφονίων.*
 Cantharus Liberi Pattis. *Ἰσθμίων.*
Καλακτιῶν.
Ὀποντίων.
Σμυρναίων.
Σιδονίων.
 Capitolina certamina. *Heliorolis.*
 Capra. *Αἰγαίων.*
Ἐλυρίων.
Ἐπτα.
 Capra Junoni sacra. *Ἀχρηγιτῶν.*
- Capricornus. *Νικαίων in Bithynia.*
 Caput galeatum. *Τριπολιτῶν Syria.*
 Carisia familia. *Emerita.*
 Carthaginenses Sardiniam tenuere. *Καρχαλιτῶν.*
 Carthago. *Πανορμητῶν.*
 Carteia. *Calpe.*
 Casius mons. *Σελυκίω in Syria.*
 Cassander Macedo. *Κασανδριέων.*
 Castellum Ulpia Trajana.
 Castor & Pollux. *Γαβλιών.*
Λακεδαίμονων.
Ὀρθοπίων.
Λοκροῶν.
Τριπολιτῶν Syria.
Τιωδαριτῶν.
 Castorum pilei. *Ἀπαιμέων Phrygiæ.*
Σιωραδέων.
Φαυκιέων.
 Cato ευεργέτης ἢ Σαπίης. *Mopsuestia.*
 Caystus amnis. *Μητροπολιτῶν ἔθ' ἐν Ἰωνίᾳ.*
Νικαίω Κιλικιασῶν.
Υπικισπιωνῶν.
 Centauri. *Περγαυλιωτῶν.*
 Cerannius Juppiter. *Σελυκίω in Syria.*
 Gerberus. *Heraclea Ponti.*
Πισαυέων.
 Cereales hymni. *Σμυρναίων.*
 Cereris teda. *Νισαίων.*
 Cereris teda. *Ἀπαιμέων Phrygiæ.*
 Ceres. *Ἀδριανοπολιτῶν.*
Ἀρεχαγατιῶν.
Ἀρροχίων.
Γυδατῶν.
Ἐλασιτῶν.
Ἐρυθραίων.
Κατωαίων.
Κυζικηνῶν.
Καπείων.
Λιανθίων.
Μαγνητῶν.
Μεγαρέων in Attica.
Μελιταιῶν.
Μεγαλίων.

R E R U M.

- Μεταπολιτίαι.
 Νικομηδείαι.
 Πεισιπουτίαι.
 Σαρδιαῶν.
 Σεβηκίης.
 Στρατικέαι.
 Συμαίαι.
 Συεκοσίαι.
 Τημοδικεῦσαι.
 Τυοδερεῖται.
 Φλαυίοπολιτῶν.
 Ceres Θεοσεφόρου. Μαλ-
 νίται a Syrolo.
 Ceres nigra. Θελοσυταίαι.
 Certamina sacra Capitoli-
 na & c. Heliopolis.
 Certaminum varia nomi-
 na. Νικηαίαι Bithynia.
 Cervorum biga, quadriga.
 Μαγνήται ad Maandrum.
 Cervus. Ἐφεσίαι.
 Καυλωταῖται.
 Στεκεβρωῶν.
 Chalcicea Minerva. He-
 traclea Acanthania
 Charites. Ἀπλαναίαι in
 Ionia.
 Ἀφροδισαίαι.
 Chimara. Corinthus.
 Σεεφίαι.
 Chora inferior. Κιλθιανῶν.
 Chorepiscopi Κιλθιανῶν.
 Christopolis. Τεσσα.
 Christus vincit. Ροσυδέης.
 Chrysanthina Σαρδιαῶν.
 Chrylas amnis Assiuitō-
 rum.
 Chrysippus. Πομπηιοπολι-
 τῶν.
 Chrysothoas. Ἰεραπολει-
 τῶν Phrygia.
 Cius, Herculis socius.
 Κιαῖται
 Claritas Julia colonia. At-
 tibi
 Classica colonia. Δόρων.
 Forum Iulii.
 Clava Herculis. Δυρρα-
 χλωῶν.
 Συεκοσίαι
 Claudia Augusta Pia colo-
 nia Salona.
 Cleopatra. Τεραπολιτῶν Sy-
 ria.
 Cleopatra Dea Nova. Μυ-
 πιλωζίαι.
 Cloato Lugduno. Lugdu-
 num.
 Clypeus. Ἰσμφαίαι.
 Τασαχαίαι.
 Clypeus cum hasta. Ροδίαι.
 Colonia deducta symbola.
 Antiochia Pisidia, & alibi
 Sapius.
 Colonia quot in Hispania.
 Celsa.
 Commodus Jupiter Ju-
 venis. Μυπιλωζίαι.
 Commodiana Carthago,
 Panormus. Carthago.
 Concha Tytia. Tyrius.
 Concordia Colonia. Ha-
 drumetum
 Conditor Orbis Trajanus.
 Λυκτίαι.
 Conventus. Aramia Phry-
 gia.
 Copia, & Copiarum. Lug-
 dunum.
 Cornucopia. Ἰεραπολειτῶν
 Phrygia.
 Λοκράῶν.
 Lugdunum.
 Μαμερτίαι.
 Μαρμανοπολιτῶν.
 Neapolis Samaria.
 Νικηαίαι in Bithynia.
 Πεισιπουτίαι.
 Σαρδιαῶν.
 Stobersium.
 Τημιζῶν.
 Τετανοπολιτῶν.
 Valentia in Calabria.
 Corona ederacea. Παροπι-
 τῶν.
 Corona querneae. Parthia.
 Corona spicea. Συεκοσίαι.
 Corvus. Παταγέαι.
 Corvus Apollini sacer. Σε-
 γροίτης.
 Colmus, apud Cretenses,
 qui Ephorus. Λυκτίαι.
 Cotys rex. Θεράχρον.
 Crater Aethiae. Enna.
 Cressa nota. Κυδοναπῶν.
 Cretica vina. Κυδοναπῶν.
 Crocodilus. Αἴγυπτι.
 Νεταμυς.
 Nilus.
 Crus triplex, Siciliae ty-
 pus. Πανορμητῶν.
 Σελευκίαι.
 Sicilia.
 Cubius. Ἀσκῶν.
 Cuniculus. Hispania.
 Cupido alatus. Ὀρθασπείαι.
 Παριαῶν.
 Τετανοπολιτῶν.
 Cupido alatus cantharum
 gestans. Περαφρωῶν.
 Cupido cum Venere. Καρ-
 πασίαι.
 Cupido σοφοίτης. Παφίαι.
 Curetes armati. Μαγνήται
 ad Maandrum.
 Cybele. Ἰεραπολειτῶν Syria.
 Κοπαείαι.
 Laodicea Caria.
 Μαγνήται a Syrolo.
 Μιτροπολιτῶν τῶν Ἰονίαι.
 Πεισιπουτίαι.
 Σιδυαίαι.
 Σμυρναίαι.
 Syria.
 Cybele. Τυζῶν.
 Vlpia Trajana.
 Φακχαίαι.
 Cydas. Κυδοῖαι.
 Cydnu amnis. Τάρεσσ.
 Cygni Apollinis currum
 jungunt. Καλαχιδῶν.
 Cygni Veneri sacri. Κυ-
 εῖαι.
 Cyzicus rex. Κυζικλωῶν.

D

- D Aetyli tres. Μυει-
 τῶν.
 Δαμυῖος. Μυειταίαι.
 Damiatia, ubi posita. Τα-
 νητῶν.
 Πηλοισιαπῶν.
 Δ. Ε. Ἀντιοχῶν.
 Comana Cappadociae.
 Dea Syria. Ἰεραπολειτῶν
 Syria.
 Decumani. Narba.
 Decuriones, qui. Corinthus.
 Δεκαεταῖς Κυρίου Berytus.
 Delphinus. Ἀετλιαί.
 Brundisium.

d

INDEX

Βυζαντίων.
 Corinthius.
 Delphi.
 Ἴασον.
 Πειρασίων.
 Περσίων.
 Demetrius Glauclius.
 Σαλαμίων.
 Τρωϊών.
 Τῶν ἀπείρων.
 Τελειῶν.
 Demetrius Nicator. Tyrus.
 Demetrius Poliorcetes.
 Δημοκρεῶν.
 Demetrius Pompeii libertus.
 Γαδυρέων.
 Demetrius Soter. Tyrus.
 Demofthenes ubi obiit.
 Καλαυριῶν.
 ΔΗΜΟΣ.
 Antiochia Syria.
 Ἀρχαίων.
 Ἀπείρων.
 Γερκιῶν.
 Δυσσεϊῶν.
 Λαοδικέων Caria.
 Σμυρναίων.
 Σουραδίων.
 Τηρόν ήρευσι.
 Τριπολιτῶν ad Masand.
 Φιλαδελφείων Lydia.
 Διὰ βίου. Περγαμῶν.
 Diana. Ἀθλιανοπολιτῶν.
 Ἀχμεῶν.
 Ἀρεχασαίων.
 Ἀρχαίων.
 Βιχρασιῶν.
 Βιζυλίων.
 Corinthius.
 Δαλδανῶν.
 Δηλίων.
 Γερκιῶν.
 Κλαρῶν.
 Κνωσίων.
 Κρήτων.
 Λευκαίων.
 Μαχρίτων a Sipylo.
 Μυρσίων.
 Μυσιλλίωνων.
 Neopolis Italia.
 Ραίνα.
 Ρερσα.
 Περγαμῶν.
 Ραφία.

Ρηθίων.
 Τελειῶν.
 Υπατιῶν.
 Diana bimammia. Μαθητῶν ad Masand.
 Diana Brauronia Λαοδικέων Syria propria.
 Diana Corymbia, Hammonia Πυλίων.
 Diana citharista, ταύρονεύτα. Ἰκκεῶν.
 Diana Epiphania Ἀβυδίων.
 Corinthius.
 Διονυσιοπολιτῶν.
 Ἐφείων.
 Καδύων.
 Ἰεραπολιτῶν Ἰβηρίας.
 Μαχρίτων ad ... and ...
 Μητροπολιτῶν τῆς Ἰαφί.
 Μιλλίωνων.
 Neopolis Samaria.
 Περγαμῶν.
 Σμυρναίων.
 Φιλαδελφείων Lydia.
 Diana jaculatrix. Ναυπακτιῶν.
 Diana Laodicensis. Λαοδικέων Syria propria.
 Diana Laphria. Ἐφείων.
 Diana multimammia. Αφικυραίων Phrygia.
 Ἀστυλίωνων.
 Ναχερασιῶν.
 Νεωμύσι Samaria.
 Τηρόν ήρευσι.
 Diana Persica. Ἰεραχμοσιῶν.
 Diana venatrix. Γερμανοπολις.
 Θασίων.
 Θυατειρῶν.
 Καμαρῶν Γερμανικῶν.
 Μητροπολιτῶν.
 Μιλλίωνων.
 Σικκία.
 Συρακυσίωνων.
 Τριπολιτῶν.
 Υρία In jania.
 Didymea ceitamina. Μιλλίωνων.
 Diogenus Apollo. Μιλλίωνων.
 Didrachma Jovi Capitolino. Ιμβία.

Digamma Aelicum. Φαλαίωνων.
 Dignus, equi nomen. Βοργυθῆνσις.
 Diomedes. Ἀρπυγιῶν.
 Dionysia. Ἀβυδίωνων.
 Διόσσορος. Νουσαίων Caria.
 Discipulina Aug. Σαρματία.
 Docmus. Δικμῶν.
 Doliche. Ἰκκεῶν.
 Dominus nato Aureliano. Καδύωνων.
 Dominus Scetaris. Ὀλυσειῶν.
 Δοσφιῶν, Diana. Θυατειρῶν.
 Draco, Aesculapii typus. Νικομηδίωνων.
 Τρεας.
 Ducenarius. Κιλικίωνων.
 Dumnivir, quis. Αἰζωνίωνων.
 Ἀλκυονίωνων.
 Calaguribus.
 Cynethibus.
 Δωρεῶν, Ἰσίωνων. Σουραδίωνων.
 Φεργίωνων.

E

E Deracea corona. Ἀρπυγιῶνων in Epuro.
 Egleus. Νουσαίωνων Caria.
 Elagabalus Sol. Γαβαλέωνων.
 Elaphia Diana. Ἐφείωνων.
 Elethia Κιλικίωνων.
 Ἐλευθέριος Ζεὺς. Τριζυλίωνων.
 Ἐλλαίου Διὸς Συρακυσίωνων.
 Emilius, per E Ροδιῶνων.
 Ἐμποριῶνων. Λιλυθαίωνων.
 Eraminondas ab Ἐπαμεινίωνων. Σμυρναίωνων.
 Ἐπιθῆμια. Περσίωνων.
 Ἐπίσκοπος. Κιλικίωνων.
 Ἐπιφανῆς Ἐδεσσιῶνων.
 Eques. Μαχρίτων a Sipylo. Μιλλίωνων.
 Equester ordo Roma.
 Equi Pellaci Μικηδίωνων.
 Equorum curator Aesculapius. Νιχαέωνων Βιθυνία.
 Equorum nomina in nummis. Βοργυθῆνσις.

R E R V M.

Equus Ἀπιοῦ Μασσεδονίης.
Ἄρπιωῶν.

Equus Θεσσαλοικῶν.
Καρχαλιωῶν.
Κεφαλιωῶν.
Κυμαίων.
Προσίδωνεωῶν.
Σαλοπίνων.
Συρακυσίων.
Ταυρχαίων.
Φάρσαλος

Equus Æsculapii cura.
Τροίας.

Equus alatus, in piscem desinens. Πισκυρῶν.

Equus, Carthaginiensium symbolum Παρισμωῶν.

Equus & taurus. Ταυρηνίων.

Equus humano pede Νιχχίων Βρυγίων.

Equus pascens. Λαρίσσης Τηβαίων

Ἐργίσις Ζεῶν. Τανῶν.

Egyns. Θελπίσιων.

Ἐργύσις Βαγλιωῶν.
Κυμαίων.
Σιωταίων.

Eva, (Trepns Μαρκιασπολιωῶν.

Εὐεργέτις καὶ Σαπίρ. Μορσεβίτι.

Εὐδωκία Τραϊανῶν. Σαρδραίων

Eugenius, auriga. Βερυδέσις

Εἰσοὶ Γορπηίων. Σιδωνίων.

Eurota tauro infidens. Ἀφροδιωῶν.

Γορπηίων

Eu yryus Περγαμηνῶν.
Σαλαμινίων.

Εὐσεία Νικηῶν Βιθυνία.

Eurhymius pycra. Βερυδέσις

Eurhymius, auriga Βερυδέσις.

Expeditio Aug. Parthia.

Exules Reduces Roma.
F

Faces Μιναίων.
Τιανῶν.

Faventia colonia. Βαρκίνο.

F. vorini dictum. Syria.

Faustianæ puellæ Italia.

Felicitas. Δοκιμίων

Felicitas temporum. Λαοδίκων Καρία

Felix Carthago. Carthago.

Felix Dacia. Dacia.

Felix Oea, Carthago. Oea.

Felix Ravenna Ravenna.

Felix Roma Roma.

Filinus tibicen. Βορυδέσις.

Firma Colonia. Αστίγι.

Fiscus Alexandrinus, Asiaticus, Judaicus Indus.

Fistula Ἀρμενίων.

Flamines. Κοπαίων.

Flamines Romæ Roma

Flavia Fanestis. Fanum Fortune.

Flora Dea. Μισσαλιωῶν.

Foculoposito, sacrificium. Γραϊουρίσις

Fortuna Vide Τύχη. Ἀμασίνης.

Ἄραχίων.

Κιβυραῶν.

Λαμνίων.

Μαρκιασπολιωῶν.

Μεμνισπολιωῶν.

Ναζιωνία Gracia.

Νικηῶν Bithynia.

Περγασίων.

Ῥοδίων.

Σιωταίων.

Τραϊανισπολιωῶν.

Τρυφίων.

Gallinaceorum puna.

Δαρδανίων

Gallinaceus. Caleno.

Γερμανιόπολις.

Ημιτις.

Κομμαραίων.

Καρυσίων.

Συσσιάνο.

Τεζνιτις.

Gallinaceus, Æsculapio facer. Σελλισποῶν.

Gemella colonia. Τυκκί.

Genetrix orbis. Hispania.

Genius urbium. Roma.

Γεργασί. Ἀρριτιπίων

Ἰεραπολιωῶν Ροδίων.

Γλυκίων. Ἀλωσιωτικῶν.

Ἰασπολιωῶν.

Νικοιουδίων.

Τανῶν.

Γόλγυι. Κόλαχοι.

Gorhæ Memorix. Roma.

Γραμματεῖς. Μυλασίων.

Granatum malum. Σιωταίων.

Gryphus Ἀβδηριπίων.

Κυπαρίσιων.

Τηβίων.

Χαν.

Apollini facer. Ἰδελίων.

Z

Z Pro Z in nummis.

Ἄπιοχων. Syria

Z. imgethula. Νίρια Τραϊανία.

Ζεὺς Ἐλευθέριος. Συρακωσίων

Ζεὺς Ἐργίσις Τανῶν.

Ζεὺς Κοταγιῶν. Γόλγυι.

Ζεὺς Μυλωνίος, Ἀραπίσις, Σαρπασί. Τανῶν.

Ζεὺς Πολύων. Τεργηλιώνων.

Ζεὺς Φιλαδέλφης. Λαοδίκων

Ζεὺς Φίλιος. Περγαμηνῶν.

Zosteria Mineiva. Λοκρῶν.

H

H Pro EI. Ἐφείσιων.

Hadrini principatus anni. Κιλικίων.

d ij

G

Galea Βυζαντιών.

Gallia tres. Remi.

INDEX

Hadrianus Στρατηγός.
Μυπλινάϊαι.
Hagrocrates, Μελεαφτάϊ.
Πειραιῶν.
Πεοσινωπιάϊ.
Τεαίανοπολιτάϊ.
Haryria, Γαβαλέαι.
Hasta, Πολυρνώϊαι.
Ἡγεμονία, Περαφρωῶν.
Ἡγεμόνι, Φιλιπποπολιτάϊ
Thracia.
Hector, Ilium.
Helene, Ἐλενιάϊ.
Heliopolis, Corinthus.
Ἡλία certamina, Ἐμμοσι-
αῖα.
Hephanomos & Hephtarolis, Ὄξυρυγιῶν.
Hercules, Ἀδριανοπολιτάϊ.
Ἀργυρινάϊαι.
Ἀμαρηνιάϊαι.
Ἀμφιλοχίαϊ.
Antium.
Ἀπολλωνιάϊαι in Epiro.
Βαρρασιωῶν.
Berytus.
Βοιωτιάϊαι.
Βουζυλιωῶν.
Brynabisium, Corinthus.
Ἐρυθρίαϊαι.
Γεμελιωῶν.
Γυδειατάϊαι.
Heraclaea Acarnania.
Heraclaea Ponti.
Heraclaea Trachin.
Himera.
Θάσιαι.
Θηβαίαϊαι.
Καλλικρατιάϊαι.
Κασανδρείαϊαι.
Κεφαλληνίαϊαι.
Κυζικηνῶν.
Κάσιαι.
Λακεδαιμονίαϊαι.
Μελιτιάϊαι.
Νυσάϊαι Caria.
Πειραιῶν.
Πειραιῶν.
Προσιαῖαι.
Σαμῖαι.
Σπυμφαλίαϊαι.
Suessia.

Συνταξίαϊαι.
Συρακυσίαϊαι.
Ταυρομυθιάϊαι.
Ταφραντιάϊαι.
Τημεθροθρέαι.
Τημεθριάϊαι.
Τομιτιάϊαι.
Τυρσίαϊαι.
Tyris.
Φαγσίαϊαι.
Φθιατιάϊαι.
Φλαβιοπολιτάϊαι.
Χαρίαϊαι.
Χίαι.
Hercules Centaurum conficit, Ἄιτωλιάϊαι.
Hercules Commodianus, Roma.
Hercules Commodus, Ἰουλιπολεαῖα.
Hercules ebrius, Θηβαίαϊαι.
Κρητοπολιάϊαι.
Hercules cum hydra, Προσιαῖαι.
Hercules leonem suffocat, Γεμελιωῶν.
Καρπαθίαϊαι.
Herculeum, Μυπλινάϊαι.
Herculi Augusto, Paiza.
Herculis clava, Μακεδονίαϊαι.
Herculis templum, Gades.
Herculeus scyphus, Θηβαίαϊαι.
Hermus amnis, Σαπηλιωῶν.
Σμυρναίαϊαι.
Τημεθριάϊαι.
Hero Ἀβυθινῶν.
Ἄλωρῶν.
Heros, heroina Μυπλινάϊαι.
Hippolyta Amazon, Heraclaea Ponti.
Hippopotamus, Nilus.
Homerus, Ἀμασειανῶν.
Ἰητιάϊαι.
Μυρηνάϊαι.
Χίαι.
Homerus Melicigenes, Σμυρναίαϊαι.
Hyblaum mel, Hybla Dea, Ἰέλας.
Hugia, Αἰζαντιάϊαι.
Ἀκαραχινῶν.
Ἀμασειανῶν.

Εἰβηλιοπολεαῖα.
Ἐλαῖατάϊαι.
Ἰεραπολεαῖα Phrygia.
Ἰουλιπολεαῖα.
Καδιωῶν.
Nepolis Samaria.
Nemausus.
Νικηῶν Κιλικιαῖα.
Νικηῶν Βιθυνία.
Ὀδηοσειῶν.
Περρακηνῶν.
Σειλιποπῶν.
Σικυωνίαϊαι.
Θ
Εα Ρώμη, Ἐλαῖατάϊαι.
Ερμηκραπιλιτάϊαι.
Θεοὶ ἀρχεῖοι, Μυπλινάϊαι.
Θεός, Divus, Φιλιπποπολι-
τάϊαι Arabia.
Θεοσιωφύργος Ceres Μαγνή-
ται a Silylo.
Θράκιοι κοινοί, Φιλιπποπο-
λιτάϊαι Thracia.
I
Anus biceps, Πανορμ-
τιάϊαι.
Iasion templum, Abdera Hispania.
Ἰασῶ, Esculapii filia, Ἰασῶ.
Ibis, Ἄεθρος.
Ἰδριεύς, Τεβελιανῶν.
Ἰερά Βουλὴ Ὀρθωσίαϊαι.
IEPA ΣΤΗΝ ΚΛΗΤΟΣ.
Ἀδριανοθροῖατάϊαι.
Βακχονοσίαϊαι.
Βλαυδιῶν.
Cappadocia.
Δαλδριαῖα.
Γαδύραϊαι.
Θυαπειρινῶν.
Ἰεραπολιτάϊαι Phrygia.
Ἰεραρχομαρέαι.
Ilium.
Κυδορεαῖα.
Κυμαίαϊαι.
Κυφάριαϊαι.
Μαγνήται a Silylo.
Ptolemais Phoenices.
Σκηφίαϊαι.
Σμυρναίαϊαι.
Τημεθριάϊαι.
Τελοπολιτάϊαι ad Μαλη-
δονην.
Τραπυπιάϊαι.

R E R U M.

Χερσόβορειοί.
 Ἰερούα δὲ βίου. Περσῶν ἰωῶν.
 Ἰερός ἀγῶν. Σιδωνῶν.
 Igne puro altaria adolentur. Κυφῶν.
 Πάφῶν.
 Imperator in nummis, quid sit. *Germania*.
 Inithimevus rex. Θερσῶν.
 Ino. *Corinthus*.
 Inspectores. Κιλβιαῶν.
 Inventa Roma. *Roma*.
 Iotape. Κομμαχησιῶν.
 Σεβαστωῶν.
 Iphigenia. Ἰχελῶν.
 Ielastica certamina. *Helioria*.
 Isis. *Antiochia Pisidia*.
 Ἀεαδῶν.
 Ἀρξείων.
 Βοισιειτῶν.
 Ἰεσπολειτῶν *Phrygia*.
 Κεπιτιῶν.
 Νικαέων *Bithynia*.
 Ρῆσα νῆσιον.
 Σαμριτῶν.
 Isis Faria. *Pharus*.
 Isthmia certamina. Θεσσαλονικέων.
 Ithomates Juppiter. Μεσσωνίων.
 Itonia Pallas. Θεσσαλῶν.
 Juba rex. *Casarea Mauritania*.
 Julia Procla. Μυπλωσιῶν.
 Juno. Γαβαλέων.
 Μελιταίων.
 Στυμφαλίων.
 Τιουδουριτῶν.
 Ὑπαιππιῶν.
 Χαμρανῶν.
 Juno cum pavonibus. Σαμίων.
 Juno in curru juncto pavonibus. Κάων.
 Juno Argiva. Ἀρξείων.
 Juno Axia. Ἀξία.
 Juno Martialis. Σαμίων.
 Juno sceptrafera. Βερεθίων.
 Juno velata. Μαβίων.
 Σαμίων.
 Junonium sceptrum. Σαμίων.
 Juppiter. Αἰζανιτῶν.

Ἀματιῶν.
 Ἀμασειανῶν.
 Ἀμβρακισιῶν.
 Ἀνθιδουριῶν.
 Ἀντιοχείων *Syria*.
 Ἀππολιταῶν.
 Ἀνξυροῦς.
 Ἀπολωνιατῶν *Epiri*.
Corinthus.
Dacia.
 Ζακυνθίων.
 Ζεφυριέων.
 Θεσσαλῶν.
 Κεβρειπίων.
 Κεφαλαισιῶν.
 Κλαυδοπολιετῶν.
 Κυμαίων.
 Κυφῶν.
 Λακωῶν.
 Μαχλήτων *a Sipylo*.
 Μαβίων.
 Μεθωνίων.
 Μεσσηνίων.
 Μητροπολιτῶν τῶν Ἰωνίων.
 Μυτιλήων.
 Μυλσέων.
 Νισαίων.
 Πανωρημιτῶν.
 Περραμιωῶν.
 Πικεπτεῶν.
 Ρηγιῶν.
 Σαμίων.
 Σικυωνίων.
 Συεδρέων.
 Σιωπιδέων.
 Συρακοσίων.
 Τερεατῶν.
 Τομιτῶν.
 Τραλιανῶν.
 Φιλαδελφέων *Lydia*.
 Χίων.

Juppiter Hammon. Κασιονδρέων.
 Καπαριῶν.
 Κυζικησιῶν.
 Κυρών.
 Μυπλωσιῶν.
 Τιωῶν.
 Juppiter Hospitalis. Κυφῶν.
 Juppiter Juvenis Commodus. Μυπλωσιῶν.
 Juppiter Καπιθάτης. Ηίκεσιος, Milichius. Κυρρησιῶν.
 Juppiter Liberator. Τεργιζῶν.
 Ρατρα
 Juppiter Μελίχιος Ἀρξείων.
 Juppiter Nicephorius. Νικεφοριουῦν.
 Juppiter Olympius. Ολυμπίων.
 Συρακοσίων.
 Juppiter Πανέμω. Χαμρανῶν.
 Juppiter Philaethes. Λαοδικεῶν *Caria*.
 Juppiter Salutaris. Νικαέων *Bithynia*.
 Juppiter Σπλαγχρόμοσ.
 Κυφῶν.
 Juppiter Tonans. Κανλιανῶν.
 Justinopolis. Ζησιῶν.
 Ἰώων, Δαριῶν, Φρυγιῶν.
 Ionum commune. Κολοφώνων.
 Iones in Thracia. Περωθίων.

K

Κασσαρέων certaminum. Φιλιπποπολιτῶν *i bracia*.
 Καμαρέτης. Νυσάειοι *Caria*.
 Κάππι τρία κέμτα. Κιλίχων.
 Καπιθάτης Ζεύς. Κυρρησιῶν.
 Κερκυρόπολις Λαπθεῶν.
 Κοινό. Μακεδόνων.
 Κοιωνία. Ἐφεσίων.
 Κορῶθια. Νικαέων *Bithynia*.
 Κόρη Μίνερνα. Λεσβίων.

INDEX

Κόρη, Proserpina. Κυβερ-
κωνών
Μαρίδα.
Κροφά Κροκωχάων. *
Κροφάκη Βουλή Σμυρναίων.
Κροφάκη Νικαρόρου. Ἀβολ-
λίων
Κρόμα nympha. Κρόπον.
Κυβέος Σωφίτης. Ὀδωει-
τών.

L

L Pro Λυκόνων. Πίνα-
μυς
Labarum. Cappadocia.
Labiatus.
Hadrumetum.
Raphania.
Parlais.
Syrus.
Labyrinthus Κιωνίων.
Lampades. Βυζαντιών.
Τισαίων.
Laphia, & Laphria Dia-
να. Ἐφείων.
Larona. Τριπολιτῶν ad
Mandrium.
Lotos, uibs. Καμάρα.
Laurus. Καλαχιδίων.
Leander. Ἀδωνίων.
Ἄλαγών.
Legio sextum Pia, sextum
in elis Lucanum.
Leo. Κερκεσιπῶν.
Λεόντων.
Λεοντοπολιτῶν.
Μεσσαλιπῶν.
Μιλίων.
Συεκοσιών.
Τιλίων.
Χερσονήσιον.
Leo cum cantharo. Νι-
κχαίων Βιθυμία.
Leo hinnulum vorans.
Κασσαυδείων.
L n s Antonii. Luzdu-
num.
Lepus. Ῥήτων.
Leucophryene Diana.
Μαγνητῶν ad Mandrium.
Λιτὴ Τριπολιτῶν ad Mand-
rium
Liber Pater. Vide Bacchus,
in hoc indice.
Τυδατῶν.

Νικχαίων Βιθυμία.
Ὀποντίων
Libera Dea. Βυζαντιών.
Libera, sive Proserpina.
Ἐπνα.
Liberalia, a Libero Patre.
Δεβελίων.
Liberalitas Julia. Ἐβονα.
Liberator Juppiter. Τεγί-
ζιῶν.
Libertas Κερατιῶν.
Νυσαίων Caria.
Τάστου
Τριμειπῶν.
Liberatis signum. Κυπα-
ρισίων.
Lingua in Asia minore
pluribus Ἰεραπολιτῶν Phry-
gia.
Locupletatori orbis. Italia.
Lotus herba. Σεδροίτης.
Lucani Germania.
Luciferi stella, quæ & Ve-
nus. Καρπασίων.
Lucina. Αἰγίων.
Luctatores inculpti num-
mis Ἀσπιδίων.
Luna Βυζαντιών.
Κυθουσιπῶν.
Σαμίον.
Luna, Diana. Ἰκχαίων.
Luna falcata. Τεανιῶν.
Luna effigie Julia, Ma-
max. Σμυρναίων.
Lunus Deus. Ancyra Ca-
lata
Antiochia Pisidia.
Γαλιών
Ἰουλιπολιτῶν.
Καρίλων
Μαγνητῶν ad Mand-
rium.
Νυσαίων Caria.
Σαπλιῶν.
Σείδουδίων.
Lupa Remum & Romu-
lum lactans. Ἐφείων.
Hadrumetum.
Νεοποις Samaria.
Lupus. Ἀρχίων.
Νερδα.
Lupus pisces vorat. Φο-
καίων
Lyra. Ἄλυμιών.

Λιπών.
Τισίων.
M
Mæander amnis. Τε-
πολιτῶν ad Mand-
rium.
Malum Punicum. Μυτιών.
Συριαδίων
Mancana puella. Italia.
Manciana foror Trajani.
Μαρκιανοπολιτῶν.
Marinus Φιλιπποπολιτῶν
Arabia.
Μάρσια. Ἐφείων.
Γαζών.
Mars. Ἀμασειανῶν.
Ἀπολλωνατῶν in Epiro.
Μαμεστιῶν
Μετροπολιτῶν Phrygia.
Τεχατιῶν.
Mars Gradivus. Sebaste
Palesina.
Mars Lacedæmoniorum
Deus. Σμυρναίων.
Martialis Juno. Σαμίον.
Mater Deum. Ἰεραπολι-
τῶν Phrygia. Vide Cybele.
Matroum. Σμυρναίων.
Medulle caput. Larissa
Thessalia.
Neapolis Italia.
Παρίον
Συεκοσιών.
Melæger Σαμίον.
Meles amnis. Ἀμασειαν-
ῶν.
Σμυρναίων.
Melicertes Corinthus.
Memoria Gothie Roma.
Mercurius. Ἀδριανοπολι-
τῶν
Ἀπολλωνατῶν in Epiro.
Ἄρχαίων.
Βθωίων.
Corinthus.
Γορτυνίων.
Πίστα lex Pieria.
Κεφαλοισίων.
Ιερεῖς.
Μεναίων
Νυσαίων Caria.
Σκυμνίων.
S sion.
Τισαίων.

R E R U M.

Τωδοεπί.
 Meicunus cum ariete. *Co-*
rinthius.
Ρατνα.
 Παιπλιεταῶν.
 Mercurius petafatus. *Κα-*
πυαῶν.
Καρυεῶν.
 Meicunus Χαριδῶτης. *Σα-*
μίον.
 Mercurii caduceus. *Σα-*
μίον.
 Μίτα. Ἀπολλοπατῶν *in*
Εριπ.
 Metallum Noricum. *Νο-*
ριουμ.
 Metallum U pianum, *Νο-*
ricum, Delmaticum.
Ραππονια.
 Μελῶσις Ζεὺς. *Τιανῶν.*
 Μίω. *Σαμίον.*
 Μητροπολι. φα. Ἀμασεῖας.
 Μητροπολιτῶν ἢ ὡθῆ; τῶ
 Πυρραμῶ Μουσμεβια.
 Μίλετυς. *Κυθουατῶν.*
 Μινερνα. *Λοκρῶν.*
Νοθαῶν.
Σελωκεων in Sicilia.
Vide Ραῖας.
 Minerva Chalcicea. *He-*
radlea Acarnania.
 Minerva Equestris. *Γορτυ-*
ρίαν.
 Minerva Medica. *Νιχέων*
Viburne.
 Minerva Zosteria. *Λοκρῶν.*
 Minotauros. Ἀμειρακωῶν.
Caleno.
Γέλας.
Θυερίαν.
Καπυαῶν.
Νεαπολις italia.
Νοθαῶν.
Πυπελιτῶν.
Σελινουπῶν.
Σουφφρο.
Ἰδριεῶν.
Ταυρυνθιτῶν.
 Mithraeus. *Βυζαντιῶν.*
 Moesia superior. *Νιππα-*
ειουμ.
 Moneta impetrata *Ρατνα.*
 Moneta impetrata permif-
 fu Augusti. *Σίξια.*

Moneta Procuratores *Σί-*
ξια.
 Μυ (s. Τριβῶν.
 Μυσις ἔχειτω *Κλετταῶν.*
 Myreriachia. *Ροβαν.*

N

N *Αυαρχίς. Δῶρον.*
Περακῶν.
Σιδυῶν.
 Navis, inigne Tarfensium,
 & aliarum civitatum.
Περινῶν.
Τάρσου.
 Navis in nummis. *Γαδι-*
εῖον.
Σμυρναῶν.
 Navis plenis velis fertur,
 Felicitatis symbolum.
Κορυθαῶν.
 Navis Pratoria. *Νιουμ-*
διαν.
Valentia in Hispania.
 Navis prora. *Σκυεῶν.*
Τριπολιτῶν Syr. a.
Χαλιδονεῶν.
 Nausicaa. *Μυπλιωῶν.*
 Nemea certamina. *Θεσσα-*
λιονεῶν.
 Nemeſis. Ἀδριανοπολιτῶν.
Σμυρναῶν.
Τιανῶν.
 Νέοι Ἡῆλιοι. *Σαμίον.*
 Νεωκόρρι, qui. Ἀβουλαῶν.
 Neptunus Ἀπολλοπατῶν *in*
Εριπ.
Ἀσχαλοντιῶν.
Βειγην.
Βιαιωῶν.
Βυζαντιῶν.
Σογινῆων.
Δικυνηεῶν.
Περαυριῶν.
Ποσειδονεατῶν.
Σαλαντιῶν.
Σαμίον.
Σινουεστανῶν.
Σκυεῶν.
Σελουπῶν.
Τῶν.
Τρεμυδοπολιτῶν.
Ἰδριανηων.
Χ.ων.

Neptunius tridens *Λιπα-*
ραῶν.
 Nestor. *Πυλίων.*
 Nenoni patria. *Καυσαρειαῶς*
Γερμανικῶς.
 Niceiphonius Juppiter. *Ni-*
cephorium.
 Nicias Ἀχρεγιτῶν.
 Nika Pallas. *Μακεδονίαν.*
 Noctua, Palind's symbo-
 lum *Ἀνδραῶν.*
Γρεπτιῶν.
Καμαρειαῶν.
Λεβδῶν.
Λυπῆων.
Μῆραχ in Sicilia.
Μπαπιτιῶν.
Ὀλυμπιας.
 Noctua. *Πολυβῶν.*
Πελωῶν.
Τεπιτῶν.
 Noricum metallum. *Ραπ-*
πονια.
 Nota Cressa *Κυθουατῶν.*
 Nova Ceres Sabina. *Μυπ-*
λιωῶν.
 Nova Juno Livia. *Μυπ-*
λιωῶν.
 Nova Venus Julia *Μυπ-*
λιωῶν.
 Novi Soles *Σαμίον.*
 Novus Bacchus Caraca-
 la. *Μυπλιωῶν.*
 Nux pinea. *Augusta Vin-*
delicorum.
Ξ
Ξ *Ανῶς. Κιμαῖον.*
Ο
Ο *Ρρο Ω Ροῖῶν.*
Ὀβολος. Νισαῖον.
 Octavianorum Colonia.
Forum Julii.
 Oecumenica certamina.
Helopolis.
Νυσαῖον Caria.
 Οἰκουμηνικός ἀγῶν. *Σιδιητῶν.*
Τῶσου.
 Olympia certamina. *Θεσ-*
σαλονεῶν.
 Olympius auriga. *Βορυ-*
δεις.
 Olympius Hadrianus. Ἀθη-
ναῖον.
Ἐφῆσιον.

INDEX

Σμώγαιος.
 Olympius Juppiter. Ακροδι-
 κέων *Ciria*.
 Συρακοσίος.
 Oppidum mœnibus cin-
 ctum. Κροτωνιτών.
 Orbis Præfæs Juppiter.
 Τιωδαριτών.
 Orgia Bacchi. Μαρμαίοπο-
 λιτών.
 Oriens radiato capite.
 Περωσιτών.
 Origini Ang. *Ciscia*.
 Osiris. Νιχαέων *Bithynia*.
 Ovifera Ceres. Μαραρέων
in Attica.
 Ovis Idulis. Πανορμιτών.

P

P Acensis colonia. *Dent-*
ton.
 Pactolus. Γεραπολιτών
Phrygia.
 Pæan, Apollo. Νυσαέων
Caria.
 Palæmon, five Melicertes.
Corinthus.
 Palladium. *Ilium*.
 Pallas. Αιτωλέων.
 'Αυασείας.
 'Αμισος.
 'Ανδρείων.
 'Απποχέων *ad Euphratem*.
 'Αρματιών.
 'Ασκαωπιτών.
Berytus.
Damasrus.
 Γαβαλέων.
 Γαδιρέων.
Heraclea Acarnania.
 Θεσσαλών.
 'Ιεραπολιτών.
 'Ιππών.
Ilium.
 Κλαζομβέων.
 Κλεωναίων.
 Λακεδαιμονέων.
 Λεβιδέων.
 Λεσβέων.
 Μαχίτων *ad Meandrum*.
 Μαρών.
 Μικυθέων.
 Μαρμαίοπολιτών.
 Μήλιοπολιτών.
 Μεταπολιτών.

Νιχαέων *Bithynia*.
 'Οξυρυχτών.
Paina
 Πελοποιών.
Pella.
 Πικεπείων.
 Πελλήνων.
 Ρυλίων.
 Ρίλιων.
 'Ρισαμίων.
 Σαίτων.
 Σαλαντιών.
 Σαρδανών.
 Σιδιτών.
 Σμυραίων.
Stobensium.
 Συρακοσίων.
 Τερατών.
 Τηροδοκρέων.
 Τημιφτών.
 'Τθραίων.
 'Τελιτών.
 Φάοσκαλος.
 Φλαυίοπολιτών.
Vide Mineiva.
 Pallas Ithomia. Μητροπο-
 λιτών *Thessalia*.
 Pallas Nika. Μακεδόνων.
 Palma. *Alexandria Egypti*.
Bilba.
 'Ιππών.
Nepolis Samaria.
Phœnice.
 Σεπφορλιών.
 Συρείων.
 Τειπολιτών *Syria*.
Tyrus.
 Palma in ara enata. *Tar-*
raco.
 Palma Cretica. Πελαμοσίων.
 Palma Cyprica. Λαπιδέων.
 Πάνθιμος Ζεύς, 'Αφροδίτη.
 Σμυναδέων.
 Πανόρμις, Conventus.
Asantia Phrygia.
 Papaver cereale 'Ιεραπο-
 λιτών *Phrygia*.
 Papilio. Σολοιπών.
 Παράλια Erheius. Σμυρ-
 ναίων.
 Parazonium. Περωσιτών.
 Parthenope. *Nepolis Ita-*
lia.
 Patrisia colonia. *Corduba*.

Pavones. Σαμίων.
 Pax. Νυσαέων *Caria*.
 Pax Augusti. *Dacia*.
 Pax fundata. *Per'se*.
 Pectunculi. Κυμαίων.
 Pegasus. 'Αναφλυσιών.
Corinthus.
 'Εμποριτών.
Heraclea Trachin.
 Κορυθαίων.
 Λοκρών.
Mediomatrici.
 Συρακοσίων.
 Pelagia Veneri. *Asium*.
 Pelamides. Βυζαντιών.
 Πελοπίδας. Μεσσαίων.
 Peræquatores. Κιλβιατών.
 Τισαίων.
 Perfe, Persei F. Θασίων.
 Perfica Diana. 'Ιεροκρησο-
 σείων.
 Perfici, in Lydia. 'Ιεροκρη-
 σείων.
 Petra Ambrosia. *Tyrus*.
 Phærrera & clava. Γ'πι-
 πιαίων.
 Pharus. Γορφαίων.
 Philadelphæa certamina.
 Περωσιτών.
 Σαρδανών.
 Pileata Armenia. *Armenia*.
 Pileata Dacia. *Dacia*.
 Pileoli Castorum. Φο-
 κειών.
 Pincenia certamina. *Pin-*
cium.
 Πίσις Κομμαγητών.
 Σεβαστιών.
 Pitaneus Pitanes conditor.
 Πιταγίων.
 Pitnaus amnis. Αίγαίων.
 Pius Felix. Λαοδικέων *Ca-*
ria.
 Pluto Proserpinam ra-
 piens. Καταυσιών.
 'Ορθασείων.
 Σαρδανών.
 Poculum. Νιχαέων *Bithynia*.
 Polemon Aristidis magi-
 ster. 'Αβωμοίων.
 Polemon rex. Λαοδικέων
Caria.
 Πολιάς Τρογίλιων.
 Πολιεύς Ζεύς. Τρογίλιων.
 Pompeius

R E R U M.

Pompeius M. Πομπηίου πο-
 λιτῶν.
 Pontifices. Κοπάτων.
 Pontus Polemoniacus, Cap-
 padocius & c. Νεωχωσα-
 γέων.
 Populus Romanus. Λαοδι-
 κέων *Caria*.
 Praefectura. Πρεσβυτών.
 Praesens Numen. Ἐδουκιστῶν.
 Praeses Orbis Juppiter.
 Τιουδεριπῶν.
 Praeses, ἡγεμόνι. Φιλιππο-
 πολιτῶν *Ihracia*.
 Praetor, quis. Αἰζαντιῶν.
 Praetoria colonia. *Augusta*
in Salassis.
 Precibus & igne puro al-
 taria adolentur. Κυφωίων.
 Priapus. Λαμψακηνῶν.
 Procla Julia. Μυπλῳλῳίων.
 Proconsul Cypri, & Cre-
 tae. Κυφωίων.
 Προμαστέρ. Ἀθλῳῳῳ. Νικχέῳῳ
Bithynia.
 Propriatore. *Dacia*.
 Propriatores, & Procon-
 sules. *Toletum*.
 Proserpina. Δρεπάτων.
Enna.
 Ἰππωιέων.
 Κυζικηνῳῳ.
 Κοκρωῳῳ.
 Μ. γαλῳῳῳ.
 ῾Ροδίῳῳ.
 Σαρδιανῳῳ.
 Provinciae orbis Romani,
 aliae Augusto, aliae Se-
 natui Populoque cesse-
 runt. *Hispania*.
 Prusias. Πρευσιέων.
 Prytanis. ῾Ροδίῳῳ.
 Πρώτα, & Πρώτων Ἀσίας.
 Σμυρναίων.
 Πρωτη civitas quae Ἀμα-
 σείας.
 Πρωτη Βιδυῳῳῳ. Νικομη-
 δεία.
 Πρωτη Αἰῳῳεου Μυπλῳλῳῳ.
 Μυπλῳλῳῳ.
 Πρωτη Μαγῳῳῳ Σαρδῳῳ.
 Μαγῳῳῳ.
 Πρωτη Τεμπολιτῳῳ. Τεπο-
 λιτῳῳ *syria*.

Πρωτῳῳ Τεπάραχας. Νικχέῳῳ
in Bithynia.
 Protocolmus. Λυκτιῳῳ.
 Πρωῳῳ. Περαμῳῳῳ.
 Ptolemaeus & Berenice, &
 Arsinoë. Ἀρσινόῳῳ.
 Ptolemaei Cyrenaeica. Βαρ-
 χαίων.
 Punicum malum. Μηλῳῳ.
 Punic mali flos. Στασίῳῳ.
 Pyrrhus rex. Θεσπρωπῳῳ.
 Φθῳῳ.
 Pythagoras. Σαμίῳῳ.
 Pythii ludi. Θεσσαλονικέῳῳ.
 Πειριθῳῳ.
 Pythius Apollo. Τεαμῳῳ-
 ῳῳῳ.
 Pythodoris regina. Λαοδι-
 κέῳῳ *Caria*.

Q

Quadrigae. Θερεμῳῳῳ.
 Quadrigae equos ha-
 buere quatuor εκ τετρα-
 λήλου. Συεκεσιῳῳ.
 Quatorum nomina in
 nummis. Μακεδῳῳῳ.

R

Receptor Orbis. Παλ-
 μῳῳῳῳ.
 Reliqua vetera abolita.
Italica.
 Remus & Romulus. Ἀν-
 τιοχῳῳ *Pisidia*, & c.
 Rhecuporis rex. Θεραχῳῳ.
 Rhodope mons. Φιλιππο-
 πολιτῳῳ *Ihracia*.
 Rhœnentalces rex. Θραχῳῳ.
 ῾Ρῳῳμ. Ἐλαίτῳῳῳ.
 Κοκρωῳῳ.
 Roma & Augusto Tem-
 plum. *Roma*.
 Roma & Imperio. *Corin-
 thus*.
 Rosa. ῾Ροδίῳῳ.
 Rota. *Lougeria*.
 Rusticus faccum humeris
 gestat, colonia symbo-
 lum. Τεπολιτῳῳ *syria*.

Σ

Pro Z in nummis.
 Ἀζωπῳῳῳ.
 Saccum humeris vir ge-
 stans, colonia symbo-
 lum. *Caesinum*.

Sacerdos Perpetuus, ἡγε-
 βῳῳ. ἈΦῳῳδισιέων.
 Πρεσβυῳῳῳ.
 Sacra Romana. *Roma*.
 Sataba sudaria. *Sabatia*.
 Sagaris. Νικχέῳῳ *Bithynia*.
 Saïs Minerva. Σαίῳῳῳ.
 Salus, & Sanitas. Νικχέῳῳ
Bithynia.
 Salutaris Galatia. Πεσῳῳ-
 νῳῳῳῳ.
 Salutaris Phrygia, Gala-
 tia. Φρυγῳῳ.
 Sappho. Λεσβῳῳῳ.
 Μυπλῳλῳῳῳῳ.
 Satyri cum Baccho. Νῳ-
 σαίῳῳ *Caria*.
 Scorpius. *Africa*.
 Scriba. Ἐφεσίῳῳ.
 Μαρκιανῳῳπολιτῳῳῳ.
 Μυλασῳῳῳ.
 Scyphus Hercules. Θῳ-
 βῳῳῳῳ.
 Σδῳῳς pro Ζῳῳῳ, Τεγῳῳζῳῳ.
 Σεβῳῳσμα. *Bostra*.
 Securis. Τερεθῳῳῳ.
 Securitas. *Berytus*.
 Senaculum. Ἰεραπολειτῳῳῳ
Phrygia.
 Senatus sacer, & Deus.
 Κυδωνιατῳῳῳ.
 Σειῳῳῳῳῳ. Νικχέῳῳ *Bithynia*.
 Severiana certamina. Πε-
 ρειθῳῳῳ.
 Serapion a Serapi. ῾Ρῳῳῳ-
 πῳῳῳῳ.
 Serapis. Ἀεῳῳδιῳῳῳ.
 Ἀπῳῳῳῳῳ.
 Βαρυθαῳῳῳῳῳ.
Berytus.
 Διῳῳστοπῳῳῳ.
 Ἰεραπολιτῳῳ *Phrygia*.
 Κλαζομῳῳῳῳῳ.
 Λυκοπολιτῳῳῳ.
 Μεσσομῳῳβῳῳῳῳῳῳῳ.
 Ὀδησῳῳῳῳῳῳῳῳῳῳ.
 Πειριθῳῳῳῳῳ.
 Σαρδιανῳῳῳῳῳ.
 Σμυρναίων.
 Serapis & Isis. Πειριθῳῳῳ.
 Serpens Aesculapii. Ἀεῳῳ-
 ποτειχῳῳῳῳῳῳῳῳ.
 Ἀρῳῳκῳῳ *Phrygia*.
 Ἀσῳῳῳῳῳῳῳῳῳῳ.

INDEX

Καυσαίων.
 Serpens plumbus involutus Ippis. Καλαπασιών,
 Νικεῶν Bithynia.
 Παυπελιών.
 Τομιών.
 Serpentes Bacchi orgiorum symbolum. Μαρυκαροπολιτών.
 Sidereus, equi nomen. Βορδαῆνς.
 Signa militaria. Νικεῶν Bithynia.
 Philippi, ἔς.
 Signis receptis. Sarmatia.
 Signis recuperatis. Parthia.
 Silphium Κυρλών.
 Sipylos Agenoris F. Μαλήτων a Sipylo.
 Sirenes tres. Neapolis Italia.
 Sistrum. Ἄγρπυς.
 ΣΚ. Pro Senatusconsulto. Ἀποχέων Syria.
 Smyrne Amazon. Θυαπειλών.
 Σμυρναίων.
 Sol radiato capite. Ἀδειανοπολιτών.
 Κυτωρίων.
 Νικεῶν Bithynia.
 Ῥοδίων.
 Σπασίων.
 Sol & Luna sanitatis praefides. Μ. λισίων.
 Solis habitu Alexander Severus. Σμυρναίων.
 Soles Novi. Σ. μίων.
 Solon. Μητροπολιτών τῶν ἐν Ἰωίᾳ.
 Solymus. Τερμυσιῶν.
 Soteria Asclepia. Ancyra Galvria.
 Speciosus, equi nomen. Βορδαῆνς.
 Sphinx. Ἄγρπυς.
 Γαβαλιῶν.
 Γεεχδέων.
 Χίων.
 Sphinx Hortensii. Αιλουσαίων.
 Spica. Africa. Alexandria.

Iulia Traducei.
 Καπυαίων.
 Μητροπολιτών Phrygia.
 Νισσίων.
 Ἰελητών.
 Φιλιπποπολιτών Thracia.
 Spica & papaver. Πενηνέων.
 Spicifera Ceres. Συερασιών.
 Splendidus Senatus Γορτυρίων.
 Statia Rhodus. Κριδίων.
 Stephanas auriga. Βορδαῆνς.
 Stephanephorus. Μαγνήτων a Sipylo.
 Στρατηγός quis. Αἰζανιῶν. Ἀρχίων.
 Sudaria Sataba. Satabis.
 Sufes. Carnago.
 Sunias, fons. Πομπησιοπολιτών.
 Sus apud Cretenses animal sacrum. Περασιών.
 Σωαρχία. Antiochia Caria, ad Maandrum.
 Ἀρχίων.
 Syro. Macedonum ἄρα. Απαμέων Syria.
 Σαῶτηρ καὶ Εὐεργέτης. Μορσυστία.

Τ

 T Aras delphino vectus. Ταρσπίων.
 Tauroopolium Ἰκερίων.
 Taurus. Γορτυρίων. Πελιωίων.
 Taurus.
 Taurus vit ex equo domat. Larissa Thessalia.
 Tedæ Cereris. Κυζικηνίων.
 Telephorus. Ἀδειανοπολιτών.
 Ἰεεκολετιῶν Phrygia.
 Telephorus. Καδελωίων.
 Νικεῶν Bithynia.
 Περραμιωίων.
 Templum. Νικομηδέων.
 Templum in nummis Hispanorum cudi solitum. Abdera Hispania.
 Ἀβίδο.
 Ἀστᾶ.

Templum Tiberio, ac matris eius, & Senatui. Σμυρναίων.
 Tempia duo. Νικομηδέων. Τεραμιανίων.
 Tempia tria. Νικομηδέων. Περραμιωίων.
 Σμυρναίων.
 Τεραμιανίων.
 Templum quatuor columnarum Stobenium.
 Templum sex columnarum. Ῥοδίων.
 Temporum Felicitas. Λαοδικεων Caria.
 Terminus Deus. Θηγεῶν. Λεσβίων.
 Μυλλωνίων.
 Theosamina certamina. Νυσαίων Caria.
 Theopolis Antiochia. Τύανα.
 Thermalorum mos. Βυθιοπολιτών.
 Thetidi parat arma Vulcanus. Θυαπειλών.
 Threicia avis. Σεδροῆτης.
 Tiara Parthia.
 Το β'. in nummis. Μαγνήτων a Sipylo.
 Togata Colonia. Tarraco.
 Τεραδία. Νικεῶν Bithynia.
 Tridens cum delphinis. Μυλασιῶν.
 Triptolemus. Σερδικής.
 Tripus. Κεσπονιατών.
 Tripus Aetularii. Ἀμυσιαίων.
 Tripus Apollinis. Καλχιδίων.
 Καπυαίων.
 Μεσσανίων.
 Φαρχαίων.
 Tritemis. Corinthus. Saguntum.
 Σιχωνίων.
 Triton. Τάδου.
 Trophaum. Sarmatia.
 Tutela Italia.
 ΤΥΧΗ in nummis oppidorum Asia. Ἀδεμειών. Βοστρά.
 Ἐφεσίων.

R E R U M.

Γερεσῶν.
 Καλαθιδίων.
 Τελοπιτῶν Syria.

V

V Acca. Καρυφίων.
 Valentinianopolis.
 Νικηέων Κιλικιαῶν.
 Vehiculatione remissa. Ita-
 lia.
 Velum, divinitatis & Con-
 secrationis nota. Σαρδισ-
 τῶν.
 Venus. Ἀμεισειῶν.
 Corinthia.
 Venus. Δρεπάνων.
 Ἐλερινῶν.
 Καρπασιέων.
 Κόλχοι.
 Μαρωνιῶν.
 Ὀποσιῶν.
 Παφίων.
 Πειραιέων.
 Venus Anadyomene. Ac-
 tiam.
 Venus armata. Κυθησιῶν.
 Venus Cælestis. Ἀσχελων-
 ιῶν.
 Φυβλιῶν.
 Carthago.
 Venus Cypria, & Paphia.
 Κυπρίων.
 Σαρδιανῶν.

Ταμισσιῶν.
 Venus Idalia Ἰδαλιῶν.
 Vesta. Ματταυρεσιῶν.
 Vesta P. R. Quiritium.
 Roma.
 Vice Cæsaris Παλμυρινῶν.
 Victoria. Ἀεθριῶν.
 Bithrotum.
 Corinthus.
 Κῶων.
 Μαγνήτων ἢ Sipyle.
 Πανφρισιῶν.
 Sibysteni Telesofages.
 Stobensium.
 Τεβενιῶν.
 Τεβλιανῶν.
 Φιλιπποπολιτῶν Thracia.
 Victoria bijugo curru.
 Ἄμιστος.
 Victoria stolata. Μαγνήτων
 ad Maandrum.
 Vina Cretica. Κυδοριαῶν.
 Vinum Maroneum. Μαρων-
 ιῶν.
 Virtus Aug. Σαμίων.
 Ulpia Mytilene. Μυτιλη-
 ναιῶν.
 Ulpia Trajana. Hadrumen-
 tum.
 Ulpianum Metallum. Pan-
 nonia.
 Vota decennialia &c. Be-
 tyum.

Voturia gens. Ἐφεσίων.
 Vox Domini preparantis
 ceivos. Καυλωνιαῶν.
 Urbis Nostre Filius. Roma.
 Urna cum gemina face. Κα-
 τσαβαλέων.
 Uva Ἀδριανοπολιτῶν.
 Δίσολέων.
 Βυζαντιῶν.
 Julia Traducta.
 Καλλισκίτων.
 Κλαυδοπολιτῶν.
 Κορυνησιῶν.
 Κῶων.
 Τηνίων.
 Φιλιπποπολιτῶν Thracia.
 Χίων.
 Vulcanus. Λημνίων.
 Λιβαθίων.
 Μαγνήτων ad Maandrum.
 Vulcanus Thetidi parat
 arma. Θυαπερινῶν.

Υ

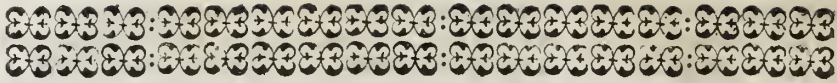
Υ Περειῶν. Ῥοδιῶν.

Φ

Φ Ἰλν Τριπολῖς. Τριπολι-
 τῶν.

Χ

Χ Ρυσσίνδων. Σαρδιανῶν.
 Χάεχ. Κιλβιαῶν.



SVMMMA PRIVILEGII
Christianissimi Regis.

CAutum est auctoritate Regis, ne quis in regno suo, aliisve locis suæ ditioni subjectis, intra duodecim annos proximos, librum qui sic inscribitur, JOANNIS HARDUINI Societatis JESU Presbyteri, Nummi Antiqui Populorum & Urbium Illustrati, quo plerique Regiæ Gazæ nummi explanantur, absque FRANCISCI MUGUET, Regis & Illustrissimi Archiepiscopi Parisiensis Typographi, seu cum imaginibus ex ære expressis, seu sine illis, imprimat aut divendat, a die publicationis horum exemplarium. Qui secus fecerit, multa indicta, prout amplius in diplomate Regio continetur, multabitur. Datum Parisiis die decima octava Maii, anno Domini millesimo sexcentesimo octogesimo quarto. Sic signatum. De mandato Regis, LE PETIT.

Publicari liber cœptus est, die 2. Octobris.

83-8102

SPECIAL 83-E
102

